

Dedic această carte tuturor semenilor mei,

dar în mod special soției mele Silvia,

cât și copiilor mei:

Estera Lavinia și Eusebiu Robert

- DIAGNOZA CREDINȚEI -

ÎN CE DUMNEZEU CREZI SAU CINE ESTE DUMNEZEUL DIN CREDINȚA TA?

ÎN LOC DE PREFAȚĂ

CAP. 1 - BISERICA VIE

CAP. 2 - DUMNEZEU ESTE IUBIRE

CAP. 3 - DINCOLO DE GRANIȚELE LEGII

CAP. 4 - BOTEZUL O NAȘTERE DIN NOU

CAP. 5 - MAEȘTRI SPIRITUALI

CAP. 6 - DE LA IPOTEZE LA DUBII, DE LA REALITATE LA FICȚIUNE

CAP. 7 - CREDINȚA UN EPILOG INTERMINABIL

ÎN LOC DE FINAL UN EPILOGOS CU MULT LOGOS

ÎN LOC DE PREFAȚĂ

Înainte de a purcede la drum și de a răsfoi cumulul de informații și citate, de care m-am folosit pentru a contrasta amprenta acestora sub amprenta personală, ori de a accentua amprenta mea sub greutatea amprentei lor, încerc să te avertizez subtil că pentru cele ce urmează a citi, e nevoie de o oarecare elasticitate în gândire. Persoanele cu gândirea fixă și rigidă vor întâmpina probleme nu doar de înțelegere, dar și de aprofundare liberă a subiectelor, aşadar, dacă suferi de pecetea unei anumite identificări, dacă deja ai adoptat conceptul alegerii cedându-ți libertatea nonconformării în favoarea unei alegeri conforme cu crezul ales, identificându-te cu o credință de grup, îți va fi greu să parcurgi unele pasaje fără ca alegerea propriului crez să nu-ți preia monopolul gândirii sau să-ți cenzureze libertatea gândirii, aplicând un monopol static de unicitate, fără dreptul de a vedea liber și clar adevărul decât din unghiul impus de cultul confesiunii căreia aparții. Viziunea mea asupra credinței însă, are tocmai acest scop: dacă reflexia imaginii unui adevăr identic într-o oglindă, la care privesc simultan trei persoane, din unghiuri diferite, pot provoca carențe și modificări diferite aceluiași adevăr chiar dacă unghiuurile emit parțial același adevăr, atunci mirajul unghiului sub care vezi ceea ce vezi, nu este întotdeauna imaginea întregului, tu vezi și crezi ceea ce vezi cu toate că ceea ce vezi nu este ceea ce crezi... aceasta fiind imaginea credinței preluate în alb, pe când în realitate niciodată nu o să vezi ceea ce crezi, iar imaginea unghiului reflectat nu reprezintă adevărul ci o simplă reflecție parțială, iar eu nu fac aluzie la unghiuiri și nici la reflecții, ci doar la adevăr în ansamblul său și nu la imaginea sa reflectată în unghiuiri diferite. Cu atât mai mult, cu cât acest adevăr ia amploare și se ramifică prin înmulțirea oponentă a grupului și susținerea adevărului prin forța galeriei de grup și nicidcum prin forța adevărului în sine ...

Dificultatea de abordare a problemei în ceea ce privește credințele vizavi de Biblie - Cartea Sfântă pentru mulți insuflată de însuși Dumnezeu, este fără echivoc cu echivalentul unei operații de transplant de creier... Nimeni nu neagă Biblia, dar de aici la a crede orbește în ea este un act de totală abandonare existențială, un salt în necunoscut fără asigurare, fără cunoaștere, fără topografierea, studierea și cartografierea terenului, efectiv un salt al credinței și din credință în gol ... în golul existențial. Desigur, nu mă întreb de ce mulți nu se întreabă care a fost traseul și căror travalii în timp a fost supus cuvântul insuflat de la originea lui până la formatul în care el a ajuns la urechea ta și sub forma în care tu îl citești. Astfel am încercat o scurtă călătorie în timp pe urmele celor care au contribuit la formarea ei ...

O să mă folosesc ca atare de informațiile existente pentru a trece în revistă, dar și a scoate în evidență drumul lung de milenii, parcurs de ceea ce numim cuvântul insuflat de Dumnezeu prin scrierea acestuia în diferite cărți, apoi trierea cuvântului de milenii pe drum de către mulți așa zis îndreptățiti în a cenzura cuvântul, cum de altfel o altă problemă majoră au fost traducerile

dintr-o limbă în alta cu dificultățile de rigoare, la nivelul interpretativ ori de multe ori intraductibil... prin asociere aproximativă.

-1-

TORA SAU TORAH

Ce este Torah? Cine a scris Torah?

Cele cinci cărți din Biblie (Geneza, Exodul, Leviticul, Numerii și Deuteronomul) sunt reunite împreună formând cărțile *Torah* (la evrei) sau *Pentateuh* (la creștini), iar la musulmani se numește *Torat*. Faptul că toate cele trei religii monoteiste sunt de acord în privința scrierilor este remarcabil și se poate observa atât în cultură cât și în istorie dar, și în religie. Foarte mulți învățați evrei, creștini și musulmani sunt de acord cu scrierile lor. Isus a parafrasat frecvent Torah atunci când a vorbit despre Evanghelii. Deși unii învățați au fost și sunt în conflict privind interpretarea, însă, toți sunt de acord că Moise a scris cu adevărat Torah undeva între anii 1500 – 1400 î.e.n. deși, unele voci susțin că a scris doar o parte...

Moise și ipoteza documentară

La un moment dat, în secolul nouăsprezece, învățații din vest au avansat ceva cu adevărat nou și radical: Moise nu a scris Pentateuh-ul, ci aceste pre-existente scrieri au fost compilare de mai mulți autori necunoscuți. Cunoscută ca Ipoteza Documentară, propune cel puțin patru autori diferenți, anume J (Yahwistul sau Yahweh), E („Elohistul” de la Elohim), D („Deuteronomistul” de la Deuteronom) și P („Scrierile preoților”). Aceste compilații ar fi fost începute pe vremea dinastiei Davidene (secolul al 9-lea î.e.n.) și câteva secole mai târziu, după exilul evreilor din secolul al 5-lea î.e.n., care au finalizat scrierile Torah. Această ipoteză spune că Torah a fost scrisă numai de oameni și provine din surse necunoscute, și mai târziu compilată de oameni necunoscuți.

Germanul Wellhausen (1844–1918) a avansat această Ipoteză Documentară și a argumentat prin două motive. Mai întâi el crede că pe vremea aceea, în 1500 î.e.n., nu exista scrisul, pentru că erau prea primitivi și nu puteau să scrie Torah aşa de vreme. (Scrierea este însă atestată cu mult înainte de 1500 î.e.n., fiind de exemplu vorba de descoperirile scrise în tabletele de la Ebla – Siria – cu mai bine de 2000 î.e.n. Este clar acum că prima obiecție a lui Wellhausen nu este adevărată). O altă obiecție este faptul că sunt două nume pentru Dumnezeu în Torah. Primul este *Elohim*, care în Biblia românească este ‘*Dumnezeu*’ și al doilea este *Yahweh* care de cele mai multe ori apare scris ‘*Domnul Dumnezeu*’. Spre exemplu în Geneza 1 se vorbește de ‘*Dumnezeu*’ (Elohim), dar în Geneza 2 se vorbește de ‘*Domnul Dumnezeu*’ (adică Yahweh). Dacă citim Torah, vedem că de multe ori se schimbă una cu alta și asta repetat. Wellhausen

argumentează că această informație înseamnă două surse diferite de la doi autori diferiți (designate ca J și E) și mai târziu au fost corelate într-un singur document. Această teorie a trebuit să continue cu modificări, anume că au existat mai mulți autori, nu numai doi (D și P) și bineînțeles și alte teorii complementare.

O concluzie concludentă:

Originea divină a Torei este însă o chestiune de CREDINȚĂ și nu de știință.

Cuvântul „Tora” provine din cuvântul ebraic tôrah, care poate fi tradus „îndrumare”, „învățatură” sau „lege”. Coduri în textul scripturilor au fost observate din vremuri vechi. Era însă prea greu, chiar imposibil, să poată fi analizate manual. Astăzi calculatoarele au deblocat situația: mulți au găsit, codificate, lucruri uimitoare, s-au scris un număr mare de cărți (în SUA) pe această temă – un exemplu ar fi *Cosmic Codes* de Chuck Missler. Unii, au fost împotrivă. Dar matematica și probabilistica celor descoperite era atât de favorabilă încât cei împotrivă n-au putut mai mult.

Despre Tora, știm istoric că a fost păstrată exactă până la ultimul semn de punctuație. De pildă, dacă un manuscris avea o singură greșală, mergea la gunoi. De aceea codurile găsite în Tora sunt atât de semnificative, pentru că se bazează pe un text imutabil. Iată un exemplu extraordinar: Dintre cărțile Torei, Leviticul (cea din mijloc) se ocupă de templu și de preoți (leviți), adică de ce e reprezentat Dumnezeu (Iehova, Yahve) între oameni. Yahve în evreiește se scrie YHWH, iar Tora se scrie TORH. Acum urmăriți cele ce urmează cu atenție:

1. TORH apare la începutul cărților Geneza și Exodul, dacă se numără 49 de litere după precedenta. TORH apare scris de la stânga la dreapta (important). Putem lua sensul de scriere vectorial, ca săgeți de la stânga la dreapta.
2. HROT (adică TORH scris de la dreapta la stânga) apare la începutul cărților Numeri și Deuteronom, după aceeași regulă de 49 de litere. Sensul va fi deci reprezentat de săgeți de la dreapta la stânga.
3. YHWH apare în mijloc, la începutul Leviticului, codificat la 7 litere distanță.

Așadar, cele două laturi de pe fiecare parte ne îndreaptă, prin sensul lor, către Leviticul, unde se găsește ceea ce reprezintă pe Dumnezeu (YHWH) între oameni. Și cum laturile sunt duble, numărul lor, 49, apare ca 7 (radical de ordinul 2 din 49) în Leviticul. Numărul 7 este numărul perfecțiunii, în Biblie. Cu alte cuvinte, TORH ne îndreaptă către YHWH, prin cele cinci cărți ale sale. Observați cât de exact este totul și nimic nu este lăsat la întâmplare, nici măcar numerele.

Contradicții și concepții greșite despre Tora: Legile cuprinse în Tora au caracter veșnic, rămânând în vigoare pentru totdeauna.

Adevăr: Unele traduceri ale Bibliei precizează că anumite legi din Tora, printre care cea referitoare la sabat, la preoție și la Ziua Ispășirii, sunt „veșnice” sau „necurmate”. (Exodul 31:16; 40:15; Leviticul 16:33, 34, Cornilescu, 1996) Totuși, cuvântul ebraic folosit în aceste versete poate transmite și ideea de durată indefinită, nu neapărat veșnică. După aproximativ 900 de ani de când legământul Legii mozaice era în vigoare, Dumnezeu a prezis că îl va înlocui cu un „legământ nou”. (Ieremia 31:31-33) „Spunând «un legământ nou», [Dumnezeu] l-a declarat învechit pe primul.” (Evrei 8:7-13) Astfel, primul legământ a fost înlocuit în urmă cu aproximativ 2000 de ani, pe baza morții lui Isus Cristos. (Efeseni 2:15).

Concepție greșită: Tradițiile evreiești transmise pe cale orală și Talmudul au aceeași autoritate ca Tora scrisă.

Adevăr: Nu există nicio dovedă biblică care să arate că Dumnezeu i-ar fi dat lui Moise și o lege orală împreună cu Tora scrisă. Dimpotrivă, în Biblie se spune: „Și Iehova i-a mai zis lui Moise: «Scrie-ți aceste cuvinte»”. (Exodul 34:27) Legea orală, care, mai târziu, a fost asternută în scris, este cunoscută drept Mișna. Ea a fost introdusă în Talmud și conține tradiții evreiești, care provin de la farisei. Multe dintre aceste tradiții erau în conflict cu Tora. Din acest motiv, Isus le-a spus fariseilor: „Ați anulat cuvântul lui Dumnezeu din cauza tradiției voastre”. (Matei 15:1-9)

Concepție greșită: Femeilor nu trebuie să le fie predată Tora.

Adevăr: Potrivit unei dispoziții din Legea mozaică, aceasta trebuia să fie citită întregului popor Israel, inclusiv femeilor și copiilor. De ce? „Ca să asculte și să învețe, căci trebuie să se teamă de Iehova, Dumnezeul [lor], și să aibă grija să îndeplinească toate cuvintele legii.” (Deuteronomul 31:10-12).

Concepție greșită: Tora conține mesaje secrete.

Adevăr: Moise, care a asternut în scris Tora, a afirmat că mesajul ei este clar și accesibil tuturor, nu ascuns în vreun cod. (Deuteronomul 30:11-14) Ideea că ar exista mesaje secrete în Tora provine din Cabala, adică din iudaismul mistic tradițional, care, pentru a interpreta Scripturile, folosește metode „născocite cu măiestrie”. (2 Petru 1:16)

CABALA SAU KABALAH

Termenul Cabala provine din limba ebraică veche însemnând „primire” sau „tradiție”. Reprezintă un sistem mistic iudaic dezvoltat treptat între secolele III-XII d.Hr., care a atins perioada de înflorire în timpul Spaniei musulmane. După expulzarea evreilor din Spania spre sfârșitul secolului al XV-lea, sistemul s-a răspândit în întreaga Europă incluzând Israelul, dovedind chiar o influență majoră asupra hașidismului.

Potrivit tradiției hermetice, Cabala presupune o interpretare mistico-religioasă dată de iudaism Vechiului Testament. Doctrina mistică iudaică din Evul Mediu bazată pe această interpretare ce a apărut, probabil, încă din timpul captivității babilonene fiind transmisă printr-un șir de inițiați, se pretinde a fi revelată. Cabalei îi este specifică interpretarea Bibliei ebraice în sens ocult, recurgând la simbolismul numerelor și literelor, uneori și la practici magice.

În mod tradițional, accesul la studiul Cabalei este extrem de restrictiv. Cerințele prevăd ca cel care dorește să studieze să fie un bărbat evreu cu o vîrstă de peste 40 de ani, să cunoască bine limba ebraică, să cunoască în profunzime Tora și Legea Mozaică, și să-și găsească un învățător înțelept. De fapt, studiul Cabalei este rezervat rabinilor. În Evul Mediu interesul față de Cabala s-a făcut simțit și în rândul creștinilor din Apus prin intermediul unor traduceri în limba latină. După anul 1970 interesul crescut față de esoterism și misticism a adus cu sine sporirea numărului celor care studiază Cabala. Puțini sunt însă în măsură să îndeplinească cerințele inițiale, însă majoritatea grupurilor contemporane aflate în afara iudaismului ortodox prezintă o învățătură mult simplificată, ce nu presupune neapărat cunoașterea limbii ebraice. Multe dintre vechile școli cabalistice se opun însă acestor tendințe de simplificare, în particular prin rabinii tradiționaliști.

Cabala învață o filosofie mistică, holistă cu un model supraetajat al universului și o perspectivă imanentistă asupra lui Dumnezeu. Textul său sacru principal este Zohar, un comentariu mistic la Tora. Observăm că linia se menține identică Talmudul la Tora și Zorahul la Cabală. În viziunea cabalistului Baal HaSulam, însemnatatea vieții este „revelarea Dumnezeirii Sale către creaturile sale în această lume”. Deci, mai mult decât în orice tradiție, în Cabala, care este mult mai abstractă și mai cifrată, revelarea Sinelui este o chestiune de dăruire din partea Divinității către om, atunci când acesta s-a corectat, iar omul e cel care primește, datorită trezirii ființei prin studierea înțelepciunii Cabala. Sinele în Cabala este chiar Dumnezeu manifestat în om, și are un corespondent în inima spirituală. Trezirea punctului din inima și apoi împlinirea completă a acestui punct până la desăvârsire, este scopul pe calea spirituală a Cabalei.

Procesul este ilustrat de sistemul simbolistic al Cabalei, o variantă complexă a pomului vieții, un vechi simbol întâlnit în multe tradiții pre-creștine. În acest sens, arborele cabalistic prezintă asemănări cu sistemul chakra din yoga. Grupările cabalistice contemporane folosesc aceste învățături atât ca suport teoretic filosofic, cât și dreapta cale a dezvoltării de sine în viața cotidiană. În prezent, există numeroase grupuri și învățători individuali ai Cabalei în întreaga lume. Se predă încă în unele școli rabinice din Israel și multe alte țări. Unul dintre cele mai importante organizații cabalistice este Centrul Cabalei din Los Angeles condusă de rabinul Philip Ber. Alături de Biserica Scientologică, Cabala este în momentul de față cea mai la modă opțiune religioasă a Hollywood-ului. Cabala se află însă pe același plan cu Mișcarea New Age și Neo-Păgânismul, ținând seama de faptul că ambele o încorporează în învățăturile lor.

-3-

ZOHARUL

Zoharul este o **colecție de comentarii despre Torah**, scrise cu intenția de a îndruma oamenii ce au atins deja un nivel spiritual superior, spre rădăcina (originea) sufletului lor. **Zoharul** conține toate acele stări spirituale pe care oamenii le trăiesc (simt) pe măsură ce sufletul evoluează. Pentru cei fără un anumit nivel spiritual, **Zoharul** pare o colecție de alegorii și legende ce pot fi interpretate și receptate diferit de fiecare individ. **Zoharul conține relatările lui Rabbi Shimon Bar Yochai (Rashbi), cel ce a atins toate cele 125 nivele (grade) ale scării spirituale.** Zoharul conține patru tipuri de exegeză biblică: „Peshat” (înțelesul literal), „Remez” (aluzia), „Derash” (anagogia) și „Sod” (înțelesul mistic). Inițialele formează cuvântul PaRDes (paradis), care a devenit numele celor patru semnificații, dintre care cea mistică este cea mai importantă. Este aproape imposibil să vorbești despre **Zohar** ca despre o carte oarecare. Fiecare rând din **Zohar** îți deschide o lume nouă. **Kabbaliștii consideră că originea cărții este Lumina**, conceptul esențial al Kabbalei, cel care adună toată știința și este în același timp, **sursa și efectul tuturor acțiunilor spirituale ale ficăruia dintre noi.**

Kabbaliștii din vechime susțineau că Zoharul a existat dintotdeauna. Adam l-a cunoscut, la fel și patriarhii din Vechiul Testament. La Muntele Sinai, Moise a primit, pe lângă cele 10 porunci, și cheile de decodare a mesajelor biblice. **Zoharul** a avut o **îndelungă tradiție orală** până să ajungă la forma scrisă. **Inițial a fost scris în aramaică**, în urmă cu peste două mii de ani, dar scrierea sa, nu a însemnat doar consemnare, ci revelație. În secolele care au urmat, cum însuși **Zoharul** prezise, textele sale sacre au fost accesibile doar pentru câțiva inițiați. Din secolul al XIII-lea, el a fost redat învățăturii, prin eforturile rabinului Moses de Leon. **Cartea Zohar este un sistem.** Cei zece cabaliști care au scris-o, prin includerea dintre ei, au cuprins lumea infinitului cu lumea noastră, în aşa fel încât atunci când începem să citim Cartea Zohar, apăsăm butoanele și pornim de fapt acest sistem.

Adică nu citim doar ceea ce este tipărit. Cartea este aranjată în aşa fel încât ceea ce este tipărit pe hârtie să ne afecteze în mod direct sufletele, partea noastră interioară, care ne este ascunsă.

Când o persoană începe să citească, nu simte nimic, dar activează acest sistem asupra sa, se integrează cu acesta și provoacă influența unei forțe superioare, care se manifestă în persoană în interiorul său – sufletul, care începe să iasă în afară.

Și apoi există contact între sufletul uman și lumina superioară și o persoană începe să simtă în aceasta lumea superioară, starea cea mai înaltă. Aceasta este extinderea cuiva în dimensiunea eternă, perfectă. Aceasta este ceea ce trebuie să realizăm în timp ce suntem în această lume, în această viață, pentru a ne ridica la nivelul următor al existenței...

- 4 -

TALMUDUL – TEXT RASIST, XENOFOB

Ei bine, acum să vă văd fiindcă aici e... aici. Metoda utilizată de cei care promovează acest model narativ constă în preluarea unor citate din Talmud pe baza cărora fundamentează teza caracterului xenofob și racist al poporului evreu.

Algoritmul este construit în trei pași:

Talmudul este cartea sfântă a evreilor;

Talmudul este un text racist și xenofob;

Evreii sunt rasiști și xenofobi;

Varianta oficială: Orice raționament logic stă în picioare doar atâta timp cât afirmațiile de la care pleacă au valoare de adevăr. Nu acesta este cazul nostru. Talmudul este, într-adevăr un text fundamental al iudaismului dar el nu reprezintă altceva decât o interpretare a textului biblic. Exemplele utilizate pentru a proba caracterul racist și xenofob al Talmudului suferă de o triplă problemă: citare trunchiată, traducere deficitară și/sau decontextualizare. Este absurd să afirmi că toți cei care aparțin unui popor sunt identici și preiau într-o manieră nediferențiată tradiția de care aparțin.

Iudaismul este singura religie monoteistă care acceptă mânăuirea non-membrilor în absența convertirii. Această poziție este specifică iudaismului rabinic a cărei creație fundamentală este Talmudul. Adică tocmai religia aceea acuzată că-i urăște pe toți ceilalți, consideră că salvarea veșnică a acestora este posibilă fără convertire. Dar haideți să vedem despre ce vorbeam când afirmăm că exemplele preluate din Talmud sunt trunchiate, prost traduse și/sau

decontextualizate. Pentru a face acest lucru analizăm cele mai dure trei acuzații formulate de cei care împărtășesc acest tip de retorică:

A. Talmudul permite uciderea ne-evreilor

Citatul utilizat pentru a demonstra această acuzație este: „Chiar și cel mai bun dintre ne-evrei trebuie ucis.” (Soferim 15:10) Citatul este incomplet și decontextualizat. În plus, cei care afirmă că Talmudul îndeamnă la uciderea ne-evreilor nu spun, sau nu știu, că în Talmud este de fapt preluat un fragment din Mechilta (Beshalach 2), un text rabinic important din secolul II d. C., în care se discută episodul trecerii Mării Roșii narat în Exod 14:5-7. Ceea ce rabinii discută în Mechilta nu este dreptul evreilor de a-i ucide pe ne-evrei, ci irelevanța probității morale a inamicului în război. Cum ajung rabinii la această concluzie? Practica rabinică presupune interpretarea rând cu rând a textului biblic. Iată ce ne spune textul Exodului: „Faraon și-a pregătit carul de război și și-a luat oamenii de război cu el. A luat șase sute de care de luptă cu oameni aleși și toate carele Egiptului; în toate erau luptători.”

Plecând de la acest fragment biblic, rabinii își pun o întrebare surprinzătoare: ale cui erau animalele înhămate la aceste care de luptă în condițiile în care textul biblic ne spune că animalele egiptenilor fuseseră ucise de a cincea plagă trimisă de Dumnezeu asupra Egiptului (cf. Exod 9:17), iar animalele evreilor nu fuseseră lăsate în urmă la momentul plecării din Egipt (cf. Exod 10:26)? Un singur răspuns este posibil, afirmă rabinii, animalele folosite de faraon pentru a-i urmări pe fugarii evrei aparțineau egiptenilor cu teamă de Dumnezeu, ale căror animalele supraviețuisează celei de-a cincea plăgi tocmai datorită credinței stăpânilor lor. Mai mult, afirmă rabinii, întrucât animalele nu s-ar fi lăsat conduse de necunoscuți, carele utilizate pentru urmărirea fugarilor evrei erau conduse chiar de stăpânii lor, egipteni cu frică de Dumnezeu. Și atunci, se întreabă rabinii, care este comportamentul corect pe timp de război având în vedere că în componența armatei adverse pot exista și indivizi de bună credință? La această întrebare formulează Rabbi Shimon ben Yochai un răspuns atunci când afirmă, „chiar și cel mai bun dintre ne-evrei trebuie ucis”. Rabbi ben Yochai nu instigă la genocid, ci exprimă o realitate istorică: în orice război sunt omorâți și oameni drepti. Această explicație extrem de subtil plasată ne aduce în postura ursului păcălit de vulpe aşa că atunci când citești cu atenție unde îți este coada... pardon, mintea am vrut a spune că poți foarte ușor fi prins în ofsaid de către mirajul explicativ.

B. Talmudul permite furtul de la ne-evrei

Exemplul utilizat pentru a demonstra această acuzație este preluat din tratatul talmudic Baba Mezia 24a: „Evreii pot fura de la ne-evrei. Dacă un evreu găsește un obiect pierdut de un ne-evreu, nu trebuie să-l înapoieze.” Exemplul are două probleme:

1. Nu este vorba de furt, ci de returnarea unui obiect pierdut. Talmudul, urmând linia biblică, interzice furtul și, cu atât mai mult furtul de la un ne-evreu: J. Baba Metzia 2:5 (7a): „Este mai

rău să furi de la un ne-evreu decât de la un evreu pentru că este desecrat și numele lui Dumnezeu.”

2. Citatul este incomplet. Completarea arată așa: „Unde se permite furtul de la un ne-evreu? Rabbi Shimon a spus că Rabbi Akiva a spus în drumul de la Zephirin: iată de unde știm că furtul de la un ne-evreu este interzis” [Levitic 25:48] „el să aibă drept de răscumpărare după ce va fi vândut [unui străin].”

C. Talmudul afirmă că ne-evreii nu sunt oameni.

Citatul utilizat pentru a demonstra această acuzație provine din tratatul talmudic Baba Mezia 114a-114b: „Ne-evreii nu sunt oameni. Doar evreii sunt oameni.” Citatul este incorect și incomplet. În plus, Rabbi Shimon și Rabbi Yochan nu vorbesc despre cine este și cine nu este om, ci despre condițiile în care contactul cu un mormânt produce impuritate. În variantă completă și corectă textul arată așa: Rabbi Shimon și Yochai spun: Mormintele ne-evreilor nu produc impuritate rituală într-o localitate pentru că așa cum se spune (Iezekiel 34:31) „Voi sunteți oile mele, oile păsunilor mele, sunteți oameni...” „Voi [Israel] sunteți numiți oameni (Adam), ne-evreii nu sunt numiți oameni.”

Una dintre metodele de interpretare rabinică presupunea relaționarea textelor biblice pentru a descifra, astfel, voința lui Dumnezeu. Astfel, rabinii pun laolaltă Iezekiel 34:31 cu Numeri 19:14 („Iată legea, când va muri un om într-un cort, oricine va intra în cort și oricine se află în cort va fi necurat șapte zile”) pentru că ambele texte folosesc termenul ebraic adam pentru om. Concluzia rabinilor: dacă așa cum afirmă Iezekiel, termenul om (adam) poate fi aplicat doar lui Israel, doar mormântul unui adam (evreu) produce impuritate. Mai merită subliniat un element, în Talmud termenul adam (om) este asociat doar lui Israel pentru a sublinia ideea apartenenței la o comunitate unitară. Pentru ne-evrei, sunt folosiți termeni diferiți dar care provin din aceeași rădăcină: bnei-adam (fiii lui Adam) sau haadom (omul). Iată două exemple: Gittin 47a: „Un ne-evreu poate să cumpere pământ în Israel pentru a săpa gropi și grote căci așa cum se spune (Psalmi 115:16) „Cerurile sunt ale Domnului, dar pământul le-a dat fiilor oamenilor (bnei adam).”

Avodah Zarah 3a: „Rabbi Meir spunea: De unde știm că și un ne-evreu care se apucă de studiul Torei este precum un mare preot?” Știm din versetul (Levitic 18:5) „omul (HaAdam) care le va împlini [legile] va trăi prin ele,” În ambele exemple este evident că ne-evreul este considerat a fi parte a comunității umane.

Talmudul – câteva precizări asupra arderii cărților evreiești:

„De-a lungul ultimilor 2000 de ani au fost arse cărți religioase evreiești, mai ales Talmuduri.

Incendierea cărților sfinte evreiești nu a fost inventată de naziști. Au aplicat-o cu mult succes grecii și romani, iar Talmudul a fost combătut de biserică catolică. Arderile de cărți apar în Mișna, într-o poveste despre Apostamus, un soldat grec din secolul al II-lea î.e.n. Evenimentul este amintit și de marele istoric evreu Iosephus Flavius. Soldatul grec a găsit o carte de Tora și a ars-o. În Talmud scrie despre un mare înțelept, Rabi Hanina Ben Teradion (sec. al II-lea e.n.): romani l-au văzut cu o carte în mână, propovăduind Tora unei mari mulțimi. L-au prins, au legat Tora de el și i-au ars împreună. Cunoașteți dictonul „unde se ard cărți, se vor arde și oameni?” Romanii au făcut-o totul deodată.

Talmudul a fost finalizat nu mult înainte de anul 500 e.n. El conține (tipărit) 10000 de pagini în 63 de volume, precum și zeci de cărți ca anexe. Deja în anul 533 împăratul Iustinian s-a opus studiului cărții numite și „a doua tradiție”. În anul 712 vizigoții din Spania au interzis convertiților la creștinism să citească cărți ebraice. Ei însăși nu erau mari cărturari, nu e de mirare că cititul nu le era pe plac. În anul 1199 Papa Inocențiu al III-lea a stabilit că scripturile conțin idei prea complicate, mulțimea trebuie să se bazeze doar pe comentariile bisericii, (așa a apărut monopolul total).

Câteva decenii mai târziu, călugărul franciscan Nicolas Donin, un evreu convertit care a tradus Talmudul, a trimis papei Gregorius IX o petiție compusă din 35 de puncte despre „aberațiile” din Talmud și jignirile la adresa creștinilor. El pretinde, printre altele, că Isus și Maria Magdalena sunt prezentați în mod jignitor în Talmud. Într-adevăr, Isus este prezentat ca un magician, iar Maria Magdalena ca o femeie de moravuri ușoare care se pricepea la aranjarea părului semenelor sale. Dar cum ați defini o persoană care printr-o simplă poruncă reușește să-i facă să se miște pe ologii țintuiți de pat?! Numele Mariei Magdalena nu vine de la orașul Magdal, cu care ea nu avea nicio legătură. În limba aramaică Megadela înseamnă „face să crească”, „are grija de păr”, adică ceea ce în termenii moderni este o coafeză. Papa și alți conducători ai bisericii erau foarte mirați de atitudinea evreilor față de creștini, care – după părerea lor – a suferit o schimbare în răstimpul dintre Tora și Talmud.

În 1240 a avut loc un „proces al Talmudului” la curtea regelui Ludovic al IX-lea, care nu era mare iubitor de evrei, suportându-i doar pentru câștigurile pe care i le aduceau. Din partea evreilor au participat patru rabinii renumiți, în frunte cu Yechiel din Paris, creștinii fiind reprezentați de Nicolas Donin. Chiar dacă unii dintre participanți au fost convinși de argumentele rabinilor, până la urmă rezultatul a fost falsificat. Efectele au fost uriașe. S-a hotărât arderea cărților sfinte evreiești. În 25 iunie 1244 (mai nou s-a dovedit că era 13 iunie 1242) în Place de Grève din Paris (în fața primăriei de azi) au fost aduse 24 de căruțe pline cu cărți evreiești, și o torță enormă s-a ridicat deasupra orașului. Elevul lui Rabi Yechiel scrie că au fost arse 1250 de cărți de Talmud, Midraș și Hagada. Și nu erau tipărite, ci manuscrise. Rezultatul este că astăzi mai există un singur Talmud în manuscris, Talmudul din München, din sec. XIV.

Cărți evreiești au fost arse în Franța și mai înainte. În 1233, la Montpellier au fost arse cărțile lui Maimonide (RAMBAM) Călăuza șovăielnicilor, după ce evrei oponenți lui Maimonide l-au „denunțat” inchiziției. Mai târziu arderea cărților evreiești a devenit un ritual permanent în aproape toată Europa. Din Franța ea s-a răspândit în Anglia, în Italia, inclusiv Sicilia și mai târziu în estul Europei, mai ales în Polonia.

Disputele au continuat. Foarte renumită a fost cea din Barcelona, din 1263. În fruntea creștinilor se afla un călugăr dominican, Pablo Christiani, (alt evreu convertit), iar în fruntea evreilor era marele înțelept Nahmanides (RAMBAN). Bineînțeles că dominicanii au revendicat victoria, cu toate că nu a fost aşa. Nahmanides a fost nevoit să se ascundă, apoi a fugit în Ereț Israel. Disputele au avut încă o consecință foarte gravă: cenzura Talmudului. Biserica catolică în frunte cu papii a cerut evreilor să scoată din Talmud toate fragmentele unde apar creștini. Evreii înfricoșați au aplicat aceste reguli și cel puțin zece fragmente lungi și zeci de fragmente scurte au fost eliminate. Când a apărut tiparul, aceste fragmente au fost lăsate goale în text, ele fiind adunate și păstrate în cărți necunoscute de creștini. Cele mai renumite ediții ale Talmudului, cele din Veneția și Vilnius, conțin aceste „găuri negre”. În edițiile israeliene ale Talmudului toate aceste fragmente au fost puse la loc.

Pe de altă parte în bibliotecile din Vatican și din nenumărate mănăstiri, biserică catolică păstrează adevărate comori, manuscrise și cărți evreiești inedite pe care nimeni nu poate nici măcar să le vadă. Și în alte biblioteci se ascund asemenea cărți, de exemplu la Sankt Petersburg se află zeci de manuscrise provenite din Gniza din Cairo și care nu pot fi văzute.

Nu am scris despre temele discutate la aceste dispute, dar subliniez că ele erau despre poziția creștinilor în Talmud, despre cine va fi Mesia etc. Nu era ca în cărțile antisemite mai recente, care îi acuză pe evrei de toate relele lumii. Cei care le-au scris nu aveau habar de existența acestor fragmente, care fuseseră cenzurate chiar de creștini. Mai bine aşa!

Trebuie să admit că au existat și creștini cu o altă atitudine față de Talmud. De-a lungul istoriei ei au studiat în profunzime Talmudul, fără să-l combată. Erau printre ei chiar oameni ai bisericii. Un exemplu este Athanasius Kircher, preot catolic german și mare om de știință, considerat ca urmașul lui Kepler.

S-a interesat de domeniile cele mai felurite: geologie, egiptologie, istoria limbii chineze și câte altele, dar era și un ebraist și cabalist serios. În tinerețe a învățat limba ebraică și Talmudul cu un rabin. În 1986 am publicat despre el un articol de specialitate în ebraică, în care am analizat toate citatele din Talmud pe care le-a adus în original în cărțile lui. Ele erau foarte precise și conform vechilor ediții exacte.

Eu cred că a ascunde temele noastre evreiești și a ne preface că suntem altceva decât ce suntem în realitate nu este o idee bună. Ea a eşuat întotdeauna. Cred că trebuie să spunem tot ce avem pe suflet, și bine și rău, în limitele respectării credinței altora. Întotdeauna când evreii

au încercat să se pună bine cu cei care nu-i sufereau, s-a terminat rău. Nu avem de ce să ne temem, mai ales acum, când există statul evreu. - Publicat Aprilie 8, 2021 de prof. Asher Shafrir

Dincolo de varianta oficială prezentată mai sus, adevărul poartă o mască interesantă iar Ion Coja încearcă la data de 10 Decembrie 2009 să demascheze Talmudul evreiesc trăgând cortina și invitându-ne în culisele Talmudului, astfel strecuți în camarinele acestuia aflăm că Talmudul este o carte ce proliferează crima, rasismul și pedofilia. Nimic nu este întâmplător nici chiar insistența arderii Talmudului de-a lungul istoriei începând de mai bine de 2000 de ani aceste acțiuni întâlnindu-le atât de romani cât și de greci, una e să afli pur și simplu de existența Talmudului, alta e să-l citești în varianta cenzurată și alta e să afli de ceea ce scrie cu adevărat în Talmud. Evreii vor nega existența acestor versete controversate și vor apela imediat la arma lor cea sacră „anti-semitism”. Se vor lepăda de ele și vor minți că acestea sunt invenții „rasiste” și „anti-semitic” inventate de grupuri rasiste precum Ku Klux Klanul din SUA. Alții evrei ar spune că aceste versete sunt ori în afara contextului ori traduse greșit. Până la urma urmei cine ar admite aşa ceva? Spre exemplu dacă creștinii ar avea astfel de învățături în viața de zi cu zi sau în Biblie, le-ar admite sau nu? Cu siguranța 99% le-ar nega... Totuși mai există chiar și evrei ateisti care nu cred în religia mozaică (Iudaism) și care au confirmat și chiar contribuit la demascarea Talmudului. Un exemplu ar fi „Fratele Nathanael Kapner” care se consideră „fost evreu”. El declară că s-a născut evreu, a crescut evreu (în religia mozaică), dar în vara anului 2007 s-a convertit la religia Creștin Ortodoxă și a început să-și demăște foștii lui frați și lucrările lor sataniste. Cartea evreiască „Mizbeach” declară că „nu există nimic superior Talmudului Sfânt”. Talmudul declară că doar evreii sunt oameni, iar non-evreii sunt „goy/goyim” care sunt pe aceeași scară cu vitele sau orice animal.

Urmează enumerarea unei serii de citate șocante dar exacte din diverse cărți ale „Talmudului”:

- Aboda Sarah 37a: „O fată non-evreică care are doar 3 ani poate fi violată.”
- Abhodah Zarah 2a T: „Fă bișniță în continuare cu non-evreii dacă au să dea bani.”
- Abodah Zarah 17a: „Nu există o singură curvă în lume cu care rabinul Eleazar să nu fi făcut sex.”
- AbodahZarah22a-22b: „Non-evreii preferă sex cu vacile.”
- Abodah Zara 26b: „Chiar și cei mai buni dintre non-evrei trebuie să fie omorâți.”
- Abodah Zarah 36b: „Fetele non-evreice sunt în stare de „niddah” (mizerie) de la naștere.”
- Babba Bathra 54b: „Proprietatea non-evreiască aparține evreului care a folosit-o primul.”
- Baba Kamma 37b: „Non-evreii sunt în afara protecției Legii și Dumnezeu le-a expus banii lor Israelului.”
- Baba Kamma II 3a: „Evreii pot folosi minciuni („subterfugii”) pentru a însela un non-evreu.”
- Baba Kamma 113a: „Orice evreu îi este permis să folosească minciuni și mărturie falsă pentru a aduce un non-evreu în ruină.”

- Baba Mezia 24a: „Evreii pot fura de la non-evrei. Dacă un evreu găsește un obiect pierdut de un non-evreu, nu trebuie să-l înapoieze.” (De asemenea este afirmat și în Baba Kamma 113b)
- Baba Mezia 59b: „Un rabin are o dezbatere cu Dumnezeu și îl invinge. Dumnezeu admite că rabinul a câștigat.”
- Baba Mezia 114a -114b: „Non-evreii nu sunt oameni. Doar evreii sunt oameni.”
- Baba Necia 114,6: „Evreii sunt ființe umane, dar națiunile lumii nu sunt umane ci bestii.”
- Choschen Ham (156,5 Hagah): „Evreul are voie să se ducă la Akum (non-evreu), să-l conducă, să facă afaceri cu el, să-l însèle și să-i ia banii. Pentru că bogăția non-evreilor trebuie să fie privită ca proprietate comună și aparține primului care o ia.”
- Choschen Ham 183, 7: „Dacă doi evrei au înșelat un non-evreu, trebuie să împartă profitul.”
- Choschen Ham 266,1: „Un evreu poate păstra orice găsește și aparține unui Akum (non-evreu). Că cel ce întoarce proprietatea pierdută la non-evrei păcătuiește împotriva Legii prin a crește puterea infractorilor Legii. Este vrednic de laudă, totuși, să întorci proprietatea pierdută dacă este făcut să onoreze numele lui Dumnezeu, cu alte cuvinte, dacă faci aşa, Creștinii vor ridica în slăvi pe Evrei și îi vor privi ca pe oameni onorabili.”
- Choschen Hamm 388, 15: „Dacă se poate dovedi că cineva a dat banii Israeliților la Goyim, trebuie găsită o posibilitate prudentă să-l razi de pe fața pământului.”
- Erubin 21b: „Oricine nu se supune rabinilor merită moarte și va fi pedepsit prin a fi fier în excremet fierbinte în iad.”
- Erubin 43b: „Când Mesia va veni toți vor fi sclavii evreilor.”
- Gad. Shas. 2:2: „Un evreu poate viola o fată non-evreică, dar nu se poate căsători cu ea.”
- Gittin 57a: „Iisus este în Iad și este pedepsit prin a fi fier în sperma. Creștinii sunt fierți în bălegar.”
- Gittin 57b: „4 miliarde de evrei au fost omorâți de romani în orașul Bethar.”
- Gittin 58a: „16 milioane de copii evrei au fost înfășurați în hârtii și arși de vii de către romani.”
- Gittin 69a: „Pentru a-și vindeca carnea, un evreu trebuie să ia praf care zace în umbra unei toalete exterioare, să-l amestece cu miere și să-l mănânce.”
- Gittin 69b (p. 329): „Pentru a vindeca boala pleurezie un evreu trebuie să ia excrementul unui câine alb, să-l frământe cu balsam, dar dacă se poate ar fi preferabil să nu mănânce excrementul câinelui.”
- Gittin 70a: „Rabinii au crezut: După ce ieșe de la toaletă, un bărbat nu ar trebui să întrețină raport sexual până nu a așteptat suficient să meargă jumătate de milă, pentru că demonul toaletei este cu el în acea perioadă; dacă o să întrețină, copiii lui vor fi epileptici.”
- Hagigah 27a: „Nici un rabin nu poate ajunge în iad.”

- Hilkkoth Akum XI: „Nu salva Goyim în pericol de moarte.”
- Kilkhoth Akum X1: „Nu arăta nici o milă la Goyim.”
- Kethuboth 3b: „Actul sexual cu non-evreii este precum actul sexual cu animalele.”
- Kethuboth 11b: „Sexul este permis cu o fetiță de 3 ani, lacrimile vor veni din ochi din nou și din nou, tot aşa și virginitatea se va întoarce fetiței de sub 3 ani.”
- Kerithuth 6b pagina 78, Jebhammoth 61a: „Doar evreii sunt oameni, non-evreii nu sunt oameni, ci vite.”
- Kiddushin 66c: „Cei mai buni dintre non-evrei... omoară-i.”
- Iore Dea 337, 1: „Aşa cum înllocuieşti vite şi măgari, tot aşa înllocuieşti şi non-evreii morţi.”
- Libbre David 37: „Să comunici orice unui Goy despre relațiile noastre religioase ar fi egal cu omorârea tuturor evreilor, pentru că dacă goyim ar știi ce învățăm noi despre ei, ne-ar omorî în mod deschis.”
- Libbre David 37: „Dacă un evreu va fi chemat să explice orice parte din cărțile rabinice, va trebui să dea doar explicații false. Oricine va viola această lege va fi omorât.”
- Midrasch Talpioth 225: „Non-evreii au fost creați pentru a servi evreilor ca sclavi.”
- Menahoth 43b-44a: „Un bărbat evreu este obligat să spună următoarea rugăciune în fiecare zi: Mulțumesc Dumnezeule că nu m-ai făcut non-evreu, o femeie sau un sclav.”
- Moed Kattan 17a: „Dacă o persoană este tentată să facă rău, ar trebui să se ducă într-un oraș unde nu este cunoscut, să se îmbrace în haine negre, să-și acopere capul în negru și să facă ceea ce inima îi dorește pentru că numele lui Dumnezeu să nu fie pângărit.”
- Nedarim 23b: „Cel care dorește ca nici un jurământ făcut în timpul anului să fie valabil, lasă-1 să stea la începutul anului nou și să declare, „Orice jurământ voi face în viitor va fi nul.” Jurămintele lui sunt apoi invalide.”
- Nidrasch Talpioth, p. 225-L: „Iehova a creat non-evreul în forma umană pentru ca evreul să nu trebuiască să fie servit de bestii. Non-evreul este prin urmare un animal în formă umană condamnat să servească evreul zi și noapte.”
- Number 31:17-18: „Va trebui să omori orice băiețel și toate femeile care au facut sex împreună, dar să nu omori femeile tinere care nu au facut sex niciodată. Poți să le ții tu pentru tine.”
- Orach Chaiim 57, 6a: „Trebuie să te ferești de non-evrei chiar mai mult decât de porcii bolnavi.”
- Pesahim 111a: „Este interzis câinilor, femeilor sau palmierilor să treacă printre doi bărbați și nici ca mai mulți alții să meargă printre câini, femei sau palmieri. Sunt implicate pericole speciale dacă o femeie e la soroc sau stă la drumuri încrucișate.”

- P'sachim, fol. 113, col. 2: „Cinci lucruri Canaan și-a învățat fii: Iubiți-vă între voi, iubiți tâlhăria, iubiți excesul, urăti-vă șefii și niciodată să nu spuneți adevarul.”
- Rosh Hashanah 17a: „Creștinii și toți cei care resping Talmudul vor ajunge în iad unde vor fi pedepsiți pentru toate generațiile.”
- Sanhedrin 43a: „Iisus a fost executat pentru că practica magie.”
- Sanhedrin 43a: „Iisus a meritat execuția: În ajunul Pesah (Paștele evreiesc), Iisus a fost spânzurat... Presupui ca era unu pentru care putea fi făcută o apărare? Nu a fost el ademenitor?”
- Sanhedrin 54b: „Un evreu poate face sex cu un copil atata timp cât acel copil are peste 9 ani.”
- Sanhedrin 55b: „Dacă un evreu a comis bestialitate în ignoranță; acolo trebuie să fi fost un obstacol și degradare (pentru ca animalul să fie extaziat) și în cazul acesta este decât degradare, dar niciun păcat; sau poate degradare fără a avea un obstacol (animalul este în extaz)?”
- Sanhedrin 55b: „O virgină de 3 ani și o zi poate fi obținută în căsătorie prin raport sexual, iar dacă soțul ei decedează și fratele soțului ei face concubinaj cu ea, ea devine a lui.”
- Sanhedrin 56a-b: „Ea care este descendenta prințeselor și a guvernantilor (Fecioara Maria) a curvit cu tâmplarii.”
- Sanhedrin 57a: „Un evreu nu trebuie să plătească un non-evreu banii care îi datorează pentru muncă.”
- Sanhedrin 57a: „Cand un evreu omoară un non-evreu, nu se va aplică pedeapsa cu moartea. Ce fură un evreu de la un non-evreu poate păstra.”
- Sanhedrin 58b: „Dacă dai o palma unui Israelit, e ca și cum ai da o palmă lui Dumnezeu.”
- Sanhedrin 59: „Omoară pe cei mai buni dintre non-evrei. Versiunea în Ebraica: „Tob Shebbe Goyim Harog!”
- Sanhedrin 59a: „Să omori Goyim e ca și cum ai omorî animale sălbaticice.”
- Sanhedrin 59a: „Un goy care se uita în Lege (Talmud) este vinovat de moarte.”
- Sanhedrin 76a: „Dumnezeu nu va cruța un evreu care „căsătorește fiica lui cu un bătrân sau care ia o soție pentru băiatul lui mic sau întoarce un obiect pierdut unui non-evreu.”
- Sanhedrin 90a: „Cei care citesc Noul Testament (carte necanonnică) nu vor avea o porție din lumea care va veni.”
- Sanhedrin 105ab: „Iisus a facut sex cu măgarul său.”
- Sanhedrin 106a: „Mama lui Iisus a fost o târfă.”
- Sanhedrin 106: gloatele vorbeau după moartea recentă a lui Iisus: „Ai auzit cât de bătăan era Balaam (Iisus)? El a raspuns: Nu este defapt declarat dar din moment ce este scris, oamenii plini de sânge și înșelători nu vor trăi nici jumătate din viață, de aceea el a trăit el 33 sau 34 de ani.”
- Schabouth Hag. 6d: „Evreii pot jura fals prin a folosi diverse subterfugii.”

- Schulchan Aruch, Choszen Hamiszpat 156: „Când un evreu a apucat un non-evreu, alt evreu se poate duce la același non-evreu să-l împrumute cu bani și în schimb să-l înșele, pentru ca non-evreul să fie ruinat. Pentru ca proprietatea non-evreului, potrivit legii noastre, aparține nimănui și primul evreu care trece are drepturi depline să ia el proprietatea.”
- Schulchan Aruch, Choszen Hamiszpat 348: „Toată proprietatea țărilor străine aparține națiunii evreiești, care în mod consecutiv este intitulată să o preia fără nici o remușcare.”
- Schulchan Aruch, Choszen Hamiszpat 388: „Este permis să omori un evreu care denunță oriunde. Este permis să îl omori chiar și înainte ca acesta să denunțe.”
- Schulchan Aruch, Johre Deah, 122: „Unui evreu îi este interzis să bea dintr-un pahar cu vin care a fost atins de un non-evreu pentru că atingerea a făcut vinul impur.”
- Seph. Jp., 92, 1: „Dumnezeu a dat evreilor putere asupra tuturor posesilor și sângeului tuturor națiunilor.”
- Shabbath 41a: „Legea care să reguleze regula cum să urinezi într-un mod sfânt a fost dată.”
- Shabbath 86a-86b: „Pentru că evreii sunt sfinți nu fac sex în timpul zilei decât dacă poate fi făcut întuneric în casă. Un școlar evreu poate face sex în timpul zilei dacă își folosește îmbrăcământea să facă ca un cort pentru a fi întuneric.”
- Shabbath 104b: „Mama lui Iisus, Miriam frizerița a făcut sex cu mulți bărbați.”
- Shabbath 116a: „Evreii trebuie să distrugă cărțile Creștinilor, spre exemplu Noul Testament.”
- Simeon Haddarsen, fol. 56-D: „Când va veni Mesia, fiecare evreu va avea câte 2800 de sclavi.”
- Soferim 15, Rule 10. Acestea sunt vorbele rabinului Simon ben Yohai: Tob shebe goyyim harog („Chiar și cei mai buni dintre non-evrei trebuesc omorâți”). Pasaj în limba ebraică luat din Talmudul Babilonian citat în anul 1907, Jewish Encyclopedia, publicat de Funk si Wagnalls și compilat de Isidore Singer, sub intrarea „Gentile” (p. 617).
- Sotah, 12a: „Banii evreilor cu adevarat cinstiți, sunt mai prețioși pentru ei chiar mai mult decât propriile lor trupuri.”
- Talmud IV/1/113b: „Evreului îi este permis să exploateze greșelile unui non-evreu și să-l păcălească.”
- Talmud IV/2/70b: „Evreului îi este permis să practice camăta la non-evrei.”
- Talmud IV/4/52b: „Pedepsibil pentru evreu este doar adulterul catre femeia altui evreu. Soția non-evreului este exclusă.”
- Talmud IV/8/4a: „Dumnezeu nu se supără pe evrei niciodată ci numai pe non-evrei.”
- Talmud Gittin 57a: „Iisus este în iad, fierbe în exrement fierbinte.”
- Tosefta. Aboda Zara B, 5: „Dacă un non-evreu omoară un non-evreu sau un evreu, este responsabil; dar dacă un evreu omoară un non-evreu nu este responsabil.”

- Tosefta, Abda Zara VIII, 5: „Cum să interpretezi „Furtul Mondial”. Unui non-evreu îi este interzis să fure, să tâlhărească sau să ia femei sclave, etc., de la un non-evreu sau de la un evreu. Dar unui evreu nu îi este interzis să facă toate acestea unui non-evreu.”
- Yebhamoth 11b: „Actul sexual cu o fetiță este permis dacă ea are 3 ani.”
- Yebamoth 59b: „O femeie care a făcut sex cu o bestie este demnă să se căsătorească cu un preot evreu. O femeie care a facut sex cu un demon este și ea tot demnă de căsătorie cu un preot evreu.”
- Yebamoth 63a: „Adam a făcut sex cu toate animalele din Gradina Eden.”
- Yebamoth 98a: „Toți copii non-evrei sunt animale.”
- Zohar 1,160a: „Evreii trebuie să încerce mereu să-i însile pe Creștini.”
- Zohar II, 4b: „Rata de naștere a non-evreilor trebuie să fie oprimată masiv.”

Versetele sunt 100% autentice și pot fi găsite în Talmud.

Goy = Cuvânt în limba ebraică ce înseamnă „oameni străini care nu sunt evrei”, asemănăți cu vitele de obicei. Exemplu: Cum numesc europenii și americanii pe africani, cioroi sau ciori aşa spun evreii „goy” tuturor oamenilor.

Goyim = Versiunea la plural a cuvântului „goy”

Gentile = Cuvântul Goy/Goyim îndulcit și tradus în limba engleză

Akum = non-evreu în limba ebraică

Cuthean = non-evreu în limba ebraică

Niddah = mizerie în limba ebraică

Talmudul = Cărți scrise de rabini, considerate per total o singură carte mai mare care poartă numele de „Lege” sau de „Cartea Sfântă”.

Notă: unele versete pot conține mici erori de traducere.

Majoritatea versetelor conțin cuvântul jignitor „goy”, dar au fost și mici excepții unde a fost utilizat cuvântul „Akum”.

Deși nu are legătură directă cu Talmudul, urmează un citat al evreului din Germania care a fondat comunismul. Karl Marx: „Poporul evreu în întregime va fi propriul său Mesia. Aceasta va realiza dominația lumii prin dizolvarea altor rase... și prin stabilirea unei republici mondiale în care a evreii de pretutindeni vor exercita privilegiul de cetăteni. În acestă Nouă Ordine Mondială copiii lui Israel... vor furniza toți liderii fără a întâlni opozиie...” (Karl Marx într-o scrisoare către Baruch Levy, citată în Review de Paris, 1 iunie 1928, pg. 574).

Multe dintre versetele de sus se regăsesc chiar și în cartea evreiască „The complete how to

handbook for Jewish living”, în traducere „Ghidul complet de cum să trăiești pentru viața evreiască.” Cartea este scrisă de doi evrei și se poate găsi gratuit pe Google Books. La pagina 485 găsiți versetele Gittin din Talmudul Babilonian, care explică evreilor ce ar trebui să facă când se îmbolnăvesc. Mai puteți citi versete în engleză pe Talmudul Babilonian online. Pentru și mai multe dovezi, mai puteți comanda de pe internet, direct de la firme evreiești Talmudul Soncino, versiunea pe CD.

Nota redacției – Am un prieten evreu în Israel, domnul Puiu N. Mi-a spus de mai multe ori că el personal nu dă doi bani pe Talmud și ca el sunt mulți evrei serioși. L-am crezut! Dar ce te faci dacă evreii serioși sunt minoritari, iar evreii tăi sunt democrați rău?! Respectă decizia majoritatii, a evreilor diabolici, cum au fost numiți pe drept cuvânt.

Ok...după cele citite bea un pahar de apă să-ți revii, în cazul în care nu-ți revii mai bea unul, poate astfel să-ți plece nodul din gât...nu voi adăuga decât atât, nu e de mirare că dintre toate popoarele acestei planete nu există legea antisemita decât pentru evrei și pentru nimeni alții... fapt pentru care s-au înarmat singuri cu imunitate, cunoșteau firește motivul altfel nu ar fi existat, de unde până unde - legea antisemita, unică în lume... Las latitudinii tale cele aflate, iar dacă cele citite și-au zădărnicit ființa nu-i bai credința-i baza... în ce privește caracterul infect, bolnav și stricat al „poporului ales” rămâne doar al lor și desigur unicat, poporul cu stea în frunte, cât despre propria lor credință nu am cuvinte... iar dacă și s-a zdruncinat credința în cap, nu e nimic... continuă... suntem încă pe terenul scrierilor evreiești ele nefiind încă, imaginează-ți... încă traduse, astfel mergem mai departe continuând drumul cuvântului = cu+vânt, insuflat = in+suflat prin ceea ce gândești = gând+ești, aşa ajungem la prima traducere care pare a fi făcută chiar de evrei pentru Diaspora evreilor, în limba de circulație a vremii, care era limba greacă, aşa a luat naștere - Septuaginta:

- 5 -

SEPTUAGINTA - LXX

Septuaginta este cea mai veche traducere a Vechiului Testament în limba greacă, limba dominantă în estul bazinului mediteranean din vremea lui Alexandru cel Mare (356-323 î.Hr.). Traducerea în limba greacă a textului original ebraic al Vechiului Testament a fost facută în mai multe etape, în cadrul secolelor III-II î.Hr., în Alexandria, Egipt, varianta finală fiind prezentată înainte de anul 132 î.Hr. Septuaginta este numită, în multe scrimeri, cu cifrele romane „LXX” (70). Numele acestei traduceri a fost luat de la cuvintele latine „interpretatio septuaginta virorum”, care înseamnă „interpretarea celor șaptezeci de bărbați”, potrivit tradiției alcăturii lucrării.

Septuaginta a fost deosebit de cinstită încă din vremurile antice, astfel încât scriitori precum Filon din Alexandria și Iosif Flavius au îndrăznit chiar să spună că traducătorii acesteia au lucrat sub inspirație divină. Alături de celelalte versiuni latine ale textului, Septuaginta constituie o bază principală a variantelor biblice de mai tarziu (slavă, siriacă, veche armeană, veche georgiană, coptă). Septuaginta este citată în Noul Testament și în scrisorile Părinților Apostolici. Actuala traducere a Vechiului Testament, în Biserica Ortodoxă, a fost făcută după Septuaginta. Istoria alcăturirii Septuagintei este menționată în „Scrisoarea lui Aristeas” (sau „a lui Filocrates”), care este cea mai veche mărturie cunoscută despre originea acestei traduceri. Din aceasta aflăm că Ptolemeu al II-lea Filadelful, regele Egiptului (285-247), a luat legătura cu marele preot Eleazar, din Ierusalim, cerându-i să-i trimită cei mai buni traducători din ebraică în greacă. Astfel, preotul Eleazar a ales câte șase traducători din fiecare dintre cele doisprezece neamuri ale lui Israel. Mai apoi, cei 72 de bărbați înțelepți au luat calea Alexandriei.

Traducătorii au fost chemați să traducă numai Pentateuhul, din limba ebraică în limba greacă. Regele dorea ca Biblioteca din Alexandria să însumeze întreaga înțelepciune a vechilor religii ale lumii antice. Astfel, scopul traducerii în greacă a Pentateuhului era de a-l include în Biblioteca din Alexandria. Inițiativa regelui poate fi motivată, potrivit altor păreri, și de dorința lui de a cunoaște codul de legi al comunității evreiești din Egipt. Apucându-se de lucru, cei șaptezeci și doi de bărbați au tradus, pentru început, numai Pentateuhul, adică cele cinci cărți ale Legii lui Moise; mai apoi, în decursul următoarelor secole, acestor cărți li s-au adăugat și celelalte ale Vechiului Testament. Unele dintre lucrările mai noi, numite „anaghinoscomena” (necanonice), nu sunt incluse în canonul evreiesc al Vechiului Testament. Printre acestea se numără „I Macabei” și „Înțelepciunea lui Ben Sirah”. De asemenea, varianta unor cărți din Septuaginta, precum „Daniel” și „Estera”, sunt mai lungi decât cele din Textul Masoretic. Unele dintre cele adăugate mai târziu, precum „Înțelepciunea lui Solomon” și „II Macabei”, nici nu au fost traduse, ci direct compuse în limba greacă.

Filon din Alexandria vorbește și el despre cei 72 de traducători evrei aduși în Alexandria, din Ierusalim, spre a traduce scrisorile lui Moise. El adaugă faptul că aceștia au fost așezăți în camere diferite, spre a traduce individual scrisorile ebraice. În nu mai mult de 72 de zile, fiecare bărbat a terminat de tradus lucrarea în varianta proprie, iar traducerile erau aproape identice. O variantă a acestei istorii se păstrează și în Talmudul Babilonian (9a-9b), care amintește 15 traduceri diferite făcute de-a lungul vremii; doar două dintre acestea se regăsesc în lucrarea completa LXX. „Regele Ptolemeu a adunat odată 72 de bătrâni. El i-a așezat în 72 de camere, fiecare în camera lui, fără a le spune de ce i-a adunat. Mai apoi, el a intrat pe la fiecare, zicând: „Scrie pentru mine Legea lui Moise, învățătorul tău.” Dumnezeu a pus atunci, în inima fiecăruia, aceeași traducere.” În vremea Mântuitorului Iisus Hristos, Septuaginta era cartea folosită de toți evreii eleniști (vorbitori de limba greacă). Apostolii își au citat scripturile Vechiului Testament, în propriile lor scrisori, au folosit Septuaginta. Septuaginta (LXX) a fost și a rămas textul canonic al Vechiului Testament, al Bisericii Ortodoxe.

Canonul ortodox (din Septuaginta) și canonul latin (din Textul Masoretic)

Între canonul ortodox al cărților Vechiului Testament și canonul latin există mai multe diferențe. Biserica Ortodoxă urmează canonul din Septuaginta. Romano-catolicii și protestanții au înclimat mai mult spre varianta Textului Masoretic, inferior însă celui din Septuaginta. Există multe diferențe între Septuaginta (greacă) și Textul Masoretic (ebraică). Textul Masoretic nu conține următoarele cărți: „I Ezdra”, „Rugăciunea lui Manase”, „Tobit”, „Iudita”, o parte din „Estera”, „Înțelepciunea lui Solomon”, „Înțelepciunea lui Isus, fiul lui Sirah” (Ecleziasticul), „Baruh”, „Epistola lui Ieremia” (adică „Cântarea celor trei tineri”, „Susana” și „Istoria omorârii balaurului”), „Psalmul 151” și cele patru cărți ale „Macabeilor”. Deși, în numerotarea cărților canonice ale Vechiului Testament, tradiția romano-catolică s-a folosit în special de Vulgata (latina), care urmează Septuaginta (greacă), începând cu Conciliul II Vatican însă, ea s-a apropiat mai mult de Textul Masoretic (ebraică). Canonul apusean (latin) al Vechiului Testament nu conține mai multe cărți cuprinse în Septuaginta. În canonul latin, cartea „Psalmi” numără 150 de psalmi, în vreme ce Septuaginta numără 151 de psalmi; numerotarea acestora este și ea diferită, latinii folosindu-se de Textul Masoretic, chiar dacă Vulgata folosește enumerarea din Septuaginta.

Între cărțile din Septuaginta și cele din Textul Masoretic există și multe diferențe interne. În cărțile din Septuaginta se simte un accent hristologic, aspect radical și voit evitat în scările Textului Masoretic, alcătuite de masoreții evrei (anti-creștini). Aceasta este și unul dintre motivele pentru care Apostolii au folosit Septuaginta. Manuscrisele de la Marea Moartă cuprind mai multe exemplare ale Vechiului Testament, unele folosite în vremea Mântuitorului, iar altele cu mult mai vechi. Datorită acestor descoperiri s-au observat puternice asemănări între Septuaginta și textele ebraice pre-masoretice (originale). Mai mulți savanți au ajuns la concluzia că „multe texte ebraice (păstrate până astăzi) constituie textul de bază pentru traducerile din Septuaginta”, lucru ce arată că „traducerile din Septuaginta sunt într-adevar de încredere”, astfel acordându-se o autoritate nouă traducerilor grecești, în fața textului masoretic.

- 6 -

BIBLIA VULGATA

Biblia Vulgata sau Vulgata este o versiune a Bibliei (Vechiul Testament și Noul Testament), tradusă în limba latină. Primele traduceri ale Bibliei în latină datează din secolele III-IV d.Hr., dar erau imprecise. În secolul al IV-lea, papa Damasus I a hotărât ca Sfântul Ieronim să traducă Biblia în latină. Pagina de titlu a ediției din anul 1590 - Vulgata Sixtina(en). Dorind să lucreze cu textul ebraic, Sf. Ieronim a călătorit la Bethleem, unde a fondat o mănăstire și în anul 390 a început traducerea. Comparând versiunile redactate în limbile ebraică, aramaică

și limba greacă și traducând Evangeliile din greacă în latină, Sf. Ieronim a dat creștinății cea de-a doua versiune a Bibliei în limba latină, după Vetus Latina. Vulgata nu a fost imediat acceptată în toate bisericile latine, dar în sec. al V-lea a devenit o carte universală. S-a transmis prin numeroase variante scrise de mână, copiate de călugări. Cu timpul, aceste interpolări au necesitat corecturi permanente. În anul 1456 Johannes Gutenberg a tipărit prima ediție a Vulgatei, iar noua tehnologie a confirmat faptul că opera avea nevoie de o nouă ediție corectată. Conciliul Tridentin a examinat-o și a decretat la 8 aprilie 1546 versiunea Vulgatei drept autentică. Ediția revizuită a fost finalizată în timpul papei Clement al VIII-lea și a apărut la Roma în 1592. Denumită Sixtina-Clementina, aceasta a fost revăzută și corectată în edițiile din 1593 și 1598, devenind *textus receptus* al Bisericii Catolice. Papa Pius al X-lea a inițiat o nouă ediție a Vulgatei.

Ce înseamnă principiul „*Sola Scriptura*”?

„*Sola Scriptura*” înseamnă „doar *Scriptura*”, adică recunoașterea doar a celor 66 de cărți canonice ale Bibliei ca fiind inspirate de Dumnezeu și că au autoritate deplină în materie de credință. Nici la o altă carte sau scriere nu i se mai recunoaște această autoritate. Multe confesiuni protestante se conduc de acest principiu pe când Biserica Ortodoxă spune că este insuflată de Dumnezeu nu doar Biblia ci și ceea ce numește „Sfânta Tradiție”. Biserica Catolică de asemenea consideră insuflată de Dumnezeu tradiția ei sfântă, care este diferită de cea ortodoxă și mai consideră că este insuflată de Dumnezeu și orice hotărâre luată de Papa de la Roma.

Dar fiind că suntem în zona latină a părții catolice să vedem ce spune Biblia Vulgata despre principiul „*Sola Scriptura*”?

Astfel nu vom face aici un studiu exhaustiv al acestui subiect, dar vreau să prezint un pasaj din Epistola II a lui Pavel către Timotei. Înainte de moartea sa, Apostolul era conștient de faptul că după plecarea lui din lumea aceasta oamenii vor adăuga alte scrieri și le vor pune în același rând cu Sfintele Scripturi, lucru care să întâmplă de-a lungul existenței speciei umane căci în ce privește așa zisa „insuflare divină” eu personal nu pot afirma faptul că Dumnezeu, Divinul, Forța și Sursa Primordială a vorbit prin ceea ce numesc unii „insuflare divină” doar o dată, într-o anumită perioadă la un anumit popor la anumiți reprezentanți al acestuia și apoi, Divinul nu doar că a muștit dar și dispărut din cadrul existențial al generațiilor ce au urmat, iar singura conexiune și legătură cu acesta să fie și să ramână doar o carte scrisă cândva cu mii de ani în urmă, astfel, să ascultăm când Pavel i-a dat lui Timotei această avertizare:

„Tu să rămâi în lucrurile pe care le-ai învățat și de care ești deplin încredințat, căci știi de la cine le-ai învățat; din pruncie cunoști Sfintele Scripturi, care pot să-ți dea înțelepciunea care duce la mântuire, prin credința în Hristos Iisus. Toată *Scriptura* este insuflată de Dumnezeu și de folos ca să învețe, să mustre, să îndrepte, să dea înțelepciune în neprihănire, pentru ca omul

lui Dumnezeu să fie desăvârșit și cu totul destoinic pentru orice lucrare bună.” (2 Timotei 3:14-17)

Astfel la capitolul „mântuire” sola ne prezintă cele cinci căi ale mântuirii în varianta reformei protestante:

Cele cinci Sola sunt formulări (sau sloganuri) latinești apărute în timpul reformei protestante care rezumau credințele de bază ale reformatorilor, accentuând contrastul cu învățatura Bisericii Catolice din vremea aceea.

1. Sola gratia („Numai prin har”)

Mântuirea vine numai prin harul sau „favoarea” lui Dumnezeu - nu ca ceva meritat de păcătos. Aceasta înseamnă că mântuirea este un dar nemeritat din partea lui Dumnezeu, făcut de dragul lui Hristos. Această doctrină este opusul îndreptățirii prin fapte și intră în conflict cu unele aspecte ale doctrinei romano-catolice a meritului. De asemenea, se afirmă monergismul în mântuire: numai Dumnezeu acționează pentru a-l mântui pe păcătos. Puterea de mântuire nu revine păcătosului în nici o măsură, spre deosebire de sinergism sau arminianism. Luteranismul afirmă că doctrina nu trebuie să fie susținută în dauna gratia universalis (învățatura că Dumnezeu dorește într-adevăr mântuirea tuturor oamenilor).

2. Sola fide („Numai prin credință”)

Justificarea (adică, declarația de nevinovătie dată de Dumnezeu) e primită numai prin credință, nu prin fapte bune, deși în teologia protestantă clasică credința este automat însotită de fapte bune. Această doctrină poate fi rezumată în formula: „Credința dă justificarea și fapte bune”, care e în contrast cu formula romano-catolică: „Credința și faptele bune dau justificarea”. Acest punct e uneori numit cauza sau principiul material al Reformei, fiind principala diferență doctrinară pentru Martin Luther și ceilalți reformatori. Luther o numea „doctrina în funcție de care biserică stă sau se prăbușește”. Se afirmă astfel excluderea totală a oricărei alte dreptăți care să îl justifice pe păcătos în afara dreptății „străine” (dreptatea altcuiva) ce e numai a lui Cristos. Sola fide exclude din justificare chiar dreptatea sfintirii păcătosului sau a noii sale „ascultări de credință”.

3. Sola scriptura („Numai prin Scriptură”)

Biblia este singurul Cuvânt inspirat și autoritar al lui Dumnezeu, fiind accesibilă tuturor (cu alte cuvinte, e limpede și se interprează singură). Această doctrină s-a opus direct învățăturii Bisericii Catolice și Ortodoxe, că Biblia și tradiția (predania, în greacă παράδοσις, transliterat: paradosis) constituie împreună cele două izvoare ale revelației. Uneori, acest punct a fost numit cauza sau principiul formal al Reformei, fiind sursa și norma cauzei sau principiului material amintit mai sus. Adjectivul (sola) și substantivul (scriptura) sunt în cazul ablativ, nu în

nominativ, pentru a indica faptul că Biblia nu există prin ea însăși, ci este un instrument al lui Dumnezeu prin care se apropie de om.

4. Solus Christus („Numai Cristos”; uneori sub forma Solo Christo, „numai prin Cristos”)

Cristos este singurul mediator între Dumnezeu și om. Nici Fecioara Maria, nici sfintii, nici preoții (în afara lui Cristos, „Marele Preot”) nu pot acționa ca mediatori în a aduce mântuirea. Această doctrină e în opozitie cu doctrinele romano-catolice ale mijlocirii sfintilor și funcției preoțești.

5. Soli Deo Gloria („Glorie numai lui Dumnezeu”)

Toată lauda i se cuvine numai lui Dumnezeu, numai prin voința și acțiunea sa îndeplinindu-se mântuirea - nu numai darul ispășirii atotsuficiente făcute de Iisus pe cruce, ci și darul credinței în acea ispășire, credință creată de Duhul Sfânt în inima credinciosului. Reformatorii credeau că ființele umane - chiar sfintii canonizați de Biserica Romano-Catolică, papii și ierarhia ecclaziastică - nu sunt vrednice de slava care li se aduce.

Concluziile le trageți singuri!

- 7 -

BIBLIA TRADUSĂ ÎN LIMBA ROMÂNĂ

Scrierea în limba română înainte de 1858, adică până la domnitorul Alexandru I. Cuza, era cu caractere chirilice. Așadar, și traducerile Bibliei până la acea dată au fost cu litere chirilice. După anul 1858, Biblia a fost tipărită cu alfabetul latin. Biblia (din limba greacă βιβλίον, plural βιβλία - cărți) se referă la Scripturile sacre din iudaism și creștinism. Pentru evreii religioși, Biblia constă doar din Biblia ebraică. Pentru creștini, Biblia constă din Vechiul Testament (o versiune a Bibliei ebraice) împreună cu Noul Testament. Biblia este cea mai răspândită carte din lume.

Scrierile din Biblia ebraică sunt compilații ale unor documente separate (numite „cărți”), scrise într-un interval de timp de circa 1000 de ani. Istoricii Bibliei consideră că Biblia ebraică este rezultatul activității a circa 100-150 scriitori diferiți, provenind din cărturarii aflați în serviciul conducătorilor politici și clericali din regatele Israelului și Iudeei antice. Cărțile acestea au fost adunate în secolele I-II d.Hr. pentru a forma prima Biblie ebraică, Tanach sau Hamikrá.

Câteva cuvinte despre **Structura TANACH-ului** sub îndrumarea lui Eduard Kupferberg:

„Istoria poporului evreu este istoria iudaismului, iar istoria iudaismului este istoria poporului evreu. Încep cu această tautologie pentru a sublinia, încă o dată, această realitate. Voi începe, mai întâi, prin a vă explica ce înseamnă *TaNaCh*. Este vorba de denumirea ebraică a ceea ce în limba română este „Vechiul Testament”.

1. **Ta** – vine de la ***Tora*** (*Legea*) – Pentateuh-ul, sau *Cele 5 cărți ale lui Moșe* (*Moise*)

- ***Bereișit*** (*La început*) – Geneza
- ***Şmot*** (*Cuvintele*) – Exodul
- ***Vaikra*** (*Şi El a chemat*) – Leviticul
- ***Bamidbar*** (*În deșert*) – Numerii
- ***Dvarim*** (*Lucrurile*) – Deuteronomul

2. **Na** – reprezintă ***Neviim*** – *Profeții*. Această secțiune, la rândul său este împărțită în:

- *Neviim Rișonim* (Primii profeți, sau *Profeții preclasici*), conținând:
  - *Ioșua*
  - *Şoftim* (Judecători)
  - *Şmuel* (Samuel)
  - *Melakhim* (Regii)
- *Neviim Ahronim* (*Profeții ulteriori*, sau *Profeții Clasici*):
  - *Ișaiahu* (Isaia)
  - *Irmiahu* (Ieremia)
  - *Iehezkel* (Ezekiel)
  - *Trei Asar* (aramaică) – Cei „12 Profeți Minorî”: Hosea, Ioel, Amos, Ovadia, Iona, Mica, Nahum, Habakuk, Țefania, Hagai, Zecaria, Malahi

3. **Ch** – *Chtuvim* (*Scrierile*) – sunt compuse din:

- ***Sifrei Emet*** (*Scrierile de adevăr*):
  - *Thilim* (Psalmii)
  - *Mișlei* (Proverbele)
  - *Iov*
- ***Cele 5 Meghilot*** (*Suluri*):

- *Şir Haşirim* (Cântarea Cântărilor)
- Meghilat Ruth (Cartea lui Rut)
- *Kohelet* (Ecleziastul)
- *Eicha* (Lamentațiile)
- *Meghilat Ester* (Cartea Esterei)

○ **Celelalte scrieri**

- *Daniel*
- *Ezra*
- *Nehemia*
- *Divrei Haiamim* (*Spusele/Cuvintele Zilelor*) – (Cronicile)

Trebuie să înțelegeți, mai întâi de toate, că TaNaCh-ul este nu numai **Legea** poporului evreu, nu numai cartea de căpătăi a religiei mozaice, dar și cartea de istorie a poporului evreu.”

Vechiul Testament creștin este bazat la unele biserici nu pe originalul ebraic, ci pe o traducere în greacă a Bibliei ebraice cunoscută sub numele de Septuaginta, realizată înainte de crearea formei definitive a Bibliei ebraice. Odată cu adăugarea Evangeliilor și a altor scrieri suplimentare ia naștere Biblia creștină sau Sfânta Scriptură, care conține atât Vechiul Testament (cunoscut, în general sub denumirea de „text ebraic”), cât și Noul Testament (cunoscut în general sub denumirea de „text grec”, datorită limbii în care a căpătat caracter public și notorietate).

Conform lui R. E. Friedman, data cea mai timpurie la care a început scrierea Bibliei ebraice ar putea fi 922 î.Hr. Cele mai vechi inscripții care cuprind texte din Biblie sunt două amulete în formă de mici suluri de argint care datează din 587-586 î.Hr. și sunt scrise în paleo-ebraică. Scrierea Noului Testament s-a încheiat în jur de 120 d.Hr. Modificarea sa a continuat până la Comma Johanneum, adăugată în 1522 d.Hr. La origini a avut cincisprezece sau șaisprezece autori.

După lungul drum al scrierilor și rescrierilor al traducerilor și retraducerilor, al editărilor și corecturilor vine momentul ca acest cuvânt insuflat de „Adonai”, ajuns pe meleagurile noastre să înceapă să ia naștere și format în limba română...

Efortul de a face accesibil textul biblic pentru publicul larg ține de capacitatea de a stăpâni limbile biblice. Puțin știu că Biblia s-a scris în trei limbi (ebraică, aramaică și greacă). Limba aramaică este importantă pentru câteva secțiuni din Vechiul Testament, iar limba greacă, atât pentru Vechiul, cât și pentru Noul Testament.

De sute de ani persistă întrebarea: în ce măsură traducerile făcute din textele originare ale Bibliei rămân fidele sensurilor inițiale? De-a lungul timpului, au fost surprinse unele schimbări de sensuri, „trădări” ale originalului aparent, care la prima vedere par să nu aibă importanță. Traducerea Bibliei din ebraică și aramaică în limba greacă a pus în evidență diferențele semnificative dintre aceste limbi, precum și diferențele culturale și teologice dintre evreii și grecii antici.

Una dintre cele mai mari probleme ale traducerii Bibliei este pierderea sensului originar al cuvintelor și expresiilor din ebraică și aramaică în timpul traducerii în limba greacă. De exemplu, unele cuvinte ebraice și aramaice au sensuri multiple și subtile, care pot fi dificil de tradus într-o altă limbă. De asemenea, expresiile idiomatice și cuvintele arhaice din Biblie pot fi greu de înțeles și de tradus în limba greacă.

Un alt aspect important este că anumite cuvinte și expresii biblice nu au un echivalent direct în limba greacă sau în alte limbi, ceea ce poate duce la pierderea unor nuanțe de sens sau a unor idei importante. De exemplu, termenul ebraic Hessed (în ebraică: חסד), tradus în versiunea greacă a Bibliei limitativ prin termenii simpli de „milă” sau de „compasiune”, se referă la un concept complex de iubire, milă și loialitate, care este dificil de tradus într-un singur cuvânt în limba greacă. Termenul ebraic ca atare trimite la dorința de a împărtăși necondiționat, dorința de a da din iubire totul, și la generozitatea fără limite față de celălalt semen. Ori, sensul de milă în textul biblic tradus în greacă trimite către o noțiune de compasiune față de cineva aflat în stare de inferioritate, față de cineva bătut de soartă, mai slab decât tine. Există totodată și diferențe teologice și culturale între evreii și grecii antici. Aceste diferențe de viziune teologică pot influența modul în care anumite idei și concepte biblice sunt înțelese și traduse. De exemplu, conceptul ebraic de „Mesia” (Meshiach) se referă la un conducător ales de Dumnezeu, care va elibera poporul evreu din robie și va restabili regatul lui David. În limba greacă, acest concept este tradus prin termenul de „Hristos”, care are o conotație mai mult spirituală, religioasă decât una politică. Cu toate acestea, mulți traducători și exegeti ai Bibliei depun eforturi pentru a minimiza aceste pierderi și a transmite cât mai fidel posibil sensul și mesajul originar al textelor biblice.

Biblia a fost ulterior tradusă din greacă în limba latină, mai precis în secolul al IV-lea d.Hr., de către Sfântul Ieronim, un important teolog creștin, unul dintre cei patru Sfinți Părinți latini ai Bisericii. Această traducere, cunoscută sub numele de Vulgata, a devenit versiunea standard a Bibliei în Biserica Catolică Română. Această versiune a rămas în uz timp de mai multe secole.

Sfântul Ieronim a lucrat la traducerea Bibliei timp de aproape 30 de ani și a folosit mai multe surse, inclusiv textele ebraice și grecești, pentru a crea o traducere precisă și coerentă în limba latină. Mai târziu, peste secole, părintele Reformei protestante, Martin Luther, a deschis o eră nouă prin faptul că a cerut traducerea Bibliei din limba latină în limbi vernaculare (limbile fiecărei națiuni). Luther a susținut că Biblia trebuie să fie accesibilă tuturor, inclusiv celor mai

săraci și mai puțin educați, și a început să traducă Biblia în limba germană. Acum înțelegeți cum este cu acest lanț nesfârșit al traducerilor dintr-o limbă în alta? Din ebraică în greacă din cele două în latină, din latină în germană și aşa mai departe e ca și cum cineva încearcă să ofere o esență de parfum în timp dintr-un recipient în altul diferite ca mărime format și natura materialului din care este confecționat recipientul și după mii de ani să te întrebi oare într-adevăr aşa era esența parfumului originar sau nu a ajuns la tine decât amintirea reminescenței esenței originale prin înlocuirea și diluarea acesteia în timp cu un substitut asemănător dar nu identic...exact aceeași cale au urmat atât învățăturile cât și scriurile dar și traducerile biblice...

De-a lungul secolelor, Biblia fusese păstrată în limba latină, ceea ce a făcut ca accesul la aceasta să fie limitat doar la preoți și la cei educați, care cunoșteau această limbă. Traducerea Bibliei în limbi vernaculară a dus, de asemenea, la o mai mare diversitate de interpretări și de dispute teologice. Filologul și teologul Emanuel Conțac, specializat în problematica traducerii Vechiului și Noului Testament, explică, într-un interviu în exclusivitate pentru Gândul, diferențele care apar în diversele versiuni ale Bibliei, precum și unele mituri urbane create pe marginea scrisorii unor nume biblice...

Diferențele în traducerea numelui lui Dumnezeu:

Bogdan Rădulescu: Care sunt acele diferențieri de sens în diversele traduceri ale Sfintei Scripturi, unele care nu modifică esențial mesajul Vechiului și Noului Testament, dar care pot genera unele discuții de ordin teologic?

Emanuel Conțac: Esențialul aș spune că este prezent atât în textul în ebraică, cât și în cel grecesc. Dar, uneori, traducătorii care au citit textul în limba ebraică l-au înțeles într-o manieră diferită și l-au redat cu un termen aşa cum l-au înțeles ei. Dar noi, astăzi, pentru că s-au descoperit manuscrise mai vechi, cum sunt cele de la Qumran (Israel), putem să ne dăm seama ce formă avea textul într-o epocă mai veche și asta ne ajută pe noi, filologii, pe cei care traducem Biblia, să facem anumite descoperiri.

Cele mai interesante sunt chestiunile filologice care au implicații teologice. De pildă, în ceea ce privește utilizarea în text a numelui lui Dumnezeu.

În limba ebraică, numele divin este compus din patru litere:

YHWH [Yōd (י), Hē (ה), Wāw (ו), Hē (ה)]. El se mai numește Tetragrammaton. În scrierea ebraică veche, nu se scriau vocalele deoarece evreii considerau numele יהוה tabu (era interzis să fie rostit de către profani). În traducerea în limba greacă a Bibliei, numele lui Dumnezeu a fost redat prin Kyrios (în greacă κύριος), însemnând „Domnul”.

În spațiul iudaic, evreii au înlocuit și ei acest impronunțabil Tetragrammaton cu vocabula „Adonai” care înseamnă tot „Domnul”. Evreii când se adună la sinagogă, în rugăciunile lor spun „Adonai” atunci când ajung la acest nume format din patru litere (YHWH).

Nu se poate cunoaște cu exactitate pronunția inițială a lui YHWH, unii considerând că aceasta a fost pierdută. Variante de pronunție și transcriere pot fi: Iahveh, Iahweh. Nu știm foarte sigur, însă unii evrei foarte religioși înlocuiesc acest Tetragrammaton nu doar cu „Adonai”, ci și cu „Hașem” care tradus înseamnă „Numele”. Există, deci, și o practică religioasă, dincolo de ceea ce spune textul biblic. În limba română, pe la 1870, unele Bibliau introdus numele „Iehova”, o variantă de pronunțare a Tetragrammatonului care ne vine pe filieră occidentală. Dar la această variantă s-a renunțat în timp, pentru că „Iehova” nu este numele lui Dumnezeu din limba ebraică pronunțat aşa cum ar trebui. Dar, ca o mărturie a folosirii lui în epocă, la Eminescu a rămas în poezia sa „Memento Mori” faimosul vers „Pe Sion, templul Iehovei, o minune îl privim”. Da. Dumnezeu are multe nume în Sfânta Scriptură și unul dintre cele mai des folosite este cel de „Adonai Ṭevaot” (אֱלֹהִים תְּבָאֹת). Ṭevaot în limba ebraică înseamnă „Oștiri”. Desigur, termenul ebraic ṭava poate să aibă mai multe sensuri, dar cel mai adesea el este tradus prin „oștire” sau „armată”. Cuvântul „Ṭevaot” a fost redat în limba greacă prin „Sabaoth”, de unde apoi a pătruns ca atare și în limba latină.

În limba română, noi l-am preluat ca „Savaot”. Denumirea ebraică de „Adonai Savaot” face trimitere la o ipostază în care este văzut Dumnezeu, cea de conducător de oștiri. Există în Biblie și această dimensiune a lui Dumnezeu văzut ca războinic, cel care pune ordine în haosul primordial. În Psalmi, există câteva imagini în care Dumnezeu răpune dragonul, tanin-ul, șarpele, balaurul care se ascunde în apele mării, marea fiind văzută ca sălaș al forțelor haotice. Iar Dumnezeu este cel care introduce ordinea. În primul capitol al Bibliei, în Geneză (sau Facerea), Dumnezeu este prezentat în ipostaza de Creator care, deasupra acestui adânc primordial care se numește Tehom (תְהֻמָּה), rostește: „Să fie Lumină!” Imaginea este mai caldă și mai calmă. În acest întuneric al oceanului primordial și al apelor post-creație, peste care plutește Duhul lui Dumnezeu, apare Lumina...”

Traduceri ale Bibliei în limba română:

1. Cea mai veche carte scrisă găsită pe teritoriul României și păstrată până în zilele noastre este „Evanghelistul” slavon al lui Nicodim.
2. Traducerile cele mai vechi, roade ale unor osteneli anonime - este nominalizat, aici, de către Nicolae Iorga, preotul Constantin, de loc din Roman, la 1438 - constituie corpusul unor texte din secolele XV-XVI. Regăsim, între ele, fragmente din Faptele Apostolilor, din Epistole și, evident, Psaltirea (Codicele Voronețean, Psaltirea Șcheiana, Psaltirea Hurmuzaki, Psaltirea Voronețeană).
3. Evangeliarul Slavo – Român 1551-1553, imprimat la Sibiu de Filip Moldoveanu, este cel mai vechi text tipărit al Noului Testament în limba română, aflat astăzi la Sankt Petersburg. Traducerea din greacă a lui Coresi, un diacon din Târgoviște, care avea o tipografie la Brașov. El a tradus și a tipărit Evangeliile Noului Testament. Traducerea lui a fost numită Evangeliarul, și aceasta a fost a doua carte tipărită în limba română.

Este important de observat că el a folosit un manuscris hușit, din cele folosite în Moldova și Maramureșul brăzdate de ideile Reformei.

4. Prima tipăritură românească a fost Catehism (Lutheran), care a văzut lumina tiparului probabil în 1544 la Sibiu, prin contribuția nemijlocită a lui Filip Moldoveanu, iar în 1559 Coresi a tipărit un alt Catehism (Lutheran) la Brașov. Evangheliarul a fost una din cele mai importante lucrări ale lui Coresi. Unii dintre istoricii de mai târziu explică zelul său pentru Evangheliar prin faptul că acesta ar fi fost o lucrare pentru introducerea protestantismului (luteranismul și calvinismul) între români.
5. Evangheliarul din vremea lui Neagoe Basarab, tipărit, după unii istorici, prin 1512, din care au rămas doar câteva exemplare. Se știe că acest Evangheliar a servit ca model pentru Evangheliarul sărbesc. Dacă acest Evangheliar a fost tipărit cu adevărat în 1512, atunci acesta este primul, și nu cel al lui Coresi.
6. Faptele apostolilor, traduse tot de Coresi din greacă, au fost tipărite la Brașov, probabil în anul 1563. Ch. Crețu, care a descris lucrarea aceasta în 1885, a dat ca dată anul 1570, iar I. Bianu a plasat-o în anul 1563. Un exemplar din traducerea aceasta este în păstrare la Muzeul Național de Antichități din București.
7. Psaltirea, o traducere tot a lui Coresi, tipărită în 1570 tot la Brașov. Un exemplar s-a păstrat la Biblioteca Academiei din București.
8. Psaltirea bigotă, slavonă și română. A fost facută tot de Coresi și tipărită la Brașov în 1577. Din ea există două exemplare, unul la Muzeul Național de Antichități, și altul la Biblioteca Academiei Române din București.
9. Geneza și Exodul. Tipărirea a fost făcută de Șerban, fiul lui Coresi, ajutat de studentul Marian și tipărită la Oraștie prin 1582 (de aceea lucrarea este cunoscută sub denumirea de „Palia de la Oraștie”). Traducerea a făcut parte probabil dintr-un plan al traducerii întregului Vechi Testament, fiind opera unor cărturari bănățeni și ardeleni (Efrem Zakan, Ștefan Herce, Moise Pestitel și Archirie), care se folosesc inclusiv de versiunea maghiară a lui Heltai Gáspár (Cluj, 1551), pe langă Septuaginta, Vulgata și un text ebraic incert.
10. Noul Testament 1648 de la Balgrad (Alba Iulia), a fost tradus în întregime în limba română de călugărul Silvestru, iar după moartea lui a fost completat de alții. Traducerea are o dedicație făcută domnitorului George Rakoczy, de arhiepiscopul Ștefan - primul conducător de etnie română a bisericii reformate (calvine) românești din Transilvania. A fost tipărit în 1648 la Balgrad (Alba Iulia). Se păstrează la Biblioteca Academiei Române din București.
11. În secolul al XVII-lea, Alba Iulia devine un adevărat centru tipografic unde se imprimă cărți de cult în slavonă mai întâi, iar ulterior în limba română. Aici va apărea o Psalmire (1651), tradusă direct din ebraică, precedată însă de prima versiune românească integrală a Noului Testament (1648), considerată unanim de către specialiști drept „una

dintre pietrele fundamentale pe care s-a clădit, în secolele următoare, limba română literară”.

12. Concomitent, în Moldova și în Muntenia sunt publicate și răspândite pe arii foarte extinse traduceri de mare valoare, cum ar fi: Evanghelia Învățătoare (1642), Psalmirea în Versuri, 1673, publicată la Uniev în Galicia, prima operă poetică de mari dimensiuni din cultura română, și Psalmirea de-nțeles ale lui Dosoftei, iar vrednicul spătar Nicolae Milescu se ostenea cu tălmăcirea Vechiul Testament (1667).
13. „Cartea de cântece” a lui Gaspar Heltai, 1571-1575 a fost prima lucrare imprimată în limba română, cu caractere latine - de mare folos pentru planul misionar de reformare a Bisericii românești din Transilvania.
14. Evangeliile, tipărîte de Teodosie, mitropolitul Valahiei în 1682 la București, cu o dedicăție prințului Țării Românești, Ioan Șerban Cantacuzino.
15. Faptele și Epistolele, tipărîte tot de Teodosie în 1683, la București. Dedicăția este tot pentru Șerban Cantacuzino.
16. Sfânta Scriptură de la București - 1688. Dedicăția este tot pentru Șerban Cantacuzino. (Din ea au fost luate cele patru Evanghelii și tipărîte la Mănăstirea Snagov de langă București, în 1697. Tot din lucrarea aceasta au fost luați Psalmii și tipărîți separat la Buzău, sub titlul „Psalmirea” în 1701 și 1703.) Aceasta este prima ediție integrală în limba română a textului Sfintei Scripturi. Lucrarea a fost tradusă de către stolnicul Constantin Cantacuzino, logofetii Șerban și Radu Greceanu, cu sprijinul arhierului Ghermanos de Nyssis (Rectorul Academiei grecești din Constantinopol) și al lui Sevastos Kymenites (directorul școlii grecești din București). Vechiul Testament a fost lucrat de spătarul Nicolae Milescu. Din punct de vedere lingvistic, Biblia de la 1688 valorifică experiența traducerilor anterioare și consacră, într-un mediu bazat până acum îndeosebi pe oralitate, valoarea textului scris.
17. Noul Testament tipărît de Antim Ivireanu, episcop, apoi mitropolit. A fost tipărît la București în 1703. (Din acesta au mai fost tipărîte ediții la București, în 1723, 1742, 1750, 1760, 1775; la Râmnic în 1784; la Iași, în 1762, 1794; la Blaj, în 1765, 1776. Tot din Noul Testament au fost tipărîte Faptele și Epistolele separat, la București, în 1743, 1764, 1774, 1784; la Iași, în 1756, 1791; la Blaj, în 1767).
18. 1690-1713, „Psaltichia” lui Filothei, de mare importanță practică, datorită traducerii textului slavon în românește, în paralel cu sincronizarea notației muzicale bizantine.
19. Sfintele Scripturi, traducere nouă de Samuil Micu Klein la Blaj, în 1795 (cunoscută și ca „Biblia de la Blaj”). Au fost introduse titlurile pe acțiuni, o adresă către cititor, o introducere și o erată. Ediția aceasta are adăugate și cărțile apocrife. (Din această lucrare au mai apărut între 1795 și 1817 următoarele ediții: Evangeliile, tipărîte la Budapesta în 1799 și 1812; la Blaj, în 1816. Faptele și Epistolele, la Blaj, în 1802. Psalmirea, la București, în 1796; la Moviloau în 1796; la Sibiu, în 1799, 1801,

1804, 1805, 1811; la Iași, în 1802; la Brașov, în 1807, 1810, 1812; la Budapesta, în 1808; la Blaj, în 1809.).

20. Noul Testament tipărit la St. Petersburg, în Rusia, în anul 1817, apoi întreaga Biblie, la 1819 - o reeditare a textelor lui Samuil Micu Klain. A fost tiparită în 500 de exemplare și știm că a costat 300 de lire sterline - ambele tipăriri cu sprijinul ortodocșilor ruși (Societatea Biblică Rusă s-a fondat la 1812 la Petersburg - patronând multe alte ediții ale textelor sfinte în limba română).
21. 1818 – „Noul Testament” iar la 1821 „Evanghelia”, la Mănăstirea Neamului, ambele cu sprijinul Mitropolitului Veniamin Costachi, care a înființat aici o tipografie.
22. În 1824 Veniamin Costache a tipărit la Iași o ediție a acestui Nou Testament în trei volume.
23. Evangeliile au apărut la Buzău în 1834, în 6000 de exemplare cu coperțile frumos ornamentate. Nu ni se indică traducătorul.
24. Sfânta Scriptură de la Buzău (1854-1856), unde episcopul Filohei revizuește textul Bibliei lui Samuil Micu și al Bibliei de la București, în cinci volume.
25. Noul Testament tipărit la Smirna într-o tipografie a unei misiuni americane în 5000 de exemplare. Ni se indică doar faptul că a fost tipărit la dorința episcopilor din Valahia, în anul 1838, după un exemplar dat de către aceștia. A fost reluată în trei ediții la Iași și două la București.
26. Vechiul Testament tipărit tot la Smirna de un preot cu numele de Ioan, în 1839.
27. Noul Testament tipărit tot la Smirna, în 1846, și aceeași traducere a fost tiparită la Iași în 1847, în 1854 și în 1857, iar la București în 1859 și 1863.
28. Sfânta Scriptură tipărită la Sibiu (1856-1858), tipărită cu litere mari, avea 920 de pagini și a apărut sub purtarea de grija a lui Andrei Șaguna, unde se ține seama de Septuaginta, de Noul Testament de la Balgrad și de Biblia de la București, cuprinde 100 de ilustrații și, pe deasupra, este difuzat la un preț foarte accesibil.
29. În 1859 apar la Paris primele cinci cărți biblice, în versiunea lui Ion Heliade Rădulescu, cu ilustrații pioase, notițe istorice, filozofice, politice, literare și, fapt cu totul deosebit, imprimate cu litere latine.
30. Noul Testament, ediția a VI-a (după traducerea tipărită la Smirna, în 1838), tipărit la București, în 1859, în 5000 de exemplare.
31. Geneza, tipărită la București, în 1859, o nouă traducere de Constantin Aristia. Tirajul a fost de o mie de exemplare. A folosit pentru prima dată caracterele latine, toate celelalte ediții folosind literele chirilice.
32. „Biblia Sacră și Psalmii”. Aceasta a fost făcută după textul din ultima ediție elenică, recorrectată cu privire la unii termeni ebraici arhetipi și tradusă de Constantin A.
33. „Isaia”, într-o traducere specială al lui C. Aristia, a apărut la București, în 1860. Tirajul a fost foarte restrâns, doar pentru un anumit număr de etimologi.

34. Noul Testament, ediția a șaptea, după textul Noului Testament tipărit la Smirna. A fost o ediție tipărită în 1863, la București, cu litere românești, cu textul aranjat pe paragrafe.
35. Psalmii, traduși întocmai după textul original, lucrare tipărită în 1863 la București. Traducerea a fost făcută de Keler, un evreu creștin, angajat de Societatea Biblică pentru Britania și străinătate, și de Ștefanides, un grec romanizat. Lucrarea avea 253 de pagini.
36. Psaltirea, tipărită tot la București și tot în 1863. Știm că formatul era de 18x11,5. (Nu cunoaștem cine a fost traducătorul).
37. Psaltirea. O traducere a lui Ierome din Iași, un profesor la Seminarul Teologic Ortodox, tipărită la București, în 1866, în formatul de 15,5x11 cm. Avea pe paragrafe însemnări marginale.
38. Noul Testament. A fost tipărit la București, în 1867, de Societatea Biblică pentru Britania și străinătate. Formatul era de 15,5x11 cm.
39. Cartea Psalmilor. O traducere după textul original, a fost o nouă ediție revizuită de William Mayer din Iași. A fost tipărită la Iași în 1867, tot în formatul de 15,5x11 cm și avea 157 de pagini.
40. Cartea Psalmilor. O nouă ediție într-un format mai mic, 12x8 cm, a apărut în 1868, cu textul aranjat pe două coloane. Se pare că această ediție este prima pe două coloane.
41. „Evanghelia Populară sau Sacra Scriptura a Noului Testament”, tradusă după originalul grecesc și însotită de „Argumente și reflexiuni morale”, de Ghenadie, episcopul de Argeș. A fost tipărită în 1868 la București. Formatul de 19,5x12,5 cm. În ediția aceasta, după fiecare capitol se află notițele.
42. Sfânta Scriptură a Vechiului Testament. O traducere, începută de N. Bălășescu, un profesor de la București, care a reușit să traducă după un text grecesc. De la Geneza la 2 Samuel traducerea a fost facută de Ierome, după textul ebraic. Plângerile lui Ieremia și Ieremia au fost traduse de Ghenadie. Toate celelalte cărți au fost traduse de F. Dubău și C. Erbiceanu, după textele grecești și latinești. Cărțile de la 1 Samuel la Maleahi au fost revizuite de către W. Mayer. Toată ortografia s-a bazat pe principiile lui N. Bălășescu. Lucrarea a fost tipărită în trei volume: primul, terminat în 1865, Geneza - Rut, în 417 pagini; volumul II, terminat în 1867, 1 Samuel - Psalmii, în 534 pagini; volumul III, terminat în 1869, Proverbe - Maleahi în 434 pagini.
43. Noul Testament, o ediție revizuită de W. Mayer și tipărită după normele noi din gramatică. A fost tipărit la Iași în 1871 și avea un format mare, 21x14,5 cm. Lucrarea de tipărire a fost făcută de Societatea Biblică Britanică și pentru Străinătate.
44. Sfânta Scriptură, ediție nouă, revăzută după textele originale, pregătită de W. Mayer, iar secțiunea Geneza - Rut a lucrat-o împreună cu Vasile Palade, un profesor de la Iași. Ediția aceasta a fost fără cărțile apocrife, cu textul pe două coloane.
45. Sfânta Scriptură de la Budapesta (1873) apare sub auspiciile Societății Biblice Britanice, fiind prima ediție înzestrată cu hărți.

46. Sfânta Scriptură, tipărită la Iași de o echipă de teologi români, în 1874, fără cărțile apocrife, cu textul tot pe două coloane, cu titluri ale textului, și cu referințe la subsolul paginii.
47. Sfânta Scriptură, tipărită la Iași, în 1874, dar fără referințele de la subsolul paginii. Ediția aceasta avea 916 pagini cu un format de 27x19 cm. Ediția aceasta a fost cunoscută ca Biblia de Iași, sau traducerea Nițulescu, și a fost folosită de creștinii baptiști până în 1923. Credem că a fost cea mai răspândită ediție de Biblie românească. Lucrarea a fost întreprinsă de Societatea Biblică Britanică, și este prima ediție care are titluri pe secțiuni. Traducerea era aceea din Biblia de la Iași din 1874.
48. Psalmirea, tipărită la Viena în 1875 de Societatea Biblică Britanică.
49. Noul Testament. A fost tipărit la București în 1875, după textul celui tipărit la Viena în același an. (Alte ediții au fost tipărite cu același text în 1897 și în 1905). Parti ale Noului Testament: Evanghelia lui Matei a apărut în 1903, Evanghelia lui Marcu în 1902, Evanghelia lui Ioan în 1904 și 1906.
50. Psalmirea. O retipărire a Psalmirii publicată în românește în 1577 de diaconul Coresi. Lucrarea a fost reprodusă și avea și un studio bibliografic și un glosar comparativ făcut de Bogdan Petriceicu - Hașdeu. Editura a fost a Academiei Române.
51. Tomul I. Această Psalmire fost tipărită în 1881, la București. Textul avea și Psalmul 151, urmat de câteva poeme. (Titlurile și Prefața au fost date: București 26 dec. 1880, urmând ortografia din cartea „Cuvinte din bătrâni”).
52. Cartea Psalmilor. O ediție tipărită la București, în 1881, după textul ediției de la Viena. Avea 103 pagini, format 12,5x7,5 cm.
53. Noul Testament. A fost tipărit cu aprobată și binecuvântarea Sfântului Sinod al Sfintei Biserici Autocefale Ortodoxe Române, la București, în 1887. În „Cuvânt înainte” se spune: „Întru mărirea lui Dumnezeu, celui în treime lăudat și în zilele Maiestății Sale iubitorului de Cristos regelui Romaniei, Carol I, sub Arhipastoria I.P.S. Arhiepiscop și Mitropolit al Ungro - Vlahiei, primat al României și Președintele S-lui, D. D. Calinic Miclescu”.
54. Noul Testament. A fost tipărit în același an, 1887, dar într-un format diferit. Lucrarea de tipărire a fost făcută tot la București.
55. Psalmirea în versuri de Dosoftei, mitropolitul Moldovei 1671-1686), tipărită la București, în 1887. Această psalmire a fost publicată după manuscrisul original și după ediția din 1673, sub îngrijirea profesorului I. Bianu, în editura Academiei Române. Toți Psalmii erau verificați în versul metric, iar Psalmul 151 a fost redat în proză.
56. Psalmirea Șcheiană. Tipărită la Bucuresti, în 1889, după manuscrisul din 1482, sub îngrijirea profesorului I. Bianu, bibliotecarul Academiei Române. (Numele de Șcheiană i s-a dat fiindcă a fost găsită în Biblioteca din Șcheii Brașovului). Lucrarea aceasta a fost tipărită pe o pagină cu litere chirilice, iar pe pagina opusă cu litere românești. Toată lucrarea cuprinde 530 de pagini.

57. Tetravanghelul Diaconului Corsei. Lucrarea a fost retipărită la București, în 1889, după ediția primă din 1560-1561, sub îngrijirea arhiereului Gherasim Timus Piteșteanul, cu o prefată de C. Erbiceanu. Lucrarea avea 232 de pagini. Textul nu era împărțit pe capitole și versete.
58. Cele Patru Evanghelii, Matei, Marcu, Luca, Ioan, pentru uzul școlilor primare urbane și rurale de ambele sexe. Pe coperta a doua se arăta: „Ediția conformă textului aprobat de Sfântul Sinod al Sfintei Biserici Autocefale Ortodoxe Române”. Lucrarea a fost tipărită la București, în anul 1893, pe două coloane.
59. Sfânta Evanghelie tradusă din limba originală, greacă, de dr. N. Nițulescu. Tipărire s-a facut la București, în 1895, de către Societatea Biblică Britanică. Lucrarea avea numai cele patru Evanghelii, și avea 185 pagini, dispuse pe două coloane.
60. Noul Testament. În întregime revizuit de N. Nițulescu, tipărit de Societatea Biblică Britanică la București, în 1898. Traducerea aceasta a avut cea mai mare răspândire până în 1923.
61. Cartea Psalmilor. O nouă traducere după textul original. Nu cunoaștem numele traducătorului care a făcut-o după textul ebraic. Lucrarea avea 133 de pagini, pe două coloane, și a fost tipărită de Societatea Biblică Britanică. Formatul a fost de 17,5x12,5 cm.
62. Sfânta Scriptură, cu titluri, textul pe două coloane și fără cărțile apocrife. A fost tipărită la București, în 1908. După text erau câteva hărți biblice. Lucrarea a fost făcută de Societatea Biblică Britanică. Traducerea a fost identică cu aceea de Iași. Formatul era de 21,5 x 14 cm.
63. Sfânta Evanghelie scrisă de St. Matei. Lucrarea avea 78 de pagini, pe două coloane, cu titluri, și împărțită pe capitole și pe versete. (În anul 1910, au apărut ediții uniforme din Marcu pe 78 de pagini, din Luca pe 85 pagini și din Ioan pe 64 pagini.) Și această lucrare este opera Societății Biblice Britanice.
64. 1913 - Noul Testament - ediție sinodală.
65. Prima Biblie Sinodală (1914), bazată pe texte deja existente, prezintă variante destul de nefericite pentru cărțile poetice, mai ales.
66. Mitropoliei Moldovei sub Pimen Georgescu, pentru a oferi Bisericii Ortodoxe Române Biblia sinodală de care avea atât de mare nevoie, pe fondul „dezertării protestante” a lui Dumitru Cornilescu, Teodor Popescu și Iosif Trifa, fondatorul „Oastei Domnului” - preotul din Sibiu ce tipărea și difuza în popor „traducerea sectantă” a lui Cornilescu.
67. 1927 - Noul Testament, traducere nouă, de Grigore Pisculescu - numele adevărat al scriitorului Gala Galaction, de mai târziu - preot hirotonit în 1922 la biserică Hanul Cotei (Kalinderu) și intrat în 1926, alături de arhimandritul Iuliu Scriban, în corpul profesoral al Facultății de teologie din București; cei doi au fost mari contestatori ai lui Teodor Popescu și Dumitru Cornilescu - protagonistii lucrării de trezire spirituală și de reformă bisericească de la parohia „Cuibul cu barză” din București.

68. 1929 - Psalmirea, traducere nouă, de Gala Galaction și reputatul ebraist, prof. Vasile Radu.
69. 1930 - Noul Testament și Psalmii, cu o prefată de Patriarhul Miron Cristea, traducerea Gala Galaction - Vasile Radu.
70. 1931, apare o nouă traducere a lui Dumitru Cornilescu, după originalul grecesc și ebraic, lucrată la Londra și tipărită la București, ca o replică la acuzele de parafrasare din prima lui traducere. Este o ediție limitată, doar pentru specialiști, cea mai literală traducere românească pe care o cunoaștem (unii o numesc ultra - literală, pentru că nu ține seama prea mult de formă).
71. 1931 - Noul Testament, al lui Nicodim Munteanu, apare ca o replică a luptei ascuțite pentru recunoaștere publică ce se dădea pe terenul scrierilor sfinte.
72. A doua Biblie Sinodală (1936), a fost tipărită printr-un compromis între principalii traducători ai vremii (Nicodim Munteanu - 23 cărți canonice și una necanonica; 16 cărti canonice și 8 necanonice ale Vechiului Testament, plus 27 cărți canonice ale Noului Testament, de Vasile Radu și Gala Galaction).
73. Tot în 1936 apare Biblia de la Neamț, o frumoasă ediție ilustrată alcătuită de către mitropolitul Nicodim, în colaborare cu Prof. I. D. Ștefănescu.
74. 1937 - Noul Testament, traducere nouă a lui Ioan (Irineu) Mihălcescu, fostul profesor de teologie dogmatică a lui D. Cornilescu și Prof. Teodor M. Popescu, și el coleg de școală cu D. Cornilescu.
75. „Biblia Carol al II lea – 1938” este traducerea Pr. Vasile Radu și Gala Galaction, de această dată după ediția critică a textului ebraic întocmit de Rudolf Kittel (1937) și a Septuagintei (ediția R. Rahlf, 1935) - la aniversarea a 250 de ani a Bibliei de la București 1688 - sponsorizată de principalele Carol al II-lea, la 11 ani de la urcarea sa pe tron. Ediția nu a primit recunoașterea Sfântului Sinod, nemulțumindu-l pe Patriarhul Miron Cristea, ce a văzut în acest lucru o sfidare a autoritatii sale și o trădare a pactului cu Mitropolitul Nicodim.
76. 1941 - Noul Testament, ediție sinodală a proaspătului Patriarhului Nicodim Munteanu.
77. 1942 - Noul Testament, traducerea Ioan (Irineu) Mihălcescu, nedând satisfacții traducerea sa nu s-a mai reluat.
78. 1942 - Noul Testament, traducere nouă a Episcopului Clujului Nicolae Colan care a folosit ca bază textul Bibliei lui Șaguna. Tipărirea s-a repetat și în 1945.
79. A treia Biblie sinodală (1944), la 8 ani după cea dintâi. Ea include traducerea nouă a Noului Testament efectuată de către Nicodim, la care se adaugă contribuția lui Vasile Radu și Gala Galaction din precedenta ediție sinodală. Acum bătrânul patriarh avea o contribuție de 51 de cărți, iar ceilalți doi, de doar 24 de cărți. Nesperata, dar savurata revanșă a traducătorului octogenar!

80. Noul Testament și Psalmii, 1949, o traducere nouă făcută de echipa teologilor de la Biserica ortodoxă reformată din str. Carol Davila nr. 48, din București, Gheorghe Cornilescu (fratele lui Dumitru), Teodor Popescu și Emil Constantinescu.
81. A patra Biblie Sinodală (1968) va apărea după al II-lea Război, reluând traducerea Vechiului Testament din 1936 și pe cea a Noului Testament din 1951 (traducerea Galaction), cu textul revizuit de către Pr. I. Gagiu, Prof. Teodor M. Popescu și Prof. Dumitru Radu, traducerea Vechiului Testament fiind tot cea realizată de triumviratul Nicodim, Radu, Galaction. În 1957 se tipărește o Psalmire cu înnoiri de limbă.
82. Noul Testament, 1949 - ultima tipărire a traducerii lui Nicodim, făcută sub conducerea noului Patriarh Justinian Marina.
83. 1975 - Noul Testament - de dr. Emil Pascal, teolog catolic, tipărită la Paris, cu numeroase înnoiri de limbă și concepții și termeni teologici corect redate.
84. 1975 - Biblia - ediția sinodală, sub conducerea lui Justinian, o revizuire a edițiilor precedente.
85. 1977 - Cântarea Cântărilor, ediție poetică, realizată de Ioan Alexandru.
86. 1979 - Noul Testament și Psalmii, revizuit, sub conducerea noului Patriarh Justin Moisescu.
87. 1981 - Noul Testament, traducerea Cornilescu, revizuit de W. I. la aniversarea a 60 de ani de la traducerea primei sale traduceri a Bibliei.
88. 1982 - Biblia - ediție sinodală sub comanda lui Justin Moisescu.
89. 1984 - Noul Testament, o traducere după ediția parafrasată „Living Bibles International” a teologului american K. Taylor.
90. 1988 - Biblia, ediție Cornilescu revizuită de Dotu Motz.
91. 1989 - Biblia, ediția sinodală a noului patriarh Teoctist, revizuire.
92. 1989 - 1990 - Biblia, traducere revizuită a lui Cornilescu, cunoscută și sub denumirea de „Biblia cu triunghi” realizată de o echipă a Adunării creștine din str. Dr. Felix din București.
93. „Biblia Internațională de studiu inductiv”; editată de „Precept Ministries”, având la bază versiunea Cornilescu standard și multe lecțiuni și note, dicționar, hărți și concordanță.
94. 1993 - Noul Testament și Psalmii, traducere nouă de Olimpiu S. Cosma.
95. 1998 - Noul Testament și Psalmii, traducerea Cornilescu 1931, revizuită, într-un format nou, cu multe note de subsol, editată de echipa fraților creștini din str. Dr. Felix din București.
96. 2000 - Noul Testament, traducere nouă în limba română modernă, sponsorizată de World Bible Translation Center inc. din USA. Nu se cunosc autorii.
97. 2002 – „Biblia Cornilescu II”, traducerea literală Cornilescu II, din 1931, actualizată, într-un format nou, cu multe note de subsol, un instrument deosebit de util cercetatorilor creștini de orice confesiune. Tipărită de GBV în Germania în tiraje de

masă și difuzată de Adunarea creștină din str, Dr. Felix și „Societatea Biblică Română” din București.

98. 2002 – „Biblia sau Sfânta Scriptură”, traducere nouă coordonată de „Trinitarian Bible Society”, din Anglia având ca bază matricea traducerii Nițulescu.
99. 2002 - Biblia de studiu Thomson, având textul traducerii Cornilescu, cu aparatul de studiu Thompson, realizată de un grup de editori (Editura Buona Nuvella și Editura Universității Emanuel).
100. 2003 - Noul Testament, ediție Cornilescu revizuită de prof. dr. Iosif Ton.

Acum dat fiind faptul că traducerea Cornilescu a căpătat atracție și trecere în rândurile protestanților și evangheliștilor în detrimentul formatului celorlalte traduceri să-l punem sub lupă pe traducător observându-i activitatea:

Dumitru Cornilescu - 1891-1975 S-a născut în comuna Slașoma, jud. Mehedinți, în data de 4 Aprilie 1891. Tatăl său era învățător, iar mama casnică. Amândoi părinții provineau din familii de credincioși ortodocși. Amândoi bunicii lui Dumitru Cornilescu fuseseră preoți: Andrei Vasilescu – bunicul din partea mamei – a fost preot în comuna Învecinată Dobra; iar Constantin Cornelie – bunicul din partea tatălui a fost preot în comuna Slașoma. A urmat școala primară în comuna sa natală, sub îngrijirea tatălui său. După terminarea școlii primare, pleacă la București pentru a urma cursurile Seminarului Teologic Ortodox. Dragostea lui pentru Mântuitorul Isus Hristos, iubire pe care o deprinsese din fragedă pruncie prin educația spirituală primită de la părinții săi, precum și dorința de cunoaștere a Scripturilor, au constituit firul călăuzitor al vieții sale. Citea cu aviditate cărțile din biblioteca Seminarului cu dorința fierbinte de a afla mai multe despre relația spirituală intimă cu Mântuitorul. Era sincer preocupat de formarea sa spirituală ca viitor preot, căci își dorea să poată fi un adevărat păstor de suflete, capabil nu numai să arate calea către Hristos prin cuvântul său, ci și prin exemplul său personal. După terminarea Seminarului, urmează cursurile Institutului Teologic Ortodox din București. În aceeași perioadă, între 1912-1916 frecventează Biserică „Cuibul cu barză” unde era preot Tudor Popescu, și unde a slujit ca diacon. De la Tudor Popescu a deprins nu numai arta de a predica; dar mai ales faptul că viața în Hristos este o viață înnoită, plină de puterea Duhului Sfânt; o viață de adâncă devoțiune față de Tatăl ceresc. Cunoscător al câtorva limbi de circulație mondială, Cornilescu traducea mult. A contribuit la înființarea cercului „Ia și citește”, condus de un comitet de preoți, care avea drept scop susținerea credinței creștine strămoșești și moralizarea poporului prin intermediul tipăriturilor și al cuvântărilor religioase. Impresionat în mod deosebit de greutatea limbajului folosit de traducerile Bibliei existente în acea vreme, când era folosită limba română arhaică și caracterele slavone, Cornilescu a exclamat:

„Dacă viața creștină a poporului izvorăște din cunoașterea Bibliei, iar eu nu pot înțelege ce este scris acolo, cum va înțelege oare poporul?”

Acest gând l-a urmărit cu putere până ce, în final, l-a determinat să înceapă traducerea Bibliei în limba română modernă, respectiv limba care se vorbea în primul sfert de veac al secolului XX. Imediat după trecerea cu brio a examenului de licență, în iulie 1916, a început traducerea Bibliei. În același an a fost hirotonisit în catedrala de la Huși, ca preot-călugăr, întrucât nu avea să se dedice preoției pastorale, ci literelor. S-a căsătorit în același an cu Anna Cornilescu. Susținut de prințesa Rallu Calimachi, care i-a oferit găzduire în castelul său de la Stâncești, jud. Botoșani, înconjurat de originalele Scripturii în limbile greacă și ebraică și de aproape toate traducerile vremii în limbile germană, engleză și franceză, Dumitru Cornilescu s-a apucat serios de munca de traducere a Bibliei. Munca a durat mai bine de patru ani în perioada 1916-1920, după izvoare grecești și cele mai bune traduceri moderne contemporane franceze, germane, engleze, etc.

Deși folosită inclusiv în mediul ortodox, îndeosebi în perioada comunistă, această traducere nu a fost aprobată de Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române, deoarece Cornilescu a părăsit Biserica Ortodoxă, datorită recepției traducerilor Societății Evanghelice de către Biserica Ortodoxă Română, fiind unul dintre fondatorii Bisericii Evanghelice Române. În 1920 publică la București „Cartea Psalmilor sau Psaltirea Împăratului David”, la Editura Societatea Evangelică Română, Tipografia Gutenber. În 1921 apare Noul Testament, urmându-i, câteva luni mai târziu, BIBLIA. În 1924 - apare la Neamț prima ediție a Evangeliilor, în traducerea nouă a lui Nicodim Munteanu, viitorul Mitropolit al Moldovei și Patriarh al Bisericii Ortodoxe Române, protectorul lui Cornilescu ce s-a dezis de opera „prea revoluționara” a studentului său.

În urma unor puternice divergențe doctrinare cu cercurile teologice ale vremii traducerea Cornilescu are diferențe față de textul original al Sfintei Scripturi, Cornilescu este sfătuit de însuși Patriarhul Miron Cristea să plece pentru o vreme din România. Chiar dacă a trăit departe de țară, motiv pentru care acesta a plecat în Germania (Bad Blankenburg) ulterior, a locuit o vreme în Anglia, iar apoi s-a stabilit în Elveția, a rămas veșnic un căutător al adevărului și un devotat slujitor al Domnului Hristos, purtând mereu în suflet dorul de neam și de țară. A trecut la Domnul în anul 1975.

Dacă ai citit toată această sinteză până aici ești tare, dacă ai sărit, nu meriți, nu să crezi în Biblie, dar nici măcar să o citești, fiindcă dacă nu ai nici un fel de respect față de cei care au trudit asupra cuvântului ce respect ai putea avea tu în fața cuvântului, normal ar trebui să te întreb: cum te simți, dar nu o fac, fiindcă o simplă sinteză nu poate demonstra prin câte a trecut „cuvântul” pentru a ajunge până la tine, dar ceea ce am dorit a sublinia nu este drumul parcurs ci dacă acel cuvânt și mesaj este cel real sau unul prefabricat sau distorsionat scos sau înlocuit pe tot acest parcurs cu sau fără intenții directe deci dacă aceste 66 de cărți au fost scrise de-a lungul a aproximativ 1400 de ani, de 40 de autori diferiți spun unii între 100 și 150 de autori spun alții, în limbile ebraică, aramaică și greacă. Scrierile au fost confirmate de conducătorii Bisericii Primare (conducători evrei în cazul Vechiului Testament). Cele 66 de cărți ale Bibliei

sunt cuvintele inspirate ale lui Dumnezeu și sunt folosite pentru a face ucenici (Matei 28.18-20) și a-i crește pe credincioși în ziua de azi (2 Timotei 3.16-17). Biblia nu a fost creată de simpla înțelepciune umană, ci a fost inspirată de Dumnezeu (2 Petru 1.20-21) și va dăinui veșnic (Matei 24.35).

Când a apărut numele de „creștin”?

La începuturile creștinismului, denumirea însăși de „creștin” putea însemna mai multe lucruri. Azi, din perspectiva secolului XXI, pot părea mai puțin înțelese de către publicul larg sau de către credincioșii obișnuiți. La început, creștinii au avut mai multe nume. Cel de „Christianós” („creștin”) nu a fost prima denumire pe care au purtat-o. Inițial, au fost priviți o grupare în interiorul iudaismului, fiind denumiți cu termenul grecesc de hairesis (αἵρεσις), originea etimologică a cuvântului „erezie”. Dar, la origini, hairesis însemna preferința pentru o anumită școală de gândire, pentru un anume curent particular de gândire și încă nu era interpretat în sensul peiorativ de „erezie”, aşa cum se va întâmpla peste câteva sute de ani de la apariția creștinismului.

În antichitate, hairesis însemna simplu „grupare” sau o orientare particulară în interiorul unui curent, în cazul nostru în interiorul iudaismului. De asemenea, creștinii s-au numit „Calea” sau „Adeptii Căii”. Totodată, adeptii învățăturilor Mântuitorului se numeau între ei „frați”, iar alții le mai spuneau „cei sfinți”, pentru că adeziunea lor la creștinism în primele secole era înțeleasă ca rupere de contextul cultelor pagâne din epocă, de orice formă de magie, idolatrie sau superstiții, adică de tot ceea ce însemna paganismul la origini. Mai târziu, în antichitate, au fost denumiți „creștini”, adică „Cei ai lui Hristos”. Christianós vine de la Hristos, iar această denuminație s-a impus în timp. Dar împăratul pagân Iulian Apostatul, când se referea la creștini, îi denumea „galileeni” pentru că se referea la Iisus ca fiind „Galileeanul”, indicând faptul că Mântuitorul era originar din Galileea (la nord de Iudeea, actualmente nordul Israelului), locul de întâlnire al mai multor religii și civilizații: iudaică, elenistică, creștină, ulterior și islamică.

Dar, în primul secol, Galileea era percepță de evreii riguroși ca un loc al amestecului de etnii și religii, ca un spațiu în care lucrurile sunt dubioase pentru că acolo există o puternică influență elenistică. În Galileea existau cetăți locuite preponderent de ne-evrei, de adeptii cultelor pagâne, suspecți din punct de vedere religios în ochii evreilor foarte credincioși. Toți cei din Galileea erau percepți ca fiind lipsiți de educație, impuri, amestecați ca sânge, „corciți” din punct de vedere religios. Atunci când Petru este prezent la scena procesului lui Iisus, unii dintre cei prezenti îl identifică drept galileean, sunt gata să sară pe el și îi reproșează: „Și tu ești din Galileea, ca Iisus. Te dă de gol accentul. După vorbă, ne dăm seama că e ceva în neregulă cu tine”.

Mesajul universal de iubire, compasiune și iertare din învățăturile Mântuitorului a avut un impact puternic asupra oamenilor în timpul vieții sale și a continuat să influențeze cultura, religia și filozofia din întreaga lume timp de mai mult de 2000 de ani. Moartea și Învierea Sa

au fost evenimente cruciale în istoria creștinismului, consemnate în Noul Testament, au adus speranță și salvare oamenilor de toate culturile și națiunile. În acest sens, mesajul lui Iisus Hristos poate fi considerat unul care a revoluționat spiritual lumea!

Personalitatea lui Iisus vine cu această autoritate interpretativă manifestată mai ales atunci când le spune discipolilor sau mulțimilor care îl urmează: „Ați auzit că s-a spus în Tora, dar eu vă spun că...” Vorbește și face lucruri extraordinare care sunt păstrate în memoria acelei comunități și care devin aceste năruiri despre evenimentele întâmplate în vremea Lui. Devin nucleul celor patru Evanghelii canonice.

Nu am pretenția că pot explica rațional sau sociologic, dar ce pot să spun este doar că impresia pe care a lăsat-o Iisus asupra lumii, nu doar asupra cercului său de cunoștințe, de intimi și de prieteni, ci și asupra celor din afara spațiului iudaic, a fost extraordinară. Există interacțiuni între Iisus și oameni care nu aparțin poporului binecuvântat, deci sunt din afară lui Israel. Sunt multe exemple și ele au rămas păstrate în Scriptură tocmai pentru că spun ceva despre capacitatea mesajului lui Iisus de a trece granițele etnice.

Un alt exemplu, mai radical, de deschidere a mesajului creștin către neevrei este episodul menționat în Faptele Apostolilor, în care apostolul Petru se duce în casa unui oficial militar roman, la centurionul Cornelius. Petru face un lucru care era foarte neobișnuit pentru acea epocă și chiar interzis din perspectiva iudaismului tradițional. El intră într-un spațiu considerat impur din punct de vedere religios, intră în casa unui păgân. Dar, atunci când intră în casa lui Cornelius, Petru avea deja mintea pregătită pentru ruperea acestui tabu, pentru că el are acea viziune în care este îndemnat să sacrifice și să mănânce niște animale pe care evreii le consideră necurate. Inițial, Petru are o reacție de respingere la ideea unui astfel de contact cu un păgân, dar Dumnezeu este cel care îi spune: „Să nu numești spurcat ceea ce Eu am curățit.” Această barieră de separare între două comunități este îndepărtată și face posibilă intrarea în comunitatea creștină a unor oameni care, altminteri, nu ar fi putut intra.

„Nu putem concepe istoria fără influența decisivă a creștinismului.”

CĂRTILE APOCRIFE

Ce înseamnă conceptul general al literaturii apocrife, de obicei regula de bază când auzim de scrieri aşa zis apocrife este una singură, aceste scrieri nu se încadrează în scrierile canonice ele au fost clasificate ca scrieri necanonice sau erezii. Scrierile apocrife sunt lucrări, de obicei sub formă scrisă, realizate de autori necunoscuți sau de origine nesigură. Apocrifele biblice sunt o colecție de texte incluse în Vulgata latină și Septuaginta, dar nu și în Biblia ebraică. Deși tradiția

catholică spune că unele dintre aceste texte sunt deuterocanonice, protestanții le consideră apocrife. Astfel, biblia protestantă nu include aceste cărți în Vechiul Testament, dar le-a inclus uneori într-o secțiune separată, numită, de regulă, Cărțile apocrife. Alte texte apocrife necanonice sunt denumite în general pseudo-epigrafe, termen care înseamnă „atribuire falsă”. Scrisoare apocrifă a sultanului Mehmed al II-lea către papă („Notes et extraits pour servir à l’histoire des croisades au XVe siècle”) publicată de Nicolae Iorga. Seria 4: 1453–1476, Paris; București, 1915, paginile 126–127.

Cuvântul își are originea în adjecțivul *apocryphus* din latina medievală și înseamnă „secret” sau „necanonic”. La rândul lui, termenul latinesc vine din adjecțivul grecesc ἀπόκρυφος (apokryphos), care înseamnă „obscur” și își are rădăcina în verbul ἀποκρύπτειν (apokryptein), care înseamnă „a se ascunde”. Dar, întrebarea este cine se ascunde și mai ales cine de cine se ascunde și mai ales ce se ascunde?

Cele șapte cărți apocrife sunt: Judith, Tobias, Înțelepciunea lui Solomon, Baruch, Ecclesiasticus, primul și al doilea din Macabei, părți adăugate la carte a lui Daniel și a carte a Esterei: Canticul celor trei tineri, Povestea lui Bel și a Susanei și a Dragonului. Care sunt cărțile apocrife ale Noului Testament?

Dintre multele existente, se pot menționa următoarele:

Evanghelia lui Filip.

Evanghelia lui Toma.

Evanghelia din Marcion.

Evanghelia Mariei Magdalena.

Evanghelia lui Iuda.

Evanghelia apocrifa a lui Ioan.

Evanghelia lui Valentin sau Evanghelia Adevărului.

Evanghelia egiptenilor.

Cum au fost alese cărțile Bibliei? Sinodul lui Hippo a fost un consiliu al Bisericii Catolice întrunit în anul 393, în care a hotărât canonul sau lista oficială a cărților care alcătuesc Biblia (Vechiul și Noul Testament), conform listei care fusese propusă la Sinodul de la Laodiceea (363) și de Papa Damasus I în anul 382. Când sunt adăugate cărțile apocrife? Abia în anul 1546, într-o acțiune controversată la Conciliul Contrareforme de la Trent, cărți apocrife au primit recunoaștere deplină de către Biserica Romano - Catolică.

Biserica catolică a venit cu prima definiție dogmatică a întregului său canon în 1546, punând capăt îndoielilor și dezacordurilor cu privire la statutul scrierilor apocrife. Liderul Reformei

Protestante, Martin Luther, la fel ca și părintele Bisericii Catolice Ieronim (și alții câțiva), a favorizat canonul masoretic pentru Vechiul Testament, excluzând cărțile apocrife din canonul facultativ al versiunii sale biblice, pentru că le considera nedemne de a fi numite Scripturi, dar a inclus majoritatea scrierilor într-o secțiune separată, după cum menționează Ieronim. Luther nu a inclus cărțile deuterocanonice în Vechiul Testament din Biblia sa, numindu-le „apocrife, adică cărți care nu sunt considerate egale cu Sfintele Scripturi, dar sunt utile și bune de citit.”

Biserica Ortodoxă Răsăriteană acceptă încă alte câteva cărți pe lângă cele care apar în canonul catholic. Martin Luther nu a introdus cărțile apocrife în rândul Scripturilor, dar în ambele traduceri ale Bibliei în limba germană (1534), apocrifele sunt publicate într-o secțiune separată de celelalte cărți, chiar dacă lista nu coincide cu cea a Bisericii anglicane. În unele ediții (cum ar fi Westminster), cititorii au fost avertizați că aceste cărți nu trebuie „să fie aprobate sau folosite altfel decât orice altă scriere laică”. În alte locuri a fost exprimată o viziune mai rezervată, de exemplu în „argumentul” introductiv la *Biblia de la Geneva* și în cel de-al Șaselea *Articol al Bisericii Angliei*, unde se spune că apocrifele sunt „celelalte cărți pe care biserică le citește pentru exemplele lor de moralitate și pentru educarea bunei purtări”, dar nu pentru a stabili doctrina Bisericii.

Pentru anumiți protestanți, termenul de *apocrifă* a început să capete sensuri diferite și chiar alterate: nu doar de autenticitate contestabilă, ci având un conținut nelegitim sau fals, nu doar obscur, ci având scopuri ascunse sau suspecte. Protestanții nu s-au pus de acord (nici până astăzi) cu privire la adoptarea acestor sensuri. Nici Biserica Angliei nu a reușit să ajungă la un punct comun legat de statutul acestor scrieri, iar această situație este prezentă și astăzi în Biserica luterană, în comunitățile anglicane din toată lumea și în multe alte confesiuni.

Indiferent de sensul care i s-ar putea atribui, termenul *apocrife* a fost (și este) folosit în primul rând de protestanți pentru a denumi cărțile cu statut canonic contestabil. Catolicii și ortodocșii evită uneori să folosească termenul în contexte în care ar putea fi contestat sau interpretat greșit, ca denumind scrieri foarte apropiate de cele canonice. Astfel, întâlnim un respect deosebit pentru cărțile apocrife în special la protestanți, reflectat în denumirile folosite de ei. Majoritatea Bibliilor protestante care includ cărți apocrife le vor muta într-o secțiune separată (mai degrabă un fel de apendice), pentru a nu le amesteca cu cărțile canonice.

Perspectiva Bisericii Ortodoxe Anglicane: Pe de altă parte, comunitatea anglicană empatizează cu punctul de vedere al protestanților, considerând că scrierile apocrife reprezintă o parte din *Biblie* și că trebuie citite cu respect de membrii ei. De fapt, două dintre imnele folosite în *Cartea de rugăciuni americană pentru săvârșirea slujbelor* din rugăciunea de dimineată, și anume *Benedictus es* și *Benedicite* sunt preluate din texte apocrife.

Consider că este suficientă introducerea pentru a-ți forma o impresie despre cocktailul creat în ceea ce privește traseul „cuvântului” de la începuturi până la tine iar în Babelul lui: ce, cum, când, care, unde, cât, nu te întreba deoarece nici eu nu mă întreb, totul este atât nu de îndoieific

ci de suspect încât refuz să mă întreb... singura întrebare care totuși o ridică e simplă, dacă atunci Dumnezeu era atât de mărinimos cu Moise, Avram, Noe, Lot, Iezuel cât și cu toți cei cărora li se arăta... astăzi, unde este Dumnezeu de ce nu se arată nimănu?

Au fost necesare aceste milenii de lupte scribale? Au fost imperios necesare toate aceste clanuri de prelați și prea înalți care în fond au decis soarta traseului religios și împărțeala în n fracțiuni ce le pierdem numărul, culoarea, forma, crezul:

Crestinism: 2.1 miliarde

Islamism: 1.5 miliarde

Secularism/Nereligiōși/Agnosticism/Ateism: 1.1 miliarde

Hinduism: 900 milioane

Religia tradițional chineză: 394 milioane

Buddhism: 376 milioane

Primal Indigeni/Animism: 300 milioane

Traditional african și diasporic: 100 milioane

Sikhism: 23 milioane

Juche: 19 milioane

Spiritism: 15 milioane

Judaism: 14 milioane

Baha'i: 7 milioane

Jainism: 4.2 milioane

Shinto: 4 milioane

Cao Dai: 4 milioane

Zoroastrianism: 2.6 milioane

Tenrikyo: 2 milioane

Neo-Paganism: un milion

Unitarian-Universalism: 800 de mii

Rastafarianism: 600 de mii (tare nu? big grin)

Scientology: 500 de mii

Martorii lui Iehova: 7, 5 milioane.

Eu: 1 unul

Mai jos o lista detaliată a ramurilor fiecărei religii:

Creștinism

Familia Cultelor de Vest:

Cultul Ortodox de răsărit tradițional

Cultul Nechalcedonian Ortodox tradițional

-
- Cultul Catolic de vest tradițional
 Cultul Anglican tradițional
 Cultul Romano-Catolic
 Cultul Greco-Catolic
 Cultul Protestant
 Familia Cultelor de Est:
   Cultul Nestorian
   Cultul Monofizit
   Cultul Armean
   Cultul Bisericilor Siriene
   Cultul Bisericilor de Copte din Egipt și Etiopia
   Cultul Luhteran
 Familia Cultelor Reformate Prezbiteriene
 Familia Cultelor Metodiste
 Cultul Calvin – Metodist
 Familia Cultelor Holiness
 Cultul Penticostal
 Familia Cultelor Bisericilor Europene Libere
 Cultul Baptist
 Familia Cultelor Fundamentalist Independente
 Cultul Adventist
 Familia Cultelor Liberale
 Familia Cultelor Moderne Sfinte
 Familia Cultelor Comune
 Familia Cultelor Științifico-Metafizice
 Cultul Școlar Unit
 Cutul Bisericilor Unite
 Cultul Ortodox Etiopean
 Cultul Evanghelic
 Cultul Bisericilor Locale
 Cultul Maronist
 Cultul Bisericii Universale Britanice și a lui Dumnezeu
 Cultul Stone – Campbell
 Cultul Bisericii Apostolice Noi
 Islamism

-
- Cultul Ši'ite
Cultul Musulman
Hinduism
Secularism/Nerelgioși/Agnosticism/Ateism
Cultul Panteist
Cultul Deist
Cultul Agnosticist
Cultul Umanist
Cultul Freethought
Cultul Ateu
Cultul Comunist
Cultul Platonist
Cultul Filosofiei Freidiene
Cultul Nazist
Cultul Nationalist
Budism
Religia Traditionala Chineza/Taoism/Confucianism
Cultul Taoist
Cultul Confucianist
Primal Indigeni/Animism
Cultul Animist
Cultul Religionist Tribal
Cultul Etnic Religionist
Sikhism
Yoruba
Cultul Syncretist
Cultul Santeria
Cultul Candomble
Cultul Vodoun
Cultul Shango
Cultul Spiritism Kardecian
Juche
În Coreea de Nord
Maoism chinez
Spiritism/Spiritualism

Iudaism
Cultul Iudaist
Baha'ism & Babi
Baha'i faith
Jainism
Shintoism
CaoDaiism
Tenrikyoism
Neo-Paganism
Cultul Wicca
Cultul Magick
Cultul Druidism
Cultul Asatru
Cultul Neo-Nativ American
Unitarian-Universalism
Cultul Creștin Unitarian
Cultul Budist Unitarian
Cultul Pagan Unitarian
Cultul Unitarian-Universalist
Scientologism
Rastfarianism
Zoroastrianism
Mandeanism
PL Kyodanism
Ch'onodoxyism
Wonbulgyoism
Vodoun
Varsta Nouă|New Age|
Seicho-No-Ie
Falun Dafa/Falun Gong
Taoism
Confucianism
Rroma
Drepturile animalelor
Cultul Vegetarianist

Cultul Veganism

Cultul PETA

Equalism

Satanism

Ocultism

Ce se întâmplă aici, mai sunteți, mai sunteți măi taică și ce făcuși mă vere, fiecare cu cel doare, vorba aia căte bordeie atâtea obiceie... ce să zic, că nu mai am ce zice decât unde nu e cap e vai de religie, căci credința abundă din plin variat și multicolor... Căci de creduli e plină lumea se vede după paleta de culori variată, la cât de ușor poate fi convins omul să adere la un cult, oricare numai să fie și el identificat cu ceva și băgat în seamă. Și aceasta unii o numesc credință iar alții religie...

În altă ordine de idei dacă sunteți romano catolic, este bine să știți că până în anul 1054 Biserica voastră a fost una cu cea Ortodoxă. În acel an Papa de la Roma s-a despărțit de cele patru Patriarhate apostolice (Constantinopol, Alexandria, Antiochia și Ierusalim) și a început să facă schimbări dogmatice. Astfel Biserica dumneavoastră este veche de 1000 de ani.

Dacă sunteți un luteran, religia voastră a fost întemeiată de către Martin Luther, un fost călugăr din Biserica Catolică, în anul 1517.

Dacă aparțineți Bisericii Anglicane, religia voastră a fost întemeiată de către regale Henric al VIII în anul 1534, deoarece Papa nu i-a acordat dreptul de a divorța și a se recăsători.

Dacă sunteți un presbiterian, religia voastră a fost înființată de John Knox în Scoția, în anul 1560.

Dacă sunteți congregaționist, religia voastră a fost inițiată de către Robert Brown, în Olanda în anul 1582.

Dacă sunteți protestant episcopal, religia voastră a fost o ramură a Bisericii Anglicane, înființată de către Samuel Senbury în coloniile americane, în secolul 17.

Dacă sunteți baptist, îi datorați principiile religiei voastre lui John Smyth, care a lansat-o la Amsterdam în anul 1606.

Dacă aparțineți Bisericii Daneze Reformate, îl recunoașteți ca fondator pe Michelis Jones, deoarece religia voastră își are originile în New York, în anul 1628.

Dacă sunteți metodist, religia voastră a fost fondată de către John și Charles Wesley în Anglia, în anul 1774.

Dacă sunteți mormon, bazele religiei voastre au fost puse de către Joseph Smith în Palmyra, New York, în anul 1829.

Dacă sunteți membru al Bisericii Armata Salvării, sectă voastră a fost inițiată de catre William Booth, în Londra, în anul 1865.

Dacă sunteți membru al Bisericii Scientologice, anul în care aceasta religie s-a născut este 1879, iar cea care a fondat-o este Mary Baker Eddy.

Dacă aparțineți uneia dintre organizațiile religioase cunoscute sub numele „Biserica Nazarineanului”, „Evanghelia Penticostală,” „Biserica Sfântă” sau „Martorii lui Iehova”, religia voastră este una dintre sutele de noi secte fondate de oameni în ultima sută de ani.

Dacă sunteți Creștin Ortodox, religia voastră a fost fondată în anul 33 de către IISUS HRISTOS, FIUL lui DUMNEZEU. Nu s-a mai schimbat din acel moment. Biserica are acum 2000 de ani vechime și, din acest motiv se spune că, Ortodoxia, Biserica Apostolilor și a Sfinților Părinți, este considerată cu adevărat „Una Sfântă Sobornicească și Apostolească Biserică.”

Cât despre acei ce folosesc fraza „Unde scrie în Biblie”, eu le-aș răspunde; voi până unde credeți în Biblie, doar până acolo până unde scrie? Fiindcă eu nu aș folosi banala întrebare „Unde scrie în Biblie ?” ci mai degrabă „Cine a scris în Biblie ?” La o analiză profundă și după toată alergătura din această prefață unde am văzut în linii mari traseul cuvântului cât și selecția și discreția cu care s-a pus la adăpost unele adevăruri iar când spun s-a pus la adăpost să se înțeleagă că s-au ascuns lucruri, că și adevăruri de ochii lumii și cumeticulitate în timp s-a creat acest mastodont biblic firește canonic care după cum se vede a adus umanitatea în starea în care ne aflăm și cu siguranță undeva scrie, chiar dacă nu între coperele Scripturii în paginile acesteia cu siguranță, se pare că nu ai auzit de expresia a se citi printre rânduri fiindcă nu-i așa avem dovada vie că te poți rătăci chiar cu Biblia în mână: „Vă rătăciți neînțelegând Scripturile” deci, una e să citești, alta e să știi ce citești, alta e să înțelegi ce citești și altceva e interpretarea dată textului biblic, pe baza interpretărilor se produc toate aceste alunecări și deviații de crez, de culte, de idei, concepe...ce ne transformă în niște BLAZAȚI ÎN COTIDIANUL EXISTENȚIAL!

Cu ce ne ocupăm timpul?

Acum nu o să-ți răspund simplu cu ceea ce consideri și crezi că ești din punct de vedere al confesiunii religioase căruia aparții, ci cu ceea ce suntem în realitate, dincolo de simplul crez și confesiunea religioasă, ci de ceea ce se găsește în interiorul tău, când cortina crezului și aderării tale la religie cade și apare caracterul real al ființei tale, aşa cum se manifestă sub amprenta personalității tale și nu sub amprenta învățăturilor religioase pe care sincer fie spus, nu le urmezi decât formal astfel:

- suntem bogăți ne ocupăm în permanentă cu rotunjiturul (interminabil) al bogăției....
- suntem săraci ne ocupăm cu lustruitul (nelucitor, dar luciu) al sărăciei...

- suntem răi, ipocriți, fățarnici, aroganți, credincioși, atei, indiferenți, băgători de seamă, bârfitori s.a.m.d.

- ne ocupăm fiecare de statutul însușit... dar unde sunt cei buni, oare mai există, oare mai există bunătatea pe acest pământ sau a rămas doar la rang de ideal?

Cândva... pe atunci pe când românul avea inimă și inima lui era bună, avea și zicale înțelepte, una din ele spunea asa: „Prietenul la nevoie se cunoaște!” Astăzi cine are nevoie, la nevoie, de nevoie ... poate folosi doar această zicală, prietenii nu mai sunt, sau dacă sunt, nu sunt decât din interes, fațadă sau reciprocitate - te ajut doar dacă mă ajuți și alerg cu gândul la ceea ce a spus Iisus: „Și dacă îmbrățișați numai pe frații voștri, ce faceți mai mult? Au nu fac și neamurile același lucru?” - derivă multe din spusele acestea nu-i aşa?

Umanitatea se mândrește că a evoluat. Serios?

Cum?

Ținând în mâna un celular de ultimă generație?

Aceasta nu este evoluție, este îndobitoare și involuție, am trecut de la sălbăticia simplă la sălbăticia modernă de la curățatul cojii de banane cu mâna la curățatul acesteia cu un cuțit, trist dar adevarat... Este necesară o curățire a vremurilor și o curățire plenară și planetară a umanității - căci vremea necunoașterii (nu este vremelnică ci definitivă - un blestem existențial ciclic - Trecerea forțată de la sălbăticie la tehnologizare, face maimuța humanoidă mult mai docilă și ascultătoare, tehnologia doar îmblânzește sălbăticia, însă maimuța humanoidă nu va excela niciodată în cunoaștere și nici nu va dobândi inteligență doar cel mult intelect, care nu este decât o lobotizare și robotizare informațională a creierului - o lobotomie informațională necreativă și nimic mai mult... În era peșterilor sau a junglei Amazoniene... de la sălbăticia necunoașterii primitive (pe atunci nu puteai, fiindcă nu știai) la tehnologizarea sufletească - vremea atotcunoașterii (acum nu poți, fiindcă știi).

Trăim într-o lume în care îl învocăm mereu pe Dumnezeu, însă facem pact cu Diavolul la fiecare pas și cu fiecare gând... adepti ai lui Dumnezeu și discipoli ai Diavolului, două noțiuni ale Existenței, două entități ale unui singur întreg.

Iar noi?

Noi, ce?

Noi plângem și ne plângem în permanență lui și după Isus, dar îl votăm și ovaționăm revindicându-l veșnic pe Barnaba, care în traducere liberă înseamnă copil fără tată, deci un simplu bastard (Hoții am vrut, hoții am avut, avem și vom avea în toate funcțiile de conducere oriunde și pretutindeni în existența noastră de la hoții de simple bunuri materiale, la hoții de

suflete). Și atunci ce a făcut la judecată plebea vremurilor, au ales un bastard, în locul unui Fiu legitim cu Tată și nu orice fel de tată ci cu însăși Tatăl ceresc ...ce ironie.

Eclesiastul spunea că totul nu este altceva decât dezertăciune și au trecut mii de ani de când a spus acestea și nu vedem în jurul nostru decât o Lume deșartă, într-o goană nebună după nimicuri și dezertăciuni, iar tehnologizarea de care vorbeam, a reușit să facă din sufletul omului coșul de gunoi al râului, unde se adună interminabil fără drept de reciclare și echivoc tot rebutul uman.

Neutralizând mintea prin manipulare și golind sufletul prin necunoaștere... o metoda simplă și veche, perpetuabilă și folosită cu înverșunare de cei ce dețin puterea și vor să-și mențină puterea prin întunericul mintii și ființei tale. De multe ori mă întreb, de ce mă obosesc să mai scriu, fiindcă îmi place, îmi place să vorbesc eu cu mine, înainte vorbeam eu, cu Dumnezeu ori cel puțin aşa credeam, fiindcă nu există un dialog concret, ci doar un monolog continuu, unii o numesc rugăciune, deși monologul a continuat uneori în tăcere, alteori în deznașejde, uneori în discrepanță, alteori în exuberanță ... însă a luat alt format - dialog prin absență eradicând însă prin abundență monologului - singurătatea existențială a lui Dumnezeu din acesta...

De ce cred că Dumnezeu și-a astupat urechile!?

Fiindcă toți doar cer - nimeni nu oferă nimic, omenirea este doar la stadiul de rugă cerșetoare:

- Dă-mi Doamne și Doamne ajută-mi!

Eu nu-i cer nimic, ce să-i cer din moment ce a oferit de toate în aceasta Existență... Aaaa, faptul că ne-am creat noi o existență paralelă cu alte nevoi și priorități - problema noastră... cu toate problemele care derivă din asta!

Dumnezeu nu se bagă și nu se amestecă și mă refer la Dumnezeul Existențial și nu la cel biblic care are o groază de treaba cu noi și noi cu el (ipotetic vorbind), dar acolo unde... când nu-i cap e vai de... credință, iar rezultatul este cel ce se vede când privești de jur imprejur și din trecut în prezent prin și din prisma religiilor și a efectelor acestora asupra umanității... „Dacă Dumnezeu nu ar exista, ar trebui inventat” spunea Voltaire. Eu îi cer doar să participe la o discuție, atâtă tot... dar se pare că cer prea mult, mult mai mult și mult prea mult decât ceilalți, restul cer să li se de-a, eu îi cer să mi se ia absența tridimensională a acestuia și să-și facă simțită prezența prin orice tip de revelație...

Doar că cine sunt eu pentru a îndrăzni să-i cer Creatorului un dialog.... parte a Creației poate, ori ca parte integrantă a Creației am dreptul de a ști de ce exist și care este rolul existenței mele în afara basmelor despre alte lumi... într-o notă de sarcasm ar suna asa: că noi, lumea efemeră, trăim într-o iluzie existentă a unei vieți reale dar inexistente, „testerul existential” din lumea „muritoare” este doar pentru a fi compensați și propulsați într-o altă lume reală adeverată,

„veșnică” și „eternă” și atunci te întrebi: dacă ceea ce vezi și trăiești este prezentat ca un miraj existențial cum dar să crezi și să vezi altceva... adică:

DACĂ CEEA CE VEZI NU EXISTĂ CHIAR DACĂ EXISTĂ, CUM AI PUTEA ATUNCI SĂ VEZI CEEA CE NU EXISTĂ ȘTIIND DOAR FAPTUL ÎN CARE SE SPUNE CĂ TOTUȘI...EXISTĂ DEȘI NU EXISTĂ!

Faptul că mi-a lăsat liberul albitru nu mă mulțumește, ajută sau încântă, ce să fac cu el și apoi într-o lume moralistă ce să fac cu liberul albitru... iar marea mea dilemă este când nu ai cu cine, când cel mai bun interlocutor... Dumnezeu... lipsește, vidul acestuia umple golul propriei persoane cu acel nimic special transformând existența într-un nimic exponențial criptat și redus la atom de carbon, particula existențială a întregului - de fapt Dumnezeu e și doi în unul și unul în doi... însă noi ne ocupăm timpul nu cu NIMICUL EXISTENȚIAL ci cu NIMICURILE LUMEȘTI și uite aşa ocupăm prin trecerea vremelnică ceea ce nu ne aparține: **TIMPUL - TIMPUL TRECE PRIN NOI, IAR NOI TRECEM PRIN TEMP!**

E exact precum spunea David Hume când vorbea despre miracole:

„Este mult mai probabil să acceptăm o afirmație dacă nu ne contrazice experiența sau ceea ce știm deja că este adevărat; ipoteza poate fi nouă, dar nu trebuie să contrazică totalitatea dovezilor care au fost deja acumulate. În cazul în care o afirmație amenință să răstoarne un întreg ansamblu de date și ipoteze pe care acum le acceptăm ca adevăr, atunci, înainte de a o accepta (noua ipoteză - n.m.), trebuie să avem argumente și mai solide pentru a face acest lucru. Afirmațiile ieșite din comun necesită astfel confirmări suplimentare. Si nici atunci, unii, nu sunt dispuși să le accepte.”

Concluzia: orice dezbatere cu un interlocutor care pleacă de la premisa că deține deja adevărul pe un subiect anume devină sterilă, utilă; deoarece omul, oricât de dovezi îi s-ar aduce, nu va fi dispus să-și reevaluateze, să-și schimbe convingerile; mintea lui este deja închisă pe subiectul dat, vorbești unor urechi surde. Si adevărurile prezente, în fața unor dovezi nou apărute, pot deveni prejudecăți.

Cum apar prejudecățile? Cele mai dificile prejudecăți sunt din rândul celor considerați spirituali, genul de spirituali arhicunoscători dar „săraci cu duhul” în fericirea cunoașterii lor sărace, „Fericiti dar cei săraci cu duhul”...Când ne-am născut, cei mai mulți dintre noi am intrat în familii adormite din punct de vedere spiritual și am fost educați de mici ce „trebuie” să spunem, ce „trebuie” să facem, cum „trebuie” să gândim, etc. Părintii, școala, societatea, religia te învață astfel de lucruri, și astfel ești condiționat să te comporti într-un anume fel, să preiei cutume vechi și uneori rigide stabilite de generații în familia ta, de sistemul de educație bazat în principal pe științele care studiază multe aspecte utile pentru noi, dar se preocupă prea puțin de partea cea mai importantă din noi: sufletul - partea din Dumnezeu care locuiește în noi, aceasta nu te învață nimeni nici chiar religiile care nu fac altceva decât să arate cu degetul spre

credință, dar prin credință nici tu nu ajungi la Dumnezeu nici Dumnezeu nu ajunge la tine, de ce, simplu fiindcă credința în genere se orientează către un Dumnezeu din exteriorul tău și nu către un Dumnezeu din interiorul tău care deja locuiește în tine ... Dumnezeul religiilor nu poate fi cunoscut niciodată doar prin credință, cum de altfel nici pe cel din interiorul tău nu-l poți cunoaște printr-o simplă credință. Pe Dumnezeu nu-l poți descoperi decât dacă acesta vrea să fie descoperit, decât dacă meriți revelarea acestuia...

Dar pentru o parte din noi, vine o zi când te trezești spiritual, când totul se schimbă. Începi să-ți dai seama că lucrurile nu sunt aşa cum par, că dacă privești cu atenție în spatele trăirilor vezi mult mai mult decât simple coincidențe, începi să-ți pui întrebări, începi să ai dubii că ceea ce ai fost învățat, ceea ce gândește sau spune lumea este adevărat. Nu îți mai plac lucruri care înație îți plăceau, anumite preocupări și se par fără sens și devii avid de informații legate de interiorul tău și de partea nevăzută a Universului. Atunci are loc metamorfozarea căutării proprii din credință în cunoaștere... începi să simți oamenii, să îți dai seama când ceea ce spun ei este altceva decât ceea ce gândesc sau simt, iar falsitatea lor te dezamăgește. Și în acest context, cei din jurul tău cred că ai luat-o razna, fiindcă nu te mai comporti „normal”, nu mai ești tu, cel din trecut, nu îți mai place ceea ce îți plăcea odată și nu mai accepți ceea ce acceptai în trecut. Unii oameni dispar din viața ta pentru simplu fapt că nu mai rezonați, lăsând locul altora care vibrează pe aceeași frecvență cu tine. Și abia atunci începe calvarul supozitiilor și golgota cunoașterii ... viața va devein un teren incert, necunoscut, confuz iar întrebările vor naște alte întrebări, căutările tale se vor lăsa cu suferință cruntă, căci cu cât sapi mai adânc în umbra ta, întunericul va ieși mai furtunos la suprafață. Odată deschisă ușa spiritualității încep să intre trăirile profunde, lecțiile de viață împreună cu profesorii de la care învățăm, plățile karmice și misiunile personale, întâlnirile cu ființe magice, ghizi spirituali și entități din alte lumi. Totul devine magic, mistic, cu multe provocări și satisfacții, cu neînțelegeri și înțelepciune, cu bucurie și tristețe, cu momente de dulce nebunie și gust amar. Călătoria pe care o începi pentru a descoperi o versiune tot mai bună a ta în fiecare zi, cu fiecare lecție învățată și integrată, cu fiecare virtute divină manifestată în viața ta și a celor cu care împărți atât viața spirituală cât și materială este una solicitantă, cu multe urcușuri și coborâșuri. Dar... merită tot efortul! Dacă și tu faci parte din categoria celor care în foarte puține momente și-ar dori să se simtă din nou ca parte din categoria „fericiți cei săraci cu duhul” atunci azi eu te încurajez să îți onorezi alegerile cu demnitate, bucurie și discrepanță, să fi spiritual pentru că aşa îți cere sufletul, să fi recunoscător pentru ceea ce ești și să nu te abați de la calea ta, indiferent cât de dificilă sau neînțeleasă este uneori! Și... după spusele lui Cioran: „Se prea poate ca secretul ultim al istoriei umane să nu fie altul decât moartea în și pentru Dumnezeu. Toți ne stingem în bratele lui, în frunte cu atei.” Așa că dincolo de cunoașterea necunoscută a lui Dumnezeu, dincolo de ceea ce vrem sau nu, credem sau nu, știm sau nu, intuim sau nu, dincolo de presupuneri, supozitii, divagații, zbatere și dezbatere există doar o cale unică dar... personală, o... Golgotă personală și personalizată.

CAPITOLUL 1

BISERICA VIE

BIBLIA ORTODOXĂ, EVANGHELIA DUPĂ LUCA – CAP.17 VERS.20-21; „Și fiind întrebat de farisei când va veni Împărația lui Dumnezeu, le-a răspuns și-a zis: Împărația lui Dumnezeu nu va veni în chip văzut. Și nici nu vor zice: Iat-o aici sau acolo. Căci, iată, Împărația lui Dumnezeu este înlăuntrul vostru.”

BIBLIA EVANGHELICĂ, EVANGHELIA DUPĂ LUCA – CAP.17 VERS. 20 -21; „Fariseii au întrebat pe Isus când va veni Împărația lui Dumnezeu. Drept răspuns El le-a zis Împărația lui Dumnezeu nu vine în aşa fel ca să izbească privirile. Nu se va zice: Uite-o aici, sau: Uite-o acolo! Căci iată că Împărația lui Dumnezeu este înlăuntrul vostru.”

E DUREROS ȘI TERIBIL DE TERIFIANT CA DUPĂ 2000 DE ANI SĂ PRIVEȘTI ÎN JURUL TĂU ȘI SĂ OBSERVI CĂ S-A CREAT UN HAOS SPIRITUAL FĂRĂ PRECEDENT. DIN VECHIMI, UMANITATEA A SIMȚIT NEVOIA DE A CREDE ÎN CEVA ȘI S-A CREZUT ÎN TOT CE A EXISTAT ÎN AER, ÎN APĂ ȘI PE PĂMÂNT.

AU CREAT ZEITĂȚI BIZARE ȘI AU DEZVOLTAT UN CULT ÎN JURUL LOR.

NEȘTIINȚA ȘI FRICA DE NECUNOSCUT L-AU ÎNDEMNAT PE OM SĂ-ȘI CREEZE UN IDOL, UN STĂPÂN PLAUZIBIL CARE SĂ-L APERE, SĂ-L AJUTE ȘI SĂ-I ÎNDEPLINEASCĂ NĂZUINȚELE. NU TREBUIE PENDULAT ÎN JURUL SUTELOR DE POPOARE ȘI CULTE EXISTENTE DE-A LUNGUL ISTORIEI ACESTEI LUMI, DAR CONTINUÂNDU-NE INCURSIUNEA ȘI PELERINAJUL PRINTRE VEHILE POPOARE A EXISTAT UN POPOR – EVREII, CARE, AM PUTEA SPUNE CĂ AU AJUNS LA REVELAȚIA DUMNEZEULUI VIU (IAR DACĂ NU AU AJUNS CARE ESTE MERITUL EVREILOR? DILEMA CARE SE NAȘTE ESTE URMĂTOAREA: DUMNEZEU S-A REVELAT EVREILOR SAU EVREII AU AJUNS LA ACEASTĂ REVELAȚIE?!?) CĂCI BIBLIA NE SPUNE CĂ EVREII SUNT POPORUL LUI DUMNEZEU. DAR, SĂ VEDEM CINE A SCRIS TORA? PRIN INSUFLAREA LUI IAHVE EA BINEÎNȚELES A FOST SCRISĂ DE EVREI, DECI ... E EXPLICABIL DE INEXPLICABIL!

DAR, SINGURA LOR CULPĂ, DACĂ EXISTĂ O CULPĂ, ESTE CĂ L-AU PERSONIFICAT PREA MULT ȘI I-AU DAT DIVINULUI CARACTER UMAN. ORI, MAI DEVREME SAU MAI TÂRZIU SE ȘTIE CĂ DACĂ DUMNEZEU NU AR FI EXISTAT OAMENII L-AR FI INVENTAT! TOATE ACESTEIA SE ÎNTAMPLAU ÎNSĂ ÎN VECIUL TESTAMENT, CARE REPREZINTĂ PENTRU NOI ASTĂZI O BAZĂ SOLIDĂ DESIGUR A VIEȚII SPIRITUALE A UMANITĂȚII, PRESĂRAT ÎNSĂ CU MULTE, MULTE, IMENS DE MULTE LACUNE.

OMENIREA ÎNSĂȘI BLAZA LA UN STADIU, NU EXISTA NICI O PROGRESIE SPIRITALĂ, A FOST NECESARĂ O INTERVENȚIE A DIVINITĂȚII PENTRU A BRUSCA O RUPTURĂ ȘI O ACCELERARE A PROGRESULUI SPIRITUAL ȘI AL AVANSULUI SPRE O ALTĂ ETAPĂ, ASTFEL DUMNEZEU NE-A OFERIT PE FIUL SĂU...

VENIREA MÂNTUITORULUI REPREZINTĂ O PILDA ELOCVENTĂ ȘI INDISCUTABILĂ A SINGUREI CĂI CE DUCE SPRE PURIFICAREA SUFLETULUI, AL SINGURULUI ADEVĂR VIABIL, VERIDIC ȘI PALPABIL ȘI AVIEȚII PERFECTE PURE ȘI INEFABILE.

HRISTOS A ZIS:

„Eu sunt calea adevărul și viața. Nimeni nu vine la tatăl decât prin mine.” Ioan cap.14 vers. 6

ELUCIDĂM FAPTUL CĂCI MÂNTUITORUL NU SE REFEREA PRIN EL CA OM, CA FIU AL LUI DUMNEZEU CI PRIN FAPTELE ȘI COMPORTAMENTUL SĂU, PRIN VIAȚA SA PĂSTRATĂ PURĂ ȘI CURATĂ ȘI PE DRUMUL SĂU DREPT, SCURT ȘI SIGUR. DECI PRIN EXEMPLUL SĂU, DACĂ NE LUĂM FIECARE CRUCEA SA, PĂSTRÂND ȘI NEABĂTÂNDU-NE DE LA ITINERARUL PARCURS DE MÂNTUITORUL VOM AJUNGE LA TATĂL:

„Adevărat, adevărat, vă spun, că, cine crede în Mine, va face și el lucrările pe care le fac Eu; ba încă va face altele și mai mari decât acestea; pentru că Eu mă duc la Tatăl.” Ioan –cap. 14 vers. 12

„Dar cine păzește Cuvântul Lui în el dragostea lui Dumnezeu a ajuns desăvârșită; prin aceasta știm că suntem în El. Cine zice că rămâne în El, trebuie să trăiască și el cum a trăit Iisus.”

Întâia epistolă sobornicească a lui Ioan – cap. 2 vers. 5/6

EU, SUNT UNUL DINTRE VOI, DIN CEI MULȚI, CARE ... CAUTĂ! EU, ÎMI CAUT ÎNCĂ CRUCEA CĂCI DRUMUL ÎL CUNOSC ȘI MĂ ROG VOUĂ CELOR CE ȘTIȚI ȘI VĂ PUTEȚI RUGA CU RUGĂ FIERBINTE SĂ VĂ DE-A DOMNUL ȘI SĂ-MI DE-A ȘI MIE PUTEREA DE A RESPIRA CUVÂNTUL BIBLIEI NU DOAR DE A-L CITI SAU DOAR DE A-L CREDE, NU DOAR DE A-L GÂNDI, CĂCI VOM CONTINUA ACEASTĂ RĂTĂCIRE UNDE AM AJUNS ASTĂZI DUPĂ 2000 DE ANI DE LA RĂSTIGNIREA MÂNTUITORULUI. SĂ-L RESPIRĂM, SĂ-L TRĂIM, SĂ-L SIMȚIM CUVÂNTUL BIBLIEI;

„La început era Cuvântul, și Cuvântul era cu Dumnezeu și Cuvântul era Dumnezeu.”

Ioan – cap. 1 vers. 1

DECI SĂ-L RESPIRĂM PE DUMNEZEU, SĂ RESPIRĂM AERUL VIEȚII VEȘNICE ÎNCĂ DIN VIAȚA ACEASTA – PENTRU CĂ ÎMPĂRĂȚIA LUI DUMNEZEU SE ASCUNDE ÎNĂUNTRUL VOSTRU, AL NOSTRU, AL TUTUROR; SĂ NE DESCOPERIM, SĂ NE CĂUTĂM LĂUNTRIC, SĂ NE ANALIZĂM ȘI SĂ NE LUPTĂM CU NOI ÎNȘINE ȘI RĂUL CE EXISTĂ ÎN FIECARE DINTRE NOI, SĂ ÎNVINGEM RĂUL DIN NOI, SĂ ÎNLĂTURĂM ACEA PARTE NEGATIVĂ A EULUI NOSTRU CARE NE ȚINE ATÂT DE DEPARTE DE SCOPUL REAL AL VIEȚII NOASTRE PE ACEST PĂMÂNT. SĂ DOBORĂM VRĂJMAȘUL DIN NOI, SĂ-L UCIDEM ȘI SĂ NE NAȘTEM DIN NOU, CURAȚI, PURI ȘI BUNI ASA CUM ȘI-A DORIT MÂNTUITORUL DINTOTDEAUNA.

CĂCI DUMNEZEU ESTE ASCUNS ÎN NOI IAR MISIUNEA NOASTRĂ ÎN ACEASTĂ VIAȚĂ ESTE DE A-L DESCOPERI, DE A-L GĂSI ȘI DE A-I URMA GLASUL SĂU:

„Nu crezi că Eu sunt în Tatăl și Tatăl este în Mine? Cuvintele pe care vi le spun Eu, nu le spun de la Mine ci Tatăl, care locuiește în Mine, El face aceste lucrări ale Lui.” Ioan – cap. 14 vers. 10

„În ziua aceea, veți cunoaște că Eu sunt în Tatăl, că voi sunteți în Mine și că Eu sunt în voi.”

Ioan – cap. 14 vers. 20

ACEASTĂ REVELARE PĂTRUNDERE ȘI CUNOAȘTERE LĂUNTRICĂ PE CARE NE-O ILUSTREAZĂ MÂNTUITORUL ESTE O EVOCARE A EXPANSIUNII PURITĂȚII SALE ȘI O REFLECTARE A INEFABILEI SALE IUBIRI, PE CARE A LĂSAT-O MOȘTENIRE ÎNTREGII OMENIRI – MOȘTENIRE PE CARE OMENIREA CU BUNĂ

ȘTIINȚĂ SAU NEȘTIINȚĂ A PIERDUT-O! CĂCI EL ESTE CE-L CARE A VENIT PENTRU ÎMPLINIREA LEGII, PENTRU COMPLETAREA ȘI ÎNLESNIREA MISIUNII NOASTRE:

„Să nu credeți că am venit să stric Legea și Prorocii, am venit nu să stric ci să împlinesc.” Matei –cap.5 vers. 17

CEL MAI IMUABIL DAR ÎN ACELAȘI CONTEXT ȘI CEL MAI MUABIL TEREN DE LUPTĂ PENTRU OMENIRE ÎL REPREZINTĂ RELIGIA... PENTRU CĂ NU NE LUPTĂM CU CERTITUDINI ȘI REALITĂȚI CI CU SPERANȚE IDEALURI CU NĂZUINȚE ȘI CREZURI. DUMNEZEU SIMBOLIZEAZĂ NĂDEJDEA DIN OM!

CE AR FI OMUL DACĂ I S-AR LUA SPERANȚA – UN SUBIECT CE PLUTEȘTE ÎN DERIVĂ PE IMENSUL OCEAN AL VIEȚII! DESFIINȚAȚI-L PE DUMNEZEU, VIAȚA DE APOI, NOȚIUNEA DE RAI ȘI IAD ȘI CE-I RĂMANE OMULUI; SE TREZEȘTE ÎN MIJLOCUL UNUI HAOS DE NEINCHIPIUT ÎN CARE O FRICĂ GROAZNICĂ ȘI TERORIZANTĂ PUNE STĂPÂNIRE ȘI-I MOBILIZEAZĂ TOATE VISCERELE CORPULUI ȘI-I ANIHILEAZĂ MINTEA (ÎMI VEȚI SPUNE AU FACUT-O ATEII ȘI NU AU PĂȚIT NIMIC. DA! DAR ATEII LUCREAZĂ LA ALT NIVEL, EI PUR ȘI SIMPLU AU NEGAT BALIVERNELE RELIGIOASE ȘI CREDINȚA ÎN ELE... ÎNSĂ NU AU NEGAT EXISTENȚA ÎN SINEA EI CI DOAR EXISTENȚA UNUI ZEU SUSȚINUT PRIN CREDINȚĂ ȘI TOATE...CUM SUSȚIN EI, BALIVERNELE CARE DENOTĂ DIN ACEASTĂ CREDINȚĂ).

NU! OMUL NU POATE EXISTA FĂRĂ UN SCOP ANUME! NOI NU SUNTEM LA ÎNTÂAMPLARE ÎN ACEASTĂ LUME ȘI SCOPUL NOSTRU ESTE DE A-L DESCOPERI PE DUMNEZEU - DESCOPERINDU-NE PE NOI ÎNȘINE ȘI DE A PARTICIPA LA LUCRAREA LUI PRIN LUCRAREA NOASTRĂ; CHIAR ȘI AȘA, CU TOATĂ BUNĀVOINȚA, MILA ȘI BUNĀTATEA PE CARE DUMNEZEU NE-O OFERĂ ZI DE ZI NOI, RĂTĂCIM ȘI RĂTĂCIM AMARNIC, CĂCI BISERICA VIE A LUI HRISTOS, BISERICA VIE A LUI DUMNEZEU S-A AUTODIVIZAT ÎN NENUMĂRATE PĂRȚI ȘI PĂRTICELE.

ÎN PRIMA SECȚIUNE OMENIREA S-A ÎMPĂRȚIT ÎN MUSULMANI - CEI CARE O SPUN CU TOATĂ TĂRIA CĂCI CORANUL A FOST INSUFLAT DE DUMNEZEU, HINDUȘII SPUN CĂ VEDELE AU FOST RECITATE DE DUMNEZEU; LISTA E LUNGĂ ȘI NU VOM CONTINUA DECÂT CU TRECEREA NOASTRĂ ÎN REVISTĂ A

CREȘTINILOR CARE PORNIM DE LA HRISTOS ÎNSĂ RĂDĂCINA SE PIERDE UNDEVA ÎN PRAFUL ISTORIEI CĂCI TALMUDUL EVREIESC A FOST INSUFLAT FIREȘTE DE DUMNEZEU.

CONFUZIA DINTRE BISERICA CA EDIFICIU ȘI BISERICA CA ȘI CONȚINUT A CREAT DE LA RĂSTIGNIREA MÂNTUITORULUI ȘI PÂNĂ ASTĂZI UN CONTINUU SUBIECT DE TĂLMĂCIRE ȘI RĂSTĂLMĂCIRE AL CUVÂNTULUI BIBLIEI ȘI AL LITEREI DE LEGE CONȚINUTĂ ÎN EA. ASTFEL BISERICA VIE A MÂNTUITORULUI S-A DIVIZAT ȘI NU E DE MIRARE ACEST LUCRU: CĂCI DE LA ÎNCEPUTURILE LUMII A EXISTAT ACEASTĂ LIBERTATE DE ALEGERE. DUMNEZEU, NE-A LĂSAT LIBERUL ARBITRU ȘI OMUL A PROFITAT PE DEPLIN DE ACEASTA – FĂRĂ AI FI DE VREUN FOLOS.

RĂUL DEZBINĂRIILOR DE CARE NE VORBEA APOSTOLUL PAVEL ÎN PRIMA EPISTOLĂ CĂTRE CORINTENI:

„Vă îndemn, fraților, pentru numele Domnului nostru Iisus Hristos ca toți să vorbiți la fel și să nu fie dezbinări între voi, ci să fiți cu toții uniți în același cuget și în aceeași înțelegere.”

CĂCI IATĂ ASTFEL CUM AUZISE APOSTOLUL PAVEL AFIRMÂNDU-SE ACUM 2000 DE ANI:

„...eu sunt al lui Pavel; și eu al lui Apolo și eu al lui Chifa; și eu al lui Hristos....!”

LA CARE APOSTOLUL A REPLICAT:

„Hristos a fost împărțit, oare s-a împărțit Hristos?”

ACEL RĂU AL DEZBINĂRIILOR CONTINUĂ ȘI ASTĂZI. CĂCI UNII ZIC; EU SUNT ORTODOX ȘI EU CATOLIC, EU EVANGHELIST, BAPTIST, EHOVIST, ADVENTIST, PENTICOSTAL, IAR EU ÎN OASTEA DOMNULUI!

OARE PENTRU ACEASTA S-A RĂSTIGNIT HRISTOS, SĂ AJUNGEM AICI ȘI SĂ ÎMPĂRTIM BISERICA ASEmeni CUM AU ÎMPĂRTIT OSTAȘII HAINELE MÂNTUITORULUI ȘI SĂ TRANSFORMĂM LEGILE ȘI SĂ ADĂUGĂM LEGILOR DUPĂ BUNUL NOSTRU PLAC SPUNÂND CĂ DE LA DUMNEZEU E ACEASTA?

CĂCI UNII RESPECTĂ SFÂNTA TRADIȚIE, IAR ALȚII DATINILE, IAR UNII NIMIC, PE CÂND UNII FAC CRUCE, IAR ALȚII NU, UNII O BLESTEAMĂ PE CÂND ALȚII O SLĂVESC. UNII SPUN DUH, IAR ALȚII SPIRIT, UNII SE BOTEAZĂ MICI, IAR

ALȚII MARI. SUNT MULTE CIUDATE ȘI NENUMĂRATE DEZACORDURILE ȘI MĂ ÎNTREB CE LEGI ȘI CĂI SE URMEAZĂ ȘI UNDE SE VA AJUNGE, CĂCI DE ȚELUL FINAL NU SE APROPIE NIMENI.

EU PERSONAL, AM RĂMAS DOAR CU DUMNEZEU ȘI O SPUN CU DURERE ȘI AMAR ÎN SUFLET CÂND VĂD CUM TOȚI CREZÂND CĂ SE APROPIE DE DUMNEZEU PRIN CREDINȚĂ, ÎN FOND SE ÎNDEPĂRTEAZĂ - CĂCI ASTFEL CA EVREII LUI MOISE CARE AU AJUNS SĂ-L IUBEASCĂ PE DUMNEZEU MAI MULT CU BUZELE DECÂT CU INIMA – LA FEL S-A AJUNS ȘI ÎN ZIUA DE ASTĂZI.

SĂ NU CREDEM CĂ ESTE UȘOR A-L DESCOPERI PE DUMNEZEU, DAR NICI GREU, TREBUIE SĂ FIM TREZI SECUNDĂ DE SECUNDĂ ȘI CLIPĂ DE CLIPĂ, CĂCI EL SE AFLĂ FOARTE APROAPE DE NOI – CEL MULT LA DISTANȚĂ DE O RUGĂCIUNE, IAR EL SE AFLĂ ÎNTOTDEAUNA AICI ȘI ACUM ÎN CLIPA ÎN CARE SUNTEM - NU IERI CĂCI TRECUTUL NU NE ESTE DE FOLOS ȘI NU MÂINE CĂCI VIITORUL NU-L CUNOAȘTEM ÎNCĂ ȘI ÎNTOTDEAUNA E MULT PÂNĂ MÂINE ȘI POATE FI ȘI PREA TÂRZIU, CI ASTĂZI – AICI – ACUM – ÎN CLIPA DE FAȚĂ - DAR, DACĂ NU VOM FI NICIODATĂ PREZENȚI ÎN CLIPA DE FAȚĂ CI TERMINÂND LUCRAREA DE IERI NE VOM GÂNDI LA CEA DE MÂINE, ZADARNICĂ ATUNCI LUPTA PE CARE O DUCEM, CĂCI PRIVEGHAREA NOASTRĂ E CA ȘI INEXISTENTĂ, IAR VIAȚA PE CARE O DUCEM - FALSĂ ȘI SCOPUL - NECUNOSCUT! CĂCI VOM URMA ORBEȘTE ORI VOM ÎNCĂLCA ANUMITE LEGI FĂRĂ A ȘTI CĂCI AMORTIREA ȘI AȚIPIREA TOT MAI PROFUNDĂ ÎN CARE NE DUCE REGRESIA NOASTRĂ SPIRITUALĂ NE VA ȚINE VEŞNIC ÎN ADÂNCUL SOMN AL PĂCATULUI IAR MÂNTUIREA PE CARE NE-A OFERIT-O MÂNTUITORUL VA REPREZENTA DE-A PURURI O FATA MORGANA!

SĂ NE LUPTĂM SĂ FIM BUNI ȘI SĂ ÎNVĂȚĂM SĂ NE IUBIM, IAR CEI CARE AU DESCOPERIT DRAGOSTEA SĂ O ÎMPĂRTĂȘEASCĂ TUTUROR CELOR DIN JUR CĂCI DACĂ ÎN DAR AI PRIMIT, ÎN DAR SĂ DAI - ȘI SĂ-ȘI IUBEASCĂ APROAPELE AZI MAI MULT DECÂT IERI, IAR MÂINE MAI MULT DECÂT AZI!

CĂCI CEI CARE AU ÎMPĂRTIT BISERICA AU PĂCATUIT, IAR CEI CE SE BUCURĂ PRIN INTERES DE ACEASTĂ ÎMPĂRTIRE AU PĂCATUIT ȘI EI, DAR ASCUNSĂ E LUCRAREA DOMNULUI ȘI TĂINUITOARE.

AMINTIȚI-VĂ CÂT DE MULT NE IUBEȘTE DUMNEZEU, CÂT DE MULT NE-A IUBIT HRISTOS, CĂCI PORUNCA SA A FOST:

„Să vă iubiți unul pe altul. Precum eu v-am iubit pe voi, aşa și voi să vă iubiți unul pe altul.” Ioan – 13, 14.

MÂNTUITORUL NE-A LĂSAT SEMNUL RECUNOAȘTERII CELOR CEI URMEAZĂ UCENICIA: DRAGOSTEA FRĂȚEASCĂ.

„Întru aceasta vor cunoaște toți că sunteți ucenicii mei, dacă veți avea dragoste unii față de alții.” Ioan – 13, 16.

SĂ NU LĂSAM PIERDUTĂ UCENICIA LUI ISUS PRIN LIPSA DRAGOSTEI NOASTRE, SĂ ALUNGĂM ACESTE CAPRICII ALE UNEI URI NEFONDATE CE NE ȚINE SEPARAȚI UNII DE ALȚII PRIN FONDAREA ATÂTOR SECȚIUNI DE BISERICI ȘI BISERICUȚE DE GRUPĂRI ȘI GRUPULEȚE CARE NU FACE DECÂT SĂ STÂRNEASCĂ DISCORDIE ȘI MÂNIE, INTERESE ȘI POZIȚII SOCIALE ALE UNOR PERSOANE CARE CONTINUĂ CU NEOBRĂZARE;

„Să-și lătească filacteriile și să-și mărească ciucurii de pe poale.” Matei – 23, 5.

NU-I LĂSAȚI SĂ VĂ VÂNDĂ BALIVERNELE LOR ȘI NU URMAȚI ÎN CÂRDURI ASEmeni TURMELOR DE OI PROMISIUNILE UNOR PĂSTORI FALȘI - DE POIENI PLINE CU VERDEAȚĂ ȘI UMBRĂ DEASĂ. NU VĂ LĂSAȚI ADORMIȚI ȘI VRĂJITI DE BALIVERNELE LOR - TREZIȚI-VĂ! ȘI DE VEȚI FI TREZI, VEȚI PUTEA CONSTATA CĂ PE ISUS ÎL VEȚI PUTEA DESCOPERI ȘI URMA SINGURI, DACĂ VEȚI OPTA ȘI VEȚI DORI CU ADEVARAT ACEST LUCRU CĂCI EL NE SPUNE:

„Cere-ți și vi se va da; căuta-ți și veți afla, bate-ți și vi se va deschide căci oricine cere ia; și cel ce caută găsește și celui ce bate î se va deschide.” Luca – 11, 9/10.

IAR DACĂ MÂNTUITORUL NE-A FACUT ACEASTĂ PROMISIUNE NU RĂMÂNE DECÂT SĂ O URMĂM, SĂ O DORIM ȘI SĂ O CEREM CU ADEVĂRAT, DAR, PRIN STATONICIE, DOAR ASTFEL ÎNTR-O BUNĂ ZI ÎL VOM GĂSI PE ADEVARATUL ISUS ȘI-L VOM URMA, ATUNCI CÂND ACESTA VĂZÂND CĂ AM AJUNS LA NIVELUL CERUT ȘI CUVENIT NI SE VA REVELA ȘI NE VA UMPLÉ CONȘTIINȚA DE PLINĂTATEA ADEVĂRULUI SĂU ȘI BUCURIA INCOMESURABILĂ PE CARE O ADUCE DESCOPERIREA ACESTUI ADEVĂR.

DE ACEEA DE VI SE SPUNE CĂ A-ȚI DESCOPERIT CALEA ȘI VĂ SIMȚIȚI LA ADĂPOST ÎN INCINTA VREUNEI BISERICI ORI DACĂ CONCEPȚIILE VOASTRE SUNT ÎN CONFORMITATE ȘI LA UNISON CU O ANUMITĂ GRUPARE NU FIȚI CHIAR ATÂT DE SIGURI CĂ VĂ AFLAȚI PE CEA MAI STRĂLUCITĂ POZIȚIE NU SUNTEȚI DE INVIDIAT CI DE PLĂNS, DE PLĂNS E TOATĂ UMANITATEA - PLÂNG ȘI ÎNGERII ÎN CERURI - AUD JALEA LOR ȘI MĂ CUTREMUR - EI PLÂNG DE RĂTĂCIREA NOASTRĂ EU PLÂNG DE IGNORANȚA NOASTRĂ! CĂCI HRISTOS NE-A AVERTIZAT - MĂCAR DE NU NE-AR FI SPUS-O, DAR NE-A AVERTIZAT;

„Feriți-vă de prorocii mincinoși care vin la voi în haine de oi, iar pe dinăuntru sunt lupi răpitori. După roadele lor îi veți cunoaște.” Matei – 7,15/16.

CĂUTAȚI AŞADAR CARE SUNT ROADELE ȘI UNDE ESTE PÂRGUL ÎNVĂȚĂTURII DE ACUM AL TUTUROR SLUJITORILOR ȘI CONDUCĂTORILOR BISERICILOR, IAR DACĂ ASTĂZI AM AJUNS AICI E PENTRU CĂ AM LĂSAT ACEȘTI LUPI SĂ NE SFÂŞIE ȘI SĂ NE ÎMPRĂŞTIE TRANSFORMÂNDU-NE DIN TURME DE OI ÎN CÂDURI DE POTÂRNICHI CARE MAI UȘOR SE PIERD ȘI SE RĂTĂCESC ATUNCI CÂND CINEVA LE RĂNEȘTE ÎNVĂȚĂTURA LE SPERIE ȘI LE ABATE DE LA CALE.

FRAȚI ÎNTRU HRISTOS, FII AI LUI DUMNEZEU, NU VĂ LĂSAȚI DUȘI DE CURENȚII VIEȚII ȘI DE VALURILE DESTINULUI, DACĂ CITIM ÎN SCRIPTURI VOM OBSERVA CĂ UMANITATEA PE TOT PARCURSUL EI A FOST DEZORIENTATĂ ȘI DEZRĂDĂCINATĂ, CĂCI ÎNAINTE, A EXISTAT PRADĂ ACELEIAȘI NEȘTIINȚE ÎNCHINAREA LA DIFERIȚI DUMNEZEI, LA DIFERIȚI IDOLI, LUPTA ACELORA CE AU DORIT A UNIFORMIZA TURMA A FOST CRUNTĂ - VI SE PARE ASTĂZI UNIFORMIZATĂ!!? NICIDECUM! CĂCI CHIAR DACĂ SE CREDE ÎNTR-UN SINGUR ISUS HRISTOS FIECARE ARE PARTIDA LUI, CONTRÂND CU CEL DE ALĂTURI DIN PARTIDA VECINĂ, CINSTINDU-ȘI DOAR FRAȚII DIN INTERIORUL PRORIEI PARTIDE, DACĂ A AJUNS MĂCAR LA FAPTA DE A CINSTI, CĂCI IUBIREA FRĂȚEASCĂ NU POATE FI PUSĂ ÎN DISCUȚIE - ESTE O TEMĂ PREA INACCESIBILĂ ȘI GREA PENTRU OMENIRE, OCUPATĂ NU CU IUBIREA CI CU ÎNVIDIA ȘI URA FRĂȚEASCĂ. DAR RESTUL AI CUI FRAȚI SUNT? ȘI CONTINUÂND AȘA NU SE VA AJUNGE LA NICI O LUMINĂ, LA NICI O MÂNTUIRE...

MÂNTUITORUL NU S-A RĂSTIGNIT PENTRU CA NOI SĂ FACEM O CONCURENȚĂ NELOIALĂ ȘI SĂ SCOATEM LA PARADĂ BISERICILE DIN CARE FACEM PARTE, CONCURÂND UNII CU ALȚII GHIONTINDU-NE, ÎMPIEDICÂNDU-NE. CIONDĂNINDU-NE, URÂNDU-NE UNII CU ALȚII PE DRUM; NU ACESTA A FOST ȚELUL SĂU, CA NOI, SĂ CINSTIM BISERICA DIN CARE FACEM PARTE ORI LA CARE ADERĂM, NU ACEASTA A FOST DORINȚA SA, CA LUMEA SĂ AJUNGĂ SĂ-L CINSTEASCĂ, SĂ-L CÂNTE, SĂ-L LAUDE, SĂ-L ONORIFICE, SĂ-L VENEREZE PE HRISTOS. ADUCEȚI-VĂ AMINTE CUVINTELE LUI ISAIA ...CE LE-A RĂSPUNS DUMNEZEU IUDEILOR CÂND ACEȘTIA-I TOT ADUCEAU JERTFE: BERBECI, ȚAPI ȘI MIEI CĂ NU ARE NEVOIE DE ELE; ÎNTREBAȚI-VĂ DACĂ VA CERUT MÂNTUITORUL LAUDA VOASTRĂ, ORI DACĂ VĂ AJUTĂ PE VOI ACEASTA, CĂCI PE ISUS CU SIGURANȚĂ NU-L MIȘCĂ PREA MULT VORBĂRIA GOALĂ.

CĂCI CE ALTCEVA POATE FI ACEASTĂ FORMĂ NUMITĂ LAUDĂ CARE NU SE ÎNSCRIE NICI LA CREDINȚĂ NICI LA FAPTHĂ; CĂUTAȚI SPRE DOVADĂ TOȚI MARII RIDICĂTORI DE ODE, PSALMI ȘI LAUDE DIN SCRIPTURI CÂT ȘI LĂUDAROSUL, VEŞNICUL NEASCULTĂTOR ȘI CÂRTITOR - POPORUL EVREU - A CĂUTAT DUMNEZEU LA A LOR LAUDĂ, ATUNCI CÂND ÎN SPATELE ACESTEIA SE ASCUNDEA O CREDINȚĂ FALSĂ ȘI O FAPTHĂ INCRIMINATOARE, CE LAUDĂ DERIVĂ DIN ASTFEL DE ACȚIUNI!?

CĂCI NU SUNT ÎMPOTRIVA SLAVEI ȘI LAUDEI DIVINITĂII - TREBUIE ACORDATĂ LAUDA CUVENITĂ ÎMPĂRATULUI CERESC, LUI ISUS ȘI LUI DUMNEZEU - DAR ACEASTĂ LAUDĂ TREBUIE SĂ FIE DISTINCTĂ NU CONFUNDATĂ ȘI ASEMANATĂ CU CEA A ÎMPĂRAȚILOR ȘI REGILOR LUMII, IAR VALOAREA ȘI TRĂIREA ACESTEI LAUDE ȘI SLAVE TREBUIE SĂ FIE ÎN INTERIORUL VOSTRU VEŞNIC IAR FORMA DE EXPRIMARE NU ASEMANATOARE CU A REGILOR PĂMÂNTULUI CĂCI DUMNEZEU CARE ȘTIE TOT, CUNOAȘTE STAREA ȘI GÂNDUL, DORINȚA ȘI CREZUL DE ACEEA ATENȚIE MARE LA FELUL CUM ÎL LĂUDAM ȘI CINSTIM PE ISUS SĂ NU AJUNGEM DACĂ NU DEJA AU AJUNS UNII LA CUVINTELE PROROCULUI ISAIA;

„Poporul acesta mă cinstește cu buzele, dar inima lor este departe de mine. Și zadarnic mă cinstesc ei, învățând învățături ce sunt porunci ale oamenilor.” Matei – 15, 8/9.

DEŞI FORMA DE MANIFESTARE A LAUDEI ESTE PROFUNDĂ SPRE A NU STÂRNI SMINTEALĂ ȘI RĂTĂCIRE PENTRU MULTI SĂ O LĂSAM SUB IMPERIUL CUVINTELOR LUI ISAIA - FORMA VERBALĂ, DAR TOTUȘI ÎNTREB: CE CREDEȚI CĂ ALEGE DUMNEZEU ÎNTRE O PERSOANĂ CARE-L VENEREAZĂ CU GURA PRIN LAUDĂ ȘI O PERSOANĂ CARE-L VENEREAZĂ CU TRĂIREA PRIN FAPTA ȘI CREDINȚA FAPTEI NU DOAR CREDINȚĂ SIMPLĂ; CARE VI SE PARE MAI PLAUZIBILĂ MAI CREDIBILĂ PENTRU VOI ȘI CARE MAI VIABILĂ ȘI ACCEPTABILĂ PENTRU DUMNEZEU? FORMA UȘOARĂ A LAUDEI ORI DRUMUL ANEVOIOS AL ÎMPLINIRII ACESTEI LAUDE PRIN TRĂIRE!

LAUDA NU ESTE DE ORDIN DIVIN CI DE ORDIN UMAN, LAUDA ESTE UN ATRIBUT PUR OMENESC, ESTE O INVENTIE A OMULUI, ESTE O NĂSCOCIRE, O GĂSELNIȚĂ MAI DEGRABA O ESCROCHERIE A ACESTUIA, UN SIMPLU SUPLIMENT AL LINGUȘIRII UMANE...CREZÂND CĂ ACEST PROCEDEU SUPLINEȘTE ORI ACOPERĂ HIDOSUL CARACTER ȘI-I ATENUEAZĂ MÂRŞAVELE ACTIUNI CE LE INTREPRINDE.

ȘTIM DIN VECIUL TESTAMENT, LOCUL UNDE S-A NĂSCUT ACEASTĂ FORMĂ A LAUDEI CARE ESTE ÎNFIPTATĂ ÎN CARACTERUL TUTUROR FIINȚELOR UMANE, AFLĂM DUPĂ SPUSELE LUI G. CAMPBELL MORGAN CĂ:

„În vechiul testament găsim o interpretare a lipsurilor umane...”

ȘI CĂ TOT ACOLO:

„ni se dezvăluie inima omului aşa cum este ea.”

IATA AŞADAR LUCRUL CARE SATISFACE ORGOLIUL UMAN ȘI MULTUMEȘTE SPIRITUL GRANGOMAN ȘI INFATUAT AL OMULUI – LAUDA!

MĂREȚIA ȘI GRANDIOȘENIA OMENEASCĂ ESTE O PROSTIE RARĂ LA UMBRA CĂREIA SE RĂSFAȚĂ O IPOCRIZIE LA FEL DE RAR, ACEASTĂ RARITATE PRIN NEȘTIINȚA SA, OMUL A ÎMPRUMUTAT-O DIVINULUI, EA A EVOLUAT S-A TRANSMIS ȘI ÎN CELE DIN URMĂ A AJUNS TRANSFORMATĂ ÎNTR-O LAUDĂ IDEOLOGICĂ.

FORMA VERBALĂ A LAUDEI POATE FI O GREȘEALĂ ENORMĂ PRIN NEȘTIINȚA ADUSĂ LA ADRESA LUI DUMNEZEU; CĂCI CE CUVINTE ÎȚI VEI ADUNA PENTRU A PUTEA CUPRINDE ÎN ELE SLAVA UNEI ÎNTREGI DUMNEZEIRI,

A UNEI INCOMESURABILE MĂREȚII ȘI PUTERI DIVINE?! CUVINTELE VIZAVI DE DIVINITATE VOR FI ÎNTOTDEAUNA INSUFICIENTE SĂRACE ȘI GOALE - DE ACEEA FORMA CEA MAI VIABILĂ DE A VENERA DIVINITATEA ESTE TRĂIREA ÎN DIRECT LA LUCRAREA SA, DE A-L VENERA PRIN TRĂIRE ȘI FAPTA NU PRIN VORBE. DE A-ȚI CONSACRA PROPRIA VIAȚĂ PRIN CURĂȚIRE ȘI NEPRIHĂNIRE LAUDĂ DOMNULUI CĂCI NICĂIERI NU GĂSIM SCRIS CĂ VOI LAUDA PE CINE MĂ LAUDĂ - E UN CONCEPT OMENESC FALS ȘI INADMISIBIL DAR GĂSIM SCRIS:

„Că voi cinsti pe cine mă cinstește, dar cei ce mă disprețuiesc vor fi disprețuiți.” 1 SAMUEL - 2, 30.

SĂ-L CINSTIM PE DUMNEZEU PRIN CREDINȚĂ ȘI FAPTA ȘI ACEASTA NU SEPARAT CI CUMULATE PRIN CREDINȚA FAPTEI CĂCI DACĂ ACESTEAS LIPSESC ORI SUNT FORMALE... E ZADARNIC TOTUL!

NU VĂ GÂNDIȚI CĂ LAUDELE ȘI ODELE VOASTRE ÎN BISERICILE ÎN CARE LE PRACTICAȚI POT FI O FORMĂ DE DISPREȚ ÎN FAȚA DOMNULUI, DACĂ STAREA VOASTRĂ SUFLETEASCA ȘI SPIRITUALĂ ESTE INADMISIBILĂ ȘI IREVERSIBILĂ ȘI NU SE RIDICĂ NICI MĂCAR LA NIVELUL CUVINTELOR ROSTITE?? ȘI MAI AȘTEPTAȚI RĂSPLATA LAUDELOR VOASTRE!? LĂUDĂROȘENIA ESTE VALABILĂ MAI MARILOR ACESTUI PĂMÂNT, REGILOR, ÎMPĂRAȚILOR, CONDUCĂTORILOR ACESTEI LUMI – CEI CE AȘTEAPTĂ MĂRIRE LAUDĂ LINGUŞIRE, ÎN PREAJMA CĂREIA SE CREEAZĂ STRĂLUCEȘTE ȘI REZISTĂ TOATĂ PUTERA LOR; NU ACELAȘI LUCRU AȘTEAPTĂ ȘI SE ÎNTÂMPLĂ CU DUMNEZEU DE LA PROPRIA CREAȚIE!

NOI AVEM DETERMINAT UN SCOP ȘI TRASATĂ O AXA PE COORDONATELE CĂREIA TREBUIE SĂ NE DEPLASĂM; CEI CE-ȘI ALEG LAUDA CA FORMĂ DE DESĂVÂRSIRE, ÎMPLINIRE ȘI ATINGERE A MÂNTUIRII - O FAC PE RISCU ȘI SOCOTEALA LOR! DOAR CEI CE AU ATINS ILUMINAREA DOAR CEI LUMINAȚI DE ADEVĂRUL DUMNEZEIESC ÎNȚELEG SLAVA LUI DUMNEZEU ȘI O CUPRIND ÎN DESĂVÂRSIREA EI.

ÎMPLINIREA... E O FORMĂ DE MANIFESTARE A LAUDEI. ISUS A ÎMPLINIT O FĂGĂDUINȚĂ, DAR ACEASTĂ ÎMPLINIRE PRIN ÎNSĂSI CURSUL VIEȚII SALE A FOST O LAUDĂ ADUSĂ TATĂLUI; URMAȚI-L PE ISUS URMÂNDU-I LAUDA SA ȘI VEȚI ADUCE LAUDA PLĂCUTĂ LUI DUMNEZEU!

ACEASTA ESTE ADEVĂRATA LAUDĂ ȘI AICI SE ASCUNDE TOT MISTERUL EI - ASTFEL TOTUL VA FI O LAUDĂ DEŞARTĂ ȘI VA ADEVERI CUVINTELE ECLESIASTULUI / 1, 2

„O deșertăciune a deșertăciunilor! Totul este deșertăciune!”

MÂNTUITORUL NU A LĂSAT SARCINA DE A-L LÄUDA DAR NICI NU A INTERZIS ACEASTA, ASTFEL CĂRTURARILOR ȘI ARHIEREILOR MÂNIAȚI CĂ ÎN TEMPLU COPII STRIGAU OSANA FIUL LUI DAVID L-AU ÎNTREBAT PE ISUS:

„Auzi ce zic aceştia? Iar Iisus a zis; Da. Au niciodată n-aţi citit că din gura copiilor şi a celor ce sug ţi-ai pregătit lauda?” Matei - 21, 16.

DE CE OARE NE SPUNE ISUS DE LAUDA COPIILOR, FIINDCĂ DOAR ACEŞTIA POT LÄUDA PUR ȘI SINCER FĂRĂ PATĂ ȘI PRIHANĂ, FĂRĂ VINA PĂCATULUI ȘI FĂRĂ PRESIUNEA CUGETULUI; ÎN EI EXISTĂ O SINCIERITATE ABSOLUTĂ, CURATĂ, INOCENTĂ, PURĂ – ACEASTA ESTE LAUDA ADEVĂRATĂ – LAUDA INOCENTĂ. CÂND ATINGEM NOI ACEASTĂ STARE ÎN LAUDA NOASTRĂ? CĂCI DINTRE O LAUDĂ SIMPLĂ DE DRAGUL LAUDEI ȘI UNA PURĂ ESTE O DIFERENȚĂ CE NU POATE FI ARĂTATĂ ÎN CUVINTE CI DOAR PRIN ACȚIUNEA TRĂIRII EI; DE ACEEA CÂND VĂ RUGAȚI ASCULTAȚI CUVINTELE LUI ISUS ȘI URMAȚI RUGĂCIUNEA PROPUȘĂ DE EL, ORI ÎNCERCĂȚI SĂ FIȚI SINCRETI MĂCAR ÎN RUGĂCIUNEA VOASTRĂ, NU O TRANSFORMAȚI ÎNTR-UN RITUAL PROPRIU, NU O ROSTIȚI PAPAGALICEȘTE ROSTIND ZILNIC RUGI ÎNVĂȚATE PE DE ROST CĂRORA NU LE PRINDE-ȚI NICI SENSUL NICI ÎNȚELESUL – RUGĂCIUNEA ESTE O FORMĂ DE AUTOANALIZĂ, ESTE O FORMĂ DE DIALOG ÎNTRE TINE ȘI DUMNEZEU, ORI ACEA FORMĂ DIVINĂ.

ACEST DIALOG, CARE ÎN FINAL ARATĂ MAI MULT A MONOLOG TREBUIE SĂ FIE SINCER, CURAT, CONCIS, ADÂNC ȘI CEL MAI IMPORTANT EL TREBUIE SĂ FIE SPONTAN.

RUGĂCIUNEA ADEVĂRATĂ ESTE RUGĂCIUNEA PROPRIE, INDIVIDUALĂ PE CARE O FORMEZI PE LOC CU PROPRIILE CUVINTE DIN PROPRIA TRĂIRE ÎN FUNCȚIE DE ÎMPREJURARI ÎN FUNCȚIE DE NECESITĂȚI ÎNSĂ ÎNTOTDEAUNA CU CREDINȚĂ MAXIMĂ CĂCI DOAR ASTFEL SE VA PRIMI RĂSPUNSUL.

NU ȘTIȚI OARE CĂCI VIBRAȚIILE DIN CUVINTELE RUGĂCIUNII ADEVĂRATE CU PUTERE ȘI CREDINȚĂ ASCUND ÎN ELE ENERGIILE UNOR PUTERI MAGICE CE CĂLĂTORESC SPRE ÎNTÂLNIREA CU FRECVENTA DUMNEZEIASĂ? ODATĂ ACCESATĂ CONEXIUNEA EXISTĂ RĂSPUNS LA ÎNFĂPTUIREA EI!

DE CE VECIUL TESTAMENT INTERZICEA MAGII ȘI VRĂJITORII, FIINDCA EI CUNOȘTEAU SECRETELE ACESTEA; DAR PENTRU A SE CREA DISCORDIE S-A ATRIBUIT ȘI PLASAT TOATĂ SARCINA ÎN CURTEA MAGIEI TRANSFORMATĂ ÎN MAGIE NEAGRĂ ȘI ARUNCATĂ ÎN CURTEA DIAVOLULUI!

OARE NU ȘTIȚI CĂCI PRIN RUGĂCIUNE, ACEL GÂND CIRCULĂ PÂNĂ LA DESTINAȚIE MODELÂND ȘI TRANSFORMÂND SITUAȚIA ÎN CONFORMITATE CU PUTEREA GÂNDULUI - CĂCI ÎN MARE MĂSURĂ SUNTEM CEEA CE GÂNDIM – DE ACEEA, NU NUMAI ÎN RUGĂCIUNE AVEM NEVOIE DE GÂNDIRE PURĂ DE CUVINTE CURATE NEÎNCEPUTE ȘI NEROSTITE ȘI CARE NU FAC CASĂ CU MINTEA REA, DAR ȘI ÎN AFARA RUGĂCIUNII - ACEASTA ESTE RUGĂCIUNEA PERMANENTĂ ÎN CARE ÎȚI PĂSTREZI MINTEA ȘI SUFLETUL ÎN AFARA INFLUENȚEI CUVINTELOR RELE, A GÂNDURILOR NEGRE, A INFUZIEI RĂUTAȚII ȘI CONTAMINAREA CU PIZMA ȘI NELINIȘTEA CE DERIVĂ DIN ACEASTA. IATĂ LUPTA CARE TREBUIE PURTATĂ! IATĂ STAREA SUFLETEASCĂ SPRE CARE TREBUIE SĂ TINDEM; BUCURIA ȘI PACEA PE CARE LE DOBÂNDIM TREBUIE SĂ LE ÎMPĂRTĂŠIM CU SEMENII NOȘTRI, CU FRAȚII NOȘTRI, ACESTEA ȘI NU OPINIILE ȘI CONVINGERILE PROPRII; CĂCI NEȘTIINȚA-L FACE PE FIECARE SĂ SE CONSIDERE BURICUL PĂMÂNTULUI ȘI ÎNȚELEPTUL ACESTUIA, DE ACEEA ISUS AMINTEA:

„Că voi cinsti pe cine mă cinstește, dar cei ce mă disprețuiesc vor fi disprețuți.”¹
SAMUEL

„Cine se va înălța pe sine se va smeri, și cine se va smeri pe sine se va înălța!” Matei 23

PERSONAL NU AȘ AVEA NIMIC CU FORMATUL RELIGIOS RESPECTIV DACĂ EL AR FI RODNIC (FIREȘTE CĂ ESTE RODNIC ȘI ÎNFLORITOR ÎNSĂ DOAR PENTRU BUZUNARELE SUTANELOR ȘI NICIDECUM PENTRU SUFLETUL MIRENIILOR), ÎNSĂ ATÂTA TIMP CÂT BISERICILE ACTUALE NU VOR DA ROD ȘI NU VOR RODI NU-MI POT LINIȘTI SUFLETUL DE ACEEA NU VĂ RĂZVRĂTİȚI ÎMPOTRIVA MEA, CEL CE ÎNCEARCĂ ACEASTĂ TENTATIVĂ SĂ O FACĂ ASUPRA

SA ÎNSĂȘI, SĂ-ȘI SFÂȘIE ILUZIA DULCE A MÂNTUIRII PE CARE CREDE CĂ O ARE ȘI SĂ URMEZE CALEA MÂNTUITORULUI, NU URMÂND LEGILE OAMENILOR, CI ADUNÂND DISPREȚUL LOR DÂNDU-LE ÎN SCHIMB BUNĂTATEA LUI ISUS, BUNATATEA TA! URMÂND LEGEA INTERIOARĂ PE CARE ȚI-O DICTEAZĂ CUGETUL INSTINCTUL ȘI SUBCONȘTIENTUL CURAT ÎN FĂPTUIREA BINELUI URMÂND ÎNVĂȚĂTURA ȘI PE ISUS ÎNSUȘI!

MÂNTUITORUL NU A FORȚAT PE NIMENI SĂ-L URMEZE EL A SPUS:

„Dacă voiește cineva să vină după mine, să se lepede de sine, să-și ia crucea în fiecare zi și să-mi urmeze mie.” LUCA - 9, 23.

ESTE ATÂT DE DEASĂ CEAȚA FĂȚĂRNICIEI ÎNCÂT ȘI ASTĂZI LUMEA SE PIERDE ÎN DENSITATEA EI RĂTĂCIND ADEVĂRUL, OARE NU AUZIȚI ȘI SIMȚI-ȚI ÎNVÂRTOȘAREA INIMILOR VOASTRE? NU PUTEȚI CĂCI E MARE FĂȚĂRNICAÎN VOI, EU UNUL O AUD PE A MEA ȘI-MI ESTE SCÂRBĂ DE MINE ÎNSUMI CĂ NU MĂ POT ELIBERA, CĂ NU POT FI ATÂT DE UȘOR MÂNTUIT CA RESTUL LUMII CARE SE SCALDĂ ÎN ACEASTĂ DULCE ILUZIE; CĂCI CINE CREDE CĂ MÂNTUIREA ESTE OFERITĂ GRATUIT...SE ÎNȘEALĂ, GRAȚIA DIVINĂ NU-ȚI DESCOPERĂ REVELAȚIA ACESTEI ELIBERĂRI DACĂ NU-ȚI ADUCI JERTFA PE ALTARUL GOLGOTEI PROPRIA SUFERINȚĂ PROPRIUL CALVAR ȘI SUFLET - ACEST DIAMANT, RUPTURĂ DIN ENERGIA DUMNEZEIASCĂ, CARE, ESTE SINGURA DOVADĂ VIE: SACRIFICĂ-L PUR ȘI CURAT ȘI VEI PRIMI NIMBUL NEMURIRII ȘI AL VIEȚII VEŞNICE:

„Căci cine va voi să-și scape sufletul îl va pierde, iar cine-și va pierde sufletul pentru mine îl va mânui.” LUCA 9/24

CĂCI SUFLETUL NU POATE EVOLUA DE LA SINE ȘI PRIN SINE DECÂT PRIN IMPURITATEA MATERIEI ADICĂ A TRUPULUI, DOAR AȘA EXCELEAZĂ, CINE REUȘEȘTE AVANSEAZĂ ȘI CONTRIBUIE LA EVOLUȚIA CELESTĂ CINE NU REPETĂ PÂNĂ ÎȘI ÎNVĂȚĂ LECTIA EXISTENȚIALĂ...

SUBLINIEZ CUVINTELE LUI PETRU POPOVICI:

(NU MĂ INTERESEAZĂ RELIGIA DIN CARE FACI PARTE MĂ INTERESEAZĂ STAREA SUFLETULUI TĂU, PENTRU CARE A MURIT HRISTOS DOMNUL. TU PE SUFLET TREBUIE SĂ PUI PREȚ, NU PE O ORGANIZAȚIE RELIGIOASĂ).

VEDEM DECI UNDE TREBUIE ÎNDREPTATĂ ATENȚIA ȘI VALOAREA CREZULUI ... PE STAREA SUFLETULUI ȘI A CURĂȚIRII ACESTEI STĂRI. ATENȚIE LA STAREA ACEASTA CĂCI POATE FI ILUZORIE ȘI ÎNŞELĂTOARE: ATÂTA TIMP CÂT EȘTI MULTUMIT ÎN SINE DE TINE, ATÂTA TIMP CÂT TE COMPLACI ÎN STAREA ÎN CARE TE AFLI ȘI NU RENUNȚI LA MIZERIILE LUXURIANTE ALE ACESTEI VIEȚI ÎN CARE TE SCALZI - NU VEI REUȘI SĂ SPARGI CRUSTA GHEȚII PENTRU A RESPIRA ADEVĂRUL ȘI AL TRĂI, PENTRU A CUNOAȘTE LUMINA ȘI A DEVENI LUMINĂ! ORICE LUCRU OBȚINUT CU UȘURINȚĂ NU E NICI DURABIL NICI VIABIL CI VREMELNIC ȘI SCHIMBĂTOR!

PRIN TOATĂ ÎNVĂȚĂTURA SA, HRISTOS, TE CHEAMĂ ȘI ÎNDEAMNĂ LA POCĂINȚĂ, IAR ATUNCI CÂND A SPUS CĂ:

„N-au trebuință de doctor cei sănătoși, ci cei bolnavi.” DEOARECE „N-am venit să chem pe drepti, ci pe păcătoși la pocăință.” LUCA - 5, 31/32

VĂ ÎNDEMN FRAȚILOR SĂ NU VĂ CONFUNDAȚI CU CEI SĂNĂTOȘI, CA TRUFIA SĂ NU VĂ ARUNCE ÎNAINTEA PĂCĂTOȘILOR ÎNTRECÂNDU-I, CĂCI IARĂȘI NE SPUNE ISUS:

„Adevărat grăiesc vouă că vameșii și desfrânamele merg înaintea voastră în Împărăția lui Dumnezeu.” MATEI 21/31

AŞADAR CONSIDERÂND CĂ SUNTEȚI DREPȚI, MERGÂND PE CALEA DREAPTA CONTABILIZAȚI-VĂ FAPTELE ȘI CREDINȚA, STAREA ȘI CĂINȚA CĂCI DACĂ ULTIMA ... CĂINȚA, NU ESTE ORI ESTE SLABĂ CONSIDERÂND CĂ VĂ SUPLINIȚI PRIN DREPȚII CONSIDERAȚI, ATUNCI PĂCĂTOSUL PRINTR-O CĂINȚĂ SINCERĂ TE VA ÎNTRECE, CHIAR DACĂ NU A MERS NICIODATĂ PE CALE, CHIAR DACĂ NU A URMAT NICIODATĂ LEGEA DREAPTA, CĂINȚA ESTE CALEA POCĂINȚEI, ESTE CHEIA CE DESCUIE NAȘTEREA DIN NOU, ESTE SCHIMBAREA, TRANSFORMAREA PRIN CĂINȚĂ CE ARDE PERSOANA VECHE PRIN BOTEZUL POCĂINȚEI... NU UITAȚI: TÂLHARUL DE PE CRUCE, CĂINDU-SE ÎN ULTIMUL MOMENT, DAR CĂINDU-SE CU ADEVĂRAT PRIN CREDINȚĂ SINCERĂ A CÂȘTIGAT CÂT DREPȚII CARE, ORI MAI MULT DECÂT DREPȚII CARE, ÎN TOATĂ VIAȚA LOR NU S-AU CĂIT MĂCAR O SINGURĂ DATĂ CU ADEVĂRAT, CREZÂND CĂ STATUTUL DE DREPT ESTE UN PRONOMIU CÂȘTIGAT DEJA!

CITIND DIN PILDA GALILEIENILOR NE VOM ÎNTIPĂRI ÎN MINTE CUVINTELE LUI ISUS CE PENTRU A EXEMPLIFICA VALOAREA LOR SUNT REPETATE ȘI ROSTITE DE DOUĂ ORI:

„Nu! Zic vouă; dar de nu vă veți pocăi toți veți pieri la fel!” LUCA – 13, 3/5

DUMNEZEU NU A STABILIT LONGEVITATEA PENTRU CEI POCĂITI ȘI DREPTI, CĂCI VEDEM ȘI CEI RĂI ȘI CEI BUNI ATING VÂRSTE ÎNAINTATE - LONGEVITATEA SE MĂSOARĂ ÎN ÎMPĂRĂȚIA LUI DUMNEZEU CARE ESTE ATEMPORALĂ ȘI VEŞNICĂ .

PENTRU A EXEMPLIFICA CE ESTE POCĂINȚA MĂ FOLOSESC IARĂȘI DE CUVINTELE LUI PETRU POPOVICI CARE SPUNE:

„UNII SE ÎNTREABA CE ESTE POCĂINȚA? EA NU ESTE O RELIGIE, SAU O GRUPARE LA CARE SĂ ADERI, CI O EXPERIENȚĂ LĂUNTRICĂ CE SE PETRECE ÎN INIMA PĂCĂTOSULUI LUMINAT DE DUHUL SFÂNT PRIN EVANGHELIE.”

FRUMOS SPUS ȘI ADEVĂRAT! DE ACEEA NU EXISTĂ BISERICI POCĂITE ȘI NEPOCĂITE, ESTE INADMISIBIL AȘA CEVA CĂCI ȘI ACESTEAS CARE SUNT NUMITE BISERICI SUNT GREȘIT NUMITE CĂCI ISUS NE DĂ NUMELE LOR:

„Casa mea, casă de rugăciune se va chema.” MATEI - 21, 13

ASTFEL ADEVĂRATA BISERICĂ ESTE LUMEA ȘI NICIDECUM CLĂDIREA, CĂCI, DUPĂ CONCEPȚIA VECHE A IUDEILOR AU TRANSFORMAT TEMPLUL ÎN LOCUINȚA LUI DUMNEZEU. DE ACEEA MULTĂ CONFUZIE S-A CREAT CÂND ISUS, PRIN NOUA ÎNVĂȚĂTURĂ, NE-A SPUS CĂ TEMPLUL LUI DUMNEZEU SUNTEM NOI – NICI NU TREBUIE MULTĂ LOGICĂ CĂCI O SINAGOGĂ O BISERICĂ ORI O MOSCHEE GOALĂ VOR FI ȘI RĂMÂNE GOALE, ÎN ELE NU VA FI VIAȚĂ, ÎNTRE PEREȚII LOR NU SE ADĂPOSTEȘTE NIMENI CI DOAR RESPECTUL SMERENIA ȘI PIOȘENIA NOASTRĂ, ÎN LIPSA VOASTRĂ DUHUL ADEVĂRULUI NU LOCUIEȘTE ACOLO, IAR DACĂ NIMENI NU VA INTRA ÎN ELE, ACESTE SIMPLE CLĂDIRI NU ASCUND ABSOLUT NICI UN MISTER, NICI O SFINȚENIE ȘI NICI UN ADEVĂR.

GREȘEALA NOASTRĂ CONSTĂ ÎN FAPTUL CĂ RESPECTUL, SMERENIA, CUVINCIOȘENIA ȘI PIOȘENIA... ACEASTĂ ÎNCĂRCĂTURĂ CARE TE ÎNCEARCĂ ȘI CARE O ACORZI ATUNCI CÂND INTRI ÎNTR-O CASĂ DE RUGĂCIUNE AR TREBUI

SĂ O PORTI NU NUMAI ÎN INCINTA EI, CI ÎN AFARA ACESTEIA ÎN SPECIAL ÎN AFARA EI, ÎN VIAȚA DE ZI CU ZI, ACOLO UNDE EȘTI TESTAT ȘI ÎNCERCAT ZILNIC DE DUMNEZEU, CĂCI ATUNCI CÂND INTRI DEVII ALT OM PENTRU CÂTEVA ORE, SUB IMPERIUL SPECTACOLULUI, A SLUJBEII SAU LUCRĂRII LA CARE PARTICIPI, IAR CÂND AI IEȘIT TE-AI TRANSFORMAT, IAR ÎN CEL VECHI LĂSÂNDU-TE BIRUIT DE GÂNDURILE ȘI PROBLEMELE COTIDIANULUI INTRÂND ÎN NORMALUL TĂU. ORI DACĂ DOREȘTI CU ADEVARAT SĂ ACORZI RESPECT CASEI DOMNULUI, BISERICII ÎNTREGI ȘI LUI DUMNEZEU, NU ÎNCURCA ȘI BUIMĂCI TEMPLELE, POARTĂ SMERENIA ȘI PIOȘENIA TOT TIMPUL ÎN TINE ȘI CU TINE, LA TOT PASUL, CĂCI DUMNEZEU CARE ESTE OMNIPREZENT TE CUNOAȘTE ȘI ȘTIE DACĂ STAREA TA ESTE CREATĂ PENTRU CEI DIN JUR ORI PENTRU TINE SPRE AL ÎNTÂMPINA ÎN PROPRIUL TĂU TEMPLU – CARE EȘTI – PE DUMNEZEU, AŞA CĂ NU ÎNCERCA PENTRU CATEVA ORE DUCÂNDU-TE ÎN CASA DE RUGĂCIUNE SĂ-L PĂCALEȘTI PE DUMNEZEU ORI SĂ-ȚI AMĂGEȘTI SEMENII TĂI PRINTR-O OBIȘNUINȚĂ ... CĂCI ÎNTR-UN FINAL TU NU EȘTI DECÂT O BUCATĂ DIN ACEL PUZZLE DIVIN CARE DEVINE UN ÎNTREG ÎN DUMNEZEIRE ÎN INCINTA BISERICII, PRIN TINE DUMNEZEU SE REÎNTREGEȘTE ... DIN TU ȘI TATĂL ÎN NOI ȘI TATĂL.

ÎN PRIMUL RÂND DUMNEZEU NU SE LASĂ PĂCĂLIT, IAR DACĂ AI FĂCUT DIN ASTA O OBIȘNUINȚĂ, RĂU AI FĂCUT, TE SITUEZI PE ACEEAȘI TREAPTA CU CEL CARE NU A PĂȘIT NICIODATĂ ÎN CASA DOMNULUI: OBIȘNUINȚA ȘI INDIFERENȚA DAU ACELAȘI REZULTAT. IAR PENTRU CEI CARE POARTĂ PIOȘENIA, SMERENIA ȘI CREDINȚA TOT TIMPUL ADÂNC ÎN SUFLETELE ȘI INIMILE LOR ȘI LA TOT PASUL GÂNDDESC ADEVĂRUL ȘI FĂPTUIESCR BINELE, ACEIA POT SIMȚI CE ESTE DE FAPT CASA DOMNULUI. ACESTĂ CASĂ, PENTRU CEI DREPȚI POATE FI COMPARATĂ CU UN GENERATOR DE ENERGIE – CĂCI RUGĂCIUNEA UNUI SINGUR DREPT ÎN FUNCȚIE DE STAREA LUI ARE ENERGIE, DAR MICĂ ȘI NU POATE DECLANȘA GENERATORUL IUBIRII PLENARE. PRIN UNIREA DREPȚILOR CREȘTINI SAU UMANI ÎN CASA DE RUGĂCIUNE, ENERGIA RUGII LOR COMUNE DECLANȘEAZĂ ACEST GENERATOR DIVIN. ACESTA PRIN URIAŞA ENERGIE ACUMULATĂ ÎI ÎNCARCĂ PE TOȚI DECI CU IUBIRE ...PURIFICÂNDU-I, CURĂȚINDU-I, MULTUMINDU-I, BUCURÂNDU-I ȘI ÎNALȚÂNDU-I...ACUMULÂND ACEASTĂ STARE ÎN SUFLETELE LOR EI PLEACĂ FERICIȚI ȘI ÎMPĂCAȚI, SE SIMT MAI IUBITORI, MAI BUNI ȘI MAI BLÂNZI IAR

ATUNCI CÂND SIMT NEVOIA, VIN IARĂȘI LA CASA DOMNULUI SĂ-ȘI REÎNCARCE SUFLETUL DE ACESTE STĂRI ... CEL PUȚIN AŞA AR FI IDEAL SĂ SE ÎNTÂMPLĂ DAR ... NU SE ÎNTÂMPLĂ AŞA, DE ACEEA ZIC: PENTRU CEI A CĂROR CHEMARE S-A TRANSFORMAT ÎN OBIȘNUINȚĂ, DE NU SE VOR TREZI DIN ACEASTĂ RUTINĂ NU VOR PUTEA FI CONECTAȚI LA MARELE GENERATOR ȘI VOR UMBLA GOLIȚI DE IUBIRE, DE ENERGIE, DE PURITATE ȘI EFICIENȚĂ...

O ISUSE, REVARSĂ-ȚI HARUL TĂU PESTE CEI CE TE URMEAZĂ CĂCI TU AI SPUS: „Căci mulți sunt chemați, dar puțini aleși.” MATEI 22/14 ȘI ARATĂ-LE LUMINA TA ALEȘILOR TĂI SĂ-ȘI POATĂ ÎNDEPLINI LUCRAREA LOR PRIN LUCRAREA TA, ARATĂ-LE CALEA ȘI ÎNVĂȚĂ-I CUM SĂ SLUJEASCĂ FRAȚILOR LOR, ASTFEL CUM ȘI TU AI SLUJIT LOR: „După cum și fiul omului n-a venit să i se slujească, ci ca să slujească el și să-și dea sufletul răscumpărare pentru mulți.” MATEI - 20 /28 ȘI AJUTĂ-MI MIE PĂCATOSUL SĂ NU-I TULBUR PE EI PRIN CUVINTELE MELE, CI FĂ DOAMNE CA SFATUL MEU SĂ FIE DREPT ȘI BUN CHEZAȘ ÎNVĂȚĂTURII TALE, CĂCI ÎNVĂȚĂTURA TA AM LUAT-O PILDĂ ȘI CALEA TA MĂ STRĂDUI SĂ O URMEZ. AJUTĂ-MI NEȘTIINȚEI MELE SĂ NU-I SMINTESC PE EI, SĂ CAD PRIN NEȘTIINȚA MEA PĂCAT CUVÂNTULUI MEU CĂCI TU AI ZIS: „Cine va sminti pe unul din aceștia mici, care cred în mine, mai bine iar fi lui, dacă și-ar legă de gât o piatra și să fie aruncat în mare.” MARCU - 9, 42 AJUTĂ-MI ȘI NU-MI DA NEȘTIINȚA LUMII, ÎMI AJUNGE DURERA ȘI NEȘTIINȚA MEA! CĂCI LACRIMILE MELE SUNT SECI, IAR SUFLETUL ÎMI ESTE TRIST ȘI ÎNDURERAT ȘI NU FIINDCĂ TU DOAMNE MI-AI LIPSI, CI DE ACEASTĂ PANTĂ ABRUPTĂ A CĂDERII OMENIRII, CARE ESTE ÎNFRICOȘĂTOARE ȘI ÎN CARE-I LAȘI SĂ CADĂ ÎN CONTINUARE! DOAMNE CÂND NE-AI CREAT, AI ȘTIUT CE CREEZI, ORI PRIN HAZARD AM FOST CREAȚI?!...CĂCI CEVA LIPSEȘTE OMULUI DE ARE MEREU ACEASTĂ ÎNVERȘUNATĂ ÎNCĂPĂȚÂNARE ȘI NEASCULTARE ÎN INIMA LUI, CĂCI DEȘI TOTUL PARE NOU, TOTUL DOAMNE SE ÎNVÂRTE ÎN ACELAȘI CERC VICIOS AL NEȘTIINȚEI, ȘI ISTORIA DEȘI SE DERULEAZĂ, EA DEAPĂNĂ MEREU ACEEAȘI ACȚIUNE ȘI ENIGMĂ NEELUCIDATĂ. DEȘI, AVEM SENZAȚIA CĂ PROGRESĂM LA UN CAPITOL, BATEM PASUL PE LOC, VOM AJUNGE VREODATĂ LA ADEVĂRUL LUMINII TALE, ORI VOM FI DISTRUȘI PRIN MÂNA TA DIN IGNORANȚA NOASTRĂ ȘI CE NE REZERVĂ DOAMNE FINALUL TĂU?

DACĂ VECHIMILE NE DEMONSTREAZĂ CĂ IDOLATRIA A FOST O ETAPĂ CRÂNCENĂ ÎN ISTORIA UMANITĂȚII, ORICÂT AM PROTESTA ACEASTĂ FORMĂ CONTINUĂ ȘI ASTĂZI ÎNTR-O CONFUZIE DELIRANTĂ!

EVREII, POPORUL CONSIDERAT ALES, ESTE PILDA CEA MAI ELOCVENTĂ A IDOLATRIEI; UN POPOR AŞA CUM NE SPUNE BIBLIA (O ISTORIE ÎNTREAGĂ A VIEȚII ȘI CONTINUITĂȚII LOR PE ACEST PĂMÂNT) ÎN CARE SUNT CĂLĂUZIȚI DE LA ÎNCEPUTURI DE ÎNSUȘI DUMNEZEU - NEDUMERIREA NOASTRĂ ESTE ENORMĂ: CUM AR PUTEA UN ASTFEL DE POPOR, CE SE ȘTIA ȘI CONSIDERA ÎN GRAȚIA LUI DUMNEZEU SĂ-I ÎNTOARCĂ SPATELE ATÂT DE UȘOR, ATÂT DE REPEDE, LA TOT PASUL PRIN TOT CUVÂNTUL ȘI FAPTA; CĂCI AVEM PLINE SCRIPTURILE DE ZUMZETUL CÂTELILOR ACESTORA, DE PLÂNGERILE ȘI MOFTURILE EVREILOR, DE PEDEPSE ȘI FĂGĂDUINȚE ADUSE ȘI PROMISE, IAR ȘI IAR, UNUI ASTFEL DE POPOR IMPOSSIBIL AM PUTEA SPUNE PRIN CARACTERUL UNICAT ÎNDĂRĂTNIC – POPOR NĂSCUT SPRE NEASCULTARE, DAR ȘI CU UN ZEU CE SE ÎNCĂPĂȚÂNEAZĂ SĂ-I CONSIDERE POPORUL ALES...

S-A CONSTATAT CĂ ACEST NIMB DE POPOR ALES ȘI SFÂNT ȘI L-AU PUS SINGURI? E POSIBIL ȘI ACEASTA! ȘI TOTUL, DOAR PENTRU A SE EVIDENȚIA PRIN EGOISMUL LOR DE RESTUL LUMII, DE RESTUL POPOARELOR – CĂCI NU CRED SĂ NU FI EXISTAT POPOARE CARE NU AR FI PROMIS MAI MULT POATE ÎN OCHII DIVINULUI, DECÂT PROMITEAU EVREII... DACĂ, AR FI FOST AJUTATE ÎN ACELAȘI MOD, MERITUL LOR NU REUȘESC A LE DESCOPERI VREUN MERIT, CĂCI CĂLĂTORIND PE CURSUL ISTORIEI LOR VOM GĂSI DOAR REPREZENTANȚI, CONDUCĂTORI CA MOISE, AVRAAM, ISAAC, IACOV, DAVID, SOLOMON ȘI NICIDECUM UN POPOR STRÂNS UNIT LA UNISON CARE SĂ FIE UN SINGUR CUGET ȘI UN SINGUR GÂND, O SINGURĂ SIMȚIRE, O SINGURĂ RESPIRAȚIE, O PILDA CU ADEVĂRAT ELOCVENTĂ A MĂRINIMIEI UMANE, O SCÂNTEIE A LUCIDITĂȚII OMENIRII, UN SIMBOL AL ADEVĂRATULUI CARACTER UMAN, O CURĂȚIRE SUFLETEASCĂ APARTE ȘI RARĂ, UN EXEMPLU DAT UMANITĂȚII PRINTR-O VIAȚĂ EXEMPLARĂ, O URMARE ORBEASCĂ A CUNOAȘTERII... CE GĂSIM ÎNSĂ: LUPTE, RĂZBOAIE, ROBIE, FĂRĂDELEGI, FRACTICIDE ADULTERE, INCESTE, FĂGĂDUIELI, PROMISIUNI ȘI NEASCULTARE MULTĂ NEASCULTARE - O VIAȚĂ NORMALĂ A UNUI POPOR NORMAL, PE CARE, DACĂ-L COMPARĂM CU ALTELE NU SE DEOSEBEȘTE DECÂT PRIN DORINȚA ACEASTA PERMANENTĂ DE

A CĂDEA ÎN MÂINILE LOR ALTE POPOARE, DE A LE DISTRUGE TEMPLELE ȘI ALTARELE ȘI DE A LE ÎMPRĂŞTIA DUMNEZEII... O URĂ CRUNTĂ CARE MĂ MIR DE UNDE IZVORĂŞTE. CĂCI ACEASTĂ SITUAȚIE NU ILUSTREAZĂ NICIDECUM POPULARITATEA LUI IAHVE PRINTRE PRETINSELE TRIBURI CUCERITE - NU! CARACTERUL LOR DEMONSTREAZĂ CĂ ACEST IAHVE ERA DOAR AL LOR: UN DUMNEZEU EXCLUSIVIST, UN DUMNEZEU PROPRIU, PARTICULAR, EVREII DEȚINEAU MONOPOLUL PE ZEUL IAHVE, IAR POPOARELE CĂZUTE ÎN MÂINILE LOR ȘI NU DOAR CELE CĂZUTE DAR ȘI CELELALTE, RESTUL LUMII NU PRIMEAU NICI PRIETENIA, NICI AJUTORUL, NICI RELIGIA, NICI DUMNEZEUL, NICI O ALTĂ FORMĂ DE EXPERIENȚĂ IUDAICĂ... TOTUL ERA PENTRU EI ȘI TOTUL PENTRU EI SE REZUMĂ LA ROBI SAU PĂGÂNİ. O SUPREMAȚIE OARBĂ PRINTR-O CREDINȚĂ OARBĂ ÎNTR-UN DUMNEZEU DENUMIT IAHVE CARE LE-A OFERIT O LEGE A IUBIRII CU DOUĂ VITEZE: IUBEȘTE-ȚI APROAPELE CA PE TINE ÎNSUȚI DAR CĂSĂPEȘTE-ȚI VRĂJMAȘUL ÎN NUMELE MEU ȘI AL IUBIRII ȘI CREDINȚEI ÎN MINE ...HALAL POPOR ALES!

NU E DE MIRARE CĂ EI UN POPOR DE NOMAZI, SĂ PRIMEASCĂ NEÎNCETAT DE LA DUMNEZEU FĂGĂDUINȚA ȘI BINECUVÂNTAREA CU URMAȘI NENUMĂRAȚI, CU O ȚARĂ UNDE CURGE LAPTELE ȘI MIEREA ȘI CU ÎNMULTIREA RODULUI UNOR IMENSE CIREZI DE VACI ȘI TURME DE OI: VISUL ORICĂRUI NOMAD. DORINȚA DE A DEȚINE SUPREMAȚIA ÎN FINAL I-A ÎNGENUNCHIAT!

CIZELÂND CONTRASTELE OBSERVĂM CĂ PANTA IDOLATRIEI EVREIEȘTI ESTE EXPLICABILĂ DACĂ CONSTATĂM CĂ VECHII EVREI NU-L RECUNOȘTEAU PE DUMNEZEU CA PE O EXPERIENȚĂ ȘI DESCOPERIRE LĂUNTRICĂ ȘI PERSONALĂ, EL ERA DUMNEZEUL LUI AVRAAM, ISAAC, ȘI IACOV; IAR DACĂ-I EXCLUDEM REPREZENTANȚII, PE CEI TREI CÂT ȘI RESTUL CĂRORA DUMNEZEU S-A REVELAT - FOARTE UȘOR EVREUL DE RÂND DEVENEA NEÎNCREZĂTOR ȘI NEASCULTĂTOR, CREA SEMNE ȘI DOVEZI NEÎNCETAT. ÎNDOIALA CARE SE NĂȘTEA ATÂT DE UȘOR ÎN INIMILE LOR ESTE ÎNSPĂIMÂNTĂTOARE ÎNCÂT IARĂȘI MĂ ÎNTREB CU CE SE DIFERENȚIAZĂ DE RESTUL LUMII; CĂ AU AVUT TOTUȘI ÎN RÂNDURILE LOR PERSOANE DEOSEBITE, APARTE, ILUSTRE CARE AU SCHIMBAT CURSUL ISTORIEI LOR AȘA CUM SE SPUNE PRIN INSUFLAREA DIVINULUI RĂMÂNE DE NETĂGĂDUIT, ÎN SCHIMB MÂNA LUI DUMNEZEU A LUCRAT PRETUTINDENI PE GLOB. CERT RĂMÂNE DOAR FAPTUL ÎN SINE:

MERITUL EVREIILOR ESTE ISTORIA LOR TRANSPUSĂ ÎNTR-UN MOD UNIC (O PERMANENTĂ PRESUPUSĂ ÎMPLETIRE CU DUMNEZEU) ÎN RÂNDURILE TOREI DIN CARE LA O ANALIZĂ AMĂNUНITĂ OBSERVĂM CĂ EVREII CU TOATĂ INSISTENȚA ATĂTOR PROROCI NU AU REUȘIT NICI SĂ-L DESCOPERE NICI SĂ-L CUNOASCĂ NICI SĂ-L URMEZE PE ADEVĂRATUL CREATOR, ADEVĂRATA PUTERE DIVINĂ, SUVERANĂ ȘI UNIVERSALĂ! DE ACEEA S-AU TOT FĂCUT LEGĂMINTE ȘI PROMISIUNI, FĂGĂDUINȚE ȘI PACTURI, PENTRU A MULȚUMI ȘI ADUCE PE CĂRAREA DREAPTĂ ACEASTĂ NAȚIE.

ULTIMA ȘANSĂ, DAR ȘI CEA MAI MARE PE CARE AȘA CUM ERA DE AȘTEPTAT DE LA ACEASTĂ NAȚIE SINGURATICĂ DE RATANGII AU EȘUAT-O, A FOST VENIREA MÂNTUITORULUI – PE CARE NEÎNȚELEGÂNDU-L L-AU CRUCIFICAT. CĂ AU RĂMAS ACOLO UNDE I-A GĂSIT HRISTOS, NU REPREZINTĂ O NOUTATE, ERA DE AȘTEPTAT, CĂ VOR ÎNȚELEGE VREODATĂ ACTUL SĂVÂRШIT DE ISUS ȘI IDENTITATEA NOUĂ CU CARE-I LEGITIMA ACUM PRIN TOATĂ SPLENDOAREA LUCRĂRII SALE – RĂMÂNE DE VĂZUT!

DAR CE SĂ AȘTEPTĂM DE LA Iudei care așa după cum știm nu pot aduce ceva unicat în folosul lor decât dacă acest unicat este în detrimentul tuturor, ceva specific care să-i caracterizeze, căci avem exemplul neamurilor.

Ajungând acum, aici, după 2000 de ani de la oferirea prin adevăr soluția rapidă și unică a unei căi viabile de cunoaștere și atingere a scopului în sine ca suflet - prin recunoașterea sa încarnată și distingerea de această carcasă, înveliș și combinație de carne, mușchi, articulații, tendoane, artere, vene, oase etc.

CE POARTĂ NUMELE OM! Totuși, aș spune că ne-a adus la extreme, astfel încât unii au ajuns să-l cunoască pe Dumnezeu, pe când alții nu, iar cei din mijloc deși au idee de așa ceva nici nu se sinchisesc cu astfel de teme!

IDOLATRIA ASTĂZI E LA LOC DE CINSTE: căci confuzia crează și dă prilejul unei astfel de forme. Avem idolatrie. diferență din trecut cu cea de astăzi e că am trecut de la o idolatrie sălbatică, la una modernă. Acum, în acest mileniu, fiecare își are idolul său –

DUMNEZEU A RĂMAS O IDEE SUSPENDATĂ PE BOLTA CEREASCĂ, IAR ISUS A RĂMAS PERSOANA SUSPENDATĂ PE CRUCE. NIMENI NU ÎNDRĂZNEȘTE SĂ-ȘI TREZEASCĂ BUNĂTATEA DIN EL ȘI SĂ O LASE LIBERĂ DE FRICĂ SĂ NU-L ÎNGHITĂ APROAPELE PRIN ACEASTĂ SLĂBICIUNE. AM AJUNS ÎN SECOLUL TEHNOLOGIEI, ELECTRONICII AL CIBERNETICII, AL DIGITALIZĂRII ȘI AL SUPREMAȚIEI BANULUI ȘI PUTERII ACESTUIA – SECOLUL NEBUNIEI! MAI ESTE UN PAS ȘI ATINGEM COLAPSUL ȘI APOCALIPSA DAR NU APOCALIPSA REVELAȚIEI DIVINE CI APOCALIPSA DISTRUGERII DIVINE, PRIN SECOLUL AUTODISTRUGERII! PESTE PUȚIN SE VA AJUNGE LA VEGHIUL MIT AL ÎNGERULUI DE LUMINĂ – LUCIFER: ÎN ACEEAȘI IPOSTAZĂ OMUL, IGNORÂNDU-L PE DUMNEZEU LA LIMITA ABSURDULUI BA CHIAR DEPĂȘIND LIMITA ABSURDULUI, ÎN MOMENTUL ÎN CARE SE VA CREDE CEEA CE NU ESTE, VA FI NIMICIT ȘI COBORÂT DE PE PEDESTALUL PE CARE S-A COCOȚAT FĂRĂ MERIT ȘI COBORÂT LA NOȚIUNEA DE GÂNDAC ȘI VIERME A UNEI PORȚIUNI INFINIT NEÎNSEMNATE DIN UNIVERS PE CARE NU A ȘTIUT SĂ O ADMINISTREZE, SĂ O FOLOSEASCĂ ȘI SĂ O RESPECTE CA ATARE.

IDOLATRIA LA CARE ASISTĂM ASTĂZI ESTE DIVERSĂ ȘI DIFERITĂ, IAR FORMELE EI UNEORI DEȘI PAR INEXISTENTE ELE ACȚIONEAZĂ SUBTIL ȘI ÎN SUBTIL ȘI ADUC ACELEAȘI DEZASTRE CA ȘI CHIPURILE CIOPLITE; CEEA CE NE LIPSEȘTE ASTĂZI ESTE UN RĂZBOI MONDIAL RELIGIOS PENTRU O RELIGIE UNICĂ, LA ATÂTA FRAGMENTARE, ÎMPĂRTIRE ȘI SECȚIONARE A RELIGIILOR ȘI BISERICILOR PE GLOB AR FI UN HAOS FĂRĂ NICI UN REZULTAT, FĂRĂ ÎNVINȘI ȘI FĂRĂ ÎN VINGĂTORI! NECESAR AR FI CA, CREȘTINII SĂ-ȘI REVIZUIASCĂ STATUTUL DE CREȘTIN ȘI NU NUMAI.

CUM DAR VĂ URÂȚI: PACE, ÎNTRE VOI, CÂND CUVINTELE MÂNTUITORULUI SUNT LIMPEZI CA ȘI CRISTALUL:

„Nu socoțiți că am venit să aduc pace pe pământ; n-am venit să aduc pace, ci sabie.”
MATEI – 10, 34

AŞADAR VĂ DORIȚI DOAR PACEA DOMNULUI ISUS FĂRĂ A TRECE PRIN SABIA SA, NIMIC MAI COMOD ȘI MAI JOSNIC CA LAȘITATEA VOASTRĂ, LA FINELE UNUI RAZBOI LA CARE NU ATI LUAT PARTE VĂ PREZENTAȚI CA VITEJII ACESTUIA TRĂGÂND DOAR FOLOASELE ÎN VINGĂTORULUI (CĂCI ISUS A BIRUIT

MOARTEA) CÂT ȘI O MÂNTUIRE PE CARE O CĂPĂTAȚI PRIN UȘURINȚA UNEI SIMPLE MĂRTURISIRI CU GURA VOASTRĂ CĂCI DA, TU CREZI CĂ ISUS A BIRUIT MOARTEA, CUM CĂ AI LUAT LA CUNOȘTINȚĂ DE RĂZBOI DE CEL JERTFIT PE CRUCE ȘI PRIN FAPTUL CĂ TU CONSIDERI SĂ CREZI ACEASTA ȘI SĂ O MÂRTURISEȘTI, TE PRICOPSEȘTI PE BAZA SIMPLEI TALE DECLARAȚII CU DITAI IZBĂVIREA SUFLETEASCĂ? CE CONVENABIL, CE COMOD ȘI CE SIMPLU MULTORA AȘA UN TÂRG, CĂCI PRINTR-O SIMPLĂ MÂRTURISIRE DE CREDINȚĂ CAPEȚI LA SCHIMB MÂNTUIREA PĂTATĂ FIREȘTE CU SÂNGELE JERTFEI FIULUI CERESC, DAR TU CE AI FĂCUT PENTRU A CAPĂTA PROPRIA-ȚI MÂNTUIRE, CE AI OFERIT DIN FIINȚA TA, JERTĂ... DOAR ACEL „DA CRED!” MĂRTURISIT CU GURA TA, CARE ESTE CRUCEA ȘI GOLGOTA TA PERSONALĂ?? CĂCI O SPUNE HRISTOS: „Ia-ți crucea și urmează-Mă” (Matei 16.24, Marcu 8.34, Luca 9.23) DAR, VA VENI VREMEA JUDECĂȚII, VĂ VEȚI LUA PLATA VOASTRĂ!

AŞADAR, „IA-ȚI CRUCEA ȘI URMEAZĂ-MĂ” ÎNSEAMNĂ SĂ FII GATA SĂ MORI, PENTRU AL URMA PE ISUS. ȘI NU DE A HUZURI LA UMBRA UNEI MÂNTUIRI APROAPE GRATUITE. ACEST LUCRU E NUMIT „MOARTE FAȚĂ DE SINE.” E O CHEMARE LA PREDARE ABSOLUTĂ. DUPĂ CE ISUS A PORUNCIT PURTAREA CRUCII, A SPUS: „FIINDCA ORICINE VA VOI SĂ-ȘI SCAPE VIAȚA O VA PIERDE, DAR ORICINE ÎȘI VA PIERDE VIAȚA PENTRU MINE O VA MÂNTUI. ȘI CE AR FOLOSI UNUI OM SĂ CÂȘTIGE TOATĂ LUMEA, DACĂ S-AR PRĂPĂDI SAU S-AR PIERDE PE SINE ÎNSUȘI?” (Luca 9.24-25, Matei 16.26, Marcu 8.35-36).

ÎN LUCA 9.57-62, TREI OAMENI PĂREAU DISPUȘI SĂ-L URMEZE PE ISUS. CÂND ISUS LE-A PUS MAI MULTE ÎNTREBĂRI, DEVOTAMENTUL LOR A FOST ÎN CEL MAI BUN CAZ CU JUMĂTATE DE INIMĂ. NU REUȘISERĂ SĂ SOCOTEASCA COSTUL URMĂRII LUI. NICIUNUL DINTRE EI NU A FOST GATA SĂ-ȘI IA CRUCEA ȘI SĂ-ȘI RĂSTIGNEASCĂ PE EA PROPRIILE INTERESE. PRIN URMARE, ISUS PARE SĂ-I DESCURAJEZE. CÂT DE DIFERIT DE PREZENTAREA TIPICĂ A EVANGHELIEI! CÂT DE MULTI OAMENI AR RĂSPUNDE LA O CHEMARE ÎN FAȚĂ CARE AR SPUNE: „VINO SĂ-L URMEZI PE ISUS, ȘI E POSIBIL SĂ PIERZI PRIETENII, FAMILIA, REPUTAȚIA, CARIERA ȘI SE POATE CHIAR VIAȚA?” NUMĂRUL FALȘILOR CONVERTIȚI AR SCĂDEA CU SIGURANȚĂ. LA O ASTFEL DE CHEMARE S-A REFERIT ISUS CÂND A SPUS: „IA-ȚI CRUCEA ȘI URMEAZĂ-MĂ.” DACĂ TE

ÎNTREBI, DACĂ EŞTI GATA SĂ-ȚI IEI CRUCEA, GÂNDEŞTE-TE LA URMĂTOARELE ÎNTREBĂRI:

„EŞTI GATA SĂ-L URMEZI PE ISUS, DACĂ ACEASTA ÎNSEAMNĂ SĂ-I PIERZI PE UNII DIN TRE CEI MAI APROPIAȚI PRIETENI?”

„EŞTI GATA SĂ-L URMEZI PE ISUS, DACĂ ACEASTA ÎNSEAMNĂ ÎNSTRĂINARE DE FAMILIE?”

„EŞTI GATA SĂ-L URMEZI PE ISUS, DACĂ ACEASTA ÎNSEAMNĂ SĂ-ȚI PIERZI REPUTAȚIA?”

„EŞTI GATA SĂ-L URMEZI PE ISUS, DACĂ ACEASTA ÎNSEAMNĂ SĂ-ȚI PIERZI LOCUL DE MUNCĂ?”

„EŞTI GATA SĂ-L URMEZI PE ISUS, DACĂ ACEASTA ÎNSEAMNĂ SĂ-ȚI PIERZI VIAȚA?”

ÎNSĂ DE REGULĂ ÎN NICI O SITUAȚIE MAI SUS MENȚIONATĂ NU VEI FI ÎNTREBAT CONCRET ȘI DIRECT ÎN FAȚĂ DACĂ EŞTI GATA, ÎNSĂ SITUAȚIA ÎN SINE VA FI CEA CARE ÎN FOND VA STABILI ÎNTREBAREA LA CARE TU VA TREBUI SĂ RĂSPUNZI PRIN ACȚIUNILE TALE. ÎN UNELE LOCURI DIN LUME, ACESTE CONSECINȚE SUNT REALE. DAR OBSERVĂ FORMULAREA FRAZELOR: „EŞTI GATA?” URMAREA LUI ISUS NU ÎNSEAMNĂ ÎN MOD NECESAR CĂ TOATE ACESTE LUCRURI ȚI SE VOR ÎNTÂmplă, DAR EŞTI DISPUS SĂ-ȚI IEI CRUCEA? DACĂ VINE UN MOMENT ÎN VIAȚA TA CÂND VEI FI CONFRUNTAT CU O ALEGERE – ISUS SAU CONFORTUL ACESTEI VIEȚI – CE VEI ALEGE? DEVOTAMENTUL FAȚĂ DE HRISTOS ÎNSEAMNĂ SĂ-ȚI IEI CRUCEA ÎN FIECARE ZI, SĂ RENUNȚI LA SPERANȚELE, VISURILE, POSESIUNILE TALE ȘI CHIAR LA VIAȚA TA, DACĂ DE ACEST LUCRU E NEVOIE PENTRU CAUZA LUI HRISTOS. NUMAI DACĂ EŞTI DISPUS SĂ-ȚI IEI CRUCEA VEI PUTEA FI NUMIT UCENICUL LUI (Luca 14.27). RĂSPLATA MERITĂ PREȚUL. CHEMAREA LA MOARTE FAȚĂ DE SINE PE CARE O FACE ISUS („Ia-ți crucea și urmează-Mă”) E URMATĂ DE DARUL VIEȚII ÎN HRISTOS: „Pentru că oricine va vrea să-și scape viața o va pierde, dar oricine își va pierde viața pentru Mine o va câștiga.” (Matei 16.25)

TOATĂ ACEASTĂ DIVERSIFICARE ȘI DIVIZARE ASCUNDE ÎN FINAL UN SINGUR ZEU SUPREM, ACEL DUMNEZEU DIN INIMILE NOASTRE CARE SE

ASCUNDE ÎN DRAGOSTE PE CARE NIMENI NU REUȘESTE SĂ O ÎNSUȘEASCĂ, SĂ O DESCOPERE ȘI SĂ O MANIFESTE. VĂ PUTEȚI IMAGINA O ASTFEL DE LUME ÎN CARE SĂ NU EXISTE DECÂT DRAGOSTE, ÎN CARE IUBIREA SĂ FIE SINGURA PREOCUPARE ÎN GÂNDIRE ȘI TRĂIRE A OAMENILOR!! CE UTOPIE DRĂGUȚĂ... IREALIZABILĂ O ASTFEL DE IPOTEZĂ ALE CĂREI CONCLUZII NEPUTÂND FI DEMONSTRATE ORI DEPĂȘITE PRIN SIMȚIRE ȘI TRĂIRE AU RAMAS LA GRADUL DE TEOREMĂ; DAR NORMAL EA ASCUNDE VISUL CREȘTIN, REVELAȚIA LUI ISUS ȘI A TUTUROR CELOR CARE L-AU CUNOSCUT PE DUMNEZEU ȘI VOR A NE ÎMPĂRTĂȘI ȘI NOUĂ – EVANGHELIA ÎMPĂRĂȚIEI LUI DUMNEZEU!

DE ACEEA, ACOLO UNDE ESTE IUBIRE ESTE ȘI O PROIECȚIE A RAIULUI, IAR UNDE ESTE URĂ SE GĂSEȘTE ACEA LATURĂ NEFASTĂ A IADULUI: DOUĂ REALITĂȚI PE CARE NU TREBUIE SĂ LE IMAGINĂM ÎNTR-O VIAȚĂ VIITOARE SAU A LUMII DE DINCOLO CĂCI ELE EXISTĂ ȘI SUNT PREZENTE ADÂNC ÎN ȘI PRINTRE NOI - ALEGAREA E A NOASTRĂ. DECI CU CINE VREȚI SĂ FIȚI CU DUMNEZEU SAU CU DIAVOLUL, CU BINELE SAU CU RĂUL, CU DRAGOSTEA ORI CU URA! ESTE SINGURA ALEGERE LA CARE AVEȚI DREPTUL, RESTUL ESTE PENTRU UNII IPOCRIZIE PENTRU ALȚII NEȘTIINȚĂ ȘI NECUNOAȘTERE.

ÎNVĂȚAȚI SĂ IUBIȚI, ÎNVĂȚAȚI SĂ FIȚI UNIȚI, ÎNVĂȚAȚI SĂ FIȚI BUNI, CĂND ISUS A SPUS SĂ-ȚI IUBEȘTI DUȘMANUL A EMIS O AXIOMĂ CĂCI PRIN RĂSPUNSUL IUBIRII VOASTRE LA URA DUȘMANULUI VOSTRU VEȚI DETERMINA O RECIPROCĂ: DACĂ ÎNTR-ADEVĂR IUBIȚI SINCER OFERIȚI ȘI VĂ OFERIȚI JERTFĂ DRAGOSTEA PE ALTARUL URII DUȘMANULUI, OARE NU ACEASTA ESTE PREȚUL SUPREM AL DRAGOSTEI FIULUI PENTRU TATĂ ȘI AL DRAGOSTEI TATĂLUI PENTRU LUME: JERTFA PE CRUCE?

DAR ESTE GREU A RĂSPLĂTI CU BINELE RĂULUI, ASTAZI S-A AJUNS DE LA GREU LA IMPOZIBIL, CĂCI ATÂTA TIMP CÂT CINEVA NE FACE RĂU, NE ROADE CEVA ÎNLĂUNTRU NOSTRU, SĂ-L RĂSPLĂTIM CU ACEEAȘI MONEDĂ ȘI DACĂ SE POATE DUPĂ CE AM UCIS CAPRA APROAPELUI NOSTRU, NU ABANDONĂM ȘI NU NE SIMȚIM MULTUMIȚI PÂNĂ NU-I DĂRÂMĂM ȘI GARDUL - NU VOM AJUNGE NICIODATĂ A CUNOAȘTE CE TRANSFORMARE APLICĂ RĂBDAREA LA RĂU ȘI RĂSPLATA CU BINELE ÎNTOARSĂ ACESTUIA ÎN SUFLETUL ȘI INIMA CELUI CE ÎNCEARCĂ POZITIVUL ȘI-L IA CA EXEMPLU ÎN VIAȚA SA!

DUMNEZEU SĂ NE LUMINEZE MINȚILE ȘI SĂ NE DESCOPERE ÎN INIMILE ȘI SUFLETELE NOASTRE PACEA ȘI DRAGOSTEA SA ETERNĂ ȘI SĂ URMĂM GLASUL SĂU PE CARE NU-L AUZIM DATORITĂ SURZENIEI NOASTRE ȘI SĂ ÎNDEPLINIM VOIA SA, NU PRIN VOIA NOASTRĂ ORI PRIN VOIA SEMENILOR NOȘTRI CE NE IMPUN LEGI ȘI MORAVURI, RÂNDUIELI ȘI REGULI, CANOANE ȘI TRADIȚII CI VOIA ATOTPUTERNICA A DIVINULUI PRIN CALEA ÎNTELEAPTĂ URMATĂ DE ISUS!

ÎN PLÂNGERILE LUI IEREMIA GĂSIM SCRIS 3, 25-26:

„Domnul este bun cu cine nădajduiește în el, cu sufletul care îl caută. Bine este să aștepți în tăcere ajutorul Domnului!”

ROMÂNUL ARE MULTE VORBE «DE DUH», DESPRE BISERICA CONTEMPORANĂ AR SPUNE: TE UIȚI ȘI.... PRIVEȘTI! AŞADAR NE UITĂM ȘI PRIVIM ÎN ACTUALITATEA PREZENTELOR BISERICI CREȘTINE ȘI NU NUMAI, DE PE MAPAMOND ȘI... ȘI NIMIC! RĂMÂNEM STUPEFIAȚI DE BÂLCIUL CREAT, DE BABELUL CLERICESC, DE BABELUL MORALIST ȘI LEGIST AL LUPIILOR ÎN BLĂNI DE OAIE, DUMNEZEU NU NE-A UITAT, DAR NE-A ABANDONAT, CE PUTEA FACE ALTCEVA! SE SPUNE CĂ TEMP DE 40 DE ANI ÎN PUSTIU A CONDUS ÎN POVEȚE FĂGĂDUINȚE LEGI ȘI PEDEPSE POPORUL FAVORIT ȘI... ȘI TOT NIMIC, 40 DE ANI DE ȘCOALA DIVINĂ, DIRECT DE LA SURSA, DIRECT DE LA CREATOR, FĂRĂ PROROCI, FARĂ RABINI ȘI FĂRĂ INTERMEDIARI ȘI ...ȘI TOT NIMIC! DACĂ NU S-A REUȘIT A SUPUNE ȘI CONDUCE UN POPOR, CUM S-AR PUTEA SUPUNE O ÎNTREAGĂ PLANETĂ? OARE IAHVE NU ȘTIA CĂ POPORUL ALES ESTE UN POPOR NEASCULTĂTOR, UN POPOR ÎNCĂTRĂNIT ȘI ÎNCĂPĂȚANAT UN POPOR ÎNDĂRĂTNIC? DE CE NU A ALES UN ALT POPOR CU UN CARACTER ASCULTĂTOR? DECÂT DACĂ PLANUL ERA ALTUL ACEST POPOR SĂ SUPUNĂ ÎNTR-UN FINAL PLANETA, LUCRU PE CARE ÎNTR-UN TÂRZIU LA ÎNFĂPTUIT, DAR SE PARE CĂ CINE SE SEAMĂNA SE ADUNĂ, IAR HAOSUL ACTUAL NU ESTE ÎNTÂMPLĂTOR, DAR NICI PLANIFICAT ESTE PERFECT, EXACT REZULTATUL ALEGERII FĂCUTE! NU EXISTĂ NIMIC MAI DEZASTRUOS DECÂT OMUL - SPECIE SORTITĂ PRIN DESTIN PIEIRII! NIMIC NU NE MAI SURPRINDE, NIMIC NU NE MAI BUCURĂ, NIMIC NU NE MAI MULȚUMEȘTE, NIMIC - DOAR BANUL ȘI PUTEREA... SUPREMAȚIA NU O MAI DETINE CREDINȚA, ASTĂZI CREDINȚA SE VINDE ȘI SE CUMPĂRĂ, LUMEA A DEVENIT UN IMENS TALCIOC FIECARE VINDE CE POATE:

MINCIUNĂ (AMBALATĂ ÎN PROFEȚII), URĂ (AMBALATĂ ÎN IUBIRE), INVIDIE (AMBALATĂ ÎN DRAGOSTE FRĂȚEASCĂ), NEBUNIE (AMBALATĂ ÎN CREDINȚĂ). EU DEȚIN NIMICUL, DAR NU-L POT VINDE, CINE AR CUMPĂRA NIMIC? NEVOIT VI-L DAU DEGEABA - NU VĂ ÎMBULZIȚI! NU VĂ ÎMPINGEȚI! TARABA MEA ESTE PLINĂ CU DUMNEZEIRE AMBALAT ÎN NIMIC, PENTRU TOȚI ȘI UNDE MAI ÎNTÂLNIM O ASTFEL DE OPORTUNITATE ȘI OFERTĂ ȘI NIMIC ȘI DEGEABA! LUME, LUME ÎNDRĂZNIȚI ÎMPĂRĂȚIA CERURILOR SE IA CU NĂVALA!!!

ÎNTREBARE: CUM AM DEVENIT CREȘTINI? DIN NEAM ÎN NEAM VEŞNICĂ ÎNMULTIRE CREȘTINĂ CU VEŞNICĂ POMENIRE CREȘTINĂ NE-AM TREZIT CREȘTINI. HALAL CREȘTINATATE! CITIND EVANGHELIILE OBSERVĂM CĂ ȚINTA FINALĂ NU ESTE DE A TRANSFORMA SOCIETATEA CI INDIVIDUL. ISUS NU A CĂUTAT A SCHIMBA NIMIC CI DOAR A ARĂTAT CE ESTE CORECT ȘI FOLOSITOR PENTRU OM, URMÂND CU ADEVĂRAT O CALE SPECIFICĂ PE CARE ÎN DECURSUL VIEȚII SALE A DEMONSTRAT-O.

O IRONIE CREȘTINĂ POATE FI NUMITĂ ÎNSĂȘI CREȘTINATATEA: DIN CELE RELATATE ÎN EVANGHELIE TOȚI CREȘTINII SUNT BASTARZII UNEI CREDINȚE ÎMPRUMUTATE; ISUS NU A VENIT SE SPUNE DECÂT PENTRU POPORUL EVREU, CÂND FEMEIA CANANEIANCĂ A CERUT AJUTOR LUI ISUS ACESTA A SPUS:

„Nu sunt trimis decât pentru oile pierdute ale casei lui Israel.” MATEI – 15,24.

ORI ACESTE CUVINTE ROSTITE DE ÎNSUȘI ISUS SUNT MAI PUȚIN CREDIBILE ȘI VALABILE DECÂT O „MINUNE LA CARE PARTICIPĂ DOAR PAVEL ÎN FAPTE - 9, 7/8 SI 22,9? AVALANȘA DE CE-URILOR ESTE NESFÂRSITĂ. PRINCIPALA ȘI UNICA MISIUNE A LUI ISUS A FOST DE A PROPOVĂDUI EVANGHELIA ÎMPĂRĂȚIEI LUI DUMNEZEU, DAR EVREII NU ACCEPTĂ ȘI NU VOR ACEASTĂ ÎMPĂRĂȚIE CEREASCĂ, EI VOR UNA TERESTRĂ ȘI REFUZÂND ÎNVĂȚĂTURA LUI ISUS ȘI PE ISUS SURVINE RĂSTIGNIREA; CEEA CE SE ÎNTAMPLĂ DUPĂ PLECAREA MÂNTUITORULUI ARE DE A FACE CU ORICE, DAR CU PROPOVADUIREA ÎMPĂRĂȚIEI LUI DUMNEZEU, NU... ȘI E FIRESC! AU ÎNCEPUT NEÎNȚELEGERILE, RUPTURILE, FRÂNTURILE, UCIDERILE; VÂNĂTOAREA DE GALILEENI, ÎN FOND, DE NOIII CREȘTINI CE A URMAT MULTE SUTE DE ANI DUPĂ RĂSTIGNIRE AU CREAT CURENTUL CREȘTIN ȘI PE CREȘTINI... ÎNTOTDEAUNA CEEA CE ESTE INTERZIS ACEEA ESTE RĂVNIT ȘI

DORIT DE OM. CREȘTINISMUL DEVENISE ÎN ACEA PERIOADĂ NOUL POM INTERZIS AL EDENULUI DAR... NU ÎN SÂNUL EVREILOR AŞA CUM NE AŞTEPTĂM CI LA NEAMURI - CIUDAT TRANSFER ŞI NU PREA, ȚINÂND CONT DE CARACTERUL LAŞ AL IUDEILOR DAR, ŞI VÂNĂTOAREA CREȘTINILOR DIN ACELE TIMPURI CONCEPEM CĂ TRANSFERUL A AVUT LOC TOCMAI LIPSEI DE MARTIRISM ŞI CREDINCIOŞI CREŞTINI DIN PARTEA IUDAICĂ, PREA COMOZI, PREA ÎNVĂTAȚI CA IAHVE SĂ FACĂ TOTUL ÎN LOCUL LOR, NU ACCEPTĂ ÎNTR-UN FINAL SĂ FACĂ ŞI EI CEVA PENTRU IAHVE.

LA FINALUL A 2000 DE ANI OBSERVĂM CĂ PROPOVĂDUIREA EVANGHELIEI ÎMPĂRĂȚIEI CERURILOR A ÎNCETAT ODATĂ CU RĂSTIGNIREA LUI ISUS ŞI ÎNLOCUINDU-SE CU PROPOVĂDUIREA EVANGHELIILOR; ACEASTA FAC CREŞTINII ACTUALI ... REZULTATUL ESTE DEZASTRUOS, CONCLUZIA E SIMPLĂ! DAR SĂRIND PESTE CONCLUZII ŞI DEMONSTRAȚII, VOM ANALIZA PE SCURT MODUL PROPOVĂDUIRILOR: DIN TRECUT ŞI PÂNĂ ÎN PREZENT CREŞTINII AU PROPOVĂDUIT EVANGHELIILE, ASTFEL ADUCÂNDU-SE LA CUNOŞTINȚA NECREDINCIOSULUI <ATENȚIE NU MAI AVEM DE A FACE CU EVREI, NEAMURI, ETC., ASTĂZI AVEM DE A FACE CU CREDINCIOŞI, NECREDINCIOŞI ŞI ATEI> CĂ A EXISTAT UN ISUS HRISTOS FIU AL LUI DUMNEZEU ÎNSUŞI CARE A VENIT SPRE A MÂNTUI OMENIREA ŞI SPRE A ÎNFĂPTUI ACEASTA ... A FOST RĂSTIGNIT DUPĂ CARE A ÎNVIAT A TREIA ZI ÎNALȚÂNDU-SE LA CERURI ŞI VA VENI IARĂŞI SPRE JUDECATA FINALĂ A TUTUROR CA ABSOLUT UNIC JUDECĂTOR CU DREPTURI DEPLINE (RĂSPLATA JERTFEI) CE STĂ DE-A DREAPTA TATĂLUI ÎN TRONUL ÎMPĂRĂȚIEI CEREŞTI! AŞA CEVA GĂSIM ÎN PROPOVĂDUIREA GENERALĂ A EVANGHELIILOR CREŞTINE.

ACUM CĂ EXISTĂ ZECI DE DIFERENȚE ÎNTRE EI - LE TRECEM CU VEDEREA DEOARECE ESTE IARĂŞI FIRESC SĂ APARĂ DIFERENȚE ŞI DIVERGENȚE, DAR ŞI CONVERGENȚE PE BAZĂ DE CREDINȚĂ, ATÂTA TIMP CÂT SE CONSIDERĂ CĂ SE PROPOVĂDUIEŞTE CEVA CORECT ŞI ÎN FOND SUNTEM DEPARTE CU 2000 DE ANI DE ADEVĂR; CĂCI CĂUTÂND ÎN ESENȚA ÎNVĂȚĂTURII LUI ISUS VEDEM CĂ UNICA PROPOVĂDUIRE ADEVĂRATĂ FOLOSITOARE, CREATIVĂ, PROGRESIVĂ ŞI TRANSFORMATOARE ESTE PROPOVĂDUIREA EVANGHELIEI ÎMPĂRĂȚIEI LUI DUMNEZEU! DE CE S-A OPRIT ATUNCI ADEVĂRATA PROPOVĂDUIRE A LUI ISUS? DEOARECE ÎMPĂRĂȚIA LUI DUMNEZEU ORI A CERURILOR O CUNOŞTEA DOAR

ISUS ȘI PE PARCURSUL CELOR TREI ANI ÎN COMPANIA UCENICILOR NU A FĂCUT ALTCEVA DECÂT SĂ DESCOPERĂ LUMII ÎMPĂRĂȚIA CERURILOR PRIN PILDE ȘI MINUNI.

DE CE TOTUL S-A OPRIT AICI? DEOARECE TREI ANI E PREA PUȚIN SPRE A AJUNGE CINEVA A ÎNTELEGE ȘI PĂTRUNDE ÎNTELEPCIUNEA DUMNEZEIASCĂ ȘI CUNOAȘTEREA CEREASCĂ, TREI ANI E PREA PUȚIN PENTRU CA PIATRA DIN CAPUL UNGHIULUI SĂ TREACĂ DE LA STADIUL DE CREDINȚĂ DIN CAPUL CREȘTINULUI LA STADIUL DE CUNOAȘTERE ȘI TRĂIRE ÎN SUFLETUL ACESTUIA! ASTFEL MOARTEA LUI ISUS A GĂSIT NEPREGĂȚIȚI PE UCENICI, NIMENI NU ATINSESE UN NIVEL AVANSAT AL CUNOAȘTERII MÂNTUIRII ORI AL ILUMINĂRII, DOVADA VIE O AVEM ÎN FAPTELE APOSTOLILOR LA PRIMA PIEDICĂ ÎNTÂLNITĂ APOSTOLII CĂDEAU ÎN RUGĂCIUNE FIINDCĂ NU ȘTIAU CE SĂ FACĂ, ASTFEL, PRIN RUGĂCIUNE CEREAU PERMANENT AJUTORUL ȘI CĂLĂUZIREA! ISUS ȘTIA LUCRUL ACESTA, ASTFEL A FOLOSIT DOUĂ STRATEGEME PRIMA CÂND A SPUS UCENICILOR CA SE VA ÎNTOARCE (DAR NU LE-A SPUS CÂND) - ASTFEL UCENICII SIMȚEAU MEREU SPRIJINUL ÎN SPERANȚA REVENIRII, ÎNTOARCERII NEAŞTEPTATE A MÂNTUITORULUI ȘI CE-A DE-A DOUA LE-A LĂSAT ÎN SUSȚINERE, SPRIJIN ȘI AJUTOR PE SFÂNTUL DUH, UNICUL MÂNGÂIETOR CERESC PROMIS DE ISUS! LA ACESTEA DOUĂ, ERA ȘI ESTE IMPERIOS NECESAR UN AL TREILEA – CREDINȚA! CREDINȚA FĂRĂ DE CARE NIMIC DIN TOATE ACESTEIA NU S-AR PUTEA DISCUTA, CĂCI LA BAZA TUTUROR ACESTOR EVENIMENTE STĂ CREDINȚA.

SUB O NOTĂ MAI DURĂ TREBUIE MENTIONAT FAPTUL CĂ PROPOVĂDUIREA EVANGHELIILOR NECESITĂ CREDINȚĂ, PE CÂND PROPOVĂDUIREA EVANGHELIEI ÎMPĂRĂȚIEI CERURILOR NECESITĂ CUNOAȘTERE, NECESITĂ DEPĂȘIREA CREDINȚEI PRIN ÎNTELEGERA ȘI TRANSFORMAREA ACESTEIA ÎN ÎNSĂși TRANSFORMAREA NOASTRĂ. ACUM ÎNTREBAȚI-VĂ SINGURI CE VI SE PARE MAI ACCESIBIL, CREDINȚA ÎN ISUS ȘI ÎMPĂRĂȚIE, SAU CUNOAȘTEREA ȘI TRĂIREA ÎN HRISTOS A ÎMPĂRĂȚIEI CERURILOR?

NU POATE PROPOVĂDUI NIMENI ACEASTĂ EVANGHELIE A ÎMPĂRĂȚIEI CERURILOR FĂRĂ A CUNOAȘTE MAI ÎNTÂI ÎMPĂRĂȚIA CERURILOR - ISUS CUNOȘTEA ACEASTĂ ÎMPĂRĂȚIE, CUNOȘTEA PE ÎNSUȘI ÎMPĂRATUL

ÎMPĂRĂȚIEI - PE TATĂL ÎNSUȘI, DUPĂ EL CINE ALTUL A FĂCUT CUNOSCUTĂ
ÎMPĂRĂȚIA CERURILOR? NIMENI!

DUPĂ ISUS HRISTOS - AU FOST 2000 DE ANI DE PROPOVĂDUIRE INDIRECTĂ ȘI GREȘIT CĂLĂUZITĂ, DE ACEEA ASTĂZI SUNTEM ATÂT DE DEPARTE DE CUNOAȘTEREA ÎMPĂRĂȚIEI LUI DUMNEZEU; ACCEPTUL UNEI SIMPLE CREDINȚE ÎN EA (ÎN ÎMPĂRĂȚIE) NU ADUCE NICI UN APORT DIRECT LA TRANSFORMAREA INDIVIDULUI, CI INDIRECT ȘI NU TOTAL, CI PARTIAL CONSECINȚA SE REZUMĂ ÎN ACTUALUL HAOS BISERICESC. ESTE GREU A ÎNTELEGE CĂCI ÎN SPATELE MULTIPLELOR ACTE CU SPECIFIC RELIGIOS SE ASCUND INTERESE POZIȚII ȘI PUTERI, UNELE ÎN MOD SUBTIL ALTELE FĂȚARNIC, ÎNSĂ TOATE ADUCÂND ÎN FINAL ACELAȘI REZULTAT: NU BINELE CREDINCIOSULUI, NU MÂNTUIREA ACESTUIA, NU AJUTORUL ORI ILUMINAREA SPIRITALĂ A ACESTUIA ȘI NICIDECUM NU LIBERTATEA CREZUALĂ A INDIVIDULUI CI SUBJUGAREA, SUPUNEREA, CONTROLUL, ȘI DEPENDENȚA TOTALĂ DE GRUP - O OPINIE GENERALĂ, O CREDINȚĂ GENERALĂ, UN CONTROL GENERAL - ÎN SPATELE CORTINEI DE FIER A RELIGIEI SE ASCUNDE DE FAPT UN IMENS JOC AL PUTERII.

IMAGINATI-VĂ: ISUS NU A CREAT NICI O BISERICĂ! ASTĂZI DATORITĂ APOSTOLILOR, SFINȚILOR, MUCENICILOR, ARHANGHELILOR, DATORITĂ UNEI ASTFEL DE ARMATE CE DE-A LUNGUL SECOLELOR S-AU LUPTAT ÎN JURUL FORMĂRII CREDINȚEI CREȘTINE, CREÂND ÎNCET ȘI CU MINUȚIOZITATE STRUCTURI RELIGIOASE ȘI OPINII RELIGIOASE IMBATABILE, S-AU CANALIZAT PE ANUMITE NUCLEE FORMÂNDU-SE CURENTELE PREZENTE: ORTODOXISM, CATOLICISM, PROTESTANTISM, NEOPROTESTANTISM ETC. CUM AM PUTEA AȘTEPTA REZULTATUL UNEI IZBĂVIRI CÂND INDIVIDUL MORT, PRINTR-O CREDINȚĂ DE GRUP MOARTĂ, FRECVENȚEAZĂ O BISERICA MOARTĂ = EFECTUL ACESTEI SPIRITALITĂȚI FALSE O SIMȚIM ASTĂZI: ZECI DE BISERICI, ZECI DE CULTE, SUTE DE OPINII - DAR PRETUTINDENI ACEEAȘI CREDINȚĂ - MARGINALIZATĂ, OBSCURĂ, NERODNICĂ, DAR ȘI REPETATIVĂ, OARBĂ ȘI GOALĂ! VORBIM ÎN VAN? DESIGUR - ASTĂZI NIMENI NU SE STRĂDUIE A-ȘI CUNOAȘTE ORIGinea, CHEMAREA, A-ȘI DESCOPERI PROPRIUL NECUNOSCUT ȘI MISTER; ASTAZI TOȚI SUNT ATOTȘTIITORI NU MAI EXISTĂ MISTER, NU MAI

EXISTĂ SFINȚENIE ȘI PURITATE PENTRU MULȚI TOTUL LI SE PARE CUNOSCUT ȘI SPUN LI SE PARE DEOARECE CU ADEVĂRAT LI SE PARE CĂCI ...CUNOSC.

DETINEREA UNOR INFORMAȚII CU CARACTER RELIGIOS ȘI NU NUMAI, NU ÎNSEAMNĂ CUNOAȘTERE. NU CUNOAȘTE CEL CE CUNOAȘTE, CI CUNOAȘTE CEL CE RENUNȚĂ LA NECUNOAȘTERE... LA CUNOAȘTEREA GRATUITĂ LA INFORMAȚIILE CE BÂNTUIE ASEmeni FANTOMELOR ÎN URECHILE TUTUROR...

ADEVĂRATA CUNOAȘTERE NU ESTE O ENCICLOPEDIE AMBULANTĂ, ADEVARATA CUNOAȘTERE ESTE O EXPERIENȚĂ LĂUNTRICĂ. DATOR SUNT A MENTIONA FAPTUL CĂ ÎN ULTIMA PERIOADĂ LUMEA A ÎNCEPUT SĂ CONFUNDE ÎNȚELEPCIUNEA DUMNEZEIASĂ CU CEA LUMEASCĂ, CONFUZIA SE CREAZĂ VOLUNTAR DEOARECE NU ORICINE ARE ACCES LA ÎNȚELEPCIUNEA DUHULUI SFÂNT CI DOAR CEL CĂRUIA VREA DUHUL SĂ-I OFERE ACCESUL, DE ACEEA OMUL ÎN GELOZIA, NEBUNIA ȘI TURBAREA SA: SE VREA MAI MULT DECÂT ESTE ȘI SE CREDE MAI PRESUS DE CEEA CE NE ÎNFĂȚISEAZĂ REALITATEA.

UNUL CA PAVEL A SPUS-O, DAR DIN NEFERICIRE CINE IA SEAMA ASTĂZI LA ACESTE CUVINTE CARE PRIN SIMPLITATEA LOR DAU SPECTRU CRUDULUI ADEVĂR SPIRITAL:

„Pe care le și grăim, dar nu în cuvinte învățate din înțelepciunea omenească, ci în cuvinte învățate de la Duhul Sfânt, lămurind lucruri duhovnicești oamenilor duhovnicești. Omul firesc nu primește cele ale Duhului lui Dumnezeu, căci pentru el sunt nebunie și nu poate să le înțeleagă, fiindcă ele se judecă duhovnicește.” 1 CORINTENI – 2, 13/14.

AŞADAR CINE POATE ÎNȚELEGE CU CE LOGICĂ GUVERNEAZĂ DUMNEZEU LUMEA, EXISTĂ PUTERE OMENEASCĂ APTĂ A SMULGE MISTERELE DUMNEZEIRII - NU VĂ DECLARAȚI NICI ÎNȚELEPȚI, NICI NEBUNI, CI DOAR PLÂNGĂREȚII ÎNTRU CREDINȚĂ A DOMNULUI!

CREȘTINĂTATEA ÎN TOATĂ SPLENDOAREA EI NU ARE NICI MĂCAR O BISERICĂ VIE, DIN TOATĂ MULTITUDINEA COLORATĂ A ZECILOR DE RAMURI BISERICESTI - SĂ NE ÎNTREBAM CUM ESTE CU PUTINȚĂ ACEASTA? NU NE MAI ÎNTREBĂM - ESTE MAI MULT DECÂT EVIDENT; ATÂTA TIMP CÂT ÎN RESPECTIVELE CULTE LUMEA CA BISERICĂ PROPRIU ZISĂ DOARME ȘI DOAR ÎNTRE EI NUMIȚII SEFI, CONDUC MULTIMEA DOAR PE BAZA PROPAGANDEI

PRIN: TRADIȚII, DATINI, LEGI ȘI REGULI CÂT ȘI MORAVURI ȘI PORUNCI NOI ȘI PROPRII CUM POATE FI NUMITĂ ACEASTA - BISERICĂ ȘI MAI ALES BISERICĂ VIE! TOȚI SUNT MORȚI ÎN CREDINȚA LOR ȘI TEMPLE GOALE NE-O SPUNE ȘI ISUS:

„...și lasă morții să-și îngroape morții lor.” MATEI - 8, 22

DEȘI REPLICA LUI ISUS DATĂ UCENICULUI CARE VOIA SĂ-ȘI ÎNGROAPE TATĂL PARE NEFIREASCĂ ȘI DURĂ ÎN ASPECTUL EI, TOTUȘI ISUS PRIN ATITUDINEA SA NE REFLECTĂ PURA REALITATE ȘI SITUAȚIA DE MILENII A OMENIRII - A UNEI OMENIRI MOARTE CARE SE TÂRĂȘTE PRIN VIAȚA OFERITĂ DE DUMNEZEU ASEmeni MURIBUNZILOR, PRINTR-O VIAȚĂ ÎN MOARTE ȘI-N ÎNTUNERIC DEPARTE DE LUMINA OFERITĂ LUMII DE CĂTRE DUMNEZEU, DEPARTE DE ÎMPĂRĂȚIA ACESTUIA, TRĂIM CU TOȚII ADÂNC ROBIȚI DE TRUP ȘI DE INVENTATELE NEVOI ALE ACESTUIA CU SUFLETUL ÎNCĂTUȘAT ÎN ÎNTUNERICUL CREATIV AL PĂCATELOR ȘI CU O MINTE PRIZONIERĂ PROPRIILOR HALUCINAȚII; CU TOȚII CEVA ȘTIM ȘI INTUIM DAR LAȘITATEA DIN OM ÎMPIEDICĂ SPRE A ACȚIONA CONFORM CELOR AFLATE ȘI ȘTIUTE.

CUM AM PUTEA AUZI CU URECHILE ASTUPATE ȘI CUM AM VEDEA CU OCHII ÎNCHIȘI; CUM DAR PRIN NEȘTIINȚA NOASTRĂ SĂ NE BAZĂM DOAR PE CREDINȚĂ ... ȘI ACEEA NU DOAR Împrumutată DAR ȘI FALSĂ, ȘI TOTUȘI CU TUPEU Îndrăznim să ne spargem pieptul cu pumnii, atât pe al nostru cât și pe al altora ce și care nu sunt la unison cu noi...că nimic nu există mai adevarat ca propria noastră credință...

PÂNĂ AICI NIMIC NEFIRESCU DACĂ TOTUL AR FI ÎN TON CU LEGILE NESCRISE ALE BISERICII LUI DUMNEZEU, DAR ATÂTA TIMP CÂT O CREDINȚĂ ESTE ÎNTINSĂ PÂNĂ LA EXTREME ȘI TRANSFORMATĂ ÎN FANATISM SUBTIL, IAR ÎN SPATELE ACESTUI PARAVAN AȘA ZIS CREZUAL SĂ SE ÎNTINDĂ UN GOL DE FAPTE, DAR ȘI O CREDINȚĂ REZUMATĂ DOAR LA CREDINȚĂ FĂRĂ TRIBUT ȘI ATRIBUT DIVIN ATUNCI ÎNCLINĂM A DEDUCE CĂ LECȚIILE APOSTOLULUI PAVEL AU AVUT EFECT DEVASTATOR PE CÂND CELE ALE LUI ISUS AU FOST REDUSE LA TĂCERE!

CUM OARE AM CREDE ALTFEL CÂND PAVEL NE SPUNE:

„Căci în har sunteți mântuiți, prin credință, și aceasta nu e de la voi; este darul lui Dumnezeu; Nu din fapte, ca să nu se laude nimeni.” EFESENI - 2, 8/9

„Căci socotim că prin credință se va îndrepta omul fără faptele Legii.” ROMANI – 3, 28

„Celui care face fapte, nu i se socotește plata după har, ci după datorie; Iar celui care nu face fapte, ci crede în Cel ce îndreptează pe păcătos, credința lui i se socotește ca dreptate.” ROMANI - 4/5

„Știind însă că omul nu se îndreptează din faptele Legii, ci prin credința în Hristos Iisus, iar nu din faptele Legii, căci din faptele Legii nimeni nu se va îndrepta.” GALATENI -2,16

DECI PAVEL PRIN TOATĂ EXPUNEREA SA FAVORIZEAZĂ CREDINȚA ȘI ÎNLĂTURĂ SUBTIL FAPTA, ÎN FOND PAVEL ÎNLĂTURĂ FAPTA IMPUSĂ DE JURISDICTIONA LEGII ȘI SCOATE ÎN PRIMA LINIE CREDINȚA ȘI NUMAI CREDINȚA PRIN AUTOSUSTINEREA ACESTEIA CU HARUL ȘI NICIDECUM PRINTR-O SUSTINERE FAPTICĂ CREZUALĂ. A FI ÎN FAVOAREA CREDINȚEI ȘI DOAR A CREDINȚEI EXCLUZÂND FAPTA ESTE PE CÂT DE INEFICIENT PE ATÂT DE PERICULOS; DE ALTFEL ÎNTREGUL JOC DE CUVINTE AL LUI PAVEL ESTE EXTREM DE PERICULOS ȘI CĂ O... SĂ-I SPUNEM STRATEGEMĂ VERBALĂ ȘI RETORICĂ, NE ÎNTREABĂ ASIGURÂNDU-NE TOTODATĂ ȘI RĂSPUNSUL:

„Desființăm deci noi Legea prin credință? Nicidecum! Dimpotrivă, întărim Legea.” ROMANI – 3,31

NE ÎNTREBĂM CU O CURIOZITATE FĂRĂ DE LIMITE: CUM ÎNTĂREȘTE PAVEL LEGEA, PRIN VORBE, ORI PRIN CREAREA SUBTILĂ ȘI DIBACE A ALTOR LEGI?! IATĂ CĂCI PAVEL SITUAT PE METEREZELE CREDINȚEI ȘI LE PUNE SCUT ȘI SUB PROTECȚIA OFERITĂ ÎȘI DESFĂSOARĂ LUCRAREA SA... ÎNSĂ ISUS DĂ UN RĂSPUNS SIMPLU LA TOATĂ ROCADA PAVELIANĂ:

AM VENIT SĂ ÎMPLINESC LEGEA!

ȘI NU CUM AFIRMĂ PAVEL SĂ ÎNTĂRESC LEGEA PRIN CREDINȚĂ...

DE CEALALTĂ PARTE ÎNSĂ A APOSTOLILOR DIN LINIE DIRECTĂ, AVEM PE CÂT DE SCURTĂ PE ATÂT DE EFICACE ȘI ELOCVENTĂ LUCRAREA APOSTOLUI IACOV CARE NU SUFERĂ DE LIMBAJUL FLORARO-BOMBASTIC AL LUI PAVEL CI NE SPUNE CATEGORIC:

„Căci judecata este fără milă pentru cel care n-a făcut milă. Și mila biruiește în fața judecății. Ce folos frații mei, dacă zice cineva că are credință, iar fapte nu are? Oare credința poate să-l măntuiască?” IACOV – 2, 13/14. „Așa și cu credința: dacă nu are fapte, e moartă în ea însăși. Dar va zice cineva: Tu ai credință, iar eu am fapte; arată-mi credința ta fără fapte și eu voi arăta, din faptele mele, credința mea.” IACOV - 2, 17 /18

„Căci precum trupul fără suflet mort este, astfel și credința fără fapte, moartă este.” IACOV – 2, 26 .

IACOV PRIN SIMPLITATEA CUVINTELOR SALE NE ARUNCĂ ESENȚA CREDINȚEI CARE PORNEȘTE NU DINTR-O SIMPLĂ OPINIE ORI IDEE CI DIN LUCRAREA INIMEI, CĂCI CREDINȚA ÎN SINE ESTE O IDEE IMPLANTATĂ ÎN MINTE ȘI ATÂTA TIMP CÂT RĂMÂNE ACOLO NU VA DA ROADE CI VA AVEA DOAR O PUTERE PARLAMENTARĂ; PE CÂND ADEVĂRATA CREDINȚĂ ESTE ACEEA CARE LUCREAZĂ ASUPRA INIMII CREDINCIOSULUI TRANSFORMÂNDU-L! ÎN AVERTIZAREA SA, FĂCUTĂ CĂRTURARILOR ȘI FARISEILOR ISUS FOLOSEȘTE IARĂȘI TRIADA CÂND SPUNE:

„...dar ați lăsat părțile mai grele ale Legii: judecata, mila și credința; pe acestea trebuie să le faceți și pe acelea să nu le lăsați.” MATEI - 23,23.

„Dar mergând, învățați ce înseamnă: Milă voiesc...” MATEI - , 13.

DACĂ E SĂ ANALIZĂM SPUSELE LUI ISUS ATUNCI AVEM JUDECATA - MILA - CREDINȚA; DACĂ UNUL CA APOSTOLUL PAVEL SUSȚINE DOAR CREDINȚA, IAR ALTUL CA IACOV NE PREZINTĂ FAPTA - ISUS NE ADUCE ÎN PRIN PLAN CĂ ACESTEASĂ DOUĂ NU POT FUNCȚIONA SEPARAT CĂCI NU VOR DA ROADE ȘI ASTFEL DIN LUCRAREA GREA A LEGII REIESE CĂ PRINTR-O JUDECATĂ DREAPTĂ A FIRII ȘI PRIN MILA CARE SE ASCUNDE ÎN BUNĂTATEA INIMILOR NOASTRE, DAR CARE O ȚINEM ASCUNSĂ ȘI PRIN CREDINȚA ADEVARATĂ PE CARE TREBUIE SĂ O ȚINEM DREAPTĂ, PRIN CELELALTE DOUĂ ELEMENTE JUDECATĂ ȘI BUNĂTATE ȚINÂND DRUMUL ACESTEI ECUAȚII VA VENI CLIPA CÂND VOM ATINGE DESĂVÂRȘIREA; AȘADAR: JUDECATĂ + MILĂ + CREDINȚĂ = MÂNTUIREA SUFLETELOR! CINE ESTE CONTRA SĂ-ȘI CONTINUIE DRUMUL DOAR SUSȚINÂND UNA DIN CELE DE MAI SUS ȘI EȘECUL VA FI RĂSPLATA FINALĂ.

OARE NU NE-AU AJUNS DOUĂ MILENII DE INTOXICARE, MAI AVEM NEVOIE ÎNCĂ DE ALTE CONFIRMĂRI - SUNT ULIȚELE PLINE DE AŞA ZIŞI MÂNTUIȚI ȘI RIDICĂM DOAR O SINGURĂ ÎNTREBARE: CUM SE POATE NUMI CINEVA MÂNTUIT FĂRĂ A CUNOAȘTE ÎMPĂRĂȚIA CERURILOR, FĂRĂ A AVEA CEA MAI VAGĂ NOTIUNE ȘI NU DOAR NOTIUNEA ÎN SINE, DAR... O SCÂNTEIE A DUMNEZEIRII, A ACELEI INCOMESURABILE ȘI NEDESCRISĂ ÎN CUVINTE ÎNȚELEPCIUNI DIVINE? SIMPLUL FAPT CĂ EI CRED ȘI SE CRED MÂNTUIȚI E CURATĂ NEBUNIE NU CREDINȚĂ, O NEBUNIE COLECTIVĂ CARE A DISTRUS MINȚILE MULTORA, CĂCI PE CÂT DE INDIFERENȚI SUNT MULTI ACESTOR LUCRĂRI PE ATÂT DE ÎNFIERBÂNTAȚI SUNT ALȚII ÎN CEEA CE PRIVEȘTE CREDINȚA LOR; DE ACEEA PAVEL CA UN ADEVĂRAT AVOCAT CREȘTIN AL POPORULUI ARUNCĂ ÎN APĂRAREA PLEDOARIEI SALE URMATOAREA BOMBĂ CU EFECT ÎNCĂ ÎNTÂRZIAT:

„Credința pe care o ai, s-o ai pentru tine însuți, înaintea lui Dumnezeu. Fericit este cel ce nu se judecă pe sine în ceea ce aprobă!” ROMANI - 14, 22

ADICĂ PRIN TRADUCERE LIBERĂ ÎN LIMBAJUL PAVELIAN APROB ACEASTĂ CREDINȚĂ ȘI CRED ÎN EA DAR NU MĂ JUDEC NICI ÎN CE CRED NICI DE CE CRED ȘI SUNT FERICE, CA ÎNTR-UN TÂRZIU SĂ NE SPUNĂ:

„Că de ne-am fi judecat noi însine, nu am mai fi judecați.” 1 CORINTENI - 11,31

SPLENDID ALALUM CREEAZĂ PAVEL ÎN EPISTOLELE SALE!

IZOLÂND, DAR TOTODATĂ AMPLIFICÂND MESAJUL TEXTULUI SĂU AJUNGEM PE NESIMȚITE LA PROIECTIA ACTUALEI CREDINȚE A CREȘTINULUI ȘI ÎN PARALEL LA POZIȚIA CRITICĂ A ACESTUIA VIZAVI DE BISERICA SA; ASTFEL DACĂ DUPĂ PAVEL ACESTE LUCRURI DUHOVNICEȘTI TREBUIE LĂSATE OAMENILOR DUHOVNICI DE MESERIE. IATĂ AŞADAR SITUAȚIA OMULUI FIRESC, DUPĂ 2000 DE ANI DE LA APARIȚIA ACESTOR EPISTOLE! ACEASTĂ SITUAȚIE DEVINE PENIBILĂ DACĂ OMUL FIRESC FĂRĂ A SE JUDECA SE APROBĂ ȘI SE COMPLACE ÎN STAREA RESPECTIVĂ ȘI FIREȘTE CUM SPUNE ȘI PAVEL ESTE FERICIT.CUM RĂMANE TOTUȘI CU APROAPELE PE CARE OMUL FIRESC ÎNSĂ ÎL JUDECĂ ȘI NU-L APROBĂ UITÂND ÎNVĂȚATURA LUI ISUS:

„NU JUDECA APROAPELE SPRE A NU FI JUDECAT” ȘI SPRE STUPEFACTIA CELEI MAI SIMPLE LOGICI ÎNTREBĂM: CUM DAR POATE FI CU PUTINȚĂ A APROBA – UN FAPT SĂVÂRȘIT, UN ACT SIMPLU ORI COMPLICAT FĂRĂ A CONSIMȚI PRIN JUDECATĂ FAPTUL, ACTUL ȘI EFECTUL ACESTORA ÎN SINE!?

DAR DACĂ PENTRU PAVEL NISIPURILE MIȘCĂTOARE SUNT CONSIDERATE TERENURI STABILE PE CARE SE POATE CONSTRUI, CINE ATUNCI VA FI CEL CARE-ȘI VA DA APROBAREA ȘI CONSIȚĂMÂNTUL, DAR ȘI SEMNĂTURA ÎN ALB ȘI SE VA REPEZI A RIDICA TEMELIA CREDINȚEI CÂT ȘI TEMELIA ORICARUI EDIFICIU FĂRĂ A JUDECA SITUAȚIA ÎN CARE SE IMPLICĂ!?

CERCUL VICIOS ÎN CARE CONSIMTE APOSTOLUL SĂ NE ARUNCE FACE PARTE IMPLICIT DIN PLANUL DE PROPAGANDĂ AL PLEDOARIEI SALE - AŞADAR CINE POATE DISTRUGE 2000 DE ANI DE CREȘTINISM? NIMENI! CINE POATE RĂSTURNA SISTEMUL BISERICESC? NIMENI! CUI FOLOSEȘTE ACEST CREȘTINISM FĂRÂMIȚAT? NIMĂNU! (DECÂT CELUI CE-L PROPAGĂ, SUSȚINE ȘI MENTINE) UNDE VA DUCE ÎN FINAL ACTUALUL SISTEM DE EVANGHELIZARE? NICĂIERI!

ADEVĂRATA BISERICĂ ESTE BISERICA VIE, O BISERICĂ VIE ESTE CONSTITUITĂ DIN MEMBRI VII PRIN CREDINȚĂ VIE ȘI NU PRIN TRADIȚII MOARTE, ORI PRIN OBİŞNUINȚE ZILNICE, DOAR CEL NĂSCUT CU ADEVĂRAT DIN NOU POATE DEVENI MEMBRU VIU AL BISERICII VII A LUI HRISTOS.

CĂCI DE CE A REÎNVIAT A TREIA ZI ISUS? - SPRE A RĂMÂNE DE-A PURURI O PILDA VIE! DOAR ASTFEL POATE FI FĂCUTĂ CONEXIUNEA VIE ÎNTRE HRISTOS - ÎNTRE ÎNVĂȚĂTURA VIE A LUI ISUS ȘI CEL NĂSCUT DIN NOU PRIN FOCUL BOTEZULUI MÂNTUIRII HRISTICE!

TOATE ACESTEIA ÎNSĂ DEPĂȘESC PRAGUL TEORIEI ȘI AL PROPOVĂDUIRII; ÎNTELEGERA ACESTUI ACT ESTE IMPOSIBILĂ FĂRĂ ACTUL BOTEZULUI CU FOC! DOAR NAȘTEREA DIN NOU POATE ADUCE TRANSFORMAREA RADICALĂ CARE ÎN CELE DIN URMĂ ARE ACCESUL LA LUMINA LUMII ȘI LA CUNOAȘTERE, DOAR CEL TRECUT PRIN BOTEZUL FOCULUI SE NAȘTE DIN NOU ȘI DOAR ACESTUIA I SE FACE CUNOSCUTĂ ÎMPĂRĂȚIA CERURILOR. AICI CREDINȚA ÎNGENUNCHEAZĂ CĂCI ROLUL EI A LUAT SFÂRȘIT! CĂCI CREDINȚA LUCREAZĂ ÎN NECUNOAȘTERE ÎNSĂ CUNOAȘTEREA LUCREAZĂ SPRE SLAVA TATĂLUI ȘI

FIULUI CERESC. TATĂL A DAT, ISUS A ÎMPĂRTIT – NOI ÎNSĂ AM DISTRUS ȘI AM RISIPIT.

ÎN CONTEXTUL ACTUAL LUMEA ESTE UN HAOS, ÎN MIJLOCUL ACESTUI HAOS DE NEDESCRIS, AL INFERNULUI PRODUS, ORICE IDEE ESTE UN ADEVĂRAT INAMIC ȘI ORICE CREZ UN ADEVĂRAT COȘMAR. EXISTĂM SPRE A FI MANIPULAȚI ... ACEASTA ESTE ÎN FINAL CRUNTA REALITATE, LIBERTATEA ESTE O NOȚIUNE ALE CĂREI SENSURI SE PIERD ÎNAINTE DE A FI ROSTITĂ - TENDINȚA SPRE NONCONFORMISM ESTE O ALTĂ NOȚIUNE DE LUX LA CARE FOARTE PUȚINI AU ACCESUL. SPRE SURPRINDEREA TUTUROR - OMENIRII IA RAMAS O FIRAVĂ PUNTE DE LEGĂTURĂ CU OMUL DE DINCOLO ȘI ACEASTA SE NUMEȘTE SPERANȚA! DE SECOLE OMUL S-A ADĂPOSTIT LA INEXISTENTA UMBRĂ A ACESTEI INCREDIBILE PUTERI. SPERANȚA - CARE ÎN FINAL A RĂMAS ÎNCHISĂ ÎN CUTIA PANDOREI; SPERANȚA - CARE ÎN LIMBAJUL POPULAR MOARE ULTIMA!

ÎN ACEST SUMBRU SFÂRSIT, NECUNOSCUT – IMPREVIZIBIL – RELATIV ȘI ÎNTUNECAT A FOST MANIPULATĂ OMENIREA DE CĂTRE OMENIRE. MIRAJUL ACESTEI PRESUPUSE VIEȚI A LUCRAT ASUPRA PROPRIEI SPECII MASACRÂND ÎNCET, ÎNCET ȘI SISTEMATIC TOATĂ SEVA SI ENERGIA ACESTEIA CE PUTEA CONDUCE SPRE O EVOLUȚIE SPIRITUALĂ INIMAGINABILĂ ȘI FĂRĂ PRECEDENT! ACEASTĂ EXPLOATARE INEXPLICABILĂ A OMULUI DE CĂTRE OM A PRODUS DOAR O SCURTĂ EVOLUȚIE TEHNOLOGICĂ CARE ÎN FINAL NU POATE FI CONSIDERATĂ UN TRIUMF CI UN ADEVARAT EŞEC UMAN. MANIPULARE, EXPOATARE, BANI, PUTERE, INTERESE, JOC DE INTERESE, CUVINTELE CHEIE CARE NU CONȚIN ÎN FILOZOFIA ȘI IDEOLOGIA LOR CUVÂNTUL: DUMNEZEU, CREDINȚĂ, MILĂ ORI CUVÂNTUL SUFLET ȘI TOTUL PENTRU O EFEMERĂ ILUZIE DE A TRĂI MAI BINE! FINALUL ACESTUI TRAI, MAI BUN ÎL CUNOAȘTEM CU TOȚII ȘI CEI SĂRACI ȘI CEI BOGAȚI.

DE CÂND EXISTĂ ACEASTĂ UMANITATE ȘI CÂT VA MAI SUPRAVIEȚUI ÎNCĂ PE SUPRAFAȚA TERREI, ACEASTĂ SITUAȚIE VA CONTINUA LA NESFÂRSIT, NU EXISTĂ ÎN OM TENDINȚA DE A RENUNȚA LA MODUL ESCROC EXPLOATATOR ȘI MANIPULANT; ESTE BLESTEMUL CARACTERULUI UMAN, AL FIRII UMANE.

DE ACEEA IUBIȚII MEI PLANETARI, JOCURILE DE INTERESE, ATÂT POLITICE, CÂT SI RELIGIOASE SUNT PE CÂT DE PERFIDE, PE ATÂT DE SUBTILE. ÎN SPATELE CORTINEI POLITICE ȘI RELIGIOASE SUNTEM PURTAȚI ASEmeni MARIONETELOR ȘI SUB IMPERIUL UNUI HIPNOTISM COLECTIV ACȚIONĂM CONFORM PLANULUI CLASEI MANIPULATOARE. TURMA ÎȘI PĂSTREAZĂ INTACT SPIRITUL ȘI STATUTUL DE TURMĂ ZOMBIFICATĂ, FERICE DE OAIA RĂTĂCITĂ CĂCI ÎN CĂUTAREA EI VA PLECA DOMNUL ÎNSUȘI - TURMA FIIND LA ADĂPOSTUL INTERESELOR!

LĂSAȚI MORTII SĂ-SI ÎNGROAPE MORTII LOR - AȘA NE-A SPUS ISUS, ABANDONAȚI CLIȘEELE ZILNICE, SISTEMELE DOGMATICE, LUPTAȚI PENTRU LIBERTATEA SPIRITALĂ, LUPTAȚI SĂ ÎNTELEGETI VISUL CHRISTIC ȘI NU VISUL CREȘTIN, NU REZUMAȚI TOTUL LA CREDINȚĂ; DUMNEZEU NU ESTE O DOGMĂ, ESTE REALITATEA ÎN CARE TRĂIM, NATURA CARE NE ÎNCONJOARĂ, VIAȚA ÎNSĂși!

A CREDE DOAR ÎN DUMNEZEU E UȘOR DAR NU SUFICIENT, NU RĂMANEȚI LA SIMPLU STADIU CREZUAL, CĂCI NU-L VEȚI CUNOAȘTE NICIODATĂ PE DUMNEZEU NICI ÎMPĂRĂȚIA SA! GOLIȚI TRUPUL ȘI SUFLETUL DE DORINȚE, CURĂȚAȚI-VĂ ȘI PURIFICAȚI-VĂ, IAR NAȘTEREA DIN NOU PRIN CUNOAȘTERE E APROAPE, IAR REVELAȚIA DUMNEZEIASCĂ LA UN PAS. ÎNDRĂZNIȚI SĂ VĂ CUNOAȘTEȚI!

CREDINȚA ESTE DOAR GHIDUL CARE NE DUCE PE CĂRAREA CE CONDUCE ÎN ÎMPĂRĂȚIA LUI DUMNEZEU... DACĂ CREDINȚA ESTE ADEVĂRATĂ SE VA AJUNGE ÎN FAȚA PORTILOR ÎMPĂRĂȚIEI CEREȘTI AICI ROLUL CREDINȚEI SE TERMINĂ DE AICI PREIA CUNOAȘTEREA, DOAR CUNOAȘTEREA TE VA AJUTA LA DESCHIDerea PORTILOR ÎMPĂRĂȚIEI, DUPĂ DESCHIDerea PORTILOR EXPERIENȚA TRĂIRII PREIA CONTROLUL CĂCI ODATĂ CUNOSCUT TATĂL CERESC ACESTA ÎȚI VA REVELA ADEVARATA ÎNȚELEPCIUNE DUMNEZEIASCĂ, DINCOLO DE CREDINȚĂ, DINCOLO DE CUNOAȘTERE, PRIN TRĂIREA ÎN DEPLINĂTATEA DIVINĂ - NUTRIȚI ȘI LUCRAȚI LA PURITATEA SUFLETULUI ȘI TRUPULUI VOSTRU! DEVENIȚI VII ÎNTR-O BISERICĂ VIE!

CAPITOLUL 2

DUMNEZEU ESTE IUBIRE

CREATORUL ACESTUI UNIVERS, AL TUTUROR CELOR VĂZUTE ȘI NEVĂZUTE, ÎN LIMBA ROMÂNĂ I S-A ATRIBUIT NUMELE DE: DUMNEZEU! FIECARE POPOR ARE DENUMIREA SA, DAR REPREZINTĂ FIREŞTE UNUL ȘI ACELŞI CREATOR.

PENTRU NOI CÂND SPUNEM DUMNEZEU, SPUNEM TOTUL; DUMNEZEU SIMBOLIZEAZĂ: DESĂVÂRŞIREA, PUTEREA, INTELIGENȚA, CREATORUL SUBLIM, ZEUL SUPREM, DAR DACĂ EXCLUDEM CUVÂNTUL - DUMNEZEU - OMUL NU VA PUTEA SĂ-SI EXPLICE DIVINUL, CHIAR ȘI CU AJUTORUL CUVÂNTULUI - DUMNEZEU - NU AVEM CE EXPLICA DEOARECE ORICE AM EXPLICA, AM EXPLICA GREŞIT, FIINDCA DUMNEZEU NU POATE FI GÂNDIT CĂCI IARĂŞI ORICE AM GÂNDI AM GREŞI.

MINTEA NU-L POATE CONCEPE PE DUMNEZEU. BHAGWAN SHREE [SRI] RAJNEESH UNUL DINTRE ILUMINAȚII INDIEI AFIRMA:

„DUMNEZEU NU POATE FI DEFINIT. DUMNEZEU NU POATE FI CONȚINUT DE NICI UN GÂND, DAR DUMNEZEU POATE FI TRĂIT, DUMNEZEU POATE FI IUBIT”

CA O ÎNTĂRITURĂ A SPUSELOR LUI RAJNEESH, IOAN, ÎN ÎNTÂIA EPISTOLĂ NE SPUNE:

„Să ne iubim unul pe altul, pentru că dragostea este de la Dumnezeu și oricine iubește este născut din Dumnezeu și cunoaște pe Dumnezeu. Cel ce nu iubește n-a cunoscut pe Dumnezeu pentru că Dumnezeu este iubire.” 1 IOAN CAP. 4 VERS. 7-8.

DACĂ APOSTOLUL IOAN NE TĂLMĂCEŞTE SECRETUL DUMNEZEIRII ȘI POARTA SPRE DIVINITATE O FACE SPRE A NU RĂMÂNE DEZORIENTAȚI ȘI PENTRU A NU CĂUTA PE DUMNEZEU PRINTRE AȘTRI. DESIGUR A ÎNTELEGE

ACTUL DIVINITĂȚII E MAI PRESUS DE PUTERA DE PRICEPERE A MINȚII OMENEȘTI, NU S-A DAT A CUNOAȘTE FĂRĂ A NE CUNOAȘTE, OMENIREA ESTE NEPUTINCIOASĂ ÎN A REDA ÎN CUVINTE DE MULTE ORI CEEA CE ÎNȚELEGE, LIMBAJUL UMAN ESTE ÎNSUFICIENT PENTRU A REDA CEEA CE SE AFLĂ DEASUPRA INTELIGENȚEI OMENEȘTI. DE ACEEA ORICÂT NE-AM STRĂDUI, CU MINTEA NU-L VOM CUNOAȘTE PE DUMNEZEU. ÎNSĂ-L PUTEM SIMȚI, TRĂI, IUBI - LOCAȘUL SĂU ESTE ÎN INIMILE NOASTRE. NU PUTEM EXPLICA, ÎNSĂ PUTEM TRĂI, IAR TRĂIREA ESTE ÎNSĂși ACȚIUNEA ULTIMĂ SUBLIMĂ. DE ACEEA DUMNEZEU S-A DEFINIT:

„EU SUNT CEL CE SUNT.” IEȘIREA CAP. 13 VERS. 14

ESTE SUFICIENT SĂ PRIVIM ÎN JURUL NOSTRU: TOT CEEA CE CUPRINDEM CU OCHII ... PĂMÂNTUL CU VIETĂTILE SALE, PLANETELE DIN GALAXIE, GALAXIILE DIN UNIVERS, TOT CE EXISTĂ ESTE DUMNEZEU ȘI EL SE MANIFESTĂ PRIN TOT CEEA CE ESTE VIU; TOT CE NU ESTE FĂCUT DE MÂNA OMENEASCĂ ESTE CREAȚIA LUI DUMNEZEU, IAR DUMNEZEU NE INVITĂ SĂ NE BUCURĂM ALĂTURI DE EL, SĂ LUĂM PARTE LA IUBIREA LUCRĂRII SALE, LA IMPLINIREA EI; SUFLETELE NOASTRE SUNT PARTE A ENERGIEI DUMNEZEIEȘTI, TRUPURILE ÎNSĂ, SUNT UN AMBALAJ, UN VEHICOL CARE FRÂNEAZĂ ȘI ÎMPIEDICĂ EVOLUȚIA SUFLETULUI SPRE PURIFICARE. SUFLETULUI I S-A DAT ACEST TRUP PENTRU A SE LUPTA CU EL, PENTRU AL ANIHILA ȘI FIREȘTE PENTRU A EVOLUA PRIN IMPURITATEA ACESTEI MATERII CARNALE ȘI NU PENTRU A SE SUPUNE POFTELOR SALE.

TRUPUL ESTE SIMPLĂ CREAȚIE DIVINĂ PE CÂND SUFLETUL ESTE ÎNSĂși NATURA, ESENȚA DIVINĂ... TRUPUL ÎNTR-UN FINAL ESTE UN TEST PENTRU SUFLET:

„Asadar, fiindcă Hristos a pătimit cu trupul, înarmați-vă și voi cu gândul acesta: că cine a suferit cu trupul a isprăvit cu păcatul ca să nu mai trăiască timpul ce are de trăit în trup după poftele oamenilor, ci după voia lui Dumnezeu.”¹ PETRU CAP. 4 VERS. 1-2.

ȘI CARE ESTE VOIA LUI DUMNEZEU - VOIA LUI DUMNEZEU ESTE DRAGOSTEA.

„Si dragostea stă nu în faptul că noi am iubit pe Dumnezeu, ci în faptul că el ne-a iubit pe noi, și a trimis pe fiul său ca jertfă de ispășire pentru păcatele noastre. Prea iubiților, dacă astfel ne-a iubit Dumnezeu pe noi, trebuie să ne iubim și noi unii pe alții. Nimeni n-a văzut vreodată pe Dumnezeu; dacă ne iubim unii pe alții, Dumnezeu rămâne în noi, și dragostea lui a ajuns desăvârșită în noi.Cunoaștem că rămânem în el și el rămâne în noi prin faptul că ne-a dat din Duhul său.” 1 IOAN CAP. 4 VERS. 10/11/12/13.

MARE ESTE DESCOPERIREA ACEASTA ȘI INFINITĂ ADORAȚIA LUI DUMNEZEU, DUMNEZEU E CEL CE-L PURTĂM ÎN FIECARE ZI CU NOI. ZI DE ZI ÎL AVEM OASPETE LA POARTA INIMII NOASTRE. DAR INIMA NOASTRĂ E PREA OCUPATĂ, TOT TIMPUL ARE CEVA DE FĂCUT, TOT TIMPUL ARE ACEL ALTCEVA DE FĂCUT DECÂT CEEA CE TREBUIE IAR MINTEA ÎNGHESUIE LA POARTA INIMII GÂNDURI ȘI SIMȚĂMINTE RELE, IAR LA AGLOMERAȚIA CREATĂ, LA ZGOMOTUL PE CARE PĂCATELE NOASTRE-L FAC, INIMA NU MAI AUDE CIOCĂNITURA ÎN POARTA SA A IUBIRII DUMNEZEIEȘTI ȘI ASTFEL RĂMÂNEM STRĂINI DE DUMNEZEU, STRĂINI DE IUBIREA SA, STRĂINI DE DRAGOSTE ÎN SINE CĂCI:

„Dumnezeu este iubire și cel ce rămâne în iubire rămâne în Dumnezeu și Dumnezeu rămâne în el.” 1 IOAN CAP. 4 VERS. 16 .

OARE CE POATE FI MAI MINUNAT DECÂT MOMENTUL DESCOPERIRII ADEVĂRATEI IUBIRI ȘI ODATĂ DESCOPERITĂ CE POATE FI MAI SUBLIM DECÂT ÎMPĂRTĂȘIREA ACESTEI IUBIRI. DUMNEZEU ÎȘI DĂRUIE DRAGOSTEA LA TOATE FĂPTURILE DIN UNIVERS, SUB IMPERIUL IUBIRII PUTEM DESCOPERI ADEVĂRATA NOASTRĂ IDENTITATE, IOAN NE SPUNE:

„Acum suntem fii ai lui Dumnezeu și ce vom fi nu s-a arătat până acum. Știm că dacă el se va arăta, noi vom fi asemenea lui fiindcă îl vom vedea cum este.” 1 IOAN CAP.3 VERS.2.

TOATĂ CREAȚIA LUI DUMNEZEU ESTE UN LANȚ DE MISTERE, ÎNSĂȘI VIAȚA NOASTRĂ ESTE O MARE ENIGMĂ, NU EXISTĂ DECÂT IPOTEZE, AXIOME ȘI TEORII, NORII INCERTITUDINII ÎNVĂLUIE REALITATEA PROPRIEI NOASTRE ORIGINI ÎNTR-O CEAȚĂ DIN CARE NU SE POATE GĂSI PUNCTUL DE PLECARE ORI CEL DE SOSIRE.

EXISTĂM. DE CÂND, PÂNĂ CÂND, CUM ȘI DE CE, NU CRED CĂ SE AFLĂ CINEVA ÎN MASURĂ SĂ NE DEA UN RASPUNS.DE ACEEA DUMNEZEU A ZIS:

„Eu sunt alfa și omega, începutul și sfârșitul.”

CHIAR DACĂ MINTEA OMENEASCĂ NU ARE CAPACITATEA DE A ÎNȚELEGE ȘI CUPRINDE O ASTFEL DE FRAZĂ. EXISTĂ MINȚI STRĂLUCITE CARE CU TOATĂ BOMBASTICITATEA LIMBAJULUI FOLOSIT NU AU REUȘIT SĂ ÎNȚELEAGĂ NICI EI ȘI NICI SĂ FACĂ PE ALȚII SĂ ÎNȚELEAGĂ CARE ESTE DE FAPT MOMENTUL NAȘTERII ÎNCEPUTULUI, CĂCI DACĂ ESTE ÎNCEPUTUL UN ÎNCEPUT TREBUIE SĂ EXISTE ȘI UN PUNCT DE PLECARE - SECRETUL CREAȚIEI ACELEI CLIPE FACE CA SĂ NU PUTEM ÎNȚELEGE ȘI EXCLUDE CĂ NIMICUL ȘI VIDUL ABSOLUT NU EXISTĂ ORI CĂ AR FI EXISTAT VREODATĂ.

DACA AM CONCEPE CĂCI DIN NIMICUL ABSOLUT A LUAT NAȘTERE ÎNCEPUTUL, ATUNCI, AJUNGEM LA MOMENTUL CREAȚIEI. CUM S-A ÎNTAMPLAT ACEASTA?! AICI NU MAI PUTEM RĂSPUNDE, AR PUTEA RĂSPUNDE POATE PRINCIPIUL CAUZEI ȘI AL EFECTULUI. ORI ÎNTR-O EXPRESIE PLASTICĂ:

ATUNCI CÂND NIMICUL S-A DESCOPERIT PE SINE A ÎNCEPUT CREAȚIA TOTULUI!

ÎNSĂ CA O PARALELĂ, PUTEM COMPARA TOTUL CU PROPRIA NOASTRĂ MINTE: SĂ NE IMAGINĂM, DAR CUM SE CREAZĂ GÂNDURILE, CUM I-AU NAȘTERE IDEILE ȘI ATUNCI PUTEM OBSERVA CĂ ORIGinea NECUNOSCUTULUI NIMIC NE ȘOCHEAZĂ ȘI NE LASĂ FĂRĂ RĂSPUNS ÎN FAȚA TUTUROR ÎNTREBĂRILOR.

DUMNEZEU ÎNSĂ NE DĂ RĂSPUNSUL, DOAR CĂ ACEST RĂSPUNS DE ACEASTĂ DATĂ PENTRU NOI OAMENII NU SE LASĂ A FI ÎNȚELES ORI PRICEPUT

CEI CE ÎNCEARCĂ SĂ-L ÎNȚELEAGA PE DUMNEZEU - RĂTĂCESC, CEI CE ÎNCEARCĂ SĂ-L PRICEAPĂ – RĂTĂCESC ȘI EI; DAR, CEI CE VOR ÎNCERCA SĂ-L SIMTĂ, SĂ-L PERCEAPĂ PE DUMNEZEU LA NIVEL DE TRĂIRE ACEIA ABIA ÎL VOR CUNOAȘTE, ȘI-L VOR TRĂI PROFUND; FIINDCĂ DUMNEZEU CARE ESTE DRAGOSTE EMITE PE O FRECVENȚĂ LA CARE MINTEA NU ARE ACCES, ÎNSĂ INIMA - DA! IAR CEI CE AU INIMA DESCHISĂ ȘI CAPTEAZĂ ACEASTĂ FRECVENȚĂ A DRAGOSTEI DUMNEZEIEȘTI ȘI TRĂIESC ÎN ACEASTĂ ȘI CU ACEASTĂ IUBIRE DUMNEZEIASCĂ ACEIA SUNT CEI CE DEȚIN CHEIA TUTUROR ÎNTREBĂRILOR ȘI RĂSPUNSURILOR.

IUBIREA ESTE INEXPLICABILĂ ÎNSĂ ÎN EA ÎNTREBĂRILE ȘI RĂSPUNSURILE SE TOPESC, DISPAR... ÎN EA NU EXISTĂ ÎNTREBĂRI ȘI RĂSPUNSURI; EA - ESTE CEEA CE ESTE ... EA ESTE PURĂ EXISTENȚĂ, ESTE PURĂ TRĂIRE ȘI CEL CE A AJUNS SĂ O SIMTĂ A AFLAT TOTUL!

CEI DIN ORIENT (hindușii) SPUN CĂ DUMNEZEU ESTE CA NATURA SAT - CHIT - ANANDA (PURĂ EXISTENȚĂ, PURĂ CONȘTIINȚĂ, PURĂ BEATITUDINE).

PENTRU CREȘTINI DUMNEZEU ESTE TATĂL, FIUL ȘI SFÂNTUL DUH (DEȘI NU SE EXPLICĂ NATURA LOR). ALȚII SPUN CĂ NU ÎL POȚI EGALA CU NIMIC, CU UN CUVÂNT SAU ALTCEVA, CĂ DIN MOMENTUL ACELA L-AI REDUS (COBORÂT) LA CEVA FIZIC, MENTAL, SPIRITUAL SAU DE CE NATURĂ O FI. EL FIIND DE FAPT „DEASUPRA” LA TOATE ASTEA!.. NU ARE NICI SPAȚIU AL SĂU PROPRIU, EI FIIND ÎN ACELEAȘI TEMPORALITATE, LA FEL, EL ESTE.. „DINTOTDEAUNA, NU ARE NICI ÎNCEPUT, NICI SFÂRSIT!” ASTEA SUNT ATRIBUTELE LUI, COMPLET DIFERITE DE ORICE E FIZIC, LA ÎNTELEGEREANA NOASTRĂ. NU TREBUIE SĂ FIE (CA ÎNTELEGERE) NEAPĂRAT ȘI CEVA LOGIC, LOGICA NOASTRĂ NEFIIND FĂCUTĂ SĂ ÎL ÎNTELEGEM PE EI! EA (LOGICA) FĂCUTĂ CA SĂ SUPRAVIEȚUIM AICI PE Pământ, ÎN SPAȚIUL FIZIC.

DOAR CREZI ÎN EL, SAU NU CREZI!.. DEMONSTRAȚIA NU ȚI-O POATE FACE NIMENI. ÎL SIMȚI „CU INIMA”, SAU NU-L SIMȚI. CUM VI SE PAR ACESTE DEFINIȚII SAU AŞA ZISE CARACTERIZĂRI? CARE DIN ELE SE APROPIE MAI MULT DE ADEVĂR? SAU DUMNEZEU E CHIAR „ADEVĂRUL?” CARE DIN ELE SE APROPIE MAI MULT DE IUBIRE? SAU DUMNEZEU E CHIAR... „IUBIREA?”

ISUS A FOST PERSOANA CARE DETINEA CHEIA TUTUROR RĂSPUNSURILOR, DETINEA CHEIA ȘI PUTEREA IUBIRII DE ACEEA SE SPUNE ÎN MATEI CAP.5 VERS. 28/29:

„Iar când Iisus a sfârșit cuvintele acestea, mulțimile erau uimite de învățătura lui .Că îi învață pe ei ca unul care are putere iar nu cum îi învață căturarii lor.”

CĂCI SUFLETUL, CARE ȘTIM CĂ ESTE O SCÂNTEIE DIN DIVINITATE, ESTE CEL CE VIBREAZĂ PE ACEASTĂ FRECVENȚĂ A IUBIRII, ATUNCI OMUL A PUS FRÂU MINȚII ȘI STĂPÂNIRE CORPULUI SĂU. MARE ESTE LUPTA ACEASTA, DAR CELUI CE A ÎNVINS MARE-I VA FI RĂSPLATA.

DUMNEZEU NE INVITĂ ÎN ORICE CLIPĂ LA ACTUL DUMNEZEIRII SALE, DAR NOI ORBI, NEBUNI ȘI INCONȘTIENTI TRĂIM ÎN ABISUL NEȘTIINȚEI ȘI NE AFUNDĂM ÎN MOCIRLA IGNORANȚEI. CĂCI DACĂ TOATĂ BIBLIA ESTE DE LA CAP LA COADĂ CARTEA ÎN CARE GĂSIM PILDE, ÎNVĂȚĂTURI, SFATURI, POVEȚE, DESTĂINUIRI A EXEMPLULUI ȘI DRUMULUI SPRE O VIAȚĂ CURATĂ ÎN DUMNEZEU, A CUNOAȘTERII DE DUMNEZEU; EA POARTĂ O LEGE CARE DE LA FACEREA PRIMEI LEGI STĂ ÎN PICIOARE PÂNĂ ÎN ZIUA DE ASTĂZI ȘI VA STA MULT DE AICI ÎNCOLO, CĂCI TOTUL SE ASCUNDE AICI ÎN ACEASTĂ LEGE:

„IUBEȘTE-ȚI APROAPELE CA PE TINE ÎNSUȚI!”

ORI PĂNÂ LA AJUNGEREA IUBIRII DE APROAPE TREBUIE MAI ÎNTÂI SĂ-L DESCOPERI PE DUMNEZEU, SĂ DESCOPERI IUBIREA ÎN SINE ȘI APOI LEGEA O VEI RESPECTA DE LA SINE CĂCI IUBIREA DESFIINȚEAZĂ ORICE LEGE. DAR SĂ NU NE ÎNSELĂM ȘI SĂ DEOSEBIM IUBIREA DUMNEZEIASCĂ DE AMĂGIREA OMENEASCĂ ORI DE ȘIRETENIA OMENEASCĂ CĂCI IATĂ CE SE SPUNE ÎN 1 IOAN CAP. 4 VERS. 20/21:

„Dacă zice cineva: iubesc pe Dumnezeu, iar pe fratele său îl urăște, mincinos este! Pentru că cel ce nu iubește pe fratele său pe care l-a văzut, pe Dumnezeu, pe care nu l-a văzut, nu poate să-l iubească. Și aceasta poruncă avem de la el: cine iubește pe Dumnezeu să iubească și pe fratele său.”

FIREȘTE ACEST LUCRU ESTE CLAR, LIMPEDE ȘI DESTUL DE CONVINGĂTOR CĂCI DACĂ AM CĂUTA ȘI AM SPUNE CĂ-L IUBIM PE UN DUMNEZEU PE CARE DE FAPT NICI NU-L CUNOAȘTEM ATUNCI NU VOM CUNOAȘTE NICI CE-I IUBIREA, DE UNDE AVEM NOI ȘTIINȚĂ CARE ESTE ȘI CE ESTE IUBIREA. CĂCI IUBIREA NU E O NOTIUNE, O SIMPLĂ NOTIUNE CE POATE FI ROSTITĂ ORI ÎNVĂȚATĂ, DECI, NU VOM ȘTI SĂ IUBIM ȘI NICI CUM SĂ NE IUBIM APROAPELE ȘI NE VOM AFLA ÎNTR-O TERIBILĂ ÎNCURCATURĂ. DACĂ VOM AVEA ÎNSĂ CONVINGERA CA DUMNEZEU ESTE DRAGOSTE IAR INIMA NOASTRĂ VA DESCOPERI SE VA DESCHEDE ȘI VA PRIMI ACEASTĂ DRAGOSTE ... ATUNCI ÎNTREAGA NOASTRĂ FIINȚĂ SE METAMORFOZEAZĂ ȘI SE MODELEAZĂ SUB LUCRAREA DRAGOSTEI SALE, IAR SUFLETELE NOASTRE VOR CĂUTA SĂ TRĂIASCĂ DOAR ÎN IUBIREA LUI DUMNEZEU ȘI PENTRU IUBIREA LUI DUMNEZEU.

CĂCI LIMPEDE SE SPUNE: ÎN ZADAR CĂUTAM ÎNTR-AIUREA PE DUMNEZEU, CĂCI CEL CE NU IUBEŞTE NU-L VA PUTEA CUNOAŞTE PE DUMNEZEU - NICIODATĂ! PENTRU CĂ DUMNEZEU ESTE - IUBIRE, ESTE DRAGOSTE, ESTE AFECȚIUNE, IAR DACĂ NU PURTĂM DRAGOSTEA ÎN NOI ȘI NU IUBIM NU-L PURTĂM NICI PE DUMNEZEU ȘI RĂTĂCIM, CĂCI ORICE LEGE EXISTENTĂ NU NE VA AJUTA ȘI ORICE PORUNCĂ DATĂ NU NE VA PRISOSI CI DIMPOTRIVĂ NE VA AFUNDA ÎN NEȘTIINȚĂ, IAR NEȘTIINȚA NU NE VA SCOATE LA LIMAN CI NE VA ÎNDEPĂRTA DE DUMNEZEU ȘI DE DRAGOSTEA SA.

SĂ ÎNTELEGEM CĂ MARE ESTE ACEASTĂ TAINĂ - *DRAGOSTEA* - CĂCI IATĂ IOAN NE SPUNE:

„Nu vă mirați fraților dacă lumea vă urăște. Noi știm că am trecut din moarte la viață, pentru că iubim pe frați; cine nu iubește pe fratele său rămâne în moarte.” 1 IOAN CAP. 3 VERS. 13/14.

DECI IATĂ CĂ IUBIREA ESTE CALEA SPRE VIAȚA VEȘNICĂ, IAR CINE-I ÎNTOARCE SPATELE IUBIRII NIMIC NU-L MAI POATE SALVA; CĂCI URA LUMII NU TREBUIE SĂ NE ÎNTĂRÂTE URA NOASTRĂ, CI DIMPOTRIVĂ TREBUIE SĂ ÎNTĂRÂTE DRAGOSTEA CĂCI AȘA NE-A LĂSAT ISUS ÎN TESTAMENTUL SĂU:

„Iubiți pe vrăjmașii voștri, binecuvântați pe cei ce văblastămă, faceți bine celor ce vă urăsc și rugați-vă pentru cei ce vă vatămă și vă prigonesc.” MATEI - CAP. 5 VERS. 44.

IATĂ ISUS NE ARATĂ FAȚA ADEVARATEI IUBIRI, A UNEI SINCERITĂȚI ȘI CURĂȚII FĂRĂ SEAMĂN ȘI A UNEI PURITĂȚI TOTALE CĂCI ÎNSUȘI MÂNTUITORUL NE DEMONSTREAZĂ CĂ IUBIREA ADEVĂRATĂ ESTE ACEEA CARE LA IUBIRE SE VA RĂSPUNDE CU IUBIRE, CĂCI ALTFEL UNDEVA ACEASTĂ IUBIRE SE VA PIERDE, SE VA RĂCI, AFECȚIUNEA VA DISPARÉ ȘI NU VA RĂMÂNE, FIINDCĂ ÎNTR-UN FINAL DOAR UNUL VA IUBI, IAR CELĂLALT SE VA LĂSA IUBIT ȘI VA DEVENI UN SIMBOL ȘI NU VA AVEA MERITUL CUVENIT ȘI NICI FRECVENȚA RECIPROCITĂȚII CREATOARE.

PUTEM BINE OBSERVA ȘI ANALIZA CĂCI LA O IUBIRE FALSĂ LIPSITĂ DE MERIT ȘI ESENȚĂ AU AJUNS CONTEMPORANII NOȘTRI, AM AJUNS NOI CU TOȚII - ÎN ZIUA DE ASTĂZI, PURTĂM IUBIREA PE VÂRFUL BUZELOR DAR INIMILE NE SUNT GOALE ȘI RECI. IATĂ CE NE SPUNE ISUS:

„Dacă iubiți pe cei ce vă iubesc, ce răsplătă veți avea? Au nu fac și vameșii același lucru? Și dacă îmbrățișați numai pe frații voștri, ce faceți mai mult? Au nu fac și neamurile același lucru?”

MATEI CAP. 5 VERS. 46/47.

OARE CÂT VA MAI RĂBDA DUMNEZEU RĂTĂCIREA ȘI NECREDINCIOȘIA OAMENILOR?! PRIN GURA ATÂTOR PROROCI, DUMNEZEU S-A FACUT CUNOSCUT TUTUROR, DOAR CĂ MARE ESTE PUTEREA VRĂJMAȘULUI, DEASĂ CEAȚA NEȘTIINȚEI ȘI DULCE AMĂGIREA PĂCATULUI. ÎN SPATELE UNEI FALSE IUBIRI OMUL NU A ÎNȚELES PUTEREA DRAGOSTEI SUFLETEȘTI ȘI A ÎNLOCUIT-O CU PLĂCEREA TRUPEASCĂ - ANTITETUL IUBIRII SUFLETEȘTI, DE ACEEA PĂCATUL PREACURVIEI A AJUNS ÎN ZIUA DE ASTĂZI LA APOGEU. CĂCI IATĂ, LIPSINDU-NE SCÂNTEIA UNEI CONȘTIINȚE CLARE, LUMEA ȘI-A ÎNTUNECAT MINȚILE ȘI APRINZÂNDU-ȘI POFTELE TRUPULUI AU INTRAT IARĂȘI PE VECIUL FĂGAȘ AL FĂRĂDELEGILOR - FĂGAȘ PE CARE SINCER VORBIND NU ȘTIU SĂ SE FI DEPĂRTAT MĂCAR CÂTEVA CLIPE DE-A LUNGUL EXISTENȚEI ACESTEI BLESTEMATE SPECII NUMITĂ OMENIRE. OARE PÂNĂ CÂND SE VA REPETA ORI VA CONTINUA ACEASTA?

OARE SĂ FIE ATÂT DE GREU SĂ PĂSTRĂM PUR ȘI IMACULAT TEMPLUL LUI DUMNEZEU - SE VEDE CĂ E GREU ATÂTA TIMP CÂT POFTA ACEASTA NEBUNĂ ÎNTUNECĂ ATÂT DE MULT MINTEA ÎNCÂT SE AJUNGE LA PROFANAREA TEMPLULUI LUI DUMNEZEU CARE ESTE TRUPUL. CĂCI MARELE MISTER AL SEXULUI NU NE-A FOST DEZLEGAT ÎNCĂ...FIIND PĂSTRAT ȘI LĂSAT ÎNTR-O ADÂNCĂ ȘI PROFUNDĂ UNDĂ AL UNUI MISTER CE ASCUNDE ÎN EL ÎNSĂși SECRETUL VIETII ȘI AL CREĂRII ȘI PERPETUĂRII SPECIEI UMANE, NU PUTEM ARUNCA VINA PE PREDECESORII NOȘTRI CARE TOTUȘI POARTĂ ÎN EI O PARTE, O MARE PARTE DIN ACEASTĂ VINĂ A NECUNOAȘTERII ȘI A TRANSMITERII ACESTUI TABU INTACT URMAȘILOR.

DUMNEZEU ESTE IUBIRE, IAR IUBIREA NU POATE FI VÂNDUTĂ ORI CUMPĂRATĂ, DE ACEEA FEMEIA CARE-ȘI VINDE CORPUL, GREU PĂCĂTUIEȘTE CĂCI ÎNTINEAZĂ TEMPLUL LUI DUMNEZEU, LOCAȘUL DRAGOSTEI SALE, ORI FEMEIA CARE-ȘI VINDE CORPUL FĂRĂ IUBIRE PĂCĂTUIEȘTE ODATĂ, IAR ACEEA CE ȘI-L VINDE DIN DRAGOSTE PĂCĂTUIEȘTE DE DOUĂ ORI, DEOARECE

IUBIREA NU SE VINDE CĂCI DUMNEZEU CARE ESTE IUBIRE NU ESTE O MARFĂ SPRE A FI SCOS LA VÂNZARE.

DAR ÎN ANTITEZĂ ASCULTAȚI: IUBIREA NU SE SUPUNE LEGII, PUTEM TRAGE CONCLUZIA DREAPTĂ CĂCI CINE-ȘI VINDE TRUPUL FĂRĂ DRAGOSTE NU-ȘI VA GĂSI NICI IERTAREA NICI MÂNTUIREA, PE CÂND ACEEA CARE IUBEŞTE DIN PĂCATUL EI POATE FI IERTATĂ ȘI MÂNTUIREA APROAPE ESTE. IATĂ AVEM SPRE EXEMPLIFICARE PILDA FEMEI PĂCĂTOASE CĂRUIA ISUS I-A ZIS:

„Iertate sunt păcatele ei cele multe, căci mult a iubit. Iar cui se iartă puțin, puțin iubește. Iar către femeie a zis: Credința ta te-a măntuit; mergi în pace.” LUCA - CAP. 7 VERS. 47, 50.

OARE NE VEI IERTA DOAMNE PENTRU ACEASTĂ RĂTĂCIRE CUMPLITĂ LA CARE OMENIREA CONTINUĂ ÎN DIZGRAȚIE SĂ-ȘI PIARDĂ HARUL PE CARE CU MULTĂ GRAȚIE ȘI MĂRINIMIE INFINITĂ L-AI DĂRUIT NOUĂ PĂCĂTOȘILOR TĂI, NOUĂ ÎNDĂRĂTNICEI TALE CREAȚII - MARE ESTE RĂBDAREA TA DOAMNE - PÂNĂ CÂND NE VEI CRUȚA?

AVEM DECI O MARE NECUNOSCUTĂ LA CARE NU PUTEM RĂSPUNDE ȘI O LUPTĂ APRIGĂ PE CARE SE VEDE CĂ NU MULTI O POT DUCE, CÂND ÎNSUși PAVEL NE SPUNE:

„Că după omul cel lăuntric, mă bucur de legea lui Dumnezeu. Dar văd în mădularele mele o altă lege, luptându-se împotriva legii minții mele și făcându-mă rob legii păcatului care este în mădularele mele. Om nenorocit ce sunt! Cine mă va izbăvi de trupul mortii acesteia?” ROMANI CAP. 7 VERS. 22/23/24.

IATĂ DAR CĂ TREBUIE SĂ ÎNȚELEGEM CĂ PÂNĂ A AJUNGE LA ADEVĂRATA IUBIRE TREBUIE SĂ TRECEM PRIN STADIUL UNEI SUFERINȚE, A UNEI JERTFE, A UNUI CALVAR; DOAR AȘA VOM AJUNGE SĂ CUNOAȘTEM ADEVĂRATA DRAGOSTE...CĂCI DUMNEZEU ATÂT DE MULT A IUBIT LUMEA CĂ L-A DAT PE ISUS SĂ NE FIE ÎNDRUMĂTOR, CĂLĂUZĂ ȘI PILĂ, IAR FIINDCĂ ATINGEREA DRAGOSTEI SUPREME CERE ÎN FINAL JERTFA TOTALĂ - PENTRU NOI, PENTRU A ÎNȚELEGE ACEASTĂ DOVADĂ, DUMNEZEU NU A PREGETAT ȘI A DAT FIUL CA JERTFĂ PENTRU PĂCATELE NOASTRE, IAR ISUS PENTRU AȘI MĂRI ȘI DESĂVÂRȘI SLAVA SA, NU A CÂRTIT CI CA ADEVĂRAT MIELUL LUI DUMNEZEU NU A SCOS O VORBĂ. ASEmeni MIELULUI DUS LA ÎNJUNGHIERE

CARE NU SCOATE UN SUNET LA FEL MÂNTUITORUL NU A ROSTIT UN CUVÂNT CI S-A JERTFIT DIN IUBIRE PENTRU TATĂL ȘI PENTRU NOI OAMENII, CA NOI SĂ-L ÎNȚELEGEM ȘI SĂ-L URMĂM, SĂ-I ÎNȚELEGEM GESTUL ȘI LUCRAREA ȘI SĂ-L IMITĂM.

DAR CE FACEM NOI? AICI ESTE URLETUL ȘI JALEA GROAZNICĂ: A ASCULTAT OMENIREA? AŞ! DA DE UNDE SĂ ASCULTE CĂCI NOI OAMENII AM UITAT TOTUL. LUMEA-L UITĂ PREA REPEDE PE DUMNEZEU, A UITAT PREA USOR CHINUL MÂNTUITORULUI, A LĂSAT TOTUL PRADĂ UITĂRII, CA ȘI CUM TOTUL AR FI O LUCRARE A ZEILOR LA CARE OMENIREA N-AR PARTICIPA, LA CARE OMENIREA ESTE ATÂT DE - ABSORBITĂ – CU ȘI DE STUDIUL PĂCATULUI ȘI FĂPTUIREA LUI ÎNCÂT NU ARE CÂND SĂ MAI DEA SOCOTEALĂ ȘI LEGILOR ORI PORUNCILOR LUI DUMNEZEU.

ȘI FIINDCĂ AVEM O PERFECTĂ CARACTERIZARE A DRAGOSTEI FĂCUTĂ DE PAVEL ÎN 1 CORINTENI VOM TRECE TOT CAP. 13 SUB LUPA CUNOAȘTERII PENTRU CEI FLAMÂNZI DE CUVÂNTUL LUI DUMNEZEU:

„De aş grăi în limbile oamenilor și ale îngerilor, iar dragoste nu am, făcutu-m-am aramă sunătoare și chival răsunător. Și de aş avea darul proorociei și tainele toate le-aș cunoaște și orice știință și de aş avea atâta credință încât să mut munții, iar dragoste nu am, nimic nu sunt. Și de aş împărți toată avuția mea și de aş da trupul meu ca să fie ars, iar dragoste nu am, nimic nu-mi folosește. Dragostea îndelung rabdă, dragostea este binevoitoare, dragostea nu pizmuiește, nu se laudă, nu se trufește. Dragostea nu se poartă cu necuviință, nu caută ale sale, nu se aprinde de mânie, nu gândește răul. Toate le suferă, toate le crede, toate le nădăjduiește. Toate la rabdă. Dragostea nu cade niciodată. Cât despre prorocii - se vor desființa; duhul limbilor va înceta știința se va sfârși, pentrucă în parte cunoaștem și în parte prorocim. Dar când va veni ceea ce e desăvârșit atunci ceea ce este în parte se va desființa. Când eram copil, vorbeam ca un copil, simteam ca un copil, judecam ca un copil; dar când m-am făcut bărbat, am lepădat cele ale copilului. Căci vedem acum ca prin oglindă, în ghicitură, iar atunci, față către față; acum cunosc în parte, dar atunci voi cunoaște pe deplin, precum am fost cunoscut și eu. Și acum rămân acestea trei: credința, nădejdea, dragostea, iar mai mare decât acestea este dragostea.”

DUMNEZEU - CREATORUL NU ESTE UN „GARDIAN” CARE SĂ TE URMĂREASCĂ CE FACI TU PE TERRA, CI DUMNEZEU ESTE UN DĂTĂTOR, ADICĂ

UN CÂMP DE ENERGIE POTENȚIALĂ NECOLAPSATĂ, CARE ÎȚI DĂ FLORILE PE CARE LE-AI SEMĂNAT ÎN GRĂDINA LUI CUANTICĂ. DUMNEZEU NU TE JUDECĂ SAU PEDEPSEŞTE, CUM TE-AU PĂCĂLIT UNII ÎN FEL ȘI FEL DE SCRİERI DISTORSIONATE, CI EMOȚIILE TALE SUPRIMATE ȘI REPRIMATE FAC ZI DE ZI ASTA.

PENTRU MAJORITATEA OAMENILOR, TERMENUL DUMNEZEU IMPLICĂ UN „ALTUL”. CU TOATE ACESTEA, ÎN TOTALITATEA CREAȚIEI NU EXISTĂ NICI O SEPARARE, DECI ESTE IMPOSSIBIL PENTRU CEL CARE A FOST CREAT SĂ FIE SEPARAT DE CREATOR.

IMAGINEA FALSĂ CĂ AICI, PE TERRA EXISTĂ UN PĂCĂTOS (OMUL), IAR ACOLO SUS, UNDEVA ÎN PARADIS, UN DUMNEZEU, NU ESTE ALTCEVA DECÂT UN PUNCT DE VEDERE AL EGOULUI. CEA MAI PUTERNICĂ FORMĂ DE RUGĂCIUNE DEDICATĂ CREATORULUI, ESTE VIBRAȚIA TA ÎNALȚĂ, FIINDCĂ DUMNEZEU ESTE DE FAPT O VIBRAȚIE ENERGETICĂ INFINITĂ...ȘI NU UNA ORICARE CI ACEEA A BEATITUDINII COSMICE UNIVERSALE A IUBIRII PLENARE CREATIVĂ ȘI CREATOARE CE SĂLĂSLUIEȘTE ÎN NOI TOȚI...

CREȘTINI DE PRETUTINDENI, FRAȚI ÎNTR-UN HRISTOS, FII AI LUI DUMNEZEU - CE OARE, VREM MAI MULT! CĂCI IATĂ AICI PAVEL NE DEZVĂLUIE CARACTERUL ADEVĂRATULUI CREȘTIN, CARACTERUL CELUI CARE L-A CUNOSCUT PE DUMNEZEU CA DRAGOSTE ȘI-L ÎMPĂRTĂȘEȘTE ȘI-L TRĂIEȘTE CA DRAGOSTE, CARACTERUL ADEVĂRATULUI FIU A LUI DUMNEZEU. CĂCI DUPĂ CE ÎN CAP. 13 NE SCHIȚEAZĂ CARACTERISTICILE DRAGOSTEI, DECI...CE TREBUIE SĂ FACEM ȘI CUM SĂ FIM PENTRU A OBȚINE DRAGOSTEA ȘI MAI ALES CUM ȘI CE ESTE DRAGOSTEA CUM ȘI CE ESTE DUMNEZEU!! ÎN IMEDIAT PRIMUL CUVÂNT DIN CAP. 14 NE SPUNE: CĂUTA-ȚI DRAGOSTEA! DECI, NE INVITĂ SĂ-L CĂUTAM PE DUMNEZEU, SĂ-L CUNOAȘTEM! APOSTOLUL PAVEL NE SPUNE:

„Când eram copil vorbeam ca un copil, simteam ca un copil, gândeam ca un copil; când m-am făcut om mare am lepădat ce era copilăresc.” 1 CORINTENI CAP. 13 VERS. 11

IDEAL AR FI SĂ RĂMÂNEM COPII, SĂ NU LEPĂDĂM NICIODATĂ CELE ALE COPIILOR - SĂ DEVENIM OAMENI MARI, DAR SĂ RĂMÂNEM ÎN SUFLETE COPII, CU ACEA SIMȚIRE DE COPII, SĂ RĂMÂNEM CU ACEA INOCENȚĂ COPILĂREASCĂ ÎN NOI, CU ACEA PURITATE DE COPII, CU ACEA NEVINOVĂȚIE COPILĂREASCĂ

ȘI CU ACEA SUAVĂ ȘI DULCE IUBIRE PE CARE DOAR COPIII O AU, DOAR EI O POSEDĂ - NOI O PIERDEM. CĂCI DACĂ MATERIALIZAREA NOASTRĂ CA OAMENI ADUCE CÂȘTIG, PUȚINĂ EXPERIENȚĂ ȘI CUNOAȘTERE ADUCE ÎN SCHIMB CA PIERDEREA, SIMȚIREA ȘI TRĂIREA PURĂ ȘI INOCENTĂ. CĂCI NU ACUMULAREA DE CUNOȘTINȚE ȘI DATE ESTE CEEA CE NE TRANSFORMĂ CA SUFLET CI TRĂIREA ȘI IUBIREA, SIMȚIREA ȘI CURĂȚIA SUFLETEASCĂ - SĂ NU UITĂM CĂCI MÂNTUITORUL A SPUS:

„Lăsa-ți copiii și nu-i opriți, să vină la mine ca a unora ca aceștia este Împărăția cerurilor.”
MATEI CAP. 19 VERS. 14

„Adevărat zic vouă: cine nu va primi Împărăția lui Dumnezeu ca un copil nu va intra în ea.”
MARCU CAP. 10 VERS. 15.

SĂ NE AMINTIM, DAR CUM SIMȚEAM LUMEA CÂND ERAM COPII, CÂTĂ CURĂȚIE EXISTA ÎN SUFLETELE NOASTRE, CÂTĂ NEVINOVĂȚIE, CÂTĂ INOCENȚĂ, CÂTĂ PURITATE! CINE OARE POATE SĂ NU IUBEASCĂ COPII, CÂND JOACA LOR ESTE ATÂT DE NEVINOVATĂ, CÂND GRIJA LOR ESTE INEXISTENTĂ - CĂCI ȘTIU CĂ PĂRINȚII-I PROTEJEAZĂ ȘI-I OCROTESC! CU ATÂT MAI MULT NOI, TREBUIE SĂ ALUNGĂM RĂUTATEA DIN SUFLETELE NOASTRE ȘI MAI ALES GRIJILE, CĂCI GRIJILE NU EXISTĂ - NOI LE INVENTĂM, CĂCI NOI, TREBUIE SĂ NE LASĂM ÎN SEAMA GRIJII TATĂLUI CERESC CARE NE PROTEJEAZĂ CA PE COPII AI SĂI, CARE NE ARE SUB PAZA SA ATOTPUTERNICĂ ÎN INFINITEA EI .

DUMNEZEU A CREAT LUMEA PERFECTĂ, PE OM ÎNSĂ L-A LĂSAT SĂ TINDĂ SINGUR SPRE PERFECTIONE. STADIUL ȘI IMPERFECȚIUNE LA CARE SE AFLĂ ESTE TOT ÎN PLANUL LUI DUMNEZEU CĂCI DE LA PUȚINI LA NIMENI AU ACCES LA CORIDOARELE DESCHISE ALE INTELIGENȚEI DIVINULUI. SĂ NU NE HAZARDĂM DECI SĂ-I DĂM IMAGINE ORI FORMAT LUI DUMNEZEU - ESTE CURATĂ NEBUNIE OMENEASCĂ, DAR DAT FIINDCA OMUL ESTE LĂSAT ÎN NEȘTIINȚĂ, EL INVENTEAZĂ UNEORI, CĂCI DUMNEZEU I-A LASAT LIBERĂ IMAGINAȚIA, ARE TOTUȘI LA DISPOZIȚIE IMAGINAȚIA, ÎNSĂ ȘI ACEASTA DEȘI E LIBERĂ, E CREATIVĂ, ESTE LIMITATĂ; CĂCI O IMAGINE A CREAȚIEI BÂNTUITĂ DE O IMAGINAȚIE FANTEZISTĂ ESTE NULĂ, IAR O IMAGINE A CREAȚIEI BAZATĂ DOAR PE CRITERII PUR OMENEȘTI ESTE IARĂȘI NULĂ. NOI NU CUNOAȘTEM NICI NATURA NICI IDENTITATEA LUI DUMNEZEU DECI NU

ŞTIM NIMIC, NU DEȚINEM NIMIC, IAR ÎN ARMAȚI DOAR CU UN NIMIC, PĂSTRÂND ÎN VISTERIA ȘI BAGAJUL ȘTIINȚEI ȘI CUNOȘTINȚELOR NOASTRE PE NIMIC - POATE FI NIMICUL ACESTA DESTUL DE MARE, POATE FI IMENS - TOT UN NIMIC DEȚINEM - NU VOM CUNOAȘTE NIMIC, VOM AVEA DOAR SIMPLE SUPOZIȚII; AȘADAR PORNIND DE LA NIMIC ESTE GREU A AJUNGE LA ADEVĂR.

SĂ NU UITĂM SĂ DESCOPERIM ECHILIBRUL ÎN TOT CEEA CE FACEM ȘI SUNTEM, CĂCI DEPĂȘIND ANUMITE LIMITE CĂDEM ÎN NOCIVITATEA EXTREMELOR CARE SUNT ÎN CONTRAST DAR AICI...NU E VORBA DOAR DE ECHILIBRU CI DE POLARITATEA EXTREMELOR DIN FAPTE SĂVÂRȘITE DIN DRAGOSTE VEI DA ÎN CLOCOT, SĂVÂRȘITE FĂRĂ DRAGOSTE VEI FI RECE ȘI INDIFERENT, SĂVÂRȘITE ÎNSĂ FORMAL SUB PECETEA DRAGOSTEI, DAR ÎN LIPSA ACESTEIA TE VA SCOATE LA APEL ...CĂLDICEL: „Știu faptele tale: că nu ești nici rece, nici în clopot. O, dacă ai fi rece sau în clopot! Dar, fiindcă ești căldicel, nici rece, nici în clopot, am să te vârs din gura Mea.” IAR CONTRASTUL ECHILIBRULUI DRAGOSTEI LA EXTREME AR ARĀTA AȘA:

Inteligența, fără dragoste, te face pervers.

Justiția, fără dragoste, te face placabil.

Diplomația, fără dragoste, te face ipocrit.

Succesul, fără dragoste, te face arogant.

Bogăția, fără dragoste, te face avar.

Supunerea, fără dragoste, te face servil.

Sărăcia, fără dragoste, te face orgolios.

Frumusețea, fără dragoste, te face ridicol.

Autoritatea, fără dragoste, te face tiran.

Munca, fără dragoste, te face sclav.

Simplitatea, fără dragoste, își pierde valoarea.

Vorbele, fără dragoste, te fac introvertit.

Legea, fără dragoste, te supune.

Politica, fără dragoste, te face egoist.

Credința, fără dragoste, te face fanatic.

VIAȚA, FĂRĂ DRAGOSTE... ÎȘI PIERDE SENSUL!

Unde dragoste nu e, nimic nu este și nici nu poate fi!

ÎNVÂRTINDU-NE ÎN JURUL TEORIEI NIMICULUI UNEORI EMITEM FALSURI ADEVĂRATE, IAR ALTEORI ADEVĂRURI FALSE; SĂ NU UITĂM TOTUȘI CĂ ȘI NIMICUL FACE PARTE INTEGRANTĂ DIN ADEVĂR.

PENTRU A AVEA O VIZIUNE A CREAȚIEI APELĂM LA ALLAN KARDEK CARE ÎN CARTEA SPIRITELOR RĂSPUNDE LA URMĂTOARELE ÎNTREBĂRI:

„CUM S-A CREAT UNIVERSUL? FĂRĂ ÎNDOIALĂ, EL NU S-A PUTUT CREA ÎN TOTALITATE SINGUR, CA DUMNEZEU ȘI ASTFEL N-AR PUTEA FI LUCRAREA LUI. RAȚIUNEA NE SPUNE CĂ UNIVERSUL NU S-A PUTUT CREA PE SINE ÎNSUȘI ȘI NU PUTEA FI O LUCRARE A HAZARDULUI. EL TREBUIE SĂ FIE LUCRAREA LUI DUMNEZEU! CUM A CREAT DUMNEZEU UNIVERSUL? PENTRU A MĂ SERVI DE O EXPRESIE: VOINȚA SA. NIMIC NU ZUGRĂVEȘTE MAI BINE ACEASTĂ VOINȚĂ ATOTPUTERNICĂ DECÂT FRUMOASELE EXPRESII ALE GENEZEI. DUMNEZEU A ZIS: „LUMINĂ SĂ FIE ȘI LUMINĂ A FOST.”

IATĂ UN RĂSPUNS CU CARE, ȘI DE CARE MULTI POT FI MULTUMIȚI, DAR IATĂ UN ALT RĂSPUNS CARE POATE ADUCE NEMULTUMIRI DACĂ NU E ÎNȚELES. RAJNEESH ÎN SPIRITUALITATEA TANTRICĂ NE SPUNE:

„CERUL NU ARE O GENEZĂ. CERUL NU ESTE CREAT; EL NU ESTE PRODUS DE NIMIC. DE FAPT, PENTRU CA CEVA SĂ EXISTE, UN CER ESTE NECESAR, OBLIGATORIU; EL TREBUIE SĂ EXISTE MAI ÎNAINTE CA ORICE ALTCEVA SĂ POATĂ EXISTA. DACĂ-L ÎNTREBI PE UN TEOLOG CREȘTIN, EL SPUNE: [DUMNEZEU A CREAT LUMEA] ÎNTREABĂ-L DACĂ MAI ÎNAINTE CA EL SĂ FI CREAT LUMEA EXISTA VREUN CER SAU NU. DACĂ NU EXISTA NICI UN CER UNDE EXISTA DUMNEZEU? EL TREBUIE SĂ FI AVUT NEVOIE DE SPAȚIU. DACĂ NU EXISTA NICI UN SPAȚIU, UNDE A CREAT EL LUMEA? UNDE A PUS EL LUMEA? SPAȚIUL ESTE O NECESITATE ... CHIAR ȘI PENTRU DUMNEZEU. NU POȚI SPUNE [DUMNEZEU A CREAT SPAȚIUL] AȘA CEVA AR FI ABSURD, PENTRU CĂ ATUNCI

EL N-AR FI AVUT UNDE SĂ EXISTE. SPAȚIUL PUREI CONȘTIINȚE ABSOLUTE TREBUIE SĂ-L PRECEADĂ PE DUMNEZEU.”

IATĂ-NE AŞADAR ÎNTR-O MARE LACUNĂ ȘI ENIGMĂ PE CARE NU O VOM DEZLEGA CU AFIRMAȚII PRO ORI CONTRA, NE LIPSEŞTE TRANSCENDEREA. EXISTĂ POSIBILITATEA CA RAJNEESH SĂ AIBĂ PERFECTĂ DREPTATE, EXISTĂ ȘI CEALALTĂ POSIBILITATE A LUI KARDEK SĂ FIE VIABILĂ ȘI VALABILĂ, ÎN FINAL CELE DOUĂ CAZURI PARALELE NE ADUC ÎN FAȚĂ ETERNUL ȘI NEDEZLEGATUL MISTER CINE A FOST PRIMUL OUL SAU GĂINA? IAR RĂSPUNSUL VINE CATEGORIC: COCOȘUL ADICĂ DUMNEZEU!

PENTRU A STUDIA VERIDICITATEA CELOR CITITE NE VOM HAZARDA ÎNTR-O PERICULOASĂ SUPOZIȚIE FIREȘTE E O SIMPLĂ SUPOZIȚIE PE CARE O ARUNCĂM SPRE ANALIZĂ: DUMNEZEU SAU SPAȚIUL! DA. E ABSURD SĂ SPUNEM CĂ DUMNEZEU A CREAT SPAȚIUL, DAR FIINDCĂ NU CUNOAȘTEM FORMA ȘI NATURA LUI DUMNEZEU DE CE SĂ NU ADMITEM MĂCAR ȘI PENTRU O SECUNDĂ CĂ DUMNEZEU ESTE ÎNSUȘI SPAȚIUL, SPAȚIUL ENERGILOR SUBTILE ȘI AL INTELIGENȚEI ULTIME SUPREME ȘI ABSOLUTE ÎN CARE A CREAT APOI UNIVERSURILE. DESIGUR E RIDICOLĂ POATE ACEASTĂ AFIRMAȚIE ORI POATE NU ESTE RIDICOLĂ DAR NU ESTE FORMULATĂ CORECT. CĂCI VOM AJUNGE LA PUNCTUL DE FRONTIERĂ PE CARE L-AU TRASAT IDEALIȘTII ȘI MATERIALIȘTII UMANITĂȚII; EI AU SEPARAT NOI TREBUIE SĂ UNIM.

A UNI MATERIA CU IDEEA NU E UȘOR... DAR FIINDCĂ STUDIUL ESTE UNIVERSUL ȘI CREAȚIA LUI - CINE ÎȘI POATE IMAGINA INFINITUL UNIVERSURILOR, AL SPAȚIULUI FĂRĂ A OBSERVA CĂ ȘI MATERIALIȘTII ȘI IDEALIȘTII AU O FRONTIERĂ, O BARIERĂ ȘI O LIMITĂ PE CARE NU O DEPĂȘESC. IATĂ, DACĂ ÎN REALITATE NU AJUNGEM SĂ AFLĂM PÂNĂ UNDE TINDE UNIVERSUL ÎN MINTEA NOASTRĂ OMENEASCĂ ACEASTA TINDE PÂNĂ ACOLO PÂNĂ UNDE FORMELE NU MAI SUNT DECÂT IDEI! ÎNTR-O ZI AM EPUIZAT PÂNĂ ȘI IDEILE ÎNSĂ UNIVERSUL ÎȘI CONTINUĂ EXPANSIUNEA CĂTRE INFINIT...ACESTA ESTE DUMNEZEU ...

IATĂ-NE MERGÂND PÂNĂ ACOLO PÂNĂ UNDE S-A PERMIS PĂMÂNTESTE SĂ MERGEM; PÂNĂ ACOLO PÂNĂ UNDE NICI IMAGINAȚIA NU NE MAI AJUTĂ. IATĂ, GĂSIM ÎN EFESENI. CAP. 3 VERS. 18:

„Ca să puteți înțelege cu totii sfintii, ce este largimea și lungimea și înălțimea și adâncimea.”

DESIGUR NE RAPORTĂM LA DOUĂ UNIVERSURI, AMÂNDOUĂ NECUNOSCUTE, ESTE VORBA DE MACROUNIVERSUL ÎNCONJURĂTOR CU TOT CEEA CE CONȚINE, CU FORMELE PE CARE LE ȘTIM ȘI PE CARE NU LE ȘTIM, FORMELE SUBTILE ALE UNIVERSULUI; APOI MICROUNIVERSUL INTERIOR CU LUMEA SUBTILĂ ȘI INTELIGENTĂ ASCUNSĂ ÎN EL, ADICĂ ÎN NOI ÎNSINE.NOI OAMENII LE SEPARĂM FIINDCĂ NU LE CUNOAȘTEM, FIINDCĂ NU NE CUNOAȘTEM, ÎN FOND ELE SE TOPESC, SE INTERSECTEAZĂ, FUZIONEAZĂ, TRĂIESC ÎMPREUNĂ, SUNT UN TOT - NE CONDUC LA DUMNEZEU CARE CU AJUTORUL GÂNDIRII NOASTRE OMENEȘTI ȘI AL RAȚIONAMENTULUI OMENESC PUTEM ÎNTREVEDEA CĂ DUMNEZEU ESTE: ETERN, INFINIT, IMUABIL, IMATERIAL ȘI MATERIAL ÎN ACELAȘI TEMP, UNIC, ATOTPUTERNIC, JUST, OMNIPREZENT, OMNIȘTIENT .

OMENIREA I-A ÎMPRUMUTAT DIN CARACTERUL UMAN, ASTFEL DUMNEZEU A AJUNS BUN ȘI IERTĂTOR LA CREȘTINI; CRUNT, NEMILOS / RĂZBUNATOR LA IUDEI, GRANDIOS ȘI MĂREȚ LA MUSULMANI, SUBLIM LA HINDUȘI. IATĂ DAR CUM PUTEM ÎNȚELEGE LUNGIMEA ȘI LĂRGIMEA ȘI ÎNĂLȚIMEA ȘI ADÂNCIMEA.

VOR FI MULTI CARE VOR ALERGA LA PASAJUL DIN GENEZĂ / FACEREA CAP. 1 VERS. 1 ÎN CARE SE SPUNE:

„La început a făcut Dumnezeu cerul și pământul.”

IATĂ DECI CĂ DACĂ RAJNEESH SE CONTRAZICE CU KARDEK LA SCARĂ MICĂ CU BIBLIA, SE CONTRAZICE LA SCARĂ MARE, CĂCI EL SPUNE, CĂ CERUL NU ARE O GENEZĂ, PE CÂND ÎN GENEZĂ AFLĂM CĂ CERUL L-A CREAT DUMNEZEU.LA PRIMA VEDERE AŞA PARE DOAR CĂ INTERPRETările POT FI DIFERITE DACĂ ȘTIM LA CARE CER SE REFERĂ, CĂCI BIBLIA NE VORBEȘTE DOAR DE UN FENOMEN LOCAL SĂ ZICEM FORMAREA PĂMÂNTULUI, A PLANETEI TERRA!? SĂ NU UITĂM CĂCI DOAR PLANETA NOASTRĂ DEOCAMDATĂ DIN CÂTE CUNOAȘTEM ARE ACEST CER DIN CAUZA STRATURILOR ATMOSFERICE CARE DATORITĂ PARTICULELOR DE APĂ ȘI FIRICELELOR DE PRAF CE SE MIȘCĂ LIBER ÎN ÎNVELIȘUL ATMOSFERIC, AU

PROPRIETATEA DE A DIFUZA, DE A LĂSA SĂ SE ÎMPRĂŞTIE ÎN TOATE DIRECȚIILE UN ANUMIT FEL DE RAZE CE SE FAC VIZIBILE LA LUMINA SOARELUI CÂND E SENIN. PRIN URMARE, VĂZUT LA LUMINA ZILEI, CERUL ALBASTRU NU ESTE ALTCEVA DECÂT ÎNVELIȘUL DE AER AL PLANETEI NOASTRE [ATMOSFERA – STRATOSFERA] LUMINATĂ DE SOARE. IAR ADEVĂRATUL CER ESTE UN SPAȚIU NEMĂRGINIT, LIPSIT DE LUMINĂ ȘI DE AER UN VID INFINIT, CARE ÎNCONJOARĂ GLOBUL PĂMÂNTESC DIN TOATE PĂRTILE. ORI RAJNEESH LA ACEST SPAȚIU COSMIC SE REFERĂ ȘI-L NUMEȘTE CER. CÂT DESPRE CERUL BIBLIC NU NE PUTEM LĂMURI SAU PRONUNȚA, ORI TRADUCEREA DIN EBRAICĂ NU A FOST CEA IDEALĂ ORI IMAGINAȚIA ȘI LIPSA CUNOȘTINȚELOR PE CARE LE DEȚINEAU OAMENII STRĂVECHI NU AU AJUTAT LA ÎNȚELEGerea ȘI INTERPRETAREA DEPLINĂ ȘI CORECTĂ CÂND S-A SCRIS ACUM 2500 DE ANI GENEZA, CĂCI CUM ÎȘI / ȘI NE EXPLICĂ OMUL TIMPURILOR MOISE:

„A făcut Dumnezeu tăria și a despărțit Dumnezeu apele cele de sub tărie de apele cele de deasupra tăriei.” FACEREA CAP. 1 VERS. 7;

ACEA TĂRIE PE CARE DUMNEZEU O NUMISE CER ERA ACEL CEVA CE ȚINE APELE DE SUS (ASTĂZI EXISTĂ PENTRU UNII MITUL AȘA ZISULUI FIRMAMENT SAU DOMUL). CE ȘTIA OMUL DE ACUM 2500 DE ANI DESPRE PLANETA SA - MAI NIMIC, DACĂ NU CHIAR NIMIC- AȘA CĂ E SIMPLU CA ALBASTRUL CERULUI SĂ CREEZE IMAGINEA UNOR MĂRI ȘI OCEANE, A UNOR APE DINCOLO DE TĂRIE, DINCOLO DE CER. CU APELE DE SUB CER DUMNEZEU LE-A ADUNAT APOI S-A IVIT PĂMÂNTUL, ERA SIMPLU ȘI DE ÎNȚELES CĂCI MOISE ERA MARTORUL NU OCULAR AL FACERII, CI MARTORUL IMAGINATIV AL NARAȚIEI GENEZEI A CELOR PETRECUTE PE PĂMÂNT [MARTOR E UN FEL DE-A SPUNE] CÂT DESPRE APELE DE DEASUPRA TĂRIEI - TĂCERE! NU SE MAI SPUNE NIMIC FIINDCĂ NU PUTEAU SĂ NE SPUNĂ NIMIC OAMENII TIMPURILOR, CĂCI NU AVEAU ACCES LA O ASTFEL DE ÎNȚELEGERE ȘI CUNOAȘTERE, DE ACEEA AM ZIS CĂ FACEREA NE VORBEȘTE DOAR DE UN FENOMEN LOCAL DIN UNIVERS... FACEREA PĂMÂNTULUI.

DAR DE LA ACEASTA LA SPAȚIUL PUREI CONȘTIINȚE E DRUM LUNG, E O CALE NECUNOSCUTĂ LA CARE EU ÎMPREUNĂ CU TOȚI CEI CE NU DEȚIN PUTEREA DE CUPRINDERE A ACESTUI SPAȚIU SĂ NE OPRIM, SPRE A NU RĂTĂCI PREA MULT

ÎN LABIRINTUL SUPOZIȚIILOR CĂCI NE AFLĂM PE UN TEREN ALUNECOS, UN TEREN PE CARE NEȘTIINȚA ȘI NECUNOAȘTEREA NOASTRĂ NU POT DA ROD. IATĂ SE NAȘTE O CIUDATĂ IRONIE - CE ȘTIA OMUL ACUM 2500 DE ANI? NIMIC! CE ȘTIM NOI DUPĂ 2500 DE ANI? CEVA MAI MULT DECÂT EL DAR TOT NIMIC! ADICĂ AM ACUMULAT UN NIMIC INFORMAȚIONAL MAI MARE PLIN DE TEORII DAR ÎN REST NIMICUL A RĂMAS SUVERAN ...

DAR DACĂ DORIM CU ADEVĂRAT SĂ ȘTIM, SĂ CUNOAȘTEM, SĂ CĂPĂTĂM ÎNȚELEPCIUNE PUTEM CERE TOATE ACESTEIA, CĂCI ÎN IACOV CAP. 1 VERS. 5/6 ESTE SCRIS:

„Și de este cineva din voi lipsit de înțelepciune să o ceară de la Dumnezeu, cel ce dă tuturor fără deosebire și fără înfruntare și i se va da. Să ceară însă cu credință, fără să aibă vreo îndoială, pentru că cine se îndoiește este asemenea valului mării mișcat de vânt și aruncat încocace și încolo.”

PENTRU A-MI OPRI ELANUL CÂT ȘI FIERBINȚEALA PĂRERILOR VOI EXEMPLIFICA FAPTUL CĂ ÎN ULTIMĂ INSTANȚĂ SINELE FIECĂRUIA DIN NOI – ASPECTUL ULTIM AL ORICĂREI FIINȚE ESTE DE NATURĂ DIVINĂ - DECI DUMNEZEU REPREZINTĂ GHIDUL INTERIOR AL FIECĂRUI OM. DE CE NU URMĂM ACEST GHID, ACEASTĂ VOCE INTERIOARĂ?! PENTRU CĂ MULȚI SUNT CHEMAȚI ȘI PUȚINI ALEȘI, FIINDCĂ OMUL AȘA CUM SE MANIFESTĂ ÎN PERIOADA ACTUALĂ PE PĂMÂNT, ESTE LIMITAT ÎN VIZIUNEA SA DE IGNORANȚA ÎN CARE SE CUFUNDĂ ȘI NU POATE SĂ AJUNGĂ ÎN MOD NORMAL FOARTE DEPARTE, FIE ÎNSPRE ASPECTELE ELEVATE, FIE ÎNSPRE INTERIOR CĂTRE SINELE ABSOLUT, ÎNSPRE MACRO ȘI MICROCOSMOSUL DE ODINIOARĂ LA NIVEL SUBTIL DE ACEASTĂ DATĂ.

APOI ILUZIA, CARE ESTE UN EFECT AL IGNORANȚEI, ACȚIONEAZĂ ATÂT DEMULT ASUPRA SIMȚURILOR SALE ÎNCÂT ESTE FOARTE UȘOR PENTRU UN ASEMANEA OM SĂ GREȘEASCĂ ASCULTÂND VOcea PROPRIULUI SĂU EGO INFERIOR CONSIDERÂND CĂ ACESTA ESTE SINELE ULTIM SUBLIM ȘI NU VOcea INTUIȚIEI ȘI A INSTINCTULUI PRIMORDIAL, UNICELE ELEMENTE DIN CARE SE POATE CONSTRUI TEMELIA PE CARE POATE FI CLĂDITĂ CREDINȚA ADEVĂRATĂ ȘI NU CREDINȚA MOȘTENITĂ SAU CREDINȚA PRIN CONVERTIRE...

DESPRE DUMNEZEU NE PLACE SĂ VORBIM ORI FOARTE MULT ORI DELOC. DESPRE CEI CARE NU SE OBODESC CU ACEST SUBIECT OMENIREA I-A NUMIT ATEI. CUVÂNTUL ATEU PROVINE DIN GRECESCUL ATHEOS CARE ÎNSEAMNA FĂRĂ DUMNEZEU (THEOS -DUMNEZEU, ÎN LIMBA GREACĂ, ODATĂ INTRODUSĂ VOCALA A ÎN FATA UNUI CUVÂNT, ACESTA CAPĂTĂ O FORMĂ NEGATIVĂ A - FĂRĂ) DEȘI PARE CIUDAT ÎNSĂ NICI CEI CE CONSIDERĂ CĂ SUNT CU DUMNEZEU NU NE POT DOVEDI ACEASTA DEOARECE DIFERENȚA DINTRE ATEI ȘI NEATEI ESTE INFIMĂ UNII CRED IAR CEILALTI NU - ÎN ACEL DUMNEZEU! CA ATARE CEI CE CRED NU POT DOVEDI CĂ SUNT CU DUMNEZEU - CREDINȚA NU ESTE O DOVADĂ CI O OPINIE ILUZORIE ASTFEL DOAR ACEI CÂȚIVA CARE DUMNEZEU ESTE CU EI NE POT FACE CUNOSCUTĂ PREZENȚA ACESTUIA, AICI ESTE SINGURA DIFERENȚĂ DE ORIGINALITATE DACĂ CREDINȚA TA E FALSĂ TU EȘTI CU DUMNEZEU IAR DACĂ CREDINȚA TA ESTE ADEVĂRATĂ DUMNEZEU ESTE CU TINE...

ASTFEL SE RIDICĂ SIMPLA ÎNTREBARE: ACEI CE CONSIDERĂ CĂ SUNT CU DUMNEZEU SUNT EI CONȘTIENTI ȘI CONVINȘI CĂ ȘI DUMNEZEU ESTE CU EI? CATEGORIC FANATICII ÎNTRU CREDINȚĂ SE VOR REPEZI CU ACEL DA! AFİŞAT SARCASTIC, UN DA PE CÂT DE IEFTIN PE ATÂT DE ILUZORIU CĂCI PENTRU FANATISMUL SECTANT CREDINȚA OARBĂ ESTE UNICA ARMĂ ÎN MENTINEREA COMUNIUNII ȘI NECUNOSCÂND CĂ EXISTĂ UN DRUM DUS – ÎNTORS CĂTRE DUMNEZEU; DE FAPT CREDINȚA ESTE ÎNCEPUTUL DE DRUM CARE DUCE SPRE DUMNEZEU ÎNSĂ MAI EXISTĂ UN DRUM AL ÎNTOARCERII DE LA DUMNEZEU ȘI ACESTA ESTE DRUMUL FAPTEI; ASTFEL PUTEM DEOSEBI PE CEI CARE VIN DE CEI CARE PLEACĂ .

RĂUL ACTUAL ESTE CREDINȚA ÎN GRUP, CREDINȚA COMUNĂ, DEOARECE ACEASTA PROVOACĂ FOARTE MULTE DISCUȚII CONTRADICTORII ȘI DAUNE PSIHICE, GRUPUL NU REPREZINTĂ O REALITATE CI O ADERARE PRIN UNIUNE DE OPINII, UN UNISON PE CÂT DE SIMPLU PE ATÂT DE PERICULOS ȘI NOCIV. PRIN ACEASTĂ SIMPLITATE S-AU CREAT SISTEMELE ȘI RELIGIILE ACTUALE, BOALA DISCUȚIILOR ESTE ÎNTOTDEAUNA PREZENTĂ ACOLO UNDE CREDINȚA ESTE DEJA DOCTRINĂ. ESTE DE LA FOARTE GREU LA IMPOZIBIL PENTRU UN SECTANT FANATIC AŞ ELIBERA MINTEA DE CREDINȚA PRIMITĂ DEOARECE FORȚA GRAVITAȚIONALĂ CU CARE ACEASTA PLANEAZĂ PE

ORBITA MINȚII FACE IMPOZIBILĂ SECTIIONAREA UNEIA DE ALTA ȘI DEOARECE SUNTEM ÎNTR-O CONTINUĂ TRANSFORMARE ... CONTINUI PRIN A-MI MENȚINE TEORIA DEJA PRACTICATĂ ÎN SPIRITUALITATEA ADEVĂRATĂ CĂ PENTRU ACEI CE REUȘESC UN ANARHISM MINTAL, O CURĂȚIRE GENERALĂ ȘI O RECICLARE A CONȚINUTULUI CREZUAL, O ARDERE ȘI O NAȘTERE DIN NOU CE VA NAȘTE PULS ȘI VIAȚĂ INIMII SPIRITUALE CARE DETINE LOCAȘUL ACELEI IUBIRI UNIVERSALE, COSMOGONICE, A UNEI IUBIRI DEZINTERESATE, UNICE! INIMA - SĂLAȘUL IUBIRII UNIVERSALE - INFINITĂ PRIN PUTERE, INTENSITATE ȘI MANIFESTARE; FINALUL TUTUROR DISCUȚIILOR, AL OPINIILOR ȘI AL CREZURIILOR.

DEȘI CIUDAT SĂLAȘUL, MAI CIUDATĂ RĂMÂNE MANIFESTAREA ACESTEIA ATÂT ÎN LUMEA MATERIALĂ CÂT ȘI ÎN CEA SPIRITALĂ ȘI NU ÎN ULTIMĂ INSTANȚĂ CEL MAI DE NEÎNȚELES PENTRU NOI ESTE CONEXIUNEA NOASTRĂ CA OAMENI CU PROPRIILE NOASTRE INIMI. ESTE DIFICILĂ CONEXIUNEA ȘI ACCESUL LA BANCA DE DATE A INIMII; ATÂT FAPTA CÂT ȘI CREDINȚA NE CONDUC DAR NU NE ÎNDRUMĂ PE CÂND INIMA - ALTARUL PUR, POATE CUNOAȘTE ATÂT ADEVĂRUL CÂT ȘI MANIFESTAREA ACESTUIA PRIN IUBIRE.

O IUBIRE ÎNSĂ DINCOLO DE CUVÂNTUL IUBIRE, O IUBIRE CELESTĂ GREU ACCESIBILĂ NATURII UMANE DAR NU IMPOZIBILĂ. DUALITATEA EXISTENTĂ ÎN CONSTRUCȚIA UMANĂ FACE PARTE FIREȘTE DIN INDISCUTABILA DUALITATE UNIVERSALĂ: BINE – RĂU, VIAȚĂ – MOARTE, SUFLET – TRUP, MINTE – INIMĂ ... O DUALITATE INSEPARABILĂ, O STATICĂ PERFECTĂ, UN ECHILIBRU IDEAL; O RELATIVITATE FLUIDICĂ A UNUI HAOS PERFECT - EXISTENȚA COSMICĂ! TOTUL SUB PRINCIPIUL ACȚIUNII INTERACȚIUNII ȘI REACȚIUNII!

NOI, OMENIREA AVEM NEVOIE DE DUMNEZEU... NU EL DE NOI, LA FEL CUM DUMNEZEU NU AR PUTEA EXISTA FĂRĂ DE NOI, NICI NOI NU PUTEM EXISTA FĂRĂ DE DUMNEZEU DAR, NOI SUNTEM ÎN VIDUL NECUNOAȘTERII, ÎN INEFICIENȚA DEZNĂDEJDII, ÎN JUNGLA PĂRERILOR ȘI SUPOZIȚIILOR PE CÂND CEL CE ESTE - NU! CA FIINȚE NICI MĂCAR NU EXISTĂM - AM VREA, TINDEM, DAR NU REUȘIM! SUNTEM O POSIBILITATE ÎN DEVENIRE ÎN A DEVENI CEEA CE ESTE DIN CEEA CE SUNTEM.

EŞECUL UMANITĂȚII?

DORINȚA!

NIMIC MAI DISTRUGĂTOR CA DORINȚA, MANIFESTARE NEGATIVĂ A MINTII; EXISTENȚA ACESTEIA PRIN INFESTAREA LUI „VREAU”. ACEST „VREAU” PIEDICA PRINCIPALĂ ÎN CALEA EVOLUȚIEI SPIRITUALE CONTAMINEAZĂ MINTEA ȘI CONTUREAZĂ UN CARACTER SPECIFIC DEPLORABIL AL CELUI CE POARTĂ DENUMIREA DE OM. A ÎNȚELEGE CĂ „VREAU” ESTE PE CÂT DE INEFICIENT PE ATÂT DE DISTRUGĂTOR - REPREZINTĂ PREGĂTIREA TERENULUI DE LUPTĂ, ELIMINAREA LUI „VREAU” REPREZINTĂ ÎNCEPUTUL UNEI LUPTE DISPERATE CU SLABE ȘANSE ÎN VICTORIE. ÎN MINTEA OMENEASCA PRIN „VREAU” DORINȚA POATE LUA ... FORME DE LA SIMPLA ACHIZIȚIONARE DE OBIECTE MATERIALE PÂNĂ LA ACHIZIȚIONAREA DE VISE IREALIZABILE, DE AMBIȚII DSTRUCTIVE, DE GÂNDURI NEGATIVE. SUBTILITATEA LUI „VREAU” NE FACE SĂ-I PURTĂM LANȚURILE GRELE ALE UNEI SOARTE PECETLUITE SPRE PERZARE!

CONDAMNAȚII LUI „VREAU”! ȘI ÎN ESENȚĂ TOT CEEA CE VREM NU NE FOLOSEȘTE ÎNSĂ MENȚINE ÎN ACȚIUNE ȘI ÎN PUTERE INCOMENSURABILĂ ȘI INDESTRUCTIBILĂ FORȚA EGOULUI UMAN. EGOUL...ALIATUL DORINȚEI PRINTR-UN SINGUR SUPUS ȘI CREDINCIOS SLUJITOR – „VREAU” FEUDALIZEAZĂ SUFLETELE ÎNTR-UN SCLAVAGISM PERFECT! CINE MAI POATE AJUNGE ÎN PREAJMA UNEI ÎMPĂRĂȚII CA ACEEA SIMBOLIC NUMITĂ „A CERURILOR” ȘI MAI ALES LA CUNOAȘTEREA DE CEEA CE NUMIM „DUMNEZEU”! ÎNTREBĂRI, ZECI ȘI SUTE DE ÎNTREBĂRI FĂRĂ RĂSPUNS, OMENIREA ESTE OBSEDATĂ DE ÎNTREBĂRI ȘI PE CÂT DE OBSEDATĂ ESTE DE ÎNTREBĂRI PE ATÂT DE AVIDĂ ESTE DE RĂSPUNSURI; O UMANITATE TERORIZATĂ DE ÎNTREBĂRI, DAR ÎN CE PRIVEȘTE EXISTENȚA ȘI PE DUMNEZEU PUTEM INVENTA ZECI ȘI SUTE DE ÎNTREBĂRI, ÎNSĂ NU PUTEM INVENTA RĂSPUNSURI, ÎN ACEST DOMENIU DEȘI PARE CIUDAT DE CELE MAI MULTE ORI NU EXISTĂ RĂSPUNSURI DEOARECE EXISTENȚA RĂSPUNDE PRIN EA ÎNSĂSI; EXISTENȚA SE TRANSCENDE PRIN ÎNȚELEGERE ȘI TRĂIRE DIRECTĂ NU PRIN ANALIZĂ ... IUBIREA ... SEVA, ESENȚA ȘI FRECVENȚA DUMNEZEIASCĂ SE TRĂIEȘTE, SE SIMTE, SE OFERĂ SPRE ÎMPĂRTĂȘIRE CU CEI DIN JUR CU APROAPELE ȘI NU SPRE A FI TRIMISĂ ÎN AMFITEATRUL FILOZOFILOR FIINDCĂ IUBIREA ADEVĂRAȚĂ ȘI CERE JERTĂ ȘI SE OFERĂ JERTĂ!

ȘI IARĂȘI REVIN CU PATOS ASUPRA VIRUSULUI „VREAU” IMPLANTAT ÎN MINTEA UMANĂ. PENTRU TOȚI CEI CARE VOR SĂ CUNOASCĂ EXISTENȚA AU PIERDUT DEJA CONTACTUL CU EA, PENTRU CEI CE VOR SĂ IUBEASCĂ ORI VOR SĂ CUNOASCĂ IUBIREA AU IEȘIT DEJA DIN SFERA DE ACȚIUNE A ACESTEI PROFUNDE TRĂIRI;

MECANISMUL ACESTEI NEREUȘITE ESTE SIMPLU: AȘA CUM AM MENTIONAT... „VREAU” ACȚIONEAZĂ LA NIVEL MENTAL ASEmeni UNUI VIRUS; CA ORICE VIRUS PRODUCE O ARDERE INTERNĂ ÎNSĂ DE NATURĂ TOXICĂ CU O ÎNCĂRCĂTURĂ NEGATIVĂ DE MAXIMĂ ANVERGURĂ ȘI NIMIC DIN CE ESTE NEGATIV NU ELEVEAZĂ SUFLETUL ÎN EVOLUȚIA ACESTUIA! DE ACEEA INSIST LA ELIMINAREA LUI „VREAU” PENTRU CĂ ARDEREA DE CARE VORBEAM SĂ DEVINĂ PURĂ, ELEVATOARE, IZBĂVITOARE ASEmeni CUVINTELOR LUI IOAN BOTEZATORUL:

„... ACESTA VĂ VA BOTEZA CU FOC!”

ESTE IMPERIOS NECESARĂ O ARDERE DE TOT; CĂCI AȘA CUM SPUNEAM TOTUL ÎN UNIVERS FUNCȚIONEAZĂ SUB PRINCIPIUL ACȚIUNII ȘI REACȚIUNII DEOARECE NIMIC NU SE PIERDE TOTUL SE TRANSFORMĂ, TOTUL EVOLUEAZĂ; NU CONTEAZĂ CÂTE MII SAU MILIOANE DE ANI DUREAZĂ EVOLUȚIA - EXISTENȚA REPREZENTATĂ PRIN DUMNEZEU ARE VEŞNICĂ RĂBDARE !

DORIȚI A CUNOAȘTE EXISTENȚA?

TRĂIȚI ÎN IUBIRE!

DORIȚI SĂ-L CUNOAȘTE-ȚI PE DUMNEZEU?

IUBIȚI!

ACESTA ESTE SECRETUL PE CARE CLERICII îl ASCUND ȘI-L TRANSFORMĂ CONFORM AGENDEI LOR CANONICE, AL INTERESULUI LOR ȘI SPRE FOLOSUL LOR. EXISTENȚA ... ESTE ATÂT DE PURĂ, ATÂT DE SIMPLĂ ȘI NE AȘTEAPTĂ CU BRAȚELE DESCHESE SĂ PARTICIPĂM LA MINUNEA ACESTUI SIMPLU ȘI COMPLEX TOTODATĂ FORMAT EXISTENȚIAL, IUBIREA LA FEL. ÎNSĂ PRIN DOCTRINE, DIFERITE ÎNVĂȚĂTURI ȘI PORUNCI ACEASTĂ SIMPLITATE A FOST TRANSFORMATĂ ȘI ÎNLOCUITĂ CU CEVA PE CÂT DE NEÎNȚELES ȘI NEEXPLICAT, PE ATÂT DE ÎNFRICOȘĂTOR ȘI PERICULOS IMAGINEA ȘI CONSTRUCȚIA UNUI

DUMNEZEU NECUNOSCUT ȘI A UNUI DIAVOL, PE CÂT DE TEMUT DORIT, PE ATÂT DE INEFICIENT ȘI DE RIDICOL FINALIZAT ÎN RELIGIA EXISTENTĂ.

CANONIZÂND IUBIREA DUMNEZEIASCĂ PRIN RELIGIE ... IATĂ TRUCUL FOLOSIT DE NOUA PREOȚIME, DE NOUA TAGMĂ PREOȚEASCĂ. IUBIREA NU POATE FI NICI CANONIZATĂ NICI MONOPOLIZATĂ DOAR DEZVĂLUITĂ, CUNOSCUTĂ APOI ÎMPĂRTĂШITĂ ÎMPĂRTITĂ ȘI TRĂITĂ... PE DUMNEZEU ÎL TRĂIEШTI...DACĂ URMEZI ÎNSĂ MORALA ȘI CANOANELE EXISTENTE NU DOAR CĂ NU-L VEI TRĂI NICIODATĂ, ÎNSĂ NU VEI AJUNGE NICIODATĂ SĂ-L CUNOШTI FIINDCĂ PUNÂND ACCENTUL DOAR PE CREDINША ÎN DUMNEZEU, EI BINE CREDINША NU TE DUCE NICI LA CUNOAШTERE NICI LA TRĂIREA ÎN DUMNEZEU ȘI NICI MĂCAR LA DUMNEZEU CI DOAR LA O SIMPLĂ SUPOЗIШIE ȘI POЗIШIE A TA ÎN FUNCШIE DE SPUSELE ALTORA ÎN LEGĂTURĂ CU EXISTENШA DUMNEZEIRII ÎN SINE .

ACEASTĂ REШETĂ DOVEDITĂ FRUCTUOASĂ PENTRU PĂTURA CLERICEAСĂ A FUNCШIONAT DE MINUNE DE MAI BINE DE DOUĂ MII CINCI SUTE - TREI MII DE ANI, ÎNSĂ ACEST FORMAT ESTE SIMPLU CĂTURARILOR, EFICIENT ȘI SIMPLU CLERICILOR ÎNSĂ DEVASTATOR MIRENILOI ORI PĂTURII CREDINCIOASE!

DUPĂ REGULA ACTUALEI RELIGII EXISTĂ UN DUMNEZEU ȘI UN DIAVOL DECI BINELE ȘI RĂUL ... ASTFEL POATE FUNCШIONA DUALITATEA UNIVERSALĂ ASTFEL DEVINE VIABILĂ ȘI CONSUMABILĂ ACEASTĂ VARIANTĂ DECI ȘI CREDIBILĂ DEOARECE ATÂTA TIMP CÂT SE CREDE ÎN ACEST DIAVOL EL DEVINE RESPONSABILUL TUTUROR PROBLEMELOR ȘI DIFICULTĂШILOR PE CARE CREDINCIOSUL LE ÎNTÂMPINĂ DE-A LUNGUL VIEШII; ASTFEL, TOATĂ VINA O POARTĂ DIAVOLUL DEOARECE „ÎШI BAGĂ COADA” PE CÂND CREDINCIOSUL DOAR ISPITIT ȘI PĂCĂLIT NU-ШI ASUMĂ ÎN TOTALITATE EFECTUL AШA ZISULUI PĂCAT...EL, OMUL ESTE ÎN ACEASTĂ ECUAШIE – PĂCĂLITUL... PĂCĂLITUL CUI?! ÎN NICI UN CAZ AL DIAVOLULUI, PERSONAJUL CREAT PENTRU A COLORA PEISAGISTICA VIEШII MIREANULUI OBIШNUIT...

ASTFEL ACШIUNEA ȘI REACШIUNEA SAMSAREI ESTE ASOCIATĂ PERSONAJULUI DIABOLIC CU O ÎNFĂШISARE LĂSATĂ LA MÂNĂ FANTEZIEI ȘI IMAGINAШIEI FIECĂRUIA CARE CREDE ÎN EL. CE SE ÎNTĂmplĂ ÎN MOMENTUL ÎN CARE SE OPREШTE CREDINШA ÎN ACEST PERSONAJ DIN CULISELE BIBLIEI.

ODATĂ DISPĂRUT VINOVATUL PRINCIPAL AL TUTUROR RELELOR, CREDINCIOSUL DE RÂND VA SUFERI O DEPRESIE A VINEI ȘI NICIDECUM O RECUNOAȘTERE A ACESTEIA DEOARECE NU SE VA FACE INTROSPECTIVA ÎN MODULUL VINEI CI ÎN PLASAREA ACESTEIA ÎN CURTEA VECINULUI; CE ALTCEVA CONSIDERAȚI CĂ VA FACE CRECINCIOSUL DE RÂND NU-I AŞA PRINCIPALUL VINOVAT - DIAVOLUL, LIPSEŞTE A FOST CONCEDIAT DIN PLANUL LUMESCOLUI, ASTFEL EGOISMUL ȘI ORGOLIUL UMAN NU VOR LĂSA LOC DE CARITATE ȘI SINCERITATE, ASTFEL SE VA GĂSI IMEDIAT UN VINOVAT UN ALTUL, VECINUL, FRATELE, APROAPELE ORICINE ÎN GENERAL DAR EL ...NU. SE VA UTILIZA JOCUL DE PASARE A PĂCATULUI ȘI VINEI ÎN CURTEA VECINULUI SAU ASCUNZĂNDU-SE PĂCATUL SUB COVORUL FĂȚĂRNICEI ȘI IPOCRIZIEI UMANE ...

PRIVIȚI ISTORIILE LUMII SUB ACESTĂ FORMULĂ AU ACȚIONAT DE MII DE ANI, ÎNSĂ ÎN OCHII VINOVAȚILOR A FOST INVENTATĂ LOZINCA: SCOPUL SCUZĂ MIJLOACELE!

ADEVĂRUL ESTE DUREROS ȘI DESTUL DE DIFICIL ÎN EXPRIMARE, DE ACEEA NECUNOSCÂNDO-L CREDINCIOȘII ÎL ARATĂ CU DEGETUL. ISUS A ÎNDRĂZNIT A SPUNE UN ADEVAR ȘI ANUME CA EL ESTE ADEVĂRUL, NIMENI NU CUNOAȘTE ADEVĂRUL DESCOPERIT DE ISUS, SE CONTINUĂ INDICAREA ACESTUIA CU DEGETUL; DE ACEST LUCRU A PROFITAT DIN PLIN PĂTURA CAPILOR SPIRITALI CARE S-AU ARUNCAT CA ȘACALII ÎN AŞA ZISA PROPOVĂDUIRE A ADEVĂRULUI LUI ISUS ȘI A ADEVĂRULUI ÎN SINE, ÎNSĂ ADEVĂRATUL LOR SCOP A FOST DISTORSIONAREA ACESTUI ADEVĂR SPRE A NU REUȘI NIMENI SĂ-L DESCOPERE ȘI SĂ-L ÎNSUȘEASCĂ.

ACEEAȘI SOARTĂ A AVUT ȘI PROIECTIA ÎMPĂRĂȚIEI CERURILOR ÎN VIZUALUL CREDINCIOSULUI, CENZURÂNDU-SE ADEVĂRATA PROPOVĂDUIRE A LUI ISUS, ACEASTA A FOST ÎNLOCUITĂ CU UNA PROVIZORIE ȘI ILUZORIE CU CARACTER MAI MULT INFORMATIV ȘI EDUCATIV DECÂT EVOLUTIV. SUNTEM O MÂNĂ DE SUFLETE EFEMERE PE O PLANETĂ RĂTĂCITĂ ÎN HAOSUL GALACTIC ȘI INEXISTENȚI LA NIVEL COSMIC DAR CARE CUNOSC CU LUX DE AMĂNUNE SPAȚIUL UNIVERSAL, DOAR FOLOSIND CA BAZĂ DE DATE FANTEZIA ȘI IMAGINAȚIA.

ȘI AJUNGÂND ÎN ACEST PUNCT CUM NE-AM PUTEA MANIPULA ÎNTRE NOI? DACĂ NU AM AVEA CREDINȚA, CU GREU S-AR PUTEA STĂPÂNI GLOATA, AŞA ÎNSĂ APELÂND LA CE-A MAI SIMPLĂ METODA DE LUCRU - PE BAZA UNEI SIMPLE INFORMAȚII FĂRĂ POSIBILITATEA DE VERIFICARE A VERIDICITĂȚII ACESTEIA SE PORNEȘTE ÎNTR-O CĂLĂTORIE LUNGĂ ȘI PERICULOASĂ NUMITĂ - CREDINȚA ÎN CEVA!

CU SAU FĂRĂ NOI UNIVERSUL EXISTĂ, CU SAU FĂRĂ NOI DUMNEZEU PRIN EXISTENȚA ÎNSĂȘI - EXISTĂ! CE NU EXISTĂ ESTE COOPERAREA NOASTRĂ LA EXISTENȚĂ, PARTICIPAREA ȘI TRĂIREA NOASTRĂ CONȘTIENTĂ ȘI PLENARĂ CA UMANITATE ÎN MANIFESTAREA ACESTEIA.

NU CUNOAȘTEM EXISTENȚA DEȘI SUNTEM ÎNSĂȘI EXISTENȚA - NU ÎNȚELEGEM VIAȚA DEȘI NOI SUNTEM ÎNSĂȘI VIAȚA, NU ȘTIM SĂ NE BUCURĂM DE ACEASTA ȘI NU EXISTĂ DECÂT DOUĂ CRITERII:

ORI NU ȘTIM, ORI NU VREM, EXISTĂ ȘI AL TREILEA CUMULAT CARE SUNĂ: ORI NU SUNTEM LĂSAȚI SĂ ȘTIM ȘI CA ATARE SĂ VREM CEEA CE ȘTIM! ORICUM, NATURA CONTINUĂ ÎNCĂ PRINTR-O MULTITUDINE INFINITĂ DE MINUNI SĂ NE ARATE MINUNĂȚIILE EI; O OPERĂ ÎN CONTINUĂ CREARE, ÎN CONTINUĂ EVOLUȚIE, LA CARE DIN PĂCATE NU IAU PARTE DACÂT CEI RUPȚI DE DORINȚE, DECÂT CEI CARE L-AU ABANDONAT PE NOCIVUL VREAU, ȘI FIREȘTE CEI CARE AU DESCOPERIT PRIN NATURĂ, FUZIUNEA UNEI MIRACULOASE ȘI INEPUIZABILE IUBIRI .

A EXISTA ESTE UN ACT CREATIV – A IUBI ESTE CREAȚIA ÎNSĂȘI!

A EXISTA ÎN IUBIRE ESTE ATINGEREA PERFECȚIUNII TOTALE CA SPIRIT! DINCOLO DE CREDINȚE, DINCOLO DE ILUZII, IUBIREA ESTE APOGEUL ȘI TOTODATĂ ÎNCEPUTUL REALITĂȚII ÎNSĂȘI, ADEVĂRUL ABSOLUT SE TOPEȘTE ȘI ACESTA ÎN NEANTUL IUBIRII! ȘI NU ESTE CEVA SIMPLU, NU ESTE CEVA COMUN ȘI NICI OBİŞNUIT - DUMNEZEU ESTE IUBIRE!!! CUM AR PUTEA FI CEVA SIMPLU DAR TOTODATĂ CUM AR PUTEA FI CEVA COMPLEX?

ÎN DELIRUL CĂUTĂTORULUI NĂUCIT, DAR FIDEL CĂUTARII SĂ REȚINĂ CĂ IUBIREA DIVINĂ ESTE COMPLEXĂ PRIN ÎNSĂȘI SIMPLITATEA EI, ÎN ACEASTA

CONSTĂ TOATĂ FILOZOFIA! O FILOZOFIE NATURISTĂ, O CONCRETIZARE A ACESTEIA PRIN TRĂIRE, PRIN ACȚIUNE PUR POZITIVĂ.

SECRETUL ÎN REUȘITA UNEI REȚETE SPIRITUALE ESTE OMOGENIZAREA: IUBIREA – TRĂIREA ACESTEIA PRIN CONȘTIENTIZARE, CREDINȚA - TRĂIREA ACESTEIA PRIN CONȘTIENTIZARE, ADEVĂR - TRĂIREA ACESTUIA PRIN CONȘTIENTIZARE!

CREDINȚA ÎN ADEVĂR PRIN IUBIRE - IATĂ O ECUAȚIE PERFECTĂ CARE ÎNSĂ SE TRĂIEȘTE PRIN MANIFESTARE ȘI NU DOAR SIMPLE IDEI IPOTETICE ȘI CREZUALE FĂRĂ EXPERIMENT ARE DIRECTĂ ȘI FĂRĂ ACCESUL LA IMPLICAREA DIRECTĂ A PERSOANEI ÎN CAUZĂ, LA ÎNSUȘIREA ADEVĂRULUI DIVIN!

ORICINE ÎMBRĂȚIȘEAZĂ O RELIGIE „LA PACHET” DE-A GATA CUM SE SPUNE CU TOT CU CREDINȚA PREMERGĂTOARE RESPECTIVEI RELIGII - RISCĂ A NU DESCOPERI NICIODATĂ ATĂT ÎMPĂRĂȚIA CERURILOR CÂT ȘI RĂDĂCINILE PROPRIULUI SINE ORI SINELE ÎNSUȘI. DIRECTIONAREA ENERGIEI CORPORALE ȘI CEREBRALE ÎNTR-O DIRECȚIE GREȘITĂ DUCE LA DECONECTAREA TOTALĂ A SPIRITULUI DIN CALEA PROPRIEI EVOLUȚII .

IUBIREA NU ESTE O DOGMĂ, NU ESTE O FILOZOFIE ȘI NICI O RELIGIE, EA ESTE MULT MAI MULT DECĂT SIMPLĂ COMPASIUNE MULT MAI MULT DECĂT SIMPLĂ AFECȚIUNE ȘI ADORARE; EA ESTE UN TOT EXISTENȚIAL, UN CUMUL COSMIC AL BEATITUDINII, O TOTALĂ DĂRUIRE, O FERICIRE INFINITĂ ȘI O INTENSĂ TRĂIRE PRIN DISOLUȚIE ȘI FUZIUNE CU TOTUL, CU ÎNTREGUL; O VIBRAȚIE UNIVERSALĂ - ACEASTA ESTE IUBIREA DIVINĂ, ACESTA ESTE DUMNEZEU ORI CEL CE ESTE ȘI NU DOAR ACESTA. DINCOLO DE FANTEZIE, DINCOLO DE ILUZII ȘI MAI ALES DINCOLO DE CREDINȚA PRIN IMAGINAȚIE... IUBIREA REPREZINTĂ PURĂ TRĂIRE, PURĂ MANIFESTARE, PURĂ CREAȚIE ...TOTODATĂ ESTE PARTE INTEGRANTĂ A EXISTENȚEI, A UNEI EXISTENȚE ÎN COMPASIUNE, ÎN DĂRUIRE!

CA UMANITATE, CA FINȚE UMANE LA ACEST CAPITOL CEL MAI IMPORTANT ȘI UNIC ÎN ISTORIA EXISTENȚIALITĂȚII NOASTRE CA SPECIE AM ESUAT CEL PUȚIN PÂNĂ ACUM ȘI DUPĂ CUM EVOLUĂM, STATISTICILE ARATĂ CĂ ATENȚIA NE ESTE ÎNDREPTATĂ GREȘIT SPRE ALTE SCOPURI, PE CÂT DE EFEMERE PE ATĂT DE NESEMNICATIVE; AM FOST ȘI SUNTEM POTENȚIALI ÎN

A EVOLUA - ÎN A DESCOPERI IUBIREA DIVINĂ, ÎN A NE-O ÎNSUŞI ŞI A NE MANIFESTA PRIN EA: SUNTEM POTENȚIALI, DAR RĂMÂNEM LA RANG DE POTENȚIALITATE!

SE RIDICĂ O ATÂT DE SIMPLĂ ÎNTREBARE: CE NE ÎMPIEDICĂ ÎN DEVENIRE, ÎN EVOLUȚIE? TOTUL ŞI NIMIC, DAR PRINCIPALUL FACTOR ESTE ÎNSĂSI LIPSA TREZIRII CA POTENȚIAL SUFLET ŞI DEBRANŞAREA DIN CICLUL SAMSAREI. REÎNCARNAREA NU ESTE O DOGMA, NU ESTE O MODĂ NU ESTE O REALITATE CI DOAR O ALTĂ DIMENSIUNE.

DUMNEZEU... PREA MULTĂ NEŞTIINȚĂ ŞI NECUNOAŞTERE – PREA MULTĂ SPERANȚĂ ŞI CREDINȚĂ ADUNATE ÎNTR-UN SINGUR CUVÂNT: DUMNEZEU! AŞA CUM ÎN VIAȚA DE ZI CU ZI TOTUL DAR ABSOLUT TOTUL DEPINDE ŞI SE ÎNVÂRTE ÎN JURUL BANULUI, ÎN RELIGIE ŞI NU NUMAI TOTUL GRAVITEAZĂ ÎN JURUL PERSONAJULUI BIBLIC DENUMIT - DUMNEZEU!

ECUAȚIA EXISTENȚIALĂ ESTE SIMPLĂ NU-L POȚI DESCOPERI PE DUMNEZEU PRIN ALȚII SAU PRIN CEILALȚI DIN JURUL TĂU... NU! DUMNEZEU POATE FI DESCOPERIT DOAR DE TINE PRIN TINE, DUMNEZEU POATE FI CUNOSCUT DOAR DE TINE PRIN TINE ŞI TRĂIT DOAR DE TINE PRIN TINE ŞI APOI ODATĂ AJUNS AICI POȚI ÎMPĂRTI CUNOAŞTEREA ŞI TRĂIREA TRANSFORMATĂ ÎN IUBIRE CU CEILALȚI DIN JURUL TĂU, ALTFEL NU VEI ÎMPĂRTI DECÂT O MOȘTENIRE CREZUALĂ, O MOȘTENIRE DE GRUP, O COMUNIUNE SIMPLĂ ADOPTATĂ PRIN NAŞTEREA TA ÎN MIJLOCUL EI SAU PRIN CONVINGEREA TA DE A TE AFILIA EI ... ÎNSĂ DOAR ATÂT ...NU ÎMPARTI DECÂT ANUMITE CONVINGERI ŞI ASPIRAȚII ŞI NU CUNOAŞTERE ESOTERICĂ ŞI TRĂIRE DIRECTĂ ÎN ŞI CU ADEVĂRURILE DIVINE PRIN DEVENIREA TA ÎN ESENȚA ACESTOR ADEVĂRURI, AFIRMÂND DOAR ATÂT:

EU SUNT ADEVARUL!

IUBEŞTE APA PE CARE O BEI ŞI CARE ÎȚI SPALĂ CORPUL DE TOATĂ MURDĂRIA VIZIBILĂ ŞI INVIZIBILĂ CU ENERGIA EI.

IUBEŞTE SOARELE CARE ÎȚI LUMINEAZĂ CHIPUL ORICÂND ŞI ORIUNDE CU ENERGIA LUI.

IUBEŞTE PĂMÂNTUL PE CARE CALCI, EL TE ÎMPĂMÂNTEAZĂ ȘI TE HRĂNEŞTE CU ENERGIA LUI.

IUBEŞTE FOCUL CARE TE ÎNCĂLZEŞTE ȘI ARDE CEEA CE VEZI ȘI ȘTII, DAR ȘI CEEA CE NU VEZI SAU ȘTII, CU ENERGIA LUI.

IUBEŞTE VÂNTUL CARE ADIE SAU SUFLĂ RĂUL DIN PREAJMA TA, CU ENERGIA LUI.

IUBEŞTE POMII ȘI COPACII, ÎMBRĂȚIȘEAZĂ-I ȘI LE VEI SIMȚI ENERGIA.

IUBEŞTE FLORILE ȘI TOATE PLANTELE CARE ÎȚI BUCURĂ PRIVIREA ȘI VINDECĂ SUFLETUL SAU CORPUL CU ENERGIA LOR.

IUBEŞTE ȘI ÎMBRĂȚIȘEAZĂ ANIMALELE, LE VEI SIMȚI IUBIREA ȘI ENERGIA LOR.

IUBEŞTE NATURA, VIAȚA ÎN TOATE ASPECTELE EI.

IUBEŞTE OMUL, EL ESTE CA ȘI TINE CREAȚIA DIVINĂ A CREATORULUI.

IUBEŞTE !

CAPITOLUL 3

DINCOLO DE GRANIȚELE LEGII

VIAȚA ESTE GREA FIINDCĂ NOI OAMENII O FACEM GREA, UNEORI ESTE DURĂ ȘI NEDREAPTA DEOARECE NOI ÎNȘINE SUNTEM CEI CE PROVOCĂM ACESTE CONSECINȚE.

LIPSA TOTALĂ DE ESENȚĂ A REALITĂȚII DE ZI CU ZI, CREAZĂ ÎN NOI DIFICULTATEA DE A NE ADAPTA LA ADEVĂR ȘI DE AL DESCOPERI: DE A NE ADAPTA LA ADEVĂRUL CE A FOST DESCOPERIT ȘI EXISTĂ ORI LA CEL EXISTENT DAR NEDESCOPERIT ÎNCĂ .

ÎN FOND ADEVĂRUL, ADEVĂRUL ULTIM, SUBLIM SE AFLĂ ASCUNS ADÂNC ÎN NOI DAR CINE SE POATE DESCOPERI PE SINE! CĂCI NOI SUNTEM TEMPLUL ȘI ALTARUL LUI DUMNEZEU: „Nu știți, oare, că voi sunteți templul lui Dumnezeu și că duhul lui Dumnezeu locuiește în voi?” 1 CORINTENI CAP. 3 VERS. 16.

DAR CÂȚI DINTRE NOI SE PUN SUB LUPA AUTOANALIZEI, APROFUNDĂRII ȘI CUNOAȘTERII DE SINE; CU TOȚII ARUNCĂM PRIVIREA ÎN SUS ȘI AȘTEPTĂM UN RĂSPUNS DIN CERURI, CONTINUÂNDU-NE ÎNSĂ VIAȚA SUB ACEEAȘI EGIDĂ ȘI SUB ACELAȘI COMPORTAMENT SUNTEM RĂI, INVIDIOȘI, EGOIȘTI, TRUFAȘI, BATJOCORITORI, NEMILOȘI, ÎNGÂMFĂȚI, NEIERTĂTORI, GELOȘI ETC. - ÎNSĂ ORI DE CÂTE ORI NE AFLĂM SUB IMPERIUL UNEIA DIN ACESTE MARI IMPURITĂTI ALE COMPOZIȚIEI CARACTERULUI ȘI COMPORTAMENTULUI UMAN, DAT FIIND FAPTUL CĂ NE LIPSEȘTE AUTOANALIZA ȘI AUTOCONTROLUL ÎNTOTDEAUNA TRUFAȘ FIIND VOM VEDEA APROAPELE MAI TRUFAȘ DECÂT NOI; VICLEAN FIIND APROAPELE NE VA PĂREA MAI VICLEAN DECÂT NOI, ÎNSUȘI MÂNTUITORUL NE SPUNE:

„De ce vezi paiul din ochiul fratelui tău, și nu te uiți cu băgare de seamă la bârna din ochiul tău.” MATEI CAP. 7, VERS. 3.

DAR, CĂUTAREA NOASTRĂ AFLÂNDU-SE PE O CALE GREȘITĂ ȘI LIPSINDU-NE ȘTIINȚA ȘI CUNOAȘTEREA DE A ȘTI CĂ ACEASTĂ CALE E GREȘITĂ, NE ÎMPINGEM UNII PE ALȚII PE CALE NEȘTIIND DE FAPT CĂ NU VOM AJUNGE NICIODATĂ LA FINAL ȘI NEȘTIIND NICI CE NE REZERVĂ ACEL FINAL. AŞA STÂND LUCRURILE CONTINUĂM SĂ PRIVIM ÎN AFARĂ, ÎN LOC SĂ PRIVIM ÎNLĂUNTRUL NOSTRU, ȘI DISTRUGEM ÎN LOC SĂ CONSTRUIM, ȘI MURDĂRIM ÎN LOC SĂ CURĂȚIM, SĂ PURIFICĂM TEMPLUL LUI DUMNEZEU. DE ACEEA S-A ZIS:

„De va strica cineva templul lui Dumnezeu, îl va strica Dumnezeu pe el, pentru că sfânt este templul lui Dumnezeu, care suntăți voi.” 1 CORINTENI CAP. 3 VERS. 17.

DE ACEEA STRICĂCIUNEA NOASTRĂ E MARE, CĂCI ORICÂT SE VA VORBI ȘI SE VA PREDICA VA RĂMÂNE LA RANG DE VORBIRE ȘI PREDICĂ, CARACTERUL UMAN ESTE PREA LAȘ ȘI INCONȘTIENT ȘI NU URMEAZĂ DECÂT SPIRITUL DE TURMĂ CEEA CE NU ÎNSEAMNĂ CĂ, ȘI FORMEAZĂ O TURMĂ. NU, NICIDECUM E MULT PÂNĂ VA FI O TURMĂ ȘU UN PĂSTOR, ÎN CLIPA DE FAȚĂ NE AFLĂM LA CAPITOLUL TURME CARE BEHĂIE FIECARE DIFERIT ȘI LA PĂSTORI CE DUC TURMELE LA PĂSCUT, DOAR PRIN CIULINI ȘI MĂRĂCINI. NOI OAMENII DEVENIM FOARTE UȘORI ADEPȚI A MULTOR LUCRURI CEEA CE NU NE AVANTAJEAZĂ. AŞA CUM NOI CREȘTINII AM DEVENIT ADEPȚII LUI ISUS; NOI AM FOST DE ACORD CU ÎNVĂȚĂTURA LUI ISUS, L-AM PRIMIT, L-AM ACCEPTAT ÎN VIAȚA NOASTRĂ, DAR ASTA NU NE-A TRANSFORMAT, NOI NU AM DEVENIT HRISTOȘI:

„Si Hristos să se sălășluiască, prin credință, în inimile voastre, înrădăcinați și întemeiați, fiind în iubire / ca să puteți înțelege împreună cu toți sfinții ce este largimea și lungimea și înălțimea și adâncimea / și să cunoasteți iubirea lui Hristos, cea mai presus de cunoștință, ca să vă umpleți de toată plinătatea lui Dumnezeu.” EFESENI CAP. 3, VERS. 17/18/ 19.

DUPĂ MAI BINE DE 2000 DE ANI S-A CREAT O STARE DE ACORD ȘI DEZACORD - ADEPȚII S-AU ÎMPĂRȚIT ADERÂND ÎN IGNORANȚA LOR ÎN JURUL A DIFERITE GRUPĂRI RELIGIOASE DAR OPRINDU-SE LA RANGUL DE ACORD. ORI NOI TOȚI TREBUIE SĂ DEVENIM DISCIPOLI NU ADEPȚI, APOSTOLII AU FOST DISCIPOLII ȘI UCENICII LUI ISUS NU ADEPȚII LUI ISUS .

UN DISCIPOL ESTE ACEA PERSOANĂ CARE ESTE DISPUSĂ SĂ ÎNVEȚE, UN DISCIPOL ESTE DESCHIS, ESTE PERMEABIL ÎNVĂȚĂTURII, UN DISCIPOL ESTE UNUL CARE ASCULTĂ, CARE ÎNVAȚĂ, ÎNSUȘI CUVÂNTUL „DISCIPOL” VINE DE

LA ÎNVĂȚĂTURĂ, DISCIPLINĂ. UN DISCIPOL NU ESTE O PERSOANĂ CARE ESTE DE ACORD.

ADEPTUL ÎNSĂ ESTE O FIINȚĂ ÎNCHISĂ, O FIINȚĂ CE POATE FI CONVERTITĂ UȘOR. UN ADEPT CREDE CĂ ESTE SUFICIENT SĂ FII DE ACORD. ACUM NU MAI ARE NEVOIE SĂ RĂMÂNĂ DESCHIS; EL SE POATE ÎNCHIDE, ÎȘI POATE PERMITE SĂ SE ÎNCHIDĂ. UN ADEPT CONSIDERĂ CĂ SIMPLA SA RACOLARE LA UN SISTEM, GRUPARE, PARTID, SECTĂ - SUPLINEȘTE ÎNTELEPCIUNEA, ÎNVĂȚĂTURA, PLATFORMA PROGRAM PRIN CREZUL SĂU ADERÂND PRIN ACORD ȘI DEZACORD CU CREZUL SĂU; ÎN FOND O ASTFEL DE CREDINȚĂ ÎN CEVA NU DUCE NICĂIERI, PILDA UNEI ASTFEL DE CREDINȚE POATE FI EXPLICATĂ ÎN GEOMETRIE ASTFEL: REZOLVAREA UNEI PROBLEME SE FACE CU AJUTORUL IPOTEZEI CE CONTINE DATELE FIGURII ȘI FIGURA RESPECTIVĂ, AVEM CONCLUZIA CARE NE CERE CEEA CE TREBUIE REZOLVAT, ȘI NE REVINE DEMONSTRAȚIA CARE PERSONAL TREBUIE SĂ O ANALIZĂM.

ASTĂZI CREDINȚA ADEPȚILOR SE REZUMĂ LA IPOTEZE ȘI CONCLUZII: O CREDINȚĂ FIGURATIVĂ, O CREDINȚĂ LIPSITĂ DE ESENȚĂ, LIPSITĂ DE PERSONALITATE - O CREDINȚĂ ADEPTICĂ EFECTIV MOȘTENITĂ. ÎN GEOMETRIE S-AR NUMI CREDINȚĂ GEOMETRICĂ DEMONSTRATĂ PRIN LIPSA DEMONSTRAȚIEI, ACEASTA ESTE DIFERENȚA - DISCIPOLUL SE ARUNCĂ ÎN ANALIZA PERSONALĂ A DEMONSTRAȚIEI SPRE FINALUL CĂREIA SE VA ÎNCUNUNA CU EXPERIENȚA VIE A CĂUTARII ȘI ANALIZĂRII DIN CARE VA REIEȘI CREDINȚA SA PERSONALĂ SPRE - q. e. d. - UN DISCIPOL NU-ȘI POATE NICIODATĂ PERMITE SĂ SE ÎNCHIDĂ - EL ARE ATÂT DE MULT DE ÎNVĂȚAT!

ȘI NIMENI NU POATE FI TRANSFORMAT DOAR PENTRU CĂ ESTE DE ACORD. ACORDUL ESTE FOARTE SUPERFICIAL, PUR INTELECTUAL. PENTRU A FI TRANSFORMAȚI AVEM NEVOIE DE ÎNTELEGERE. NUMAI ÎNTELEGERA ESTE CEA CARE TRANSFORMĂ, CARE PRODUCE MUTAȚII ÎN FINȚA NOASTRĂ ȘI CÂND ÎNTELEGEM NU MAI TREBUIE SĂ FACEM NIMIC: ÎNTELEGERA VA ÎNCEPE SĂ LUCREZE DE LA SINE. DECI NU TREBUIE MAI ÎNTÂI SĂ ÎNTELEGEM ȘI APOI SĂ PRACTICĂM - NU! ÎNSĂȘI ÎNTELEGERA. ÎNSUȘI FAPTUL DE A ÎNTELEGE, VA PĂTRUNDE ADÂNC ÎN INIMA NOASTRĂ ȘI ASTFEL VA APARE TRANSFORMAREA.

CALEA CARE DUCE SPRE TRANSFORMARE, SPRE DESCOPERIRE SE AFLĂ ASCUNSĂ ADÂNC ÎN NOI, DAR AVEM NOI PUTERA DE A NE SCHIMBA MINȚILE DE A NE ÎNNOI GÂNDIREA CĂCI ESTE SCRIS:

„Și să nu vă potriviți cu acest veac, ci să vă schimbați prin înnoirea minții; ca să deosebiți care este voia lui Dumnezeu, ce este bun și plăcut și desăvârșit.” ROMANI CAP. 12 VERS. 2.

AU FOST MULTI CARE AU STRIGAT ÎN PUSTIE ASEmeni LUI IOAN BOTEZATORUL ȘI VOR FI MULTII DE AICI ÎNCOLO CARE VOR FACE ACEST LUCRU, DAR DE ACEEA S-A STRIGAT - ÎN PUSTIE - ȘI CUVÂNTĂRILE, PREDICILE, ÎNVĂȚĂTURILE, PROROCIRILE NU AU FOST ASCULTATE ȘI URMATE DEOARECE ÎNTOTDEAUNA CÂND S-A SPUS CEVA, NU ACELAȘI LUCRU AUZIM NOI .

NOI, AUZIM ÎN PROPRIUL NOSTRU FEL - CU TOATE INTERPRETĂRILE NOASTRE – AUZIM PRIN TRECUTUL NOSTRU, PRIN MEMORIA, PRIN CUNOȘTINȚELE, PRIN CONDIȚIONĂRILE NOASTRE. NOI AUZIM PRIN MINTE ȘI MINTEA COLOREAZĂ TOT CEEA CE AUZIM, SARE IMEDIAT PE INFORMAȚIA PE CARE O AUZIM, O SCHIMBĂ, O FACE AGREABILĂ NOUĂ, ARUNCĂ UNELE LUCRURI, EXAGEREAZĂ ALTELE, UMPLÈ GOLURILE. NUMAI O PARTE DIN CEEA CE S-A STRIGAT DE-A LUNGUL ANILOR DE ATÂȚIA PROROCI RĂMÂNE ÎN CEEA CE AM AUZIT NOI ȘI PARTEA NU POATE TRANSFORMA NICIODATA NIMIC, CI ÎNTREGUL POATE FACE ACEASTA.

DACĂ VOM CONTINUA SĂ-L CĂUTĂM PE DUMNEZEU PE BOLTA CEREASCĂ, CU SIGURANȚĂ NU-L VOM GĂSI. DEOARECE OMENIREA S-A ÎNVĂȚAT CA LA TOATĂ NEVOIA SĂ ARUNCE PRIVIREA ÎN SUS, SĂ RIDICE OCHII CĂTRE CER ȘI SĂ-L STRIGE PE DUMNEZEUL DIN CERURI CU PUTERE ORI CU DEZNĂDEJDE, FIECARE DUPĂ VOIA ȘI NEVOIA SA. DACĂ CELUI CARE CERE I SE VA RĂSPUNDE, RUGĂCIUNII SALE VA SPUNE CĂ DUMNEZEU L-A ASCULTAT, DACĂ NU I SE DĂ RĂSPUNS VA SPUNE ADÂNC ÎN SINEA LUI CĂ DUMNEZEU L-A UITAT.

DAR SĂ PRIVIM ATENT LA MODUL ÎN CARE CEREM ȘI ÎN MOD PRIMORDIAL LA CEEA CE CEREM, CĂCI DE MULTE ORI DACĂ RUGĂCIUNEA ESTE SPUSĂ DIN FORMALISM RĂSPUNSUL VA FI PE MĂSURĂ, DACĂ RUGĂCIUNEA VA FI SINCERĂ, PUTERNICĂ DIN TOT SUFLETUL ȘI CU TOATĂ

INIMA ȘI CEREREA ESTE FĂCUTĂ CU ARDOARE ȘI PATOS ÎN CUGET ȘI SIMȚIRE RĂSPUNSUL NU SE LASĂ AȘTEPTAT .

SECRETUL ȘI REUȘITA RUGĂCIUNII ESTE DE FAPT CONVINGEREA PRIN CREDINȚA ÎNCĂ DIN TIMPUL EI CĂ CEREREA NE ESTE ASCULTATĂ ȘI ÎMPLINITĂ – CREDINȚA ABSOLUTĂ ÎN NOI ȘI ÎN MESAJUL TRANSMIS VA REDA REUȘITA CERINȚEI IMPUSE.

„De aceea zic vouă: toate câte cereți, rugându-vă să credeți că le-ați primit și le veți avea.”
MARCU CAP. 11.VERS.24

CU TOATE CĂ VĂ SPUN ACESTEA, O SĂ VI SE PARĂ ABSURD, APROAPE CHIAR RIDICOL, DAR EU PERSONAL NU ȘTIU ÎNCĂ CUM TREBUIE SĂ MĂ ROG. AM PRIVIT ÎN JURUL MEU TEMP DE ATÂȚIA ANI SPERÂND CĂ VOI GĂSI PE CINEVA CE-MI VA EXPLICA CUM POATE FI FĂCUTĂ O RUGĂCIUNE DACĂ NE SCOATEM DIN MINTE IMAGINEA DUMNEZEULUI BIBLIC.

NIMENI NU POATE AFIRMA CĂ-L CUNOAȘTE PE DUMNEZEU, DEOARECE NIMENI NU L-A VĂZUT, PUTEM AFLA ACEASTA DE LA IOAN CAP.1 VERS.18:

„Pe Dumnezeu nimeni nu l-a văzut vreodată fiul cel unul născut care este în sânul tatălui, acela l-a făcut cunoscut.”

DECI NU PUTEM ȘTI CUM ARATĂ ÎN IMAGINAȚIA NOASTRĂ TATĂL ȘI DACĂ VOM LUA CU DE-AMĂNUNTUL PE SĂRACII CREȘTINI ȘI NU NUMAI, NU VOR AVEA ALTĂ IDEE ÎN AFARĂ DE ACEEA CU CARE AU CRESCUT DE MICI; EU ÎNSUMI AM CRESCUT ÎN CLIMAT ORTODOX, DAR PREOȚII, AŞA ZIȘII PREOȚI NU AU ALTĂ MISIUNE DECÂT DE A ALIMENTA IMAGINAȚIA MIRENIILOR, ACEASTA ESTE MISIUNEA LOR ȘI NU DE A O SIMPLIFICA SAU ÎN CEL MAI FERICIT CAZ DE A O ANIHILA. NU CĂ AR AVEA VRE-O RELAȚIE SPECIALĂ CU DUMNEZEU – DEPARTE DE EI LUCRUL ACESTA, CĂCI PE DUMNEZEU NU-L VA CUNOAȘTE DECÂT CEL CARE SE CUNOAȘTE MAI ÎNTÂI PE EL ÎNSUȘI ȘI MAI APOI CĂRUIA DUMNEZEU DECIDE SĂ I SE DEZVĂLUIE...

ORI TOȚI CEI CARE SPUN CĂ L-AU CUNOSCUT PE DUMNEZEU AU RĂSPÂNDIT ODATĂ CU ACEASTĂ IDEE ȘI FRICĂ – FRICA DE DUMNEZEU – ORI ACEASTĂ FRICĂ NU-ȘI ARE ROSTUL NICI NOIMA, DAR A ȚINUT ÎN FRÂU MII DE

ANI OMENIREA, CĂCI SĂ NU UITĂM CE NE SPUNE MOISE CEL CE A INTRODUS LEGEA, DECI PRIMA PORUNCĂ ESTE:

„Să iubești pe Domnul Dumnezeul tău din toata inima ta, din tot sufletul tău, din tot cugetul tău și din toata puterea ta.” MATEI CAP. 12, VERS. 30.

AŞ VREA SĂ ŞTIU DACĂ ATUNCI CÂND NE ESTE FRICĂ DE CINEVA - OARE REUŞIM PERFORMANȚA DE A TRANSFORMA FRICA ÎN IUBIRE? DACĂ SE ÎMPACĂ ORI DEVINE ALTRUISTĂ FRICA CU IUBIREA ȘI TEAMĂ CU DRAGOSTEA? PUTEM AVEA UN STĂPÂN RĂZBUNĂTOR, ZELOS DE CARE SĂ NE FIE FRICĂ ȘI CĂRUIA NE VOM SUPUNE CU TOT RESPECTUL ȘI ONORUL CUVENIT ȘI-I VOM ASCULTA ȘI URMA PORUNCILE, CU SMERENIE ȘI EVLAVIE, DAR, CUM ÎL VOM PUTEA IUBI ATÂTA TIMP CÂT TEAMĂ DE EL ȘI PEDEAPSA ACESTUIA NE STĂPÂNEŞTE SUFLETUL; ORI DACĂ-L VOM IUBI, CUM ÎL VOM IUBI, DIN FRICĂ NU VA IUBI NIMENI NICIODATĂ CĂCI FRICA NU NAŞTE DRAGOSTE, FRICA NAŞTE SUPUNERE, FRICA NAŞTE ORICE DAR NU IUBIRE!

„În iubire nu este frică, ci iubirea desăvârșită alungă frica, pentru că frica are cu sine pedeapsa, iar cel ce se teme nu este desăvârșit în iubire.” ÎNTÂIA EPISTOLĂ SOBORNICEASCĂ A LUI IOAN CAP. 4 VERS. 18 .

DECI IATĂ ÎNCĂLCATĂ DE OMENIRE PRIMA ȘI ÎNTÂIA PORUNCĂ – IUBIREA. IAR CEA DE-A DOUA PORUNCĂ E APROAPE DE CEA DINTÂI:

„Să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuți.” MATEI CAP. 12, VERS. 31

IATĂ ÎNCĂLCATĂ ȘI CEA DE-A DOUA PORUNCĂ CĂCI NIMENI NU SE CĂZNEŞTE A DESCOPERI CE ESTE IUBIREA, CE ÎNSEAMNĂ IUBIREA, IUBIREA DE SINE ȘI MANIFESTAREA EI. ORI DOUĂ PORUNCI PRIMORDIALE CARE ASCUND ÎN ELE TAINA ȘI ESENȚA EXISTENȚEI NOASTRE CA OMENIRE AU FOST ADUSE LA RANG DE LEGI ȘI LĂSATE ACOLO DEOARECE AŞA A ÎNTELES OMUL CĂ LEGEA E FĂCUTĂ PENTRU A FI ÎNCĂLCATĂ. ORI ODATĂ CU LEGEA S-A INTRODUS ÎN LUME ȘI PĂCATUL, DECI PUTEM SPUNE CĂ LEGEA S-A INTRODUS PENTRU A EXISTA PĂCATUL? NU! CĂCI EL EXISTA ȘI ÎNAINTEA LEGII, DAR DAT FIIND FAPTUL CĂ NU EXISTA LEGEA, PĂCATUL ERA ABOLIT, AŞADAR CUI FOLOSESTE LEGEA ATÂTA TIMP CÂT NU O URMEAZĂ ȘI NU O ASCULTĂ NIMENI?! ÎNSĂ ACCENTUL ȘI PRESIUNEA RELIGIILOR PE MIRENI S-A ÎNFĂPTUIT LA NIVELUL

PĂCATULUI SCOȚÂNDU-L ÎN EVIDENȚĂ ȘI ÎNJECTÂNDU-L CU AJUTORUL FRICII DE PEDEAPSĂ ÎN DETRIMENTUL IUBIRII DUMNEZEIEȘTI CARE A FOST OMISĂ INTENȚIONAT DIN PRAVILELE ÎNVĂȚĂTURILOR CLERICESTI...

DAR DE LA HRISTOS, S-A SCHIMBAT TOTUL, CĂCI MOISE A FOST CEL CE A INTRODUS LEGEA IAR:

„În Hristos suntem fii lui Dumnezeu deci liberi față de lege.” GALATENI CAP. 4

PUTEM TRAGE CONCLUZIA CĂCI CREDINȚA ESTE NET SUPERIOARĂ LEGII PE CARE O ȘI SUSPENDĂ CĂCI TOT ÎN GALATENI AFLĂM CAP.2, VERS. 16:

„Știind însă că omul nu se îndreptează din faptele legii ci prin credința în Hristos Iisus, am crezut și noi în Iisus ca să ne îndreptăm din credința în Hristos iar nu din faptele legii căci din faptele legii nimici nu se va îndrepta.”

ESTE PE CÂT DE CLAR PE ATÂT DE SIMPLU; LEGILE NU AU FOST OMENIRII DE NICI UN AJUTOR CĂCI PE CÂT SE POATE OBSERVA LEGEA A FOST INCOMPLETĂ: „Căci dacă s-ar fi dat lege, care să poată da viață cu adevărat dreptatea ar veni din lege.” GALATENI CAP. 3, VERS. 21. DE ACEEA DUMNEZEU PRIN HRISTOS NE ADUCE PIESA LIPSĂ DIN CAREUL DE JOC. HRISTOS ESTE CEL CE COMPLETEAZĂ, ABOLEȘTE ȘI ÎMPLINEȘTE LEGEA DEVENIND LEGE...

COMPLETEAZĂ - DEOARECE LEGEA NU FĂCEA ALTCEVA DECÂT SĂ NE ARATE GREUTATEA ȘI EXISTENȚA PĂCATULUI, ÎMPOVĂRAREA OMENIRII CU GREUTATEA PĂCATULUI PE CARE MIELUL DOMNULUI PRIN MOARTEA SA, A RIDICAT PĂCATELE LUMII ȘI A ADUS VIAȚA VEŞNICĂ ȘI ÎNVIEREA:

„Iar când a venit plinirea vremii, Dumnezeu, a trimis pe fiul său, născut din femeie născut sub lege / ca pe cei de sub lege să-i răscumpere ca să dobândim înfierea / și pentru că sunteți fii a trimis Dumnezeu pe duhul fiului său în inimile noastre, care strigă: Avva parinte! / astfel dar nu mai esti rob, ci fiu; iar de ești fiu, ești și moștenitor al lui Dumnezeu prin Iisus Hristos.” GALATENI CAP.4, VERS. 4 / 5 / 6 / 7 .

ABOLEȘTE - DEOARECE ISUS DIN ASCULTAREA CREDINȚEI A FĂCUT TOT CEEA CE A FĂCUT CĂCI ÎNTREBAȚI SUNTEM:

„Din faptele legii primita-ți voi duhul, sau din ascultarea credinței? Deci cel care va dă vouă duhul și săvârșește minuni la voi le face oare din faptele legii sau din ascultarea credinței?”
GALATENI CAP. 3 VERS. 2. 5.

- ÎMPLINEȘTE - DEOARECE EL ÎNSUȘI NE SPUNE:

„Să nu socotiți că am venit să stric legea sau proorocii n-am venit să stric ci să împlinesc.” MATEI CAP. 5, VERS. 17.

ORICÂT NE VOM ÎNVÂRTI ÎN JURUL LEGILOR NU VOM GĂSI UN NUMITOR COMUN CĂCI ÎNTR-ADEVĂR, LEGEA NU AJUTĂ ȘI E DATĂ DOAR CA UN GHID CĂTRE ȘI SPRE DRUMUL DREPT. DAR, IDENTIC SOCIETĂȚII NOASTRE ACTUALE ÎN CARE ORICE LEGE MORALĂ ORI JURIDICĂ, EMISE DE FAPT SPRE ÎNDREPTAREA ȘI COORDONAREA INDIVIDULUI DIN CENTRUL EI PE UN DRUM CORECT ȘI DREPT - DUCE ÎN FINAL LA ȚESĂTURA UNEI PÂNZE DE PĂIANJEN ÎN CARE LEGEA RICOȘEAZA ASEmeni BUMERANGULUI, PRODUCÂND CA EFECT, NU RESPECTAREA, CI ÎNCĂLCAREA EI. ACEASTA ESTE DE FAPT ȘI IRONIA SORȚII, CĂCI SOCIETATEA, SE ÎNGRĂDEȘTE CU LEGI PE CARE NU LE RESPECTĂ NICIODATĂ. LE CREEAZĂ SPRE A LE ÎNCĂLCA ȘI ÎN MOD SPECIAL CEI CE CREAZĂ LEGILE LE FAC ASTFEL ÎNCÂT PE EI SĂ NU-I POATĂ ATINGE, ASTFEL NE-A SPUS-O ȘI EMINESCU: „CEI TARI SE ÎNGRĂDIRĂ ÎN CERCUL LOR DE LEGI” IAR OMENIREA VA SUFERI AMARNIC ȘI VA RĂMANE VEŞNIC ROBITĂ ȘI ÎMBOLNĂVITĂ, VOM AVEA O SOCIETATE BOLNAVĂ DE LEGILE DATE CĂCI LEGILE MORALE CU CELE JURIDICE SE VOR BATE CAP ÎN CAP, CÂT ȘI CELE RELIGIOASE CU CELE SPIRITUALE SE ÎNTREPĂTRUND SE ÎNTRETAIE DAR SE CIOCNEȘC LA FIECARE PAS.

APROFUNDÂND TEMATICA LEGII VOM OBSERVA CĂ UMANITATEA NU AR FI PUTUT EXISTA ȘI SUPRAVIEȚUI ÎNTR-UN CLIMAT PAȘNIC. LEGEA INTRODUCÉ CONTROLUL, IMPUNE UN CONTROL ȘI MIRAJUL UNUI AUTOCONTROL. ESTE SUFICIENT SĂ PRIVIM ÎN JURUL NOSTRU ȘI SĂ OBSERVĂM CĂCI ASTĂZI LA... CINE MAI ȘTIE CÂTE MII DE ANI, DE LA CREAREA PRIMELOR TABLE DE LEGI, ASTĂZI DECI, CU TOATE LEGILE EXISTENTE ȘI CU TOATE INTERDICȚIILE ȘI PRIVAȚIUNILE DATE ÎN VIGOARE, OMENIREA SE AFLĂ ÎN MIJLOCUL UNUI HAOS DE NEDESCRIS. SĂ NE IMAGINĂM UN PIC CUM AR FI FOST FĂRĂ SĂ FI EXISTAT LEGEA: DACĂ AS SPUNE CĂ AR FI INTRAT ÎN VIGOARE LEGILE UNIVERSALE PE

PILOT AUTOMAT...AŞ SPUNE PUȚIN CĂCI ASTĂZI EXISTĂ LEGEA JUNGLEI CU TOATĂ ACEASTĂ PÂNZĂ DE PĂIANJEN A LEGILOR DEJA EXISTENTE. CINE ESTE MAI PUTERNIC, MAI INFLUENT, MAI BOGAT, SFÂŞIE ŞI DISTRUGE TOT. ACELA VA FI LEGE, VA DEVENI LEGE ÎN FAȚA CELUI SLAB ŞI SĂRAC. CĂCI BANUL, BANUL A DEVENIT ASTĂZI LEGEA, CREEAZĂ LEGEA ŞI O DISTRUGE. BANUL ESTE AJUNS LA RANG DE ZEU BA CHIAR DEPĂŞIND ACEST STATUT. BANUL DICTEAZĂ, EL ESTE CEL CE DISTORSIONEAZĂ DREPTATEA ŞI O DISPERSEAZĂ. BANUL ESTE CEL CE FACE MINCIUNA ADEVĂR, ESTE CEL CE ROBEŞTE ŞI DISTRUGE VISELE ŞI VIEȚILE MULTOR SEMENI. BANUL ESTE ÎNSĂ DISTRUGERE. BANUL ESTE PRIMA PIEDICĂ ÎN DRUMUL CREȘTINULUI SPRE MÂNTUIRE ... PRINCIPALA ŞI UNICA PIEDICĂ ÎN AL CUNOAŞTE PE DUMNEZEU, AFLĂM ACEASTA DE LA ISUS:

„Adevărat zic vouă că un bogat cu greu va intra în împărăția cerurilor / vă spun iarăși că este mai ușor să treacă o cămilă prin urechea acului decât să intre un bogat în Împărăția lui Dumnezeu.” MATEI CAP. 19 VERS. 23 – 24 .

DAR PÂNĂ SE VA AJUNGE LA ECHILIBRAREA BALANȚEI, IAR ECUAȚIA FORMATĂ DIN DOUĂ ELEMENTE BOGATUL ŞI SĂRACUL VA DA UN SINGUR REZULTAT ŞI VOR FI UNA CEEA CE NU SE VA ÎNTÂMPLA NICIODATĂ PE ACEST PÂMÂNT UNDE BOGATUL ÎȘI ADUNĂ AVERI ŞI ÎMPĂRĂȚII, IAR SĂRACUL ÎN LIPSA ACESTORA NĂDĂJDUIEŞTE LA ELE ÎN ÎMPĂRĂȚIA LUI DUMNEZEU, DE ACEEA A FOST CREAT RAIUL UNDE TOȚI SUNT EGALI UNDE PRIMEAZĂ DOAR CEI BUNI, CEI ONEŞTI, CINSTIȚI, CORECȚI, DARNICI, MILOȘI, BINEVOITORI ŞI IUBITORI IAR CELORLALȚI LI S-A REZERVAT IADUL – PÂNĂ LA O ASTFEL DE FORMĂ CA RĂSPUNS A DREPTĂȚII RĂMÂNEM LA ACELAȘI CAPITOL SPERANȚA ŞI NAДЕJDEA ÎN ACEL CEVA, IAR VIAȚA PE ACEASTĂ PLANETĂ VA DECURGE ÎN CONTINUARE HAOTIC SUB IMPERIUL PROPRIILOR CANOANE! CĂCI:

„Cei ce vor să se îmbogătească, dimpotrivă, cad în ispită, în laț și în multe pofte nesăbuite și vătămătoare, care cufundă pe oameni în prăpăd și pierzare. Căci iubirea de bani este rădăcina tuturor relelor; și unii, care au umblat după ea, au rătăcit de la credință, și s-au străpuns singuri cu o mulțime de chinuri. Iar tu om al lui Dumnezeu fugi de acele lucruri, și caută nerpihănirea [dreptatea], evlavia, credința, dragostea, răbdarea, blândețea.” 1 TIMOTEI CAP. 6, VERS. 9 / 10 / 11 .

ASTEL AJUNGEM VRÂND NEVRÂND LA UTOPIA LUI „a avea” FĂRĂ „a exista” ȘI A LUI „a fi” FĂRĂ „a ști” SAU CUM SĂ NU TE LAȘI ÎNVĂȚAT (DRESAT) DE CEI CARE AU FOST ÎNVĂȚAȚI (DRESAȚI) CUM SĂ TE ÎNVEȚE (DRESEZE)... CĂCI CÂND INTELECTUALUL DEVINE MAIMUȚĂ, MAIMUȚELE DE RÂND DEVIN INTELECTUALE.

DA, SUNT ACID UNEORI, BA CHIAR O ACRITURĂ, DAR FIECARE CU PROPRIUL ADEVĂR - CARE NU E PLĂCUT NICI LA GUST, NICI LA VĂZ, NICI LA AUZ, IAR CEL CE EXPUNE ADEVĂRUL DEVINE DUȘMANUL DE MOARTE AL CELOR CARE NU-L SUPORTĂ ÎN FORMA SA ARHAICĂ BRUTĂ CI DOAR PE CEL DILUAT ȘI SUBȚIAT PÂNĂ LA MINCIUNĂ, ORI, ADEVĂRUL CU CAPUL TĂIAT, SERVIT PE PLATOU SUB UNDUIRILE ȘERPUITOARE ALE VREUNEI CADÂNE CU OCHI MIGDALAȚI FIINDCĂ STRIGA-I MULT PREA MULT ÎN PUSTIE ȘI PROPROCEAI PREA MULT PIETRELOR...

PERSONAL NU TIND SĂ PLAC NIMĂNUİ FIINDCĂ NU CAUT LA FAȚA LUMII, DAR NU DIN RĂUTATEA MEA CI DIN RĂUTATEA LUMII ÎMI EXTRAG ACREALA, DIN RĂUTATEA AIA ÎN CARE DACĂ AI PRINS O TREAPTĂ IERARHICĂ ÎN SOCIETATE TE CONFUNZI, COMPLACI ȘI IDENTIFICI AUTOMAT CU NISCAIVA DREPTURI FAȚĂ DE RESTUL... FIE ELE DE MARE INTELECTUAL CARE A ACUMULAT TREI INFORMAȚII ÎN PLUS, FIE DE AVUT CARE A ÎNCROPIT TREI ARGINTI ÎN PLUS, FIE DE CÂRTIȚĂ SOCIALĂ CARE FACE PARTE DIN SISTEM ȘI SE LĂFĂIE LA UMBRA DREPTURILOR OFERITE DE ACESTA ...ȘI FIREȘTE FAȚĂ DE PLEAVĂ, FAȚĂ DE TURMĂ, FAȚĂ DE MAIMUȚELE DE RÂND ...

SPECIALITATEA MEA: SĂ-ȚI TRÂNTESC ADEVĂRUL ÎN FATĂ, FĂRĂ MENAJAMENTE, FĂRĂ PERDEA DE PROTECȚIE CI AŞA CRUD ȘI CRUNT CUM ESTE... MI-AM LUAT MASTERATUL PE CEI CARE DACĂ E SĂ NE LUĂM DUPĂ APOSTOLUL PAVEL AU CĂUTAT ÎNȚELEPCIUNEA: ELINII VERSUS ACTUALII GRECI...ARAREORI ÎMI VĂD PATRONUL GREC CU FIȚE DE EVREU, LA OCHI, DAR CÂND SE ÎNTÂMPLĂ NU-L IERT, ÎL PROVOC PÂNĂ-N PÂNZELE ALBE, PÂNĂ SE FAC GRI, IAR CEL MAI TRIST ȘI SIMULTAN ENERVANT LUCRU LA UN GREC CARE E OBIȘNUIT SĂ AIBĂ MEREU DREPTATE, ACEȘTI COLOȘI ETERNI SPECIALIȘTI AI DIALECTICII, E SĂ NU-ȘI GĂSEASCĂ REPLICA ȘI SĂ NU MAI HUZUREASCĂ CA ULEIUL DE MĂSLINE PE SUPRAFAȚA SALATEI DE GUACAMOLE ...

ÎNTR-UNA DIN ZILE ÎL INTERPELEZ DIN START CU O ÎNTREBARE INCERTĂ CURIOASĂ ȘI NEDEFINITĂ:

- AUZI NEA CLOOROFILĂ TU ȘTII CE A SPUS NAPOLEON?
- NAPOLEON A ZIS MULTE, AIA CU MAMA ȘI CU FIICA?
- NO NO ZIC UNA CARE TE PRIVEȘTE ÎN MOD DIRECT...

(CĂZU PE GÂNDURI ... NO HAI SĂ-I ZIC...)

-NO AUZI ACI CE ZISE TAICA NAPOLEON:

„CĂ DACĂ CEI SĂRACI NU AR CREDE ÎN DUMNEZEU CEI BOGAȚI NU AR EXISTA!”

DACĂ VOIAI SĂ VEZI STATUIA LUI BUDA PE BUDĂ ÎNTR-O MEDITAȚIE PROFUNDĂ TREBUIA SĂ FI VĂZUT FAȚA GRECULUI ... DUPĂ CÂTEVA SECUNDE BUNE DE MEDITAT MĂ ÎNTREABĂ:

- DAR TU CREZI ÎN DUMNEZEU?
- ÎNCĂ... D-AIA TE MAI BUCURI DE CEEA CE AI ȘI CEEA CE EȘTI ...

ACEASTA E LINIA SUBȚIRE A IERARHIILOR UMANE, PÂNĂ ȘI MAICA TEREZA A PREZENTAT REALITATEA ZICÂND:

„NU E FOAMETE PE PĂMÂNT FIINDCĂ NU PUTEM SĂTURA SĂRACII, E FOAMETE FIINDCĂ NU PUTEM SĂTURA BOGAȚII”...

AŞA CĂ DRAGII MEI, NE MERITĂM SOARTA, O SOARTĂ PREGĂTITĂ DE EI NU DE NOI, IAR DACĂ VĂ ÎNTREBAȚI DE CE SUNTEM ȘI SĂRACI ȘI PROȘTI, MAIMUȚELE LOR PREFERATE, DAR CEL MAI IMPORTANT: ÎNVRĂJBIȚI UNUL CONTRA ALTUIA SE DATOREAZĂ TOT LOR FIINDCĂ... AU EI AC DE COJOCUL TĂU SĂ NU ÎNDRĂZNEȘTI MAI MULT ...NU DECÂT MERIȚI, CI MAI MULT DECÂT ȚI SE CUVINE... ȘI PENTRU ACEASTA AU PREGĂTIT ATÂTEA PÂRGHII POLICE, SOCIALE, RELIGIOASE ȘI MAI NOU CORPORATISTE PRIN MONOPOL AUTORITAR, ÎNCÂT SĂ TE ȚINĂ ACOLO ÎN MOCIRLA INOCENȚEI EXISTENȚIALE, CU CÂT ȘTII MAI PUȚIN CU ATÂT MAI BINE... CU CÂT CUNOȘTI MAI PUȚIN, CU ATÂT E MAI MINUNAT PENTRU EI... CU CÂT CREZI MAI MULT, CU ATÂT E MAI IDEAL, ȘI CU CÂT DEȚII MAI PUȚIN, CU ATÂT E MAI PERFECT... ȘI CE ESTE MAI IMPORTANT, TE-AU DOMESTICIT ÎN ASA MĂSURĂ, ÎNCÂT SĂ NU TE IEI NICIODATĂ DE EI, CI

DOAR DE APROAPELE TĂU ... TU CU FURCA ȘI ĂLA CU TOPORUL ÎNTRE VOI SE ÎMPARTE LUPTA, PROSTIA, SĂRĂCIA, NEDREPTATEA, PĂRERILE, NEȘTIINȚA ȘI RESTUL ȘI TOTUL SUB EGIDA DREPTĂII ÎMPĂRTITE DE EI ȘI LEGILE LOR, DAR PÂNĂ ȘI AICI AU INTERVENIT SUBTIL INTRODUCÂND DISCORDIE SPUNÂNDU-I CELUI CU FURCA, CĂ ĂLA CU TOPORUL VREA SĂ-I IA FURCA ȘI CELUI CU TOPORUL, CĂ ĂLA CU FURCA VREA SĂ-I IA TOPORUL ȘI ATÂTA TIMP CÂT TU EȘTI ÎN CONFLICT CU MINE... EI HUZURESC PE SPATELE NOSTRU ȘI PROFITĂ DE PE URMA ACESTUI CONFLICT „MĂRINDU-ȘI FILACTERIILE ȘI CIUCURII DE LA POALE” E RĂSUFLATĂ OK ATUNCI UMFLÂNDU-ȘI CONTURILE.

- IA PRIVEȘTE ÎN JUR, DAAA....ÎNSĂ DESCHIDE ȘI OCHII, NU PRIVI CU EI ÎNCHIȘI. EI, CE VEZI? ÎȚI PLACE LUMEA ÎN CARE TRĂIEȘTI, NU-I AŞA? AHA ... E PERFECTĂ!
- CUM SĂ NU FIE - PENTRU EI, NU PENTRU TINE, PENTRU TINE... DE LA ÎNĂLȚIMEA UNUI VIERME STRIVIT, PERCEPȚIA ORIZONTULUI E PE VERTICALĂ IAR VASTUL E LIMITAT LA MAXIM ÎNTR-UN COTIDIAN BLAZAT MONOTON ȘI FATIDIC ...

TU NICI NU TRĂIEȘTI, TE TÂRĂȘTI PRIN EXISTENȚĂ, PROBABIL NICI NU ȘTII CĂ EXIȘTI ȘI AI NEVOIE DE EI SĂ-ȚI SPUNĂ, SĂ-ȚI ARATE, SĂ TE CĂLĂUZEASCĂ PRIN VIAȚĂ, SĂ TE ÎNVEȚE ... ÎNTR-UN CUVÂNT - DEPINZI DE EI. EI ȘTIU TOTUL, CUNOSC TOTUL, AU TOTUL. EI AU DREPTURI, TU...DOAR OBLIGAȚII.

SUPER!

- LASĂ-MĂ, NU PLÂNGE, CĂ NU TRĂIEȘTI MULT, DAAA NICI EI... ȘI LE-AI FĂCUT-O, LASĂ CĂ ȘTIU EU, SMECHERULE, I-AI REZOLVAT... ÎN SECRET ȚI-AI PREGĂTIT RAIUL... DINCOLO... ĂLA, E AL TĂU, CU PREDILECȚIE DOAR AL TĂU, NU ȚI-L IA NIMENI, IAR ĂȘTIA NU INTRĂ... NU AU TICHETE, ÎNSĂ, LASĂ NU-I PLÂNGE, AU AVUT EI GRIJĂ ȘI AU FĂCUT RAIUL AICI, PE PĂMÂNT ...UNII CU FONDURI EUROPENE (SIC INVIDIOSILOR) ALȚII... ALȚII DOAR APELÂNT LA VICLEȘUGUL DE A TE MANIPULA, EN GROS ȘI EN DETAIL... ÎNSĂ AL LOR RAI ESTE EFEMER DAR TANGIBIL ȘI AL NAIBII DE TRĂIBIL... AL TĂU ÎNSĂ E... VEȘNIC DAR IMPERCEPTIBIL ȘI VOLATIL ASEmeni UNUI MIRAJ ÎN DEȘERT, O HIMERĂ DUPĂ CARE Tânjești Și ALERGI ÎN ASTĂ VIAȚĂ DUPĂ CEALALTĂ VIAȚĂ, IRONIC NU-I AŞA ... SĂ NU-ȚI TRĂIEȘTI VIAȚA PE CARE O AI PENTRU ALTA DESPRE CARE SE VORBEȘTE CĂ O VEI AVEA, NU SUNĂ A CIOARĂ DIN MÂNĂ PE AIA DIN PAR? BA

DAAA CUM SĂ NU, ÎNSĂ NU UITA CĂ RAIUL ĂSTA LA CARE TU ASPIRI FLĂMÂND
ȘI UMIL TOT EI ȚI L-AU PREZENTAT ȘI PREGĂTIT...

ȘTII CE AR FI TRIST PENTRU TINE, NU CA RAIUL SĂ NU EXISTE CI SĂ TE
ÎNTÂLNEȘTI TOT CU EI... ÎN RAI! CÂND PROGRESISMUL ÎȘI VA ATINGE
PAROXISMUL IAR PROSTIA TA INTELECTUALĂ VA FI ÎNLOCUITĂ SUBTIL
PRINTR-O SUPUNERE IMBECILĂ ÎN CARE GRAFENUL GRAȚIE DOZELOR
BENEVOLE ACCEPTATE DE LIBERUL TĂU ARBITRU PROSTIT PÂNĂ LA
PAROXISM VA HUZURI PRIN FLEVENELE TALE SUB DANSUL TRIBAL AL VREUNEI
FRECVENTE SPECIALE TRANSMISĂ OUT OF THE BOX ... ATUNCI ȘI NICI ATUNCI,
NU VA DERANJA PE NIMENI TĂIEREA UNOR COPACI SECULARI ȘI NICI
MAIMUȚELE CIVILIZATE NU SE VOR MAI URCA ÎN ACEȘTIA CA SĂ INTERZICĂ
MIRIFICUL ERGO PROGRESIST PROTESTÂND, DAR CRED CĂ EȘTI ÎN URMĂ CU
ACTUALIZĂRILE, DAR MAIMUȚELE AU COBORÂT DE MULT DIN COPAC FĂCÂND
LOC INTELECTUALILOR, LĂSÂNDU-I PE ACEȘTIA SĂ SE MAIMUȚĂREASCĂ
ARTISTIC ÎNTR-UN COPAC CU FLORI, PARDON, CU INTELECTUALI ... IAR ATUNCI
CÂND TU ÎȚI VEI LINIȘTI CĂPĂTÂIUL PESTE UN PIC ÎN LOCUL DE VECI DIN
CIMITIR LÂNGĂ BUNII ȘI STRĂBUNII TĂI... UNDE? CE? NU AI AUZIT? S-A PRIMIT
O NOUĂ TRANŞĂ DE LA FONDURILE EUROPENE, BANI GREI FRUMOȘI,
INVESTIȚII SIGURE, IAR PRIMARII AU IDEI TAICĂ, FAC PRAF TOT CEI VECI ÎN
FAVOAREA NOULUI AȘA CĂ PREA MULTE CRUCI PREA MULT CIMENT INUTIL
PREA MULTĂ VEȘNICA SE PLIMBĂ O ETERNITATE PRIN CIMITIRE... O GROAPĂ
MARE COMUNĂ... UNDEVA MAI LA: GROAPA DE GUNOI ȘI GATA, NU TU
TRADITIONE, NU TU ISTORIE, CARE ISTORIE, ȘI AȘA A SCRIS FIECARE NEAM CE A
VRUT ȘI CUM I-A CONVENIT ÎN ISTORIA NEAMULUI TĂU AȘA CĂ NU VEI FI
DECÂT O BIO MAZĂ, UN SIMPLU ÎNGRĂȘĂMÂNT PENTRU BURGERUL DELICIOS
DE LA McDONALD'S... E NEVOIE DE ALEI, PARCURI, ARBUȘTI PITICI,
ARTIFICIALIZARE ȘI PE CÂTĂ PROSTEALĂ, PE ATÂTA TEHNOLOGIZARE ȘI
ATENȚIE: SĂ NU O ÎNCURCAȚI PE ALEXA CU SIRI CĂ O SĂ RĂMÂNEȚI CU
LUMINA APRINSĂ ȘI VINE ION APOI CU PLATA LA CURENT, ÎN REST TOTUL
REPEDE.. PE REPEDE ÎNAINTE FIINDCĂ POATE NU ȘTIAI DAR MAI NOU
FONDURILE SUNT DIGITALE ȘI CU TERMEN DE VALABILITATE...CAM AȘ AŞ
STRIGA ASTĂZI DACĂ AŞ FI IOAN BOTEZĂTORUL VĂRSÂNDU-MI OFUL ȘI NU:

„Atunci Ioan le-a spus mulțimilor care veneau să fie botezate de el:

– Pui de vipere, cine v-a arătat cum să fugiți de pedeapsa care vine?! Faceți roade vrednice de pocăința voastră! Să nu începeți să ziceți în voi înșivă: „Îl avem ca tată pe Avraam!”, căci vă spun că Dumnezeu poate să ridice urmași ai lui Avraam chiar și din pietrele acestea! Toporul este pus deja la rădăcina copacilor! Prin urmare, orice pom care nu face roade bune este tăiat și aruncat în foc. (Luca 3:7-9)”

Vae victis, când se consideră invictus !

APOSTOLUL PAVEL ÎN ÎNTÂIA EPISTOLĂ CĂTRE TIMOTEI NE EXPLICĂ SEMNIFICAȚIA LEGII: „Noi știm că legea este bună, dacă se folosește cineva de ea potrivit legii. Știind aceasta, că legea nu este pusă pentru cel drept, ci pentru cei fără de lege și răzvrătiți, pentru necredincioși și păcătoși, pentru necuvioși și spurcați, pentru ucigașii de tată și ucigașii de mamă, pentru omorâtorii de oameni. Pentru desfrânați, pentru sodomiți, pentru vânzătorii de oameni, pentru mincinoși, pentru cei ce jură strâmb și pentru tot ce stă împotriva învățăturii sănătoase.” 1 TIMOTEI CAP. 1 VERS. 8 / 9 / 10. DECI CEI DREPTI NEPRIHĂNIȚI SUNT ABOLIȚI DE LEGE CĂCI SE SPUNE: „Cei ce voiți să vă îndreptați prin lege v-ați îndepărtat de Hristos, ați căzut din har.” GALATENI – CAP. 5, VERS. 4. IAR MÂNTUITORUL NE SPUNE: „Nu cei sănătoși au nevoie de doctor, ci cei bolnavi.” MATEI – CAP. 9 VERS. 12. CĂCI, CE S-AR PUTEA SPUNE UNUI DREPT ATÂTA TIMP CÂT FACE VOIA LUI DUMNEZEU, CÂND ÎNSUȘI ISUS NE SPUNE: MATEI - CAP. 9, VERS. 13.

O CIUDATĂ ÎNTREBARE SE RIDICĂ: DACĂ PRIN LEGE NU SE ÎNDREAPTA NIMENI, DAR CU PREDILECȚIE NE REFERIM LA CEI FĂRĂ DE LEGE, CUM DAR VOR FI MÂNTUIȚI PRIN HAR CEI CE ÎNCĂ SE DEDAU FĂRĂDELEGILO; DACĂ A FI ȘI A RĂMÂNE SUB HAR ÎNSEAMNĂ SĂ UMBLĂM ÎN DUHUL ȘI SĂ LUPTĂM CONTRA FIRII PĂMÂNTEȘTI CĂCI SCRIS ESTE:

„Umblați cărmuiți de duhul, și nu pliniți poftele firii pământești. Căci firea pământească poftește împotriva duhului, și duhul împotriva firii pământești.” GALATENI – CAP. 5, VERS. 16 / 17.

DECI CUM POT FI AJUTAȚI ORI SALVAȚI CEI DEDAȚI FĂRĂDELEGILO, CĂCI DE 2000 DE ANI SUNTEM SUB HAR DAR RĂUTATEA OMENIRII E DEPARTE DE EL ȘI DE ÎMPĂRĂȚIA LUI DUMNEZEU, CĂCI IATĂ, FAPTELE FIRII PĂMÂNTEȘTI AU OTRĂVIT PÂNĂ ȘI VĂZDUHUL!

MULTE CURENTE RELIGIOASE CARE DUC CUVÂNTUL BIBLIEI MAI DEPARTE, PROPOVĂDUIESC CĂ HRISTOS ESTE FIUL LUI DUMNEZEU ȘI CĂ S-A RĂSTIGNIT PENTRU PĂCATELE NOASTRE. DA! ADEVĂRAT PROPOVĂDUIESC, DAR CEVA LIPSEȘTE, CĂCI FIECARE S-A AXAT PE O VARIANTĂ LUÂND NAȘTERE ASTFEL FĂRĂ VOIA NIMĂNUI REGULI, ORI CREÂNDU-SE O REGULĂ. ACEASTA VA FI URMATĂ CUM SE SPUNE LITERĂ DE LEGE. ÎNTREBAREA CARE SE PUNE - VA DA CA REZULTAT RĂSPUNSUL AȘTEPTAT? CĂCI ALTFEL NU VA AJUTA ORI LĂMURI PE NIMENI !

MULTI NU L-AU CUNOSCUT PE ISUS, APOI ÎNTR-UN MOMENT DE RĂSCRUCE ORI CUMPĂNĂ A VIEȚII LOR AU SPUS CĂ L-AU CUNOSCUT ȘI CĂ L-AU PRIMIT ÎN VIAȚA LOR CA DOMN, CA FIU AL LUI DUMNEZEU TATĂL - BUN ESTE LUCRUL ACESTA - DAR ÎNTREBAREA ESTE: CUM L-AU PRIMIT? CĂCI EU PERSONAL CONSIDER CĂ ISUS HRISTOS ÎNAINTE DE A-MI FI DOMN ÎMI ESTE FRATE CĂCI PRIN EL AM FOST NOI ÎNFIIAȚI ȘI AM DEVENIT FII LUI DUMNEZEU, DECI AVÂNDU-L PE HRISTOS ALĂTURI CA FRATE ȘI ÎNTELEGÂND CĂ DIN IUBIREA ȘI DRAGOSTEA PENTRU NOI OAMENII S-A RĂSTIGNIT, ADUCÂNDU-NE LĂMURIT FAPTUL CĂ FIECARE TREBUIE SĂ-L URMEZE ȘI-N DRAGOSTE ȘI IUBIRE FRĂȚEASCĂ SĂ NE DUCEM VIAȚA PLINĂ DE DUH ȘI HAR, CĂCI:

„Cei ce sunt ai lui Hristos Iisus și-au răstignit firea pământească împreună cu patimile și poftele ei.” GALATENI - CAP. 5, VERS. 24.

ȘI URMEAȚĂ SINGURA CALE CARE ASCUNDE TOATĂ TAINA EXISTENȚEI:

„Căci toată legea se cuprinde într-o poruncă: „Să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuți.” GALATENI - CAP. 4, VERS. 14.

DACĂ NE VOM GÂNDI LA ISUS CA LA UN DOMN, POATE NU VOM ÎNTELEGE CU ACEEAȘI PĂTRUNDERE CUM VOM ÎNTELEGE DACĂ-L VOM CONSIDERA FRATELE NOSTRU. DACĂ VOM GÂNDI CĂ ISUS CA FRATE AL NOSTRU DIN IUBIRE S-A JERTFIT PENTRU NOI, CA SĂ ÎNTELEGEM ȘI NOI CE ESTE RĂBDAREA, ÎNDURAREA, TĂCEREA, SUFERINȚA, CHINUL, MILA, ÎMPLINIREA, ADEVĂRUL, IUBIREA. CA SĂ ÎNTELEGEM ȘI NOI CUM TREBUIE SĂ IUBIM ȘI CE TREBUIE SĂ FACEM CU FRATELE ȘI SORA DE LANGĂ NOI, CU APROAPELE NOSTRU!

ISUS NE-A ARĂTAT DRUMUL PE CARE TREBUIE SĂ-L URMĂM, DRUMUL NOSTRU E DRUMUL LUI, CALEA NOASTRĂ ESTE EL. DAR DE ÎL VOM FACE DOMN ȘI-I VOM RIDICA ODE, CÂNTECE, LAUDE ȘI RUGI ȘI NE VOM OPRI DOAR LA ACESTEA - NE VOM ABATE DE LA ADEVĂRATA CALE ȘI NU VOM AJUNGE LA ÎNȚELEGEREA DRAGOSTEI, LA ADEVĂRATUL SCOP AL VENIRII SALE.

„Eu sunt Calea Adevărul și Viața.” - ADEVĂRUL NU ESTE NICIODATĂ O TEORIE SAU O IPOTEZĂ; ÎNTOTDEAUNA ESTE O EXPERIENȚĂ TOCMAI DE ACEEA ADEVĂRUL LUI ISUS NU POATE FI ADEVĂRUL ALTCUIVA DAR EXPERIENȚA SA DA, CĂCI LASĂ INDICAȚII SIGURE: PĂȘIȚI PE URMELE MELE ȘI VEȚI FACE LUCRĂRI MAI MARI DECÂT ALE MELE, FIINDCĂ EU MERG LA TATĂL!

ADEVĂRUL SĂU ESTE NETRANSFERABIL, INEXPRIMABIL, NECOMUNICABIL - ÎNSĂȘI MĂRTURISIREA ... „Eu sunt Adevărul” NE LASĂ A ÎNȚELEGE CĂ ADEVĂRUL SĂU NU-L POATE ÎMPARTAȘI NIMĂNUİ. DAR NE LASĂ VIE, EXPLICABILĂ MODALITATEA PRIN CARE A AJUNS LA ADEVĂR. ACESTE TREI CUVINTE PRIN SIMPLITATEA LOR ASCUND ÎN ELE DRUMUL CĂTRE MÂNTUIRE - AICI ÎN ACEASTĂ FRAZĂ SE ASCUNDE CHEIA SALVĂRII FIECĂRUIA DIN TRE NOI, TOTUL DEPINDE DE PUTERA DE ÎNȚELEGERE, DE LUCIDITATE, DE ACCEPTARE, DE PĂTRUNDERE ȘI NU ÎN ULTIMUL RÂND DE ÎNSUȘIRE ȘI URMARE A ACESTEI DECLARAȚII PROFUNDE - FINALE!

PE TOATE ULIȚELE ȘI PE TOATE STRĂDUȚELE DE-A LUNGUL ANILOR AU EXISTAT CEI CARE NE-AU STRIGAT ȘI ARĂTAT CALEA LUI ISUS, SINGURUL LOR MERIT A FOST CONTINUITATEA TRANSMITERII ÎNVĂȚĂTURII LUI ISUS, DAR ÎN REALITATE TOT ÎNCERCÂND ȘI TĂLMĂCIND ACEASTĂ CALE S-A UITAT CĂ DE FAPT CALEA LUI ISUS ESTE UNICĂ ȘI ESTE A LUI; ȘI DACĂ NU AR FI AȘA CÂȚI AU REUȘIT COPIIND ȘI NU DOAR COPIIND URMÂND SĂ SPUNEM, SĂ AJUNGĂ PE ACEEAȘI CALE LA ACELAȘI NIVEL CHRISTIC, NICI PAVEL CARE S-A CONSIDERAT A FI URMAȘ FIDEL AL ÎNVĂȚĂTURII LUI ISUS NU A REUȘIT SĂ ATINGĂ APOGEUL CREAT DE ISUS PRIN CONȘTIINȚA SA.

DE ACEEA CU ISUS CĂLĂUZĂ ȘI PRIN PUTERA DE ÎNVĂȚĂTURII SALE ȘI A SA, FIECARE VA TREBUI SĂ MEARGĂ SINGUR PE CALE SĂ-ȘI DESCOPERE PROPRIA CALE ȘI PROPRIUL ADEVĂR. VA TREBUI SĂ-ȘI DESCOPERE NATURA ȘI

SĂ AJUNGĂ SINGUR LA FIINȚA INTERIOARĂ, ACOLO UNDE ISUS NE SPUNE CĂ SE GĂSEȘTE ÎMPĂRĂȚIA CERURILOR:

„Adânc în interiorul vostru.”

NU EXISTĂ REȚETĂ DE A AJUNGE ACOLO, ÎNSĂ EXISTĂ O LUPTĂ PARALELĂ PENTRU CEL CE VREA CU TOT DINADINSUL SĂ ATINGĂ O GOLGOTĂ SPECIALĂ ȘI PERSONALĂ: TREBUIE LUPTAT CU LUMEA EXTERIORĂ DÂND CEZARULUI CE ESTE AL CEZARULUI ȘI CU LUMEA INTERIORĂ DÂND LUI DUMNEZEU CE ESTE A LUI DUMNEZEU - ARMONIZÂND CELE DOUĂ LUMI SE VA GĂSI ECHILIBRUL ȘI ARMONIA ÎN SPATELE CĂRUIA SE ASCUNDE BEATITUDINEA ȘI FRUMUSEȚEA VIEȚII ȘI CALEA SPRE VIAȚA VEŞNICĂ, SPRE NEMURIREA SUFLETULUI, SPRE CLIPA MÂNTUIRII [TREZIREA], SPRE CONTOPIREA ȘI FUZIONAREA CU ÎNTREGUL.

„Eu sunt Calea Adevarul și Viața” - CINE VA ÎNCERCA SĂ ÎNTELEAGĂ MINTAL ORI PRIN INTELECT MESAJUL ACESTEI PAROLE CĂTRE MÂNTUIRE SE VA AFLA ÎN FAȚA UNEI MARI PRIMEJDII, DEOARECE PRIN PUTEREA ȘI JOCUL MINTAL VOM DISTORSIONA ȘI GREȘI MESAJUL ORI ÎL VOM COLORA DUPĂ PROPRIA CULOARE AL SPECTRULUI NOSTRU MINTAL .

SIMȚURILE GÂNDIRII NE VOR GHIDA TOT TIMPUL GREȘIT, CONȘTIINTA ESTE CEEA CE SE ASCUNDE ÎN SPATELE SIMȚURILOR.CEL CE VA REUȘI SĂ-ȘI ELIBEREZE MINTEA DE PREJUDECĂȚI, APOI VA REUȘI SĂ SE ELIBEREZE DE MINTE VA DESCOPERI CONȘTIINȚA, UNICUL GHID CARE NE CONDUCE ȘI AJUTĂ NECONDIȚIONAT SPRE PROPRIA CUNOAȘTERE, SPRE PROPRIA EXPERIENȚĂ, SPRE ÎNTÂLNIREA CU DUMNEZEU ȘI CU EXISTENȚA!

DRUMUL SPRE INTERIOR E DIFICIL, CONȘTIINȚA SE AFLĂ ÎN SPATELE GÂNDURILOR EA NU ACȚIONEAZĂ PRIN GÂNDIRE - ACOLO AFLĂM ADEVĂRUL ȘI ACEST ADEVĂR NU POATE FI COOPTAT DE GÂNDIRE NICI DE MINTE CI DOAR DE SIMȚIRE, DE TRĂIRE, ȘI-L VOM PĂSTRA ÎN INIMI ȘI VOM PUTEA DOAR PRONUNȚA: NOI SUNTEM ADEVARUL! FĂRĂ A PUTEA VREODATĂ A EXPRIMA PRIN CUVINTE ESENȚA ACESTUI ADEVĂR, DECĂT ÎMPLININDU-L!

PRIMUL PAS: CEL DE ELIBERARE AL MINȚII DE PREJUDECĂȚI E GREU DAR PRIMORDIAL, FĂRĂ ACESTA NU VA PUTEA FI FĂCUT AL DOILEA.

PENTRU CINEVA CARE ȘTIE CĂ LUMINA ESTE ALBĂ DAR CARE VA RĂMÂNE DOAR LA ACEASTĂ INFORMAȚIE NEGÂND RESTUL, ALBUL - NU-I VA FI DE NICI UN FOLOS, EL NU VA AJUNGE SĂ CUNOASCĂ NICIODATĂ LUMINA; ALBUL E DOAR O CARACTERISTICĂ DAR NU E LUMINA.

PENTRU A FI FĂCUT AL DOILEA PAS, TREBUIE RENUNȚAT LA IDEEA DE LUMINĂ, LA INFORMAȚIA CĂ EA ESTE ALBĂ ȘI ATUNCI VA INTERVENI TRĂIREA, EXPERIMENTAREA LUMINII, IAR CEL CE O EXPERIMENTEAZĂ VA ȘTI NU SE VA FOLOSI DE INFORMAȚIE. EL TRĂIEȘTE DEJA STRĂLUCIREA ȘI BUCURIA LUMINII, DOAR CEL MÂNTUIT ȘTIE CE ESTE MÂNTUIREA!

DEȚINEM MULTE INFORMAȚII, DEȚINEM MULTE MĂRTURII DAR UNUL SINGUR A FOST MÂNTUIT EXPERIMENTÂND PRIN ÎMPLINIRE LEGEA - ISUS HRISTOS - MÂNTUITORUL, CHIAR EL A SPUS: „Eu împlinesc”, NOI CE FACEM? ȘI DACĂ IARĂȘI ACCEPTĂM INFORMAȚIA DE ALB, CĂ PRIN ISUS HRISTOS AM FOST CU TOȚII MÂNTUIȚI, UNDE ESTE DACĂ NU MERITUL NOSTRU CEL PUȚIN EXPERIMENTAREA MÂNTUIRII NOASTRE. DA! SE POATE AJUNGE LA MÂNTUIRE FIINDCĂ AVEM UN MÂNTUITOR, AVEM UN GHID, O CĂLĂUZĂ, O LUMINĂ, O CALE ȘI UN ADEVĂR - MÂNTUIREA ESTE VIAȚA VEȘNICĂ, NEMURIREA, FUZIUNEA CU ÎNTREGUL, CU EXISTENȚA, CU DUMNEZEU. MÂNTUIREA NU ESTE DOAR UN ȚEL FINAL CI ESTE TREZIREA, ESTE ILUMINAREA, ESTE LOCUL, ESTE CASA, DESTINAȚIA FIECÂRUIA ESTE EXPLICAȚIA INEXPLICABILULUI, ESTE ADEVĂRUL ULTIM SUBLIM, ESTE SĂLAȘUL LUI DUMNEZEU, ESTE BEATITUDINEA COSMICĂ, ESTE LINIȘTEA DEPLINĂ ȘI PACEA!

DAR INFORMAȚIA NU E EXPERIENȚĂ ȘI CUNOAȘTEREA NU E FUZIUNE! RENUNȚUL LA INFORMAȚIE ȘI LA CUNOAȘTERE NE POATE AJUTA SĂ AJUNGEM MAI APROARE DE MÂNTUIRE - ELIBERÂND MINTEA ȘI RENUNȚÂND LA TOT BALASTUL CUPRINS ÎN EA.

MĂ REPET: ÎN MARE MĂSURĂ SUNTEM CEEA CE GÂNDIM ȘI TRĂIM SUB IMPERIUL A CEEA CE GÂNDIM, RENUNȚÂND DECI LA NEGATIVISMUL MINTAL, NE VOM ELIBERA INIMA - SĂLAȘUL UNDE CONȘTIINȚA POATE ACȚIONA PURĂ, ȘI UNDE PUTEM, NU DOAR EXPERIMENTA, CI ȘI TRĂI ÎN FUZIUNE CU IUBIREA LUI DUMNEZEU, CĂCI AVEM MĂRTURIE, CĂ ATUNCI CÂND INIMILE NE SUNT CURATE ȘI PURE, DUMNEZEU ȘI ISUS VOR LOCUI ÎMPREUNĂ ÎN ACEST SĂLAȘ,

ÎN ACEST IMPERIU ȘI ÎN ACEASTĂ ÎMPĂRĂȚIE! INIMA ESTE POARTA CĂTRE MÂNTUIRE ȘI NU MINTEA, CONȘTIINȚA ESTE DRUMUL CĂTRE INIMĂ ȘI NU GÂNDIREA, DE ACEEA ADEVĂRATA RUGĂCIUNE ȘI ULTIMA ESTE A INIMII ȘI NU A MINȚII, A GÂNDIRII. AVEM ȘI MĂRTURIA RUGII PERFECTE: „**COBOARĂ CU MINTEA-N INIMA ȘI ROAGĂ-TE!**”

NU SE VA AJUNGE LA CONȘTIINȚĂ PENTRU CEL CE SE VA IDENTIFICA CU CORPUL ORI CU MINTEA - CONȘTIINȚA ESTE UN OBSERVATOR IMACULAT, UN MARTOR PUR, EA ESTE PARTE DIN CEEA CE ESTE. CORPUL ESTE EFEMER, MINTEA ESTE ILUZORIE ȘI PRINCIPALA PIEDICĂ; DAR CONȘTIINȚA, ORI ÎNTR-UN LIMBAJ POPULAR [SĂLAȘUL SUFLETULUI] ESTE PARTE A UNUI ÎNTREG, EA ESTE INDESTRUCTIBILĂ, ESTE SCÂNTEIE DIN LUMINA LUMII.

NU EXISTĂ TEMP, ACEASTA ESTE O INVENTIE UMANĂ - TEMPUL ESTE ÎNCHISOAREA UMANITĂȚII; HRONOLOGIA CEZARULUI ARE NEVOIE DE MĂSURA TEMPULUI, PE CÂND DIVINITATEA NU ARE ȘI NU SE INCLUDE ÎN ECUAȚIA - SPAȚIU – TEMP, ENERGIA DIVINĂ ESTE ATEMPORALĂ ȘI VEȘNICĂ, ESTE AȘA CUM SE PARAFRAZEAZĂ: ALFA ȘI OMEGA! TRECUTUL ȘI VIITORUL SUNT TOT PARAMETRI UMANI.

ÎN CONȘTIINȚĂ EXISTĂ DOAR UN TEMP - PREZENT! DOAR CLIPA - ACUM! IAR DUMNEZEU SE AFLĂ MEREU ACUM, AICI, CU TINE, ÎN CLIPA PREZENTĂ NU ÎN STIHIILE TRECUTULUI NU ÎN MREJELE VIITORULUI CI DOAR ÎN PREZENT, IAR CINE SE ÎNTÂLNEȘTE ACUM ȘI AICI CU DUMNEZEU ÎN CLIPA PREZENTULUI VA AFLA CĂ ACOLO ESTE ȘI TRECUTUL ȘI VIITORUL... O CONȘTIINȚĂ TREAZĂ ANIHILEAZĂ TEMPUL DEOARECE INVENTIA TEMPULULUI SE AFLĂ DOAR ÎN EXISTENȚA NOASTRĂ NU ȘI ÎN EXISTENȚA LUI DUMNEZEU CARE ESTE EXISTENȚA ÎNSĂși... TRĂIEȘTE CLIPA! TRĂIEȘTE EXISTENȚA! TRĂIEȘTE MÂNTUIREA, NU-ȚI TRĂI... TEMPUL! O CONȘTIINȚĂ ADORMITĂ TRĂIEȘTE ÎN CONFUZIA MINȚII. CU ALTE CUVINTE MÂNTUIREA ESTE TREZIREA CONȘTIINȚEI.

ÎN PILDA FECIOARELOR ISUS NE AMINTEȘTE: „VEGHEAȚI NU DORMIȚI CA NU CUMVA SĂ APARĂ CLIPA ȘI SĂ VĂ GĂSEASCĂ DORMIND ADÂNC.” VEGHEAȚI CLIPA! FUZIONAȚI CU EA, FUZIONAȚI CU EXISTENȚA! TOT SECRETUL ESTE ÎN PERMANENȚĂ:

A I C I ... ÎN PERMANENȚĂ: A C U M!

TÂLCUL PILDEI E ADÂNC - NU TREBUIE LĂSATĂ CLIPA SUB IMPERIUL MINȚII VEGHIND TOT TIMPUL ȘI STĂPÂNIND ACEASTĂ PIEDICĂ NEFASTĂ – MINTEA, VOM FUZIONA CU ÎNTREGUL, CU TOTUL!

ATÂTA TIMP CÂT VOM CĂUTA A ANALIZA MINTAL ORI ÎNȚELEGE MINTAL – CU SIGURANȚĂ VOM GREȘI ORI VOM ÎNȚELEGE GREȘIT - CONȘTIINȚA FOLOSEȘTE CA TĂLMACI TĂCEREA, IAR DINCOLO DE CUVINTE TĂCEREA LUI DUMNEZEU ORI O ÎNȚELEGEM ORI NU! NU EXISTĂ ALTĂ CALE, DE ACEEA CONȘTIINȚA VA PRIMI PRIN TĂCERE DOAR LIMBAJUL EXACT ȘI CORECT NEROSTIT. CONȘTIINȚA ȘI TĂCEREA DIVINA SUNT SINONIME!

CUVINTELE SUNT CAPCANE, ELE SE VOR ÎMPLETICI ÎN MREJELE MINȚII DE ACEEA SPUNEA ISUS:

„Pentru cei ce au urechi de auzit, să audă și cei ce au ochi să vadă.”

ȘI IARĂȘI A SPUS:

„De aceea le vorbesc în pilde, că auzind, să nu înțeleagă, și văzând, să nu vadă.”

MINTEA DISTORSIONEAZĂ; CUVINTELE TOTUȘI SUNT FOLOSITE NU PENTRU CEI CE LE PRIMESC ÎN MINTE CI PENTRU CEI CE LE PRIMESC ÎN INIMĂ. NU TOȚI ÎNȚELEG TĂCEREA ORI MAI CORECT SPUS CÂȚI ÎNȚELEG TĂCEREA: „Bine e să aștepți în tăcere răspunsul lui Dumnezeu.”

PENTRU TOȚI CEI CARE NU AU ÎNȚELES TĂCEREA, PENTRU NOI TOȚI ISUS A TREBUIT SĂ NE-O TRADUCĂ PRIN CUVINTE! ISUS NE-A TRADUS DIN TĂCEREA SA PRIN CUVINTE SPUNÂNDU-NE: EU SUNT - A D E V Ă R U L - ȘI TOCMAL DE ACEEA A SPUS: „EU SUNT” PENTRU CĂ ADEVĂRUL NU POATE FI ROSTIT ȘI NU VA PUTEA FI VREODATĂ EXPRIMAT PRIN CUVINTE. TOATE SCRIPTURILE LUMII VORBESC DESPRE ADEVĂR, DAR NICI UNA DINTRE ELE NU A FOST CAPABILĂ SĂ-L DETERMINE ORI SĂ-L EXPRIME! ADEVĂRUL NU POATE FI ROSTIT PRIN CUVINTE, CI DOAR INDICAT – EU SUNT! NU POATE FI DOVEDIT LOGIC, ÎNSĂ IUBIREA-L POATE DEMONSTRA. ACOLO UNDE LOGICA DĂ GREȘ - IUBIREA REUȘESTE, UNDE LIMBAJUL NU POATE EXPLICA – TĂCEREA REUȘESTE!

ÎN EPISTOLA CĂTRE ROMANI PAVEL ADUCE ÎN DISCUȚIE O TEMĂ INEDITĂ: LEGEA FAPTELOR ȘI LEGEA CREDINȚEI - ESTE INADMISIBILĂ

EXISTENȚA UNOR ASTFEL DE LEGI, DAR IPOTETIC, DUPĂ PAVEL, PRIN JOCUL AMEȚITOR AL CUVINTELOR FOLOSITE, LASĂ A SE ÎNȚELEGE CĂ POATE EXISTA ORI SE POATE GHIDA CINEVA DUPĂ INVIZIBILA LEGE A CREDINȚEI ORI A FAPTELOR; DEȘI O SPUNE SINGUR:

„Căci legea pricinuieste mânie; dar unde nu este lege nu este nici călcare de lege.” ROMANI CAP. 4 VERS. 15.

ATUNCI IARĂȘI ȘI IARĂȘI NE ÎNTREBĂM DE CE A FOST CREATĂ LEGEA? PAVEL URMEAZĂ:

„Fiindcă nu cei ce aud legea sunt drepti la Dumnezeu, ci cei ce împlinesc legea vor fi îndreptați.” ROMANI - CAP. 2 VERS. 13.

SITUAȚIA DEVINE ALARMANTĂ CĂCI IATĂ ORI CU LEGE ORI FĂRĂ, REZULTATUL PENTRU OMENIRE RĂMÂNE ACELAȘI - INEFICACITATE!

ÎNCERCAREA LUI PAVEL DE A NE EXPLICA MECANISMUL LEGII NE RĂMÂNE STRĂIN, PÂNĂ ȘI CEI PĂGÂNI PAR A FI MAI AVANTAJAȚI: „Căci, când păgânii care nu au lege, din fire fac ale legii, aceștia, neavând lege, își sunt loruși lege.” ROMANI - CAP. 2, VERS. 14 .

SOLUȚIA NU ESTE OARE LA MIJLOC - NICI CU LEGE - NICI FĂRĂ LEGE. CĂCI DE LA FACEREA LUMII PRIN VECIUL TESTAMENT A FOST CREAT UN PACHET ENORM DE LEGI, CARE NU AU APROPIAT OMENIREA DE DIVIN, CI AU ÎNSTRĂINAT-O ȘI AU ÎNDEPĂRTAT-O. EMITEREA LEGII ȘI RESPECTAREA EI SUB IMPERIUL FRICII DE DUMNEZEU AŞA CUM A FOST PROMULGATĂ ÎN VECIUL TESTAMENT, NU A FOST FINALMENTE DE BUN AUGUR; ASTFEL VENIREA LUI HRISTOS A DETERMINAT O NOUA ERĂ.

LEGEA NU TREBUIE RESPECTATĂ CI PRACTICATĂ; PRACTICAREA LEGII IMPLICĂ FINALMENTE DISPARITIA EI. ISUS A ÎMPLINIT LEGEA DESFIINȚÂND LEGEA PRIN ÎNSĂși ÎMPLINIREA EI. CEL CE ÎMPLINEȘTE LEGEA PRIN PRACTICAREA EI O ABOLEȘTE! CÂND VOM FACE ACEASTA? AVEM NOUL TESTAMENT ȘI PE ISUS EXEMPLIFICAT ÎN EL. DAR, ATENȚIE! JOCUL CU ACESTE CUVINTE ESTE PERICULOS, IAR PAVEL SUFERĂ DE ACEASTA MÂNIE; DACĂ AR FI EXISTAT O LEGE A CREDINȚEI TOTUL AR FI FOST SIMPLIFICAT, DAR CUM AŞA CEVA NU DOAR CĂ NU EXISTĂ; CREDINȚA NU POATE FI NICI IMPUSĂ, NICI

TRANSMISĂ CU TOATE CĂ ACESTA A FOST FORMATUL PROMULGĂRII EI PRIN TRANSMITEREA DE LA O GENERAȚIE LA ALTA. CREDINȚA - ESTE UN TEREN MINAT, UN TEREN EXTREM DE SENSIBIL, ESTE UN TEREN INEXISTENT, SE OPEREAZĂ CU NECUNOSCUTE ȘI TERMENI DATĂ, MĂRTURIE PRIN MĂRTURIE ȘI MĂRTURISIRE PRIN MĂRTURISIRE; TOTUL ÎNCEPE DE LA NIMIC ȘI SE BAZEAZĂ PE NIMIC. PENTRU NOI, DUPĂ SCURGEREA CELOR 2000 DE ANI TOTUL SE BAZEAZĂ PE UN SINGUR CUVÂNT: - CREDE!- CREDINȚA ESTE EDIFICIUL RELIGIILOR....

DAR A CREDE ESTE PE CÂT DE SIMPLU PE ATÂT DE PERICULOS. DEOARECE CREDINȚA ESTE DOAR UN VICLEȘUG PRIN CARE ÎNCERCI SĂ ASCUNZI CEVA: NU CUNOȘTI DACĂ DUMNEZEU EXISTĂ, DAR CREZI CĂ EXISTĂ. DEȘI PARE BIZAR DAR CREDINCIOSUL ESTE UN ATEU - INDIFERENT CĂ ESTE CREȘTIN, HINDUS, BUDIST SAU MUSULMAN, EL ESTE UN IPOCRIT. PRIN ACEASTA ÎNCEARCĂ SĂ SE PĂCĂLEASCĂ SINGUR ȘI ÎNCEARCĂ SĂ-L PĂCĂLEASCĂ CHIAR ȘI PE DUMNEZEU, CUM CĂ EL CREDE ...CHIAR DACĂ ÎN REALITATE NU ȘTIE CE CREDE SAU ÎN CINE CREDE !

CREDINCIOSUL ACTUAL, OMUL ZILELOR NOASTRE ESTE DOAR UN PAPAGAL CARE REPETĂ MECANIC TOT CEEA CE A AUZIT DE LA ALȚII. IATĂ UŞURINȚA PRIN CARE PAVEL CREDE ÎN ISUS:

„Știind însă, că omul nu se îndreaptă din faptele legii, ci prin credința în Hristos Iisus, am crezut și noi în Iisus Hristos, ca să ne îndreptăm din credința în Hristos, iar nu din faptele legii, căci din faptele legii nimeni nu se va îndrepta.” GALATENI – CAP. 2, VERS. 16.VAGĂ CONSOLARE PENTRU UMANITATE PAVELE!

PAVEL FOLOSEȘTE SUBTIL O ROCADĂ PERICULOASĂ TRANSMUTÂND PUTEREA LEGII FAPTELOR ÎN CEA A CREDINȚEI, DAR MĂ ÎNTREB NU A EXISTAT CREDINȚĂ? ȘI TOTUȘI ISUS SUB ALT ASPECT TRANSFORMĂ OMENIREA, FIIND EVREU ȘI CREZÂND ÎN VECHILE SCRIPTURI, ISUS NE-A ADUS LA CUNOȘTINȚĂ CĂ TRANSFORMAREA SE PRODUCE CÂND LEGEA VA FI TRANSPUSĂ ÎN VIAȚA NOASTĂ PRIN ÎMPLINIREA EI:

„Eu nu am venit să stric legea, ci să o împlinesc.”

CU TOATE CĂ ÎMPLINIREA LEGII PROVOACĂ ANARHIE ÎN RÂNDURILE CELOR CARE DOAR O „RESPECTĂ”, DAR ACEASTA ESTE UNICA CALE, CÂND CINEVA DECIDE A ÎMPLINI O LEGE; ÎMPLINIREA DEVINE LEGE VIE SCINDÂND ȘI METAMORFOZÂND LEGEA SCRISĂ ORI IMPUSĂ CA REPER, CEEA CE ÎNSEAMNĂ CĂ DEȘI SE PLEACĂ PE UN DRUM BĂTĂTORIT ÎMPLINIREA LEGII NE SCOATE PE UNUL NESTRĂBĂTUT, CREDINȚA ESTE NECESARĂ DAR NU POATE TRIUMFA PRIN... IGNORANȚĂ. DACĂ PRIN FAPTELE LEGII UMANITATEA NU A FOST SALVATĂ IAR PRIN CREDINȚA OARBĂ NU S-A PRODUS NICI O TRANSFORMARE! CARE ESTE CHEIA IZBĂVIRII DIN ACEST LABIRINT? TRANSCENDEREA CREDINȚEI PRIN CUNOAȘTEREA ȘI TRANSCENDEREA LEGII!!

UN OM CU ADEVĂRAT INTEGRU ARE VOIE, DEȘI NU ARE NEVOIE SĂ CREADĂ ÎN NIMIC – EL CUNOAȘTE, ȘI CUNOAȘTEREA PROVINE DIRECT DE LA SURSA DIVINĂ, IAR PENTRU ACEASTA ESTE NECESARĂ O SINGURĂ CONDIȚIE: CĂUTARE ȘI CERERE PROPRIE! CĂUTĂTORULUI I SE DESCHID TOATE PORTILE, CĂCI CELUI CE BATE I SE VA DESCHIDE, ȘI CELUI CE CERE I SE VA DA!

IATĂ AŞADAR CĂ STRĂDUINȚA APOSTOLULUI PAVEL DE A NE REDA LEGEA FAPTELOR A FOST FĂCUTĂ SUB IMBOLDUL DE A DOBÂNDI CÂT MAI MULTI ADEPȚI ÎN CREDINȚA ÎNTRU HRISTOS. ȘIRETLICUL LUI PAVEL ESTE IEFTIN, IATĂ DAR CE NE SPUNE:

„Cu iudeii am fost iudeu, ca să dobândesc pe iudei; cu cei de sub lege, ca unul de sub lege, deși eu nu sunt sub lege, ca să dobândesc pe cei de sub lege. Cu cei ce n-au legea, m-am făcut ca unul fără lege, deși nu sunt fără legea lui Dumnezeu, ci având legea lui Hristos ca să dobândesc pe cei ce nu au legea.” CORINTENI -CAP. 9, VERS. 20 / 21.

DECI PENTRU PAVEL ÎN MISIUNEA LUI, SCOPUL SCUZĂ MIJLOACELE. CU TOATE CĂ DE LA APOSTOLUL PAVEL, ȘTIINȚA ȘI TEHNOLOGIA AU CUNOSCUT O COLOSALĂ PROGRESIE CARE A SCHIMBAT RADICAL FAȚADA PLANETEI; DIN PUNCT DE VEDERE SPIRITUAL NU CUNOAȘTEM DECÂT O SIMPLĂ CONSTANTĂ CU TENTĂ REGRESIVĂ, OMUL A RĂMAS LA ACELAȘI STADIU, NU CUNOAȘTEM MAI MULTE DECÂT CUNOȘTEA CREȘTINUL CONTEMPORAN LUI PAVEL, DEȘI EXTERIOR S-AU FACUT UIMITOARE PROGRESE, ADEVĂRATE MINUNI, INTERIOR OMUL A CUNOSCUT O STAGNARE, O ADEVĂRATĂ REGRESIE. DE 2000 DE ANI AVEM ACELEAȘI NECUNOSCUTE ȘI ACELEAȘI PROBLEME, ACELEAȘI

ÎNTREBĂRI ȘI PRESUPUSE RĂSPUNSURI UMANE ȘI SE RIDICĂ O ÎNTREBARE: DE CE OMUL A BĂTUT PASUL PE LOC ȘI A RĂMAS LA FEL DE ADORMIT - DEOARECE TOATĂ ATENȚIA DE-A LUNGUL ANILOR A FOST CANALIZATĂ SPRE EXTERIOR, TOATĂ ENERGIA A CONSUMAT-O CĂUTÂND RĂSPUNSUL ÎN AFARĂ ȘI NU ÎNĂUNTRU, CĂUTÂNDU-L PE DUMNEZEU PRINTRE AȘTRI ȘI PE BOLTA CEREASCĂ ... STRIGÂNDU-L ȘI IMPLORÂNDU-L, RUGÂNDU-L ORI LĂUDÂNDU-L, CERÂNDU-L ORI ABANDONÂNDU-L; ACEST DUMNEZEU PENTRU MULȚI NU S-A ARĂTAT NICIODATĂ CU TOATE PERSONALE VEDENII ȘI MINUNI BIBLICE - SUNT PERSONALE ȘI BIBLICE!

DUMNEZEU TIMP DE 2000 DE ANI A RĂMAS IMPASIBIL ȘI LA FEL DE NECUNOSCUT PENTRU UMANITATE - DAR DE CE UMANITATEA A MERS GREȘIT? UNDE S-A GREȘIT ȘI CINE A GREȘIT?? DE CE AM LĂSAT NOUL TESTAMENT ÎN ACEEAȘI ÎMPĂJENJIRE ȘI PRĂFUIRE CA ȘI VECIUL??!

EVANGHELIILE SUNT SUFICIENTE! NOUL TESTAMENT ESTE PURURI NOU ȘI E COMPLET - INCOMPLETĂ A FOST TRANSMITEREA ȘI DECODIFICAREA SA, EXPLICAREA ȘI PROASTA EXEMPLIFICARE A SA! DIN GENERAȚIE ÎN GENERAȚIE S-A PIERDUT ESENȚA ÎNVĂȚĂTURII LUI ISUS, IAR MESAJUL SĂU A FOST ÎNLOCUIT CU O IDOLATRIZARE IEFTINĂ A ACESTUIA;

OARE ATÂT DE JALNICĂ ESTE CREȘTINĂTATEA?

ESTE!

CA SĂ NU MAI VORBIM ȘI DE CELELALTE RELIGII, NU E DE MIRARE CĂ AM AJUNS PÂNĂ AICI - ÎN ACEST DEZASTRU SPIRITAL. CREAREA DE TRADIȚII SI LEGI, DE RITUALURI ȘI MORAVURI, DE CODURI ȘI CONDUITE AU ZĂPĂCIT LUMEA ADUCÂND-O DE LA FRICA DE DUMNEZEU LA INDIFERENȚA FAȚĂ DE ACESTA, DE LA VENERARE OARBĂ LA NEPĂSARE! NE APROPIEM DE O SCHIMBARE, DE O TRANSFORMARE ORI DE UN FINAL DE O JUDECATĂ ÎN METAMORFOZĂ; LUCRURILE NU MAI POT CONTINUA AŞA, E RISIPĂ DE TEMP ȘI VIEȚI. O RECICLARE CONTINUĂ DE ATOMI DE CARBON...DAR ACEST CAPITOL NU E SUB JURISDICȚIA NOASTRĂ CI A DUMNEZEULUI UNIVERSAL ȘI ASTFEL DREPTATEA LUI DUMNEZEU NU ARE NIMIC ÎN COMUN CU DREPTATEA UMANĂ.

PROGRESIA MATERIALĂ, TEHNOLOGIA ȘI ȘTIINȚA AVANSATĂ ESTE PURĂ AUTODISTRUGERE ÎN COMPARAȚIE CU REGRESIA SPIRITUALĂ A UMANITĂȚII. SUPERDEZVOLTAREA ACTUALĂ NU ESTE ÎN CONCORDANȚĂ CU SPIRITUL MAMEI NATURĂ - AM CONSTRUIT DISTRUGÂND - AM DISTRUS CREÂND ...UMANITATEA NICI NU A COMPLETAT NICI NU A PARTICIPAT LA O COOPERARE CU NATURA CI LA O FORȚATĂ ȘI MONSTRUOASĂ SCHIMBARE ȘI ÎNGENUNCHERE A ACESTEIA ! ACTUAL, PLANETA E ÎN PRAGUL UNUI COLAPS, NU A FOST PUSĂ ÎN CONSIDERARE ACEASTA, AM PRIMIT-O DAR NU AM ÎNGRIJIT-O ȘI CU ANII AM ÎNCEPUT SĂ O DISTRUGEM, ACUM ESTE RÂNDUL EI SĂ NE DISTRUGĂ. DACĂ AR FI EXISTAT PRIN ABSURD ACEL ECHILIBRU ȘTIINȚĂ - SPIRIT, DACĂ CELE DOUĂ AR FI LUCRAT MÂNĂ ÎN MÂNĂ, ORI AR FI ÎNAINTAT PARALEL, ASTĂZI AM FI AVUT PARTE DE CU TOTUL ALTĂ FAȚADĂ, ALTĂ SOCIETATE, ALTĂ ORÂNDUIRE MONDIALĂ. DACĂ OMUL DE RÂND CĂUTÂND ADÂNC ÎN FIINȚA SA, AR FI GĂSIT CALEA, ATUNCI AR FI DESCOPERIT ARMONIA ȘI AR FI TRĂIT ÎN EA, S-AR FI CONTOPIT CU ÎNTREGUL, CU NATURA, CU UNIVERSUL... ARMONIZÂND LA UNISON CU CREAȚIA; DAR AȘA SE RIDICĂ ÎNTREBAREA: CE NE AȘTEAPTĂ? DUPĂ CUM MERGEM, ÎN STADIUL ALANDALA DE DISTRUGERE CE EXISTĂ LA ora ACTUALĂ PE PĂMÂNT - NE SPUNE TOTUL – AM DISTRUS CEASUL BIOLOGIC, BIORITMUL PLANETEI! ECHILIBRUL NATURII! CUM ȘI CINE VA MAI CONTROLA ACUM NATURA DEZLANȚUITĂ. ISUS A SPUS: „Cine ridică sabia, de sabie va pieri.”

UMANITATEA A RIDICAT SABIA CONTRA NATURII, CONTRA CREAȚIEI LUI DUMNEZEU - ACUM E RÂNDUL EI SĂ-ȘI RIDICE SABIA; ESTE ATÂT DE GREU A ÎNȚELEGE TOATĂ ACEASTĂ CREAȚIE, CE SE SPUNE! CĂ DUMNEZEU A CREAT LUMEA CU TOT CE MIȘCĂ ÎN EA, APOI L-A AŞEZAT PE OM ÎN MIJLOCUL EI! ORI NU ÎNȚELEGEM CĂ DUMNEZEU LUCREAZĂ ȘI SE MANIFESTĂ PRIN CREAȚIA SA, CĂ ABSOLUT TOTUL LUCREAZĂ CA UN ÎNTREG, FUNCȚIONEAZĂ CA UN TOT UNITAR! AR FI FOST ATÂT DE GREU SĂ FUZIONĂM LA UNISON CU CREAȚIA LUI DUMNEZEU - ȘI NOI SUNTEM PARTE A CREAȚIEI SALE, ATÂTEA MII DE ANI ACEASTĂ NATURĂ A AVUT GRIJĂ DE NOI, NE-A HRĂNIT, NE-A OCROTIT, DAR SECOLUL VITEZEI ȘI-A SPUS CUVÂNTUL. CÂND CREAȚIA [OMENIREA] MERGÂND GREȘIT SE CONSIDERĂ LA UN MOMENT DAT AL ISTORIEI - CREATORUL, ESTE MOMENTUL INDIRECT AL PLĂȚII!

NE ERA GREU SĂ TRANSCENDEM ADEVĂRUL ȘI SĂ-L REALIZĂM, SĂ AJUNGEM ACASĂ ȘI SĂ NE MÂNTUIM, SĂ NE TREZIM, SĂ NE ILUMINĂM ȘI SĂ DEVENIM LUMINĂ DIN LUMINA LUMII! ACUM NE AȘTEAPTĂ ALTĂ LEGE A MATERIEI: ÎN UNIVERS NIMIC NU SE PIERDE TOTUL SE TRANSFORMĂ, APOCALIPSA NU ESTE UN BASM CI UN AVERTISMENT A CEEA CE SE VA ÎNTÂmplA; ȘI CUM NU AM LUAT ÎN CONSIDERARE AVERTISMENTUL VOM SUPORTA CONSECINȚELE, ASTFEL SURSA ENERGIEI SPIRITUALE SE VA ÎNTOARCE NEEVOLUATĂ LA DIVIN, IAR TRUPURILE ÎȘI VOR LUA FORMA CARE O MERITĂ, DE ATOMI DE CARBON, ȘI ASTFEL EXPERIMENTUL DIVIN DE PE PLANETA TERRA A FOST SORTIT EȘECULUI SAU UNEI NOI REPETIȚII, RECAPITULĂRI ORI ÎNCEPUT A CÂTA OARĂ, CINE ȘTIE?

A DEPĂȘI GRANIȚA UNEI LEGI NECESITĂ ÎNAINTE DE TOATE O DEPĂȘIRE DE SINE ȘI NU ÎN ULTIMUL RÂND O RENUNȚARE DE SINE, AM OBSERVAT DE-A LUNGUL ISTORIILOR LUMII CU CÂT VENIN ARUNCĂ PROROCII CUVINTELE LOR POPOARELOR; CUM DAR ÎȘI EXPLICĂ CINEVA CĂ A ARUNCA CU URĂ ȘI RĂUTATE TOATĂ BUNĂTATEA DIVINĂ FACE PARTE DIN LEGEA NEUTRĂ ȘI VEŞNICĂ A PROROCIEI ȘI PENTRU A NE ÎNTELEGE: PROROCII, DEȘI CREDEM CĂ RESPECTĂ LEGEA, EI, CAD ÎNTOTdeauna ÎN AFARA EI, NICI O LEGE DIVINĂ SAU UMANĂ NU-I POATE UMBRI; DE ACEEA CÂND DESCOPERIM UN PROOROC ATUNCI AM DESCOPERIT LEGEA, DEOARECE ACESTA PRIN CEEA CE FACE ȘI SPUNE ESTE ÎNSĂși LEGEA, NU O LEGE INTERPRETATĂ ORI ÎNCĂLCATĂ CI ÎNSĂși CREAREA, ÎNSĂși ÎNFĂPTUIREA VIE ȘI TRANSPUNEREA ÎN VIAȚA DE ZI CU ZI A ACELEI AȘA ZISE LEGI.

ASTFEL CONCLUZIONĂM CĂ A DEVENI NEUTRI DE LEGE, DEVENIM FĂPTUITORI A ACESTEIA, CĂCI ÎN SINE LEGEA ESTE PENTRU CEI CE NU O RESPECTĂ, CÂT ȘI PENTRU CEI CE SE FAC CĂ O RESPECTĂ, DAR ÎN FOND LE ESTE STRĂINĂ, RECE ȘI NEFOLOSOITOARE ȘI AȘA OBSERVĂM, CĂ TOTUL E DOAR O MASCARADĂ A LUMII DE OCHII LUMII! DAR ȚIPÂND ȘI APĂRÂND CU PIETRE LEGEA CA O IRONIE A DEZMĂȚULUI UMAN ȘI A TRUFIEI RĂUTĂȚII UMANE ÎN FAȚA BUNĂTĂȚII DIVINE DE ACEEA SPUNEA ISUS:

„Nu este prooroc disprețuit, decât în patria sa și între rudele sale și în casa sa.” MARCU – 6, 4.

DACĂ CITIM ÎN EXPUNEREA LUI PAVEL DESPRE ACȚIUNEA LEGII CREDINȚEI ORI A LEGII FAPTELOR, DAR ÎN LINIE GENERALĂ DESPRE ACȚIUNEA LEGII ÎN SINE ȘI A INFLUENȚEI ACESTEIA ASUPRA CREȘTINULUI ȘI NU NUMAI, A OMULUI ÎN GENERAL...ÎN FAȚA PLEDOARIEI NESFÂRȘITE A APOSTOLULUI ASISTĂM LA O: ALBA NEAGRA - NU REUȘIM NICI A ÎNVĂȚA NICI A PRACTICA EFECTIV NIMIC, PAVEL FOLOSEȘTE O MAGIE A CUVÂNTULUI ȘI SUB ACȚIUNEA BEȚIEI CUVÂNTULUI SĂU, ÎNCLINĂM AI ACORDA CREDIT FAVORABIL ORI ÎNTR-UN LIMBAJ POLITIC, VOTUL NOSTRU... SUB IMPERIUL ACESTEI EUFORII ÎNSĂ LĂSÂND SPLENDIDA SA TEORIE CARE RĂMÂNE SUSPENDATĂ LA RANG DE TEORIE CĂCI TRANSPUNEREA ACESTEIA ÎN PRACTICĂ NU ÎNTÂMPINĂ DOAR GREUTĂȚI, CI DEVINE ABSOLUT IMPOSSIBILĂ ȘI IMPRACTICABILĂ.

ACTUALUL CREȘTINISM DERIVĂ ÎN CEA MAI MARE PARTE DACĂ NU ÎN ÎNTREGIME APOSTOLULUI PAVEL ȘI NU E DE MIRARE CĂ MIRAJUL APOSTOLULUI A PRINS; AVEAU ROMÂNII UN BANC AL NAȚIONALULUI BULĂ CARE ÎNTR-O COMPUNERE A SCRIS:

ȘTEFAN CEL MARE A INTRAT ÎN PĂDURE ..., ..., ...

(PE TREI FOI ÎNTREZI A SCRIS:

TRAPA-TROPA, TRAPA -TROPA...)

ȘI LA FINAL:

ȘTEFAN CEL MARE A IEȘIT DIN PĂDURE!

LA INTREBAREA CE FĂCUSE ȘTEFAN ÎN PADURE? TRAPA-TROPA, TRAPA – TROPA! CE SĂ FACĂ? A MERS PRIN PĂDURE; ACELAȘI LUCRU FACE ȘI APOSTOLUL:

ISUS HRISTOS A VENIT ÎN LUME ..., ..., ...

ISUS HRISTOS VA REVENI ÎN LUME!

CE FACEM NOI CU TOȚII - CREDEM ÎN HRISTOS! ACESTA ESTE FINALUL PLEDOARIEI LUI PAVEL – CREDINȚA! CREDINȚA ESTE TRAPA-TROPA PAVELIANĂ, IAR PĂDUREA DEASĂ, LUMEA MULTĂ ȘI DIFERITĂ...UNII TRAPA, ALȚII TROPA, UNII CRED MAI MULT, ALȚII MAI PUȚIN, IAR UNII DELOC... ÎNSĂ

AVEM REGULA DE TREI SIMPLĂ PE CARE ISUS CU ATÂTA SIMPLITATE NE-O OFERĂ:

„Ci toate câte voiți să vă facă vouă oamenii, asemenea și voi faceți lor, că aceasta este Legea și proorocii.” MATEI - 7, 12

VEDEM AŞADAR MATERIALIZAREA CREDINȚEI ȘI LEGII PRIN FAPȚA - CÂTE VOIȚI SĂ VĂ FACĂ FACEȚI ȘI VOI, DE ACEEA A RĂSĂRIT ZICALA „CE ȚIE NU-ȚI PLACE ALTUIA NU FACE!” DUPĂ DEZVĂLUIREA UNEI INCOMESURABILE CĂI PRINTR-O INCREDIBILĂ SIMPLITATE, CE ALTCEVA SĂ MAI CEREM DEOARECE NE-A FOST OFERIT TOTUL - ÎNSĂ PAVEL ȘI TOȚI CEI CARE AU CREAT SISTEMUL CREȘTIN NU DOREAU SIMPLITATEA - NU LE PLĂCEA SIMPLITATEA, DEOARECE O CALE SIMPLA NU ARE FARMEC ȘI NU ATRAGE PLEBEA, AUDITORIUL, PE CÂND EXUBERANȚA ȘI MĂIESTRIA DUHOVNICEASCĂ DENOTĂ TALENT PE CARE-L BOTEZĂM SIMPLU - HAR, UN HAR COMPLICAT ȘI UN HAR CARE A COMPLICAT ATÂT LUCRAREA ÎN SINE, ÎNCÂT NE ÎNTREBĂM: DACĂ ISUS PROPOVĂDUIA EVANGHELIA ÎMPĂRĂȚIEI CERURILOR ȘI MESAJUL SĂU ÎN CONTINUARE UCENICILOR SĂI A FOST:

„Și mergând, propovăduiți, zicând: S-a apropiat împărăția cerurilor.” MATEI - 10, 7

CARE EVANGHELIE ȘI CARE ÎMPĂRĂȚIE NE FACE CUNOSCUTĂ PAVEL? ÎNCET, ÎNCET ȘI PE NESIMȚITE MESAJUL LUI ISUS ȘI TOATĂ ÎNVĂȚĂTURA SA AU FOST ÎNLOCUIITE CU PREZENTAREA PERSOANEI IISUS CA FIU AL LUI DUMNEZEU ȘI MÂNTUITORUL TUTUROR PĂCĂTOȘILOR CÂT ȘI O ADEVĂRATĂ PROPAGANDA ÎN JURUL ACESTUIA ȘI A CREDINȚEI ÎN ACESTA ȘI ASTFEL DIN APROAPE ÎN APROAPE ADEVĂRATA EVANGHELIE VIE CARE TREBUIA SĂ PREZINTE LUMII ÎNSĂși ÎMPĂRĂȚIA CERURILOR A FOST ÎNLOCUITĂ CU O BIOGRAFIE A FAPTELOR ...

NU VĂ MIROASE A ÎNCURCĂTURĂ, A TERIBILĂ ÎNCURCĂTURĂ DE IȚE DUHOVNICEȘTI? CÂT ȘI ÎNCURCAREA ȘI CONFUNDAREA EVANGHELIEI ÎMPĂRĂȚIEI CERURILOR CU EVANGHELIILE LUI MATEI, MARCU, LUCA ȘI IOAN?! ACESTE EVANGHELII SUNT ISTORICO – BIOGRAFICE PE CÂND ADEVĂRATA EVANGHELIE A LUI ISUS CEA VIE NU SE GĂSEȘTE NICĂIERI DEOARECE IISUS NU A SCRIS-O CI A PREZENTAT-O! EVANGHELIA LUI ISUS ERA VIE DAT FIIND FAPTUL CĂ ACEASTĂ EVANGHELIE A ÎMPĂRĂȚIEI TATĂLUI ERA

EL ȘI ÎN EL ÎNSUȘI DE ACEEA ȘI IMPOSSIBILITATEA OMENIRII DE A AJUNGE LA EVANGHELIA LUI ISUS PRIN INTERMEDIUL EVANGHELIILOR CELOR PATRU APOSTOLI, CÂT ȘI A CELORLALTE EPISTOLE! ACEST FAPT SE DATOREAZĂ BLOCĂRII ACCESULUI OMENIRII LA ADEVĂRATA EVANGHELIE, LA ACEASTA AU CONTRIBUIT ȘI CONTRIBUIE CEI CU RASĂ!! CINE A SPUS CĂ RELIGIA NU POATE FI UN MIJLOC DE CÂȘTIG? PRIVIȚI CE SE ÎNTÂmplă ÎN LUME ȘI DEȘTEPTAȚI-VĂ ADORMIȚIILOR ÎN NEAM!

CINE NE OPREȘTE DE A FI CREȘTINI ȘI CINE NE POATE OPRI A CREDE? ÎNSĂ CUI FOLOSEȘTE CREȘTINISMUL ȘI CUI TOATĂ ACEASTĂ GĂLĂGIE NUMITĂ CREDINȚĂ?

ISUS A SPUS:

„Dacă vrea cineva să vină după Mine, să se lepede de sine, să-și ia crucea și să-Mi urmeze Mie.” MATEI - 16, 23

A FI CREȘTINI NU ÎNSEAMNĂ CĂ-L URMĂM PE ISUS, URMĂM O IDEE, URMĂM O CREDINȚĂ, URMĂM O MIE ȘI UNA DE LUCRURI DAR NU PE ISUS; ÎN FINAL URMĂM CEEA CE NE CONVINE ȘI CREDEM LA FEL; ACEASTA NU ESTE LEPĂDARE DE SINE ȘI FĂRĂ A RENUNȚA LA TOT ACEST BALAST NU VOM ȘTI CUM SĂ-L URMĂM. ÎNCĂRCAȚI CU ATÂTEA BAGAJE ÎN CARE DEȚINEM INFORMAȚIILE ALTORA, ÎN CARE DEȚINEM EXPERIENȚELE ALTORA, NE ESTE GREU, CHIAR IMPOSIBIL A RENUNȚA LA TOT, PÂNĂ LA ÎNSĂși PERSOANA ÎN SINE ȘI A URMA CU INIMA DESCHISĂ ÎNVĂȚĂTURA LUI ISUS ȘI CALEA CE DUCE SPRE ÎMPĂRĂȚIA CERURILOR.

RENUNȚAREA DE SINE ÎNCEPE PRIN CUNOAȘTEREA DE SINE, IAR CUNOAȘTEREA DE SINE NU ARE NIMIC ÎN COMUN ATÂT CU INFORMAȚIILE PRIMITE CÂT ȘI CU CUNOȘTINȚELE ACUMULATE DE-A LUNGUL VIETII; SINELE ESTE PURĂ TRĂIRE, PURĂ EXPERIENȚĂ ȘI CUNOAȘTERE EXPERIMENTALĂ NU INFORMATIVĂ IAR TÂLCUL LEPĂDĂRII DE SINE ESTE URMĂTORUL: CREDINȚA REPREZINTĂ ÎNVELIȘUL PE CÂND SINELE ABSOLUT ESTE NUCLEUL - ESENȚA CREDINȚEI SE DIZOLVĂ ÎN SINELE PROPRIU IAR ACESTA ÎN ABSOLUTUL UNIVERSAL, ACEASTĂ UNIUNE PRIN PURITATE NE OFERĂ ȘI CONFERĂ CUNOAȘTEREA ȘI ADEVĂRUL CÂT ȘI SINELE ADEVĂRAT, DE ACEEA ISUS A SPUS „LEPĂDAREA DE SINE” DEOARECE ACESTA CHIAR DE POARTĂ

DENUMIREA: DE SINE NE ESTE STRĂIN - CUM SE CREAZĂ ACEASTĂ ÎNSTRĂINARE: CREDINȚA ÎN SINELE PROPRIU FUNCȚIONEAZĂ CA UN VIRUS, SIMULTAN ȘI SINELE PROPRIU REACȚIONEAZĂ ASEmeni unui OBSTACOL, ÎN CONFRUNTAREA CELOR DOI SE PIERDE CONTACTUL CU ABSOLUTUL DEOARECE SINELE PROPRIU TRANSFORMĂ CREDINȚA CONFORM SPECTRULUI PROPRIU OPRINDU-SE ÎN ACEST STADIU CONTINUITATEA ACELEI DIZOLVĂRI;

PE CÂND ROLUL SĂU ESTE DE A SE PURIFICA PRIN CREDINȚĂ INTEGRÂNDU-SE PRIN DIZOLVAREA ACESTUIA ÎN SINELE SUPREM ABSOLUT CU ALTE CUVINTE ATÂTA TIMP CÂT CREDEM FĂRĂ SĂ CUNOAȘTEM NU VOM AVEA ACCES LA CUNOAȘTERE ȘI ADEVĂR, CÂND CREDINȚA A DEPĂȘIT PRIN CUNOAȘTERE FANATISMUL ORGOLIU lui PROPRIU ATUNCI ACEASTA SE CONTOPEȘTE CU CUNOAȘTEREA ȘI ADEVĂRUL DIZOLVÂNDU-SE, DEVINE ÎNSĂși CUNOAȘTEREA ȘI ADEVĂRUL!

DE ACEEA NICĂIERI NU GĂSIM SCRIS SĂ FI SPUS ISUS - EU CRED ÎN DUMNEZEU CI EU MĂ ROG CELUI CE CUNOSC! PENTRU A PĂși PE URMELE SALE TREBUIE DEPĂȘITĂ CREDINȚA ÎNSĂși PRIN LEPĂDAREA DE SINE ȘI PRIN RENUNȚAREA LA TOT CEEA CE ÎNSEAMNĂ ÎNDOCTRINARE ȘI SURPLUS DE INFORMAȚIE ȘI INFORMAȚIE PERISABILĂ, ABIA ATUNCI VOM AVEA ACCESUL LA DIVIN ȘI NU DOAR, VOM ÎNTELEGE DAR VOM PUTEA SPUNE ASEmeni LUI ISUS: „EU ȘI TATĂL UNA SUNTEM!” IATĂ ÎNCĂ O DOVADĂ A CEEA CE NUMIM FUZIUNEA CU DIVINUL:

„Fiindcă nu voi sunteți care vorbiți, ci Duhul Tatălui vostru este care grăiește întru voi.”
MATEI - 10, 20 „Nu crezi tu că Eu sunt întru Tatăl și Tatăl este întru Mine? Cuvintele pe care vi le spun nu le vorbesc de la Mine, ci Tatăl - Care rămâne în Mine - face lucrările Lui.” IOAN - 14, 10 .

EVIDENT ACESTA ESTE MECANISMUL, ÎNSĂ CUM PUTEM AJUNGE CA OAMENI SIMPLI ÎN ÎMPĂRĂȚIA CUNOAȘTERII? AȘA CUM AM MAI SPUS-O CREDINȚA REPREZINTĂ UN PAS DAR NICI PRIMUL NICI ULTIMUL ȘI CREDINȚA NU E TOTUL, EA ESTE DOAR O POARTĂ PRIN CARE PĂTRUNDEM ÎN SINELE PROPRIU, LUPTA CU ACESTA ESTE ADEVĂRATUL FRONT LA NIVELUL CĂRUIA SE POARTĂ ÎNTREGUL RĂZBOI; IATĂ PRIMA ȘI PRINCIPALA PIEDICĂ LA NIVELUL CĂREIA OMENIREA, LUMEA CREȘTINĂ S-A ÎMPOTMOLIT - LUPTA CU

SINELE - AŞADAR AICI NU VORBIM DE RENUNȚARE CI DE PRIMUL STADIU, CEL AL LUPTEI OMULUI CU EL ÎNSUŞI: CU CREDINȚA, CU VIAȚA, CU MOARTEA, CU ȘTIINȚA, CU NEȘTIINȚA, CU FRICA, CU CUNOAȘTEREA ȘI NECUNOAȘTEREA, CU ILUZIILE, CU PRESUPUSELE ADEVĂRURI, CU MOȘTENIRILE PRIMITE, CU INFORMAȚIILE MOȘTENITE, CU BOGĂȚIA ȘI SĂRĂCIA, CU LEGILE, CU PORUNCILE ȘI MORAVURILE OAMENILOR, CU NEANTUL, CU IMPOSIBILUL ȘI NE REVINE ACEEAȘI ÎNTREBARE:

„Si cine poate să se mânduiască? Iisus privind la ei, le-a zis: La oameni lucrul acesta e cu neputință, dar nu la Dumnezeu. Căci la Dumnezeu toate sunt cu putință.” MARCU - 10, 26 / 27.

ÎNSĂ CU TĂMÂIE ȘI BUSUIOC, CU CÂNTECE ȘI POIEZII, CU LAUDĂ ȘI CREDINȚĂ DEȘARTĂ, CU INTERESE ȘI JOCURI DE INTERESE, CU CONCURENȚĂ ȘI SECTANTISM - ABISUL ÎN CARE ESTE ARUNCAT MIREANUL, NU PARE CI ESTE NU DOAR FĂRĂ DE SCĂPARE, DAR ȘI FĂRĂ MÂNTUIRE, ORICÂT S-AR CREDE MÂNTUIT EL DOAR SE CREDE. CONDAMNAȚI SISTEMATIC DE SISTEMUL AȘA ZIS RELIGIOS, LA ÎNTUNERIC, OMENIREA ESTE DUSĂ SPRE PIEIRE TOTALĂ...

„Lăsați-i pe ei; sunt călăuze oarbe orbilor; și dacă orb pe orb va călăuzi, amândoi vor cădea în groapă.” MATEI - 15, 14.

ÎN ADEVĂRATUL SENS AL CUVÂNTULUI DE SUTE DE ANI SUNTEM CĂLĂUZIȚI DE ORBI; DE ORBI CARE AU ÎNGROPAT ADEVĂRUL, CARE AU CONDAMNAT OMENIREA, CARE AU RĂSTIGNIT MÂNTUIREA ȘI SPERANȚA OMENEASCĂ ȘI TOATE ACESTEIA PENTRU UN TRAI EFEMER ȘI VREMELNIC, PENTRU UN LOC ÎN BĂNCILE FRUNTAȘE FĂRĂ MUNCĂ ȘI FĂRĂ SUDOARE, DOAR EXPLOATÂND ȘI MANIPULÂND CU AJUTORUL SISTEMULUI... CREDINȚA OMULUI DE RÂND, O DEȘERTĂCIUNE A DEȘERTĂCIUNII! TOTUL PENTRU O VIAȚĂ ÎN DEȘERTĂCIUNE, ÎN ÎNTUNERIC, ÎN MINCIUNĂ DAR...ÎN BUNĂSTARE!

ȘI ÎNTR-O CRUNTĂ IRONIE SE ADEVERESC CUVINTELE LUI ISUS ÎN CARE NE SPUNE:

„Că închideți împărăția cerurilor înaintea oamenilor; că voi nu intrați, și nici pe cei ce vor să intre nu-i lasați.” MATEI - 23, 13.

ELABORÂND LEGI ȘI PORUNCI NOI, LEGILOR ȘI PORUNCILOR VECHI - CUI DAR FOLOSESC ȘI PE CINE TREZEȘTE DIN APRIGUL SOMN AL INDIFERENȚEI ȘI INUTILITĂȚII ACESTORA?

PRIVIM PENTRU O CLIPĂ SITUAȚIA: ÎNTR-UN UNIVERS INFINIT ÎN SPAȚIU – TEMP, ÎNTR-UN UNIVERS NECUPRINS ȘI NEÎNȚELES ÎNCĂ DE MINTEA UMANĂ, ÎN ACEST HAOS AL INFINITĂȚII EXISTĂM ȘI NOI, ÎNTR-O OARECARE GALAXIE, ÎNTR-UN COLȚ AL UNEI GALAXII NU OARECARE CI NUMITĂ CALEA LACTEE, ÎNTR-UN COLȚ AL UNUI SISTEM SOLAR AL ACESTUI UNIVERS CARE SE PIERDE ÎN PRESUPUSUL MULTIVERS ȘI FIREȘTE FIECARE ÎN COLȚUL LUI SITUATI PE PLANETA PĂMÂNT NUMITĂ TERRA; PORNIND CA BAZĂ DE DATE O URIAŞĂ INFINITEDE NECUNOSCUTE ÎN PRIVINȚA CREĂRII UNIVERSULUI, ÎN PRIVINȚA CREĂRII PĂMÂNTULUI, LOCALNICII ACESTUIA - PĂMÂNTENII, ADICĂ NOI TOȚI AVEM RĂSPUNSUL LA TOATE ÎNTREBĂRILE, NU NUMAI ÎN CE PRIVEȘTE PĂMÂNTUL DAR ȘI ÎN PRIVINȚA COSMOSULUI ȘI RĂSPUNSUL ARUNCAT ESTE: DUMNEZEU! EL ESTE AUTORUL, EL ESTE VINOVATUL TUTUROR ACESTORA ȘI MULTOR ALTELE, ÎNSĂ LA CAPĂTUL TUTUROR ACESTOR ÎNTREBĂRI ȘI RĂSPUNSURI DUMNEZEU NU ESTE SOLUȚIA IDEALĂ ALEASĂ DE PĂMÂNTENI CĂCI DACĂ UNIVERSUL PRIN NATURA CREĂRII ȘI FUNCȚIONĂRII ACESTUIA RIDICĂ O INFINITEDE ÎNTREBĂRI ȘI NECUNOSCUTE, DUMNEZEU - CA RĂSPUNS ÎNTREBĂRILOR, NE BLOCHEAZĂ ȘI STOPEAZĂ GÂNDIREA ȘI CA RAȚIONAMENT ȘI CA EXISTENȚĂ ȘI ASTFEL MISTERELE ȘI ENIGMELE IAU O AMPLOARE INCREDIBILĂ ÎN MINTEA NOASTRĂ;

DOUĂ NECUNOSCUTE DE BAZĂ... DUMNEZEU ȘI UNIVERSUL - DESPRE PRIMUL NU L-AM VĂZUT NICIODATĂ, NU-L CUNOAȘTEM ȘI NU ȘTIM NIMIC DINCOLO DE CUVÂNTUL DUMNEZEU, DESPRE AL DOILEA ÎL PUTEM VEDEA ȘI SIMȚI, PRIVIȚI NOAPTEA CERUL... ESTE FEREASTRA PRIN CARE PUTEM PRIVI UNIVERSUL, IAR DACĂ INFINITEA IMAGINII ACESTUIA ÎȚI ESTE RESTRICTIONATĂ DE PRIVIRE ATUNCI CONTINUĂ-ȚI CĂLĂTORIA VIZUALĂ FOLOSINDU-ȚI IMAGINAȚIA PE CARE O AI ÎN DOTARE, IAR DACĂ NU O AI REZUMĂ-TE ATUNCI DOAR LA CREDINȚĂ! ÎNSĂ ÎN AMBELE CAZURI SINGURUL AJUTOR UMAN PÂNĂ LA ACEASTĂ DATĂ ESTE IMAGINAȚIA, PE BAZA FANTEZIEI UMANE S-AU CREAT ISTORII ÎNTREGI, DATORITĂ ACESTOR ISTORII SUFERIM CU TOȚII ASTĂZI; ÎNTREAGA RELIGIE ȘI MAI CU SEAMĂ ÎNTREAGA

CONDUCERE RELIGIOASĂ (CAPII) TRĂIESC PE BAZA ACESTEI FANTEZII ȘI ÎN URMA ALIMENTĂRII OMENIRII CU ACEASTĂ FANTEZIE. PENTRU A SE PUNE LA ADĂPOST AU CREAT LEGI SPRE APĂRAREA LOR ȘI AU CREAT UN SISTEM INFALIBIL - RELIGIA S-A UNIT CU POLITICAL. ASTFEL DIN LIPSA DE PROBE ȘI DOVEZI OMUL DE RÂND CREDE URMÂND ORBEȘTE ORI CU INDIFERENȚĂ SISTEMUL - ÎNCĂ NU ESTE PREA TÂRZIU CĂCI DACĂ ÎL VOM URMA... SISTEMUL NE VA DISTRUGE DACĂ NE VOM ÎMPOTRIVI ATUNCI ÎL VOM DISTRUGE NOI! REBELIUNEA NAȘTE LIBERTATE, SISTEMELE NASC MONȘTRII! REBELIUNEA ÎN RELIGIA INDIVIDULUI POATE ADUCE LIBERTATEA SPIRITALĂ A ACESTUIA, DOCTRINA RELIGIOASĂ DE GRUP ESTE NOCIVĂ ȘI PERICULOASĂ ȘI TOTODATĂ ÎNLĂNȚUITOARE ȘI CONDAMNABILĂ ȘI DUCE LA DISTRUGEREA SPIRITALĂ ÎN GRUP.

CREDE ȘI NU CERCETA NI SE SPUNE! BA SĂ CREDEM, DAR SĂ SPARGEM CODUL TĂCERII: CU TOȚII ȘTIM, CU TOȚII CUNOAȘTEM, CU TOȚII CREDEM - CE? CERCETÂND ADÂNC ÎN FAȚA INCHIZITORIULUI VOM DESCOPERI CĂ NIMIC DIN TOATE ACESTEA NU ARE TEMELIE - NU ȘTIM NIMIC, NU CUNOAȘTEM NIMIC ȘI DE FAPT CEEA CE CREDEM ÎN FOND NICI NU ESTE CREDINȚĂ CI O FORMĂ CREDULĂ DE NEȘTIINȚĂ ȘI NECUNOAȘTERE IAR DACĂ MĂ CONTRAZICI ȘI O SĂ CONTINUI AȚI SPUNE CĂ E CREDINȚĂ ȘI NU UNA OARECARE CI UNA ADEVĂRATĂ ATUNCI VOI FI NEVOIT SĂ TE PUN FAȚĂ ÎN FAȚĂ CU PROPRIA NEBUNIE SPUNÂNDU-ȚI NU SĂ MUȚI MUNȚII, CI BOBUL DE MUŞTAR AR FI O SUFICIENTĂ DOVADĂ A PUTERII REALE A CREDINȚEI TALE, IAR CINE ARE CURAJUL A-ȘI ASUMA ȘI RECUNOAȘTE NEȘTIINȚA ȘI NECUNOAȘTEREA A FĂCUT PRIMUL PAS PE DRUMUL CUNOAȘTERII ȘI PE DRUMUL PURITĂȚII, NU-I AȘA ȘI REPLICA CELEBRULUI SOCRATE: „EU ȘTIU UN SINGUR LUCRU, CĂ NU ȘTIU NIMIC, DAR PÂNĂ NICI ACEST LUCRU NU ȘTIU!” NE POATE DEMONSTRA ACEASTA ASTFEL AJUNGEM ÎN FAȚA UNEI TERIBILE LEGI CARE S-A CREAT ȘI FUNCȚIONEAZĂ ÎN CADRUL SISTEMULUI RELIGIOS ACTUAL: „CEL CARE ȘTIE NU ZICE, CEL CARE NU ȘTIE ZICE!” DE CE, ȘI IARĂȘI DE CE?!

UNDE SUNT PROROCII, UNDE SUNT ADEVĂRAȚII PROROCI, DE CE TAC ȘI DE CE DOAR CEI MINCINOȘI, DE CE DOAR PROROCII MINCINOȘI ÎȘI FAC FALSA LUCRARE?!! CĂCI:

„Se vor scula hrăniști mincinoși și prooroci mincinoși și vor face semne și minuni, ca să ducă în rătăcire, de se poate, pe cei aleși.” MARCU - 13, 22 .

IATĂ AȘADAR SE APROPIE ÎMPLINIREA CUVINTELOR LUI ISUS, S-A APROPIAT ÎNCEPUTUL VREMURILOR DE DURERE CHIN ȘI PESTE PUȚIN DE PRIGOANĂ!

CĂUTAM MÂNTUIREA PRIN ȚESĂTURA DE PAIANJEN A LEGILOR, PRIN LABIRINTUL FĂRĂ DE IEȘIRE AL ACESTORA ȘI TOTUL ÎN FOND SE REDUCE LA O SINGURĂ LEGE, LA PRIMA LEGE FUNDAMENTALĂ NEÎNTELEASĂ ȘI NEPUSĂ ÎN PRACTICĂ DATORITĂ ORI NEÎNTELEGERII EI ORI A CAMUFLĂRII ACESTEIA CU ALTE LEGI PUSE OBSTACOL ACESTEIA:

„IUBEȘTE-ȚI APROAPELE CA PE TINE ÎNSUȚI!”

DAR A FOST PUSĂ ÎNAINTEA EI O LEGE DESTUL DE CONTRADICTORIE:

„SĂ IUBEȘTI PE DOMNUL DUMNEZEUL TĂU DIN TOATĂ INIMA TA ȘI DIN TOT SUFLETUL TĂU ȘI DIN TOATĂ PUTEREA TA ȘI DIN TOT CUGETUL TĂU.”

ACEASTĂ CONTRADICȚIE NE ȚINE DEPARTE DE ESENȚA LEGII ÎN SINE, CĂCI NU POATE NIMENI IUBI PRIN CREDINȚĂ? DAR, AȘA AU CONCEPUT IUBIREA DUMNEZIASCA, CĂCI NECUNOSCÂNDU-L PE DUMNEZEU NICI INCREDIBILA PUTERE A IUBIRII, OMENIREA A APELAT LA CEL MAI EFICACE MIJLOC DIN PALETA RELIGIEI CARE SE GĂSEȘTE FIREȘTE LA ÎNDEMÂNĂ TUTUROR - CREDINȚA! ȘI ASTFEL LUMEA TERIBIL CONFUNDĂ DRUMUL SPRE MÂNTUIRE ADMIȚÂND CĂCI CREDINȚA ESTE CEA CARE MÂNTUIE ÎNSĂ SE ÎNȘEALĂ AMARNIC, DEOARECE LA FIECARE MINUNE FĂPTUITĂ ISUS AVEA A SPUNE: MERGI, CREDINȚA TA TE-A MÂNTUIT! ÎNSĂ CUVÂNTUL MÂNTUIRE PENTRU UN OM BOLNAV ESTE ECHIVALENTUL VINDECAT, SALVAT ASTFEL PRIN CREDINȚA DISPERATĂ A ORBULUI, LEPROSULUI, MUTULUI ETC. ACEȘTIA S-AU VINDECAT!

CUM ÎNSĂ A AVUT LOC MÂNTUIREA (VINDECAREA) PRIN ȘI CU AJUTORUL LUI ISUS! AJUNGEM ÎNTR-UN PUNCT SĂ CONSTATĂM, CĂCI DOAR CREDINȚA SINGURĂ, SIMPLĂ ȘI GOALĂ NU AUTOMÂNTUIEȘTE SUFLETUL; CĂCI NOI, MÂNTUIREA SUFLETULUI CĂUTĂM ȘI NU A TRUPULUI; ASTFEL, PENTRU SUFLET, CUVÂNTUL MÂNTUIRE NU SE POTRIVEȘTE, DEOARECE A SPUNE SALVAREA SUFLETULUI SUNĂ PUȚIN INCOGNITO PE CÂND TRANSFORMAREA,

NAŞTEREA ȘI RENAŞTEREA SAU ILUMINAREA ACESTUIA ARATĂ PUȚIN ȘI DIN NATURA FINALĂ ȘI DIN CALEA PARCURSĂ .

MAI PRESUS DE TOATE ESTE DRAGOSTEA, ACEASTA ESTE UNICA ARMĂ CARE POATE LUPTA ÎMPOTRIVA ZIDULUI INEFICIENT DE LEGI, TOTODATĂ UNICA FORMĂ CARE POATE LUCRA LA TRANSFORMAREA SUFLETULUI ȘI UNICA OAZĂ ÎN CARE PUTEM DESCOPERI LUMINA.

DE ACEEA REVENIND ADAUG: IUBIREA ESTE VOLANUL, IAR CREDINȚA MOTORUL, URCAȚI LA VOLANUL IUBIRII ȘI CONDUCÂND NUMAI ȘI NUMAI SUB ACEASTĂ STARE CÂT ȘI ACCELERÂND MOTORUL CREDINȚEI LA MAXIM VOM STRĂBATE CALEA AJUNGÂND LA DESTINAȚIA ACELEI AŞA ZISE MÂNTUIRI ORI ILUMINĂRI DESTINAȚIA FINALĂ! CONDUCÂND AŞA, NICI O LEGE NU NE VA OPRI, NICI O LEGE NU NE VA INTERZICE NIMIC, ȘI PENTRU A COMPLETA TRIADA, COMBUSTIBILUL FOLOSIT DE CREDINȚĂ ESTE CUNOAȘTEREA, CU CÂT CUNOAȘTEREA ESTE MAI ELEVATĂ ȘI ADEVĂRATĂ CU ATÂT MOTORUL - CREDINȚA VA TOARCE LA RANDAMENTUL MAXIM FĂRĂ PIEDICI ȘI OBSTACOLE! DORIȚI MÂNTUIREA? ÎNDRĂZNİȚI ȘI URCAȚI LA VOLANUL ACESTEI LIMUZINE DE LUX, ÎNDRĂZNİȚI!ESTE UNICA MAȘINĂ CARE NE POATE CONDUCE ÎN ÎMPĂRĂȚIA CERURILOR ȘI NU NECESITĂ SISTEME, NU NECESITĂ CERERI, CREDIȚE, LICENȚE, RATE - ESTE CEA MAI EVOLUȚIONISTĂ MAȘINĂ A SECOLULUI CU GARANȚIE VEȘNICĂ ASIGURATĂ DE ISUS! DACĂ DORIȚI ACEST ULTIM PROTOTIP DE LUX ATUNCI ÎNDRĂZNİȚI ȘI URMAȚI IUBIREA, CREDINȚA ȘI CUNOAȘTEREA LUI ISUS ȘI O VEȚI OBȚINE!

GENERAL VĂZUTĂ MÂNTUIREA PARE IMPOSSIBILĂ DE ATINS ÎN TERMENI OMENEȘTI ȘI TOTUȘI, CA ORICE LUCRU DIVIN EXISTĂ ACEA CIRCULAȚIE CICLICĂ UNIVERSALĂ, ASTFEL: SE PRIMEȘTE DIN AFARĂ SE DEZVOLTĂ ÎNĂUNTRU CA APOI SĂ SE OFERE ÎN AFARĂ SUB INCREDIBILA PUTERE PE CARE MÂNTUIREA O DEȚINE, DEȘI PARE SIMPLU LA PRIMA VEDERE - CU TOATE CĂ ESTE SIMPLĂ ÎN FUNCȚIONALITATEA EI, MECANISMUL NEÎNTELEGERII ACESTEIA A CONDUS OMENIREA ÎN ABISUL PIERZĂRII ... DIFICULTATEA CREATĂ E CĂ S-A ALERGAT SPRE CĂUTAREA DE ȘABLOANE, DE TIPARE ȘI CĂI CARE AU LUAT MAI TÂRZIU DENUMIREA DE LEGI, MORAVURI, TRADIȚII...ȘI CARE TREBUIAU SĂ REZOLVE ȘI SOLUȚIONEZE EFICACE O MASS-MEDIE A MÂNTUIRII CÂT ȘI EVOLUȚIA OMULUI ÎN FAȚA PROPRIEI MÂNTUIRI - NU A FOST

SĂ FIE AŞA DEOARECE ASTĂZI ASISTĂM LA LUPTA CU INVIZIBILUL, AURA CÂT ȘI TERENUL INVIZIBIL AL ACESTEIA TREBUIAU SĂ ALEAGĂ SPRE EXECUȚIE ACELAȘI FRONT INVIZIBIL, LUCRÂND PE TEREN SPIRITUAL, NIMIC NU POATE FI DOVEDIT DEOARECE EVREII CEREAU SEMNE IAR ELINII CĂUTAU ÎNȚELEPCIUNEA - OBSERVĂM CĂ UN ASTFEL DE FRONT DE LUCRU INVIZIBIL NU ACCEPTEAU EVREII CU UŞURINTĂ, POPOR DE NOMANZI ÎNVĂȚAȚI CU NEGOȚUL ȘI COMERȚUL AU SOCOTIT MÂNTUIREA DREPT UN BUN COMERCIABIL, DE ACEEA CEREAU CERTITUDINEA ȘI GARANȚIA ACESTEIA PRIN SEMNE ȘI MINUNI ...NU SE HAZARDAU ÎN A CREDE DOAR, AU ÎNDRĂZNIT ÎN A FACE DIN MÂNTUIRE O CERERE - OFERTĂ (UN NEGOȚ CE STĂ BINE EVREULUI NEGUSTOR) NUMAI CĂ DUMNEZEU NU S-A AȘEZAT LA MASA TRATATIVELOR CU EI NEGOCIIND MÂNTUIREA, ORI ÎNTR-UN TERMEN MAI POPULAR O MÂNTUIRE GRATUITĂ - MURĂ ÎN GURĂ ACESTUI POPOR ALES; ELINII CEL PUȚIN CĂUTAU, ACEȘȚIA ERAU DEJA PE FRONTUL INVIZIBIL AL CUNOAȘTERII, LUPTAU ÎN CĂUTAREA EI, CEREAU ȘI CERCETAU TERENURILE ÎNCEȚOȘATE ALE ÎNȚELEPCIUNII! MULT SUPERIORI SUNT ELINII ANTICI FAȚĂ DE EVREI, PE UMERII ACESTORI TITANI ELINI, EXCLUZÂND MITOLOGIA GREACĂ, SE AŞEAZĂ TOATĂ ÎNȚELEPCIUNEA ȘI DEZVOLTAREA ACTUALEI UMANITĂȚI, DAR CE NU AU DESCOPERIT ELINII: FILOZOFIE, ISTORIE, MEDICINĂ, FIZICĂ, BIOLOGIE, ANATOMIE, GEOLOGIE, MATEMATICĂ, TEATRU, DRAMĂ, EI AU PUS TEMELIILE ȘTIINȚEI ȘI TEHNOLOGIEI ACTUALE.

CE NE-AU LĂSAT ÎNSĂ EVREII? NIMIC! CHIAR NIMIC NE ÎNTREBĂM? BA DA - RELIGIA RASISTĂ ȘI...SISTEMUL BANCAR! UNICUL POPOR DE PE ACEASTA PLANETĂ CARE A DEVENIT O MAȘINĂ PERFECTĂ ÎN A EXPLOATA ORICE MIȘCARE SPRE A OBȚINE UN PROFIT - UNIȚI PRIN DISPERARE DE TORA, EVREII - POPORUL INSUPPORTABIL - A REZISTAT INTEMPERIILOR SUPRAVEȚUIND DE FIECARE DATĂ TOCMAI DATORITĂ ACESTUI RASISM INCREDIBIL! RASISM IZVORÂT DIN ÎNSĂși TALMUDUL LOR - DAR ȘI DIN TORA CARTEA LOR DE CAPĂTĂI, CARTE CARE ESTE ÎN ACELAȘI TIMP... ISTORIE, RELIGIE - CONSTITUȚIE ȘI COD DE LEGI - MORI DE VÂNT! POPORUL ALES, ALES DE CINE? SPECIALIȘTI AI PROFITULUI, CADEȚI AI CÂȘTIGULUI, EVREII SUNT INEGALABILI ÎN DOMENIUL MONETAR AU DESCOPERIT ARTA DE A SUBJUGA ȘI CONTROLA SISTEMUL MONETAR... ÎN ASCUNS! DE CÂND EXISTĂ CA POPOR ISTORIA NU

CUNOAȘTE NICI UN IMPERIU PURTÂND NUME EVREIESC. DORINȚA LOR ASCUNSĂ, URA ȘI RASISMUL ACUMULAT NU I-AU CONDUS NICIODATĂ LA O PUTERE DOMINANTĂ, LA IMPERIUL RÂVNIT. AȘTEPTÂND UN ALTUL SĂ LUPTE PENTRU EI, EVREII S-AU SCOS SINGURI DIN CURSA IMPERIILOR LUMII, ACEL CE TREBUIA SĂ-I URCE PE CULMILE STĂPÂNIRII LUMESTI ACEL IAHVE S-A DOVEDIT ÎN CELE DIN URMĂ NEPĂSĂTOR FAȚĂ DE DORINȚELE POPORULUI SĂU; NU DOAR NEPĂSĂTOR DAR ȘI IMPASIBIL RASISMULUI CREAT ȘI ARUNCAT ÎN STÂNGA ȘI-N DREAPTA DE ALEŞII REALEŞI ȘI DE FAVORIȚII NEFAVORIZAȚI.

ABANDONAȚI DE PROPRIUL LOR DUMNEZEU EVREII S-AU ÎNCĂPĂȚÂNAT ÎN CREDINȚA LOR ȘI AU CREAT POATE CEA MAI UNITĂ NAȚIUNE UMANĂ – ACEASTĂ UNITATE A LOR A FOST CAUZA URII INCREDIBILE A LUI HITLER ÎN PRIVINȚA LOR! DAR ASTĂZI ȘI DIN ACEASTA, EVREII SCOT BANI DÂND AȘA ZISULUI HOLOCAUST ȘI ANTISEMITISMULUI O GREUTATE TERIBILĂ SCHIMBÂND ISTORII ȘI ACUZÂND POPOARE DE MODA VIRUSULUI HOLOCAUSTIC DIN TOATE PRIVINȚELE... ASTFEL DUPĂ ANI GREI DE ASUPRIRE, EXTERMINARE ȘI PRIGOANĂ EVREII AU PREGĂTIT ÎN ASCUNS CEA MAI CUMPLITĂ RĂZBUNARE: CONTROLUL PIRAMIDEI BANCARE! AU CREAT CEL MAI PERFECT IMPERIU; PIRAMIDA IMPERIULUI BANCAR EVREIESC! UN IMPERIU CE-ȘI DESFĂȘOARĂ FRONTUL DE LUPTA VIZIBIL SUB OCHII NOȘTRI DAR ÎN ACELAȘI TIMP ÎN ASCUNS ȘI-N INVIZIBILA PUTERE A FRANCULUI - FRUMOASĂ RĂZBUNARE, ÎN SFÂRȘIT Iudeii sau răzbunat îngenunchind PLANETA AVÂND TOȚI GOIMI LA PICIOARELE LOR!

ASTĂZI TOATĂ PLANETA LE STĂ ÎN GENUNCHI, AU REUȘIT PRIN MÂRSAVII FĂR'DE SCRUPULE PRIN LACHEI Iudei șI TRĂDĂTORI SĂ CUMPERE șI SĂ SUBJUGE GUVERNE DUPĂ GUVERNE șI SĂ ÎNDATOREZE PRINTR-O MAȘINAȚIUNE TIPIC EVREIASCĂ DIN șI PRIN NIMIC NAȚIE DUPĂ NAȚIE șI POPOR DUPĂ POPOR UN IMPERIU INVIZIBIL CU O PUTERE INCREDIBILĂ, CINE AR FI CREZUT șI TOTUȘI...

- CÂND NE GÂNDIM - AU REUȘIT SINGURI ACEASTĂ PERFORMANȚĂ; DAR SĂ-I MAI FI AJUTAT CELEBRUL IAHVE AM FI FOST CONDAMNAȚI CU MULT, MULT TIMP ÎN URMĂ șI NUMAI CEL PE CARE-L NUMIM DUMNEZEU AR PUTEA șTI DE CE SURGHIUN SUNT CAPABILI EVREII CU CEILALȚI, CU PARIA OMENEASCĂ

CONSIDERATĂ PAGÂNĂ, STRĂINĂ, SLUGĂ PREZENTULUI ATOTPUTERNIC IUDEU ÎNTR-UN CUVÂNT GOIM!

DIN COCTEIUL VORBELOR DE DUH EXTRAG ZICALA: „UNDE-I LEGE NU-I TOCMEALĂ!” ȘI CUGETÂND LA CEA RĂMAS DUPĂ RĂSFOIREA PRECEDENTULUI CAPITOL MĂ ÎNTREB CU O OARECARE NOTĂ DE CURIOZITATE DACĂ ACOLO UNDE ESTE LEGE NU EXISTĂ TOCMEALĂ CE ALTCEVA POATE EXISTA ȘI DE ACOLO DE SUS DIN SEDRA CEZARULUI CINEVA-MI ȘOPTEȘTE: CÂȘTIG! PE TEREN RELIGIOS LEGEA CREEAZĂ CONFUZIE, NEDUMERIRE, PANICĂ, ABANDON ȘI CEL MAI IMPORTANT CREAZĂ...FRICĂ, ATI AUZIT? FRICĂ... PE CARE O FOLOSESC MEREU PENTRU CONTROLUL ȘI SUPUNEREA DOCILĂ A POPULAȚIEI ȘI DE CARE FRICĂ SE FOLOSESC MEREU, ESTE O ARMĂ CU CEA MAI LUNGĂ ȘI NEAGRĂ RAZĂ DE ACȚIUNE ÎN SUFLETELE AMĂRÂȚILOR NEȘTIITORI, FRICA – CONTROLUL PERFECT?!

PE TEREN POLITIC LEGEA CREAZĂ ÎN PRIMUL RÂND PUTERE ȘI ÎN CEL DE-AL DOILEA UN IMENS CÂȘTIG, FIREȘTE PENTRU CEI CARE MANIPULEAZĂ AŞA NUMITA LEGE. AŞADAR CE NE RĂMÂNE DE FĂCUT NU EXISTĂ ALTĂ CALE DE SCĂPARE DECÂT CEA A REBELIUNII ÎN MASĂ, DAR CUM CEI DIN MASĂ STAU ASCULTĂTORI ÎNDATORAȚI ȘI DATORNICI SUB MASĂ NU VA FI NICI O REBELIUNE! DAR, NIMIC NU SE SCHIMBĂ DEOARECE CERCUL VICIOS AL LEGII ȚINE CAPTIVE SCHIMBĂRILE DE ORICE NATURĂ AR FI ELE, IAR PENTRU CEI CARE NU ȘTIU ÎN CODUL LEGISLATIV UNU PLUS UNU EGAL CÂT VREA LEGEA!

DEȘI CRUDĂ, LEGEA ESTE LEGE ȘI SE OCUPĂ DOAR DE ...CRUDITĂȚI - ÎNSĂ AŞA CUM NE SPUNEA ȘI APOSTOLUL PAVEL LEGEA NU NE FOLOSEŞTE! DE ACEEA FERICE-L PE CEL PE CARE DUMNEZEU ÎL IUBEŞTE ȘI PLÂNGE-L PE CE-L CARE CONSIDERĂ CĂ-L IUBEŞTE PE DUMNEZEU, CĂCI CE AFLĂM: DUMNEZEU PE CEL PE CARE-L IUBEŞTE PE ACELA-L PEDEPSEŞTE NU ÎNCERCAȚI LOGICA DIVINĂ CĂCI AŞA CUM SE SPUNE ESTE NEBUNIE. PENTRU OAMENI! DEȘI AM MAI SPUS-O ÎMI PLACE SĂ O REPET - DRUMUL CĂTRE ÎMPĂRÂȚIA LUI DUMNEZEU NU ESTE GUVERNAT DE NICI O LEGE ȘI ACESTA SE POATE ÎMPLINI DE CĂTRE CEI CARE AU DESCOPERIT LEGEA CARE ABOLEŞTE TOATE LEGILE!

NIMIC NU ESTE MAI PRESUS DE ÎNSAŞI ÎMPLINIREA VIE A ACESTEIA, ÎNSAŞI CUVÂNTUL VIU O TRANSFORMĂ ÎN LEGE VIE ȘI ACEASTA ESTE FATA

MORGANA A APOSTOLULUI PAVEL, ÎN INCURSIUNEA ACESTUIA DE A NE EXPUNE MANIFESTĂRILE LEGII ȘI INUTILITATEA ACESTEIA ÎN FAVORIZAREA CREDINȚEI.

ISUS A EXEMPLIFICAT-O CEL MAI SIMPLU CÂND A SPUS: „EU NU STRIC, EU ÎMPLINESC LEGEA!” DE ACEEA LEGEA VIE DEVINE DE NEÎNȚELES PENTRU TOȚI CĂCI ÎN MOMENTUL ÎN CARE ACEASTA DEVINE PRACTICĂ ADICĂ ÎMPLINIRE ÎN ACELAȘI TEMPORAL DEVINE INVIZIBILĂ DE ACEEA LEGEA VIE DEVINE INVIZIBILĂ PENTRU TOȚI ȘI IMPRACTICABILĂ; AICI ESTE MARELE SECRET PE CARE ISUS HRISTOS L-A DESCOPERIT SPUNAND: „ÎMPLINESC LEGEA!”

EXISTĂ O INCREDIBILĂ DIFERENȚĂ DIN TREI LEGEA VIE ȘI LEGEA MOARTĂ ȘI ANUME: LEGEA VIE SE ÎMPLINEȘTE PE CÂND LEGEA MOARTĂ SE RESPECTĂ! IATĂ CE FACEM NOI TOȚI ASTĂZI: RESPECTĂM LEGEA! DE ACEEA NU DESCOPERIM NIMIC ȘI NU AJUNGEM NICĂIERI. CUI FOLOSEȘTE FAPTUL CĂCI AM SCHIMBAT FORMATUL LEGILOR CĂCI AM ÎNTRODUS ALTE TESTAMENTE CĂ AM ÎNLOCUIT MESAGERII DIVINI, ATÂTA TEMPORAL CÂT NU SE PRODUCE SCÂNTEIA ÎMPLINIRII, TOTUL DEVINE O SIMPLĂ RULETĂ RUSEASCĂ!

ÎN ACELAȘI TEMPORAL DIFICULTATEA DESCOPERIRII INVIZIBILEI LEGI VII FACE CA GUSTUL ACESTEI LEGI SĂ NE FIE NECUNOSCUTĂ! ASTĂZI EXISTĂ O COLOSALĂ GREȘEALĂ ÎN CE PRIVEȘTE FORMATUL ȘI MODALITATEA PREZENTĂRII ȘI UTILIZĂRII NOILOR LEGI CREȘTINE CARE NICI PE DEPARTE NU AU LEGATURĂ DIRECTĂ CU ISUS ȘI ÎNVĂȚĂTURA ACESTUIA; ACTUALELE LEGI CREȘTINE S-AU FORMAT ȘI ADAPTAT ÎN TEMPORAL ȘI CU TIMPUL ȘI PE NESIMȚITE CÂT MAI DEPARTE DE SCOPUL FINAL ȘI DE ORIGINI; CÂT MAI DEPARTE DE ÎNVĂȚĂTURA LUI ISUS, DE CALEA ȘI ADEVĂRUL ACESTUIA ȘI DIN NEFERICIRE PENTRU TOȚI CÂT MAI DEPARTE DE UNICA LEGE VIE ȘI INVIZIBILĂ CARE DUCE DIRECT ÎN ÎMPĂRĂȚIA CERURILOR! TOTUL ÎNSĂ DIN CAUZA ACELOR DUHOVNICI ȘI A INTERESELOR PE CARE LE-AU PURSAT ACEŞTIA DE-A LUNGUL SECOLELOR ÎN BISERICILE PE CARE LE-AU CONDUS ȘI PE CARE ÎNCĂ LE MAI CONDUC ȘI ASTĂZI. ÎNSĂ ESTE UN DOMENIU EXTREM DE ÎNTUNECAT CE FACE PARTE DIN PLANURILE LUMEŞTI DEPARTE DE LUMEA DIVINĂ - CE PUTEM FACE? TREBUIE SĂ TRĂIASCĂ ATÂT DUHOVNICII CÂT ȘI POLITICIENII, DAR PE SPINAREA CUI?

MARE DILEMĂ ESTE LEGEA ȘI ÎN MARE ÎNCURCĂTURĂ SPIRITALĂ NE ARUNCĂ, CINE POATE DESCOPERI ADEVĂRURILE SPIRITUALE LA UMBRA LEGII? NIMENI! ÎN FOND ORICE LEGE ARE O ANUMITĂ INCINTĂ ÎN INTERIORUL CĂREIA ACEASTA SE DESFĂȘOARĂ - ATÂTA TIMP CÂT NE SITUĂM ÎN ACEASTĂ INCINTĂ SUNTEM FIREȘTE SUB INFLUENȚA EI, DAR DACĂ NE DEPĂRTĂM DE ACEASTA... GRANIȚA ȘI LEGEA SE DEPĂRTEAZĂ DE NOI; DE ACEEA CONSIDER CĂ SPRE A ÎMPLINI ORICE LEGE DE ORICE NATURĂ AR FI EA TREBUIE SĂ TRECEM „DINCOLO DE GRANIȚELE LEGII” ÎN SINE, DOAR ASTFEL INDIRECT ȘI FĂRĂ A-ȘI EXERCITA INFLUENȚA DIRECTĂ ASUPRA NOASTRĂ TRANSCENDEM LEGEA ÎN SINE ȘI DIN UMBRA ACESTEIA, DESFĂȘURĂM ÎMPLINIREA ACESTEIA PRIN TRANSFORMARE VIE!

CA O ULTIMĂ LOZINCĂ: NU RESPECTAȚI NICI O LEGE DE ORICE NATURĂ AR FI EA...ÎMPLINIȚI LEGEA, ALTFEL LEGEA ESTE MOARTĂ ȘI DINCOLO DE GRANIȚELE ACESTEIA VEȚI DESCOPERI LEGEA VIE, ADEVĂRATA LEGE VIE, ETERNĂ - DE ACEEA DEPĂȘIȚI GRANIȚELE MORȚII PRIN VIAȚĂ ORI SUB FORMATUL CUVINTELOR LUI ISUS, MURIȚI SPRE A REÎNVIA DIN NOU ALTFEL VEȚI FI DOAR ACEI MORȚI CARE-ȘI ÎNGROAPĂ MORȚII LOR!

DINCOLO DE LEGILE CANONICE RELIGIOASE EXISTĂ LEGILE UNIVERSALE, NESCRISE, DAR RESPECTATE SACRU TOCMAI DATORITĂ PRINCIPIULUI EXISTENȚIAL IMBATABIL... PRINTRE MULTELE SĂ ENUMERĂM CELE ȘAPTE PRINCIPII ERMETICE ALE LUI HERMES TRISMEGISTUS (Kybalion)

1. LEGEA MENTALISMULUI - „Totul este Spirit și universul este mental.”

TOT CEEA CE EXISTĂ ESTE O CREAȚIE A MINȚII UNIVERSALE, APARTINÂND UNUI SPIRIT UNIVERSAL. SPIRITUL ESTE INCOGNISCIBIL ȘI INDEFINIBIL, DAR EXISTENȚA LUI SE MANIFESTĂ ÎN ACTIVITATE MENTALĂ CREATOARE PENTRU CĂ ACOLO UNDE EXISTĂ MATERIE, ENERGIE SAU VIAȚĂ, A EXISTAT INCONTESTABIL UN GÂND CREATOR LA ORIGINE. ACEST LUCRU SE APLICĂ ATÂT MACROCOSMOSULUI, CÂT ȘI MICROCOSMOSULUI.

2. LEGEA CORESPONDENȚEI - „Ca sus, aşă dedesupră, ca dedesupră, aşă de sus.”

AL DOILEA PRINCIPIU ERMETIC SPUNE CĂ EXISTĂ O ANALOGIE PRECISĂ ÎNTRE LEGILE CARE REGLEMENTEAZĂ DIFERITELE NIVELURI DE EXISTENȚĂ:

MECANISMELE CARE REGLEMENTEAZĂ UN SISTEM CUNOSCUT POT FI TRANSPORTATE PRIN ANALOGIE LA UNUL NECUNOSCUT.

3. LEGEA VIBRAȚIEI - „Nimic nu este în repaus, totul se mișcă; totul vibrează.”

TOTUL ESTE MIȘCARE ȘI VIBREAZĂ: CHIAR ȘI ȘTIINȚA MODERNĂ CONFIRMĂ ACEST LUCRU. DIFERITELE MANIFESTĂRI ALE MATERIEI, ENERGIEI, MINȚII ȘI CHIAR SPIRITULUI SE DATOREAZĂ TOCMAI UNEI VIBRAȚII DIFERITE.

4. LEGEA POLARITĂȚII - „Totul este dual; totul are poli; totul are perechea lui de contrarii. Asemănătorii și diferenți sunt egali; contrariile sunt identice în natură, dar diferite în grad. Extremele se întâlnesc, toate adevărurile sunt doar jumătate de adevăr și toate paradoxurile pot fi împăcate.”

CU ACEASTĂ PRESUPUNERE, SUNT CLARIFICATE VECHI PARADOXURI PRECUM: „TEZA ȘI ANTITEZA SUNT DE NATURĂ IDENTICĂ, DAR DIFERITE CA GRAD”; „OPUSELE POT FI RECONCILIATE”; „TOATE ADEVĂRURILE NU SUNT DECÂT ADEVĂRURI PE JUMĂTATE.”

5. LEGEA RITMULUI - „Totul curge și reflux; totul are fazele sale; toate lucrurile se ridică și cad; balansul pendulului se manifestă în toate lucrurile; măsurarea leagănelui la dreapta este măsurarea leagănelui la stânga; ritmul compensează.”

ACEST PRINCIPIU EVIDENȚIAZĂ CUM ÎNTRE CEI DOI POLI AI PRINCIPIULUI ANTERIOR ARE LOC ÎNTOTDEAUNA O OSCILAȚIE, O MIȘCARE CA CEA A PENDULULUI. PENTRU FIECARE ACȚIUNE EXISTĂ O REACȚIE; LA O AVANSARE, O RETROGRADARE; LA O RIDICARE, O COBORÂRE... ACEASTA SE MANIFESTĂ ÎN TOATE LUCRURILE DIN UNIVERS; LUMI, OAMENI, ANIMALE, MINTE, ENERGIE ȘI MATERIE.

6. LEGEA CAUZĂ - EFECT - „Fiecare cauză are efectul ei; fiecare efect are cauza lui; totul se întâmplă conform unei legi; șansa nu este decât un nume pentru o lege nerecunoscută; nu există multe niveluri de „cauzalitate”, dar nimic nu scapă de lege”.

ACEST PRINCIPIU ARATĂ CLAR CĂ EXISTĂ O CAUZĂ PENTRU FIECARE EFECT ȘI UN EFECT PENTRU FIECARE CAUZĂ. EA EXPLICĂ CĂ NIMIC NU SE ÎNTÂmplĂ ÎNTÂmplĂTOR ȘI CĂ EXISTĂ DIFERITE NIVELURI DE CAUZALITATE ÎN CARE SE APLICĂ PRINCIPIUL CONFORM CĂRUIA CEI MAI ÎNALȚI ÎÎ DOMINĂ PE CEI DE JOS, DAR NIMIC NU SCAPĂ ÎN TOTALITATE DE LEGE.

7. LEGEA GENULUI - „Genul este în toate lucrurile; totul are principiul său masculin sau feminin; genul se manifestă la toate nivelurile”

ÎN ORICE EXISTĂ UN GEN: PRINCIPIILE MASCULIN ȘI FEMININ SE REGĂSESC PESTE TOT, PE TOATE PLANURILE: FIZIC, MENTAL ȘI SPIRITUAL.

NEFIIND SINGURELE LEGI CARE GUVERNEAZĂ UNIVERSUL ASTFEL AMINTIM LEGEA REZONANȚEI, ESTE UNA DIN LEGILE UNIVERSULUI. UNDE GÂNDURILE, EMOȚIILE, FAPTELE NOASTRE - ATRAG ALTELE PE ACEEAȘI FRECVENȚĂ.

PRIN URMARE, PREOCUPAREA EXCESIVĂ FAȚĂ DE ENTITĂȚILE MALEFICE, POMENIREA LOR, LUMI DEMONICE, ETC. (CHIAR CU INTENȚIA DE A-I ȚINE DEPARTE), ÎI VA ATRAGE, ÎN LOC SĂ-I ÎNDEPĂRTEZE! (NU ÎI VOM POMENI NICI ÎN RUGĂCIUNI, NICI ÎN DIALOGURI, NICI ÎN GÂNDURI!) SINGURA MODALITATE ESTE SĂ TE OCUPI DE PROPRIA EVOLUȚIE, ÎNAINTE DE A CĂDEA ÎN CAPCANE! DOAR FRECVENȚA TA ÎNALTA ÎI ȚINE DEPARTE!

CAPITOLUL 4

BOTEZUL – O NAŞTERE DIN NOU

CÂND EXISTĂ LUPTĂ... EXISTĂ, CĂCI NU PUTEM SPUNE CĂ EXISTĂ, ATUNCI CÂND EXISTĂ ESTE SUBLIMĂ, DAR LIPSEŞTE CU DESĂVÂRSIRE. BOTEZUL ESTE O LUPTĂ ŞI NU APARENȚA UNEI LUPTE, BOTEZUL ESTE O SCHIMBARE RADICALĂ ŞI NU APARENȚA UNEI SCHIMBĂRI.

ACEST BOTEZ ESTE O CHEIE FORTE ŞI ARE O SEMNIFICAȚIE APARTE ŞI O IMPORTANȚĂ COLOSALĂ ÎN DRUMUL CĂTRE PURIFICAREA SUFLETULUI, DOAR CĂ ÎN ZIUA DE ASTĂZI BOTEZUL ESTE TRATAT LA UN MOD EXTREM DE TRANSPARENT ŞI SUPERFICIAL, RELIGIILE ŞI BISERICILE L-AU TRANSFORMAT, MODIFICAT ŞI REDUS LA UN SIMPLU RITUAL DE LA CARE MII DE CREDINCIOȘI NU AU ÎNȚELES NIMIC ŞI PREMERG ÎN CONTINUARE SĂ NU ÎNȚELEAGĂ PREA MULTE; O FAC PENTRU CĂ AŞA TREBUIE, PENTRU CĂ AŞA ESTE SCRIS, AŞA ESTE OBICEIUL [TRADIȚIA] ORI LEGEA CREȘTINĂTĂȚII, DAR ADEVĂRATA SEMNIFICAȚIE A BOTEZULUI SCAPĂ MULTORA.

EXISTĂ FOARTE MULTĂ NEDUMERIRE ÎN JURUL BOTEZULUI. PRIN IOAN BOTEZĂTORUL INITIATORUL ŞI FONDATORUL, AM PUTEA SPUNE AL BOTEZULUI POCAÎNTEI, LUMEA A REUȘIT SĂ ÎNȚELEAGĂ CĂ EXISTĂ O CALE CARE POATE REÎN NOI ŞI MODIFICA SUFLETUL, ATUNCI CÂND ACESTA SE SIMTE ÎNCĂRCAT ŞI GREU DE CONȘTIINȚA PĂCATULUI ŞI NU NUMAI, AŞ PUTEA SPUNE DE CONȘTIINȚA EXISTENȚIALĂ.

IOAN A RECURS LA APĂ DEOARECE APA ESTE SINGURUL ELEMENT DIN NATURĂ CARE SPALĂ, CARE CURĂȚĂ, CARE PURIFICĂ; DESIGUR EL A FOLOSIT SIMBOLIC APA SPRE PURIFICARE FAPT PE CARE-L MĂRTURISEŞTE SINGUR:

„Eu unul vă botez cu apă spre pocăință, dar cel ce vine după mine este mai puternic decât mine; acesta vă va boteza cu duh sfânt și cu foc.” MATEI - CAP. 3 VERS. 11.

IATĂ DECI DIFERENȚA DE LA BOTEZUL CU APĂ LA CEL CU FOC, APA SIMBOLIC CURĂȚĂ EXTERIORUL - TRUPUL, DAR INTERIORUL - SUFLETUL DOAR CU FOC POATE FI REÎNNOIT. TREBUIE MISTUIT ÎN FLĂCĂRI INCONȘTIINȚA DIN TRUP PENTRU CA PRIN BOTEZUL FOCULUI VECHEA PERSOANĂ SĂ ARDĂ, SĂ MOARĂ ȘI DIN CENUȘA EI SĂ SE NASCĂ UNA NOUA CURĂȚATĂ SPIRITUAL ȘI NEPĂTATĂ TRUPEȘTE, ABIA ATUNCI SFÂNTUL DUH ÎȘI VA REVĂRSA PUTEREA SA ASUPRA ACELUI SUFLET CURĂȚIT - ÎNTĂRINDU-L ȘI BINECUVÂNTÂNDU-L CU HARUL SĂU!

BOTEZUL MÂNTUITORULUI ARE O SEMNIFICAȚIE APARTE, ESTE TOTODATĂ EXTREM DE COMPLICAT SĂ EXPLICĂM MECANISMUL BOTEZULUI LUI ISUS. ÎN PRIMUL RÂND BOTEZUL PE CARE L-A PRIMIT DE LA IOAN, NU ERA ATÂT DE CRUCIAL PENTRU ISUS HRISTOS, DAR A FOST FĂPTUIT PENTRU A ÎNȚELEGE, NOI OAMENII, TOATĂ LUCRAREA, CĂCI FĂRĂ ACEST BOTEZ ÎN APĂ, CUM PUTEAM NOI OAMENII SĂ NE EXPLICĂM ACEA RENAȘTERE SPIRITUALĂ, ACEA NAȘTERE DIN NOU. DESIGUR ISUS ESTE EXEMPLUL ȘI PILDA NOASTRĂ, PENTRU ASTA A VENIT, DAR NOI TOT NU AM ÎNȚELES NIMIC IAR ASTĂZI BISERICILE SE IRONIZEAZĂ ÎNTRE ELE RECTIFICÂNDU-ȘI ȘI CERTIFICÂNDU-ȘI UNELE ALTORA DREPTUL, VERIDICITATEA ȘI AUTENTICITATEA EXERCITĂRII PROPRIILOR BOTEZURI.

SOLUL LUI DUMNEZEU, IOAN BOTEZĂTORUL A FOST SPECIAL TRIMIS PENTRU A PREGĂTI BOTEZUL LUI ISUS, O SPUNE EL ÎNSUȘI: IOAN -CAP. 30, VERS. 31

„Acesta este despre care eu am zis: după mine vine un bărbat, care a fost înainte de mine, fiindcă mai înainte de mine era, și eu nu-l știam; dar ca să fie arătat lui Israel, de aceea am venit eu botezând cu apă.”

O SPUNE ȘI ISAIA:

„Iată eu trimit înaintea feței tale, pe îngerul meu, care va pregăti calea ta înaintea ta.”
MATEI – CAP. 11, VERS. 10.

DE ACEEA-I ZICE IOAN:

„Eu am trebuință să fiu botezat de tine și tu vii la mine?” MATEI 3, 14.

LA CARE RĂSPUNSUL MÂNTUITORULUI:

„Lasă acum, că aşa se cuvine nouă să împlinim toată dreptatea.” MATEI 3, 15.

NE POATE LĂMURI FAPTUL CĂ MÂNTUITORUL NU DE BOTEZUL POCĂINȚEI LUI IOAN AVEA NEVOIE CĂCI CA FIU AL LUI DUMNEZEU, ISUS DEPĂȘEA CA PERSOANA ACEST SIMPLU BOTEZ AL POCĂINȚEI LUI IOAN, CI DE BOTEZUL CU DUHUL SFÂNT PE CARE L-A PRIMIT CHIAR ÎN CLIPA PREMERGĂTOARE BOTEZULUI LUI IOAN !

ACEST BOTEZ AȘTEPTA ISUS CU NERĂBDARE CĂCI DORINȚA LUI ARZÂNDĂ DE A LUA ACEST BOTEZ CU DUHUL SFÂNT O MĂRTURISEȘTE EL ÎNSUȘI:

„Și cu botez am a mă boteza și câtă nerăbdare am până ce se va îndeplini.” LUCA 12, 50

NICI NU SE PUTEA RÂNDUI ALTFEL, DE ACEEA S-A ZIS:

„Aşa se cuvine nouă să împlinim toată dreptatea.”

SINGURUL ISUS, A FOST BOTEZAT CONSECUTIV CU APĂ ȘI DUH SFÂNT; ASTĂZI ACEST LUCRU CREAZĂ PENTRU BISERICI MOTIV DE DISPUTĂ ȘI DACĂ NU AR FI AŞA SĂ-MI ARATE CE-L CE AFIRMĂ CONTRARUL MĂCAR O PERSOANĂ DE TALIA ȘI NIVELUL ÎNVĂȚĂTURII CUNOAȘTERII, PUTERII DE VINDECARE A MÂNTUITORULUI CARE TOTUȘI AU TRECUT PRIN PROCEDURA ACELUIAȘI BOTEZ?

DAR SĂ CONTINUĂM CU MISIUNEA PE CARE A LĂSAT-O UCENICILOR:

„Drept aceea mergând, învațați toate neamurile, botezându-le în numele tatălui și al fiului și al sfântului duh.” MATEI – 28, 19.

PORUNCA BOTEZULUI O GĂSIM ȘI LA MARCU - 16, 15 / 16:

„Și le-a zis: mergeți în toată lumea și propovăduiți evanghelia la toată făptura cel ce va crede și se va boteza se va mântui; iar cel ce nu va crede se va osândi.”

DESIGUR APOSTOLII AVEAU PORUNCA DE A PROPOVĂDUI EVANGHELIA ÎMPĂRĂȚIEI LUI DUMNEZEU LA NEAMURI CÂT ȘI LA EVREI, DE A BOTEZA ȘI CREȘTINA PĂGÂNII - DECI AŞA ZISELE NEAMURI - ÎN NUMELE TATĂLUI AL FIULUI ȘI SFÂNTULUI DUH, ACEL BOTEZ ERA FIRESC, ERA LOGIC BOTEZUL ERA

ÎN PRIMUL RÂND O CUNOAȘTERE ȘI RECUNOAȘTERE A UNEI NOI IDENTITĂȚI A UNUI NOU STIL ȘI GEN DE VIAȚĂ, CU TIMPUL ÎNSĂ BOTEZUL A DEVENIT O FORMĂ DE ADERARE LA O NOUĂ CONFESIUNE ȘI NIMIC MAI MULT... ASTĂZI AVEM DE-A FACE CU UN FENOMEN DESTUL DE BIZAR: CUVÂNTUL EVANGHELIEI CIRCULĂ PRIN GURA A MII DE AŞA ZISĂSI PROPOVĂDUIITORI AI EVANGHELIEI DOAR CĂ DIVERSITATEA PROPOVĂDUIITORILOR ADUCE ÎN INSTANȚĂ UN CIUDAT ȘI STRANIU ASPECT: PALETIZAREA EVANGHELICĂ! DACĂ PRIVIM PE SUPRAFAȚA GLOBULUI TERESTRU VOM AVEA UN PROCENAJ VARIAT AL SISTEMULUI EVANGHELIC, FIECARE BISERICĂ, CULT, SECTĂ, GRUPARE RELIGIOASĂ DE ORDIN CREȘTIN EVANGHELIZEAZĂ ÎN STILUL EI SUB ÎNTELEGERICA, ÎNDRUMAREA ȘI ÎNTELEPCIUNEA PROPRIE AR SPUNE UNII DUPĂ PROPRIA EREZIE AR SPUNE ALȚII, ÎNCET AJUNGEM SĂ NE ÎNTREBĂM CARE DIN ACESTE EVANGHELIZĂRI E CORECTĂ CĂCI IATĂ CE NE SPUNE ISUS:

„Mulți îmi vor zice în ziua aceea: Doamne, Doamne, au nu în numele tău am prorocit și nu în numele tău am scos demoni și nu în numele tău minuni multe am făcut? Și atunci voi mărturisi lor: niciodată nu v-am cunoscut pe voi depărtați-vă de mine cei ce lucrați fărădelegea.” MATEI - 7, 22 / 23 .

PRIMA ÎNTREBARE TREBUIE SĂ ȘI-O PUNĂ CEI CE POARTĂ CUVÂNTUL LUI DUMNEZEU, CEI CE ȘI-AU LUAT RĂSPUNDEREA DE A EVANGHELIZA, INDIFERENT DE CULOAREA GRUPĂRII SPIRITUALE LA CARE CREDINȚA IA REPARTIZAT: SUNT EI CEI DREPȚI, SUNT SIGURI CĂ DRUMUL LOR ESTE CEL CORECT, SUNT SIGURI CĂ NU SE ÎNSEALĂ ȘI PRIN ASTA SĂ ÎNSELE ȘI PE CEILALȚI PE CARE EI CRED CĂ-I SALVEAZĂ, SUNT SIGURI CĂ FAC VOIA TATĂLUI CERESC? CĂCI IARĂȘI NE ZICE ISUS:

„Nu oricine îmi zice: Doamne, Doamne, va intra în Împărăția cerurilor, ci cel ce face voia tatălui meu din ceruri.” MATEI - 7, 21.

IRONIA SORȚII ESTE ACEEA CĂ FIECARE ÎN SINEA LOR CONSIDERĂ ȘI CRED CĂ EI SUNT CEI DREPȚI ȘI CALEA LOR ESTE CEA DREAPTĂ ȘI CORECTĂ; DE AICI PALETA DE CULORI A CREȘTINISMULUI SE ÎMPARTE ÎN N BISERICI - CE VA IEȘI DE AICI NUMAI DUMNEZEU ȘTIE - CE ESTE CERT, E CĂ ACEST LUCRU NU AJUTĂ CI CREEAZA DISCORDIE, CREEAZA DISPUTE, ABATERE, DEZBATERE ȘI ZBATERE ȘI O CONTINUĂ LUPTĂ PENTRU SUPREMAȚIE ȘI NU PENTRU ADEVĂR. CĂCI O

BISERICĂ VA DEFĀIMA PE ALTA ȘI O RELIGIE PE ALTA IAR LUCRUL ACESTA NU DUCE LA ELEVARE SPIRITALĂ, LA CREAȚIE, LA BINE ȘI ARMONIE CI LA DISTRUGERE, LA LUPTE, LA DEZASTRE ȘI DECĂDERE; SĂ NU UITĂM AVEM EXEMPLUL VIU AL RAVAGIILOR ȘI PIERDERILOR INCOMENSURABILE DE VIETI OMENEȘTI AL VREMURIILOR INCHIZIȚIIILOR, AL CAVALERILOR CRUCIAȚI, AL CONQUISTADORILOR AL ARDERILOR PE RUG ȘI NU NUMAI, A EXISTAT DE-A LUNGUL ISTORIEI O LUPTĂ ACERBĂ ÎN JURUL ÎNTUNERICULUI NĂSCUT DIN RELIGII CÂT ȘI A BISERICILOR ȘI A CULTELOR, LUPTA EXISTĂ ȘI ASTĂZI PUTEM SPUNE ESTE DE ORDIN MONDIAL CĂCI AŞA ȘI TREBUIE SĂ FIE - MONDIALĂ SPIRITUALITATEA ȘI CREDINȚA ÎN BINE, DAR... NU ÎNSĂ LA ACEST NIVEL HAOTIC ȘI FĂRĂ NOIMĂ ȘI SOLUȚIE LA CARE SUNTEM NOI ÎN ACEST MOMENT.

CĂCI ÎN NUMELE RELIGIEI S-AU FĂCUT MULTE ATROCITĂȚI ȘI DISTRUGERI, CEI CE MÂNUIAU ACEASTĂ RELIGIE SUB O CUPOLĂ DE INTERESE ȘTIAU CĂ ÎN SPATELE BISERICII SE ASCUNDE ACEL DUMNEZEU, ACEL ZEU SUPREM, CARE RĂSPÂndește GROAZĂ ȘI SUPUNERE. FRICA PARALIZEAZĂ TOTUL, CLERUL ȘTIA CĂ NIMENI NU SE REVOLTĂ ÎMPOTRIVA DIVINITĂȚII, ȘTIA CĂCI GLOATELE PUTEAU FI SUPUSE UȘOR, CEI CE MANIPULAU RELIGIA ȘTIAU ACEASTA ȘI ERAU LIBERI ÎN ACȚIUNILE LOR! ȘI CUM NU POȚI FI LIBER CU O OMENIRE PARALIZATĂ DE FRICĂ, SORTITĂ DOAR SUFERINȚEI, CEI CE AU ÎNCERCAT SĂ SPARGĂ ZIDUL TĂCERII ȘI AL FRICII AU PLĂTIT CU VIAȚA; MAI TÂRZIU CÂND S-A DESCOPERIT DREPTATEA: CĂCI CEI CARE AU DREPTATE NU AU PUTERE, IAR CEI CARE AU PUTERE NU AU DREPTATE... AU FOST RIDICAȚI LA RANG DE MARTIRI, DE SFINȚI, DAR UN TITLU POST MORTEM CUI FOLOSEȘTE DECÂT LA SUCCESIUNEA TRADIȚIEI PRIN POMENIREA ACESTORA DIN NEAM ÎN NEAM.ACUM EXISTĂ LIBERTATE – LIBERTATEA DE MANIFESTARE ȘI DE CREZ LIBER, FRICA PE ALOCURI A DISPARUT; DAR ALUNECÂND DE LA O EXTREMĂ LA ALTA NU S-A AJUNS LA O SOLUȚIE CI MAI DEGRABA LA UN COMPROMIS, CALEA ESTE LA MIJLOC FRICA ȘI LIBERTATEA TREBUIE SĂ FIE ÎN ECHILIBRU ÎN EGALITATE, ALTFEL AJUNGEM SĂ NE ÎNTREBĂM: PĂCATUL A AJUNS LA APOGEU? POATE NU ÎNCĂ - ÎNSĂ DISPERAREA PENTRU MULTI A DEPĂȘIT APOGEUL!

SPECIA UMANĂ ESTE TARE CIUDATĂ IAR CARACTERUL UMAN ESTE PRIN CONSTRUCȚIE ÎNDĂRĂTNIC ȘI EXTREM DE ÎNDĂRĂTNIC ÎN MULTE PRIVINȚE,

FIECARE INDIVID CREŞTE DEZVOLTÂNDU-ŞI O IDEE, O ILUZIE, O ANUME CREDINȚĂ ORI NĂDEJDE ARE SAU NU UN ȚEL, UN SCOP, O NOIMĂ. MULTÎ TRĂIESC O VIAȚĂ FĂRĂ A-ŞI PUNE PREA MULTE ÎNTREBĂRI ALȚII TRĂIESC AVIZI DUPĂ RĂSPUNSURI; PE UNII NU-I PREOCUPĂ NIMIC PE CÂND UNII SE STRĂDUIE SĂ-ŞI DESCOPERE DESTINAȚIA ȘI IDENTITATEA, PE CARE TOȚI O CAUTĂ ÎN ACEASTĂ VIAȚĂ SCURTĂ ȘI TRECĂTOARE PENTRU NOI, CARE, DE CÂND SE ȘTIE ASA ESTE ȘI VA FI DINTOTDEAUNA GREA, DIFICILĂ, DURĂ, CU MULTE OBSTACOLE, CU MULTE MISTERE, CU MULTE, MULTE LUPTE ȘI RĂZBOAIE, FOAMETE ȘI SĂRĂCIE, LUX ȘI BOGĂȚIE, CU O LUPTĂ CONTINUĂ PENTRU PUTERE, PENTRU SUPREMAȚIE, CU O FUGĂ NEBUNĂ DUPĂ BANI, DUPĂ FUMUL EFEMER AL AVERILOR MATERIALE ALE ACESTEI LUMI, DUPĂ ABURII NONVALORILOR VIEȚII - DUPĂ ACEASTA ALEARGĂ OMENIREA. CĂCI VIAȚA DEȘI E FRUMOASĂ, ESTE INCREDIBIL DE FRUMOASĂ ȘI MINUNATĂ ESTE TRANSFORMATĂ DE OAMENI ÎNTR-O VIAȚĂ DE COȘMAR, DE URĂ, DE CHIN ȘI DEZASTRE. IATĂ! VIAȚA PE CARE O PRIVIM ÎN JURUL NOSTRU REFLECTĂ ADEVĂRATUL CARACTER UMAN, UN CARACTER AMBIGUU VA DETERMINA O VIAȚĂ AMBIGUĂ ȘI PLINĂ DE NEAJUNSURI CĂCI NICIODATĂ OMUL NU-ŞI ȚINE FĂGĂDUINȚELE, PROMISIUNILE, NU-ŞI SCHIMBĂ IDENTITATEA, NU PRIVEȘTE ÎNLĂUNTRUL SĂU CI DOAR ÎN AFARA SA! ÎNSCRISĂ ÎN CURSA NEBUNĂ A ÎNTRECERII CU SINELE DISTRUGERII - IATĂ CE FACE UMANITATEA!

ȘI SE NAȘTE ÎNTREBAREA: UNDE ESTE DUMNEZEU ÎN TOATE ACESTEA?! PENTRU MULTÎ NU ESTE, ADICĂ NU MAI ESTE ORI POATE NU A FOST NICIODATĂ, CĂCI DEȘI VIAȚA CU TOT CE ESTE ÎN EA REPREZINTĂ O FRÂNTURĂ DE DUMNEZEIRE - OMENIREA ESTE PREA OARBĂ SĂ CONSTATE PREZENȚA SA.

TOTUȘI UNII SE STRĂDUIE - SĂ LE URMĂRIM STRĂDUINȚA! DIN FURNICARUL OMENESC SUNT TOTUȘI UNII INTERESAȚI DE SOARTA EXISTENȚEI LOR, DAR LUPTA LOR ESTE APRIGĂ ȘI DE MULTE ORI CAPITULEAZĂ ÎN FAȚA AVATAVURILOR VIEȚII, CĂCI PUTEREA VALULUI CU CARE VIAȚA NE IZBEȘTE DINTR-O PARTE ÎN ALTA DE MULTE ORI NE DUCE ÎN ADÂNC; CEI CE AU PUTEREA ȘI ȘANSA NAUFRAGIULUI SE ÎNSCRIU DEJA ÎN ANALOAGELE ALEȘILOR, DAR LUPTA PE CARE MULTÎ DREPTI O DUC PARE CA ȘI INEXISTENTĂ, NIVELUL DE SURZIRE ȘI ORBIRE AL CELOR LALȚI A AJUNS LA AMPLITUDINEA SA MAXIMĂ! CINE TOTUȘI NE VA SALVA, CINE TOTUȘI VA SALVA PE CEI CE

TRĂIESC ÎN ÎNTUNERIC, CINE-I VA SCOATE DIN BEZNA NEPĂSĂRII, CINE LE VA DOMOLI ÎNVÂRTOŞAREA INIMILOR ȘI ÎNCĂPĂȚÂNAREA MINTILOR, CINE NE VA SCOATE LA LIMAN ȘI CINE NE VA MAI SALVA ACUM? MILA LUI DUMNEZEU – ACEASTĂ ETERNĂ MILA?! DRAGOSTEA SA? ȘI TOTUȘI, DRAGOSTEA LUI DUMNEZEU S-A ARĂTAT ȘI SE ARATĂ ÎNCĂ, DAR PUȚINI SUNT CONȘTIENȚI DE EA.

DEOARECE LUMEA SE AFLĂ LA UN NIVEL DE MARE DEZMĂȚ UMAN, DAR ȘI SPIRITUAL, FĂRĂ ȘANSE DE A ATINGE SCOPUL PROVIDENȚEI ȘI PENTRU CĂ DORINȚA LUI DUMNEZEU DE A-L CUNOAȘTE ȘI DE A NE APROPIA DE EL A FOST MARE, IATĂ CE NI SE SPUNE:

„Căci Dumnezeu aşa a iubit lumea, încât pe fiul său cel unul născut, l-a dat ca oricine crede în el să nu piară, ci să aibă viață veșnică.” IOAN - 3, 16.

POATE OARE CONTESTA CINEVA SCHIMBAREA RADICALĂ PRODUSĂ DE ISUS ȘI DE LA ISUS ÎNCOACE ÎN CE PRIVEȘTE REVOLUȚIONAREA RELIGIEI ȘI MODIFICAREA CURSULUI VIEȚII SPIRITUALE PE PĂMÂNT? NU. NU POATE CONTESTA NIMENI ACEASTA, DEOARECE ESTE SINGURA CERTITUDINE PE CARE O AVEM. [CU TOATE CĂ ACEASTĂ CERTITUDINE SE CONCRETIZEAZĂ DOAR SUB FORMA DE CREZ] DAR CU TOATE ACESTEIA, CU TOT MĂREȚUL FAPT CĂ SCHIMBAREA S-A PRODUS, AVEM DEZAMĂGIREA A CONSTATA CĂ FELUL INCREDIBIL ȘI INDISCUTABIL DE - A FI - AL CARACTERULUI UMAN NU-I VA AJUTA ORICĂTĂ INTERVENȚIE ȘI ORICĂTĂ SUSȚINERE AR AVEA DIN PARTEA DIVINULUI; OMULUI NU-I LIPSEȘTE MULT PENTRU A ALUNECA PE VECIUL FĂGAȘ AL INDIFERENȚEI;

ACEASTĂ INDIFERENȚĂ SE MANIFESTĂ ȘI ÎN CAZUL DE FAȚĂ, ÎN CAZUL BOTEZULUI; CĂCI ISUS NE VORBEȘTE DE O NAȘTERE DE SUS, DESIGUR PENTRU MULȚI E GREU A ÎNȚELEGE CUM TE MAI POȚI NAȘTE ODATĂ CE EȘTI DEJA NĂSCUT; CHIAR NICODIM L-A ÎNTREBAT PE ISUS:

„Cum poate omul să se nască, fiind bătrân? Oare, poate să intre a doua oară în pântecel mamei sale și să se nască.” IOAN - 3, 4 .

LA CARE ISUS NE RĂSPUNDE:

„Adevărat, adevărat zic ţie: de nu se va naşte cineva din apă și din duh nu va intra în împărăția lui Dumnezeu.” IOAN - 3, 5.

DESIGUR ISUS NU SE REFEREA LA O NAȘTERE TRUPEASCĂ CI LA O NAȘTERE SUFLETEASCĂ LA O ÎNNOIRE, LA O SCHIMBARE, LA O CURĂȚIRE, LA O RENAȘTERE SUFLETEASCĂ. ÎN FAPT BOTEZUL ESTE UNIFICAREA PRIN PURITATE DINTRE SUFLET ȘI TRUP ȘI MĂRTURISIREA, CĂCI PERSOANA ÎȘI ASUMĂ ANGAJAMENTUL PĂSTRĂRII ACESTEI LEGĂTURI ȘI PURIȚĂȚI ÎNTRU PREGĂTİREA ALTARULUI PROPRIU AL TEMPLULUI ÎN CARE VA LOCUI DUMNEZEU, ASTFEL BOTEZUL ESTE ÎN FOND INVITAȚIA TRIMISĂ CĂTRE DUMNEZEU DE A LOCUI ÎN NOI. CĂCI NE ZICE:

„Ce este născut din trup, trup este și ce este născut din duh, duh este.” IOAN - 3, 6.

EXISTĂ ASTĂZI BISERICI CUM AR FI BISERICA ORTODOXĂ CARE SĂVÂRŞEŞTE BOTEZUL PRUNCILOR, MULTI ACUZĂ BISERICA ORTODOXĂ PENTRU ACEASTA, ACUZATORII SUSȚIN CĂ DOMNUL, ÎN PORUNCA PENTRU BOTEZ, A ZIS:

„Cine va crede și se va boteza, se va mântui.” MARCU - 16, 16.

DECI, PRUNCUL CUM POATE FI BOTEZAT DE VREME CE NU POATE CREDE? DE ASEmenea, SPUN:

„Mergând, învătați toate neamurile, botezându-le în numele tatălui și al fiului și al sfântului duh.” MATEI - 28, 9.

IATĂ CE NE SPUN ORTODOCSII:

„ESTE ADEVARAT SUSȚIN EI, CĂ PORUNCA ACEASTA PE CARE DOMNUL O DĂ UCENICILOR VORBEȘTE DESPRE OAMENI ÎN VÂRSTĂ, DAR SĂ NU UITĂM - SPUN EI - CĂ DOMNUL VORBEȘTE DESPRE PĂGÂNI, CARE TREBUIAU MAI ÎNTÂI SĂ CREADĂ ȘI APOI SĂ SE BOTEZE. DAR DIN MOMENT CE PĂRINȚII CRED ÎN DOMNUL ȘI SUNT BOTEZAȚI, CE-I MAI ÎMPIEDICĂ SĂ BOTEZE ȘI PE COPII LOR. ORTODOCSII NE MAI SPUN CĂ EXACT LA FEL S-A ÎNTÂMPLAT ȘI CU TÄIEREA ÎMPREJUR, CÂND S-A DAT PENTRU PRIMA DATĂ LUI AVRAM, S-AU TÄIAT ÎMPREJUR MAI ÎNTÂI CEI MAI ÎN VÂRSTĂ DE LA AVRAM ȘI PÂNĂ LA CEL DIN URMĂ SLUJITOR CARE SE GĂSEA ÎN CASA LUI AVRAM. MAI TÂRZIU ÎNSĂ TÄIEREA ÎMPREJUR SE FĂCEA NUMAI ÎN ZIUA A OPTA DE LA NAȘTERE. SE PUNE

ÎNTREBAREA: CINE DINTRU Iudei întreba pe copilul său dacă vrea să facă parte din poporul lui Dumnezeu, pentru ca să fie tăiat împrejur? Desigur nimeni... Îndată ce ajungea în a opta zi, îl tăia împrejur, aşa se întâmplă şi acum. Din moment ce părinţii sunt creştini, ei spun că pot boteza pe copii lor. De altfel ortodocşii mai susţin faptul că există un singur botez în apă şi în duh!"

Problema care se ridică în acest caz este complicată şi cumulează multe întrebări, iar dacă nu ne punem noi aceste întrebări viaţa o demonstrează din plin, prin formalismul care a luat amploare, iată deci o reexemplificare: dacă copii botezaţi de mici cresc în familii de părinţi creştini, dar aceştia din neam în neam îşi pierd miezul creştinătăţii şi devin paraleli cu adevărul şi recurg la simple ritualuri şi să zicem că nu sunt simple ci bogate fastuoase şi măreţe dar oricât de pompos ar fi - un ritual rămâne ritual; ce vor înțelege copii din aceste ritualuri şi cum vor creşte ei în mijlocul unor astfel de familii creştine dar paralele cu esenţa creştină şi cu creştinătatea în general, cum vor reacţiona ei şi cum vor creşte atunci?

Ajungând la maturizarea unei opţiuni în religie şi credinţă, mulţi ori vor deveni ostili religiei din care fac parte ori religiei în general; unii vor urma orbeşte cărarea părinţilor iar alţii poate vor încerca singuri să afle adevărul şi să se apropie de el. Acolo unde s-a constatat poate golul... Biserica ortodoxă a creat un mentor copilului aşa zisul naş de botez,adică părintele spiritual al copilului; naşii care se vede astăzi, că numai funcţia de părinte spiritual al copilului nu îndeplineşte, căci cu timpul acest părinte spiritual şi-a uitat rolul – ori nu s-a mai ştiut ce rol poartă şi aşa s-a căzut în vechea capcană a formalismului. Iată ce se întâmplă astăzi cu ortodocşii şi cu toţi cei ce au această lege asemănătoare şi apropiată lor. căci se spune că botezul e o taină, „taina botezului”. Unde se ascunde atunci această taină, căci majoritatea nu ştiu ce înseamnă cuvântul ortodox iar mulţi se mulţumesc cu faptul că sunt ortodoci - că poartă acest nume de ortodox iar

RESTUL VIEȚII LOR RELIGIOASE SE ASCUNDE ȘI REZUMĂ LA ÎNDEPLINIREA UNOR VECHI RITUALURI TRANSMISE, ÎMBOGĂȚITE ȘI COMPLETATE DIN GENERAȚIE ÎN GENERAȚIE ȘI VARIIND CA FOND ȘI FORMAT DE LA O ZONĂ LA ALTA, PE CARE LA DREPT CUVÂNT CINE OARE LE ÎNȚELEGE, ORI CUI FOLOSESC!

PE CÂND LATURA NEOPROTESTANTĂ NE SPUNE CĂ:

„EXISTĂ DOUĂ BOTEZURI: BOTEZUL CU APĂ ȘI BOTEZUL CU DUHUL SFÂNT. PROTESTANȚII CRED ȘI ÎNVĂȚĂ CĂ NU TOȚI CREȘTINII AU DUHUL SFÂNT CHIAR DACĂ AU FOST BOTEZAȚI CU APĂ. DESIGUR ACEȘTIA ADUC CA MĂRTURIE PE CREȘTINII DIN SAMARIA. DIACONUL FILIP COBOARĂ ÎN SAMARIA ȘI PROPOVĂDUIEȘTE CUVÂNTUL LUI DUMNEZEU. MULTÎ SAMARITENI CRED ȘI SE BOTEAZĂ. FAPTUL ACESTA ÎL CUNOAȘTE BISERICA IERUSALIMULUI ȘI TRIMITE PE APOSTOLII PETRU ȘI IOAN, CARE, DUPĂ CE S-AU COBORÂT ACOLO, S-AU RUGAT, ȘI TOȚI CREDINCIOȘII CARE FUSESERĂ BOTEZAȚI ÎN NUMELE LUI ISUS AU PRIMIT ÎNDATĂ DUHUL SFÂNT. ACEST FAPT ESTE INVOCAT DE EVANGHELIȘTI PENTRU CA SĂ NE SPUNĂ CĂ UNUL ESTE BOTEZUL CU APĂ ȘI ALTUL CU DUHUL SFÂNT. DAR SĂ VEDEM CUM RELATEAZĂ ACEST FAPT CARTEA FAPTELOR APOSTOLILOR:

„Iar apostolii din Ierusalim, auzind că Samaria a primit cuvântul lui Dumnezeu, au trimis la ei pe Petru și pe Ioan; care, coborând, s-au rugat pentru ei, ca să primească Duhul Sfânt. Căci nu se pogorâse încă peste nici unul din ei, ci erau numai botezați în numele Domnului Iisus.”
FAPTE - 8, 14 / 16.

AICI AVEM UN CAZ PARTICULAR. CEL CARE CATEHIZASE ȘI BOTEZASE PE SAMARIENI ERA FILIP, UNUL DIN CEI ȘAPTE DIACONI ȘI CA DIACON NU AVEA HARUL TRANSMITERII DUHULUI SFÂNT. DE ACEEA BISERICA IERUSALIMULUI A TRIMIS PE APOSTOLII PETRU ȘI IOAN CA SĂ ÎMPĂRTĂȘEASCĂ DUHUL SFÂNT CELOR CARE FUSESERĂ BOTEZAȚI. ALTĂ MĂRTURIE ESTE CEA A CREȘTINILOR DIN EFES, UN FAPT PETRECUT ÎN EFES. MULTÎ EFESENI FUSESERĂ BOTEZAȚI DAR NU PRIMISERĂ DUHUL SFÂNT. FAPTUL ACESTA S-A PETRECUT CU APOLO ÎN EFES:

„Si, pe când era în Corint, Pavel, după ce a străbătut părțile de sus, a venit în Efes. Si, găsind câțiva ucenici, a zis către ei: Oare ați primit duhul sfânt când ați crezut? Iar ei au zis către el:

Dar nici n-am auzit că este duh sfânt. Și el i-a intrebat: Dar în ce v-ați botezat? Ei au răspuns: În botezul lui Ioan. Iar Pavel a zis: Ioan a botezat cu botezul pocăinței, spunând poporului să credă în cel ce avea să vină după el, adică în Isus Hristos. Si auzind ei, s-au botezat în numele Domnului Iisus. Si punându-și Pavel mâinile peste ei, duhul sfânt a venit asupra lor și vorbeau în limbi și proroceau.” FAPTELE APOSTOLILOR - 19, 1 - 6 .

ACEST ARGUMENT ESTE INVOCAT DE EVANCHELIȘTI CA SĂ NE SPUNĂ CĂ UNUL ESTE BOTEZUL CU APĂ ȘI ALTUL BOTEZUL CU DUHUL SFÂNT. DAR ACEST FAPT ESTE ÎMPOTRIVA LOR, DEOARECE ACEȘTI EFESENI PE CARE-I ÎNTÂLNISE APOSTOLUL PAVEL NU ERAU NICI BOTEZAȚI. BOTEZUL PE CARE-L PRIMISERĂ NU ERA CEL CREȘTINESC, CI ERA BOTEZUL LUI IOAN. NUMAI DUPĂ CE AU FOST BOTEZAȚI ÎN NUMELE LUI ISUS, ÎNDATĂ AU PRIMIT DUHUL SFÂNT.”

DE ACEEA NU VOM AJUNGE NICIODATĂ LA UN NUMITOR COMUN, DEOARECE FIECARE SPICUIE UN CUVÂNT DIN SCRIPTURĂ ȘI-L DESPICĂ ÎN PATRU ȘI DIN AȘCHII SCOATE O NOUA IDEE ȘI O RIDICĂ LA RANG DE RĂSTĂLMĂCIRE AL CUVÂNTULUI BIBLIEI; DAR, AVEM CEA MAI SIMPLĂ PROPOZIȚIE DIN BIBLIE CARE NE SPUNE:

„Vă rătăciți neștiind scripturile.” MATEI - 22, 29.

IATĂ O ALTĂ EXTREMĂ - ORI LATURĂ MULTIPLĂ ȘI RAMIFICată A EVANGHELIȘTILOr: AICI SE ÎNTÂLNEȘTE ASEMANĂTORUL FENOMEN AL UNUI RITUAL, CU SIMPLA DEOSEBIRE CĂ PERSOANA FERM CONVINSĂ, SE SPUNE, DE ROLUL, ROSTUL ȘI IMPORTANȚA EI PE ACEASTĂ LUME A DESCOPERIT CALEA ADEVĂRULUI ȘI A LUAT HOTĂRAREA DE A CREDE ȘI MĂRTURISI CU PROPRIA GURĂ PE HRISTOS CA DOMN:

„Că de vei mărturisi cu gura ta că Isus este Domnul și vei crede în inima ta că Dumnezeu l-a inviat pe el din morți, te vei mântui.” ROMANI – 10, 9 .

„Cel ce crede și se va boteza, se va mântui; iar cel ce nu va crede se va osândi.” MARCU – 16,16 .

ȘI DE AICI VA REZULTA O NOUĂ PERSOANĂ CARE A RENUNȚAT LA MATERIALISM ȘI S-A DEDAT VIETII SPIRITUALE. CĂCI ISUS SPUNE CLAR CĂCI ALEGAREA ESTE UNA:

„Nimeni nu poate să slujească la doi domni, căci sau pe unul îl va urî și pe celălalt îl va iubi, sau de unul se va lipi și pe celălalt îl va disprețui; nu puteți să slujiți lui Dumnezeu și lui Mamona.” MATEI - 6, 24.

AŞA SE ÎNTÂMPLĂ OARE ÎN REALITATE? NU SE ÎNTÂMPLĂ AŞA, CĂCI ŞI AICI FORMALISMUL ARE RANGUL SĂU ŞI ERARHIA SA - DUPĂ ACEL BOTEZ LUAT, NU LA SFATUL NIMĂNUİ CI LA CONSIMȚĂMÂNTUL CREDINCIOSULUI, VIAȚA SA NU CUNOAȘTE NICI O SCHIMBARE ŞI VECHEA PERSOANĂ DE DINAINTE CU VECHIUL CARACTER: RANCHIUNOS, BÂRFITOR, EGOIST, ORGOLIOS, FĂΤARNIC ŞI IPOCRIT, CĂCI CINE NU ARE ACEST CARACTER ESTE DEJA SFÂNT, ACEA PERSOANĂ ...REVIN... O SĂ O REDESCOPERIM ŞI O SĂ CONSTATĂM CĂ NU A DISPĂRUT CI EXISTĂ ACOLO ÎN ADÂNCUL FIINȚEI ŞI ATUNCI SE PUNE ÎNTREBAREA: CE A SCHIMBAT BOTEZUL? CE A ADUS NOU ÎN VIAȚA ACELEI PERSOANE? LA ACESTE AFIRMAȚII MULTÎ VOR SĂRI CA ŞI ARŞI SPUNÂND CĂ NU ESTE ADEVĂRAT CĂ AU CUNOSCUT O SCHIMBARE - DE MOMENT - DAR ORICE AŞ ÎNCERCA A SPUNE MĂ VOI IZBI DE ACEL ZID AL IPOCRIZIEI ŞI ÎNCĂPĂΤĂNĂRII CU CARE ACEŞTIA ÎŞI MENȚIN IDEILE ŞI SUSȚIN CAUZA, CARE-I DEPĂRTEAZĂ DE OMUL CEL NOU, DE NAŞTEREA CEA ADEVĂRATĂ; ACEI CE VOR SĂ IA BOTEZUL LUI ISUS, BOTEZUL CU FOC TREBUIE SĂ RENUNȚE LA PLĂCERILE VIEȚII ORICARE AR FI ACESTEA, CĂCI BOTEZUL CU FOC ESTE LUPTA CU ÎNȚELEPCIUNEA, CĂCI ÎNȚELEPCIUNEA ESTE CEA CARE RECOMANDĂ TĂCEREA, RESEMNAREA, RENUNȚAREA ATÂT LA MATERIALISMUL LUCRURIILOR CÂT ŞI LA TOT CE ȚINE DE DORINȚELE TRUPULUI – TOATE IREALIZABILE.

ACESTA ESTE BOTEZUL, LUPTA CU IREALIZABILUL, LUPTA CU SINELE, LUPTA CU EGOUĽ UMAN ÎN FAVOAREA DUHULUI SFÂNT - ALMINTERI TOTUL ESTE FORMALISM, ESTE SECTANTISM, ESTE IPOCRIZIE DAR ŞI FĂΤĂRNICIE ŞI NIMENI NU VA CUNOAȘTE NIMIC ŞI NU VA AJUNGE SĂ ATINGĂ NICI UNUL DIN MISTERELE ACESTEI VIEȚI CI VOM FI ÎNGHIȚIȚI DE ANORMALUL EI PRIN COTIDIANUL SUPRA ANORMALULUI NOSTRU! CĂCI VOR TRECE SECOLE, IAR CEILALȚI CE VIN DUPĂ NOI, VOR ARUNCA TOATE IDEILE, MORAVURILE, ŞI LEGILE NOASTRE ŞI VOR ADOPTA ALTELE ŞI VOR SCOATE ALTCEVA PE SEAMA CONVINGERII LOR, ÎN TON CU TIMPURILE CARE VIN ŞI ACEASTA NU ESTE VREREA MEA ORI SIMPLA MEA PĂRERE ORI A VOASTRĂ CI A LUI DUMNEZEU,

CĂCI EL ESTE CEL CE DICTEAZĂ SCHIMBĂRILE UNIVERSULUI DAR ȘI EVOLUȚIA LUMII, IAR ACESTĂ EVOLUȚIE LA CARE NOI PARTICIPĂM NU ESTE A NOSTRĂ PROPRIU ZIS CI A LUI DUMNEZEU CĂCI NOI DOAR PARTICIPĂM LIBERI, DAR FIECARE GENERAȚIE A ACESTEI SPECII UMANE ÎȘI ADUCE APORTUL EI DE MILENII LA ACEST PROGRES PÂNĂ SE VA ATINGE SCOPUL PROVIDENȚEI!

TOATE BUNE ȘI FRUMOASE PÂNĂ AICI, FIECARE PARTE A ÎNCERCAT SĂ NE ADUCĂ ÎN INSTANȚĂ SÂMBURELE PROPRIU DE MĂRTURIE EXTRAS DIN ACEEAȘI SCRIPTURĂ CU PRIVIRE LA PROPRIILE CĂI PE CARE LE URMEAZĂ ȘI BOTEZURI PE CARE LE SUSTIN ȘI SĂVÂRȘESC CA BISERICI, CA SECTE, CONFESIUNI ORI GRUPĂRI EVANGHELICE ORI RELIGIOASE, ÎNTREBAREA CARE SE RIDICĂ ESTE: REZULTATUL? CĂCI IATĂ SE ÎNTAMPLĂ ȘI URMĂTORUL FAPT... MULȚI CREDINCIOȘI AJUNG SĂ NU FIE MULTUMIȚI DE ÎNVĂȚĂTURA ȘI CALEA URMATĂ DE O BISERICĂ ȘI ASTFEL HOTĂRĂSC SĂ ADERE LA ALTA, CARE CHIPURILE ARE MAI MULTĂ INFLUENȚĂ SPIRITUALĂ SAU ÎN ALTĂ ORDINE DE IDEI MAI MULT HAR - ACEASTĂ MIGRARE DE LA UN CULT LA ALTUL NU E DE MIRARE CĂCI DENOTĂ REALITATEA: RELIGIA ȘI CREDINȚA OMULUI ESTE LIBERĂ NU CUNOAȘTE LIMITE ȘI FRONTIERE - SĂ NU UITĂM ÎNSĂ UN FAPT: ORICE NE-AR ÎNVĂȚA O BISERICĂ ÎN INTERIORUL EI ȘI ORICÂT DE MULTUMIȚI NE-AM ARĂTA ÎN MIJLOCUL EI - ADEVĂRATA INIMĂ A CREȘTINULUI O VOM GĂSI ÎNSĂ ÎN AFARA BISERICII, ÎN VIAȚA DE ZI CU ZI, ÎN COTIDIAN, ACOLO UNDE ÎNVĂȚĂTURA DEVINE PRACTICĂ IAR CREDINȚA FAPTĂ, ACOLO UNDE SE ÎNTÂLNESC RASE DIFERITE, RANGURI DIFERITE, GRUPĂRI DIFERITE, SITUAȚII DIFERITE, PROBLEME DIFERITE...ACOLO SE MATERIALIZEAZĂ EFECTUL BOTEZULUI PRIMIT ȘI NU ÎN BISERICĂ, ARUNCAT ÎNTRE HIENE SE POATE ARĂTA PUTerea INTERIOARĂ A DIVINULUI PE CARE O OFERĂ BOTEZUL SPRE MĂREȚIA LUI DUMNEZEU AȘA SE SUSȚINE LUCRAREA ÎNTRU DUMNEZEIRE ȘI NU LA ADĂPOSTUL UNEI COMUNITĂȚI SAU ÎNTRE PEREȚII UNEI BISERICI!

ACOLO: ÎN COTIDIAN SE DUCE LUPTA, CĂCI ACOLO SE GĂSEȘTE BISERICA VIE A LUI DUMNEZEU ȘI NU LA CONVINGEREA LA CARE ADERĂ FIECARE; CĂCI AȘA CUM NU EXISTĂ DECÂT UN DUMNEZEU, UNUL SINGUR, UNIVERSAL PENTRU TOȚI, TOT AȘA NU EXISTĂ DECÂT O SINGURĂ BISERICĂ UNIVERSALĂ - BISERICA VIE - CARE SUNTEM NOI TOȚI! RESTUL ESTE CREAȚIE, OPȚIUNE,

ALEGERE ȘI NEMULȚUMIRE OMENEASCĂ. CĂCI DIN NEMULȚUMIRI ȘI CÂRTIRI S-AU NĂSCUT NENUMĂRATE FORMAȚIUNI RELIGIOASE, S-AU NĂSCUT PENTRU A SE MULȚUMI OAMENII ÎNTRE EI, DAR LA DUMNEZEU S-A GÂNDIT CINEVA, PE EL CINE-L MULȚUMEȘTE, S-A ÎNTREBAT CINEVA DACĂ-L BUCURĂ ACESTE FĂRÂMIȚĂRI, ACESTE RUPTURI DIN ADEVARATA BISERICĂ VIE?!

ȘI FIINDCĂ ORICARE AR FI CONVINGEREA CREȘTINULUI ȘI ORICARE AR FI BOTEZUL LUAT SĂ NU UITĂM CEEA CE NE SPUNE PAVEL ÎN EVREI - 6, 4 / 6:

„Căci este cu neputință pentru cei ce s-au luminat odată și au gustat darul cel ceresc și părtași s-au făcut duhului sfânt; și au gustat cuvântul cel bun al lui Dumnezeu și puterile veacului viitor cu neputință este pentru ei, dacă au căzut, să se înnoiască iarași spre pocăință, fiindcă ei răstignesc loruși a doua oară, pe fiul lui Dumnezeu și-l fac de batjocoră.”

PROSTIA UNEI CONVINGERI OARBE ȘI NEJUSTE DUCE CU SIGURANȚĂ LA PIERDEREA SUFLETULUI, LA O VIAȚĂ ȘI O LUPTĂ ZADARNICĂ. CEEA CE AVEM NEVOIE ESTE SĂ CREDEM DREPT ȘI SĂ TRĂIM DREPT. DEOARECE, AȘA CUM ESTE POSIBIL SĂ SE PIARDĂ UN ERETIC PENTRU CĂ NU CREDE DREPT, TOT AȘA ESTE POSIBIL SĂ SE PIARDĂ UN CREȘTIN, CARE CREDE DREPT, DAR NU TRĂIEȘTE DREPT. DREAPTA CREDINȚĂ TREBUIE SĂ SE LEGE CU DREAPTA TRĂIRE. CEI CRESTINAȚI, CEI CE AU CREZUT, CEI BOTEZAȚI INDIFERENT DE NATURA BOTEZULUI LUAT - SĂ SE PRIVEASCA ÎN ADÂNCUL SUFLETULUI LOR ȘI SĂ VADĂ DACĂ FAC ROADE VREDNICE DE POCĂINȚĂ, DACĂ POCĂINȚA LOR ESTE SINCRĂ, CURATĂ, TINDE SPRE DESĂVÂRSIRE, CĂCI ACEASTA ESTE LUPTA PERMANENTĂ A POCĂINȚEI - DESĂVÂRSIREA SUFLETEASCĂ! CONTROLUL CONTINUU ȘI LUPTA NEÎNCETATĂ CU IADUL DIN MINTEA UMANĂ ȘI ÎNFRÂNAREA SECUNDĂ DE SECUNDĂ, CUVÂNT CU CUVÂNT AL LIMBII. CEI CE AU AFLAT CĂ POCĂINȚA PLACE LUI DUMNEZEU, CĂ BUNĂTATEA LUI NE ÎNDEAMNĂ LA POCĂINȚĂ, SĂ FIE UMILI ÎNTÂI ÎN OCHII LOR PROPRII, APOI ÎN OCHII APROAPELUI PENTRU A FI DEMNI A AJUNGE ASTFEL UMILINȚA LOR LA OCHII LUI DUMNEZEU, ȘI SĂ NU SE ALERGE DUPA MĂRIRI, DUPĂ COMORILE ACESTEI LUMI, CI SĂ SE RENUNȚE LA TOT, SĂ FIE SMERIȚI, CĂCI PRIN SMERIRE DENOTĂ SFINȚENIA ȘI PUTEREA ȘI PURITATEA DIVINĂ ȘI IUBITORI, CĂCI ACEASTA ESTE FAȚA LUI DUMNEZEU. IATĂ CE SE SPUNE ÎN ROMANI - 2, 28 / 29:

„Pentru că nu cel ce se arată pe din afară e iudeu, nici cea arătată pe din afară în trup este tăiere împrejur; ci este iudeu cel întru ascuns, iar tăierea împrejur este aceea a inimii, în duh, nu în literă; a cărui laudă nu vine de la oameni ci de la Dumnezeu.”

PENTRU NOI DUPĂ 2000 DE ANI DE LA SCRIEREA ACESTUI VERSET NIMERIT AR SUNA AŞA:

„Pentru că nu cel ce se arată pe din afară E CREȘTIN, nici cea arătată pe din afară în trup este POCĂINTĂ, ci este CREȘTIN cel întru ascuns, iar POCĂINTĂ este aceea a inimii, în duh, nu în literă.”

POCĂINTĂ ESTE O ARTĂ A TRĂIRII PERFECTE CU DUMNEZEU ȘI ÎN DUMNEZEU, O ARTĂ A ARMONIEI TOTALE, ÎN POCĂINTĂ SE ASCUNDE IUBIREA DESĂVÂRШITĂ. CĂCI SĂ NU CONSIDERE CEI CE AU PRIMIT BOTEZUL, ORI S-AU BOTEZAT CĂ AU PRIMIT ȘI MÂNTUIREA. BOTEZUL ESTE ÎNCEPUTUL POCĂINTEI, ESTE ÎNCEPUTUL MÂNTUIRII, CĂCI PAVEL NE SFĂTUIE SĂ NE SILIM SĂ DOBÂNDIM MÂNTUIREA, IATĂ CE NE SPUNE:

„Cu frică și cutremur lucrați mântuirea voastră.” FILIPENI – 2, 12.

„Căci în har sunteți mândruți prin credință, și aceasta nu e de la voi, este darul lui Dumnezeu.” EFESENI – 2, 8 .

CEI CE VOR ÎNCERCA SĂ SPUNĂ CONTRARUL NU AU DEPĂŠIT STADIUL SILABISIRII CUVINTELOR ȘI TAINElor CHRISTICE ȘI PENTRU A-MI DEMONSTRA ȘI MIE ȘI CELOR CONVINȘI CĂ SUNT MÂNDRUȚI DEJA DIN INACTIVITATEA LOR VOI CITA PE CIORAN CARE DEȘI SARCASTIC ȘI IRONIC PRIN STILUL SĂU SCUIPĂ ADEVĂRUL DIN GURĂ CU O SETE ULUITOARE, IATĂ CE NE SPUNE ÎN CARTEA „ISPITA DE A EXISTA”:

„MÂNDRI DE CRIZELE LOR DE CONȘTIINȚĂ, MULTUMIȚI CĂ UN ALTUL A SUFERIT PENTRU EI, CREȘTINII HUZURESC ÎN UMBRA CALVARULUI. DACĂ SE OSTENESC UNEORI SĂ-I RECONSTITUIE ETAPELE, NU O FAC FĂRĂ SĂ TRAGĂ FOLOASE FRUMUȘELE! CU UN AER DE PROFITORI, SE ÎINFOIAZA PRIN BISERICI IAR CÂND IES, ABIA ASCUND UN SURÂS, SURÂSUL PE CARE-L DĂ ADEVĂRUL OBȚINUT FĂRĂ TRUDĂ. HARUL, NU-I AŞA, E ÎN OGRADA LOR, HAR IEFTIN, SUSPECT, CARE-I SCUTEȘTE DE ORICE OSTENEALA. „MÂNDRUȚI” DE BÂLCI, FANFARONI AI IZBĂVIRII, SIBARIȚI EXCITAȚI DE VIRTUTEA SMERENIEI DE

PĂCAT ȘI DE IAD! DACĂ-ȘI FRAMÂNTĂ CONȘTIINȚA, O FAC CA SĂ-ȘI OFERE NOI SENZAȚII, IAR PENTRU CÂTEVA ÎN PLUS O TORTUREAZĂ ȘI PE-A ALTORA. E DESTUL SĂ ADULMECE OARECE SCRUPULE, VREO SFĂȘIERE SAU OBSESIA UNEI GREŞELI, A UNUI PĂCAT - N-OR SĂ VĂ MAI SLĂBEASCĂ! VA TREBUI SĂ VĂ EXHIBAȚI TULBURAREA, SĂ VĂ STRIGAȚI VINOVAȚI ÎN FAȚA LOR - SPECTATORI AI DERUTEI VOASTRE. DEȘI POPOR ALES, EVREII NU AVEAU SĂ CÂȘTIGE DIN ASTA NICI UN AVANTAJ: NICI LINIȘTE NICI MÂNTUIRE... DIN CONTRA, SITUATIA DE ALEȘI LE-A FOST IMPUSĂ CA O ÎNCERCARE, CA O PEDEAPSĂ. ALEȘI NEDĂRUIȚI CU HAR. DE ACEEA RUGĂCIUNILE LOR SUNT CU ATÂT MAI MERITUOASE, CU CÂT SE ADRESEAZĂ UNUI DUMNEZEU NEIERTĂTOR.”

PENTRU „CEI SLABI CU DUHUL” PENTRU CEI CREDULI ȘI PENTRU CONVERTIȚI, CÂT ȘI PENTRU CEILALȚI, SIMPLUL BOTEZ, ORICARE AR FI NATURA LUI CU APĂ ORI CU DUH - AȘA CUM SUSȚIN SCRIPTURILE, CONSEMN CĂ NU ARE NICI O PUTERE ȘI NU ESTE DE NICI O FOLOSINȚĂ NIMĂNUİ - DACĂ-I LIPSEȘTE RENAȘTEREA, DACĂ, DUPĂ ACEL BOTEZ PERSOANA ÎN CAUZĂ NU S-A SCHIMBAT RADICAL, NU ȘI-A ÎNNOIT ȘI REÎNNOIT CARACTERUL, COMPORTAMENTUL, TRĂSĂTURILE OBICEIURILOR, ATITUDINEA, GÂNDIREA, FAPTA, TRĂIREA, SIMȚIREA, VALOAREA - DACĂ NU ȘI-A SCHIMBAT NIMIC DIN TOATE ACESTEA DACĂ NU-ȘI IA ANGAJAMENTUL PROPRIU CĂ RENUNȚĂ LA VECHIUL STIL DE VIAȚĂ, LA VIAȚA PĂMÂNTEASCĂ ÎN GENERE ȘI PRIN BOTEZ SE CONSACRĂ ȘI ADOPTĂ O NOUĂ VIAȚĂ PRINTR-O NOUĂ PERSOANĂ DE NATURĂ SPIRITUALĂ ȘI NU NUMAI SIMPLUL ANGAJAMENT ORI MĂRTURISIRE CU GURA CĂ RENUNȚĂ DAR STRICTUL PRINCIPIU CĂ-L ȘI RESPECTĂ PÂNĂ LA FINELE ZILELOR PĂNÂ LA OBȘTESCUL SFÂRȘIT, CĂCI CUM ÎȘI POATE EXPLICA CINEVA BOTEZUL ALTFEL DECÂT AȘA:

„Nimeni nu pune un petic de postav nou la o haină veche, căci peticul acesta, ca umplutură, trage din haina și se va face o ruptură și mai rea, Nici nu pun oamenii vin nou în burdufuri vechi; almiterea burdufurile crapă, vinul se varsă și burdufurile se strică ci pun vin nou în burdufuri noi și amândouă se păstrează împreună.” MATEI – 9, 16 / 17.

AȘA ȘI CU BOTEZUL, NU SE POATE CONCEPE UN BOTEZ NOU LA UN OM VECHI, CĂCI CUM PUTEM PĂSTRA DARUL DE PREȚ AL DOMNULUI ÎNTR-UN TRUP RÂVNITOR LA TOT CE ESTE PĂMÂNTESC ȘI LUMESC - SĂ NE ÎNNOIM

SUFLETUL ȘI SĂ-L CURĂȚIM DE TOATĂ FĂRĂDELEGEA ȘI ATUNCI DUHUL VA LOCUI ÎN EL ȘI ÎȘI VA REVĂRSA DARURILE:

„Că unuia i se dă prin duhul sfânt cuvânt de înțelepciune, iar altuia după același duh, cuvântul cunoștinței și unuia i se dă intru același duh credință, iar altuia, darurile vindecărilor, intru același duh; unuia faceri de minuni, iar altuia prorocie; unuia deosebirea duhurilor iar altuia feluri de limbi și altuia tălmăcirea limbilor și toate acestea le lucrează unul și același duh împărțind fiecaruia deosebi, după cum voiește.” 1 CORINTENI - 12, 8 - 11.

AŞADAR CEL CEA SIMȚIT HARUL ȘI DARUL DUHULUI SĂ STĂRUIE ÎN DUHUL CA DARUL SĂ SE DESĂVÂRŞEASCĂ, SĂ STĂRUIE NEÎNCETAT FĂCÂND CELE ALE DUHULUI, CELE ALE SPIRITULUI ȘI NU CELE ALE TRUPULUI, CELE ALE LUMII:

„Căci cei ce sunt după trup cugetă cele ale trupului, iar cei ce sunt după duh cele ale duhului. Căci dorința cărnii este moarte dar dorința duhului este viață și pace.” ROMANI - 8, 5 / 6.

IATĂ DAR CĂ NU E CHIAR ATÂT DE SIMPLU BOTEZUL, NU ESTE O SIMPLĂ ÎNMUIERE ÎN APĂ IAR DUPĂ IEȘIRE SE VA PRIMI SFÂNTUL DUH, MÂNTUIREA; AŞA DUPĂ CUM MULTI SUSȚIN CĂ AU PRIMIT LA BOTEZ DUHUL SFÂNT ACEIAȘI BLASFEMIAZĂ PROPRIA RELIGIEȘI CREDINȚĂ! BA CHIAR ȘI DARUL DUHULUI SFÂNT RĂMÂNE UN CAZ CIRCUMSPECT CUM DAR POȚI PRIMI UN DAR, ÎNSĂ ACEST DAR SĂ RĂMÂNA INVIZIBIL OCHILOR CELORLALȚI, DARUL DACĂ ESTE DAT ESTE ÎN SLUJBA OMENIRII SPRE MĂRTURIA ȘI DESCOPERIREA ÎMPĂRĂȚIEI CERESTI TUTUROR ȘI NU UN DAR CE SE ASCUNDE SUB OBOROC ASEmeni FLĂCĂRII CI SE PUNE ÎN VĂRFUL CETĂȚII SĂ LUMINEZE, ASTFEL RELUĂM ...DARUL, POATE DAR ÎNSUȘI DUHUL - CU NEPUTINȚĂ! CEL CE A PRIMIT SFÂNTUL DUH SE CUNOAȘTE, CĂCI PRIN EL LUCРЕAZĂ ADEVĂRUL, PRIN EL SE FACE CUNOSCUTĂ ÎNȚELEPCIUNEA VIE, PRIN EL LUCРЕAZĂ ÎNSUȘI TATĂL, PRIN EL LUCРЕAZĂ DUHUL IAR ACESTA SE FACE CUNOSCUT PRIN PUTERA SA - PUTERE DUMNEZEIASCA CE DEZLEAGĂ ORICE MINTE ȘI DESCUIE ORICE ESTE FERECAT ÎNCUIAT ȘI LEGAT ȘI NU PRIN PUTERA CUVÂNTULUI ȘI LUPTA CONTRAZICERII, IAR CEI CE O SPUN O SPUN DIN NECUNOAȘTERE ȘI DIN NEPRICEPERE CĂCI LUMEA E PLINĂ DE DUHURI DAR UNUL SINGUR ESTE CEL SFÂNT: DUHUL LUI DUMNEZEU! ȘI MULTI DIN CEI CE SUSȚIN CONTRARIUL SE

TREZESC FĂRĂ VOIA LOR CĂ HULESC ÎMPOTRIVA DUHULUI ÎNSUŞI, IAR DUPĂ SPUSELE LUI ISUS POȚI HULI ÎMPOTRIVA FIULUI, POȚI HULI ÎMPOTRIVA TATĂLUI CĂCI ȚI SE VA IERTA HULA DAR ÎȚI ESTE INTERZIS A HULI ÎMPOTRIVA DUHULUI SFÂNT CĂCI NU EXISTĂ IERTARE .

CE AFLAM ÎN 1 CORINTENI - 2, 12 – 14:

„Iar noi n-am primit duhul lumii, ci duhul cel de la Dumnezeu ca să cunoaștem cele dăruite nouă de Dumnezeu. Pe care le grăim dar nu în cuvinte învățate din înțelepciunea omenească ci în cuvinte învățate de la duhul sfânt, lămurind lucruri duhovnicești oamenilor duhovnici. Omul firesc nu primește cele ale duhului lui Dumnezeu căci pentru el sunt nebunie și nu poate să le înțeleagă, fiindcă ele se judecă duhovnicește.”

AŞADAR SĂ NU NE FANDOSIM ȘI SĂ NE ASCUNDEM ȘI NOI ȘI NEŞTIINȚA NOASTRĂ ÎN JURUL CUVINTELOR, ORI ÎN SPATELE ALTARELOR BISERICILOR, ORI SĂ LĂSĂM TOTUL ÎN SEAMA PREOȚILOR, A PASTORILOR ȘI A PREZBITERILOR - NICI EI POATE NU ȘTIU MAI MULTE DECÂT NOI – AŞADAR SĂ NE LUPTĂM SĂ NU MAI FIM OAMENI FIREȘTI, CA SĂ NU NE PARĂ TOTUL O NEBUNIE, CI SĂ FIM CU TOȚII SPIRITALI NU RELIGIOȘI, DUHOVNICI NU MIRENI ȘI SĂ ÎNGENUNCHEM NEBUNIA, ORI HAIDEȚI SĂ FIM CU TOȚII NEBUNI. DA! SĂ DEVENIM .... NEBUNII DOMNULUI!

CĂCI NICI UN ÎNȚELEPT NU NE POATE ÎMPRUMUTA ÎNȚELEPCIUNEA SA NICI ÎNȚELEGERAÎNȚELEPCIUNII SALE, NICI GÂNDIREA ȘI NICI MINTEA SA – CĂCI AŞA CUM SPUNEA ȘI SOLOMON:

„Dacă tu eşti înțelept, eşti înțelept pentru tine. Iar cei înțelepți ascund știința.” PILDE – 9, 12; 10, 14.

CĂCI ÎNȚELEPTUL NU NE POATE DA ÎNȚELEPCIUNEA SA, DAR NE-O POATE DĂRUI SUB FORMA UTILĂ A SFATULUI, NE-O ARGUMENTEAZĂ CHIAR SOLOMON...

„Cel ce ceartă pe batjocoritor își atrage disprețul și cel ce dojenește pe cel fără de lege, își atrage ocara. Nu certă pe cel batjocoritor ca să nu te urască; dojenește pe cel înțelept și el te va iubi. Dă sfat celui înțelept și el se va face și mai înțelept; învață pe cel drept și el va spori știința lui.” PILDE – 9, 7 – 9 .

IATĂ DAR SINGURUL LUCRU PE CARE-L POT FACE, DACĂ-L FAC PREOȚII, PASTORII ȘI PREZBITERII. ÎNSĂ, SĂ NU UITĂM UN FAPT, CEL PE CARE-L RELEVEAZĂ ECLEZIASTUL - ÎN CONCEPȚIA SA ÎNȚELEPCIUNEA ESTE UN ABUR PE CARE ORICÂT NE VOM CĂZNI SĂ-L ADUNĂM, ORI SĂ-L ÎMPRĂȘTIEM EL VA DEVENI TOT MAI DES ORI TOT MAI RAR ÎN MINTEA NOASTRĂ; ACEASTĂ APROFUNDARE EL O NUMEȘTE VÂNARE DE VÂNT, IAR ADEVĂRATA ÎNȚELEPCIUNE PENTRU CEI CE AJUNG SĂ O DOBÂNDEASCĂ, ACEASTA ESTE O AMĂRĂCIUNE, IATĂ CUM NE-O SPUNE:

„Si mi-am silit inima ca să pătrund înțelepciunea și știința, nebunia și prostia, dar am înțeles că și aceasta e vânare de vânt, că unde este multă înțelepciune este și multă amărăciune și cel ce își înmulțeste știința își sporește suferința.” ECLEZIASTUL - 1, 17 / 18.

SFATUL MEU E SĂ RÂVNIM CU TOȚII LA ACEASTĂ ÎNȚELEPCIUNE, LA ACEASTĂ AMĂRĂCIUNE ȘI SUFERINȚĂ DE CARE NE POMENEȘTE ECLEZIASTUL CEA MAI SCEPTICĂ ȘI PESIMISTĂ PERSOANĂ DIN ISTORIA BIBLIEI. ÎNȚELEPCIUNEA LUI ISUS HRISTOS PE CARE I-A DAT-O DUHUL SFÂNT A AVUT HARUL ȘI A FĂCUT CA TOATĂ LUCRAREA SĂ O FACĂ ÎN PILDE, CINE ÎNȚELEGEA ACELE PILDE? DACĂ NU AR FI FOST TĂLMACITE APOI DE ISUS ÎNSUȘI UCENICILOR, CARE LA RÂNDUL LOR NU PĂTRUNDEAU MIEZUL CUVINTELOR ȘI SEMNIFICAȚIA PILDELOR CU TOATE CĂ TRĂIAU ȘI ERAU MEREU ÎN APROPIEREA ȘI COMPANIA MÂNTUITORULUI; IATĂ ÎNȚELEPCIUNEA DUMNEZEIASCĂ DEȘI ESTE PRETUTINDENI AȘA CUM NE SPUNEA ȘI SOLOMON CĂ:

„Înțelepciunea strigă pe uliță și în piețe, își ridică glasul său și propovăduiește la răspântile zgomotoase înaintea porților cetății.” PILDE - 1, 20 / 21.

DAR CINE O POATE AUZI, ÎNȚELEGE, DECODIFICA, CINE ARE ACCES LA EA, CINE ȘI-O POATE ÎNSUȘI?! IAR DACĂ AJUNGE UNUL LA ADEVĂR ȘI SPUNE AȘA ESTE - CEILALȚI TOȚI URMEAΖA ORBEȘTE NECĂUTÂND JUSTIFICAREA ADEVĂRULUI PRIN IDENTIFICAREA CU ACESTA, SE MULTUMESC CU ACEL „AȘA ESTE”. DE ACEEA ZIC SĂ NU FIM ATÂT DE SIGURI ÎN CEEA CE ZICEM ȘI ÎN CEEA CE FACEM.

NU TOT CE NE PLACE NOUĂ PLACE ȘI LUI DUMNEZEU ȘI NU TOT CEEA CE IUBIM NOI IUBEȘTE ȘI DUMNEZEU. DE ACEEA ÎNȚELEPCIUNEA LUI ISUS ESTE „VIE” CĂCI ÎNȚELEPCIUNEA DUMNEZEIASCĂ NAȘTE VIAȚĂ ESTE PURURI VIE ȘI

PURURI NOUĂ, CĂCI DACĂ PRIN CUVÂNTUL LUI ISAIA DUMNEZEU SE ADRESEAZĂ SODOMEI ȘI GOMOREI - NU CĂ AR FI FOST ACESTE ORAȘE CULMEA PĂCATULUI, DEZMĂȚULUI ȘI DESFRĂULUI IAR ÎN CELELALTE TRĂIAU DOAR SFINȚI CĂCI ASTĂZI ÎNTREGUL GLOB ESTE O SODOMĂ ȘI O GOMORĂ; CI ACESTE DOUĂ ORAȘE AU RĂMAS ÎN ISTORIA RELIGIEI IUDAICE PILDA CUMPLITULUI DESFRÂU ȘI A PUTERII DE PEDEPSIRE A ACESTUI DESFRÂU. IATĂ DECI CEEA CE A SPUS ATUNCI ISAIA E VALABIL ȘI PENTRU NOI ASTĂZI DACĂ NE ÎNTREBĂM: ESTE CORECT CE FACEM?

A ZIS DOMNUL:

„Ce-mi folosește mulțimea jertfelor voastre? M-am săturat de arderile de tot cu berbeci și de grăsimea vițelor grași și nu mai vreau sânge de tauri, de miei și de țapi! Când veneați să le aduceti, cine vi le ceruse? Nu mai călcați în curtea templului Meu! Nu mai aduceți daruri zadarnice! Tămâierile îmi sunt dezgustătoare; lunile noi, zilele de odihnă și adunările de la sărbători nu le mai pot suferi. Însăși prăznuirea voastră e neleguire. Când ridicăți mâinile voastre către Mine, Eu îmi întorc ochii aiurea, și când înmulțiți rugăciunile voastre nu le ascult. Mâinile voastre sunt pline de sânge; spălati-vă, curătiți-vă! Nu mai faceți rău înaintea ochilor Mei. Încetați odată! Învățați să faceți binele, căutați dreptatea, ajutați pe cel apăsat, faceți dreptate orfanului, apărați pe văduvă!” ISAIA - 1, 11 / 12 / 13 / 15 / 16 / 17.

SĂ NU NE AMĂGIM CĂ DUMNEZEU SE ADRESEAZĂ AICI DOAR SODOMEI ȘI GOMOREI CI ACEASTA ESTE ADEVĂRATA ATITUDINE ȘI ADEVĂRATUL DISPREȚ PE CARE DUMNEZEU, ADEVĂRATUL DUMNEZEU O ARE FAȚĂ DE RITUALURILE OMENEȘTI. SĂ NE FERIM DE RITUALURI CĂCI NU AJUTĂ, SĂ NE FERIM DE BISERICI CU PROGRAME, CLIȘEE, ȘABLOANE, PROGRAMĂRI, LITURGHII (Cuvântul „*liturghie*” este tot de origine greacă și înseamnă „*lucrare publică*”- a lucra, a funcționa lucrare, funcționalitate), CĂCI TOATE ACESTEA ȘI MULTE ALTELE FRÂNEAZĂ ȘI OPRESC SPONTANEITATEA. SĂ FIM SPONTANI ÎN TOT CE FACEM! SĂ FIM NOI ÎNSINE, SĂ FIM CONȘTIENTI ȘI NU ROBOTIZAȚI, RAPORTAȚI LA ETICHETARE, SĂ VEGHEM MEREU ÎNTRU CONȘTIENTIZAREA CLIPEI DIVINE SĂ FIM MEREU PREZENȚI ÎN SUFLAREA DUMNEZIASCĂ A PROPRIEI NOASTRE RESPIRAȚII LA FEL CUM SPUNEA ȘI CIORAN, DUMNEZEU ESTE INTERVALUL DINTRE DOUĂ BĂTĂI A INIMII.

SĂ TRĂIM PREZENTUL! SĂ IUBIM ACEST PREZENT, CĂCI NUMAI ACESTA EXISTĂ! CINE AJUNGE SĂ-ŞI IUBEASCĂ RESPIRAȚIA ÎL TRĂIEȘTE PE DUMNEZEU ÎNSUȘI, PARTICIPĂ LA ACTUL CREAȚIEI SALE, SĂ FIM DAR CONȘTIENTI DE EL, SĂ-I CONȘTIENTIZĂM PREZENȚA SA, ALTFEL AJUNGEM AICI UNDE SUNTEM – SĂ TRĂIM ÎN PREZENT ... STRĂINI DE PREZENT! ACEST LUCRU ESTE IMPOZITUL CA SĂ TRĂIM ÎN DUMNEZEU ... STRĂINI DE DUMNEZEU! ȘI S-A AJUNS SĂ NE COMPĂTIMIM ÎNTR-O TOROPEALĂ ADÂNCĂ ȘI DULCE A UNEI VIEȚI FALSE, DE ACEEA ORICÂT DE MARE AR FI DORINȚA MEA DE A TREZI OMENIREA, DACĂ NU ESTE DE SUS DAT A SE TREZI TOATĂ ODATĂ, DUMNEZEU ARE VEŞNICĂ RĂBDARE PÂNĂ CÂND, CÂTE UNUL SAU DOI CEL MULT TREI LA UN MILENIU VOR AJUNGE SĂ ATINGĂ ILUMINAREA SPIRITUALĂ, VOR CUNOAȘTE LUMINA LUMII ȘI SCOPUL PROVIDENȚEI.

DEȘI ÎN APARENȚĂ PENTRU RELIGIA CREȘTINĂ BOTEZUL ESTE DE FAPTE CHEIA ELIBERĂRII ȘI A DESĂVÂRȘIRII; MODUL ÎN CARE NE ESTE PREZENTAT ȘI SLABA IMPORTANȚĂ CARE I SE ACORDĂ A FĂCUT DIN EL UN SIMPLU BOTEZ, O SIMPLĂ AUTENTIFICARE, DOAR O SIMPLĂ ETAPĂ ÎN VIAȚA CREȘTINULUI PE CARE O PARCURGE CU NU PREA MULTE MODIFICĂRI ÎN COTIDIANUL OBİŞNUȚEI SALE VIEȚI. AICI UNDE AM AJUNS ASTĂZI CĂ BOTEZUL ESTE UN FEL DE PECETE, O IDENTIFICARE A CREȘTINISMULUI! O LEGE NU VA ADUCE NICIODATĂ ROADE ȘI NU VA TRANSFORMA CREȘTINATATEA! LA FEL CA ȘI FAPTUL PE CARE APOSTOLUL PAVEL ÎL ADUCE SPRE IZBĂVIREA CREȘTINILOR, PRIMA DATĂ NE SPUNE:

„Că de vei mărturisi cu gura ta că Iisus este Domnul și vei crede în inima ta că Dumnezeu l-a inviat pe el din morți, te vei mântui.” ROMANI – 10, 9

ACESTE CUVINTE AU CREAT PESTE SECOLE MULTĂ VÂLVĂ ȘI SĂRACII CREȘTINI DEZORIENTAȚI S-AU RISIPIT CA POTARNICHILE ÎN EXTREMITĂȚI, GRUPURI ȘI GRUPULEȚE; MULTI DINTRE EI FOLOSESC ACESTE CUVINTE CA INCANTАȚIE PENTRU BOTEZUL PE CARE-L PRIMESC; DAR ELE NE CONDUC LA CREAREA ACESTEI TERIBILE REALITĂȚI ȘI CRUDULUI ADEVĂR PE CARE-L TRĂIM: CEI CE CRED ACEST LUCRU AU AJUNS LA CREAREA UNEI CREDINȚE ȘI NICIDECUM LA CREDINȚĂ CĂCI ASTFEL SE CREEAZĂ ȘI IDEEA MÂNTUIRII – CEL CE CREDE SE VA CREDE AUTOMAT MÂNTUIT, ORI BOTEZUL NU ESTE O CONCEPȚIE, O ADERARE ORI O HOTĂRÂRE CI O ÎNTELEGERE, O RENUNȚARE, O

SCHIMBARE, O ILUMINARE, O LINIȘTE, O CUNOAȘTERE, O TRANSFORMARE ȘI O PACE INTERIOARĂ.

APOI APOSTOLUL PAVEL NE SPUNE:

„Știind însă că omul nu se îndreptează din faptele legii, ci prin credința în Hristos Iisus, am crezut și noi în Hristos Iisus, ca să ne îndreptăm din credința în Hristos, iar nu din faptele legii, căci din faptele legii nimeni, nu se v-a îndrepta.” GALATENI - 2, 16 .

IATĂ AŞADAR, ÎN CONTINUARE, NU SE DĂ IMPORTANȚĂ BOTEZULUI CI CREDINȚEI - FOLOSITĂ AICI SUB ALTĂ ÎNFĂȚIȘARE; DESIGUR MULȚI VOR ÎNTREBA CE VREI SĂ SPUI CU ACEASTA?! E BIZARĂ POATE PARALELA DAR NE ARATĂ ȘI NE ÎNTĂREȘTE ÎNCĂ ODATĂ CĂ NEȘTIINȚA, NECUNOAȘTEREA ȘI GREȘITA ÎNDRUMARE AU ADUS ÎN FINAL ACELAȘI REZULTAT: DACĂ ÎN TRECUT PENTRU EVREI - LEGEA - SE SPUNE CĂ NU A AJUTAT ȘI NU A ÎNDREPTAT PE NIMENI, ASTĂZI CU DURERE PRIVIM CĂCI SLABA CREDINȚĂ ORI NECREDINȚĂ ÎN GENERAL ÎN ISUS CARE EXISTĂ PE PLAN CREȘTIN NU A ÎNDREPTAT OMENIREA ȘI NICI NU A ADUS-O LA STADIUL PE CARE ISUS L-A ÎNFĂȚIȘAT OMENIRII.

CÂND ISUS A SPUS LUMII: „EU SUNT CALEA, ADEVĂRUL ȘI VIATA” LUMEA A ÎNTELES NEMIJLOCIT CĂ ISUS ȘI NUMAI ISUS, CA FIU AL LUI DUMNEZEU ESTE ACEL DOMN CERESC FIU AL TATĂLUI CERESC CE MIJLOCEȘTE TATĂLUI CÂND CREȘTINUL SE ROAGĂ LUI ISUS ORI I SE RIDICĂ LAUDE ȘI ODE! IERARHIA LUMEASCĂ A CREAT UNA CEREASCĂ ÎN CARE SE VEDE VĂDIT DORINȚA INTERMEDIARILOR; LA FEL CUM ESTE ASOCIAȚĂ ȘI FECIOARA MARIA APOI SUNT INCLUȘI SFINȚII, MUCENICII ARHANGHELII, ÎNGERII - IMAGINAȚIA BOLNAVĂ A LUMII NU CUNOAȘTE LIMITE - AȘA CUM NU CUNOAȘTE NIMENI ADEVĂRATA SITUAȚIE A DIVINULUI, VIZIUNILE CARE AU EXISTAT DE-A LUNGUL ISTORIEI SPIRITUALITĂȚII UMANE AU FOST UN MOD DE A APROPIA REALITATEA LUMEASCĂ DE LUMEA EXTRASENZORIALĂ A DIVINULUI, CEEA CE NU ÎNSEAMNĂ CA EXEMPLIFICĂ REALITATEA ORI ADEVARUL, DE ACEEA CÂND ISUS HRISTOS A ZIS:

„EU SUNT CALEA” NOI PUTEM ÎNȚELEGE CĂCI CALEA LUI TREBUIE URMATĂ PAS CU PAS DE FIECARE CREȘTIN ÎN PARTE, CÂND A SPUS:

„EU SUNT ADEVĂRUL” TREBUIE SĂ ÎNTELEGEM CĂ URMÂND CALEA SA, ADEVĂRUL SE VA DESCOPERI ÎN NOI ȘI VOM ÎNTELEGE TOATĂ PLINĂTATEA ACESTUI ADEVĂR, CĂCI ALTFEL CE PUTEM ÎNTELEGE CÂND SPUNE EU SUNT ADEVĂRUL? CARE ADEVĂR CĂ ESTE FIUL LUI DUMNEZEU ACESTA ESTE UN ADEVĂR CERT ATUNCI CUM POATE CUNOAȘTE CREȘTINĂTATEA ADEVĂRUL LUI ISUS DACĂ NU AŞA - PRIN IDENTIFICAREA CU ISUS NE VOM IDENTIFICA CU ADEVĂRUL SĂU ȘI CU ADEVĂRUL ÎN SINE; DECI, PRIN IDENTIFICARE ȘI NU PRIN ODE ȘI LAUDE, IAR CÂND A ZIS:

„EU SUNT VIAȚA”, E LIMPEDE - CALEA ȘI ADEVĂRUL SĂU DENOTĂ ADEVĂRATA VIAȚĂ.

DECI ÎNCĂ ODATĂ CER SĂ NE IDENTIFICĂM CU VIAȚA LUI ISUS ȘI SĂ O URMĂM ÎNTOCMAI PAS CU PAS ȘI TREAPTĂ CU TREAPTĂ CĂCI VIAȚA LUI ISUS A FOST PURĂ ȘI CONȘTIENTĂ. EL A TRĂIT FOCALIZAT DE CONȘTIENTIZAREA EXISTENȚEI SALE PE CÂND NOI TRĂIM IMPUR ȘI INCONȘTIENT.

SĂ NU LĂSĂM ACESTE CUVINTE ACOLO, SUSPENDATE ÎN NEANTUL NEPĂTRUNDERII: „Eu sunt calea adevărul și viață” ACESTE CUVINTE ALE LUI ISUS SUNT RENAȘTEREA SA, ELE POT DEVENI RENAȘTEREA NOASTRĂ DACĂ LE COBORÂM DE PE PIEDESTALUL SCRIPTURILOR ȘI LE INTRODUCEM ÎN PROPRIA NOASTRĂ CĂUTARE ȘI LUPTĂ CU PROPRIA EXISTENȚĂ!

SE RIDICĂ ÎNTREBAREA: DE CE S-A AJUNS AICI, LA ACEASTĂ LIPSĂ DE INFORMARE ȘI CUNOAȘTERE A BOTEZULUI? PENTRU CĂ NIMENI NU A EXPLICAT DE FAPT CE ADUCE NOU BOTEZUL ȘI DE CE ESTE NECESAR, DACĂ SE ADUCE O ACUZĂ SITUAȚIEI ACTUALE ATUNCI EA CONSTĂ ÎN FAPTUL CA NU S-A ÎNTELES ADEVARATA SEMNIFICAȚIE ȘI NATURĂ A CUVINTELOR „NAȘTEREA DE SUS” ȘI ”NAȘTEREA DIN DUH”: NU SCRIPTURILE M-AU FĂCUT SĂ ÎNTELEG ACEST LUCRU CI RELIGIILE LUMII NU DIN BIBLIE AM ÎNTELES BOTEZUL CI DUMNEZEU MI-A ÎNDREPTAT PRIVIRILE ȘI CĂUTAREA ÎN HAOSUL EXISTENT ȘI ÎN CONFUZIA ÎN CARE OMENIREA PERSISTĂ - ÎNCĂ!

ÎNTR-O VERSIUNE MAI PUȚIN CUNOSCUTĂ MULTORA, POATE CHIAR OSTILĂ DATORITĂ EXISTENȚEI PREJUDECĂȚILOR AFLATE ÎN MINTEA MULTORA ȘI IMPOSSIBILITĂȚII DE ELIBERARE A ACESTOR CONCEPTE, SPUN ...NU...ÎNAINTE DE A SE ÎNTREBA DACĂ ACEST - NU - ARE S-AU NU

VALABILITATE ȘI ACOPERIRE, NOIMĂ SAU ROST. IATĂ, GĂSIM ÎN SPIRITALITATEA TANTRICĂ - ÎN TANTRISM DECI, O ASEMANARE IZBITOARE PENTRU CEI CE VOR SĂ ADMITĂ ACEASTĂ ASEMANARE. ÎN SPIRITALITATEA TANTRICĂ O CARTE CU ACELAȘI NUME CE NU ARE NICI O PARALELĂ CU CREȘTINISMUL CI VINE DIN ADÂNCURILE UNEI ADEVĂRATE DAR INACCESIBILE ÎNȚELEPCIUNI RAJNEESH AUTORUL EI NE SPUNE:

„MESAJUL MEU NU ESTE O DOCTRINA, O FILOZOFIE, MESAJUL MEU ESTE O ALCHIMIE, O ȘTIINȚĂ A TRANSFORMĂRII, AȘA CĂ NUMAI CEI CE ÎMI VOR PERMITE SĂ LE DISTRUG FIINȚA IGNORANȚA ȘI LIMITAȚIA PENTRU A PUTEA RENAȘTE SPIRITAL - NUMAI ACEȘTI CÂȚIVA OAMENI CURAOȘI SĂ VINĂ SĂ MĂ ASCULTE, DEOARECE PENTRU CEILALȚI CEEA CE EU LE VOI SPUNE VA FI FOARTE PERICULOS. ASCULTÂNDU-MĂ FACEȚI PRIMUL PAS CĂTRE RENAȘTEREA SPIRITALĂ. NU ESTE O FILOZOFIE LA ADĂPOSTUL CĂREIA SĂ VĂ SIMȚIȚI MAI ÎN SIGURANȚĂ; NU ESTE O DOCTRINĂ ÎN CARE SĂ VĂ GĂSIȚI CONSOLAREA. MESAJUL MEU NU ESTE O SIMPLĂ COMUNICARE VERBALĂ, ESTE MULT MAI PERICULOS DECÂT ATÂT – ESTE MOARTE ȘI RENAȘTERE.”

DACĂ CREȘTINATATEA L-AR FI CUNOSCUT ȘI CITIT PE RAJNEESH ÎN BISERICI LUMEA AR FI ÎNȚELES MULT MAI LIMPEDE BOTEZUL ȘI MESAJUL BOTEZULUI ȘI ASTĂZI LOCUL ÎNTELEGERA ȘI METAMORFOZA BOTEZULUI AR FI FOST ACOLO UNDE MERITĂ ȘI FIREȘTE-ȘI ARE LOCUL, CĂCI ÎNTR-ADEVAR L-AM PUTEA RIDICA LA NIVELUL UNEI ALCHIMII. AȘA CUM AM AUZIT-O, PENTRU NOI CREȘTINII PUTEM SPUNE CĂ BOTEZUL ESTE O ȘTIINȚĂ A TRANSFORMĂRII; DAR, DESI UNUL CA RAJNEEŞ, INDIAN DE ORIGINE PRIN ÎNVĂȚĂTURA SA, SE ADESEAZĂ TUTUROR OAMENILOR FĂRĂ DEOSEBIRE DE CULOARE, NATURĂ ȘI CREZ, IAR ÎNVĂȚĂTURA SA ORI A MULTORA CA EL AR FI MALEABILĂ TUTUROR DACĂ NU AR EXISTA UN IMPEDIMENT ȘI ACESTA ESTE CUM O MAI SPUNEAM - PREJUDECĂȚILE, DAR NU NUMAI; MAI EXISTĂ UN ASPECT CARE CREEAZĂ DISCORDIE ȘI SEPARAȚIE: CA ȘI ÎN POLITICĂ UNDE EXISTĂ ACEA CULOARE POLITICĂ ȘI ÎN CARE PARTIDELE DEȘI PREZINTĂ ÎN LINII POLITICE ACEEAȘI PLATFORMĂ PROGRAM ELE DIFERĂ DOAR PRIN NUME ȘI CULOARE ȘI FIREȘTE PRIN MÄIESTRIA LIDERULUI DE A MAGNETIZA ȘI ATRAGE LUMEA ... PRODUCÂNDU-SE EFECTUL MIGRĂRII ȘI ADERĂRII DE LA UN PARTID LA ALTUL.

ACEEAȘI SITUAȚIE SE ÎNTĂLNEȘTE ȘI ÎN RELIGIE DOAR CĂ AICI MODALITATEA STRUCTURALĂ A CULORII POATE FI GĂSITĂ ÎN MULTITUDINEA GRUPĂRILOR SPIRITUALE EXISTENTE.

CREDINȚA ESTE UNA DIN CELE MAI SENSIBILE REGIUNI ȘI UNA DIN CEA MAI DERUTANTĂ PISTĂ DE DECOLARE A UNEI IDEI ATUNCI CÂND ÎNTR-UN CREZ SE ÎNMAGAZINEAZĂ UN VIRUS CARE FACE CA IDEEA IMPLANTATĂ SĂ DEVINĂ UNEORI DOCTRINĂ ȘI DATORITĂ BRUIAJULUI ACELUI VIRUS SĂ NU EXISTE POSIBILITATEA DE A AVEA O CONȘTIINȚĂ LIBERĂ. EA VA FI CONDIȚIONATĂ DE ACEL CREZ, LIBERTATEA SPIRITALĂ A INDIVIDULUI VA FI LIMITATĂ, RESTRÂNSĂ ȘI ÎNCĂTUŞATĂ DE IGNORANȚA SA. ÎN CONTINUARE VOI EXPUNE MECANISMUL TRANSFORMĂRII OMULUI ÎN VIZIUNEA LUI RAJNEESH CARE SPUNE:

„DORIND SĂ DESCOPERIM NECUNOSCUTUL INVIZIBIL, NOI FACEM O CĂLĂTORIE PENTRU A CUNOAȘTE ACEST NECUNOSCUT, PENTRU A CUNOAȘTE CEEA CE NU POATE FI CUNOSCUT. ACEASTA ESTE ADEVĂRATA CUNOAȘTERE: SĂ CUNOȘTI CEEA CE NU POATE FI CUNOSCUT, SĂ REALIZEZI CEEA CE ESTE DE NEREALIZAT, SĂ ATINGI CEEA CE NU POATE FI ATINS. ACEASTĂ DORINȚĂ DE A CUNOAȘTE NECUNOSCUTUL ESTE CEEA CE-L FACE PE OM SĂ DEVINĂ UN ASPIRANT SPIRITAL. DA, LA PRIMA VEDERE PARE IMPOSSIBIL. PRIN „IMPOSSIBIL” NU ÎNTELEG CEEA CE NU SE VA ÎNTAMPLA; PRIN „IMPOSSIBIL” EU ÎNTELEG CEEA CE NU SE POATE ÎNTAMPLA DACĂ NU TE-AI TRANSFORMAT ÎN TOTALITATE. ASA CUM EȘTI, NU SE POATE ÎNTAMPLA, DAR EXISTENȚA ÎȚI OFERĂ NENUMĂRATE CĂI PENTRU A REUȘI SĂ TE TRANSFORMI. SĂ POTI DEVENI ÎN TOTALITATE UN OM NOU ... ȘI DOAR ATUNCI VEI REUȘI SĂ DESCOPERI DIVINUL. ACEST LUCRU ESTE POSIBIL DOAR PENTRU ACEST OM NOU. DE ACEEA IISUS SPUNEA: PÂNĂ CÂND NU VEI RENAȘTE, NU VEI CUNOAȘTE DIVINUL. UN OM NOU ÎL VA CUNOAȘTE. VOI VENIȚI LA MINE. NU VEȚI ȘTI LA ÎNCEPUT NICI NU VEȚI ÎNTELEGE, DAR EU VA TREBUI SĂ VĂ UCID, VA TREBUI SĂ FIU DEOSEBIT DE PERICULOS PENTRU VOI... VA TREBUI SĂ DISPĂREȚI. ȘI SE VA NAȘTE UN OM NOU, VA APARE O NOUĂ CONȘTIINȚĂ - PENTRU CĂ ÎN NOI ESTE CEVA INDESTRUCTIBIL - CEVA CE NU POATE FI DISTRUS; CE NIMENI NU POATE DISTRUGE. NUMAI CEEA CE POATE FI DISTRUS VA FI DISTRUS, IAR CEEA CE NU POATE FI DISTRUS VA EXISTA ETERN. CÂND

DESCOPERI ACEL ELEMENT INDESTRUCTIBIL DIN FIINȚA TA, ACEA CONȘTIINȚĂ ETERNĂ ÎN FIINȚA TA EȘTI UN OM NOU, O NOUĂ CONȘTIINȚĂ. PRIN ACEASTA IMPOSSIBILUL ESTE POSIBIL, CEEA CE PARE CĂ NU POATE FI ATINS VA FI ATINS. SUNT ÎNTREBAT UNEORI: DE CE DAI DISCIPOLILOR NUME NOI? PENTRU A ARUNCA VECHEA IDENTITATE, PENTRU A UITA TRECUTUL. PENTRU A NU MAI FI ATAȘAT DE TRECUT. E NEVOIE DE O SPĂLARE COMPLETĂ. TREBUIE SĂ VĂ RUPEȚI DE TRECUT.”

TOATE ACESTEA NE SUNT ADUSE LA CUNOȘTINȚĂ DE CĂTRE RAJNEESH UNUL DIN TRE MARI MAEȘTRI SPIRITALI AI OMENIRII CARE AU ÎNCERCAT PRIN STRĂDANIILE LOR SĂ ADUCĂ UMANITATEA LA NIVELUL LOR DE CONȘTIINȚĂ; TRIST E CĂ DOAR O PARTE INFINIT DE NEÎNSEMNATĂ A AJUNS LA ACEASTĂ TREZIRE. IATĂ AŞADAR MECANISMUL „BOTEZULUI DE SUS” EXPLICAT DE UN MAESTRU SPIRiTUAL CE VINE DINTR-O ȚARĂ ÎN CARE CREŞTINISMUL PĂTRUNDE CU GREU DAR PĂTRUNDE - INDIA! DAR NU CONTEAZĂ DE UNDE VINE ORI CINE-L TRANSMITE, IMPORTANT E CĂ PROCEDEUL ÎN ORICE COLȚ AL LUMII E ACELAȘI IAR ADEVĂRATA CALE CĂTRE DUMNEZEU ESTE UNA SINGURĂ - DISTRUGEREA VECHII PERSOANE, A ACELUI ELEMENT INDESTRUCTIBIL DIN ADÂNCUL FIINȚEI ȘI TRANSFORMAREA ÎN UNA NOUĂ. ACESTA ESTE ADEVĂRATUL BOTEZ!

EXISTĂ TOTUȘI O ÎNTREBARE; ISUS A ZIS: „Mergeți în toată lumea și propovăduiți Evanghelia la toată făptura.” MARCU - 16, 15. DEȘI NU EXISTĂ POPOARE PUSE SUB INTERDICȚIE DIN CUVÂNTUL SĂU ÎN AFARA DE EVREI CARE S-AU EXILAT SINGURI PRIN NECREDINȚĂ, ATUNCI DE CE GĂSIM SCRIS:

„Si ei au străbătut Frigia și ținuturile Galației, opriți fiind de Duhul sfânt ca să propovăduiască cuvântul în Asia venind la hotarele Misiei, încercau să meargă în Britinia dar Duhul lui Iisus nu i-a lăsat.” FAPTE - 16, 6 / 7 .

LA PRIMA VEDERE LUCRURILE NU PAR ȘI NU ARATĂ PREA MULTE FIREȘTE DACĂ I-A OPRIT DUHUL CINE ȚINE SOCOTEALĂ ORI EVIDENȚA LA LUCRAREA DUHULUI ȘI PLANULUI LUI DUMNEZEU. DAR DACĂ PRIVIM PE O HARTĂ VOM OBSERVA CĂ ACESTE PROVINCII; FRIGIA, GALATIA, MISIA, BRITINIA CÂT ȘI ASIA ACEEA MICĂ REPREZINTĂ ASTĂZI ÎNTREG TERITORIUL TURCIEI, O ȚARĂ MUSULMANĂ ÎN CARE RELIGIA ISLAMICĂ ARE ACUM UN PROCENAJ DE 99%,

1% CE REPREZINTĂ OARE - CREȘTINISMUL? RĂMĂȘIȚA CREȘTINĂTĂȚII RĂMASĂ DE LA APOSTOLUL PAVEL?! SĂ NU UITĂM CĂ TOTUȘI PAVEL A BINEVESTIT CUVÂNTUL BIBLIEI ȘI PE TERITORIUL ACTUALEI TURCII ÎN A DOUA ȘI A TREIA SA CĂLĂTORIE. SE PUNE ÎNTREBAREA DE CE CORANUL A AVUT O MAI PUTERNICĂ INFLUENȚĂ DECÂT EVANGHELIA ÎN ACEA REGIUNE?! SE CUNOSC CAZURI ÎN CARE CREȘTINII AU TRECUT LA BUDISM ORI SE CUNOSC CAZURI ÎN CARE HINDUȘI ORI BUDIȘTI S-AU CREȘTINAT DAR NU SE CUNOSC CAZURI DE INTERIOARĂ LIBERTATE ÎN MIEZUL PROPRIEI COMUNIUNI ÎN CARE MUSULMANII SĂ-ȘI FI SCHIMBAT RELIGIA - DACĂ SE CUNOSC TOTUȘI CAZURI ATUNCI SUNT CEI CE AU RENUNȚAT LA TOT; CETĂȚENIE, ȚARĂ, RELIGIE. RĂSPUNSUL NU E GREU DE GĂSIT CĂCI SE AFLĂ ÎN CHIAR INTERIORUL RELIGIEI LOR = CARE RELIGIE DIN LUME ESTE MAI CRUNTĂ ORI MAI SĂLBATECĂ PRIN LEGILE PE CARE LE PROMOVEAZĂ... DESIGUR – RELIGIA ISLAMICĂ! SĂLBĂTICIA ȘI CRUZIMEA ACESTEI RELIGII ȚINE ÎNTR-O UMBRĂ SILNICĂ ACESTE POPOARE ALE ACELUIAȘI DUMNEZEU - CARE PENTRU EI SE NUMEȘTE ALLAH! SĂRĀCIA LOR MATERIALĂ ESTE STRICT LIPITĂ DE SĂRĀCIA SPIRITALĂ DAR SĂ NU NE ÎNŞELĂM PERIFERIA SUFERĂ DE SĂRĀCIE ȘI DISTRUGERE CENTRUL ARE PARTE DE UN LUX EXORBITANT ESTE SUFICIENT SĂ AMINTIM EMIRATELE ARABE! PRIVAȚIUNILE IMPUSE, VIAȚA MIZERĂ ȘI SĂRACĂ, FĂRĂ SPERANȚE ȘI FĂRĂ VISE, CONDAMNATE FĂRĂ VINĂ ACESTE POPOARE SUFERĂ DE O BOALĂ INCURABILĂ, ÎNSĂ GRANIȚELE ABSURDITĂȚII PROPRIEI LOR RELIGII CE-I ȚINE ÎN ACEASTĂ HIBERNARE SUBCONȘTIENTĂ. CU CÂT LEGILE LOR SUNT MAI CRUDE ȘI MAI NEMILOASE CU ATÂT SALVAREA LOR NU ARE SORȚI DE IZBÂNDĂ, CĂCI DIN ÎNSĂși MEDIOCRIȚATEA ȘI ABSURDITATEA LOR SPIRITALĂ SE NAȘTE ACEASTĂ SITUAȚIE CATASTROFALĂ ȘI ATUNCI NE ÎNTREBĂM: CE S-A ÎNTÂMPLAT ATUNCI ÎN ASIA CU APOSTOLUL PAVEL? DE CE A CEDAT SFÂNTUL DUH ACEST TERITORIU ÎN FAVOAREA CREERII RELIGIEI ISLAMICE?

ASTĂZI MAI MULT CA NICIODATĂ, PRIVIM NEPUTINCIOȘI LA O AMPUTARE A CREȘTINISMULUI SAU MAI BINE ZIS O VIRUSARE TREPTATĂ A ACESTUIA PRINTR-UN PLAN DIABOLIC, PLANUL KALERGI, UN PLAN PUS LA PUNCT CU ZECI DE ANI ÎN URMĂ, PLAN CARE CONȚINE ÎNFILTRAREA POPULAȚIEI MUSULMANE PRINTRE CREȘTINI PRINTR-O POLITICĂ DE IMIGRARE FORȚATĂ ... DISTRUGI

ȚĂRI PRECUM AFGANISTAN, IRAN, SIRIA, PALESTINA ETC. ETC., LE FACI UNA CU PĂMÂNTUL APOI ADEMENEȘTI PRIN POLITICI IEFTINE ÎN CARE POPOARELE EUROPENE STAU CU BRAȚELE DESCHISE ÎN AȘTEPTAREA MILIOANELOR ȘI MILIOANELOR CARE SE VĂD NEVOIȚI DE A SE DEZRĂDĂCINA DIN VATRA LOR NATALĂ...

INFILTRAREA PROPRIU ZISĂ NU AR FI CEVA NEOBIȘNUIT ÎNSĂ ODATĂ PRIMIT ÎN CASA TA OASPETELE DEVINE STĂPÂN EL ÎȚI VA SPUNE CE SĂ MĂNÂNCI ȘI CE SĂ ÎMBRACI SPRE A NU FI DERANJAT PRIN POLITICA FORȚATĂ ȘI LEGILE DATE SPRE FOLOSUL ISLAMIȘTILOR ȘI ÎN DETRIMENTUL CREȘTINILOR PRIN ÎMPUNEREA LEGII ȘHARIA... PRIN DREPTURILE OSTENTATIVE OFERITE ACESTEI RASE ȘI PRIN REDUCEREA UNOR DREPTURI ALE POPULAȚIILOR BĂȘTINAȘE ȘI UITE AŞA CREȘTINUL TREBUIE SĂ RESPIRE MAI PUȚIN ÎN FAȚA ISLAMISTULUI FANATIC FIINDCĂ DEH NU-I AŞA ALLAHU AKBAR PE CÂND DUMNEZEU ÎN MINTEA LOR ÎNCHISĂ E MIC, CU MULT MAI MIC DECÂT ALLAH AL LOR ...

IATĂ AŞADAR ÎNTREBĂRI LA CARE UMANITATEA RIDICĂ NEPUTINCIOASĂ DIN UMERI CĂCI NIMENI NU CUNOAȘTE PLANURILE LUI DUMNEZEU DE ACEEA SE SPUNE „ASCUNSE ȘI NEPĂTRUNSE SUNT CĂILE DOMNULUI” ȘI TOTUȘI NE ÎNTREBĂM MUSULMANII NU FAC ȘI EI PARTE DINTRE NEAMURI? NU SUNT ȘI EI INTEGRAȚI ÎN NEAMUL OMENESC CA ORICE ALTĂ SUFLARE DE ORDIN UMAN DE PE SUPRAFAȚA ACESTUI GLOB TERESTRU; OARE ISUS NU S-A RĂSTIGNIT ȘI PENTRU EI CÂT ȘI PENTRU ULTIMUL SĂLBATIC, FIINȚĂ VIE ANTROPOIDĂ DE PE ȘTIU EU CE INSULĂ UITATĂ DE TEMP ȘI LUME... UNDE, SĂ ZICEM NU A AJUNS ÎNCĂ TUMULTUL AŞA ZISEI CIVILIZAȚII OMENEȘTI. DOAR CĂ ȘANSA DE A CREȘTINA UN SĂLBATEC E CU TOTUL RARĂ; DIFERENȚA DINTRE UN PAGÂN ȘI UN SĂLBATIC E MARE CĂCI PĂGÂNUL A AJUNS LA STADIUL DE A CREDE, DE A AVEA UN ZEU, UN IDOL – DEȘI GREȘIT TOTUȘI A ATINS ACEASTĂ PERFORMANȚĂ, DE AICI LA A DESCOPERI CREDINȚA E UN PAS, ESTE UȘOARĂ CONVERTIREA DE ORICE NATURĂ AR FI EA - DAR SĂLBATICULUI CE SĂ-I FACI ACESTEI CREATURI CARE ARE DE PARCURS ÎNCĂ LUNGUL DRUM AL CUNOAȘTERII ȘI RECUNOAȘTERII SALE CA OM APOI ACEASTĂ CUNOAȘTERE-I VA ADUCE CREZUL ÎN CEVA, ÎNTR-O FORȚĂ SUPERIOARĂ CARE NEȘTIIND DE UNDE VINE ÎI VA ATRIBUI DIFERITE FORME CE SIMBOLIZEAZĂ PUTEREA:

FOCUL, SOARELE, ANIMALE, CA APOI TRECÂND PRIN STADIUL DE PĂGÂN SĂ-L ADUCEM LA ADEVĂR FĂCÂNDU-L SĂ ÎNTELEAGĂ NEÎNTELESUL ADICĂ GRANDIOASA LUCRARE A LUI DUMNEZEU! SĂ NU UITĂM CE SA ÎNTÂMPLAT CU SĂLBATICII CREȘTINAȚI DE ACEI CĂUTĂTORI DE TĂRÂMURI NECUNOSCUTE ÎN PERSOANA LUI CRISTOFOR COLUMBO, MARCO POLLO, AMERICO VESPUCI.

A ÎNCERCA O CREȘTINARE CU FORȚA DEȘI S-A ADOPTAT FĂRĂ REZULTAT BLÂNDEȚEA CUM S-A ÎNCERCAT ATUNCI; DUCE LA FINALUL MONSTRUOS AL MASACRULUI ÎN MASĂ AŞA CUM S-A ÎNTÂMPLAT CU TRIBURILE CREȘTINATE FORȚAT DE COLOUMB. ATUNCI...? ATUNCI SĂ LĂSĂM TOTUL ÎN SEAMA LUCRĂRII DIVINULUI CĂCI DEZORIENTAREA SPIRITALĂ ESTE LA RANG ÎNALΤ ÎNCĂ.

DE ACEEA DACĂ AM AJUNS LA CREDINȚĂ FIE EA ȘI PROPRIE SĂ O PĂSTRĂM CURATĂ ȘI SĂ NU O CEDĂM ÎN FAȚA INTEMPERIILOR VIETII, CĂCI AVEM DE LA PAVEL ÎN ROMANI - 14, 22 LĂSAT URMĂTORUL VERSET: „Credința pe care o ai să o ai pentru tine însuți înaintea lui Dumnezeu.”

EXISTĂM DE CEVA TIMP PE SUPRAFAȚA ACESTEI PLANETE ȘI CE AM REUȘIT SĂ FACEM CA OMENIRE, CEVA TEHNOLOGIE ȘI ACEASTA ÎN ULTIMA SUTĂ DE ANI, ÎN REST? ÎN REST... NIMIC! DEȘI ESTE TRAGICĂ SITUAȚIA, ACEASTA ESTE CONTRIBUȚIA OMENIRII PE PLANETA TERRA - DUPĂ MAI BINE DE CÂTEVA ZECI DE MII DE ANI BUNI DE EXISTENȚĂ! DACĂ TOATĂ EVOLUȚIA TEHNOLOGICĂ A CUNOSCUT O EXPLOZIE ȘOCANTĂ ÎN ULTIMA SUTĂ DE ANI NE REVINE ÎNTREBAREA: CE AM FĂCUT DE-A LUNGUL ATÂTOR MII DE ANI, DACĂ PROGRESUL SE POATE ATINGE ÎNTR-O SUTĂ? ÎNTREBAREA DEȘI RETORICĂ CONTINUĂ: CE-AM FĂCUT? AM PERPETUAT SPECIA ȘI TOTODATĂ AM AVUT GRIJA SĂ O MĂCELĂRIM... CUI AU FOLOSIT ȘI FOLOSESC ZECI ȘI SUTE DE MII DE RĂZBOAIE ȘI LUPTE? RĂSPUNSUL ESTE SIMPLU – AMBIȚIEI ȘI PROSTIEI UMANE! DAR ÎNTREBAREA CRITICĂ NU E CE AM FĂCUT NOI CA ȘI UMANITATE, CI CE A FĂCUT DUMNEZEU CU UMANITATEA DE 2000 DE ANI ÎNCOACE, FIINDCĂ DACĂ SCRIPTURILE NE POVESTESC DE INTERVENȚII DESE ȘI INTERACȚIUNI DIRECTE CU DUMNEZEU ÎN PERSOANE CA MOISE, NOE, AVRAM, DAVID ETC ETC DUPĂ TRIMITEREA PROPRIULUI FIU ISUS NIMIC...OMENIREA NU MAI CUNOAȘTE INTERVENȚII DIVINE, NIMIC DE ANVERGURA TRECUTULUI ȘI ATUNCI SE RIDICĂ O SIMPLĂ ÎNTREBARE: DE CE TACE DUMNEZEU? DE CE A

LĂSAT SĂ NE SFĂȘIEM ȘI SĂ NE MĂCELĂRIM ÎNTRE NOI ÎN ATĂTEA LUPTE ȘI RĂZBOAIE PLUS DOUĂ MONDIALE DACĂ AȘA CUM SE SPUNE ATÂT DE MULT A IUBIT DUMNEZEU LUMEA ÎNCÂT A DAT PROPIUL FIU JERTFĂ PENTRU CA ORICINE CREDE ÎN EL SĂ NU MOARĂ CI SĂ AIBĂ VIAȚĂ VEŞNICĂ...PARCĂ CEVA NU SE LEAGĂ, PARCĂ CEVA ESTE CUSUT VĂDIT CU AȚĂ ALBĂ ÎN TOATĂ ACEASTĂ DESCRIERE, NU PARCĂ CI SIGUR CINEVA SE JOACĂ CU SUFERINȚA UMANĂ, CINEVA SE JOACĂ CU UMANITATEA ORI DE-A UMANITATEA DE PARCĂ UMANITATEA NU AR FI ALTCEVA DECAT JUCARIA UNUI ZEU RASFĂȚAT ORI A UNUI ZEU COPIL IAR DUMNEZEU NU E UN COPIL ORI POATE ESTE ȘI CREȘTE PRIN ȘI DIN SUFERINȚA NOASTRĂ...

EXISTĂ UNDEVA ÎN OM, MAI EXACT ÎN EGOISMUL ACESTUIA O AROGANȚĂ, O AMBIȚIE, O IPOCRIZIE ȘI FAȚĂRNICE UNICAT!IREMEDIABIL ȘI FĂRĂ SORTI DE SALVARE, OMUL - SUVERANUL ACESTEI PLANETE ESTE TOTODATĂ ȘI CONDAMNATUL EI! ZARURILE PAR A FI ARUNCATE ȘI JOCUL TERMINAT, CA SPECIE AM DAT DOVADĂ CĂ NU MERITĂM SĂ NE CONTINUĂM PENTRU MULT TEMP EXISTENȚA PE SUPRAFAȚA ACESTEI PLANETE ÎN ACEST MINUNAT UNIVERS GUVERNAT DE LEGI NEÎNȚELESE MINTII UMANE.

DUPĂ TOT VACARMUL PARTEA COMICĂ ȘI ÎNTERESANTĂ A CAZULUI ESTE CĂ AVEM IMPRESIA CĂ-L CUNOAȘTEM PE DEMIURG ORI MAI EXACT FIINDCĂ NU-L CUNOAȘTEM ÎNCĂ - AM INVENTAT NOI UNUL ȘI L-AM NUMIT... DUMNEZEU! ȘI PENTRU CĂ BINE SPUN NU-L CUNOAȘTEM - SPRE AL CUNOAȘTE MAI BINE AM INVENTAT CREDINȚA ÎN ACEST DUMNEZEU. ACTUAL ÎL SUBSTITUIM PE DUMNEZEU PRIN CREDINȚĂ, AȘADAR TOATĂ CUNOAȘTEREA SE REZUMĂ LA CREDINȚĂ: CEL MAI PERICULOS MIJLOC DE LOCOMOȚIE AL IDEILOR; CREDINȚA: PE CÂT DE SIMPLĂ PE ATÂT DE PERICULOASĂ.

CREDINȚA ESTE SIMPLĂ ATUNCI CÂND ESTE DESCOPERITĂ INDIVIDUAL ȘI DEVINE PERICULOASĂ CÂND ESTE DESCOPERITĂ ÎN GRUP. ÎN FAȚA NECUNOAȘTERII DE DUMNEZEU PÂNĂ ȘI CREDINȚA DEVINE INEFICIENTĂ DE ACEEA ASTĂZI S-A AJUNS CU ÎNCĂPĂȚÂNARE LA O CREDINȚĂ PE CÂT DE OARBĂ PE ATÂT DE FORȚATĂ ȘI TOTODATĂ DE OBLIGATORIE ÎN ACEL DUMNEZEU NECUNOSCUT!

CREDINȚA PE DE ROST - AM PUTEA SĂ NUMIM ACEASTĂ CREDINȚĂ DE GRUP, DEOARECE CREDINȚA NEEXPERIMENTATĂ ESTE O CREDINȚĂ EXTREM DE PERICULOASĂ CĂCI O ASTFEL DE CREDINȚĂ DEVINE NECONTROLABILĂ ȘI ÎN FINAL TRANSFORMATĂ ÎN CREDINȚA CARE UCIDE, FIREȘTE, ÎN NUMELE CELUI PREA ÎNALΤ! ? ÎMI AMINTESC SPUSELE LUI MAO TSE ULTIMULUI DALAI LAMA AL TIBETULUI LA UNA DIN ÎNTREVEDERERILE CELOR DOI: „CEEA CE TU NUMEȘTI CREDINȚĂ EU O NUMESC OTRAVĂ CU CARE AI OTRĂVIT MINTILE OAMENILOR.”

DACĂ MEDITĂM ADÂNC LA CUVINTELE LUI MAO VOM PUTEA DESCOPERI CĂCI ÎN LINII MARII CREDINȚA NEEXPERIMENTATĂ FUNCȚIONEAZĂ ASUPRA INDIVIDULUI ASEmeni unei otrave, ASEmeni unui drog puternic șI din cauza stării impure spirituale ÎN CARE SE GĂSEȘTE - OMENIREA ESTE CONDUSĂ șI ÎMPINSĂ DE LA SPATE ASEmeni unor marionete ÎN CULISELE UNUI TEATRU FĂRĂ PUBLIC, FĂRĂ SPECTATORI LA CARE SINGURUL șI UNICUL SPECTATOR șI TOTODATĂ PUBLIC ESTE DEMIURGUL. DE ACEEA ESTE IMPERIOS NECESARĂ TREZIREA PRIN MÂNTUIREA SUFLETULUI șI ACEASTA ÎNCEPE PRINTR-O TRANSFORMARE RADICALĂ A PERSOANEI ADICĂ CEEA CE SCRIPTURILE NUMESC BOTEZ șI CEEA CE ISUS NUMEA - NAȘTERE DIN NOU. TOTODATĂ ISUS FOLOSEȘTE ACEASTĂ DENUMIRE DE NAȘTERE DIN NOU CA O IDENTIFICARE TUTUROR CELOR CE AU DESCOPERIT CA DE FAPT NU FAC PARTE DIN: „ACEI MORȚI CARE-șI ÎNGROAPĂ MORTII LOR.”

POATE CINEVA CUNOAȘTE CEEA CE NU CUNOAȘTE DIN MOMENT CE NU CUNOAȘTE – AR FI IMPOSIBIL! CONSIDER CĂ TRĂIM CU TOȚII ÎN SECOLUL ÎN CARE ACTUALA FAȚĂRNICIE: MODERNĂ șI LUXOASĂ ESTE SINGURA PREOCUPARE DE ORDIN SPIRITUAL. CHIAR DACĂ EA ASCUNDE MULTE FEȚE, ÎNTRUCHIPEAZĂ ÎN FINAL UNA SINGURĂ - EGOISMUL SPIRITUAL! MEDITÂND ASUPRA SUBIECTULUI OBSERVĂM CA PREDICATUL SE VREA șI EL SUBIECT; ASTFEL, A VORBI DESPRE NAȘTEREA DIN NOU ÎN TERMENI SPIRITUALI UNEI OMENIRI CUFUNDATĂ-N BEZNA ZEULUI IPOCRIZIE ESTE ASEMANĂTOR CU FLACĂRA DIN RUG CARE RĂSPUNSE LA ÎNTREBAREA LUI MOISE: „CINE ESTI TU? EU SUNT CEL CE SUNT {CEL CE ESTE}!” șI ASTFEL DIN CEA RĂMAS A REIESIT DUMNEZEU!

„FĂȚARNICILOR!” ERA CUVÂNTUL CEL MAI DES FOLOSIT DE ISUS; IATĂ AŞADAR O BOALĂ VECHE DE CEL PUȚIN 2000 DE ANI - FĂȚARNICIA! DACĂ ÎN CALEA PROGRESULUI SPIRITAL CARACTERUL FĂȚARNIC ESTE PRINCIPALA PIEDICĂ SPRE ELIBERARE, MÂNTUIRE ȘI ÎNNOIRE PRIN ILUMINARE ATUNCI ZIC SLABE ȘANSE ARE OMENIREA ÎN MÂNTUIREA EI! POATE DE ACEEA AU ȘI ALES UN MÂNTUITOR CARE LE-A ADUS MÂNTUIREA GRATUIT, ASTFEL STÂND LUCRURILE CREȘTINIILOR LE REVINE DIFICILĂ SARCINĂ BA CHIAR FOARTE DIFICILĂ DE A CREDE ÎN ACEL ISUS ȘI A SE BOTEZA; DEVENIND ASTFEL CREȘTINI CU CERTIFICAT! TRAVERSÂND TIPICUL ULTIMULUI RITUAL MODERNIZAT ȘI SIMPLIFICAT SPRE ODIHNA ACTUALULUI CREȘTIN MĂ ÎNTREB: DE FAPT DE CE-MI PUN ASTFEL DE ÎNTREBĂRI NU DOAR NESEMNICATIVE DAR CHIAR COPILĂREȘTI ÎN CEEA CE PRIVEȘTE STAREA CREDINȚEI ȘI ÎN GENERAL STAREA DE A CREDE A AȘA ZISULUI CREȘTIN ȘI A CREDINCIOȘILOR ÎN GENERE! DUPĂ OPINIA MEA DIN ÎNVĂȚĂTURA LUI ISUS REIESE DESTUL DE CLAR CĂ SPRE A CREDE, A FI ȘI A NE MENȚINE CURAȚI NU TREBUIE SĂ FIM FĂȚARNICI - DEOARECE ACEST VIERME ROADE ATÂT DIRECT CÂT ȘI INDIRECT ÎN EGOISMUL UMAN ȘI NU-L ROADE SPRE AL DISTRUGE CI SPRE AL MENȚINE ÎNTR-O PERMANENTĂ STARE DE EBRIETATE, O EBRIETATE DIAVOLEASCĂ CARE HRĂNEȘTE TRUPUL ȘI DISTRUGE SUFLETUL!

ÎN CONCLUZIE PENTRU MAJORITATEA CREȘTINIILOR ESTE CU MULT MAI LESNE DE A DEVENI CREȘTINI DECÂT DE A DEVENI CHRISTOȘI! DE ACEEA ȘI INVOCĂM NUMELE, DOAR NUMELE ZEULUI SUPREM - DUMNEZEU! CĂCI DINCOLO DE NUME SE OPREȘTE TOTUL NU-L CUNOAȘTE NIMENI ȘI ASTFEL CĂUTAM PE CEL NUMIT FIUL TATĂLUI – ISUS! DAR NU SPRE O MUTAȚIE SPIRITUALĂ CI SPRE ACEA TERGIVERSARE NUMITĂ: LAUDĂ DAU.... SPRE FINAL POSIBIL CEVA SĂ IAU? ACEA MILOGEALĂ SPECIFIC UMANĂ, ACEA TERFELIRE ÎN NOROI CU MÂNA ÎNTINSĂ, ACEA CREDINȚĂ DE DUMINICĂ ȘI MAI ALES INSISTENȚA ÎN CREDINȚĂ MOȘTENITĂ NU VOR CONDUCE NICIODATĂ SPRE PURIFICARE ȘI CUNOAȘTERE DE DUMNEZEU; SPRE CUNOAȘTERE ȘI NU SPRE CREDINȚA DE DUMNEZEU - ESTE IMENSĂ DIFERENȚA!

POATE CINEVA ORICÂT DE REBEL AR FI SĂ NU DE-A CEZARULUI CEEA CE ESTE A CEZARULUI, ESTE CU NEPUTINȚĂ! ACTUALUL SISTEM STATAL ESTE O MAȘINĂRIE DE IMPOZITE PERFECTĂ ȘI INDESTRUCTIBILĂ. CINE SE POATE

SUBSTRAGE DIN FAȚA BIRULUI? NIMENI, DECÂT AŞA CUM SPUNEA ȘI ISUS - FII REGELUI - ADICĂ NOMENCLATURA STATALĂ CU FUNCȚIONARII EI, CUM RĂMÂNE CU DUMNEZEU ÎNSĂ? CĂCI DUPĂ CÂTE VEDEM CEZARUL CU SAU FĂRĂ VOIA NOASTRĂ CEEA CE ARE DE LUAT ÎȘI IA, LA O ANALIZĂ MAI AMĂNUNȚITĂ ÎN CEEA CE NUMIM VIAȚA LUMEASCĂ ȘI MATERIALĂ DACĂ CONSTATĂM CU ATENȚIE DIN TOATE BUNURILE MATERIALE PE CARE LE DEȚINEM ATÂT MOBILIARE CÂT ȘI IMOBILIARE ȘI PE CARE CHIPURILE NE NUMIM PROPRIETARI ÎN FOND DACĂ NU PLĂTIM BIRUL CERUT PENTRU AŞA ZISA PROPRIETATE PRIVATĂ VOM DESCOPERI CĂ ÎN FINAL SUNTEM PROPRIETARI NIMICULUI ȘI TOTUL SE DATOREAZĂ CELOR TARI, MURITORI ȘI TONȚI ÎN IDIOȚENIA DEȘTEPTĂCIUNII LOR DAR IMBATABILI ÎN CERCUL LOR DE LEGI ȘI CARE ROD ÎN GRUP LA OSUL STATAL PE SPINAREA CELOR... PROȘTI - AR FI SPUS LĂPUȘNEANU - ȘI ACTIVÂND DIN SPUSELE ISTORICULUI LA RĂSPUNSUL PARCĂLABULUI: PROȘTI, DAR MULTÎ - MĂ RETRAG GÂNDIND: CE FOLOS CĂ SUNTEM MULTÎ DACĂ SUNTEM PROȘTI! ASTFEL CA O ÎNTREGIRE A REPLICILOR O FOLOSIM ȘI PE CEA CELEBRĂ CARE ÎN SISTEM STATAL POLITIC ȘI GUVERNAMENTAL NE ȚIPĂ IRONIC ÎN BUZUNARE ȘI PORTOFELE: „ȘI CE DACĂ VOI NU MĂ VREȚI EU VREAU ȘI VREAU TOT CE AVEȚI PRIN BUZUNARE, PORTOFELE SAU ASCUNS LA SALTEA!”

ASTĂZI TRĂIM O CONSPIRAȚIE ȘI O ÎNTELEGERE ÎN TIMP ÎNTRE IROD ȘI CAIAFA ȘI ANUME ACEEA ÎNTRE RELIGIE ȘI POLITICĂ CĂCI NU EXISTĂ NICI O DEOSEBIRE - ÎN AMBELE EXISTĂ LEGI FIXE, ÎN AMBELE EXISTĂ INFLUENȚA PUTERII ȘI INTERESE IMENSE ȘI FIREȘTE AMBELE MANIPULEAZĂ MULTIMEA ACESTE PUTERI ÎN CULISE CONLUCREAZĂ! CHIAR DACĂ EGALITATEA MENTIONATĂ DE ISUS ARE O TENTĂ STRICT COMUNISTĂ ... SĂ NU NE ALARMĂM DEOARECE COMUNISMUL ESTE PERFECT CU O SINGURĂ CONDIȚIE: SĂ NU EXISTE COMUNIȘTII ÎN GENERAL ȘI NOMENCLATURA COMUNISTĂ ÎN PARTICULAR! ALTFEL FRUMUȘEȚEA ACESTUIA DISPAR SE EVAPORA LA FEL ȘI CU CREȘTINISMUL ESTE O CALE IDEALĂ DAR FĂRĂ PREZENȚA CREȘTINILOR. CUM E POSIBIL ACEST LUCRU? ESTE POSIBIL ATÂTA TIMP CÂT SE URMEAZĂ CREȘTINISMUL FĂRĂ A DEVENI CREȘTINI ASTFEL DOAR POATE FI REALIZAT CREȘTINISMUL ȘI CEL MAI IMPORTANT POATE RODI NOI HRISTOȘI POATE ÎNFLORI PE TRUNCHIUL ACESTUIA NOI HRISTOȘI AI DIVINULUI;

ALTFEL ÎNSĂ URMÂND CREŞTINISMUL CA SIMPLU CREŞTIN CREŞTINISMUL VA RĂMÂNE CREŞTINISM ŞI CREŞTINUL CREŞTIN NICI O EVOLUȚIE NICI O ÎNFLORIRE NICI UN PARFUM DOAR PE ALOCURI DIN CÂND ÎN CÂND CEVA SFINȚI POST MORTEM ŞI ATÂTA TOT! CREŞTINUL CARE PRIN BOTEZ NU A PRIMIT TRANSCENDERA PROPIEI FIINȚE PRIN REÎNNOIREA ACESTEIA ÎȘI VA CONTINUA DRUMUL CA UN OARECARE CREŞTIN SIMPLU ŞI INDIFERENT PE HARTA SPIRITUALĂ A LUMII - UN CREŞTIN DIN TURMĂ, UN NUMĂR ŞI ATÂTA TOT. DOAR CEL RENĂSCUT VA URMA AŞA ZISUL CREŞTINISM FĂRĂ A FI CREŞTIN.

ȚELUL FINAL NU ARE CULOARE NICI DENUMIRE DEOARECE PICĂTURA SE UNEŞTE CU OCEANUL ŞI DEVINE UNA CU ACESTA ASTFEL ŞI CEL NĂSCUT DIN NOU SE DIZOLVĂ ÎN TATĂL ŞI TATĂL ÎN EL ŞI DEVIN O SINGURĂ FIINȚĂ: „EU ŞI TATĂL UNA SUNTEM!”

PENTRU MULTI CELE SPUSE POT CREEA NU DOAR NEDUMERIRE DAR ŞI O ATITUDINE PUR REVOLTĂTOARE, ASTFEL VOI PREZENTA PE SCURT CEEA CE MULTORA SCAPĂ. ÎN FOND CINE A FOST ISUS HRISTOS? PENTRU MULTI FIUL LUI DUMNEZEU, PENTRU EL ÎNSUŞI FIUL OMULUI; PENTRU MULTI PROOROC ŞI ÎNVĂȚĂTOR, PENTRU ALȚII MESIA - CE ERA ISUS? ÎNAINTE DE TOATE ERA Iudeu şi respecta Tora şi Scripturile modul în care le-a respectat însă au creat divergențele, neînțelegările şi ura din partea clerului acelor timpuri care nu doreau modernism, rebeliune şi liberalism religios. Interpretarea dată de Isus religiei iudaice din unghiul aceleiași scripturi a revoltat arhiereii, fariseii, saducheii şi caii snagogelor care nu doreau să-şi piardă funcțiile şi profitul şi mai ales controlul maselor. Astfel Isus a fost găsit extrem de periculos pentru viitorul religiei evreieşti şi trebuia îndepărtat cu orice preţ. Însă Isus nu a făcut altceva decât a demonstra stadiul fals la care era situată religia iudaică în acel timp; moravurile şi legile goale care chipurile se respectau şi care erau decât simple tradiţii şi obiceiuri care nu foloseau nimănuï ci doar celor ce se hrăneau de pe urma acestor ritualuri adică rabinii, arhiereii, fariseii şi saducheii.

SOLUȚIA DATĂ DE ISUS ERA DRUMUL CEL MAI SCURT SPRE CEEA CE EL A NUMIT ÎMPĂRĂȚIA LUI DUMNEZEU PE CÂND TOȚI SE FĂCEAU A RESPECTA CU SFINȚENIE RITUALUL DE PAIE CU LEGILE ȘI PORUNCILE DATE, ISUS A INTERVENIT BRUSC CU ÎMPLINIREA VIE ÎNTR-O MANIERĂ UNICĂ A ACESTOR AŞA ZISE LEGI ȘI MORAVURI RELIGIOASE; DESIGUR ACUZELE ADUSE LUI ISUS DEOARECE VINDECA ÎN ZIUA DE SABAT PE CÂND CEILALȚI PARALIZAU ACȚIUNILE UNEI ZILE ÎN CINSTEA DOMNULUI ERAU NULE. DACĂ LEGENDA BIBLICĂ DESPRE FACEREA LUMII ÎN ȘAPTE ZILE ESTE CREDIBILĂ ÎNCĂ, ATUNCI SOCOT CĂ NU DE LA DUMNEZEU ESTE CERUTĂ ZIUA DE ODIHNĂ CI DE LA SINDICATUL LUCRĂTORULUI ÎNROBIT. DACĂ AR FI VENIT DE LA DUMNEZEU ATUNCI SĂPTĂMÂNA AR FI ARĂTAT ASTFEL: ȘASE ZILE DE ODIHNĂ RELFEXIE ȘI CINSTE DIVINĂ ȘI O ZI DE MUNCĂ! ÎN ȘASE ZILE PE SĂPTĂMÂNĂ DEDICATE ÎN ÎNTREGIME CĂUTĂRII DIVINE CU SIGURANȚĂ ÎMPĂRĂȚIA CERURILOR ȘI-AR FI FĂCUT APARIȚIA CU MULT TEMP ÎN URMĂ, DACĂ AR FI EXISTAT PRIN HAZARD ACEL JOCH DIVIN CU BUNI ȘI RĂI.

CUM AŞ PUTEA EXPLICA EXISTENȚA SPIRITALĂ A LUI DUMNEZEU DECÂT ADMIȚÂND CĂ TOT CEEA CE EXISTĂ, LUMEA ÎN CARE TRĂIESC, LUMEA SENZORIALĂ ȘI MATERIALĂ ESTE ÎN FOND IREALĂ CU TOATE CĂ MIRAJUL REAL AL EI PARE ADEVĂRAT ȘI CĂ DE FAPT SPRE A CUNOAȘTE CEEA CE NU SE CUNOAȘTE TREBUIE SĂ ANULEZ CEEA CE DE FAPT TRĂIESC SPRE A INTRA ÎN ADEVĂRATA ȘI NECUNOSCUTA LUME SPIRITALĂ CARE ÎN FOND GUVERNEAZĂ ȘI PRIMEAZĂ CELOR DOUĂ; DAR SPRE A ÎNFĂPTUI ACEST MECANISM TREBUIE SĂ DESCOPĂR CHEIA CARE DESCUIE FIINȚA ȘI O PREGĂTEȘTE NAȘTERII DIN NOU ASTFEL MISTERUL BOTEZULUI PRIN NAȘTEREA DIN NOU RĂPEȘTE FIINȚA DIN LUMEA MATERIALĂ ȘI SENZORIALĂ ȘI O TRANSPUNE ÎN CEA EXTRASENZORIALĂ ÎN CEA DEȘI INEXISTENTĂ ȘI NEVĂZUTĂ PENTRU NOI TOTUȘI REALĂ ȘI ADEVĂRATĂ! PARE UN LUCRU LA CARE NU SE ACCEPTĂ FORMULA CREDE ȘI SE VA ÎMPLINI DOAR FIINDCĂ CREZI... ARE ȘI CREDINȚA LIMITELE EI;

AICI ESTE CEVA CU MULT MAI PUTERNIC: ÎNȚELEGerea PRIN CUNOAȘTERE ȘI TRANSCENDAREA PERSOANEI ÎN ÎNSĂși FIINȚA EI REÎNNOIND ȘI TRANSFORMÂND VECHIUL - PERSOANA TRECUTĂ PRIN BOTEZUL FOCULUI ÎMPĂRTĂȘEȘTE ȘI ÎMPĂRTEȘTE TOATE SECRETELE ȘI MISTERELE

NEÎNȚELEGERII UMANE. ILUMINAREA PE CARE SFÂNTUL DUH O DĂRUIE FACE CA FIINȚA PROASPĂT BOTEZATĂ SĂ PARTICIPE LA MISTERUL DIVIN ȘI TOTODATĂ SĂ CUNOASCĂ CĂ TOT CEEA CE CUNOAȘTE NU POATE FI EXPLICAT DEOARECE NU EXISTĂ LIMBAJ TRANSMISIBIL ȘI NICI INTELIGIBIL DECÂT TRĂIBIL.

CIUDATĂ TEORIE A ADEVĂRULUI NEDEMONSTRABIL NE EXASPEREAZĂ ȘI TOTODATĂ NE DEZARMEAZĂ, ASTFEL ÎN FAȚA INSTANȚEI ADEVĂRUL NU SE APĂRĂ NICIODATĂ EL NU CERE ȘI NU DĂ EXPLICAȚII PUR ȘI SIMPLU ADEVĂRUL EXISTĂ. ESTE ATÂT DE CONCLUDENTĂ PIRAMIDA STRUCTURALĂ A ADEVĂRULUI ÎNCÂT NU POATE PLANA ASUPRA ACESTUIA UMBRA EXPLICAȚIILOR ȘI INTERPRETĂRILOR UMANE. DIN ȘI ÎN ACELAȘI CONTEXT ISUS A SPUS: „EU SUNT ADEVĂRUL!” SPARGEREA DE CAPETE CE A URMAT, AVALANȘELE DE INTERPRETĂRI CARE AU SUCCEDAT ACESTEI FRAZE DEPĂȘESTE DOMENIUL FANTASTICULUI.

DE ACEEA CONCLUZIONEZ TELEGRAFIC ADEVĂRUL NU SE ÎNȚELEGE NICI ÎNVAȚĂ ÎN ȘCOLI SAU BISERICI CI SE DESCOPERĂ CĂUTĂTORULUI ȘI SE TRĂIEȘTE DE ACESTA. EL ESTE O EXPERIENȚĂ PERSONALĂ ȘI RĂMÂNE UN ADEVĂR PERSONAL LĂUNTRIC; EL, ADEVĂRUL PUR ȘI SIMPLU ESTE! ATÂT SE POATE FACE ÎN PREAJMA ACESTUIA - POATE FI INDICAT, DESCOPERIT ȘI ÎNSUȘIT APOI DECLARAT: „EU SUNT ADEVĂRUL!”.

ȘI FIINDCĂ AM ÎNCEPUT A EXPLICA LATURA NEEXPLICATĂ ȘI NEOFICIALĂ A CREȘTINISMULUI VOI CONTINUA PRIN A SCOATE LA LUMINĂ CĂ PENTRU CEI CARE URMEAZĂ SPUSELOR ȘI FAPTELOR LUI ISUS ÎN ADEVĂR ÎNSĂ ȘI ÎN LUMINA EXACTĂ A PAȘILOR ACESTUIA: SE VA TREZI Iudeu șI NICIDECUM CREȘTIN!UN Iudeu stil nou, după nouul testament.deoarece Isus nu a venit spre a modifica iudaismul șI religia iudaica șI NICI PENTRU A CREEA CREȘTINISMUL șI religia creștină,un fel de ultraortodox cult ce are mare trecere la evrei până șI de scutirea serviciului militar sunt scuțiți cei ce aderă la acest cult .

EL A FOST EXTREM DE CONCRET ȘI PRECIS ÎN SPUSELE SALE: CĂ NU A VENIT DECÂT PENTRU POPORUL EVREU. ÎNTÂMPLAREA A FĂCUT CA Iudeii să reușească să-și păstreze formatul, interesul șI firește, cum era de

AȘTEPTAT, PENTRU PĂĞANI - O PALETĂ VARIATĂ ȘI LARGĂ DE POPOARE, ERA UȘOARĂ CONVERTIREA ÎN FAȚA ARSENALULUI EVANGHELIC MINUȚIOS PREGĂTIT!

ȘI DACĂ TOTUȘI AR TREBUI SĂ FIM CREȘTINI DUPĂ EVANGHELII ȘI MAI ALES DUPĂ SINODUL FĂCUT DE APOSTOLI LA IERUSALIM - CARE HOTĂRÂSERĂ CA NOII CREȘTINI TREBUIE TĂIAȚI ÎMPREJUR ȘI APOI BOTEZAȚI - IAR DACĂ O ASTFEL DE HOTĂRÂRE O LUASERĂ ÎNSĂȘI UCENICII LUI ISUS DIN LINIE DREAPTĂ, CUM SE FACE CĂ NE-AM TREZIT CREȘTINI NETĂIATI ÎMPREJUR ȘI ÎN AFARA ISRAELULUI ȘI NICIDECUM ÎN SÂNUL SPIRITULUI Iudeu de a crede și mai ales creștini ai păgânătății creștinați de un Pavel, fost Saul, un prigonitor al creștinilor, ciudat nu-i așa, ce nu descinde din linie apostolică dreaptă și de cineva ce nu a avut acces direct la învățătura lui Isus și la Isus însuși? Înclinați am fi să acordăm națiilor creștinate din linia lui Pavel denumirea de Pavelieni și nicidecum creștini!

EU OM DE RÂND, MIREAN ÎN LIMBAJ CLERICESC AM ÎNDRĂZNIT A JUDECA LUCRURI DUHOVNICEȘTI FĂRĂ A FI DUHOVNIC DE ACEEA CU IERTARE SĂ-MI FIE DAR UNEORI ÎMI AMINTESC CE-A ZIS DOMNUL CĂ DACĂ NU MAI EXISTĂ PROROCI CULEGATORII DE MĂSLINE ȘI CIOBANII VOR PURTA CUVÂNTUL DOMNULUI DE CIOBAN NU ȘTIU, DAR UN MĂSLIN ÎN GRĂDINĂ AM, AȘA CĂ M-AȘ PUTEA ÎNCADRA LA ACEASTĂ CATEGORIE, ASTFEL SOCOTIND NU E MUSAI SĂ-L LĂSĂM PE PAVEL A NE EXPLICA CE ESTE ȘI CE NU ESTE LUCRU DUHOVNICESC! CĂCI SOCOTIND RELIGIA CA MOD DE VIAȚĂ ȘI NU CA O CREDINȚĂ ÎN SINE ATUNCI LUMESCU DEVINE DUHOVNICESC ȘI DUHOVNICESCUL LUMESC!

ATÂT BIBLIA CÂT ȘI SCRIPTURILE SUNT SOCOTITE DE CĂTRE TOȚI CREDINCIOȘII CĂRTI SFINTE; ÎNSĂ ACEASTĂ SFINȚENIE ATÂT DE MULT ACLAMATĂ DE-A LUNGUL SECOLELOR NU A FĂCUT ALTCEVA DECÂT DE A IZOLA FĂRĂ ACCES O ÎNVĂȚĂTURĂ, PE CÂT DE DIFICILĂ PE ATÂT DE UNICĂ PRIN ASPECTUL EI. CEI CARE S-AU OCUPAT CU SCRIEREA LOR FIIND SAU NU SUB INFLUENȚA DIVINĂ AU CONTROLAT ÎN ÎNTREGIME ȘI FĂRĂ DREPT DE APEL SUFLAREA ȘI AU COORDONAT ÎN ACEST MOD O IMAGINE GHIDATĂ A UNEI RELIGII CLIȘEU; ORI SCRIND LA FINELE BIBLIEI RESPECTIVELE CUVINTE:

„De va mai adăuga cineva ceva la ele ....iar de va scoate cineva din cuvintele cărții acestei proorociri!” APOCALIPSA CAP. 22 SECȚIUNE DIN 18 - 19,

ESTE EFECTIV PE CETLUIREA ȘI ÎNCHEIEREA UNUI CICLU PRESTABILIT ȘI TRASAT DE LA CARE NU EXISTĂ ABATERE ȘI DEZBATERE, CARE EFECTIV ÎN CONTINUARE SUNĂ CA UN BLESTEM, „Dumnezeu va scoate partea lui din pomul vieții și din cetatea sfântă și de la cele scrise în cartea aceasta ...” CONVENABIL NU-I AŞA? AŞA S-A VRUT ... ÎN FOND NU A FOST SĂ FIE AŞA - CU TOATE CĂ O SINGURĂ BIBLIE EXISTĂ, CU TOATE CĂ NU S-A MAI ADĂUGAT NICI UN CUVINȚEL LA EA ȘI NICI SCOS, TOTUȘI S-AU GĂSIT MODALITĂȚI A MODIFICA CONȚINUTUL BIBLIEI ȘI ÎNVĂȚĂTURA EI! ASTFEL ASTĂZI, DUPĂ 2000 DE ANI DE LA SCREREA ACESTEI CĂRȚI ȘI DUPĂ APROAPE 500 -600 DE ANI DE LA TRADUCEREA EI ÎN FORMATUL LIMBII NOASTRE MATERNE - ALINIIND FORMATUL CREȘTIN ACTUAL VOM DESCOPERI O VARIETATE DIFORMĂ NEOMOGENĂ ȘI DISTRINSECĂ CE POARTĂ DENUMIREA DE ADUNĂTURĂ CREȘTINĂ ORI DE CREȘTINI ȘI BISERICI CREȘTINE DIFORMĂ ȘI NEOMOGENIZATĂ, CARE ODATĂ CU TRECEREA TIMPULUI SE ACCENTUEAZĂ PRIN PLURALITATE DAR ȘI PRIN DIVERGENȚE, DISOCIERE ȘI DIHAZMOS ȘI ASTFEL TE ÎNTREBI DIN NOU CUM POATE DESCOPERI ÎMPĂRAȚIA CERURILOR O UMANITATE AJUNSĂ LA ACEST NIVEL AL DEZBINĂRII.

SITUAȚIA PREZENTĂ ATÂT A CREDINȚEI CÂT ȘI A CREȘTINILOR ESTE PE CÂT DE JALNICĂ PE ATÂT DE DEPLORABILĂ! MESAJUL ADEVĂRATEI ÎNVĂȚĂTURI A LUI ISUS A FOST CU BUNĂ ȘTIINȚĂ ȚINUT ÎN ASCUNS SPRE A TRIUMFA ÎN TERMENI BIBLICI ACEL DIAVOL CARE ÎN FINAL PENTRU CEI CE NU CUNOSC NIMIC DESPRE ACEST PERSONAJ MITOBIBLIC - SPECIFIC: CĂCI DIAVOLUL NU ESTE ALTCEVA DECÂT UN DUMNEZEU INVOLUAT ÎNCĂ, CÂT ȘI UN PERSONAJ CARE TINDE SPRE CUNOAȘTERE DE DUMNEZEU SAU UN PERSONAJ, CARE A FOST ÎN GRAȚIILE DIVINE, DAR CARE A CĂZUT ÎN DIZGRAȚIE PRIN NEASCULTARE ȘI PEDEPSIT PRIN CĂDERE DIN ATRIBUȚIILE DUMNEZEIEȘTI...ÎN CONTRADICȚIE CU OMUL CARE-L VREA O PARTE A FANTEZIEI SALE BOLNAVE; ȘI REVENIND LA RESTRICTIONAREA DIN PARTEA UNEI ANUMITE PĂTURI - CUNOSCUTĂ BINE LUMII ACEASTĂ PĂTURĂ - A CUNOAȘTERII ADEVĂRATEI ÎNVĂȚĂTURI A LUI ISUS ȘI A PROPOVĂDUIRII ADEVĂRATEI EVANGHELII A LUI ISUS, CARE ESTE ÎMPĂRĂȚIA CERURILOR ȘI

NICIDECUM SUMARUL INTRODUCTIV ȘI INFORMATIV AL PREZENTELOR EVANGHELII!

GÂNDINDU-MĂ LA CENZURA CLERICO-MONAHALĂ ȘI LA INFORMAȚIILE LĂSATE E CA ȘI CUM S-A SPUS DESPRE EXISTENȚA UNEI COMORI, DESPRE ÎNTOCMIREA UNEI HĂRTI FĂRĂ COORDONATE GEOGRAFICE ȘI DESPRE ALEGAREA UNUI CONTINENT: LIPSEȘTE CEVA? FIRESTE CĂ NU, POATE BUNĂVOINTĂ ȘI SPIRIT DE AVENTURĂ ÎN CĂUTAREA COMORII! IATĂ-I ȘI PE CREȘTINI ALINIAȚI, EVANGHELIZAȚI, BOTEZAȚI, MÂNTUIȚI ȘI ÎNARMAȚI CU O CREDINȚĂ CARE FIREȘTE NU ESTE A LOR, CARE CHIPURILE ... CAUTĂ. CAUTĂ COMOARA MULT VISATĂ. ȘI PE CÂND EI O CAUTĂ, ALȚII HUZURESC PE URMA EXPEDIȚIEI LOR, NU-I NIMIC - SFATUL MEU: RÂVNIȚI COMOARA SUFLETULUI VOSTRU CÂȘTIGÂNDU-L! LICHIDAȚI BALIVERNELE ȘI ERARHIILE!

LIBERTATE CREDINȚEI VOASTRE! AMIN!

CAPITOLUL 5

MAEȘTRI SPIRITALI

A ÎNCERCA SĂ AJUNGEM SINGURI LA CUNOAȘTERE E DE LA GREU LA IMPOZIBIL, IAR ȘANSA DE A GĂSI ACEL MAESTRU SPIRITAL CE NE VA ÎNDRUMA PE CALEA CUNOAȘTERII ESTE DE LA RARĂ LA INEXISTENȚĂ. ATUNCI UNDE SUNT ASTĂZI ACEȘTI MAEȘTRI SPIRITALI ȘI CINE SUNT EI?

DACĂ ESTE SĂ ANALIZĂM PREZENTELE RELIGII ATUNCI AR ÎNSEMNA CĂ CEI CE SUPLINESC ROLUL DE MAEȘTRI SPIRITALI NU SUNT ALȚII, PENTRU CREȘTINISM VORBIND, DECÂT PREOȚII, PREZBITERII ȘI PASTORII ACTUALELOR BISERICI EXISTENTE ÎN PERIMETRIUL CREȘTINISMULUI. ASTFEL SE PREZINTĂ ASTĂZI GHIDUL SPIRITAL PENTRU ACEI ASPIRANȚI CE VOR SĂ-L CUNOASCĂ PE DUMNEZEU; PREZENTUL GHID SPIRITAL AFLAT SUB FORMA PREOȚILOR, PASTORILOR ȘI PREZBITERILOR NE DUCE CU GÂNDUL LA O ÎNTREBARE: REPREZINTĂ CU ADEVĂRAT ORI SUNT EI PARTE INTEGRANTĂ A GHIDULUI SPIRITALITĂȚII CREȘTINE? RĂSPUNSUL NE ARUNCĂ SĂ ÎNCLINĂM SPRE DA, DEOARECE NU EXISTĂ ALTĂ FORMĂ ORI ALTA MODALITATE DE A ÎMPĂRTĂȘI ȘI TRANSMITE ÎNVĂȚĂTURA, CUNOAȘTEREA ȘI CALEA SPRE DUMNEZEU - ACEȘTIA SUNT CEI CE DEȚIN CUNOAȘTEREA ORI CEL PUȚIN...ÎNVĂȚĂTURA!

RENUNȚÂND LA IRONIE - ADEVĂRUL NE DEZVĂLUIE FAPTUL CĂ AȘA CUM NU EXISTĂ PĂDURE FĂRĂ USCĂTURI TOT AȘA MULTI DIN TRE ACEȘTI PREOȚI, PREZBITERI ORI PASTORI SUNT LIPSIȚI TOTAL DE CUNOAȘTERE, DE ÎNVĂȚĂTURĂ, ORI DE ACEL HAR CU CARE AR FI TREBUIT SĂ FIE ÎNZESTRAȚI DE DUMNEZEU, ÎNCLINĂ SARCINA PE CARE O AU, REDUCÂND-O LA O SIMPLĂ SLUJBĂ ORI MESERIE; ACEȘTIA DIN URMĂ CREAZĂ O IMAGINE NU TOCMAI DORITĂ ȘI PUN ÎN UMBRĂ, ÎNDOIALĂ ȘI ÎNCERTITUDINE MISIUNEA ADEVĂRAȚILOR ÎNDRUMĂTORI CARE DEȚIN DEVOTAMENTUL, AFECȚIUNEA, PUTEREA, ÎNCREDEREA, CUNOAȘTEREA ȘI ADEVĂRATUL HAR SPRE A CĂLĂUZI

ASPIRANȚII CREȘTINI SPRE DRUMUL PURIFICĂRII ȘI ASTFEL CREȘTINISMUL ARE UN PROGRES, GEN HAI LA HORA MARE, DOI PAȘI ÎNAINTE, UNUL ÎNAPOI ...

AU TRECUT 2000 DE ANI DE LA RĂSTIGNIREA ADEVĂRATULUI ÎNVĂȚĂTOR, UNICULUI, SUPREMULUI MAESTRU SPIRITUAL AL CREȘTINILOR: ISUS HRISTOS - SURSA, PAVĀZA ȘI CĂLĀUZA PREZENTILOR ÎNDRUMĂTORI; DE ATUNCI S-AU PERINDAT ȘI SACRIFICAT NENUMĂRATE VIEȚI OMENEȘTI DATORITĂ NECONCORDANȚEI ÎN MATERIE DE OPINII ÎN CEEA CE PRIVEȘTE CALEA SPRE DEVOȚIUNE.

A EXISTAT ȘI EXISTĂ ÎNCĂ O IMENSĂ ȘI INCREDIBILĂ GREȘEALĂ ÎN PROMULGAREA VIEȚII CREȘTINĂTĂII ȘI TOTUL SE REZUMĂ LA ACEASTĂ CATEGORIE DE PREOȚI - PREZBITERI – PASTORI, FAMILIA AM PUTEA SPUNE DUHOVNICEASCĂ CARE CONSIDERÂND CĂ DETINE PUTerea SPIRITALĂ ȘI ARE CONTROLUL A TOT CE REPREZINTĂ SUFLARE VIE ȘI-A EXTINS SUPREMAȚIA ÎMPUNÂNDU- ȘI NECONDIȚIONAT LEGILE; LEGI CARE NEFIIND DE ORDIN JURIDIC, CI DE ORDIN SPIRITAL NU PUTEAU CREEA ÎMPOTRIVIRE ORI NEASCULTARE ÎN RÂNDURILE CREȘTINILOR: CE PUTERE ARE OMUL DE RÂND – ORI PUTERA DE VETO A ACESTUIA ÎN FAȚA AȘA CUM SE CREDE – A REPREZENTANȚILOR LUI DUMNEZEU PE PĂMÂNT! ȘI ÎNTOTDEAUNA, PENTRU A SE MENȚINE ÎN FORȚĂ ȘI PUTERE - LEGEA SPIRITALĂ S-A ÎMPLITIT CU CEA JURIDICO-STATALĂ, PUTERA PĂTURII PREOȚIMII A FOST GĂSITĂ ÎNCĂ DIN TRECUTURI ALĂTURI DE LATURA PUTERII REGILOR ȘI ÎMPĂRAȚILOR LUMII; MERGÂND MÂNĂ ÎN MÂNĂ, FUZIONÂND, AȘA CUM AM MAI SPUS IROD ȘI CAIAFA (REGELE ȘI MARELE PREOT) ACESTE DOUĂ PUTERI PUTEAU SUBJUGA ÎN VOIE POPOARELE. ACESTE LUCRURI S-AU ÎNTÂMPLAT DE-A LUNGUL A SECOLE LUNGI DE CONFRUNTĂRI TUMULTOASE A RELIGIEI; IAR TOATĂ ISTORIA ESTE SCRISĂ CU SÂNGELE MARTIRILOR CĂZUȚI NEVINOVAȚI, SACRIFICÂNDU-SE UNUI CREZ ORI UNEI IDEI. ASTĂZI SITUAȚIA ESTE REALMENTE AMELIORATĂ ȘI SCHIMBATĂ DAR...IDENTICĂ, IAR VECHIUL SISTEM CU LEGILE SALE A RĂMAS LA FEL, ÎNCÂT CEI NEMULȚUMIȚI DE O ANUMITĂ ORIENTARE RELIGIOASĂ O SCHIMBĂ CREÂNDU-ȘI ALTA, CREZÂND ASTFEL CĂ SCAPĂ DE SISTEM! ÎNSĂ IEȘIND DIN UNUL VECHI ȘI INTRÂND ÎN UNUL NOU NU S-A ÎNTAMPLAT NIMIC CI DOAR AI SCHIMBAT UN CULT CU ALTUL! AVÂND CA BAZĂ ACEEAȘI SCRIPTURĂ - SCHIMBÂND ȘI REGLÂND ORI

ARGUMENTÂND NOI LEGI, NU SE AJUNGE LA O SOLUȚIE CI LA UN COMPROMIS ȘI LA O AUTOMUȚUMIRE NIMIC MAI MULT, CĂCI VIAȚA NE DEMONSTREAZĂ ACEEAȘI ATITUDINE DIN PARTEA TUTUROR CONDUCĂTORILOR ORI ÎNDRUMĂTORILOR RELIGIOȘI: ORICE REPREZENTANT (MEMBRU) AL UNEI GRUPĂRI LA SIMPLA ÎNCĂLCARE A UNEI LEGI DIN INTERIORUL GRUPĂRII VA FI SANCTIONAT! PE CÂND ÎNSĂȘI PAVEL SPUNEA CĂ PRIN LEGE NU SE ÎNDREAPTA NIMENI - ATUNCI CINE GREȘEȘTE - MEMBRUL GRUPĂRII ORI CONDUCĂTORUL ACESTEIA?!

NU SE ȘTIE CUM CIRCULĂ SISTEMUL VALORILOR ÎN BISERICI, DAR DE LA UNELE SIMPLE REGULI S-A AJUNS PE ALOCURI LA ADEVĂRATE ABATERI DE LA CĂILE FIRESCULUI, DACĂ EXISTĂ UN FIRESC! DESIGUR NU E TREABA MEA SĂ MĂ ÎNTREB CUM ȘI DIN CE TRĂIEȘTE UN PREOT ORI PASTOR DAR DAT FIIND CĂCI CURIOZITATEA M-A IMPINS PÂNĂ ACOLO M-AM ÎNTREBAT: CUM? NU E GREU DE AFLAT DACĂ URMĂRIM ACTIVITATEA SA! DIN CE? ESTE IARĂȘI EXEMPLIFICAT ÎN BIBLIE - PRIN JERTFELE ADUSE DE ENORIAȘI, DIN ZECIUIALĂ ȘI MAI NOU DIN SALARIUL ASIGURAT DE STAT, INVESTIȚIE STATALĂ SIGURĂ, MODALITATE PRIN CARE STATUL ARE CLANUL PREOȚESC LA DEGETUL LOR CEL MIC, ACOLO UNDE ORICE ORDIN SAU SISTEM OBLIGAȚIONAL DE LEGI ÎNTÂMPINĂ REZistență DIN PARTEA MULTIMII INTERVINE DOJENITOR POPA LA BISERICA PUNÂND MIRENII LA PUNCT DACĂ NU SIMȚI FRICA AMENZII VEI SIMȚI FRICA DE DUMNEZEU...AȘA SE LUCREAZĂ ÎN NOUL SISTEM MÂNĂ ÎN MÂNĂ ȘI MÂNĂ DE LA MÂNĂ. DECI ACESTE JERTFE ÎNCEP ȘI SE MOȘTENESC ÎNCĂ DE LA ÎNFIINȚAREA PREOȚIEI PRIN NEAMUL PREOȚIEI LUI ARON; DACĂ SE CITEȘTE CU ATENȚIE SE VEDE CĂCI JERTFA ÎN ANIMALE LA ACEA VREME – ANIMALE CE PRISOSEAU PE ATUNCI - SE FĂCEA ÎNTR-UN MOD TARE CIUDAT CU UN RITUAL COMPLEX ȘI AMĂNUNȚIT CARE DUPĂ CREZUL DE ATUNCI ISPĂȘEA PĂCATUL! SĂ URMĂRIM DAR CE REȚINEA PREOTUL PENTRU EL ȘI CE ADUCEA ARDERE JERTFĂ LUI DUMNEZEU:

„Apoi să iei din berbec grăsimea și coada lui, grăsimea ce acoperă măruntaiele, seul de pe ficat, amândoi rărunchii și grăsimea de pe ei și șoldul drept; pentru aceasta este berbecul pentru sfințirea în preot. Să le pui toate pe brațele lui Aron și pe brațele fiilor lui, ca să le aducă legănându-le înaintea Domnului. Apoi să iei acestea din mâinile lor și să le arzi pe jertfelnic, ardere de tot spre bună mireasmă înaintea Domnului. Aceasta este jertfa Domnului. Să iei

pieptul berbecului, care este pentru sfîntirea lui Aron și să-l duci înaintea Domnului legănându-l aceasta va fi partea ta. Să sfîntești pieptul legănat și spata legănată care au fost ridicate înaintea Domnului din berbecul cel pentru sfîntirea lui Aron și a fiilor lui și aceasta să fie prin lege veșnică pentru Aron și fii lui din cele ce aduc fii lui Israel, căci acesta e dar ridicat din cele ce vor aduce fii lui Israel ca jertfă de pace darul ridicat Domnului.” IEȘIREA [EXODUL] CAP. 29, VERS. 22, 24 – 28.

ÎNDOIELNIC CA ACEASTĂ LEGE CARE PROMULGĂ GHIFTUIREA PREOȚILOR PE SPINAREA POPORULUI SĂ VINĂ DE LA DUMNEZEU, CĂCI DACĂ DUMNEZEU ȘI-A ALES COADA BERBECULUI CU SEUL ȘI GRĂSIMEA, IAR LUI ARON I-A OFERIT PIEPTUL ȘI MUȘCHIULEȚUL ATUNCI ZIC: DREAPTA ÎMPĂRTEALĂ A OFERIT! DOAR CĂ ÎNTRE TIMP A EVOLUAT CHIAR ȘI IAHVELE IUDEILOR ȘI A TRECUT DE LA GRĂTARUL DE MIEL, OI, ȚAPI, BERBECI ȘI CĂTE UN PORUMBEL PE ICI PE COLO, SĂ NU UITĂM CUM LA OMORÂT CAIN PE ABEL FIINDCĂ IAHVE, CARNIVORUL NU A CĂUTAT IDENTIC LA JERTFELE ADUSE DE CEI DOI, CI A ALES JERTFA DE CĂRNITĂ ÎN DETRIMENTUL LEGUMELOR ȘI VEGETALELOR LUI CAIN CĂCI DEH IAHVE NU ERA VEGETARIAN PE ATUNCI, IAR PENTRU EL ATUNCI MIREASMA PLĂCUTĂ ÎNAINTEA LUI ERA FUMUL ÎNECĂCIOS DE LA ARDEREA GRĂSIMII ȘI SĂULUI PE ALTAR, CĂ DOAR NU FĂCEA ARON TOCHITURĂ LA CEAUN SAU MICI LA GRĂTAR ...CA MAI APOI GUSTURILE ȘI MIRESMELE SĂ FIE ÎNCET, ÎNCET ÎNLOCUITE CU SMIRNĂ, TĂMÂIE ȘI ALTE MIRODENII, IAR JERTFELE, AICI E O POVESTE LUUUNGĂ, ÎNSĂ PRIN ISAIA AFLĂM CĂ ACEASTA NU PLACE LUI DUMNEZEU:

„Ce-mi folosește mulțimea jertfelor voastre? zice Domnul. M-am săturat de arderile de tot cu berbeci și de grăsimea vițelor grași și nu mai vreau sânge de tauri miei și țapi! Când veneați să le aduceți cine vi le ceruse.” ISAIA 1, 11 / 12.

ÎNTOTDEAUNA CÂND O LEGE NU AJUTĂ EA TREBUIE RADICAL MODIFICATĂ ORI SCHIMBATĂ ÎN MOD AUTOMAT CUVÂNTUL LUI DUMNEZEU „M-AM SĂTURAT” DENOTĂ FAPTUL CĂ ISAIA S-A TREZIT ȘI A CONȘTIENTIZAT INUTILITATEA ACESTEI LEGI; CĂCI EVREII SE ÎMBULZEAU LA UȘA CORTULUI CU CÂRDURI DE ANIMALE SPRE JERTFĂ, DAR VIAȚA LOR NU CUNOȘTEA NICI O SCHIMBARE PRIN ACEASTĂ JERTFĂ, ERA UN LUCRU FĂCUT ÎN VAN, UN RITUAL INUTIL FĂCUT DUPĂ ȘTIINȚA OMULUI ACELOR VEACURI. GĂSIM ÎN

EXPLICAȚIILE DATE PE BAZA TRADUCERII LUI CORNIELESCU ÎN EXODUL [IEȘIREA] URMĂTORUL TEXT:

„ÎN TIMP CE PREOTIA ȘI MULTIMEA DE JERTFE TREBUIA SĂ LE VORBEASCĂ DESPRE O CALE DE IEȘIRE DE SUB IMPERIUL VINOVĂȚIEI SPRE O VIAȚĂ DE IERTARE, CURĂȚIE, RESTAURARE A PĂRTĂШIEI ȘI ADEVĂRATA ÎNCHINARE.”

FAPTUL CĂ TREBUIA, ESTE DE LA ADEVĂRAT LA INCREDIBIL DE ADEVĂRAT. ACEST CUVÂNT DIN TEXT „TREBUIA” CONFIRMĂ INUTILITATEA, NEÎNTELEGERA ȘI PROASTA ADMINISTRARE A JERTFELOR. DACĂ JERTFELE AR FI AVUT IMPACT ȘI AR FI PRODUS UN EFECT INTERIOR ÎN VIETILE OAMENILOR ATUNCI REALISMUL LUI „TREBUIA”, AR FI DEVENIT POATE ASTĂZI DE LA SIMPLA PRACTICARE A UNUI RITUAL LA TRANSCENDAREA ȘI ÎNTELEGERA ÎN PROFUNZIME PRIN MODIFICAREA FINȚEI ÎN TIMPUL PRACTICII ÎN PREAJMA ALTARULUI JERTFELOR.

REALITATEA NE DEMONSTREAZĂ CĂ NEÎNTELEGERA A CREAT O TURNURĂ NEAŞTEPTATĂ A LUCRURILOR: DUMNEZEU NU A CREAT JERTFELE PENTRU SINE, DAR ELE ERAU ADUSE ȘI CIRCULAU ÎN FINAL CA O FORMĂ DE ÎMBLÂNZIRE (UN PLOCON, CADOU, DAR) A DIVINITĂII, ADUSĂ DE PĂCĂTOȘI PRIN OFRANDA JERTFEI LA ADRESA PĂCATULUI LOR, SĂ NU UITĂM CĂ PÂNĂ APROAPE DE NOI AU EXISTAT BISERICI CUM AR FI BISERICA CATOLICĂ CARE CONTRA UNEI SUME FIXE ÎȚI OFEREAU UN ZAPIS LA MÂNĂ ÎN CARE BISERICA ÎȚI ACORDA O CIRCULARĂ CU IERTAREA PĂCATELOR. ÎN FOND DACĂ JERTFA ESTE REVELAȚIE DUMNEZEIASCĂ ATUNCI UTILITATEA JERTFEI E INUTILĂ CĂCI DUMNEZEU NU DE JERTFĂ ARE NEVOIE, CI DE TREZIREA PRIN JERTFĂ A JERFITORULUI! DAR ACEASTĂ TREZIRE A FOST MENITĂ SĂ RĂMÂNĂ ÎN TRANSĂ ȘI TRANSFORMATĂ ÎN RITUAL. LA ACEASTĂ SITUAȚIE ACTUALĂ AU CONTRIBUIT ATÂT VECHII, CÂT ȘI NOIII PREOȚI CARE NU TREBUIAU SĂ NE VORBEASCĂ CI SĂ NE TREZEASCĂ LA SIMȚIREA JERTFEI ȘI NU LA MARIONETIZAREA EI. CA APOI DE LA ISUS S-A ÎNȚELES SEMNIFICAȚIA ADEVĂRATEI JERTFE CA ÎN FINAL SĂ SE CADĂ ÎN ACEEAȘI TRANSĂ DEPĂRTÂNDU-NE CU TOȚII DE ITINERAR - DEȘI PURTĂM HARTA CU TRASEUL CE TREBUIE SĂ-L PARCURGEM ÎN MÂINI ȘI-N CUVÂNTUL EVANGHELIEI!

ACEASTĂ ORBIRE CE PERSISTĂ ÎNCĂ ÎN PRACTICAREA ADEVĂRATÉI JERTFE – ORBIRE PE CARE NOUA PREOTIME O MENTINE ȘI ȚINE UMANITATEA DEPARTE DE SECRETUL IZBĂVIRII PRIN JERTFA ȘI DE ÎNTELEGEREA ȘI PRACTICAREA ADEVĂRATÉI JERTFE PE CARE NE-A ADUS-O ȘI NE-A PREZENTAT-O PRIN EXEMPLUL SĂU MÂNTUITORUL!

MAI TÂRZIU ÎNSĂ, DE LA HRISTOS, DEȘI NELĂMURIREA DESFIINȚĂRII PREOTIEI NU E CLARĂ, CEL PUȚIN A DISPĂRUT VECHEA PREOTIME DIN VECIUL TESTAMENT; AŞA PARE, TOTUȘI NU PUTEM FI SIGURI DE ACEST LUCRU FIINDCĂ DIN GURA LUI ISUS NU AFLĂM NICI UN CUVÂNT ÎN ACEST SENS; EL CEL MULT I-A CERTAT, DAR NU I-A DESFIINȚAT CĂCI ÎNSUși EL, ISUS, ESTE CEL CE TRIMITE DUPĂ CE A VINDECAT LEPROSUL LA PREOT SPUNÂNDU-I:

„Iar Iisus i-a poruncit să nu spună nimănu, ci mergând, arată-te preotului și pentru curățirea ta, du jertfa precum a orânduit Moise spre mărturie lor.” LUCA – 5, 4.

IATĂ UN LUCRU CE FACE PE EVREI SĂ-ȘI CONTINUIE VEHILE RITUALURI, DEȘI CONSIDER CĂ ACEASTĂ ATITUDINE A LUI ISUS A FOST MAI MULT PENTRU A NU-I SMINTI PE EI, PE CEI VINDECAȚI ȘI NEPREGĂȚIȚI ÎNCĂ ÎN PRIMIREA BRUȘTE A UNEI NOI ÎNVĂȚĂTURI, EXISTĂ CONTRADICȚII ASTĂZI ÎN CEEA CE PRIVEȘTE PREOTIMEA NOUĂ, PREOTIME CARE S-A CREAT PRIN NOUA LEGE. TOTUȘI ACESTE CONTRADICȚII NU SCHIMBĂ CU NIMIC SITUAȚIA ȘI NU NE ADUC ÎN REALITATE A CEEA CE POATE ÎNSEMNA UN PREOT, CĂCI PARALELA VECHE CONTINUĂ CU CEA NOUĂ ȘI INEFICIENTA SE CONSTATĂ ÎN VIAȚA PLINĂ DE TOATE NEAJUNSURILE ȘI NEÎMPLINIRILE CREȘTINIILOR AFLAȚI SUB ÎNDRUMAREA UNEI ASTFEL DE PREOTIMI.

FIREȘTE NU VREAU SĂ PAR PRIN CEEA CE SCRIVU DINTRE ACEI CĂRTURARI - DEȘI NU SUNT CĂRTURAR, DAR PRIN FAPTRUL CĂ SCRIVU POT FI CONFUNDAT - DESPRE CARE MÂNTUITORUL SPUNEA: „Vai vouă cărturarilor și fariseilor fățarnici! Că închideți Împărația Cerurilor înaintea oamenilor; Că voi nu intrați și nici pe cei ce vor să intre nu-i lăsați.” MATEI - 19, 13. ACEST FAPT ESTE VALABIL ȘI ÎN ZIUA DE ASTĂZI; DAR DACĂ PRIN CEEA CE SCRIVU REPREZINT O PIEDICĂ OAMENILOR PE DRUMUL CE DUCE ÎN ÎMPĂRAȚIA CERURILOR ATUNCI SĂ-MI DEMONSTREZE CINEVA CĂ ACTUALII PREOTI PRIN CEEA CE FAC ASTĂZI CONDUC LUMEA

EXACT ÎN ÎMPĂRĂȚIA LUI DUMNEZEU. DACĂ EXISTĂ LA UNII ÎNFIINȚATĂ LISTĂ DE PREȚURI PENTRU SERVICIILE RELIGIOASE PE CARE LE PRESTEAZĂ; S-A AJUNS PÂNĂ ACOLO NEBUNIA ÎNCÂT SĂ SE CREEZE TARIFE! ÎNCĂ PUȚIN ȘI UN LOC ÎN ÎMPĂRĂȚIA LUI DUMNEZEU ÎN OPINIA ACTUALILOR VA AVEA UN PREȚ MATERIAL, UN PREȚ OARECARE CE VA INTRA FIREȘTE ÎN BUZUNARUL LOR; DEPARTE DE CEL REAL, DE CEL SPIRITUAL CE VA INTRA ÎN SÂNUL LUI DUMNEZEU!

„ȘI RĂUL PLEACĂ DE SUS ÎN JOS, CĂCI ACEIA CARE AR TREBUI SĂ VESTEASCĂ EVANGHELIA CURATĂ, CUM A PREDICAT-O APOSTOLUL ANDREI SPRE A TREZI POPORUL LA O ALTĂ VIAȚĂ-I DAU MORFINĂ PRIN CEREMONII SI RITUALURI ȘI-I SFINȚESC CU BUSUIOCUL CA SĂ MEARGĂ MAI DEPARTE SPRE PERZANIE VEŞNICĂ”, ACESTE CUVINTE PLINE DE DUHUL UNUI ADEVĂR TULBURĂTOR ȘI DUREROS CARE REFLECTĂ ÎNSĂ REALITATEA FACE REFERIRE PETRU POPOVICI ÎN CARTEA SA: „EȘTI TU SIGUR CĂ EȘTI CREȘTIN?”

PARADOXUL ȘI INEFICIENȚA UNEI ASTFEL DE URZELI SPIRITUALE DUCE ȘI ADUCE OMENIREA ÎN FAȚA UNEI DISPERĂRI ȘI A UNEI NEBUNII PLICTISITOARE! TOT CE SE FORMEAZĂ ȘI SE NAȘTE NOU DUCE ȘI SE COMPORTĂ DUPĂ PRIMII PAȘI CA ȘI VECHIUL. NIMIC NU SE SCHIMBĂ, NIMIC NU EVOLUEAZĂ, TOTUL SE MENȚINE ÎN UMBRA SINISTRĂ A UNEI DISTRUGERI CE PLANEAZĂ LA ORIZONTURI ȘI ACEST MONSTRUOS PROGRES NE CONDUCE TOTODATĂ SPRE PISCUL UNUI NECURMAT ȘI INEVITABIL CATACLISM; LEGEA UNIVERSALĂ CARE DOMINĂ ACTUAL NE SUNĂ ÎN URECHI SPĂRGÂNDU-NE LINIȘTEA CU ECOUΛ EI: BINELE NU E PENTRU TOȚI! SE SPUNE CĂ MULȚI SUNT CHEMĂȚI - DE CE MULȚI ȘI NU TOȚI - DAR PUȚINI ALEȘI! ÎN CE CONSTĂ ALEGAREA ȘI CINE O PUNE ÎN EXERCIȚIU ȘI PE CE CRITERII? VAGĂ CONSOLARE - NU EXISTĂ FAVORIZARE! MULȚIMEA NU BENEFICIEAZĂ DE AȘA CEVA. CU TOȚII SUNT SORTI-ȚI MASACRULUI - DECI CU TOȚII LA MASACRU - TRAIASCĂ MASACRAREA!!! NIMICUL ESTE PENTRU CEI MULȚI, TOTUL ESTE PENTRU PUȚINI! VIETUIASCĂ DECI ALESII, LSTRUINDU-ȘI FAȚARNICIA ÎN PROPRIILE LEGI CU CARE-ȘI PĂZESC SCOPURILE - SUNTEM UITAȚI ȘI ABANDONAȚI ÎN CENUȘA TIMPULUI! SUNTEM JALNICI CA UMANITATE, SUNTEM ARUNCĂȚI ÎN LABIRINTUL RELIGIEI ... LABIRINTUL PIERZANIEI!

ÎN ORICE FIINȚĂ UMANĂ EXISTĂ O LEGE, EXISTĂ O LEGE LATENTĂ, NEROSTITĂ, NEPRONUNȚATĂ; INSTINCTUL O PĂSTREAZĂ SECRETĂ INTACTĂ ȘI IMACULATĂ. FIECARE SPIRIT CONȚINE O LEGE UNIVERSALĂ - PENTRU CEI PIERDUȚI ÎN CAREUL DE LEGI, CAREU SORTIT SCĂPĂRII, VOR FI PIERDUȚI! PENTRU CEI PASIVI CÂT ȘI PENTRU SCEPTICI, PENTRU ACEI CE-ȘI ASCULTĂ INSTINCTUL - VIAȚA VA CĂPĂTA O ALIURĂ DURĂ ȘI VA AVEA O PERSPECTIVA CIUDATĂ, DAR PROBABIL SALVATOARE, E CA ȘI CUM AR ÎNCERCA SĂ CÂȘTIGE LINIȘTEA ÎN FAȚA ZGOMOTULUI. CUM POATE ACOPERI LINIȘTEA TUMULTUL?! ZGOMOTUL SUNT LEGILE DATE, LINIȘTEA E INSTINCTUL CONSERVAT, CEL CE AJUNGE SĂ-ȘI GÄSEASCĂ PACEA ÎN CEL MAI INFERNAL ZGOMOT - A ÎNVINS! CĂCI DOAR ÎN VÂLTOAREA TUMULTULUI ȘI VÂRTEJUL TORNADELOR VIEȚII, ÎN INTENSITATEA MONSTRUOASĂ A ZGOMOTULUI LEGILOR INEFICIENTE SE POATE GÄSI LINIȘTEA: ADEVĂRATA LINIȘTE SUFLETEASCĂ! ESTE O ARTĂ SĂ CALCI PE ȘERPI FĂRĂ A FII MUȘCAT! E O ARTĂ SĂ CERTI VÂNTURILE, FURTUNA ȘI MAREA SĂ SE LINIȘTEASCĂ ORI SĂ PRIMEASCĂ LINIȘTEA TA CÂND AI PUTERA HRISTICĂ ORI SĂ-ȚI TRĂIEȘTI EFECTIV LINIȘTEA ÎN MIJLOCUL TUMULTULUI CÂND PUTERA HRISTICĂ ÎN TINE NU ARE AMPLITUDINEA MAXIMĂ SAU ÎN CAZUL NEFERICIT SĂ FACI INCONȘTIENT PARTE DIN TUMULT CÂND HRISTICUL LIPSEȘTE CU DESĂVÂRŞIRE DIN TINE.

LUCRU LĂMURIT RĂMÂNE PENTRU TOȚI CĂ ISUS A SCHIMBAT ȘI TRANSFORMAT RADICAL CURSUL VECHILOR RÂNDUIRI. PERSONAL, EL, NU A ADUS VERBAL NICI O ARGUMENTARE, CI A SPUS CĂ NU SCHIMBĂ LEGEA CI O ÎMPLINEȘTE, EL TRANSFORMĂ PRIN ÎMPLINIRE, EL DEVENEAE LEGE VIE PRIN ACȚIUNE ȘI FAPȚĂ ȘI O CREDINȚĂ (ÎNCREDERE) NESTRĂMUTATĂ ÎN TATĂL. MAI TÂRZIU, DE LA APOSTOLI ÎNCEPÂND, AU PORNIT SCHIMBĂRILE, EI AU ZIDIT CREȘTINĂTATEA PE TEMELIA DEJA EXISTENTĂ CE ERA ISUS HRISTOS! AVÂNDU-L GHID PE MÂNTUITORUL, EI AU CREAT ȘI DAT STIL NOII CREȘTINĂTĂȚI. DE LA ACEȘTI PĂRINȚI APOSTOLICI A PORNIT PROPOVĂDUIREA EVANGHELIEI ȘI PARADOXAL EA A FOST PRIMITĂ PE PĂMÂNT STRĂIN ȘI DE POPOARE CLASIFICATE CA PĂGÂNE ȘI STRĂINE; IAR POPORUL ȘI PĂMÂNTUL ÎN MIJLOCUL ȘI PE TERITORIUL CĂRUIA S-AU DESFĂȘURAT TOATE ACESTE MINUNI AU RĂMAS RECI ȘI INDIFERENȚI LA TOT, ELIMINÂND AŞADAR VECIUL TESTAMENT CU TOATA ISTORIA SA.

„Căci dacă [testamentul] cel dintâi ar fi fost fără de prihană, nu s-ar fi căutat loc pentru al doilea.” EVREI - 8, 7.

ERA LOGIC, CĂCI NU SE MAI PUTEA CONTINUA ASTFEL, VECIUL TESTAMENT NU MAI AJUTA CU NIMIC PE EVREI, DAR ORGOLIUL LOR NELIMITAT NU-I LASA SĂ-ȘI ABANDONEZE AŞA USOR PROPRIA ISTORIE PRIN CARE S-AU CREAT ȘI AU SUBZISTAT ȘI CARE-I CARACTERIZA ȘI-I MULTUMEA DE MINUNE! DE ACEEA POATE NICI NU AU RENUNȚAT LA EL; ÎN CE PRIVEȘTE CEILALȚI - RESTUL LUMII, NICI NU AVEAU O IDEE PREA STRĂLUCITĂ DESPRE TESTAMENTUL ȘI RELIGIA EVREILOR ÎN AFARĂ DE ACELE POPOARE CARE INTRAU ÎN CONTACT DIRECT CU EI; CĂCI VECIUL TESTAMENT [TORA] NU ERA UNIVERSALĂ CI SE REFEREA STRICT LA POPORUL EVREU, ERA AM PUTEA SPUNE NU CU TENTĂ TOTAL RASISTĂ DEȘI CARACERUL LUI IAHVE VORBEȘTE DE LA SINE DESPRE CUM ERA COMPORTAMENTUL Iudeilor CU RESTUL POPOARELOR, DAR UN EXTREMISM TEMBEL CU SIGURANȚĂ EXISTA. ÎN GELOZIA LOR EVREII NU LĂSAU LOC DE CARITATE ȘI ALTRUISM - DUMNEZEUL VECIULUI TESTAMENT ERA EXCLUSIV ȘI EXCLUSIVIST DOAR AL LOR, IAR EI ERAU UNICUL POPOR ALES FAVORIT ȘI FAVORIZAT AL LUI IAHVE [DUMNEZEU]. ACEASTĂ OARBĂ ȘI CRUNTĂ GELOZIE A LOR SE GĂSEȘTE REFLECTATĂ ȘI LA ELOHIM CARE NE SPUNE: „Căci tu nu trebuie să te încagini la alt Dumnezeu, fără numai Domnului Dumnezeului, pentru că numele lui este «Zelosul»; Dumnezeu este zelos.” IEȘIREA - 34, 14.

ESTE ÎNDOIERNIC SĂ EXISTE O PUTERE DIVINĂ CU ÎNSUȘIRI OMENEȘTI, ACEASTĂ CALITATE NU SE ÎNSCRIE ÎN ANALOAGELE OMULUI CE TINDE SPRE DIVIN. DAR, CE SĂ NE MAI ÎNTREBĂM DE DIRECTA FIRE DIVINĂ. ORI ACEASTĂ ATITUDINE DISPARÉ ODATĂ CU IVIREA NOII CĂI PE CARE O PROPUNE ISUS - CU MULT MAI VIABILĂ, CU MULT MAI ACCEPTABILĂ ȘI MAI UNIVERSALĂ! CALE, ÎN CARE EVREII NU SE REGĂSEAU. CARACERUL LOR, UNICAT ÎN MATERIE DE LA CREZUAL LA REFRACTAR LE-A PRODUS O ÎNȚELEGERE RECE ȘI O ATITUDINE DISTANTĂ FAȚĂ DE NOILE SHIMBĂRI CARE LI SE PROPUNEAU; EI NU SE MAI REGĂSEAU CA POPOR, CA EVREI ÎN NOUL TESTAMENT. CALEA DE AICI ESTE STRĂINA CARACERULUI LOR, DE ACEEA NEIDENTIFICÂNDU-SE CU EL L-AU RESPINS - ACCEPTÂNDU-L NEAMURILE. DE ACEEA ACEST POPOR ERA

SURD ȘI ORB! DAR ÎN CEEA CE PRIVEȘTE SURZENIA ȘI ORBIREA ACESTUI POPOR ESTE PARADOXALĂ DACĂ CITIM CU ATENȚIE CEEA CE URMEAZĂ:

„Iar el răspunzând, le-a zis: Pentru că vouă vi s-a dat să cunoașteți tainele Împărației Cerurilor, pe când acelora nu li s-a dat. Căci celui ce are i se va da și-i va prisosi, iar cel ce nu are și ce are i se va lua. De aceea le vorbesc în pilde, ca văzând, nu văd și, auzind, nu aud nici nu înțeleg. Și se împlinește cu ei prorocia lui Isaia care zice: ‘Cu urechile veți auzi dar nu veți înțelege, iar cu ochii vă veți uita, dar nu veți vedea.’ căci inima acestui popor s-a învârtoșat și cu urechile aude greu și ochii lui s-au închis, ca nu cumva să vadă cu ochii și să audă cu urechile și cu inima să înțeleagă și să se întoarcă și eu să-i tămăduiesc pe ei.” MATEI - 13, 11-15

TIMIDA ȘI FIRAVA ÎNTREBARE SE RIDICĂ: S-A VRUT ORI NU MÂNTUIREA EVREILOR? DIN CE CITIM REIESE CLAR, DEȘI ESTE IPOTETICĂ CONCLUZIA CA NU S-A VRUT, CĂCI UCENICII-L ÎNTREABAU PE MÂNTUITORUL:

„De ce le vorbești lor în pilde.” MATEI – 13, 10. IAR ISUS ÎN RĂSPUNSUL SĂU: „Ca uitându-se, să privească și să nu vadă, și, auzind, să nu înțeleagă ca nu cumva să se întoarcă să fie iertați.” MARCU - 4, 12

IATĂ DECI CĂ EVREII, POPORUL GELOS, CÂRTITOR, POPORUL ALES RĂMÂNE SUB PORUNCA UNUI BLESTEM MISTERIOS NEDEZLEGAT ÎNCĂ NOUĂ ȘI DIN ACESTE CUVINTE REIESE CLAR CĂ POPORUL ALES NU FACE PARTE DEOCAMDATA DIN PLANUL DE MÂNTUIRE AL LUMII, ASTFEL ÎNCLIN SĂ-L ACCEPT PE CIORAN CÂND DENUMEȘTE EVREII UN POPOR DE SINGURATICI, EL NE SPUNE:

„CÂND BISERICILE VOR FI PENTRU TOTDEAUNA PĂRĂSITE, EVREII VOR INTRA ÎN ELE S-AU VOR CONSTRUI ALTELE NOI, ORI - ȘI MAI PROBABIL VOR ÎNALȚA CRUCEA PE SINAGOGI. PÂNĂ ATUNCI PÂNDESC MOMENTUL ÎN CARE ISUS VA FI ABANDONAT: OR SĂ VADĂ ATUNCI, ÎN EL, PE ADEVĂRATUL MESIA? VOM AFLA LA SFÂRȘITUL ECLISIEI ..., CĂCI ORICUM, DACĂ NU SE VOR PROSTI PE NEAȘTEPTATE, NU VOR GĂSI CU CALE SĂ ÎNGENUNCHEZE ALĂTURI DE CREȘTINI ȘI NICI SĂ GESTICULEZE ÎMPREUNA CU EI. L-AR FI RECUNOSCUT PE CHRISTOS DACĂ POPOARELE NU L-AR FI ACCEPTAT DEJA, FĂCÂND DIN EL UN BUN COMUN, UN MESIA DE EXPORT. LĂSÂND STRĂINILOR AVANTAJELE EFEMERE ALE MÂNTUIRII, EVREII AU OPTAT PENTRU NEAJUNSURILE DURABILE ALE PERZANIEI. NECREDINȚA? E VINA CARE PE URMELE SFÂNTULUI

PAVEL, LI S-A TOT ADUS, ÎNVINUIRE RIDICOLĂ, DE VREME CE PĂCATUL LOR STĂ TOCMAI ÎN MAREA CREDINȚĂ FAȚĂ DE SINE” CIORAN - ISPITA DE A EXISTA.

ARDE ÎN INTERIORUL MEU O ÎNTREBARE LA CARE UN RĂSPUNS ABSTRACTIZAT ȘI IRONIC ÎMI ARUNCĂ UN SURÂS ABIA PERCEPTIBIL INFATUAT PE MARGINI DE CRIZA AMBIGUĂ A UNEI INJUSTIȚII, ADESEORI ISUS SPUNEA: „Cine are urechi de auzit să audă.” MATEI – 13, 9 CU REFERIRE LA TOȚI EVREII ȘI CU REFERIRE LA UCENICI SPUNEA: „Dar fericiți sunt ochii voștri că văd și urechile voastre că aud.” MATEI – 13, 16. DAR CHIAR DACĂ VEDEAU ȘI AUZEAU NICI UCENICII NU ERAU FAVORIZAȚI DE ÎNTELEGERE, CI O CEREAU MÂNTUITORULUI, CĂCI NICI EI NU REUȘEAU SĂ RĂSTĂLMĂCEASCĂ PILDELE, IATĂ DOVADA:

„După aceea lăsând mulțimile, a venit în casă, iar ucenicii lui s-au apropiat de el zicând: Lămuște-ne nouă pilda cu neghina din țară.” MATEI – 3, 36 .

„Iar când a fost singur, cei ce erau pe lângă el împreună cu cei doisprezece, îl întrebau despre pilde. Și le-a zis: Nu pricepeți pilda aceasta? Dar cum veți înțelege toate pildele.” MARCU – 4, 10 – 13.

„Și ucenicii lui îl întrebau: Ce înseamnă pilda aceasta.” LUCA - 8, 9.

FAPTUL CĂ LE-A VORBIT ÎN PILDE NU I-A ADUS PE EVREI ÎNTR-O LUMINA FAVORABILĂ ȘI SALVATOARE CU TOATE CA LE VORBEA ÎN ACEEAȘI LIMBĂ. LA FEL AR FI PUTUT SĂ LE VORBEASCĂ ÎN CHINEZĂ, ACELAȘI REZULTAT AR FI DAT. O ÎNTELEPCIUNE DUMNEZEIASCĂ DE NIVELUL LUI ISUS EXPRIMATĂ ÎN PILDE ÎNSEAMNĂ UN MISTER NEELUCIDAT; DE ACEEA AU INTERVENIT CA INTERMEDIARI CU SLABE ȘANSE DE A ELUCIDA ORI CONSTATA CĂ S-A ATINS ADEVĂRATUL RĂSPUNS ORI CORECTA TĂLMACIRE ...AU INTERVENIT DECI INTERPRETărILE, DE AICI LA ADEVĂR E UN DRUM LUNG, GREU ȘI ANEVOIOS!

CONFUZIA CREATĂ APOI DESPRE DESFIINȚAREA VECHII PREOȚIMI ȘI CREAREA UNEIA NOI PRODUCE ASTĂZI NU NUMAI NEMULȚUMIRE ÎN RÂNDURILE DIFERITELOR BISERICI DAR ȘI CONFLICTE; FIECARE ÎNCEARCĂ PRIN PROPRIILE ARGUMENTE SĂ ADUCĂ MĂRTURIE JUSTEȚEA CREĂRII EXISTENȚIALITĂȚII DĂINUIRII ȘI FORMĂRII EI! CE ESTE CERT SE POATE CONSTATA - PREOȚIA LEGII VECHI A ÎNCETAT, ATÂT TEMPLUL CÂT ȘI JERTFELE AU ÎNCETAT, ACUM, PE PRIMA PREOȚIE „DUPĂ RÂNDUIALA LUI ARON” A

ÎNLOCUIT-O PREOȚIA LUI HRISTOS „DUPĂ RÂNDUIALĂ LUI MELCHISEDEC” EVREI – 6, 17. ȘI PE PRIMA JERTFĂ A ÎNLOCUIT-O UNICA JERTFĂ A GOLGOTEI:

„El nu are nevoie să aducă zilnic jertfe, ca arhiereii: Întâi pentru păcatele lor, apoi pentru ale poporului, căci el a făcut aceasta o data pentru totdeauna aducându-se jertfă pe sine însuși.” EVREI – 7, 27.

ACESTE MĂRTURII SUNT ADUSE DOVEZI DE APOSTOLI ÎN MODIFICAREA PREOȚIEI, IAR DIN ÎNVĂȚĂTURA PREZENȚILOR PREOȚI REZUMĂM PRIN CEEA CE NE ÎNVĂȚĂ CĂ NIMENI NU POATE NEGA SUCCESIUNEA PREOȚIEI CARE PORNEȘTE DE LA APOSTOLI PRIN HIROTONIE ȘI SE CONTINUĂ PÂNĂ ASTĂZI PRIN SFÂNTA SCRIPTURĂ CARE SPUNE:

„Nu fi nepăsător față de harul care este întru tine, care și s-a dat prin prorocie cu punerea mâinilor mai marilor preoților.” 1 TIMOTEI - 4, 14.

„Nu-ți pune mâinile degrabă pe nimeni, nici nu te face partă la păcatele altora.” 1 TIMOTEI - 5, 22.

„Din această pricină îți amintesc să aprinzi și mai mult din nou harul lui Dumnezeu, care este în tine, prin punerea mâinilor mele.” 2 TIMOTEI - 1, 6.

„Pentru aceasta te-am lăsat în Creta, ca să îndreptezi cele ce mai lipsesc și să așezi preoți prin cetăți, precum și-am rânduit.” TIT - 1, 5.

„Să hirotonindu-le preoți în fiecare biserică, rugându-se cu postiri, i-au încredințat pe ei Domnului în care crezuseră.” FAPTE -14, 2 / 3.

CĂ O SPUNE SCRIPTURA ... O SPUNE, ÎNSĂ NEMULȚUMIREA CARE SE RIDICĂ ESTE EFICIENTĂ ACESTEI PREOȚIMI, CĂCI PENTRU UNII TOCMAI CONSTATAREA ACESTEI INEFICIENTE I-A DETERMINAT SĂ RESPINGĂ PREOȚIMEA, PENTRU ALȚII EXISTĂ CONVINGEREA CĂ ÎN NOUL TESTAMENT NU EXISTĂ PREOȚIE DEOARECE A FOST DESFIINȚATĂ ȘI ÎNLOCUITĂ CU PREOȚIA LUI HRISTOS CARE ESTE VEȘNICĂ ȘI NETRANSMISIBILĂ:

„De aceea, având arhieru mare care a străbătut cerurile, pe Iisus, fiul lui Dumnezeu, să ținem cu tărie mărturisirea.” EVREI – 4,14

DE ALTFEL SE MAI SUSȚINE CĂ ACUM ESTE ÎN VIGOARE PREOȚIA GENERALĂ PE CARE O AU TOȚI CREDINCIOSII:

„Si voi înșivă, ca pietre vii, zidiți-vă drept casă duhovnicească, preoție sfântă, ca să aduceți jertfe duhovnicești, bine plăcute lui Dumnezeu, prin Iisus Hristos.” PETRU - 2,5., „Iar voi sunteți semeție aleasă, preoție împărătească neam sfânt, pentru ca să vestiți în lume bunătățile.” PETRU – 2, 9. „Si ne-a făcut pe noi împărăție, preoți ai lui D-zeu și Tatăl său.” APOCALIPSA - 1, 6.

IATĂ: CONTRADICȚIILE DE CARE VORBEAM SE ADEVERESC, APAR DIFERITE RĂSTĂLMĂCIRI DIN BIBLIE CA ȘI ACESTE TEXTE CARE VORBESC DESPRE PREOȚIA GENERALĂ, FĂRĂ ÎNSĂ SĂ O DESFIINȚEZE PE ACEEA PROPRIE. PREOȚIE GENERALĂ AU TOȚI CREDINCIOȘII, DAR PE ACEEA PROPRIE, CARE ARE HARUL PREOȚIEI, O AU PUȚINI (NICI MĂCAR ACEIA CARE AU REUȘIT SĂ URCE DEALUL MITROPOLIEI, SE ȘTIU EI, ACOLO ÎN DEAL NU SE ÎMPĂRȚEA HARUL NICI NU-I AȘTEPTA LA CATEDRĂ APOSTOLUL PAVEL ORI VREUN UCENIC DIN LINIA DREAPTA A CELOR DOISPREZECE APOSTOLI), CONTRADICȚIILE CONTINUĂ ÎN CEEA CE PRIVEȘTE ACESTE AFIRMAȚII CĂCI CEI CE SUSȚIN CĂ TOȚI SUNT PREOȚI SE DERUTEAZĂ SINGURI; CÂND BOTEZUL, CINA DUMINICALĂ - CUM O NUMESC UNII, SLUJBA NUNȚII NU LE FAC CREDINCIOȘII DE RÂND CI DOAR CEI RÂNDUIȚI PREOȚI PASTORI SAU PREZBITERI. PE CEALALTĂ REDUTĂ PREOȚII ÎNTREABĂ DE CE SE FACE ACEASTĂ DEOSEBIRE DACĂ TOȚI SUNT PREOȚI? DESPRE PREOȚIA ACEASTA GENERALĂ SE POATE SPUNE CĂ A EXISTAT ȘI ÎN VECIUL TESTAMENT FĂRĂ SĂ O DESFIINȚEZE PE CEA PROPRIE, EXODUL ORI CARTEA IEȘIRII SCRIE: „Îmi veți fi împărăție preoțească și neam sfânt.” - 19, 6.

AŞADAR: ORICÂT SE VOR ÎNVÂRTI ÎN JURUL COZII CĂUTÂNDU-ȘI ȘI SATISFĂCÂNDU-ȘI FIECARE CAPRICIILE ȘI CONVINGERILE AJUNGEM ACOLO DE UNDE AM PLECAT ȘI AFLĂM CĂ FINALUL ARE ACELAȘI REZULTAT. DESIGUR NUCLEUL ACESTEI INTRIGI CONTINUĂ ASTFEL - ȘTIIND CĂ HRISTOS ESTE ARHIEREU UNIC, IMEDIAT ȘI-AU PUS ÎNTREBAREA CUM DAR ARHIEREU FĂRĂ PREOȚI ȘI FĂRĂ JERTFE NU EXISTĂ; NEDUMERIREA A CREAT ÎN CONTINUARE ÎNTREBAREA CARE SUNT PREOȚII ARHIEREULUI HRISTOS ȘI CARE ESTE JERTFA PE CARE O ADUC. S-A AJUNS LA FAPTUL CĂ JERTFELE VECIULUI TESTAMENT AU FOST ÎNLOCUITE CU SINGURA ȘI UNICA JERTFĂ A LUI ISUS HRISTOS, APOSTOLUL PAVEL NE SPUNE CĂ: „Avem altar, de la care nu au dreptul să mănânce cei

ce slujesc cortului.” EVREI - 13, 10. IATĂ AŞADAR DIN MOMENT CE EXISTĂ JERTFĂ ŞI ALTAR ESTE NECESAR, SE SUSȚINE, SĂ EXISTE ŞI PREOȚI.

ÎNVÂRTIND, SUCIND, RĂSUCIND, RĂSFOIND, TĂLMĂCIND ȘIRĂSTĂLMĂCIND CUVÂNTUL BIBLIEI S-A CREAT DUPĂ SECOLE DE LUPTE PĂTURI SEPARATE DE PASTORI ŞI PREZBITERI ŞI OR MAI FI DENUMIRI ADUSE CELOR CARE AU AJUNS LA CONCLUZIA CĂ DEȚIN CHEILE DESTINULUI ALE ADEVĂRULUI ŞI CUNOAŞTERII, CHIAR DACĂ CONSIDERĂ CĂ AU OPINII DIFERITE, ÎN FOND, ESTE UNA ŞI ACEEAŞI IDEE CARE OPACIZÂNDU-ŞI FORMA PRINDE DIFERITE REFLECȚII DE LA PERSOANĂ LA PERSOANĂ ŞI IERTAȚI-MI ABUZUL ŞI INDISCREȚIA DAR ATUNCI CÂND CINEVA O SPUNE MAI BINE DECÂT TINE ÎNCLINĂ-TE ŞI LASĂ-I CUVÂNTUL ASTFEL ACELAŞI CIORAN ÎN CARTEA EXERCIȚII DE ADMIRAȚIE NE SPUNE: „DACĂ AM AVEA OBICEIUL SĂ PRIVIM DINCOLO DE CONȚINUTUL SPECIFIC AL IDEOLOGIILOR ŞI DOCTRINELOR, AM VEDEA CA A OPTA PENTRU UNA DIN ELE MAI DEGRABĂ DECÂT PENTRU ALTA NU DENOTĂ PREA MULTĂ PERSPICACITATE. CEI CE ADERA LA UN PARTID CRED CĂ SE DEOSEBESC DE CEI CE ADERĂ LA ALTUL, CÂND DE FAPT TOȚI, DIN CLIPA ÎN CARE ALEG, SE ASEAMĂNAJĂ ÎN PROFUNZIME, ȚIN DE O ACEEAŞI NATURĂ ŞI SE DEOSEBESC NUMAI ÎN APARENȚĂ PRIN MASCA CARE ŞI-O ASUMĂ. E O NEBUNIE SĂ-ȚI ÎNCHIPUI CĂ ADEVĂRUL STĂ ÎN ALEGERE, CÂND ORICE LUARE DE POZIȚIE ECHIVALEAZĂ CU O NESOCOTIRE A ADEVĂRULUI. SPRE NENOROCIREA NOASTRĂ, ALEGAREA, LUAREA DE POZIȚIE E O FATALITATE DE CARE NIMENI NU SCAPĂ, FIECARE DIN NOI TREBUIE SĂ OPTEZE PENTRU O NONREALITATE, PENTRU O EROARE, CA NISTE FANATICI CE SUNTEM, CA NIŞTE BOLNAVI CA NIŞTE APUCAȚI: ASENTIMENTELE, ADEZIUNILE NOASTRE SUNT ATÂTEA SIMPTOME ALARMANTE. CINE SE CONFUNDĂ CU CEVA CU ORICE, DĂ DOVADĂ DE PORNIRI MORBIDE: NU EXISTĂ SALVARE ŞI NICI SĂNĂTATE ÎN AFARA FIINȚEI PURE, LA FEL DE PURĂ CA VIDUL.”

ESTE NECESAR, IMPERIOS NECESAR, A CITA DUPĂ CELE SCRISE DE CIORAN UN VERSET DIN BIBLIE:

„Luați aminte să nu vă fure mințile cineva cu filozofia și cu deșarta înșelăciune din predania omenească după înțelesurile cele slabe ale lumii și nu după Hristos.” COLOSENI - 2, 8.

TARE MĂ ÎNTREB DE CE ESTE ÎNVERŞUNAT APOSTOLUL PAVEL ÎMPOTRIVA FILOZOFILOR, SĂ NU UITĂM UN ASPECT CARE A PRODUS UN ECOU ÎN ACEASTĂ ÎNVERŞUNARE. ÎN TOATE ORAŞELE GRECIEI APOSTOLUL NU A ÎNTÂMPIMAT CRITICI ȘI OSTILITATE, CUVÂNTUL SĂU A RODIT CU SUCCES, GĂSIM ACESTE LUCRĂRI ÎN EPISTOLELE CĂTRE CORINTENI, TESALONICENI, FILIPENI, EFESENI, COLOSENI DAR NU GĂSIM NICI O EPISTOLĂ CĂTRE ATENIENI, CENTRUL ȘI FOCARUL ÎNȚELEPCIUNII LUMII LA ACEA VREME - DEȘI ÎN ATENA A STAT DESTULĂ PERIOADĂ DE TIMP - ATENA, ACEST ORAȘ CARE REPREZENTA ȘI ATESTA VESTIGIILE CIVILIZAȚIEI ȘI FILOZOFIEI LUMII; DAR NU NUMAI ALE FILOZOFIEI, AICI SE GASEAU UMBRELE CELOR MAI MARI ÎNȚELEPȚI AI TIMPURILOR, DE LA SOCRATE LA ARHIMEDE, ARISTOTEL, PLATON, DEMOCRIT, ERATOSTENE, PITAGORA, PARMENIDE, EMPEDOCLE, ANAXIMANDRU, ANAXAGORA, HERACLIT, HERODOT DOAR CATEVA NUME CARE AU PUS BAZELE ȘI PRINCIPIILE: FIZICII, MATEMATICII, FILOZOFIEI, MEDICINEI, ANATOMIEI, BIOLOGIEI, ASTROLOGIEI; AU PUS TEMELIILE UNOR IDEI ORI REALITĂȚI DUPĂ CARE O ÎNTREAGĂ OMENIRE SE GHIDEAZĂ ASTĂZI. DE CE ESTE TOTUȘI ÎNVERŞUNAT FILOZOFIEI SFÂNTUL PAVEL? DEOARECE A CREDE ESTE MAI UȘOR CA A FILOZOFA! CĂCI TOATĂ PROPOVĂDUIREA SFÂNTULUI SE BAZEAZĂ PE - CREDINȚĂ! DAR NICI O CREDINȚĂ OARBĂ FANATICĂ NU ADUCE REZULTAT DACĂ E LIPSITĂ DE LOGICĂ, DE SUBSTRAT, DE ESENȚĂ, DE SIMȚIRE, DE TRANSFORMARE, DE GÂNDIRE, IAR CEA DIN URMĂ - GÂNDIREA AȘA CUM NE AFIRMA CIORAN: „A GÂNDI ÎNSEAMNĂ A ÎNCETA SĂ VENEREZI, ÎNSEAMNĂ SĂ TE RĂZVRĂTEȘTI ÎMPOTRIVA MISTERULUI ȘI SĂ-I PROCLAMI FALIMENTUL.” IATA TOT CIORAN CE NE SPUNE DESPRE APOSTOLUL PAVEL:

„DACĂ ATENA L-A PRIMIT CU RĂCEALA PE APOSTOLUL NOSTRU, RESPINGÂNDU-I ELUCURBAȚIILE, E PENTRU CĂ ACOLO ÎNCĂ SE DISCUTA, IAR SCEPTICISMUL DEPARTE DE A DEPUNE ARMELE, NU ÎNCETASE SĂ-ȘI APERE POZIȚIILE. BALIVERNELE CREȘTINE NU PUTEAU PRINDE ACOLO; ÎN SCHIMB AVEAU SĂ FARMECE CORINTUL, ORAȘ AL DROJDIEI UMANE, REFRACTAR LA DIALECTICA. GLOATEI ÎI PLACE SĂ FIE COPLEȘITĂ CU OCĂRI ȘI AMENINȚĂRI, CU REVELAȚII, CU DISCURSURI ZGOMOTOASE, ÎI PLAC ZURBAGII. UNUL DINTRE EI A FOST SFÂNTUL PAVEL, CEL MAI INSPIRAT, CEL MAI ÎNZESTRAT, CEL MAI

VICLEAN DIN TOATĂ ANTICHITATEA. A FACUT O HĂRMĂLAIE ALE CĂRUI ECOURI SE MAI AUD ȘI ASTĂZI. ȘTIA SĂ SE COCOAȚE PE SCENE DE BÂLCI ȘI SĂ-ȘI VERSE DE ACOLO VENINUL. NU EL A INTRODUS UN TON DE IARMAROC ÎN LUMEA GRECO – ROMANĂ? REVANŞA LUI ASUPRA ATENEI A FOST ABSOLUTĂ. DE-AR FI CUNOSCUT SUCCESUL ACOLO, POATE CĂ URA LUI S-AR MAI FI ÎMBLÂNZIT. N-A EXISTAT EŞEC CU URMĂRI MAI CUMPLITE. IAR DACĂ SUNTEM PĂGÂNI MUTILAȚI, CU PRIVIRILE GOALE, CRUCIFICAȚI PĂGÂNI TRECUȚI PRINTR-O VULGARITATE DEPLINĂ, DE NEŞTERS, VECHE DE DOUĂ MII DE ANI, O DATORĂM ACESTUI EŞEC.”

DE SUNTEM DEPARTE DE ADEVĂR SAU APROAPE CEI CE POT: SĂ JUDECE SINGURI! UNDEVA ÎN PREAJMA NOASTRĂ ÎN ETERUL CE NE ÎNCONJOARĂ SIMȚIM AROMA ACESTUI ADEVĂR, O AROMĂ ÎMBĂTĂTOARE CE NE ȚINE ÎN TRANSĂ, NEACORDÂNDU-NE ȘANSA DE A DISOCIA REALITATEA DE FICTIUNE ȘI CREDIBILUL DE ILUZORIU; SUNTEM CREAȚI ȘI ABANDONAȚI? ORI, SUNTEM COBAII DIVINULUI?! ÎNCÂT, MĂ GÂNDESC LA CUVINTELE SFÂNTULUI PAVEL ȘI NU REUȘESC SĂ-MI OPRESC UN ȚIPĂT - ȚIPĂTUL NEPUTINȚEI ȘI AL DISPERĂRI! CÂND ... NE OFERĂ CU O BLÂNDEȚE EXASPERANTĂ O POVAȚĂ, CARE POVAȚĂ PRIVIND ÎN COTIDIANUL ACTUALELOR BISERICI EXISTENTE DUPĂ DOUĂ MII DE ANI, CÂT DE FRECVENTĂ ESTE ÎNTÂLNITĂ LA TOATE COLȚURILE - COD EFICIENTĂ ... ZERO!

„Iar de învăță cineva altă învățătură și nu se ține de cuvintele cele sănătoase ale Domnului nostru Iisus Hristos și de învățătura cea după dreapta credință, acela e un îngâmfat, care nu știe nimic, suferind de boala discuțiilor și a certurilor de cuvinte din care pornesc: cearta, pizma, defaimări, bănuieri viclene, gâlcevi necurmate ale oamenilor stricați la minte și lipsiți de adevăr, care socotesc că evlavia este un mijloc de câștig. Depărtează-te de unii ca aceștia. Si în adevăr evlavia este mare câștig dar atunci când ea se îndestulează cu ce are.” 1 TIMOTEI - 6, 3 – 6 .

LĂSÂND AŞADAR PREOTIMEA SĂ-ŞI CONTINUE ÎN LINIȘTE MISIUNEA - SE VEDE FĂRĂ SORȚI DE IZBÂNDĂ, SĂ ÎNCERCĂM SĂ-I LĂSĂM PE ACEȘTI CUNOSCĂTORI AI TAINELOR ȘI SECRETELOR DIVINITĂȚII CARE NE-AU ÎNTĂRIT, PRIN ACEASTĂ SCHIMBARE DE PREOTII DE LA VECHI LA NOU, AU ÎNTĂRIT ZICALA: LUPUL ÎȘI SCHIMBĂ PÂRUL DAR NĂRAVUL BA! ȘI LĂSÂNDU-I NESTINGHERIȚI ÎN SPERANȚA CĂ SE VOR TREZI SINGURI SPRE A NE TREZI ȘI PE

NOI, ALTFEL CINE SE POATE LUPTA CU STIHIILE TIMPULUI CU UMBRELE NEŞTIINȚEI ȘI NEBUNIEI, ȘI SĂ NE ARUNCĂM ASUPRA NOASTRĂ ÎNȘINE ȘI SĂ NE SFÂȘIEM ACEASTĂ CRUNTĂ PROSTIE ȘI NEŞTIINȚĂ ÎN CARE NE MURĂM MINȚILE DE ATÂTEA VEACURI! SĂ NE RUPEM DE FRICILE OBSCURITĂȚII ȘI ALE NECUNOAȘTERII CE ZAC ÎN NOI, ARUNCÂND ODATĂ PENTRU TOTDEAUNA ILUZIA, IDOLATRIA ȘI CREZURILE FALSE ȘI SĂ NE ARUNCĂM ÎN HĂUL IPOTETIC AL COSMOGONIILOR VIITOARE RENUNȚĂND LA CONDIȚIA DE OM, PRISONER AL NECUNOSCUTULUI, SCLAVUL ILUZIEI, AL FANTEZIEI ȘI IMAGINAȚIEI - SINGURUL TĂRÂM UNDE EVADEAZĂ - SINGURA CALE DE A-ȘI ÎNĂBUȘI DORINȚELE ȘI PRELUNGI SPERANȚELE!

VĂZÂND CÂT AJUTOR AU ACORDAT POPOARELOR PRIN HARUL LOR ȘI LA CE NIVEL SPIRITAL PUR ȘI CURAT AU RIDICAT OILE PIERZĂRII !?! ACTUALII MAEȘTRI SPIRITALI DENUMIȚI PREOTI – PREZBITERI – PASTORI, CE CONDUC TURMA SPRE A O ÎNMÂNA UNICULUI PĂSTOR - ISUS HRISTOS! DAR CE TURMA VOR PREZENTA... NU ȘTIU! CĂCI ÎN PREZENT TURMA ESTE ÎMPRĂȘTIATĂ, SPERIATĂ, SFÂȘIATĂ, RUPTĂ, DEZMEMBRATĂ DE ACEEA ZIC: SĂ-I LASAM ACOLO UNDE SUNT, CĂCI DACĂ EI NU NE POT AJUTA NICI NOI NU PUTEM SĂ-I AJUTĂM, ȘI SĂ NE ÎNDREPTĂM PRIVIREA SPRE ORIGINI SĂ PĂTRUNDEM DE FAPT ÎN SPATELE CORTINEI, ÎN CULISE, ACOLO DE UNDE SE ACȚIONEAZĂ MARIONETELE IAR CEI CE DORESC SĂ-ȘI CONTINUIE JOCUL PE SCENA VIEȚII DE MARIONETE NU AU DECÂT: ESTE ALEGAREA LOR, ESTE RISCUL LOR, ÎNSÂ CEI CE AU CURAJUL SĂ-ȘI RUPĂ LEGĂTURILE ȘI SĂ NU MAI FIE TELEGHIDAȚI SĂ URMEZE DRUMUL ANEVOIOS AL CUNOAȘTERII DE SINE, DRUMUL ÎNSÂNGERAT AL PROPRIEI GOLGOTE CE DUCE DE FAPT SPRE SINELE PROPRIU SPRE CUNOAȘTEREA SINELUI SUPREM, CĂCI NIMIC NU SE DEZVĂLUIE ȘI NU SE FACE FĂRĂ JERTFĂ!

UNEORI E ATÂT DE SIMPLĂ SOCOTEALA ÎN VIAȚA ACEASTA, TOTUL ARE UN PREȚ, VINDEM ȘI CUMPĂRĂM TOTUL, AVEM Șansa să FIM DE LA ȘEIC LA CERȘETOR DEPINDE DE CE LOC VREM SĂ OCUPĂM ȘI CE LUPTĂ NE ALEGEM, LA FEL VORBIND ȘI DE CELELALTE TĂRÂMURI NECUNOSCUTE ÎNCĂ NOUĂ - ALE VIEȚII VEȘNICE! PUTEM FACE ORICE, PUTEM FACE PÂNĂ LA A NE VINDE SUFLETUL ȘI DE AL PIERDE PE NIMIC, PE CEVA ȘI PENTRU CEVA EFEMER. ACEASTA SE ÎNTÂMPLĂ NU DIN GREȘEALĂ ORI DIN NEŞTIINȚĂ CI CU BUNĂ

ȘTIINȚĂ CU NEPĂSARE, NEOBRĂZARE CHIAR DAR ȘI NECĂINTĂ, CĂCI CHIAR DE S-AR GÂNDI REVERSUL - SUFLETUL ÎL PUTEM VINDE DAR NICIODATĂ NU-L VOM PUTEA CUMPĂRA SAU RASCUMPĂRA CU ACEEAȘI UŞURINȚĂ CU CARE ÎL VINZI. DE ACEEA ÎNTREB: CE OFERIM PENTRU SUFLETUL NOSTRU, NU AVEM NIMIC CE OFERI – CĂINȚA, REGRETE, E SLAB PREȚUL, CĂCI DE ȚINEM LA PROPRIUL SUFLET, PRINTR-O NEPARTICIPARE, INDIFERENȚĂ, ORI ȚINÂNDU-L ÎN EXPECTATIVĂ ÎL VOM PIERDE IAR DE-L JERTFIM ÎN FAVOAREA SEMENILOR ÎL VOM CÂȘTIGA, ASEmeni LUI ISUS CARE NE SPUNE:

„Căci cine va voi să-și scape sufletul îl va pierde, iar cine își pierde sufletul pentru mine îl va afla. Pentru că ce-i va folosi omului dacă va câștiga lumea întreagă, iar sufletul său îl va pierde? sau ce va da omul în schimb pentru sufletul său.” MATEI - 16, 25 / 26.

MĂ PRIVESC CA FIIND UN STROP DE APĂ IAR LUMEA IMENSUL DEȘERT SAHARA... ALUZIA ȘI COMPARAȚIA ÎMI OFERĂ UN ZÂMBET PARALIZANT AL ÎNCERCĂRII MELE TIMIDE ȘI FĂRĂ SORȚI DE IZBÂNDĂ! CE POATE FACE PARTICULA DE APĂ DEȘERTULUI, ACELAȘI LUCRU FAC ȘI EU UMANITĂȚII.

DE-A LUNGUL EXISTENȚEI ACESTEI CREATURI NUMITĂ OM AU EXISTAT NUMEROȘI IUBITORI ȘI DORITORI DE CUNOAȘTERE ȘI ADEVĂR UNII AU LUPTAT, ALȚII AU SCRIS, S-AU SCRIS ATÂTEA CĂRȚI, S-AU PURTAT ATÂTEA LUPTE, A SIMȚIT VREO SCHIMBARE DEȘERTUL? CHIAR DACĂ PE SUPRAFAȚA SA PURTATE DE BOAREA ACELUIAȘI ȚEL, CREZ ȘI DORINȚĂ S-AU UNIT MAI MULTE PARTICULE DE APĂ ... CEL MULT PRIN STRĂDANIA LOR AU FORMAT OAZELE, ARAR, DINTR-UN LOC ÎNTR-ALTUL, DAR NEMODIFICÂND NATURA DEȘERTULUI. ACESTE OAZE AU RAMAS PESTE ANI LOCUL DE POPAS DE ÎNCĂRCARE, DE REFUGIU ȘI CUNOAȘTERE AL GENERAȚIILOR URMĂTOARE, AL ACELORA CARE AU SPERAT ȘI CONTRIBUIT LA SCHIMBAREA OMENIRII! CHIAR DACĂ MI SE PARE NEDREAPTĂ ȘI NEFAVORIZATĂ LUPTA MEA O CONTINUI, CĂCI NICIODATĂ ATÂTA TEMPĂ CÂT EXISTĂ SPERANȚĂ ACEASTA NU TREBUIE SĂ CAPITULEZE ÎN FAȚA DESCURAJĂRII, A RENUNȚĂRII, A LUPTEI ÎN GENERAL, CĂCI AȘA CUM AM AUZIT DE ATÂTEA ORI REPETAT ACEST TEXT CARE-MI SCAPĂ CUI APARȚINE ... ȘI CHIAR DACĂ AM PIERDUT, AM PIERDUT O BĂTĂLIE DAR NU ȘI RĂZBOIUL!

DUMNEZEU SE DESCOPERĂ FIECĂRUIA ÎN FUNCȚIE DE DORINȚA ACESTUIA ARZÂNDĂ DE A-L CUNOAȘTE; ACEI CE-L CAUTĂ PE DUMNEZEU PRIN SIMȚURI ȘI SEMNE EXTERIOARE ȘI NU PRIN ÎNȚELEGERE, CUNOAȘTERE ȘI TRĂIRE INTERIOARĂ ACEIA NICIODATĂ NU-L VOR CUNOAȘTE ȘI ORICÂT VOM IMPLORA CERUL SĂ NE ARUNCE UN SEMN ORI O FORMĂ A ACELEI MILE CEREȘTI, ACESTA VA RĂMÂNE MUT ȘI IMPASIBIL ÎN FAȚA UNOR ASTFEL DE CERERI FĂRĂ SUPORT ȘI LOGICĂ.

AŞA CUM AM MAI SPUS ȘI O REPET... DUMNEZEU SE AFLĂ ASCUNS ADÂNC ÎN OM IAR FORMA TUTUROR RĂSPUNSURILOR SE GĂSEŞTE ÎN INTERIORUL NOSTRU, DAR FIINDCĂ IGNORANȚA ESTE ATÂT DE GUVERNATOARE PESTE SIMȚURILE OMULUI ȘI INCONȘTIENT DE ACEST LUCRU OMUL SE ÎMPOPOȚONEAZĂ CU O IPOCRIZIE RAR ÎNTÂLNITĂ: CUM S-AR FACE CUNOSCUTĂ ȘI DESCOPERITĂ GRAȚIA DIVINĂ ÎN INTERIORUL UNOR ASTFEL DE SUFLETE ȘI MINȚI STRĂINE DE TOT CE ÎNSEAMNĂ DIVIN, DE ACEEA ESTE NEVOIE DE CINEVA EXTERIOR, DE CINEVA DIN AFARĂ, SĂ NE CONDUCĂ CĂTRE INTERIOR, ORI CĂTRE ACEA LUMINĂ VIE A CUNOAȘTERII! DACĂ SINGURI NU PUTEM ...AVEM NEVOIE DE ACEI ÎNDRUMĂTORI, ACEI MAEȘTRI CARE AU ATINS ACEASTĂ STARE, CARE AU PARCURS DEJA CALEA SPIRITALĂ ALEASĂ DE CĂUTĂTORI ȘI CARE SUNT CAPABILI SĂ NE ARATE DRUMUL. ROSTUL LOR ESTE DE A NE INDICA DRUMUL CORECT, ROLUL NOSTRU ESTE DE A STRĂBATE SINGURI ACEST DRUM. CĂCI, DOMENIUL SPIRITAL ESTE ÎNCĂ UN TERITORIU PREA PUȚIN ABORDAT DE CONȘTIINȚA UMANĂ OBIȘNUITĂ; ȘI DACĂ NU VREM SĂ NE RĂTĂCIM ÎN VASTITATEA ȘI ADÂNCIMEA CĂILOR CE NI SE DESCHID ÎN FAȚĂ TREBUIE SĂ APELĂM LA UN MAESTRU CARE A CUNOSCUT ACEASTĂ CALE ȘI CARE NE POATE CONDUCE PE DRUMUL CEL BUN.

FIECARE CIVILIZAȚIE AVEA DESCOPERITĂ MĂSURA EI DE VALOARE ȘI NIVEL PENTRU ACEI ADEVĂRAȚI CUNOSCĂTORI AI CĂII DIVINULUI, ASTFEL ÎN TIBET UNDE EXISTĂ O ADEVĂRATĂ FORȚĂ ÎN CE PRIVEȘTE SPIRITALITATEA - MAESTRUL SPIRITAL POARTĂ NUMELE DE GURU... TIBETUL ARE O RELIGIE ÎNCĂRCATĂ CARE SE PIERDE ÎN NEGURILE TIMPULUI, EL (TIBETUL), A RIDICAT NUMEROȘI MAEȘTRI, DOAR CĂ A EXISTAT AICI O ATITUDINE STRANIE ȘI OSTILĂ CHIAR EXPLICABILĂ ÎN CE PRIVEȘTE ÎNVĂȚĂTURA DAR MAI CU SEAMĂ MANIFESTAREA ACESTOR ÎNVĂȚĂTURI - ÎNALTE UNICATURI DAR UNEORI

BIZARE PRIN MODUL DE APLICARE! CĂCI ÎN CE PRIVEŞTE TRANSMITEREA ÎN MAREA MAJORITATE A ACESTOR ÎNVĂȚĂTURI EA ESTE SECRETĂ. S-AU PĂSTRAT ÎN SECRET CELE MAI ADÂNCI, MAI PROFUNDE ȘI LIMPEZI PRIN CLARITATEA ȘI LUMINA ADEVĂRULUI CONȚINUT ÎN ELE, CALEA DE TRANSMITERE A ACESTORA NU A FOST UNA SCRISĂ CI VERBALĂ, ATUNCI CÂND MISTERUL ACESTOR ÎNVĂȚĂTURI A FOST DECODIFICAT ȘI DEZVĂLUIT ACEST LUCRU A FOST FĂCUT ORAL ORI PRACTIC, ÎN ORICE CAZ ÎNVĂȚĂTURILE S-AU TRANSMIS VII, EXACT PRIN ACEASTĂ REȚETĂ DIRECTĂ MAESTRU – DISCIPOL. PREZENTAREA LOR A INTRAT SUB FORMA SCRISĂ PENTRU OCCIDENTALI, TÂRZIU MULT MAI TÂRZIU ȘI MULT PREA TÂRZIU. ATUNCI CÂND OCCIDENTALII CĂUTAU CUNOAȘTEREA LUMII, A EXTERIORULUI EI, PRIN EXPEDIȚII ȘI CĂLĂTORII DE EXPLORARE, ORIENTALII CĂUTAU CUNOAȘTEREA INTERIOARĂ, LĂUNTRICĂ PRIN CUNOAȘTEREA ESOTERICĂ, PRIN ÎNVĂȚĂTURI ȘI MEDITAȚII .

UNEORI NE ÎNTREBAM DE CE NU PUTEM AJUNGE SINGURI LA ACEASTĂ STARE PURĂ DE CUNOAȘTERE ȘI ILUMINARE ... NU EXISTĂ NICI UN SECRET CELUI CARE-L POATE INVOCĂ PE DUMNEZEU CU SINCERITATE ȘI FRENEZIE, CU ASPIRAȚIE FRENETICĂ ... ATENȚIE FRENETICĂ NU FANATICĂ, NU ARE NEVOIE DE GURU. DAR O ASTFEL DE ASPIRAȚIE ESTE RARĂ ȘI DE ACEEA ESTE NECESAR UN GURU SAU GHID SPIRITUAL.

ASTĂZI MULTI S-AR RECUNOAȘTE ÎN ACESTE RÂNDURI DACĂ CONFUNDĂ FRENETICUL CU FANATICUL. NU AM FINALIZAT TIBETUL, DAR FIINDCĂ EXISTĂ O CONEXIUNE VOM AMINTI EVREII, POPOR Iudeu, CARE-ȘI DENUMEA ACEȘTI MAESTRI - RABI (INVĂȚĂTORI), DIN RÂNDURILE LOR S-A RIDICAT UN SOL AL DIVINULUI, UN FIU AL CREATORULUI, CARE A PURSAT NUMELE DE MESIA (SALVATORUL SAU MÂNTUITORUL): ISUS HRISTOS - CEL UNS!

ISUS - ESTE INCONFUNDABILUL, UNICUL ȘI ADEVĂRATUL MAESTRU SPIRITUAL PENTRU CREȘTINI ȘI NU NUMAI PENTRU EI. ÎN SCURTA SA ȘEDERE PE PĂMÂNT NE-A REVELAT ȘI DESCOPERIT CALEA ÎNGUSTĂ, STRÂMTĂ ȘI SCURTĂ CE POATE DUCE OMUL SPRE DESĂVÂRSIRE, VIAȚA SA A REPREZENTAT UN MODEL ȘI EXEMPLU PENTRU TOȚI, CHEIA ÎNVĂȚĂTURII SALE O REPREZINTĂ ÎNSĂSI FAPTA ȘI ACȚIUNEA VIEȚII SALE. ÎN CE PRIVEŞTE ADEVĂRUL CĂ ISUS ESTE UNICUL MAESTRU NE ESTE CONFIRMAT DE CUVINTELE SCRIPTURII:

„Voi însă să nu vă numiți Rabi, că unul este învățătorul vostru : Hristos, iar voi toți sunteți frați. Nici învățători să nu vă numiți, că învățătorul vostru este unul Hristos.” MATEI - 23, 8; 10.

ÎNTÂLNIM ÎN MINUNATELE SALE PILDE ÎNVĂȚĂTURI CODATE CE NU AU DESCHIDERE PENTRU CEI CE ȚIN O PARALELĂ ȘI NU O PERPENDICULARA CU ÎNVĂȚĂTURA RESPECTIVĂ, PENTRU CEI CE DORESC SĂ DEVINĂ ÎNCĂ DISCIPOLII LUI ISUS AVEM DIN CUVINTELE SALE TRASEUL PE CARE TREBUIE SĂ-L PARCURGEM:

„Dacă cineva vine la Mine și nu urăște pe tatăl său și pe mama și pe femeie și pe copii și pe frați și pe surori, chiar și sufletul său însuși, nu poate să fie ucenicul Meu.” LUCA – 14, 26 / 27.

„Veniți la Mine toți cei osteneți și împovărați și Eu vă voi odihni pe voi. Luați jugul Meu asupra voastră și învățați-vă de la Mine, că sunt bland și smerit cu inima și veți găsi odihna sufletelor voastre. Căci jugul Meu e bun și povara Mea este ușoară.” MATEI - 11, 28 – 30.

„Dacă vrea cineva să vină după Mine, să se lepede de sine, să-și ia crucea și să-mi urmeze mie.” MATEI - 16, 24.

„Eu sunt pâinea vieții; cel ce vine la Mine nu va flămândzi, și cel ce crede în Mine nu va înseta niciodată.” IOAN - 6, 35.

„Eu sunt Lumina Lumii; cel ce îmi urmează Mie nu va umbra în întuneric, ci va avea Lumina Vieții.” IOAN - 8, 12.

ȘI TOATĂ ÎNVĂȚĂTURA LUI ISUS NE ARATĂ ACEST DRUM - NU E UȘOR SĂ FII DISCIPOLUL LUI ISUS, NU E UȘOR SĂ DEVII UCENICUL SĂU, NU E USOR SĂ CALCI PE URMELE SALE, DE ACEEA ASTĂZI CREȘTINĂTATEA NU-L URMEAZĂ, DRUMUL ANEVOIOS, OBSTACOLELE EXISTENTE, RENUNȚAREA - PRIMORDIALA ÎN ACEASTA CALE A DETERMINAT OMENIREA, CREȘTINĂTATEA ÎN GENERE SĂ ADUCĂ ACTUL LAȘITĂȚII SALE JERTFĂ UNEI GOLGOTE ȘI UNUI CALVAR INEXISTENT, FORMAL REZUMÂNDU-SE PRIN ACTUL EI DOAR LA VENERARE ȘI ADORARE - SOLUȚIE SIMPLĂ CARE SE VEDE ASTĂZI DIN SUFERINȚA UNEI ÎNTREGI UMANITĂȚI;

INEFICIENȚA ACESTUI MOD DE AL URMA PE ISUS PRIN SLUJBE, LAUDE, CÂNCECE, ODE, VENERARE ȘI ADORARE NU FACE CA OMENIREA SĂ URCE ADEVARATA GOLGOTĂ ȘI CALVAR, ACEST CURAJ DE A-ȘI LUA FIECARE

CRUCEA ȘI CU DINȚII ÎNCLEȘTAȚI SĂ-ȘI ASUME RESPONSABILITATEA DEZNODĂMÂNTULUI - E GREA - DE ACEEA ÎN MOD GREȘIT ALERGÂND DUPĂ HIMERE ȘI ALEGÂND CRUCI UȘOARE DE SCÂRȚ ȘI GOLGOTE FALSE SITUATE ÎN VĂI ȘI NU PE DEALURI OMUL ZILELOR NOASTRE SE LĂFĂIE LA UMBRA LUXULUI PROPRIEI LAȘITĂTI. DE ACEEA PENTRU TOȚI CEI CARE-L CAUTĂ PE DUMNEZEU AU NEVOIE DE UN MAESTRU SPIRITUAL.

IATĂ UN EXEMPLU ELOCVENT A ACESTEI IMPORTANȚE PE CARE O ARE RELAȚIA MAESTRU - DISCIPOL: „UN DISCIPOL ÎL ÎNTREABA PE GURUL SĂU: CUM AŞ PUTEA AJUNGE LA DUMNEZEU? GURUL L-A LUAT, L-A DUS LA MARE ȘI L-A SCUFUNDAT CU CAPUL ÎN APĂ. DUPĂ UN TIMP, L-A LĂSAT SĂ IASĂ DIN APĂ ȘI L-A ÎNTREBAT: CUM TE-AI SIMȚIT? DISCIPOLUL A RĂSPUNS: M-AM SIMȚIT CA ȘI CUM ERA ULTIMUL MOMENT AL VIEȚII, ERAM DISPERAT! IAR GURUL I-A ZIS: VEI AJUNGE SĂ-L CUNOȘTI PE DUMNEZEU ATUNCI CÂND DORUL DE EL VA FI LA FEL DE INTENS CA DORINȚA UNEI GURI DE AER ATUNCI CÂND ERAI SUB APĂ.

RARĂ O ASTFEL DE EXPERIENȚĂ ȘI ÎNVĂȚĂTURĂ DAR NE ÎNTĂREȘTE ȘI ACCENTUEAZĂ IMPORTANȚA UNUI MAESTRU ADEVARAT. S-A ÎNTÂMPLAT TOTUȘI ACUM MAI BINE DE 2500 DE ANI DECI CU 500 DE ANI ÎNAINTEA LUI ISUS; S-AU MODELAT PRINZÂND VIAȚĂ CUVINTELE ÎNVĂȚĂTURII LUI ISUS, CERT ESTE CĂ DEȘI ÎNVĂȚĂTURA LUI ISUS PARE UNICĂ, NU ESTE UNICĂ, DAR CALEA CE DUCE SPRE DUMNEZEU DA!

ÎNVĂȚĂTURILE ÎN ADÂNCA LOR PROFUNZIME ȘI ÎNȚELEPCIUNE SE ASEAMANĂ, DOAR CÄILE DIFERĂ, DEȘI EXISTĂ DOAR UNA SINGURĂ. ISUS ESTE CONSIDERAT SINGURUL FIU, DEȘI EXPLICAȚIA ACESTEI FRAZE TRANSCENDE PRIN ADÂNCIMEA ÎNȚELEGERII EI EXPLICAȚIA, DAR... NU ESTE SINGURA PERSOANĂ DIVINĂ! ASTFEL DE CONȘTIINȚE AU ATINS ȘI KRISHNA, MAHAVIRA MAHOMED, ZARATHUSTRA, LAO-TSE, GAUTAMA BUDDHA, ACESTI OAMENI AU FOST CONSIDERAȚI ȘI EI PERSONAJE DIVINE, CARE ȘI PRIN CARE DIVINUL S-A REVELAT SCHIMBÂND ORI MODIFICÂND CEVA ÎN CURSUL ISTORIEI UMANITĂȚII .

ULTIMUL MENTIONAT - BUDDHA CONSIDERAT PERSONAJ DIVIN A AVUT O INFLUENȚĂ ENORMĂ ÎN CEEA CE PRIVEȘTE RELIGIA ORIENTULUI,

DIFERENȚELE CE EXISTĂ SUNT IMENSE; ISUS HRISTOS ESTE PERSONAJUL DIVIN CARE A COBORÂT CA O PROMISIUNE, CA O FĂGĂDUINȚĂ FĂCUTĂ DE DUMNEZEU POPORULUI Iudeu, PRIN PERSOANA MÂNTUITORULUI CE ÎNTRUCHIPEAZĂ MESSIA EVREILOR, ISUS A COBORÂT PE PĂMÂNT CONȘTIENT DE MISIUNEA SA, EL URMA O CALE DEJA SCRISĂ, EL URMA UN TRASEU DEJA MARCAT ȘI MENȚIONAT DE PROROCI PRIN SCRIPTURI; PE CÂND BUDDHA ESTE OMUL DIVIN CARE A URCAT DE LA SIMPLITATEA OMULUI LA CAUTAREA DIVINULUI, ACEST SIMPLU OM A SACRIFICAT TOTUL PENTRU A-ȘI ÎNDEPLINI MISIUNEA ȘI A-ȘI AFLA ROSTUL, ȚELUL, SCOPUL ȘI SENSUL SĂU ÎN ACEASTĂ LUME. IATĂ AŞADAR ÎN CELE CE URMEAZĂ O SĂ DESCOPERIM OMUL - REZULTAT AL ÎNVĂȚĂTURILOR LUI ISUS, PRIN REVELAȚIA DIVINULUI, A LUI DUMNEZEU, DEOARECE ISUS AVEA SĂ VINĂ ABIA DUPĂ CINCI SUTE DE ANI LA ALTĂ NAȚIE ȘI LA ALT POPOR TOTAL DIFERIT CA ȘI GÂNDIRE, LOGICĂ ȘI COMPORTAMENT!

DACĂ LUĂM ÎN CONSIDERARE DURAREA OMULUI DIVIN PE CARE ATÂTEA MILIOANE DE OAMENI AI RASEI NOASTRE ÎL PRIVESC CA FIIND CEL MAI PRESUS ȘI MAI MARE, CA FLOAREA UMANITĂȚII NOASTRE, DURAREA LUI BUDDHA, CARE ARE ACUM CA ADEPȚI UN SFERT DIN UMANITATE, DACĂ NE AMINTIM CUM CĂUTA EL CAUZA SUFERINȚEI, CUM GEMEA SUB IGNORANȚA ȘI MIZERIA LUMII ȘI N-A VĂZUT – POATE ESTE O PARABOLĂ - ȘI N-A VĂZUT UN REFUGIU; CUM A RENUNȚAT LA SOȚIA ȘI COPILUL SĂU, LA PALAT, LA CĂMIN, LA REGAT ȘI S-A DUS NUMAI CU BOCCEAUA CERȘETORULUI, SINGUR ÎN JUNGLĂ, DEPARTE DE LOCUINȚELE OAMENILOR; CUM APĂSA DURAREA PE INIMA SA, PENTRU CĂ OCHII LUI ÎI ERAU ÎNCĂ ACOPERIȚI. EL NU ȘTIA - NI SE SPUNE - CUM SĂ SALVEZE LUMEA ȘI NU-ȘI PUTEA GĂSI PACEA ATÂTA TIMP CÂT LUMEA SUFERA. EL TRANVERSĂ MULTE PERICOLE, MULTE SUFERINȚE, MULTE FRĂMÂNTĂRI; SUFERI DE ASEMANEA ÎNTUNECIMEA ȘI DISPERAREA SPIRITULUI CARE CAUTĂ ZADARNIC LUMINA. ÎNTR-O ZI, ÎN FINE AȘEZAT SUB ARBORELE SFÂNT, EL PRIMI ILUMINAREA ȘI ÎNȚELESE CAUZA SUFERINȚEI. ATUNCI SUFERINȚA SE SPULBERĂ ȘI BUCURIA ÎI LUĂ LOCUL. DIN ZIUA ACEEA, ÎN CUVINTELE CARE IEȘEAU DE PE BUZELE SALE, ȘI PE CARE SECOLELE NI LE-AU PĂSTRAT, STRĂLUCI TRIUMFUL, BUCURIA, FERICIREA NEALTERABILĂ: „EU BUDDHA, CARE AMESTECAM LACRIMELE MELE CU CELE ALE FRAȚILOR MEI, A

CĂROR SUFERINȚĂ DIN LUMEA ÎNTREAGĂ LE-A ZDROBIT INIMA. EU RÂD ȘI MĂ BUCUR CĂ LIBERTATEA EXISTĂ.”

ACESTE CUVINTE ALE SALE ARATĂ ÎN IGNORANȚĂ - CAUZA SUFERINȚEI ȘI ÎN ÎNȚELEPCIUNE - ILUMINAREA ȘI ÎNALȚAREA PE TRON A FERICIRII. IATĂ AŞADAR DESCOPERIREA ȘI REVELAȚIA LUI BUDDHA ... LIBERTATEA!! DAR LIBERTATEA ESTE BUCURIA! IGNORANȚA ȘI ORBIREA FĂCEAU SĂ CURGĂ LACRIMILE. SUFERINȚA LUMII ZDROBEA INIMA CUM ZDROBEȘTE ȘI ASTĂZI ÎNCĂ INIMILE IGNORANȚILOR, INIMILE NOASTRE ȘI A SEMENILOR NOȘTRI. DAR EXISTĂ ACEA LIBERTATE, ACEASTA NU ESTE O LIBERTATE OBIȘNUITĂ ESTE LIBERTATEA SPIRITULUI, ESTE ELIBERAREA DE TOT CE ESTE LEGAT DE MATERIAL, UMAN, CORPORAL, VIAȚA PĂMÂNTEASCĂ – ACEASTĂ LIBERTATE ADUCE CU EA ACEST MESAJ ...

„CAUZA SUFERINȚEI ESTE ÎN NOI ȘI NU ÎN UNIVERS - ÎN NEȘTIINȚA NOASTRĂ ȘI NU ÎN VIAȚĂ!”

ACESTE CUVINTE AR TREBUI SĂPATE ADÂNC ÎNCRUSTATE ÎN CONȘTIINȚA ȘI INIMA FIECARUIA DINTRE NOI CĂCI ÎN ELE SE GĂSEȘTE O ÎNTREAGĂ FILOZIFIE ȘI ALCHIMIE SPIRITALĂ. IATĂ ... CÂND STRĂLUCEȘTE LUMINA, LINIȘTEA O ÎNSOȚEȘTE ȘI, NE ESTE SPUS, BUCURIA ȘI RÂSUL OMULUI DEVIN DIVINE, CĂCI LUMEA DIVINĂ I-A INUNDAT SUFLETUL; EL ESTE ILUMINAT, EL ESTE ÎNȚELEPT - ȘI PENTRU ÎNȚELEPT SUFERINȚA NU EXISTĂ, CĂCI ÎN SUFLETUL ILUMINAT ÎN MOD DIVIN DUREREA ESTE MOARTĂ PENTRU TOTDEAUNA.

SUBLINIEZ ÎNCĂ ODATĂ IMPORTANȚA UNUI ADEVĂRAT MAESTRU SPIRITAL CEL CE DEȚINE ACESTE CALITĂȚI ȘI A ATINS LUMINA, CUNOAȘTE DRUMUL ȘI NE POATE ÎNDRUMA CU UȘURINȚĂ PE ACEASTĂ CALE. PE SCURT, AM ÎNCERCAT SĂ REAMINTESC ORI SĂ LE ADUC LA CUNOȘTINȚĂ CELOR CE NU ȘTIAU MODALITATEA PURIFICARII UNUI OM DIVIN DE TALIA LUI BUDDHA - ESTE NUMIT *OM DIVIN* ȘI-ȘI MERITĂ NUMELE CĂCI PRIN DUREREA PE CARE SUFLETUL SĂU O PURTA A RENUNȚAT LA TOT, CĂUTÂND RĂSPUNSUL NELINIȘTEI SALE, SIMȚEA PRESIUNEA IGNORANȚEI ȘI A SUFERINȚEI CE-I APĂSA SUFLETUL. PUTERA DE RENUNȚARE ESTE PRIMUL PAS ȘI CEL MAI IMPORTANT PENTRU A TRANSCENDE CONDIȚIA DE OM ÎMBRĂȚIȘÂND DIVINUL.

TOATĂ ÎNVĂȚĂTURA LUI ISUS SE REFERĂ LA ACEASTĂ TRANSCENDERE; DIFERENȚA DINTRE ISUS ȘI BUDDHA ESTE ENORMĂ ÎN PRIMUL RÂND AŞA CUM NE SPUN SCRIPTURILE ISUS A VENIT CA FIU AL LUI DUMNEZEU CA REPREZENTANT CERESC, EL ERA PREDESTINAT ȘI SORTIT UNEI ASTFEL DE MISIUNI PRIN GURA PROROCILOR, UNUL DINTRE ACEȘTIA FIIND ISAIA, EL A FOST ÎN ACELAȘI TEMPORALĂ CUM SUSTIN SCRIERILE SACRE FĂGĂDUINȚA PROMISĂ POPORULUI Iudeu. EVREII AU AȘTEPTAT ACEST MESIA, AU SPERAT ȘI CREZUT ÎN ACEASTĂ FĂGĂDUIALĂ, DAR ÎN MOMENTUL ÎN CARE A VENIT... Iudeii buimaci nu au ÎNȚELES SENSUL ȘI ROSTUL MÂNTUITORULUI! EI AȘTEPTAU UN ALT FEL DE REGE – UN CONDUCĂTOR, UN LUPTĂTOR, UN MESSIA RĂZBOINIC, ȘI O ALT FEL DE ÎMPĂRĂȚIE - O ÎMPARĂȚIE - IMPERIU AICI PE Pământ și nu ÎN CERURI, UN POPOR CU UN CARACTER UNICAT ÎN ISTORIA LUMII ASUPRIT DE VEACURI DE TOATE IMPERIILE LUMII, AȘTEPTA ACEL MESSIA CONDUCĂTOR CARE SĂ-I IZBĂVEASCĂ PRIN MÂNA DOMNULUI DE ASUPRITORI. UN POPOR ÎNVĂȚĂT SĂ SCAPE DE SUB DOMINAȚIE STRĂINĂ ORI SĂ CĂȘTIGE BĂȚĂLIILE DOAR CU AJUTORUL DUMNEZEULUI LOR. AVEM EXEMPLUL ELOCVENT AL IEȘIRII DE SUB IMPERIUL EGIPEAN PRIN MÂNA DOMNULUI AVÂNDU-L PE MOISE CA REPREZENTANT DIVIN, DE SUBT FILISTENI PRIN SAUL ... SAMUEL, DAVID, NEÎNCETAT ACEST POPOR A FOST DOMINAT DE EGIPTENI, PERȘI, BABILONIENI, ROMANI, ASIRIENI, GRECI ... AU FOST SUB TOATE IMPERIILE LUMII PÂNĂ CÂND ȘI UNUL CA HITLER A GĂSIT DE CUVIINȚĂ EFECTIV SĂ-I EXTERMINE, SE RIDICĂ ÎNTREBAREA: DACĂ CĂȘTIGA HITLER RĂZBOIUL AR MAI FI EXISTAT ISRAELUL CA ȚARĂ ȘI EVREI CA POPOR ASTĂZI? ÎNSĂ AŞA CEVA NU ERA CU PUTINȚĂ, EVREII SUNT ÎNCĂ FAVORIȚII PLANETARI, NU PUTEAU FI EXTIRPAȚI PUR ȘI SIMPLU CI DOAR PEDEPSIȚI.

TOATĂ ISTORIA LOR ESTE SUB SEMNUL DOMINAȚIEI ALTORA IAR MICILE LOR VICTORII AU LUAT CUVÂNT ȘI CĂPĂTAT FORMA SCRIPTURILOR, ACESTĂ RASĂ UMANĂ A AȘTEPTAT ACEL REGE, ACEL MESSIA PROMIS SĂ-I IZBĂVEASCĂ. LIBERTATEA ȘI ELIBERAREA PE CARE LE-O ADUCEA ISUS HRISTOS ERA DUBLĂ = EL LE OFEREA VIAȚA ADEVĂRATĂ LIPSITĂ DE FAIME, MĂRIRI ȘI ILUZII ȘI O ÎMPĂRĂȚIE VEȘNICĂ PE CARE, EVREII OBIȘNUITI CU FIREA LOR ÎNDĂRĂTNICĂ AU REFUZAT-O...ÎMPĂRĂȚIA CERURILOR!

EI, IUDEII - ACEST POPOR ALES, AU AȘTEPTAT UN REGE PĂMÂNTLEAN, UN RĂZBOINIC CARE SĂ LE ADUCĂ O GLORIE PĂMÂNTLEANĂ EFEMERĂ, CARE SĂ RIDICE POPORUL Iudeu LA LUPTĂ ȘI SĂ-L CONDUCĂ SPRE VICTORII TRECĂTOARE FĂRĂ SEMNIFICAȚII; DE ACEEA GESTUL LOR DE AL FI ALES PE BARNABA ERA FIRESC, ERA EXPLICABIL! ÎN CONFUZIA LOR EI, ALEŞII, NU AU ÎNȚELES CĂ DUMNEZEU PLICITISIT DE CARACTERUL LOR LE-A OFERIT O ȘANSĂ UNICĂ ÎN ISTORIA UMANITĂȚII - ACEEA DE A DEVENI POPORUL IZBĂVIT PRIN PROPRIUL SĂU FIU, DOAR CĂ EVREII NU DOAR CĂ NU AU ÎNȚELES DAR AU RATAT ACEASTĂ ȘANSĂ UNICĂ! EI NU SE AȘTEPTAU LA UN REGE AL PĂCII, AL SMERENIEI, BLÂNDEȚII, PIOȘENIEI, BINELUI ȘI IUBIRII ... ACEST POPOR ÎNVĂȚAT CU ROBIA, CU RĂZBOAIELE ȘI VĂRSAREA DE SÂNGE... NU AU REALIZAT CĂ DUMNEZEU ÎȘI TRIMISESE PROPRIUL FIU SĂ LE OFERE PE TAVĂ ÎNSĂși REGATUL ÎMPĂRĂȚIEI CERURILOR!

PRIVIND O SECUNDĂ UNIVERSAL ACEST TABLOU, NU CRED SĂ EXISTE O ALTĂ RASĂ CU UN EGOISM ATAT DE DEZVOLTAT ȘI PRONUNȚAT ȘI O URĂ ATât DE RIDICATĂ PENTRU CEILALȚI, PENTRU RESTUL LUMII, CONSIDERAȚI DE EI PĂGÂNÎ, ACEASTĂ URĂ SE REFLECTA ȘI ÎN ACESTE TEXTE ALE BIBLIEI:

„Si le va da Domnul Dumnezeul tău în mâinile tale și le vei bate atunci să le nimicești și să nu faci cu ele legământ și să nu le cruci. Și să nu te încuscrești cu ele: pe fiica ta să nu o dai după fiul lui și pe fiica lui să nu o iei pentru fiul tău.” DEUTERONOMUL - 7, 2 / 3.

CE MERIT AVEA ACEASTĂ RASĂ FAȚĂ DE ALTE POPOARE EXISTENTE LA ACEA ORĂ PE PĂMÂNT CA SĂ ATRAGĂ GRAȚIA LUI DUMNEZEU! GRAȚIA ACELUI DUMNEZEU – IAHVE PE CARE EI ÎL VENEREAZĂ: POATE DA! ÎNSĂ GRAȚIA DIVINULUI UNIVERSAL, ENERGIA SUPREMĂ ȘI CAUZA PRIMORDIALĂ A TUTUROR LUCRURILOR ȘI FENOMENELOR EXISTENTE - E ÎNDOIELNIC! DE ACEEA SINGURUL LOR MERIT DACĂ POATE FI NUMIT MERIT E ACELA DUPĂ CUM SUSȚINE ȘI MOSES MENDELSON: „IUDAISMUL NU E O RELIGIE, CI O LEGISLAȚIE REVELATĂ.”

ȘI CE E CIUDAT ÎN TOATĂ ACEASTĂ RASĂ CĂ TOCMĂI UN ASEMENEA DUMNEZEU SĂ-I FIE AUTOR ȘI SIMBOL, EL, CARE NU ARE NIMIC DINTR-UN DĂTĂTOR DE LEGI. DAR LA CE BUN SĂ CONTABILIZĂM CUSURURILE UNUI ZEU, CÂND ELE SE RĂSFAȚĂ ÎN CĂRTILE DELIRANTE ALE VECIULUI TESTAMENT.

NU E DE MIRARE, DACĂ PRIVIM ADÂNC LEGISLAȚIA IUDAICĂ, NU E DE MIRARE REFUZUL CATEGORIC AL IUDEILOR LA NOILE REFORME PE CARE ISUS ÎNCERCA SĂ LE INTRODUCĂ ÎN VIEȚILE EVREILOA; NOUL MOD DE VIAȚĂ ERA STRĂIN DE EI, TOATĂ ÎNVĂȚĂTURA LUI ISUS HRISTOS PENTRU EI PARE NEIUDAICĂ, DE ACEEA ȘI LUPTA CRUNTĂ A MÂNTUITORULUI DE AI DETERMINA SĂ CREADĂ CĂ EL ESTE FIUL LUI DUMNEZEU ȘI DEȚINE CHEILE ÎMPĂRĂȚIEI CERURILOR NU A AVUT SORȚI DE IZBÂNDĂ ÎN FAȚA ACESTEI RASE PE CARE O PUTEM DECLARA DIN NAȘTERE ÎNDĂRĂTNICĂ SURDĂ ȘI OARBĂ!

DE ACEEA ERA NECESAR - ERA IMPERIOS NECESAR CA ISUS SĂ FIE PRIMIT DE RESTUL LUMII, DE RESTUL POPOARELOR TOTAL DIFERITE DE CARACTERUL EVREU. UNEORI ÎMI VINE ÎN MINTE UN GÂND CĂRUIA NU AŞ PUTEA SĂ NU-I DAU FRÂU LIBER: CE S-AR FI ÎNTÂMPLAT DACĂ EVREII, PREOȚII, CĂRTURARI ȘI FARISEII L-AR FI ACCEPTAT PE ISUS ȘI NU L-AR FI RĂSTIGNIT - UNDE S-AR FI AFLAT ȘI CUM AR FI DECURS, CARE AR FI FOST PREMIZELE ȘI CE TURNURĂ AR FI CUNOSCUT UMANITATEA ASTĂZI - GREU RĂSPUNS!

GREU DAR NU IMPOSSIBIL SĂ ÎNNOȚI ÎMPOTRIVA CURENTULUI UNUI RÂU, IMPOSSIBIL ÎNSĂ E SĂ ÎNNOȚI ÎMPOTRIVA CURENTULUI UNUI CULT SAU RELIGII ...DE ACEEA ESTE IMPOSSIBIL SĂ TREZESC PRIN LIBERTATEA CUGETULUI MEU CONCEPȚIILE ȘI CONVINGERILE SEMENILOR MEI, CĂCI A LUPTA DOAR CU UN CUGET LIBER ÎMPOTRIVA CONCEPȚIILOR ALTORA, SUNT SLABE ȘANSE ȘI NU VA EXISTA NICI DREPTATE NICI ECHITATE ȘI NICI REZULTAT. TOTUȘI UNEORI SIMȚIM NEVOIA DE A NE DESCĂRCA SUFLETUL DE A NE ELIBERA DE O ÎNCĂRCĂTURA GREA ȘI CARE PARCĂ AR FI STRĂINĂ ȘI NU NE APARTINE DAR DE CARE NU NE PUTEM ELIBERA SINGURI, DE A SCĂPA DE ACEASTA **OTRAVĂ** A IDEILOR CARE ȚINÂNDU-LE ÎNĂUNTRUL MINȚII POT CONTAMINA ȘI OTRĂVI TOT CONȚINUTUL ACESTUI LABORATOR MINTAL! ȘI ATUNCI VINE MOMENTUL CRUCIAL ÎN CARE SUB CRIZA UNEI SINCRITĂȚI ABORDANTE ȘI STUPIDE TE CONFESIONEZI EXISTENȚIALULUI ATÂT DIN TINE CÂT ȘI CELUI DIN JURUL TĂU CARE E TOT ÎN TINE IAR DACĂ VREI SĂ CITEȘTI MĂRTURISIREA CE URMEAZĂ, SPOVEDANIA DIN CAMERA ÎNTUNERICULUI EXISTENȚIAL EA TRECE DINCOLO DE ILUZIA SIMPLULUI CREZ EXISTENȚIAL ÎN CEVA, A CEVA, ÎN CINEVA:

PĂREREA MEA UMILĂ CUM CĂ TREBUIE SĂ TRĂIM ÎN ECHILIBRU ÎN LUMEA SPIRITALĂ PREZENTĂ, DAR ÎN ACELAȘI TIMP PREZENȚI ȘI ÎN LUMEA

REALĂ. ECHILIBRUL NE SALVEAZĂ...ECHILIBRUL ESTE SECRETUL ÎN CEEA CE PRIVEŞTE - CAPCANA RELIGIILOR, CULTELOR ŞI CĂILOR SPIRITUALE.

ÎN CELE DIN URMĂ VA VENI SI ACEA ZI GROAZNICĂ DAR MINUNATĂ. GROAZNICĂ DIN PRISMA REVELAȚIEI CHIAR ȘI ÎN CLIPA MORȚII AL CUMPLITULUI ADEVĂR, ADEVĂR NEÎMPĂRTĂȘIT CU CARE VEI PLECA ÎN MORMÂNT, REVELAȚIE NETRĂITĂ PE CARE O VEI LUA CU TINE ÎN NEFIINȚĂ SAU MINUNATĂ DATORITĂ CONȘTIENTIZĂRII ȘI DETAȘĂRII PERSONALE NU DOAR DE BALASTUL A TOT CE ȚI S-A SPUS, A TOT CE-AI CREZUT, A TOT CE NU AI ȘTIUT, A CONFUZIEI EXISTENȚIALE ÎN CARE TE-AI NĂSCUT, CRESCUT, FORMAT, DAR A DETAȘĂRII ÎN PRIMUL RÂND DE PROPRIUL EGO ÎN DRUMUL TĂU DE A-ȚI DESCOPERI PROPRIA FIINȚĂ...

ÎNAINTE DE ACEA ZI VEI AVEA MULTE DE STUDIAT, MULTE DE SPUS, MULTE DE CĂUTAT. VEI VORBI DESPRE TREZIRE, ENERGIE, MĂREȚIE, MÂNTUIRE, IZBĂVIRE, LUCRURI SUBLIME ȘI DE NEATINS. VEI FACE TOTUL PENTRU A-ȚI DOVEDI CĂ EȘTI UN CĂUTĂTOR, IAR CĂUTAREA ESTE CEL MAI IMPORTANT LUCRU DIN VIAȚA TA. TE VEI UMLE DE CUNOȘTINȚE, CĂRTI, TEHNICI, TRADIȚII, IDEI, CONCEPTE, CREDINȚE .TE VEI ALĂTURA CU ABNEGAȚIE UNUI CULT, ORI TE VEI NAȘTE LA SÂNUL UNUIA GATA FORMAT ȘI VEI SUSȚINE CU FRENEZIE O CREDINȚĂ, PE CARE FIE O VEI MOȘTENI, FIE O VEI ADOPTA... DAR TOT VEI CĂUTA CEVA AFARĂ ATUNCI CÂND CEEA CE CAUȚI NU VEI ȘTI, PUTEA SAU REUȘI A DESCOPERI ÎNLĂUNTRUL TĂU. DE FIECARE DATĂ CÂND ÎNCERCI SĂ TE CONVINGI CĂ EȘTI DIFERIT DE CEEA CE EȘTI, TOT TE VEI PĂCĂLI, ÎNCERCÂND SĂ ÎMPINGI CU UN MINUT MAI DEPARTE CEEA CE ESTE INEVITABIL. ÎNAINTE DE ACEA ZI MINUNATĂ VEI DEPUNE EFORTURI, VEI DUCE BĂTĂLII PENTRU A DEFINI CE ESTE SPIRITUL, SUFLETUL, SINELE SUPERIOR. VEI VORBI DESPRE GOL, DESPRE GOLUL DIN TINE PE CARE DIN DISPERARE DE CAUZĂ ÎL VEI UMLE CU CREZURI DAR CARE ÎN REALITATE VA RĂMÂNE TOT GOL, DESPRE INEXISTENȚĂ, DESPRE EXISTENȚĂ, DAR TOT TE VEI CLĂTINA DE FRICA DE A NU FI, ÎNCERCÂND SĂ DEMONSTREZI LUMII ÎNTREGI CĂ NU ȚI-E FRICĂ. TE VA MĂCINA INCERTITUDINEA, IAR CONFUZIA CREATĂ DE VĂLUL PROPRIULUI CREZ TE VA ȚINE ÎN IGNORANȚĂ ... DAR, DUPĂ CUM SPUNE YODA, „O VEI AVEA ”. ÎL VEI AVEA PENTRU CĂ ATÂTA TIMP CÂT VEI AVEA NEVOIE SĂ VORBEȘTI, SĂ DEMONSTREZI, SĂ EXPRIMI OPINII ȘI SĂ APERI POZIȚII DESPRE

REALITATE, SPIRITAL SAU ORICE AI ÎN CAP, VEI CĂUTA CEVA CARE NU EXISTĂ ȘI VEI CĂUTA DE TEAMĂ CĂ TOATE ACESTEA NU AU SENS, ȘI NU DOAR CĂ NU AU SENS DAR ȘI VALIDAREA FAPΤULUI CĂ TOT CEEA CE SE CONSIDERĂ CĂ EXISTĂ SAU A EXISTAT DE FAPT NU EXISTĂ ȘI ATUNCI:

SĂ CAUȚI CEEA NU EXISTĂ DIN CEEA CE EXISTĂ SAU CEEA CE EXISTĂ DIN CEEA CE NU EXISTĂ!

DAR TOATE ACESTEA S-AR PUTEA SĂ NU AIBĂ SENS... S-AR PUTEA SĂ NU EXISTE DUMNEZEU, KARMA, REÎNCARNARE, RAI, IAD, NIMIC DE CĂUTAT CU ADEVĂRAT, TOTUL AR PUTEA FI DOAR UN JOC COSMIC URIAŞ ȘI NU AI PUTEA SUSȚINE ASTA. ȘI CUM TE FACE ASTA SĂ TE SIMȚI? CUM TE-AI SIMȚI DACĂ ȚI-AS SPUNE SĂ-ȚI ARZI TOATE CĂRTILE ȘI CONVINGERILE TALE FRUMOASE DESPRE KARMA, REÎNCARNARE, RELIGII SAU CREZ, TRADIȚII ȘI BISERICĂ ȘI SĂ ÎNCEPI SĂ TRĂIEȘTI EXCLUSIV ÎN MOMENTUL PREZENT? CE S-AR ÎNTÂMPLA CU TOȚI ANII PE CARE I-AI PETRECUT ÎN MEDITAȚIE SAU RUGĂCIUNE DACĂ ȚI-AS CERE SĂ NU TE MAI GÂndești CĂ MEDITAȚIA, RUGĂCIUNEA, PROCESIUNILE POMENILE, JERTFELE SAU EXERCIȚIILE DE ORICE FEL TE-AR PUTEA SALVA VREODATĂ? EȘTI ÎNTR-O CAPCANĂ. ÎNCĂ O CAPCANĂ PE CARE EGO-UL ȚI-A ÎNTINS-O. EL TE-A PUS PE O CALE FĂCÂNDU-TE SĂ CREZI CĂ A FOST SAU ESTE SPRE BINELE TĂU, DAR ÎN REALITATE BENEFICIUL A FOST DOAR AL LUI. TE-A CONVINS CĂ EȘTI MAI BUN PENTRU CĂ ESTI «SPIRITAL» SAU «CREDINCIOS». TE-A PUS ÎN FAȚA UNEI DIVIZIUNI ...CE ESTE SPIRITAL ȘI CE NU ESTE ....PE CEI CARE SE TREZESC ȘI PE CEI CARE DORM, PE CEI CARE FAC O CALĂTORIE ȘI PE CEI CARE NU, DAR NU ȚI-A EXPLICAT CĂ PÂNĂ CÂND SEPARĂ ASPECTELE REALITĂȚII, JOCUL LUI ESTE DOAR JOCUL LUI ȘI TU DOAR ÎL HRĂNEȘTI.

ESTE JOCUL LUI PE CARE CONTINUI SĂ-L JOCI ATUNCI CÂND TE ARĂȚI SPIRITAL, ÎN TIMP CE, ÎN REALITATE, FRICA, SENTIMENTUL DE INFERIORITATE, LIPSA DE CONTROL ȘI ORICE PUTERE ASUPRA REALITĂȚII FIERBE ÎN TINE. ESTE ÎNCĂ JOCUL LUI PE CARE ÎL JOCI CÂND CREZI TOT CE ESTE SCRIS ÎN CĂRȚI, FĂRĂ SA EXPERIMENTEZI VREODATĂ. DAR ÎN CELE DIN URMĂ VA VENI ACEEA ZI MINUNATĂ CÂND VEI RENUNȚA ÎN SFÂRSIT SAU POATE NU VA VENI NICIODATĂ ȘI VEI TRĂI TOATĂ VIAȚA FACÂNDU-I JOCUL, VEI TRĂI TOATĂ VIAȚA ÎN CONVINGERILE JOCULUI ACESTUIA, JUCÂND ROLUL DE CREDINCIOS ȘI SPIRITAL LUÂND CU TINE ÎN MORMÂNT CONVINGERILE ȘI

REGULILE JOCULUI ACESTUIA CA ȘI CUM AR FI ALE TALE, CU O VIAȚĂ TRĂITĂ PRIN IGNORANȚĂ ÎNTR-O DEZAMĂGIRE PROFUNDĂ, CONFUZĂ ȘI ILUZORIE. SAU POATE VEI LUA BIBLIA, CORANUL, CURSUL DE MIRACOLE, TEXTELE TALE DE MEDITAȚIE SAU CĂRTILE DE RUGACIUNE, GITAS SAU SUTRELE ȘI LE VEI ARUNCA ÎN FLĂCĂRI. VA VENI ACEA ZI (SAU POATE NU) CÂND SPIRITUL ÎȚI VA VORBI ÎN SFÂRȘIT DIRECT, FĂCÂNDU-TE SĂ DESCOPERI CĂ MULTE DINTRE LUCRURILE ÎN CARE AI CREZUT ȘI TOATE ACELE ECTENII, EREZII SAU TEME LA ANATEME CU CARE ȚI-AI ADORMIT CONȘTIINȚA AU FOST MAI ALES POVEȘTI CARE SĂ TE DISTREZE. ERAU ÎN MARE PARTE APROXIMĂRI FOARTE VAGI A CEVA INEXPRIMABIL. ÎN ACEA ZI MINUNATĂ ȘI TERIBILĂ, TOATE MINCIUNILE PE CARE ȚI LE-AI SPUS ȘI CARE TE-AU FĂCUT SĂ CREZI VOR ÎNCETA ȘI VEI RĂMÂNE SINGUR, GOL, CONFRUNTAT CU SIMPLA OBSERVAȚIE CĂ REALITATEA ESTE CEL MAI BUN PROFESOR ȘI NICI UN GURU SAU MAESTRU NU VA FI VREODATĂ SĂ POATĂ CONCURA CU EA. VEȚI ÎNȚELEGE CĂ FIECARE ÎNCERCARE DE A SCĂPA DE REALITATE A PUS BAZELE PENTRU A RĂMÂNE BLOCAT ÎN EA DE LA ÎNCEPUT, VEȚI ÎNȚELEGE ÎN SFÂRȘIT CĂ NU EXISTĂ O CALE SPIRITALĂ SEPARATĂ DE VIAȚA REALĂ. ȘI POATE, ÎN ACEA MINUNATĂ ZI, VEI DESCOPERI CĂ CEEA CE CĂUTAI ERA ACOLO, SUB NASUL TĂU, MAI APROAPE DECÂT PROPRIA TA RESPIRAȚIE. LA FINALUL CONFESIUNII VEI CONȘTIENTIZA CĂCI ACEL: «**EU SUNT ADEVĂRUL**» ROSTIT DE ISUS POATE DEVENI ADEVĂRUL TĂU CĂ ACEL **«EU RÂD ȘI MĂ BUCUR CĂ LIBERTATEA EXISTĂ»** MOMENTUL TRANSHUMANȚEI LUI BUDDA LA LIBERTATEA EXISTENȚIALĂ POATE DEVENI LIBERTATEA TA DAR DACĂ PRIN CUVINTELE TALE VEI FI JUDECAT ATUNCI PRIN EXISTENȚA TA VEI FI MÂNTUIT!

DE ACEEA SUB FORMA SCRISĂ, PRIN CĂRTI, SE OFERĂ ȘI ALTORA ACEASTĂ OTRAVĂ - ACEASTA ESTE CONTAMINAREA DE CARE SUFERIM ASTĂZI CU TOȚII. INFESTAT ȘI EU, MĂ SIMT ȘI SUNT O SIMPLĂ CREATURĂ BUIMACĂ ÎN CĂUTAREA LUMINII ȘI CUNOAȘTERII DAR, PRESAT ȘI EU CA ȘI MULȚI DIN SEMENII MEI DE UMBRA ACESTEI IGNORANȚE, DE MULTE ORI EA SE REVARSĂ DULCE DIN ȘI PRIN CEEA CE SCRIVU ȘI PRIN ODELE, LAUDELE CÂNTECELE ȘI RUGILE ADUSE DIVINULUI; CA ATUNCI CÂND PRINTR-O STRĂFULGERARE PREȚ DE CLIPE UMBRA IGNORANȚEI DISPARSE SE RISIPEȘTE, IAR IDEEA FIRAVĂ A RAZELOR UNEI LUMINI SĂ-MI PĂTRUNDĂ CLARĂ PRINTR-O CUNOAȘTERE CE-

MI ESTE STRĂINĂ, DAR TOTUȘI FAMILIARĂ SUFLETULUI - SĂ MĂ REVOLT ÎMPOTRIVA SISTEMELOR CREATE, SĂ MĂ CAȚĂR PE MUNTELE DE LAUDE, ODE ȘI CÂNTECE ȘI RUGI CREAT DE UMANITATE ȘI SĂ-L ÎNTREB PE DUMNEZEU CÂT TIMP VOM MAI FI COBAII JOCULUI SĂU EXISTENȚIAL? ... ÎNSĂ DUMNEZEU NU ESTE IMPLICAT ... VINA NU-I APARTINE ... ÎN TOATĂ ACEASTĂ LUCRĂTURĂ VINA SA, DACĂ POATE FI NUMITĂ VINĂ, ESTE VEŞNICA RĂBDARE, MILENARA RĂBDARE DE CARE DĂ DOVADĂ! EL PUR ȘI SIMPLU PRIVEȘTE IMPASIBIL IAR ACEASTĂ LATURĂ A IMPASIBILITĂȚII A Împrumutat-o șI OMENIRII, SINGURA CONTRIBUȚIE A CREATORULUI LA CREAȚIE E FAPTUL CĂ O CREEAZĂ EL NU O GUVERNEAZĂ ...CREATORUL ÎȘI CONTINUĂ ÎNCĂ EXPANSIUNEA CREAȚIEI SALE... NOI ÎNSĂ CA ȘI CREAȚIE A ACESTUIA NE CRAMPOÑAM DE LIPSA ACESTUIA ȘI ÎN LIPSA ACESTUIA ÎL PROVOCĂM LA GUVERNARE, CEEA CE EL REFUZĂ, CĂCI DACĂ EL NE GUVERNEAZĂ NOI NU EVOLUĂM CA FIINȚE ȘI NICI EL NU RENUNȚĂ LA EXPANSIUNEA CONTINUITĂȚII CREATOARE ÎN LIMITAREA UNEI GUVERNĂRI NECREATOARE STATICЕ ȘI NEFOLOSITOARE ATÂT CREAȚIEI CÂT ȘI CREATORULUI. SIMPLU!

VINA NE APARTINE ÎN TOTALITATE, SUNTEM PROPRII NOȘTRI COBAI, IAR VINA MEA ESTE LIPSA ACESTEI VOINȚE - DE A RENUNȚA LA VIAȚA ACEASTA MATERIALĂ, LA ILUZIILE ACESTEI LUMI FALSE AȘA CUM SPUNEА ȘI ISUS:

„Nu vă adunați comori pe pământ unde molia și rugina le strică și unde furii le sapă și le fură. Ci adunați-vă comori în cer unde nici molia, nici rugina nu le strică, unde furii nu le sapă și nu le fură. Căci unde este comoara ta, acolo va fi și inima ta.” MATEI - 6, 19 – 21.

DE A RENUNȚA LA TOT ȘI A-MI DEDICA SERVICIILE ȘI AJUTORUL SEMENILOR, SUFERINZILOR, NEȘTIUTORILOR, PREAȘTIUTORILOR, RĂTĂCITILOR, PASIVILOR, INDIFERENȚILOR, FANATICILOR - TUTUROR; DE A DUCE ACEEAȘI LUPTĂ SURDĂ ȘI OARBĂ CARE ÎN FINAL NU AJUTĂ SEMENII CĂCI SE POATE CA SERVICIILE ADUSE NICI SĂ NU LE FI MIȘCAT O GRIMĂȘĂ MĂCAR PE MASCA IGNORANȚEI, DAR ACEST FINAL SĂ-MI ADUCĂ PROPRIA ELIBERARE ȘI SĂ INTRU ÎNTR-UN NOU CICLU, O NOUĂ PERSOANĂ CU UN NOU ȘI SIGUR DEZNODĂMÂNT, ATUNCI CÂND ROATA VIETII - ACOLO UNDE NIMIC NU SE PIERDE, TOTUL SE TRANSFORMĂ! VA PRINDE FORMĂ TRIUNGHIULARĂ SPRE A ÎNTELEGE TRINITATEA DIVINITĂȚII!

DAR ... SUNT UN LAS! IATĂ PIEDICA, PRINCIPALA MEA PIEDICĂ - LAŞITATEA! NU EXISTĂ MAI MARE DEZAMĂGIRE PĂMÂNTEANĂ SĂ AJUNGI SĂ CUNOŞTI CĂILE SĂ GĂSEŞTI DRUMUL ŞI AJUNGÂND ÎN FAȚA PORȚILOR ÎMPĂRĂȚIEI CEREŞTI SĂ TE ÎMPIEDICI DE ULTIMA TREAPTA ...LAŞITATEA, CARE ȚI-O ARUNCĂ EGOUL SPRE TRIUNFUL ACESTUIA - LAŞITATEA DE A RENUNȚA, ÎN FOND DE A RENUNȚA LA NIMIC, LA ILUZIA EFEMERULUI NIMIC, DEOARECE NIMIC NU ARE MERIT ÎN A NE REȚINE ÎN PLICTISEALA COTIDIANULUI. CÂND TOTUL PARE ATÂT DE COMPLICAT, CÂND ÎMPĂRĂȚIA CERURILOR PARE ATÂT DE INACCESIBILĂ ÎN FOND DUMNEZEU NE-A OFERIT TOTUL SIMPLU, DE O SIMPLITATE NEIMAGINABILĂ, DE O UȘURINȚĂ NEOMENEASCĂ!

DIVINUL A LĂSAT PORTILE DESCHISE ... ÎMPĂRĂȚIA CERURILOR NE AȘTEAPTĂ CU PORTILE DESCHISE, DAR NOI NE ÎNCĂPĂȚÂNĂM SĂ SĂRIM GARDUL ...ŞI CU TOȚI, ORBI, NE CRAMPONĂM DE CEVA, INVENTĂM PORTI AColo UNDE ELE NU EXISTĂ APOI CĂUTAM CHEI PORTILOR, INVENTĂM HĂRTI, CREĂM REGULI ŞI LEGI CE CONDUC DE FAPT NICĂIERI, CEREM ŞI IMPLORĂM UN AJUTOR PE CÂT DE IREAL PE ATÂT DE INEFICIENT. DEȘI PARE INCREDIBIL DIVINUL NE-A OFERIT TOTUL: ÎMPĂRĂȚIA CERURILOR ESTE ASEmeni UNUI PUZZLE ... AVEM TOATE PIESELE DAR NE LIPSEŞTE RĂBDAREA MONTĂRII; OMENIREA ŞI-A PIERDUT RĂBDAREA! ŞI DOAR PRIN ÎNDELUNGĂ RĂBDARE SUFLETEASCĂ PUTEM OBȚINE REZULTATE ÎN DRUMUL SPRE CUNOAȘTERE CĂCI RĂBDAREA ESTE CHEIA ÎNȚELEPCIUNII!

EXISTĂ ÎN EVANGHELII FOARTE MULTE VERSETE CARE ASCUND ÎN ELE MISTERUL UNOR ADEVĂRATE CHEI ŞI CĂI CE SIMPLIFICĂ ŞI REDUC GOANA NEBUNĂ ÎN DRUMUL SPRE CUNOAȘTERE; DAR DAT FIIND GRADUL LOR DE ÎNȚELEPCIUNE - CUNOAȘTEREA NU POATE FI ATÂT DE SIMPLU REFLECTATĂ DIN VERSETE CÂND ISUS SPUNEA:

„Iar Eu și Tatăl Meu una suntem.” IOAN - 10, 30;

„Nu pentru lucru bun aruncăm cu pietre asupra Ta, ci pentru hulă și pentru că Tu, om fiind, Te faci pe Tine Dumnezeu. Iisus le-a răspuns: Nu e scris în Legea voastră că «Eu am zis: dumnezei sunteți? » IOAN - 10, 33 – 34;

„Nu crezi tu că Eu sunt întru Tatăl și Tatăl este întru Mine? Cuvintele pe care vi le spun nu le vorbesc de la Mine, ci Tatăl - Care rămâne întru Mine - face lucrările Lui. Credeți Mie că Eu sunt întru Tatăl și Tatăl întru Mine, iar de nu credeți-mă pentru lucrările acestea.” IOAN - 14, 10 / 11.

DEȘI PARE SIMPLU LA PRIMA VEDERE CINE POATE ÎNȚELEGE ADEVĂRATUL SENS ORI FORMA MANIFESTĂRII ACESTOR CUVINTE, DAR FIINDCĂ AM SPUS CĂ EXISTĂ O UNIVERSALITATE ÎN CEEA CE PRIVEȘTE CALEA SPRE DIVIN IATA O PARALELĂ EXPLICATIVĂ ÎNTRE SPUSELE LUI ISUS ȘI CUVINTELE UNUI ILUMINAT TIBETAN SIVANANDA, EL SPUNEA: «GURUL ESTE ÎNSĂȘI FORMA MATERIALĂ A LUI DUMNEZEU, CARE VINE PENTRU A CĂLĂUZI ASPIRANTUL [LUMEA], DUMNEZEU ÎN BUNĂTATEA SA IA FORMA UNUI GURU, DE ACEEA CÂND ÎL VEZI PE GURU, ÎL VEZI PE DUMNEZEU. GURUL ESTE UNIT CU DUMNEZEU. EL INSPIRĂ CELORLALȚI CREDINȚĂ, IAR PREZENȚA SA ÎI PURIFICĂ. GURUL ESTE VERIGA DE LEGATURĂ ÎNTRE INDIVID ȘI DIVIN.»

PENTRU CEI CE NU POT ȚINE PASUL CU PAPALELA DINTRE IOAN - 14, 10 / 11 ȘI SIVANANDA SĂ FACĂ O REFORMULARE A TEXTULUI LUI SIVANANDA ÎNLOCUIND CUVÂNTUL GURU CU ÎNSUȘI CUVÂNTUL ȘI PERSOANA MÂNTUITORULUI: ISUS - ÎNTELEGAREA VA FI DEPLINĂ! IAR DE VA FI GREU DE DESLUȘIT ATUNCI AVEM UN TEXT AJUTĂTOR PRIN CARE SE FACE DESCOPERIT MISTERUL UNEI IMENSE TAINE:

„Si cu adevărat, mare este taina dreptei credințe: Dumnezeu s-a arătat în trup, s-a îndreptat în Duhul, a fost văzut de îngeri, s-a propovăduit între neamuri, a fost crență în lume, s-a înălțat întru slavă.” 1 TIMOTEI - 3, 16.

APOSTOLUL PAVEL NE VORBEȘTE DESEORI DE SFINȚII LUI DUMNEZEU DAR NU GĂSIM NICI O CARACTERIZARE A ACESTORA, SINGURA ÎNSEMNARE ÎN CARE AVEM O VAGĂ ÎNSIRUIRE A ÎNSUȘIRILOR SLUJITORILOR BISERICEȘTI ESTE ÎN 1 TIMOTEI UNDE SE SPUNE:

„Se cuvine, dar, ca episcopul să fie fără de prihană, bărbat al unei singure femei, veghetor, înțelept, cuviincios, iubitor de străini, destoinic să învețe pe alții. Nebețiv, nedeprins să bată, neagonisitor de câștig urât, ci bland, pașnic, neiubitor de argint.” - 3, 2 / 3; „Diaconii trebuie să fie cucernici nu vorbind în două feluri, nu dedați la vin mult, neagonisitori de câștig urât. Păstrând taina credinței în cuget curat.” - 3, 8 / 9. POATE DATORITĂ ACESTOR SLABE ȘI

STRĂVEZII CALITĂȚI ACEȘTI SLUJITORI NU POT FI RIDICAȚI ȘI NU AU AJUNS NICI AJUNGE LA GRADUL DE MAEȘTRI SPIRITUALI.

OMUL DIVIN ESTE NET SUPERIOR ACESTOR SIMPLE CARACTERISTICI UMANE, NICĂIERI NU NE ESTE ADNOTAT DECÂT DIN EXTRASUL ÎNVĂȚĂTURII ȘI COMPORTAMENTULUI SĂU, CALITĂȚILE CARACTERULUI DIVIN A LUI ISUS; ÎN CEEA CE URMEAZĂ VOM NOTA CALITĂȚILE NECESARE FORMĂRII UNUI CARACTER DIVIN PE CARE SHRI KRIŞHNA LE INDICĂ LUI ARDJUNA, DESI ACEȘTIA AU EXISTAT CU MULT ÎNAINTEA LUI ISUS – ATENȚIE ÎNSĂ LA CUVINTE CĂCI, CÂND SPUN ÎNAINTE MERG CU GÂNDUL LA EXPLICATIA DATĂ DE IOAN BOTEZĂTORUL: „Acesta era cel despre care v-am spus: Cel care vine după mine a fost înaintea mea pentru că era mai înainte de mine.”, E CA ȘI CUM L-AR CARACTERIZA PE MÂNTUITORUL:

„ABSENȚA ORICĂROR TEMERI; PURITATEA INIMII, CONSTANT ÎN YOGA ÎNTELEPCIUNII, MILĂ, STĂPÂNIREA DE SINE; SACRIFICIUL ȘI STUDIUL SCRIPTURILOR, AUSTERITATEA ȘI SINCERITATEA; INOCENȚĂ, DRAGOSTEA DE ADEVAR, ABSENȚA MÂNIEI; RENUNȚAREA, PACEA, ABSENȚA CALOMIEI, MODESTIA, ABSENȚA CAPRICIULUI; ÎNDRĂZNEALA, ÎNDURAREA, MĂRINIMIA, DREPTATEA, AFECȚIUNEA, ABSENȚA ORICĂRUI ORGOLIU.”

ACEASTA ESTE O CARACTERIZARE SUMARĂ DAR VIZÂND CALITĂȚILE VITALE AM SPUNE FORMĂRII CARACTERULUI DIVIN; ÎN CEEA CE NE PRIVEȘTE DACĂ LUĂM UN CREION ÎN MÂNĂ NU VOM ÎNSEMNA NICI UN SUBPUNCT MĂCAR PE CARE SĂ-L BIFĂM ÎN DREPTUL NOSTRU - NERECUNOSCÂNDU-NE CARACTERUL IMPUR PRINTRE ACESTE CALITĂȚI - ACEASTA PENTRU A CONSTATA CÂT DE LATERAL TRĂIM FAȚĂ DE ADEVĂRURILE VIEȚII!

DACĂ DORIM O CARACTERIZARE AMĂNUНȚIȚĂ O AVEM ATUNCI CÂND LA ÎNTREBAREA: CARE SUNT CALITĂȚILE NECESARE UNUI GURU [MAESTRU SPIRITUAL] TANTRA SASTRA NE RĂSPUNDE FIIND FOARTE EXACTĂ ÎN ACEASTĂ DIRECȚIE:

„EL TREBUIE SĂ FIE DOTAT CU TOATE TRĂSĂTURILE AUSPICIOASE; ÎNZESTRAT CU UN CORP PERFECT; CUNOSCĂTOR AL TUTUROR LEGILOR AGAMICE, CUNOSCĂTOR AL ENERGIILOR TUTUROR MANTRELOR, IUBIT DE TOȚI, FERMECĂTOR CA UN ZEU, CU O ÎNFĂȚIȘARE FERICITĂ, UȘOR ACCESIBIL,

ÎNLĂTURÂND ILUZIA ȘI DUBIILE; CARE POATE SĂ CITEASCĂ DIN SEMNE ȘI GESTURI; CARE CUNOAȘTE ARGUMENTE PRO ȘI CONTRA, ÎNȚELEPT STRĂLUCITOR, CU ATENȚIA FIXATĂ ÎN INTERIOR ÎN TIMP CE PRIVIREA ESTE ORIENTATĂ ÎN EXTERIOR, CARE CUNOAȘTE TIMPUL ȘI LOCUL CORECT PENTRU ORICE LUCRU, AL CĂRUI ȚEL ESTE REALIZAREA DE SINE, CUNOSCĂTOR AL TRECUTULUI, PREZENTULUI ȘI VIITORULUI, CAPABIL DE CONTROL CÂT ȘI DE DESTINDERE; ȘTIE SĂ IMPULSIONEZE SUBTIL, SĂ ILUMINEZE, SENIN, BINEVOITOR CU TOATE CREATURILE, CONTROLÂND MIȘCărILE SIMȚURILOR ȘI VICTORIOS ASUPRA CELOR ȘASE DUȘMANI, SOLEMN, AVÂND CAPACITATEA DE A DISCRIMINA DINTRE MERIT ȘI NON MERIT ... PUR, MEREU MULTUMIT, IUBITOR AL CELOR DEVOTAȚI, NEÎNFRICAT, CU O INIMĂ BLÂNDĂ, ZÂMBIND ÎNAINTE DE A VORBI ... MULTUMIT CU CEEA CE VINE NECERUT ... IDENTIFICAT CU SINELE DIVIN DIN TOȚI, ELIBERAT DE DUALITATE.”

ADORMITĂ UMANITATE, ÎN FAȚA UNUI ASEMESEA PROFIL RĂMÂNEM STATUI DE GHEAȚĂ, UNDE SUNT MAEȘTRI ACTUALI? CUM DAR POATE DEPĂȘI CINEVA SIMPLA CONDIȚIE DE OM DOAR PRIN CREDINȚĂ ȘI CUM SE POATE IZBĂVI CINEVA DOAR PRIN RUGI? NU VI SE PARE CA DE LA UN PUNCT RESPECTIVE-I CREȘTINĂTĂȚI PARCA-I LIPSEȘTE CEVA ȘI ACEL CEVA NU ESTE PUȚINĂ SARE PUTIN PIPER CI ESTE LIPSA TRANSMITERII ÎNVĂȚĂTURII VII A LUI HRISTOS? NUMAI O ÎNVĂȚĂTURĂ VIE POATE TRANSFORMA ȘI RENAȘTE SUFLETELE PIERDUTE!

DE VEACURI CREȘTINĂTATEA SE ZBATE SPASMODIC ÎN MREJELE PROPRIEI ÎNVĂȚĂTURI, LABIRINTUL CREAT, DEZBINAREA CREATĂ CÂT ȘI PIERDEREA CUNOAȘTERII ÎNVĂȚĂTURII ADEVĂRATE NE DEMONSTREAZĂ LIPSA MAEȘTRILOR VII, ÎN TRANSMITEREA ACESTEI ÎNVĂȚĂTURI A LUI ISUS. EVANGHELIILE LA ORA ACTUALĂ SUNT INEFICIENTE PENTRU CREȘTINI DOAR CÂNTATE PE NAS DE CEI NUMIȚI CLERICI CU PROFESIA DE PREOTI ÎN RITUALURILE LOR LITURGICE ...NU SUNT DECÂT O FRECȚIE LA CREDINȚA DE LEMN A MIRENIILOR ...ATÂTA TIMP CÂT CONTINUĂ A FI DOAR TRANSMISE TRADITIONAL PRINTR-UN RITUAL LITURGIC AFUMAT CU TĂMÂIE CA ȘI FUMUL DE TĂMÂIE SE VA PIERDE, IAR IMPORTANȚA ȘI GREUTATEA PROPOVĂDUIRII EVANGHELIEI ÎMPĂRĂȚIEI LUI DUMNEZEU DEVINE SUBTIL ÎNLOCUITĂ CU RITUALUL LITURGIC POMPOS ȘI RECE, LA FEL DE RECE ȘI GURĂ CASCĂ VA FI ȘI

MIREANUL DE RÂND CĂCI ESENȚA ADEVARATEI ÎNVĂȚĂTURI NU VA AJUNGE NICIODATĂ LA SUFLETELE LOR SPRE SALVAREA ACESTORA ȘI TOTUL SE VA SFÂRȘI PRIN EFECTUAREA SLUJBEI A LITURGHIEI BISERICEȘTI ATÂT ȘI NIMIC MAI MULT UN SIMPLU RITUAL FĂRĂ NICI UN EFECT.

ACTUALII FAIMOȘII CĂRTURARI ȘI FARISEI ADICĂ PREOTII - PREZBITERII - PASTORII DECI PĂTURA CE SE CONSIDERĂ ALEASĂ, DOAR CONSIDERĂ CĂ DETIN APA VIE A EVANGHELIEI - ÎN FOND, NU DETIN NIMIC, IAR ISTORIA NE DEMONSTREAZĂ CĂ ÎNTELEPCIUNEA UMANĂ NU ARE NIMIC ÎN COMUN CU ÎNTELEPCIUNEA DUMNEZEIASCĂ ȘI ASTFEL CICLUL SE REPETĂ; DUMNEZEU AȘTEPTĂ CA OMUL SĂ AJUNGĂ LA EL, OMUL AȘTEAPTĂ CA DUMNEZEU SĂ I SE REVELEZE ȘI UITE AŞA ...CEI DOI SE CAUTĂ PRINTRE RELIGII ȘI CREDINȚE ...NEGĂSINDU-SE !

DUPĂ DOUĂ MII DE ANI PREZENTA CREȘTINĂTATE NU A FĂCUT ALTCEVA DECÂT SĂ-L SCHIMBE PE MOISE CU ISUS, DOVADA: DACĂ ÎN VECIUL TESTAMENT FARISEII PĂZEAU LEGEA ȘI DOAR LEGEA ȘI RESPECTAU DOAR DATINILE, ÎN NOUL TESTAMENT SE RESPECTĂ CREDINȚA ȘI DOAR CREDINȚA DEASEMENI IARAȘI LEGEA ȘI FIREȘTE ALTE DATINI, TRADIȚII ALTE MORAVURI ȘI PORUNCI. ATUNCI CE AM FACUT ȘI CE AM SCHIMBAT? DACĂ UNUL CA ISUS NU S-A VRUT A FI ÎNTELES ȘI URMAT ÎN TIMPUL LUI DE CĂTRE CAPII POPORULUI LA FEL ȘI ASTĂZI DACĂ AR REVENI ISUS NU VA FI NICI PRIMIT NICI AGREAT DE PROPRIA SA CREȘTINĂTATE ȘI E NORMAL SĂ FIE AŞA DEOARECE PREZENTUL CLER A RĂSPÂNDIT PRIN ÎNVĂȚĂTURA LOR IMAGINEA UNUI IDOL SALVATOR ȘI NIMIC ALTCEVA IAR OMUL DE RÂND SĂRACUL MILENIILOR ȘI CERŞETORUL UMANITĂȚII... MILĂ ȘI AJUTOR IMPLORĂ ȘI ÎNARMAT CU DOUĂ ARME FORTE: SPERANȚA ȘI CREDINȚA ESTE ÎNDOCTRINAT SĂ AŞTEPTE ÎNGENUNCHIAT ÎN FAȚA IMAGINEI ISUS, AJUTORUL ACESTUIA!

NU-I AŞA, ISUS, A AJUTAT TOT TIMPUL ORBI, CIUNGI, ȘCHIOPI, MUȚI, LEPROȘI, A ÎNVIAT MORȚI DE CE NU AR AJUTA ȘI ACUM ÎN OPINIA ACTUALILOR ȘI ASTFEL ÎNARMAȚI DOAR CU CREDINȚA ÎN AJUTORUL LUI ISUS OMENIREA AŞTEAPTĂ NU DOAR AJUTORUL DAR ȘI PROMISA SA REVENIRE - ACESTA ESTE REZULTATUL PROPOVĂDUIRII NU A EVANGHELIEI LUI ISUS CARE ERA EVANGHELIA ÎMPĂRĂȚIEI CERURILOR, DESCOPERIREA ȘI REVELAREA ÎMPĂRĂȚIEI TATĂLUI CERESC CI A EVANGHELIILOR CARE PREZINTĂ CU TOTUL

ALTCEVA, E PUR SI SIMPLU UN SUBSTITUT AL EVANGHELIEI LUI ISUS! DE ACEEA DACĂ AR REVENI ASTĂZI CU SIGURANȚĂ CREȘTINII NU-L VOR RECUNOAȘTE ȘI-L VOR ALUNGA DIN BISERICILE LOR DECLARÂNDU-L NEBUN ȘI NU ATÂT CREȘTINII CÂT PĂTURA PREOȚEASCĂ ACTUALA FARISEIME. ȘTIȚI CARE AR FI PRIMELE CUVINTE PE CARE ISUS LE-AR SPUNE CLERICILOR VINDEȚI TOATE PROPRIETĂȚILE BISERICEȘTI ȘI ÎMPĂRTIȚI SĂRACILOR. CREDE-ȚI OARE CĂ VA ASCULTA CINEVA? NICIDECUM CI DOAR AȘA CUM SE ȘTIE SE VA CĂUTA SĂ-L PIARDĂ ȘI ELIMINE DIN PEISAJUL EXISTENȚIAL ȘI FIINDCĂ DUPĂ MILENII, CIVILIZAȚIA A CUNOSCUT CEVA PROGRESE ÎN CEEA CE PRIVEȘTE PEDEPSELE, RĂSTIGNIT NU VA MAI FI, DAR ÎNCHIS ÎNTR-UN AZIL PENTRU NEBUNI, SIGUR, DEOARECE CEEA CE-A LIPSIT DE VEACURI ȘI MILENII UMANITĂȚII, A FOST TRANSCENDERA ȘI PUTerea DE ÎNTELEGERE ȘI CLARVIZIUNE A ÎNVĂȚĂTURILOR DUMNEZEIESTI!

CĂCI IPOTETIC VORBIND, DACĂ AR VENI ISUS, FIREȘTE UNICA PEOCUPARE NU VA MAI FI PROPOVĂDUIREA EVANGHELIEI ÎMPĂRĂȚIEI LUI DUMNEZEU, CI PACEA CELOR 1000 DE ANI ȘI REVELAREA ÎMPĂRĂȚIEI PRIN PARTICIPAREA LA TRĂIREA DIRECTĂ ÎN ÎMPĂRĂȚIE ȘI DAT FIIND FAPTUL CĂ ÎN ACEASTĂ EVANGHELIE ORICÂT S-AR CREDE, NU ESTE ÎNCĂ CUNOSCUTĂ. ESTE NORMAL CA LUMII SĂ-I PARĂ CEVA STRĂIN, DUPĂ GHIFTUIREA A DOUĂ MILENII DE ÎNVĂȚĂTURI ȘI CREDINȚE FALSE. DE ACEEA REVIN CU PUTERE ASUPRA TRANSMITERII ÎNVĂȚĂTURII VII PRIN MAEȘTRI VII, DAR DE UNDE SĂ-I LUĂM?! CĂCI DACĂ ACTUALA FORMULĂ CU PREOȚI – PREZBITERI – PASTORI NU S-A DOVEDIT EFICIENTĂ CĂCI ACTUALII CÂT ȘI FOSTELE VÂRFURI ERARHICE DE SUTE DE ANI NU AU URMĂRIT MÂNTUIREA LUMII CI GHIFTUIREA LOR, AU FĂCUT ÎNTOCMAI SPUSELOR LUI ISUS:

„Vai vouă cărturarilor și fariseilor fățurnici! Că închideți împărăția cerurilor înaintea oamenilor; că voi nu intrați, și nici pe cei ce vor să intre nu-i lăsați.” MATEI - 23, 13.

NU VĂ ÎNTREBAȚI DE CE NU INTERVINE DUMNEZEU - SĂ MAI FACĂ CE?!! AU NU S-AU ÎNCERCAT ATÂTEA, AU NU S-AU FĂCUT ȘI SPUS ATÂTEA! ÎNSĂ ATÂTA TIMP CÂT DOAR SE CREDE, PUR ȘI SIMPLU SE CREDE ȘI NU SE FACE ALTCEVA, NU EXISTĂ ȘI NU SUNT ȘANSE DE A SCHIMBA FAȚADA ACTUALĂ A OMENIRII ȘI ÎN ULTIMĂ INSTANȚĂ PLANUL DIVIN ESTE TOTAL DIFERIT ȘI ÎN CONTRAST CU CEL UMAN ...

PRIN CELE SPUSE MI-AM APRINS POATE URA IERARHILOR ȘI MĂ BUCUR DACĂ AR FI AŞA, ATÂTA TIMP CÂT ÎNDRĂZNEŞTI SĂ ȚIPI ADEVĂRUL ÎN OCHII LOR MINCIUNĂ, DERANJEZI LINIȘTII LOR CĂCI: DAȚI LUMII MINCIUNI FRUMOASE ȘI-ȚI VA FI CEL MAI BUN SI FIDEL PRIETEN, SLUGĂ, ADEPT SAU MIREAN, DERANJEAZĂ-L CU ADEVĂRUL ȘI-ȚI VA FI DUŞMAN, TUTUROR CELOR CE-AU CONDUS GLOATA DE DOUĂ MILENII ÎNCOACE, LOR LE DATORĂM NEŞTIINȚA NOASTRĂ - TOATĂ NEŞTIINȚA NOASTRĂ ȘI STAREA ÎN CARE NE AFLĂM! ADEVĂRUL LUI ISUS A AJUNS PÂNĂ LA NOI PE BUCĂTELE ȘI ACELE BUCĂTELE PRIN REFLEXIE. NICI UN SFERT DIN ADEVĂR NU NE-A FOST DEZVĂLUIT! EXISTĂ O A CINCEA EVANGHELIE A LUI TOMA DE CARE NIMENI NU POMENEŞTE NIMIC - CHIPURILE AR FI NECANONICĂ DECI FALSĂ CĂCI ORICE NU ESTE CANON ÎN. CONCEPȚIA BISERICII ESTE EREZIE ȘI CHIAR FALSĂ DE AR FI DE CE NU SE PUBLICĂ?! DEOARECE MULTE LUCRURI AR IEȘI LA IVEALĂ IAR ACTUALII CAPI NU VOR A PIERDE CONTROLUL AŞA ZISEI CREȘTINĂȚI. PROBLEMA CU EVANGHELIA LUI TOMA ESTE CĂ ACEASTĂ EVANGHELIE ESTE NECANONICĂ EA SE REFERĂ STRICT LA ...SPUSELE LUI ISUS ȘI FIREŞTE MULTE ALTELE CARE NEFIIND CANONICE NU SE GĂSESC ÎN CHIMILIUL ȘI ZESTREA CELORLALTE PATRU EVANGHELII ... RECENT S-A DESCOPERIT EVANGHELIA SECRETĂ A LUI MATEI ȘI CHIAR DE-L ZĂBRELESC ADEVĂRUL. ACESTA MAI DEVREME S-AU MAI TÂRZIU VA IEȘI LA LUMINĂ... DIN CATAcombele VATICANULUI ...ACEST FAPT ESTE CONFIRMAT DE ISUS ÎNSUși CÂND NE SPUNE: „... căci nimic nu este acoperit care să nu iasă la iveală și nimic ascuns care să nu ajungă cunoscut.” MATEI – 10, 26.

ESTE O CHESTIUNE DE TIMP PÂNĂ CÂND BABELUL CREȘTINESC SE VA UZURPA IAR PRĂBUȘIREA ACEASTA MARE VA FI; CE SE VA ÎNTÂMPLA CU CREDINȚA ACTUALEI CREȘTINĂȚI? SE VA ZGUDUI DIN TEMELII CĂCI IATĂ S-A APROPIAT TIMPUL APOCALIPSEI DEOARECE NICĂIERI NU SE SPUNE CÂT DUREAZĂ APOCALIPSA ORI DACĂ MANIFESTAREA ACESTEIA FI-VĂ SUBTIL OMENESC PRODUSĂ ORI UNIVERSAL VIZIBIL ÎNFĂȚIȘATĂ. ȘI ASEmeni CATRENELOR LUI NOSTRADAMUS ÎN ACELAȘI MOD POATE FI ASEMANATĂ ȘI APOCALIPSA LUI IOAN - O APOCALIPSĂ CODATĂ! CINE SE ÎNCUMETĂ NU ÎN INTERPRETAREA EI CI ÎN DECODIFICAREA ACESTEIA... NIMENI? FIREŞTE CĂ

NIMENI - LA CREDINȚA ACTUALA CINE AR AVEA PUTEREA A PĂTRUNDE TAINE DE NEPĂTRUNS!

CONDUȘII NECONDUȘI AI ZILELOR NOASTRE ÎN APRIGA LUPTĂ A PUTERII SE ÎNCHINĂ DOAR ZEULUI MONEDĂ. NOUA RELIGIE MONETARĂ A CORUPT ÎNTREAGA SUFLARE, NOI MAEȘTRI SPIRITALI NE ÎNVĂȚĂ ARTA DE A DEVENI CÂT MAI BOGAȚI, DE A DEVENI CÂT MAI PUTERNICI! ÎN CELE DIN URMĂ EVREII AU REUȘIT ȘI S-AU RĂZBUNAT PE OMENIRE ÎNGENUNCHIND ÎNTR-UN FINAL ÎNTREAGA PLANETĂ. CUM? SIMPLU ... PRIN CREAREA UNUI IMPERIU MONETAR MONDIAL, PRINTR-O PIRAMIDĂ UNICĂ PE CARE O CONDUC DIN UMBRA ... ROBIND ȘI DISTRUGÂND PRIN ÎNDATORARE ȚARĂ DUPĂ ȚARĂ ȘI GUVERN DUPĂ GUVERN ȘI ACEASTA DEOARECE ASTĂZI NU MAI EXISTĂ EROI, NU MAI EXISTĂ VITEJI, NU MAI EXISTĂ PATRIE CI DOAR TRĂDĂTORI ȘI CORUPTI ... CURENTUL UNUI IUDA ISCARIOTEANUL A ATINS TOPUL CELUI MAI RENUMIT DIN UCENIC AL TRĂDĂRII ÎN MAESTRU AL TRĂDĂRII... UN TOP GENERAL CE PENTRU 30 DE ARGINTI VINDE ȘI TRADEAZĂ TOTUL ... DAR PÂNĂ ȘI ACEASTĂ LECȚIE TICĂLOȘII AU ÎNVĂȚAT-O PE JUMĂTATE DE VÂNDUT TE VÂND CU TOȚII ÎNSĂ DE SPÂNZURAT CA IUDA NU SE SPÂNZURĂ NICIUNUL. CUVÂNTUL REMUŞACRE NU EXISTĂ, DOAR TICĂLOȘIE ȘI LAȘITATE.

NU EXISTĂ SCĂPARE CEL PUȚIN NU ÎN CONTEXTUL ACTUAL, ESTE NECESARĂ ACEA ARDERE DE TOT DE CARE NE AMINTEA ISUS, CĂCI HOLDA A FOST CONTAMINATĂ ÎN TOTALITATE DE NEGHINĂ ȘI ASTFEL VA FI SECERATĂ ȘI ARUNCATĂ ÎN FOC ... ACEASTA ESTE SOARTA OMENIRII, ACESTA ESTE MERITUL EI LA ORA ACTUALĂ; RODUL ACESTEIA - RODUL CENUȘII! ȘI ODATĂ EXPIRATĂ RĂBDAREA DIVINĂ, PEDEAPSA ÎȘI VA FACE APARIȚIA ȘI CREDEȚI- MĂ NIMIC NU ESTE MAI FRUMOS DECÂT O PEDEAPSĂ DIVINĂ; SE PARE ÎNSĂ CĂ ACEASTĂ PEDEAPSĂ NICI NU MAI VINE DE SUS CI O ACTIVĂM DE AICI DE JOS DE PE PĂMÂNT NUMIND-O RESETARE, UNII SI-AU LUAT ROLUL DE ZEI ȘI SE JOACĂ DE-A DUMNEZEU CU UMANITATEA, EHEI ATUNCI VA FI DUREREA JALNICĂ ȘI SCRÂȘNIREA DINTILOR!

ÎN LINIE OBIȘNUITĂ PENTRU MULȚI ACEST LUCRU SE ÎNTÂmplă DE MULT, DE- A LUNGUL A MII DE ANI DOAR CĂ SE EXECUTĂ O PEDEAPSĂ CRUDĂ ȘI NEMERITATĂ DIN ORDIN UMAN! AȘA AU GĂSIT UNII DE CUVIINȚĂ CĂ SUNT MAI SUPERIORI ALTORA, MALTRATÂNDU-I; LA CARE DUMNEZEUL ATOTPURNIC

DE CARE SE FACE REFERIRE DE-A LUNGUL EXISTENȚEI SPECIEI UMANE NU A MIȘCAT UN DEGET - PENTRU ACEȘTIA PEDEAPSA DIVINĂ VA FI O MÂNGÂIERE - VINA LOR: S-AU NĂSCUT ÎN PĂCAT! ÎN PĂCATUL CUI? FIREȘTE AL NIMĂNUI - DAR ESCCROCHERIA UMANĂ NU CUNOAȘTE LIMITE.

CUGEȚI DECI EXIȘTI,

NU CUGEȚI DECI ECSCROCHEZI ȘI MANIPULEZI EXCRA!

CAPITOLUL 6

DE LA IPOTEZE LA DUBII, DE LA REALITATE LA FICȚIUNE

EXISTĂ ÎN CONCEPȚIA CREȘTINILOR O IDENTIFICARE DUPĂ FORMATUL IDENTITĂȚII CULTULUI CĂRUIA FIECARE PERSOANĂ-I APARTINE, ASTFEL EXISTĂ O LUPTĂ ACERBĂ ȘI CONTRADICTORIE CHIAR ȘI PENTRU SCRIEREA NUMELE LUI IISUS (ISUS) HRISTOS ÎN CE PRIVEȘTE COMPOZIȚIA CELUI DE-AL DOILEA „I” DIN FORMATUL ACESTUIA ...CÂND PRESUPUSUL CREȘTIN SE CONTRAZICE DIN CAUZA UNUI SIMPLU ȘI NU CHIAR SIMPLU „I”, IMAGINEAZĂ-ȚI NIVELUL DE CONTRADICȚIE LA NIVEL CREALUI.

ÎNAINTE DE A TRECE LA EXPLICAȚIILE DEJA OFERITE DE ANUMIȚI REPREZENTANȚI DE CULTE RELIGIOASE, O SĂ TREC ÎN REVISTĂ NEUTRALITATEA PROPRIEI PĂRERI, CARE NICI NU CAUTĂ JUSTIFICAREA CELUI DE-AL DOILEA „I” NICI PUNEREA, DAR NICI EXTRAGEREA ACESTUIA DIN CONTEXTUL NUMELUI ...ÎNAINTE DE A ÎNCEPE, SĂ CĂLĂTORIM PÂNĂ LA ORIGINI AColo UNDE A ÎNCEPUT TRANSFORMAREA ORIGINALULUI PRIN TRADUCERE ÎNTR-UN FORMAT DIFERIT, ASTFEL CÂND CEI 70 (72) DE ÎNVĂȚAȚI AU TRADUS TORA ÎN LIMBA GREACĂ, ÎN CEEA CE NUMIM ASTĂZI SEPTUAGINTA ȘI AU CONCIS LA ACEST FORMAT, FIREȘTE AU INFUENȚAT ÎN TIMP MODUL DE EXPRIMARE UNIVERSAL, DAT FIIND CĂ ATÂT SEPTUAGINTA CÂT ȘI LIMBA GREACĂ LA ACEA VREME ERA LIMBA DE CIRCULAȚIE INTERNAȚIONALĂ, AȘA CUM ASTĂZI ESTE ENGLEZA, DAT FIIND FAPTUL CĂ MULTE DINTRE FAPTELE CONTEMPORANE MÂNTUITORULUI NU AU MAI FOST TRADUSE CI SCRISE DIRECT ÎN LIMBA GREACĂ, ACUM, MIRAREA MEA E CUM NIMENI NU SE ÎNTREABĂ, CUM A AJUNS FORMATUL NUMELUI EVREIESC: YESHUA ÎN FORMATUL GRECESC: Ιησού Χριστού - Ιησούς Χριστός ...ȘI SPRE FINAL, TU SĂ TE CRAMPONEZI CU ÎNVERSUNARE DE EXISTENȚA CELUI DE-AL DOILEA „I” CARE ÎN LIMBA GREACĂ APARE ATÂT ÎN SCRIERE CÂT ȘI ÎN PRONUNȚIE AUZINDU-SE DUBLAREA ii-ULUI ORI PRELUNGIREA ACESTUIA ÎN PRONUNȚARE, CĂ NU DEGEABA GRECII AU ATÂȚIA DE „I” ATÂT ÎN SCRIERE CÂT ȘI ÎN EXPRIMARE ... (I Y H OI EI) Ηλεκτροπληξία Υπολογιστής Υποβρύχιο. NU VI SE PARE SUSPECT CUM DAR DENUMIREA LUI IAHVE SAU ELOHIM AJUNGE INTACTĂ

NEPERTURBATĂ ȘI NEMODIFICATĂ CA ȘI ATÂTEA ALTE NUME, ÎNSĂ NUMELE YESHUA YOŞUA ÎȘI PIERDE FORMATUL ORIGINAR ÎN EXPLICAȚII PUERILE?

ACUM SĂ TRECEM ÎN REVISTĂ DIFERITE EXPLICAȚII ALE CELOR NUMIȚI SAU DENUMIȚI SPECIALIȘTI ÎN DOMENIU: ALEXEI TENTIUC - PROFESOR ÎN CADRUL INSTITUTULUI INTERNAȚIONAL DE STUDII BIBLICE INDUCTIVE CHIȘINĂU: „NU NUMAI CREȘTINII VORBITORI DE LIMBĂ ROMÂNĂ PRONUNȚĂ NUMELE LUI ISUS DIFERIT DECÂT PRONUNȚAREA LUI ÎN LIMBA ORIGINALĂ. ADEVĂRUL ESTE CĂ ȘI NUMELE LUI DUMNEZEU ȘI MULTE ALTE NUME DIN BIBLIE LE PRONUNȚĂM DIFERIT. IMPORTANT ESTE, ÎNSĂ, CĂ OAMENII DE ORICE LIMBĂ ȘI DE ORICE NAȚIUNE CÂND SPUN ISUS, ENGLEZII -Jesus, ITALIENII -Gesu, PERȘII -Iso, ARABII -Isa, TOȚI NE GÂNDIM LA ACEEAȘI PERSOANĂ, LA DOMNUL ȘI MÂNTUITORUL NOSTRU, CARE A LĂSAT CERURILE ȘI A VENIT PE PĂMÂNT CA SĂ NE MÂNTUIASCA DE PĂCATELE NOASTRE. ACESTA ESTE CEL MAI IMPORTANT LUCRU. AŞADAR CUM AM AJUNS SĂ PRONUNȚĂM Iisus (Isus) ȘI NU Yeshua? NUMELE ISUS ÎN LIMBA EBRAICĂ ESTE Yesua SAU Yehoșua. ACELAȘI NUME, ÎN LIMBA GREACĂ A NOULUI TESTAMENT A FOST SCRIS AȘA: „Îησοῦς – Iesous.”

CÂND ÎNGERUL DOMNULUI A VENIT LA IOSIF, LOGODNICUL MARIEI, ȘI L-A ANUNȚAT CU PRIVIRE LA NAȘTEREA DOMNULUI IiSUS, I-A ZIS AȘA:

„Iosife, fiul lui David, nu te teme să iei la tine pe Maria, nevastă-ta, căci ce s-a zămislit în ea este de la Duhul Sfânt. Ea va naște un Fiu și-i vei pune numele Isus (în Greacă-Îησοῦς Iēsous), pentru că El va măntui pe poporul Lui de păcatele sale.”(Matei 1:20-21)

„Și cugetând el acestea, iată îngerul Domnului i s-a arătat în vis grăind: Iosife, fiul lui David nu te teme a lua pe Maria logodnica ta, că ce s-a zamislit într-însa este de la Duhul Sfânt, Ea va naște Fiul și vei chema numele Lui: Iisus, căci El va măntui poporul Său de păcatele lor. Acestea toate s-au făcut ca să se împlinească ceea ce s-a zis de Domnul prin proorocul care zice: „Iată, Fecioara va avea în pântece și va naște Fiul și vor chema numele Lui Emanuel, care se tâlcuiește: Cu noi este Dumnezeu”. Și deșteptându-se din somn, Iosif a făcut aşa precum i-a poruncit îngerul Domnului și a luat la el pe logodnica sa. Și fără să fi cunoscut-o pe ea Iosif, Maria a născut pe Fiul său Cel Unul-Născut, Căruia i-a pus numele Iisus.” (Matei 1:20-25)

NUMELE ISUS DIN EBRAICĂ (Yeshua) ÎN LIMBA ROMÂNĂ S-A TRADUS: „Ioșua”. ACELAȘI NUME ÎN GREACĂ, ÎN NOUL TESTAMENT ESTE Iesous ȘI ÎN ROMÂNĂ Iisus. ATÂT Ioșua, CÂT ȘI Iisus AU ACELAȘI ÎNTELES, FIE ÎN EBRAICĂ, FIE ÎN GREACĂ. ACEST NUME ÎNSEAMNĂ: „Iehova este Mântuire” SAU „Iehova este Mântuitorul”.

FOARTE MULȚI PUN UN ACCENT DEOSEBIT PE SEMANTICA CUVÂNTULUI ÎN SINE, ALȚII PE PRONUNȚAREA ACESTUIA PE CÂND MAJORITATEA IAU LUCRURILE AȘA CUM SUNT NEACORDÂNDU-LE O IMPORTANȚĂ DEOSEBITĂ, IAR ALȚII DESTUI DE NAIVI AFIRMĂ CĂ NU GĂSIM ÎN BIBLIE VREO PORUNCĂ CUM SĂ SCRIM SAU SĂ PRONUNȚĂM NUMELE Iisus, SAU ORICE ALT NUME DOAR ÎN LIMBILE ORIGINALE ALE BIBLIEI, EBRAICĂ ȘI GREACĂ. DIMPOTRIVĂ, ÎN NOUL TESTAMENT, ÎNSUȘI DUMNEZEU CÂND SPUNE Iosua (EVREIEȘTE Yesua) FOLOSEȘTE PENTRU ACEASTA PRONUNȚAREA ȘI SCRIEREA LIMBII GRECEȘTI ȘI NU CUM SUNĂ ACESTA ȘI SE PRONUNȚĂ ÎN EBRAICĂ. DE EXEMPLU, LA FAPTELE APOSTOLILOR 7:45:

„Si părinții noștri l-au adus, la rândul lor, sub povătuirea lui Iosua, când au intrat în țara stăpânită de neamurile pe care Dumnezeu le-a izgonit dinaintea părinților noștri, și a rămas acolo până în zilele lui David.”(Fapte 7:45)

WOOW CÂTE POȚI AUZI DE LA UNELE MINȚI ÎNFIERBÂNTATE ATÂT DE DOGMATICĂ CÂT ȘI DE LIBERALISMUL EVANGHELIC ÎN FORMATUL NOII SALE DOGME ... ATÂT ÎN ACEST TEXT, CÂT ȘI LA Evrei 4:8, DUMNEZEU NE VORBEȘTE DESPRE Iosua DIN VECHIUL TESTAMENT. Dumitru Cornilescu A TRADUS ACEST NUME CU „Iosua” CA SĂ NE AJUTE SĂ ÎNTELEGEM CĂ ESTE VORBA DESPRE Iosua DIN VECHIUL TESTAMENT. TOTUȘI, ÎN ORIGINAL, AICI NU ESTE CUVÂNTUL EBRAIC “Yesua”, CI GRECESCUL „Iesous”, ACELAȘI NUME PE CARE-L POARTĂ DOMNUL Iisus ÎN TOT NOUL TESTAMENT.

FERMITATEA CU CARE EVANGHELIȘTII PURCED CONCLUZIILOR NE ÎNGHEAȚĂ EFECTIV LOGICA ASTFEL EI SPUN: „DE AICI PUTEM CONCLUDE CĂ DUMNEZEU NU NE CERE NICI NOUĂ SĂ PRONUNȚĂM UN NUME ANUME ÎN FELUL CUM A FOST PRONUNȚAT ȘI SCRIS ÎN LIMBA ORIGINALĂ. DE ALTFEL, FIECARE LIMBĂ ÎȘI ARE SUNETELE SALE DISTINCTE CARE NU TOTDEAUNA POT FI SCRISE SAU PRONUNȚATE ÎN ALTE LIMBI AȘA CA ȘI ÎN LIMBA DE ORIGINE. APOI ȘI NUMELE „DUMNEZEU ” ÎN LIMBA ROMÂNĂ, SAU „GOD ” ÎN ENGLEZĂ, „Бог” ÎN RUSĂ, (CONFUZIA CARE SE CREEAZĂ AICI INTENȚIONAT SAU NU, ESTE CĂ E CU TOTUL ALTCEVA DENUMIREA DE ZEU ÎNTR-O LIMBĂ ORICARE AR FI EA DUPĂ CONCEPTUL POPORULUI RESPECTIV ȘI ALTA E NUMELE PERSONAL AL UNUI ZEU RESPECTIV DINTR-O LIMBĂ ÎN ALTA) TOT NU CORESPUND CU NUMELE ȘI PRONUNȚAREA DIN ORIGINAL. TOTUȘI, ÎN ORICARE LIMBĂ AR FI, IMPORTANT ESTE CĂ ATUNCI CÂND SPUI DUMNEZEU, LA DUMNEZEU SĂ TE GÂNDEȘTI ȘI NU LA ALTCINEVA, CE TRISTĂ CONSOLARE ...DE PARCĂ ATUNCI CÂND SPUI DUMNEZEU ȘI TE GÂNDEȘTI LA DUMNEZEU TU POȚI SĂ CONCEPI ÎN GÂNDIREA TA IMAGINEA DUMNEZEULUI ORI CEEA CE ÎNSEAMNĂ ȘI REPREZINȚĂ

DUMNEZEU, DAR UNII CHIAR CONSIDERĂ CĂ INFINITUL POATE FI CUPRINS ȘI PERCEPUT ÎN MINUSCULA GÂNDIRE EFECTIV INEXISTENTĂ A FINITULUI ...

PE BUNE? ADICĂ DUPĂ MINTEA ELIBERATĂ DE ORIGINALITATE A UNOR REPREZENTANȚI EVANGHELICI ORIGINALUL POATE FI ÎNLOCUIT CU O UȘURINȚĂ TERIBILĂ DE UN FAKE DE PARCĂ AR FI O MARCĂ DE ADIDAȘI CARE CE ÎMI E MADE-N VIETNAM CE ÎMI E MADE-N CHINA, TOT PAPUCI SUNT ȘI TOT ADIDAȘI SCRIE DAR LA ORIGINALITATE, CALITATE, MATERIAL, REZistență CÂT ȘI LA COMODITATEA MODELULUI PAR A FI LUCRURI INDIFERENTE ACESTORA ...DECI CUM SPUNEAU „IMPORTANT ESTE CĂ ATUNCI CÂND SPUI DUMNEZEU, LA DUMNEZEU SĂ TE GÂNDEȘTI ȘI NU LA ALTCINEVA” DECI NU CONTEAZĂ DACĂ MARCA DE ADIDAȘI CE PORTI ÎN PICIOARE ESTE ORIGINALĂ SAU FALSĂ CONTEAZĂ DOAR CĂ ..NU EȘTI DESCULT.

REVENIM LA PĂMÂNTENI ȘI LA BĂTĂLIA:

Isus SAU Iisus? CARE ESTE VARIANTA CORECTĂ? CUM SE SCRIE CORECT NUMELE MÂNTUITORULUI, Isus SAU Iisus? ÎNTREBAREA ACEASTA PARE SĂ REVINĂ MEREU ȘI MEREU ÎN DISCUȚIILE INTERCONFESIONALE (ORTODOCȘI, CATOLICI, EVANGHELICI). CREDINCIOȘII ORTODOCȘI PREFERĂ SCRIEREA CU DOI DE „ii”, ÎN VREME CE CATOLICII ȘI EVANGHELICII RĂMÂN LA SCRIEREA CU UN SINGUR „i”. DE PILDĂ, ÎN BIBLIA CATOLICĂ ISUS ESTE SCRIS CU UN SINGUR „i”. DAR CUNOAȘTEM DEJA PROVENIENȚA TRADUCERII DIN BIBLIA VULGATA ȘI NU DIN SEPTUAGINTA A ORIGINII TRADUCERII Iisus.

PROBLEMA, DIN PĂcate, NU SE REZUMĂ DOAR LA „CINE ARE DREPTATE?” NU DE PUȚINE ORI, CEI CARE SCRIVU „Isus” SUNT ACUZAȚI DE FAPTUL CĂ „BATJOCORESC” NUMELE MÂNTUITORULUI. CIRCULĂ ȘI MITUL CĂ „Isus” SCRIS CU UN SIGUR „i” ÎNSEAMNĂ „măgar”. ARGUMENTUL ACESTA ESTE DE-A DREPTUL JENANT. NICIUN CUVÂNT CARE DESEMNEAZĂ ANIMALUL „MĂGAR” ÎN LIMBA EBRAICĂ (HAMOR, AYIR, ATHON, AROD) SAU ÎN LIMBA GREACĂ (hypozugion, onarion, onos, polos, gaidaros) NU ARE VREO LEGĂTURĂ CU NUMELE „Iisus” (ȘI, CHIAR DACĂ AR FI AȘA ÎN VREO ANUMITĂ LIMBĂ, NOI SCRIM ȘI VORBIM ÎN LIMBA ROMÂNĂ!). ÎN CE CE MĂ PRIVEȘTE, NU ÎMI PROPUN SĂ FIU DOGMATIC ȘI CATEGORIC CU PRIVIRE LA SCRIEREA CU UN SINGUR „i” SAU CU DOI DE „ii”. MAI DEGRABĂ, Vreau să argumentez că: AMBELE VARIANTE SUNT ÎNTR-O LARGĂ CIRCULAȚIE ÎN SCRERILE DE LIMBĂ ROMÂNĂ (SCRIEREA CU UN SINGUR „i” NU APARȚINE UNUI GRUP SECTANT, IZOLAT). NU TREBUIE SĂ NE CERTĂM PE ACEST SUBIECT – NU EXISTĂ DOVEZI SUTĂ LA SUTĂ CLARE ȘI OBLIGATORII PENTRU O VARIANTĂ SAU ALTA. ÎN OPINIA MEA, ȘI A ALTORA, EXISTĂ ARGUMENTE SUFICIENT DE CONVINGĂTOARE PENTRU A SCRIE ISUS CU

UN SINGUR „i”. PENTRU A ABORDA CELE TREI PUNCTE DE MAI SUS VOI FOLOSI, ÎN PRINCIPAL, CÂTEVA REMARCI FĂCUTE DE EUGEN MUNTEANU - ERUDITUL PROFESOR DE LA CATEDRA DE LIMBĂ ROMÂNĂ ȘI LINGVISTICĂ GENERALĂ A FACULTĂȚII DE LITERE (UNIVERSITATEA AL. I. CUZA DIN IAȘI). AŞADAR:

1. „Iisus” și „Isus” sunt ortografii de largă circulație – spre exemplu:

Editura POLIROM:

Publică Iisus, cu doi de „ii” în lucrări precum:

Patericul sau Apoftegmele părinților din Pustie, traducere de Cristian Bădiliță, Polirom, 2003.

LaCocque, Paul Ricoeur, Cum să înțelegem Biblia, traducere de Maria Carpoiu, Polirom, 2002.

Publică Isus, cu un singur „i” în:

Claudio Moreschini, Enrico Norelli, Istoria literaturii creștine vechi, grecești și latine, vol. I, traducere de H. Stănciulescu și Gabriela Sauciuc, Polirom, 2001.

Vladimir Petercă, Mesianismul în Biblie, Polirom, 2003.

Editura HUMANITAS:

Publică Iisus, cu doi de „ii” în următoarele:

Dumitru Stăniloae, R. Patapievici, Omul recent, Humanitas, 2001.

Publică Isus, cu un singur „i” în:

Etienne Gilson, Filosofia în Evul Mediu, traducere de Ileana Stănescu, Humanitas, 1995.

R. Patapievici, Zbor în bătaia săgeții, Humanitas, 1995.

Concluzia este destul de evidentă: scrierea numelui Isus cu un singur „i” nu ține de incultura și ireverența unor „sectanți”, ci este practicată și publicată – în paralel cu scrierea cu doi de „ii” – de către autori și edituri de cea mai înaltă ținută academică.

2. Nu există argumente ferme și incontestabile pentru o variantă sau alta.

Eugen Munteanu justifică cele două opțiuni astfel:

Scrierea „Iisus” este justificată de „principul tradiției și impusă în tipăriturile oficiale ale Bisericii Ortodoxe Române și adoptată prin consens tacit de un larg spectru al pieței publicațiilor”;

Scrierea „Isus” este „preferată de catolici și neoprotestanți” și „are la bază o aplicare riguroasă a principiului fonematic al ortografiei românești” (adică scrierea reproduce pronunțarea).

Lingvistul este de părere că folosirea uneia dintre cele două variante nu ține atât de mult de rațiunile filologice, ci are „de cele mai multe ori o conotație confesională, adesea (implicit) polemică.” Ideea este că regulile limbii române nu te obligă neapărat la scrierea cu un „i” sau cu doi de „ii” (deși mai potrivit pare să fie cu un singur „i”), mai degrabă diferitele confesiuni creștine optează pentru una dintre variante pentru a indica prin aceasta identitatea lor denominațională.

3. Este mai potrivit să scriem „Isus” cu un singur „i”. În limba greacă Numele Mântuitorului este Ἰησούς. Acest nume se ctea în vremea Noului Testament „Jesus”, iar în greaca medie și în neo-greacă se ctea „Iisus”. După cum se poate observa, diferența o face litera eta (η), care a fost transliterată în limba latină folosindu-se litera ”e”. În limba română numele Ἰησούς se transliterează Iesous. De ce recomandăm, totuși, scrierea cu un singur „i”? Deoarece în limba română cuvintele se scriu la fel cum se pronunță (principiul fonologic). Noi scriem și vorbim în limba română, nu în limba greacă! Este mai bine, deci, să scriem numele „Isus” cu un singur „i”, așa după cum îl și pronunțăm. Se păstrează un principiu al echivalenței: după cum diftongul oú este scris și pronunțat ”u”, și nu ”ou”, tot astfel, silaba Ȑin este bine să fie scrisă și pronunțată „I”, și nu „Ie” sau „Ii”.

În concluzie, „Isus” este o scriere mai fidelă limbii române, dar nu putem spune că este o greșală dacă cineva scrie „Iisus”, sau chiar „Jesus”, după cum argumentează unii care vor să indice și mai bine asemănarea cu greaca veche și cu scrierea celorlalte limbi europene (engleză: „Jesus”, franceză: „Jésus”, portugheză: „Jesus”, polonă: „Jezus” etc.). Modul în care scriem Numele Mântuitorul nu este, deci, unul esențial. Mai importantă este atitudinea noastră față de Persoana care poartă acest Nume! Trebuie să știm că Isus este Cristos, adică Salvatorul nostru. Și, să mai reținem că El este și Domnul nostru, „Regele nostru”, (Pastor, Costel Ghioancă)

AŞADAR DUPĂ TRECERE ÎN REVISTĂ A PASTORILOR ȘI A FILOLOGILOR NU-I MAI TREC ÎN REVISTĂ ȘI PE PREOȚII ORTODOCSI CARE FIREȘTE AU ȘI EI OPINIILE ȘI ARGUMENTELE LOR ÎN FAVOAREA SCRERII CU DOI DE „i”, ÎN FOND O SĂ REVIN LA SINGURA EXPLICȚIE LOGICĂ CARE ESTE PRINCIPIUL FONOLOGIC ADICĂ „SE SCRIE CUM SE PRONUNȚĂ” DOAR CĂ ACEASTĂ REGULĂ DE A SCRIE DUPĂ CUM SE PRONUNȚĂ E VALABIL DOAR ÎN LIMBA ROMÂNĂ ÎN SCHIMB ÎN LIMBA GREACĂ CÂND ÎNTREBI CUM SE SCRIE CUTARE CUVÂNT CEA MAI BUNĂ GLUMĂ EXISTENTĂ ESTE CÂND ȚI SE RĂSPUNDE: SE SCRIE CUM SE AUDE ... ASTFEL O SĂ REVIN LA PUNCTUL TREI CARE PENTRU ORICINE ALTCINEVA NECUNOSCĂTOR AL LIMBII GRECEȘTI AR TRECE CU VEDEREA, DAR PENTRU MINE PERSONAL CARE MI-AM PETRECUT JUMĂTATE DE VIAȚĂ PRINTRE GRECI NU POATE SĂ VINĂ UN FILOLOG ROMÂN SĂ MĂ ÎNVEȚE GREACĂ. AŞADAR LA PUNCTUL TREI SPUNEA:

Este mai potrivit să scriem „Iisus” cu un singur „i”. În limba greacă Numele Mântuitorului este ’Ιησούς. Acest nume se ctea în vremea Noului Testament ”Jesus”, iar în greaca medie și în neogreacă se ctea ”Iisus”. După cum se poate observa, diferența o face litera eta (η), care a fost transliterată în limba latină folosindu-se litera ”e”. În limba română numele ’Ιησούς se transliterează Iesous. De ce recomandăm, totuși, scrierea cu un singur „i”...

ÎN PRIMUL RÂND DUPĂ AFIRMIȚIILE FILOLOGULUI A APARUT O NOUĂ PRONUNȚIE ÎN ALFABETUL GRECESC AȘA ZISA LITERĂ eta (η), MAI JOS AM ALĂTURAT ÎNTREG ALFABETUL GRECESC:

- 1) A α Αλφα 2) B β Βήτα 3) Γ γ Γάμμα 4) Δ δ Δέλτα 5) E ε Έψιλον 6) Z ζ Ζήτα
- 7) H η Ήτα 8) Θ θ Θήτα 9) I ι Ιώτα 10) K κ Κάππα 11) Λ λ Λάμδα 12) M μ Μι 13) N ν Νι
- 14) Ξ ξ Ξι 15) Ο ο Όμικρον. 16) Π π Πι. 17) Ρ ρ Ρο. 18) Σ σ Σίγμα.
- 19) T τ Ταυ 20) Y υ Υψιλον. 21) Φ φ Φι. 22) X χ Χι. 23) Ψ ψ Ψι. 24) Ω ω Ωμέγα

LA NUMĂRUL ȘAPTE CITEȘTE CINEVA eta? ȘI DE CE eta CÂND SE PRONUNȚĂ ita, ÎN SPATELE ARGUMENTELOR EU NU VĂD DECÂT PE CEL CARE TRAGE CENUȘA LA TURTA LUI, CE ESTE PERSOANA DIN SPATELE AFIRMAȚIILOR? EVANGHELIST. E CLAR CONCLUZIA ACESTUIA VA FI UN SINGUR i, DE ACORD CU TINE, IA-ȚI i-UL ATÂT DE MULT RÂVNIT ÎNSĂ LASĂ ALFABETUL GRECESC LA LOCUL LUI NU-L STÂLCI ȘI PE ACESTA EȘTI FILOGOG ÎN LIMBA ROMÂNĂ NU GREACĂ! ÎNȚENȚIONAT NU AM ADUS ARGUMENTE DIN EXPLICAȚIILE PREOȚILOR ORTODOCSI TOCMASI DIN ACEST MOTIV SPRE A NU ABUZA DE DOXOLOGIA ȘI DOGMATICA CU CARE ACEȘTIA SUNT ÎNZESTRAȚI, DE ALTFEL EXPLICAȚIILE LOR AR ARĂTA AȘA:

Părintele Calistrat Chifan: „Obligatoriu trebuie să aibă cei doi de „i” Iisus”. Părintele Calistrat Chifan susține că scrierea cu doi de „i” a numelui Iisus este o condiție obligatorie, folosită chiar și la realizarea prescurrii pentru Sfânta Liturghie. Duhovnicul susține că primul „i” intruchipează Cuvântul Tatălui și cel de-al doilea reprezintă trimisul lui Dumnezeu, care lucrează prin același Duh Sfânt cu Tatăl mai înainte de toți vecii și sub vremi născut din Fecioara Maria. „Dacă o să mergem în zona filocatolică sau chiar catolică găsim Christos sau Cristos, aşa vor ei să scrie din latină. Dar corect în limba ebraică și corect în septuaginta grecească, aşa se pune. Noi, când facem prescura de Liturghie, aşa punem: Iis, Hs – Iisus Hristos, Ni Ka – Biritorul. Deci obligatoriu trebuie să aibă cei doi de i Iisus. O dată că este Cuvântul Tatălui și o dată că este unsul sau trimisul lui Dumnezeu, care lucrează prin același Duh Sfânt cu Tatăl mai înainte de toți vecii și sub vremi născut din Mamă. Cât El este pe pământ ca rob, Duhul Sfânt îl proslăvește.”

LĂSÂNDU-L ȘI PE PĂRINTELE CALISTRAT SĂ REVENIM LA ORIGINALUL GRECESC DIN CARE A FOST TRADUS DECI, Ιησούς Χριστού - Ιησούς Χριστός SE CITEȘTE ȘI PRONUNȚĂ EXACT AŞA IISUS CU O PRELUNGIRE A i-ULUI CU O DUBLARE DE „i” ÎN PRONUNȚIE DE ACOLO ȘI TRADUCEREA CU DOI DE „i” ESTE CORECTĂ DE AICI LA ÎNSEMNĂTATEA DUBLURII FRECVENȚEI VOCALEI „i”, EI DEJA VREȚI TOTUL MURĂ-N GURĂ ...CERCETAȚI NU AŞA SPUNE SCRIPTURA, DAR CERCETAȚI SINGURI ȘI COMPARAȚI NU LUATI CE SPUNE X SAU Y PE NEMESTECATE SAU DE ADEVĂRURI ABSOLUTE ...FILOGOLUI RESPECTIV I-AŞ OFERI UN SIMPLU EXEMPLU ȘI ANUME „TROIA” NU-I AŞA CU SIGURANȚĂ CU TOȚII AM AUZIT DE TROIA ȘI NU-I AŞA TOT CU SIGURANȚĂ CU TOȚII NU ȘTIM, CĂCI GRECII PRONUNȚĂ TRIA ȘI NU TROIA CUM PRONUNȚĂM NOI... DEOARECE oi = i . LĂSÂND ÎNSĂ PE GRECI ȘI LIMBA GREACĂ, EU REVIN LA ORIGINAL, DE CE SĂ NU PRONUNȚĂM DIRECT EVREIESCUL YOSHUA - IOŞUA ȘI DE CE GRECESCUL IiSUS PENTRU A NE CRAMPONA DE CEI DOI DE i??

DECI NUMELE LUI Iisus VINE DE FAPT DIN LIMBA GREACĂ, CARE ESTE O ADAPTARE A NUMELUI EVREIESC Ieșua (Yeshua). Ieșua ÎNSEAMNĂ „mântuire” SAU „salvare”.

MAI EXISTĂ UN PERSONAJ ÎN VECIUL TESTAMENT PE CARE ÎL CHEAMĂ IiSUS. ESTE VORBA DE Iosua (Yehoşa), PERSONAJ CARE ARE ACELAȘI NUME CU MÂNTUITORUL. ACEST Yehoşa DIN VECIUL TESTAMENT A DEVENIT Iosua Navi SAU Isus Navi (ÎN UNELE VERSIUNI ORTODOXE).

DACĂ SCRDEM Iisus CU DOI „i” ESTE PENTRU CĂ VREM SĂ ATRAGEM ATENȚIA CĂ EXISTĂ DOUĂ VOCALE NU DOAR ÎN GREACĂ, CI ȘI ÎN EBRAICĂ.

DIN PUNCT DE VEDERE PRACTIC, AŞ SPUNE AŞA: ÎN SPAȚIUL ORTODOX TRADITIONAL, NUMELE MÂNTUITORULUI S-A SCRIS CU DOI „i” – Iisus Hristos. S-A FOLOSIT NUMELE „Hristos”, ADICĂ CU „h”, PENTRU CĂ ÎN GREACĂ AVEM LA ÎNCEPUT LITERA „Xi” PREZENTATĂ GRAFIC CA UN „X”.

ÎN SPAȚIUL PROTESTANT ȘI CATOLIC, S-A PREFERAT FORMA CRISTOS ȘI ISUS CU UN SINGUR „i”. DAR ACESTE PREFERINȚE ORTOGRAFICE N-AR TREBUI SĂ DEVINĂ O DILEMĂ TEOLOGICĂ FUNDAMENTALĂ SAU OBSESIVĂ. MAI ALES N-AR TREBUI SĂ DUCĂ LA SMINTELI ȘI DEZINFORMĂRI, PERSONAL POT SCRIE ÎN ORICARE DINTRE CELE DOUĂ VARIANTE FĂRĂ SĂ MĂ SIMT MAI PUȚIN PROTESTANT, MAI MULT ORTODOX, SAU MAI ȘTIU EU CUM.

ȘI FIINDCĂ NIMIC NU SCAPĂ AŞA ZIȘILOR EXPERTI SĂ NU MERGEM PREA DEPARTE CI DOAR NE TRANSMUTĂM DE LA NUMELE LUI IiSUS LA TRUPUL ACESTUIA:

„UN STUDIU ATENT AL FRAZEOLOGIEI LUI IOAN NE VA ARĂTA CĂ EREZIA DIN BISERICA DE PE TIMPUL LUI IOAN NU ERA LEGATĂ AŞA DE MULT DE REALITATEA TRUPULUI LUI HRISTOS, CI MAI MULT DE RELAȚIA DINTRE ASPECTUL UMAN AL LUI „IiSUS” ȘI ASPECTUL DIVIN AL „FIULUI” ȘI AL „HRISTOSULUI”. ACCENTUL NEGAȚIEI NU SE PUNE PREA MULT PE UMANITATEA REALA A LUI IiSUS, CI PE IDENTITATEA „HRISTOSULUI PREEXISTENT” CU „OMUL IiSUS”.”

PORNIND DE LA ACEST PASAJ LUAT DIN COMENTARIILE EXPLICATIVE PE BAZA BIBLIEI OBSERVĂM CĂ ERETICII POMENIȚI ÎN EPISTOLELE LUI IOAN POT ȘI TREBUIE SĂ FIE ÎNCADRAȚI ÎN GRUPAREA GNOSTICILOR.

NU ȘTIU CÂT DE ATENT ESTE ACEST STUDIU DAR DACĂ ERETIC ÎNSEAMNĂ A FI CEL CE SE INTERESEAZĂ MAI MULT DE O RELAȚIE A UNEI CONEXIUNI UMAN-DIVIN, DE O FUZIUNE OM-DUMNEZEU, ÎNTR-UN FINAL FIU-TATĂ ȘI NU AŞA CUM SE SUSȚINE DE REALITATEA TRUPULUI LUI HRISTOS, ATUNCI MĂ ÎNTREB CINE ESTE ERETIC ÎN CONTEXTUL DE FAȚĂ?

CĂCI IARĂȘI PENTRU O MAI BUNĂ ÎNCADRARE ÎN TEXT ȘI CONTEXT A EREZISMULUI SE PUNE ÎN TEMĂ NU O PARALELĂ CI O NEGAȚIE; SUB LUMINA PALIDĂ A ACESTEI NEGAȚII – ACESTE DOUĂ GRUPĂRI DIFERITE DE EREZIE NE ADUC ÎN FAȚĂ O ÎNTREBARE BANALĂ:

CUM AR FI PUTUT SĂ SE PUNĂ ACEST ACCENT AL NEGAȚIEI PE UMANITATEA REALĂ A LUI IiSUS, SĂ SE NEGE CE? CĂ IiSUS NU A EXISTAT – CĂ NU A FOST NICI UMAN ȘI NICI REAL? ACEST ASPECT NU NE DUCE LA EREZIE CI LA ABSURDITATE! PE CÂND, DACĂ EXISTĂ ÎNTR-ADEVĂR EREZIE ÎN CEL DE-AL DOILEA TABLOU ÎN CARE ACCENTUL NEGAȚIEI ESTE PUS PE IDENTITATEA HRISTOSULUI PRE EXISTENT CU OMUL IiSUS;

ACEST LUCRU PENTRU CEL NUMIT ERETIC VA RÂMÂNE NU O EREZIE CI O NELĂMURIRE, CĂCI SE CERE A SE LĂMURI O IDENTIFICARE CARE NU POATE FI NICI IPOTETICĂ NICI DEMONSTRABILĂ NICI IGNORABILĂ ȘI NICI „AFLABILĂ” CI DOAR CREDIBILĂ ȘI CREDIBILITATEA – ACESTĂ AŞA ZISĂ CREDINȚĂ VA DERIVA EREZIE ATÂTA TIMP CÂT NU VOR EXISTA OAMENI LUMINAȚI CU GNOSEOLOGIA NECESARĂ A EXPLICA LUMII TOATE ACESTE NECUNOSCUTE ȘI NU ÎN ULTIMUL RÂND CU O LUME APTĂ A ÎNTELEGE ACESTE EXPLICAȚII!

IAR A ÎNCADRA ÎN GRUPAREA GNOSTICILOR NU ȘTIU DACĂ E CEA MAI BUNĂ SOLUȚIE CĂCI DACĂ NE LUĂM DUPĂ PREZENTAREA GNOSTCISMULUI FĂCUT DE ACEI COMENTATORI BIBLICI AJUNGEM SĂ ÎNTELEGEM CĂ GNOSTICISMUL ... „ESTE UN TERMEN GENERIC CARE CUPRINDE DE FAPT MAI

MULTE SISTEME DOGMATICE PĂGÂNE, DAR ȘI EVREIEȘTI SAU CHIAR PSEUDO – CREȘTINE UN FEL DE SINCRETISM FILOZOFOICO – RELIGIOS PRIN CARE SE CREAU BAZELE UNUI SISTEM UNIVERSAL VALABIL TUTUROR OAMENILOR INDIFERENT DE CLIMATUL SPIRITUAL ÎN CARE S-AU NĂSCUT.”

E UȘOR ACUM COCOȚAȚI PE CULMILE CREȘTINISMULUI SĂ SE ARUNCE CU PIETRE ÎN SISTEMELE DOGMATICE PĂGÂNE, PE CÂND LA O CONSTATARE ATENTĂ TOT ACEST CREȘTINISM ACTUAL LA FORMATUL LA S-A AJUNS DEPĂȘEȘTE TOATE DOGMELE ȘI SISTEMELE PĂGÂNE PRIN RĂTĂCIREA PE CARE A REUȘIT S-O PRODUCĂ REZULTATUL ATÂTOR STUDII ȘI COMENTARII CE SE ȚIN ȘI NE ȚIN DEPARTE DE CALEA ADEVĂRULUI ȘI DE ADEVĂR ÎN SINE, ȘI SE ÎNVÂRT ÎN JURUL PERSOANEI IISUS MODELÂNDU-ȘI STUDIILE ÎN FUNCȚIE DE NEȘTIINȚA PE CARE O DEȚIN!

ȘI IARĂȘI NI SE SPUNE CĂ: „DEPARTE DE A PUTEA ACCEPTA O MÂNTUIRE PRIN TRUPUL JERTFIT DE HRISTOS, GNOSTICII ERAU ADEPȚII UNEI MÂNTUIRI PRIN ILUMINAREA SPIRITULUI. ACEASTĂ „ILUMINARE” SE PUTEA PRODUCE PRINTR-O CUNOAȘTERE „ESOTERICĂ” ÎNSUȘITĂ ÎN CAZUL UNOR CEREMONII SPECIALE. CELOR CARE AU ADUS ÎN DISCUȚIE ASTFEL DE CONCEPTE SĂ NU LE NUMESC EREZII DE DRAGUL EREZIILOR LE-AŞ DA TRIMITERE SPRE CULTURA ȘI TRAIUL ESENENIILOR DIN SÂNUL COMUNITĂȚII DIN QUMRAN...

PENTRU A DEMONTA GREȘELILE PRIN FAPTUL CĂ GNOSEOLOGIA ÎN SINEA EI E UN LUCRU BUN CÂT ȘI CREȘTINISMUL CU CONDIȚIA SĂ NU SE DEPĂȘEASCĂ ANUMITE LIMITE ALTFEL DEVINE INUTILIZABIL, DEVINE DOCTRINĂ CU CEREMONII SPECIALE DAR ...SECI ȘI INUTILE!

CA O MICĂ PARANTEZĂ TREBUIE ADUS ÎN INSTANȚĂ VÂNATOAREA LA TIMPUL RESPECTIV ȘI EXTERMINAREA TUTUROR GNOSTICILOR DIN EPOCA RESPECTIVĂ - GNOSTICII AU FOST DECLARAȚI - „EXCOMUNICADO” ... ADICĂ AU FOST DECLARAȚI NU DOAR PERSONA NON GRATIA CI ELIMINAȚI, EXTERMINAȚI ȘI TOTUL S-A FINALIZAT CU UCIDEREA ACESTORA, ODATĂ TAGMA CUNOAȘTERII GNOSTICE DISTRUSĂ ȘI ARDEREA BIBLIOTECII ALEXANDRIA REZOLVATĂ DUPĂ PUNEREA CUNOAȘTERII UMANITĂȚII PE CHITUCI S-A CREAT CLIMATUL PROPICE CREĂRII ÎN ZONĂ AL NOULUI CURENT CREȘTIN - CREȘTINISMUL BAZAT NU PE CUNOAȘTERE CI PE CREDINȚĂ. ASTĂZI SE VORBEȘTE DE LA FOARTE PUȚIN LA DELOC DESPRE EXTIRPAREA ATÂT A GNOSTICILOR CÂT ȘI A ÎNVĂȚĂTURII ACESTORA. ERA ȘI FIRESC SĂ FIE AȘA, CUNOAȘTEREA - „GNOSIS” ÎN LIMBA GREACĂ ÎNSEAMNĂ CUNOAȘTERE, IAR CUNOAȘTEREA ÎNSEAMNĂ PUTERE, ÎNSĂ, MAI MARII TIMPURILOR NU VOIAU O LUME PUTERNICĂ LUMINATĂ DE CUNOAȘTERE FIINDCĂ, O ASTFEL DE LUME

NU POATE FI SUPUSĂ ȘI CONTROLATĂ. DE ACEEA AU FOST ÎNLĂTURAȚI PUR ȘI SIMPLU, NOUA METODA „CREDE ȘI NU CERCETA” ESTE SIMPLĂ, CREDINȚA POATE FI FOARTE UȘOR MANIPULATĂ, CUNOAȘTEREA ÎNSĂ NU... AU ALES CREDINȚA ORI PENTRU A NU ÎNCURCA ȘI MAI MULT IȚELE DECÂT ESTE NECESAR ...SĂ NU SE MONOPOLIZEZE SITUAȚIA AŞA CUM S-A CREAT AICI... MONOPOLUL APARE NU PENTRU A CREA CONCURENȚĂ CI PENTRU A DISTRUGE ȘI ELIMINA CONCURENȚA! IAR GNOSTICISMUL PRACTICAT ÎN CREȘTINISM AR FI FOST SCURTA CALE ÎN REZOLVAREA LUCRURILOR ȘI NU DOAR CEA SCURTĂ DAR ȘI CEA ÎNGUSTĂ ȘI STRÂMTĂ DE CARE NE VORBEȘTE IiSUS, DAR AŞA CEVA NU SE VA ÎNTÂMPLA NICIODATĂ CĂCI IATĂ CE NI SE SPUNE ÎNTR-O CARACTERIZARE A GREȘIT NUMIȚILOR GNOSTICI:

„TOTALA LOR LIPSĂ DE DRAGOSTE, PROCLAMAREA ACESTORA ÎNTR-O ARISTOCRAȚIE A ILUMINAȚILOR, STĂPÂNÎTI DE UN PROFUND DISPREȚ FAȚĂ DE CEILALȚI OAMENI.”

CINE A FĂCUT ACEASTĂ DESCRIERE PROBABIL A DESCRISS MASONERIA ȘI FRACMASONII CARE SE ÎNCADREAZĂ PERFECT ÎN ACEASTĂ CARACTERIZARE. UNDE MAI PUI CA EI SUNT CEI CARE AU LA BAZĂ EXACT ÎNVĂȚÂTURA GNOSTICILOR ÎNTR-UN CUVÂNT MASONERIA SISTEMULUI A ELIMINAT GNOSTICISMUL DIN PEISAJ CE DEVENISE O AMENINȚARE LA ADRESA LOR ...ASTFEL GNOSEOLOGIA ORIGINALĂ A FOST ÎNLOCUITĂ CU UNA ICONICĂ ȘI FALSĂ ORI, E SUFICIENTĂ DOAR UNA DIN ACESTE ACUZAȚII ȘI ATITUDINI PENTRU AI COBORÂ ȘI ÎNLĂTURA DE PE PIEDESTALUL GNOSEOLOGIEI CĂCI ACEȘTIA NU SUNT GNOSTICI ORIGINALI. NU TOȚI CEI CE SE AUTOPROCLAMĂ GNOSTICI ȘI SUNT SAU ÎȘI MERITĂ NUMELE ȘI FAC CINSTE ACESTUI CURENT: GNOSTICISMUL!

ACEI AŞA NUMIȚII ILUMINAȚI SUNT UN DERIVAT ESUABIL ȘI LAMENTABIL AL ACESTEI CĂI. ACEȘTI INDIVIZI NU AU AJUNS LA NICI O ILUMINARE ȘI LA NICI O CUNOAȘTERE ESOTERICA. SINGURA LOR ILUMINARE ESTE DOAR O LAMENTABILĂ ÎNGÂMFARE PRIN AVERILE, POSTURILE ȘI FUNCȚIILE OCUPATE. ACTUALII GNOSTICI ASTĂZI SUNT RECUNOSCUȚI CA MASONI SAU FRANCMASONI, DAR CARE NU AU NICI O LEGĂTURĂ CU GNOSTICII ORIGINALI. ACEASTĂ ORGANIZAȚIE ÎNTUNECATĂ CE SE CONSIDERĂ ILUMINATĂ SE FOLOSEȘTE PUR ȘI SIMPLU DE ÎNVĂȚÂTURA ȘI CUNOAȘTEREA FOȘTILOR GNOSTICI SCOȘI DIN CURSA UMANĂ ȘI ȘTERSÎ DIN ISTORIA UMANITĂȚII ...GRUPĂRI CREATE DIN PĂTURILE CELOR ALEȘI ÎNTRE EI PENTRU A SUPUNE PLEBEA... SUB DEVIZA „DIVIDE ET IMPERA” - „DEZBINĂ ȘI

CUCEREŞTE” EI SUNT CEI CARE AU PUS LA CALE TOATE MÂRŞĂVIILE ŞI AU CREAT CEEA CE ASTĂZI NUMIM STATUL PARALEL.

ÎN ACEEAŞI SITUAȚIE AU ADUS PRIN DERIVĂRI ŞI INTERPRETĂRI IUDAISMUL: CĂRTURARII, FARISEII, SADUCHEII ŞI ARHIEREII, IAR ÎN CREȘTINISMUL ACTUAL: PREOȚII, PASTORII, PREZBITERII. CĂCI, ATÂTA TIMP CÂT ÎN JURUL UNUI CURENT SE CREEAZĂ UN SISTEM, CURENTUL VA FI DISTRUS, CIUNTIT, DERIVAT DE LA CURSUL SĂU ŞI ÎNLOCUIT CU ŞI PRIN MOFTURILE SISTEMULUI. CINE VREA SĂ PUNĂ ÎN SPINAREA GNOSTICISMULUI EPAVELE EŞUABILE CU AERE ARISTOCRATRE ŞI AROGANTE DE SEMEȚI ILUMINAȚI – E LIBER S-O FACĂ! DAR, ACESTIA NU SUNT GNOSTICI ŞI NICI MĂCAR ADEPȚI ÎNTRU GNOSTICISM, EI NU REPREZINTĂ GNOSTICISMUL, CA ATARE NU POT FI ÎNCADRAȚI ÎNTR-O ASTFEL DE CATEGORIE, CĂCI AŞA CUM S-A ÎNTAMPLAT – O DEFĂIMEAZĂ! ŞI ACESTA A FOST ÎNSĂSI SCOPUL FINAL, DEFĂIMAREA, DECĂDEREA ŞI DIZGRAȚIEREA ACESTEI TAGME ŞI ÎNVĂȚĂTURI.

PENTRU CEI CE ÎNCEARCĂ PRIN DOUĂ USCĂTURI SĂ DEFRIŞEZE O PĂDURE VERDE ŞI FRUMOASĂ O FAC PE SOCOTEALA LOR. ÎNSĂ PĂDUREA NU MAI ESTE DE MULT NICI VERDE NICI FRUMOASĂ, DACĂ PENTRU MULȚI ASTĂZI SE CONSIDERĂ CĂ A FI CREȘTIN SE REZUMĂ PRINTR-O SIMPLĂ MĂRTURISIRE DE CREDINȚĂ APOI DEȚIN LIBERTATEA DE A CIRCULA CU MÂNTUIREA ÎN PROPRIILE BUZUNARE, ÎNTR-O ASTFEL DE SITUAȚIE NU VA EXISTA LOC DE NUMITOR COMUN ŞI OBSERVĂM CĂ EXTERMINAREA GNOSTICILOR ŞI A ÎNVĂȚĂTURILOR ACESTORA A AVUT ÎN FINAL EFECTUL SCONTAT ...

CEL MAI GREU DAR NU IMPOSIBIL ESTE SĂ DISTRUGI UN SISTEM CARE DEȚINE MONOPOLUL AŞA CĂ EU NEFIIND NICI CU MEN NICI CU DEN REZUM: DACĂ GNOSTICII ÎNTUNECAȚI REUŞESC PRINTR-O OARECARE CEREMONIE ŞI INCANTĂȚIE SĂ ATINGĂ ILUMINAREA (DEȘI E UN FALS GROSOLAN AICI), IAR CREȘTINII REUŞESC PRINTR-O SIMPLĂ MĂRTURISIRE SĂ OBȚINĂ MÂNTUIREA ...EU DE CE NU POT FI NICI ILUMINAT ŞI NICI MÂNTUIT DUPĂ CEREMONIILE ŞI MĂRTURISIRILE LOR... POATE DATORITĂ FAPΤULUI CĂ NU M-AM SUPUS SISTEMULUI INVENTAT DE EI ŞI NICI MONOPOLULUI CREAT ATÂT ÎN CUNOAȘTERE CÂT ŞI ÎN CREDINȚĂ ... POATE FIINDCĂ NU AM PUTUT FI ÎNGENUNCHIAT ŞI CONVINS ATÂT DE UȘOR DE ÎNVĂȚĂTURILE ŞI BALIVERNELE LOR!

PLUMMER REZUMA SISTEMUL GNOSTIC LA DOUĂ COORDONATE FUNDAMENTALE: „IMPURITATEA MATERIEI ŞI SUPREMAȚIA CONȘTIINȚEI” AFLĂM DIN COMENTARIUL BIBLIC AL STUDIULUI EFECTUAT DE EVANGHELIȘTI ÎN CARE SE SUSȚINE:

„ÎNTR-ADEVĂR PREOCUPAREA DE BAZĂ A ACESTOR „GNOSTICI” ERA TOCMAI ELIBERAREA SPIRITULUI DE TRUP - PE CARE-L PRIVEAU NUMAI CA PE O „ÎNCHISOARE MATERIALĂ A SPIRITULUI”. SUNT ATÂT DE CURIOS, CUM POATE FI PRIVIT ALTFEL TRUPUL UMAN; CA PE O OAZĂ DE DESFĂTARE A PĂCATULUI, CA UN INSTRUMENT AL FĂRĂDELEGII, DECÂT... CA UN DANS TRIBAL AL UNUI SPIRIT ÎNCORSETAT ÎN NEŞTIINȚA MATERIALIZĂRII ÎN INTERIORUL UNUI TRUP AVID DE DORINȚE ȘI PATIME, CE NU URMEAZĂ DECÂT MUZICA INFERNALĂ A IGNORANȚEI, CE SE ZBATE IMPUDIC ȘI OTRĂVEȘTE TOATE VISCERELE ȘI TOATĂ ACEASTA PLASMĂ MATERIALĂ NUMITĂ – TRUP!

CINE NU CONSIDERĂ TRUPUL ÎNCHISOAREA MATERIALĂ A SPIRITULUI NU VA REUȘI NICIODATĂ NICI SĂ TRANSFORME ÎNCHISOAREA ÎN TEMPLU NICI SĂ ELIBEREZE SUFLETUL DIN ACEASTĂ ÎNCĂTUȘARE, IATĂ DOVADA LUPTEI LUI PAVEL ÎN PROPRIA TEMNIȚĂ:

„Că după omul cel lăuntric, mă bucur de legea lui Dumnezeu. Dar văd în mădularele mele o altă lege și făcându-mă rob legii păcatului care este în mădularele mele. Om nenorocit ce sunt! Cine mă va izbăvi de trupul morții acesteia.” ROMANI – 7, 22/24.

AICI PUTEM COSTATA CĂ DE FAPT ADEVĂRATA POLEMICĂ AR TREBUI DUSĂ NU ÎN JURUL „ÎNTRUPĂRII” LUI IISUS, CI AL DESTRUPĂRII NOASTRE.

GREȘELILE NOASTRE CONSTAU ÎN FAPTUL CĂ ATUNCI CÂND CEREM, NU ȘTIM CE SĂ CEREM, CÂND VREM, NU ȘTIM CE VREM ȘI CÂND FACEM, NU ȘTIM CE FACEM!

ÎNTRUPAREA LUI IISUS HRISTOS ESTE EXPLICATĂ CLAR PRIN GURA PROROCILOR DE ÎNSUȘI DUMNEZEU: „MI-AM PREGĂTIT VAS ALES!” „CARE SUNT CEI CE PUN LA ÎNDOIALĂ VOIA DIVINITĂȚII. PÂNĂ ȘI DIAVOLII SE SUPUN ACESTEI VOINȚE ATOTPUTERNICE NEȘTIUTĂ ȘI NECUPRINSĂ ÎN PUTEREA EI!”

SUNT SUFICIENTE ASTĂZI PROBLEMELE CARE SAPĂ CREȘTINISMUL PRIN EREZIE DIN INTERIORUL SĂU, ACEASTA TOCMAI PENTRU CĂ LUPTELE PURTATE SE DAU ÎN JURUL UNOR SUBIECTE ȘI NU A UNOR SOLUȚII OPTIME PENTRU REZOLVAREA FIECĂRUI CREDINCIOS ÎN PARTE. RELIGIA ESTE CEA MAI DIFICILĂ REDUTĂ ȘI CEA MAI GREA BĂTĂLIE CARE S-A CUNOSCUT VREODATĂ. GREȘEALA CONSTĂ ÎNSĂ ÎN FAPTUL CĂ BĂTĂLIILE SE POARTĂ ÎN AFARA REDUTEI FĂRĂ SCOP ȘI NOIMĂ, PE CÂND, ADEVARATA LUPTĂ CE TREBUIE PURTATĂ ESTE ÎN INTERIORUL NOSTRU, IAR REDUTA CE TREBUIE SPULBERATĂ ESTE IGNORANȚA DIN MINTEA NOASTRĂ!

ACEASTA ESTE ȚINTA, PENTRU BĂTĂLIILE CE SE POARTĂ ÎN AFARA, NU AM EXPLICAȚII – ÎN FAȚA CELOR CE-ȘI VÂND PROPRIA IGNORANȚĂ ALTORA -

RAMÂN PERPLEX, NU AM CUVINTE, CĂCI ORB PE ORB CONDUCÂNDU-SE NU AU DECÂT ȘANSA GROPII – REZULTATUL IGNORANȚEI TOTALE!

ȘI FIINDCĂ UN SUBIECT CA GNOSTICISMUL NU POATE FI SPULBERAT ATÂT DE UȘOR CĂCI ORICE S-AR SPUNE, ADEVĂRUL TREBUIE PRIVIT DIN TOATE UNGHIURILE POSIBILE PENTRU CA REFLEXIA ACESTUIA VA FI ACEEAȘI PENTRU CEL CE ȘTIE SĂ-L PRIVEASCĂ, ESTE IMPERIOS NECESAR A CITA UN TEXT DIN STUDIUL EXPLICATIV AL EVANGHELIȘTIILOR SPRE A DEMONSTRA CĂ ATUNCI CÂND SE PRIVEȘTE DINTR-UN SINGUR UNGHI NU SE POATE AFIRMA CĂ ESTE ȘI UNICUL:

DESPRE CERENTIUS, IRINEU NE SPUNE CĂ EL „SUSTINEA CA IISUS NU S-AR FI NĂSCUT DINTR-O FECIOARĂ, CI AR FI FOST FIUL NATURAL AL MARIEI ȘI AL LUI IOSIF, LUCRU CARE BINEÎNȚELES NU L-A ÎMPIEDICAT DE FEL SĂ DEVINĂ CEL MAI DREPT ȘI MAI ÎNȚELEPT DINTRE TOȚI OAMENII TIMPULUI SAU MAI TÂRZIU, MULT MAI TÂRZIU, DUPĂ BOTEZUL SĂU, HRISTOSUL A COBORÂT ASUPRA ACESTUI OM NORMAL, SUB FORMA UNUI PORUMBEL, SIMBOL AL TRIMISULUI DE LA SUPREMUL STĂPÂN. DIN ACEASTĂ CLIPĂ, OMUL IISUS A ÎNCEPUT SĂ-L PROPOVĂDUIASCĂ PE TATĂL „CEL NECUNOSCUT” ȘI SĂ FĂPTUIASCĂ MINUNI. LA SFÂRȘITUL VIEȚII LUI IISUS, „DIVINUL” HRISTOSUL L-A PĂRĂSIT ȘI L-A LĂSAT SINGUR SĂ FIE PRINS SĂ SUFERE ȘI SĂ MOARĂ. TOATE ACESTE EVENIMENTE PENIBILE AU FOST TRĂITE NUMAI DE PĂMÂNTESCUl IISUS ÎN TIMP CE HRISTOSUL S-A DETAȘAT IMPASIBIL, SENIN ȘI DE NEATINS CA ORICE FINȚĂ SPIRITALĂ.” ÎN ESENȚĂ, EREZIA LUI CERENTIUS CONSTĂ ÎN ACEASTĂ SEPARARE CATEGORICĂ A OMULUI IISUS DE HRISTOSUL DIVIN (SAU DUHUL) EMANAT INITIALLY ȘI APOI REÎNTORS ÎN PLEROMA.

EVANGHELIȘTII VOR SĂ NE CONVINGĂ DE FAPTUL CĂ TEXTUL EPISTOLELOR LUI IOAN CONȚINE CÂTEVA EXPUNERI DE ARGUMENTE ÎNDREPTATE TOCMĂI ÎMPOTRIVA EREZIILOR LUI CERENTIUS. „FĂRĂ AL NUMI ÎN MOD EXPRES (SCUZA COMENTATORILOR) IOAN PARE (DECI NU EXISTA NICI MĂCAR CERTITUDINEA) A SE REFERI LA EL ÎN IOAN – 2, 22:

„Cine este mincinosul, dacă nu cel ce tăgăduiește că Iisus este Hristosul? Acela este Antihristul, care tăgăduiește pe tatăl și pe fiul.”

TOT AȘA ȘI ÎN 1 IOAN – 4,3 ȘI ÎN IOAN – 7:

„Duhul lui Dumnezeu să-l cunoașteți după aceasta: orice duh, care mărturisește că Iisus Hristos a venit în trup este de la Dumnezeu; și orice duh, care nu mărturisește pe Iisus, nu este de la Dumnezeu ci de la duhul lui Antihrist, de a cărui venire ați auzit. El chiar este în lume acum.

Căci în lume s-au răspândit mulți amăgitori, care nu mărturisesc că Iisus Hristos vine în trup iată amăgitorul iată Antihristul.”

CITATELE CU CARE ÎNCEARCA A SE AMORTIZA ACEASTĂ EREZIE A LUI CERENTIUS PAR MAI DEGRABĂ NIMERITE PENTRU ATEI NICIDECUM PENTRU CINEVA CARE NU ROSTEA ACEL DA SUB ACEEASI FORMĂ SUB CARE ERAU OBISNUȚI TOȚI A SE ROSTI; PENTRU CINEVA CARE CITEȘTE ASTĂZI BIBLIA ȘI CARE NU ARE ÎN CUPRINSUL EVANGHELIILOR DECÂT PERIOADA SCURTĂ A VIEȚII LUI IISUS DE LA BOTEZ LA RĂSTIGNIRE ȘI CARE DACĂ L-AR AUZI PE CERENTIUS NU L-AR SOCOTI ERETIC CI L-AR ÎNDREPTĂȚI, CĂCI CINE NU CUNOAȘTE SCRIPTURA ESTE UN ERETIC IAR CEL CE O CUNOAȘTE TOT ERETIC SE NUMEȘTE, CĂCI CE-I FOLOSEȘTE ÎNVĂȚĂTURA DACĂ-I LIPSEȘTE ÎMPLINIREA ÎNVĂȚĂTURII!

SUBTILITATEA CU CARE EVANGHELIȘTII ADUC ÎN DISCUȚIE ACEST ASPECT MENTIONAT DE CERENTIUS AL FAPΤULUI CĂ IISUS AR FI FIUL NATURAL AL MARIEI ȘI AL LUI IOSIF ESTE DE FAPT UN CROȘEU DE DREAPTA PUTERNIC ÎN PLEXUL FRAȚILOR VITREGI ÎNTRU CREȘΤINISM ORTODOXII CÂT ȘI CATOLICII CĂCI ACEASTĂ SIMPLĂ EREZIE MĂRTURISITĂ DE CERENTIUS DĂRĂMĂ CULTUL „FECIOAREI” PURUREA NĂSCĂTOARE DE DUMNEZEI ... NECESITATEA CONȘTIENTIZĂRII LURĂRII DIVINE ÎNCURCĂ SOCOTELILE MULTORA. PENTRU CINE A CITIT „SCRIPTURA LUI ZAMOLXE” FANTASMAGORICĂ ȘI ÎNDRĂZNEAȚĂ CARTE CEI DREPT, DAR CARE, DINCOLO DE TEMELE ABORDATE RAMÂNE ADMIRABILĂ PENTRU IDEEA SUSȚINERII PROPRIULUI NEAM ȘI SÂNGE TRACO-GETO-DAC DIN ARCUL CARPAȚO-DANUBIANO - PONTIC, FAPT PE CARE POPORUL ROMÂN NU O FACE UITÂNDU-ȘI PROPRIUL TRECUT, PROPRIA ISTORIE ȘI PROPRIUL NEAM LASĂNDU-I MEREU PE STĂINI NU DOAR SĂ-I CONDUCĂ DAR SĂ-I SCRIE ȘI PROPRIA ISTORIE ... GĂSIM SCRIS URMĂTOARELE CUVINTE: „ÎNTR-O ZI IISUS SE AFLA ÎNTR-O SINAGOGĂ ȘI OAMENII L-AU ÎNTREBAT: „EȘTI TU OARE FIUL DOMNULUI? NOUĂ SĂ NE SPUI ACUM ÎNVĂȚĂTORULE?” IISUS LE-A RĂSPUNS: „EU SUNT FIUL DOMNULUI ÎN SPIRIT NU ÎN TRUP, CĂ ÎN TRUP SUNT FIUL TATĂLUI CARE M-A ZĂMISLIT CU MAMA MEA MARIA.”

FIECARE SĂ ÎNȚELEAGĂ CE VREA SAU CE POATE!

PENTRU A NU NE HAZARDA ÎN EXPLICAȚII INUTILE VOI SPICUI DOAR CĂ CERENTIUS RIDICĂ O UMBRĂ DE ADEVĂR DIN EREZIA LUI – ȘI PENTRU A MĂ FOLOSI DE EFECTUL BUMERANG AL STUDIULUI EVANGHELIST ÎNTÂLNIM SPRE FINALUL CĂRȚII LA CAPITOLUL VIAȚA ȘI MOARTEA DIN BIBLIA CU EXPLICAȚII CÂTEVA DINTRE ACESTEAS CARE FUZIONEAZĂ CU CERENTIUS DE MINUNE, ACEST CAPITOL NE ADUCE LA CUNOȘTINȚĂ CĂ EXISTĂ TREI FELURI DE VIAȚĂ

ȘI MOARTE - ÎN SENS FIZIC, ÎN SENS SPIRITUAL ȘI ÎN SENS VEŞNIC! DAR PENTRU A CONCLUZIONA SUBTIL VIAȚA LUI IISUS ȘI A O TRECE PRIN PRISMA CELOR TREI VIEȚI SE SPUNE: „ESTE BINE SĂ NE AMINTIM CĂ LA CRUCEA GOLGOTEI, DOMNUL IISUS A FOST ÎNTRE VIAȚĂ ȘI MOARTE ÎN TOATE CELE TREI ASPECTE ALE LOR, DESCRISE ÎN SCRIPTURĂ. EL A ALES SĂ POARTE PĂCATELE NOASTRE ASUPRA LUI ȘI SĂ FIE PEDEPSIT DE DUMNEZEU ÎN LOCUL NOSTRU. (ISAIA-53, 4-6). DIN CAUZA ACEASTA, EL A FOST DESPĂRȚIT DE DUMNEZEU PENTRU O CLIPĂ TRĂIND MOARTEA SPIRITALĂ.

DIN ACEASTA CAUZĂ, EL A STRIGAT: „DUMNEZEUL MEU, DUMNEZEUL MEU PENTRU CE M-AI PĂRĂSIT?” MATEI - 27,46. DESPĂRȚIREA ACEASTA DE TATĂL L-A FĂCUT SĂ SIMTĂ ȘI CEVA DIN CHINURILE MORȚII VEŞNICE. ATARNÂND PE LEMN EL S-A PERPELIT ÎN FLACĂRILE IADULUI STRIGÂND: „MIE SETE!” IOAN – 19, 28. ÎN FINALUL SUFERINȚEI EL A TRECUT ȘI PRIN MOARTEA FIZICĂ: „IISUS A STRIGAT CU GLAS TARE: TATĂ, ÎN MÂINILE TALE ÎMI ÎNCREDINȚEZ DUHUL! ȘI CÂND A ZIS ACESTE VORBE ȘI-A DAT DUHUL.” LUCA – 23, 46.

ȘI MĂ ÎNTREB CINE PE CINE NUMEȘTE ERETIC? ÎN JOCUL CUVINTELOR CINEVA A UITAT CĂ ADEVĂRUL NU POATE FI TRUNCHIAT ȘI NICI ASCUNS, IAR AColo UNDE NU EXISTĂ DOVADĂ DIN LIPSĂ DE PROBE EXISTĂ EREZIE, CĂCI AColo UNDE ÎNTELEGERA ȘI EXPLICAȚIA NU POT PĂTRUNDE LASĂ SPAȚIU PRESUPUNERILOR, TEORIILOR, IDEOLOGIILOR, DOCTRINELOR, IPOTEZELOR, IAR ÎN CONCLUZIE FINALUL MULTORA DIN ACESTEA PRODUC EREZII SAU UN SHOW FANTASMAGORIC ÎN REGIA LUI MARTIN SCORSESE. DIN CUVINTELE EXPLICATIVE ALE BIBLIEI CITĂM: „CU ALTE CUVINTE, SPRE DEOSEBIRE DE CERENTIUS CARE SUSȚINEA CĂ „HRISTOSUL DIVIN S-A POGORÂT ASUPRA LUI IISUS după BOTEZ ȘI CĂ L-A PĂRĂSIT înainte DE MOARTE, IOAN ACCENTUEAZĂ FAPTUL CĂ IISUS HRISTOS, PERSOANĂ UNICĂ ȘI UNITARĂ a trecut ȘI PRIN BOTEZ ȘI PRIN MOARTE.

NIMENI NU CUNOAȘTE ADEVĂRATA CONEXIUNE DINTRE TATĂL ȘI FIUL DECÂT IISUS ȘI DUMNEZEU - EI CUNOSC ADEVĂRUL – NOI DOAR ÎL INTUIM (IAR INTUIȚIA NU POATE REPREZENTA ADEVĂRUL ULTIM FINAL) ȘI PRIN INTUIRE REIESE CĂ DACĂ IISUS HRISTOS AR FI FOST UNIC ȘI UNITAR CE ROST MAI AU CUVINTELE MÂNTUITORULUI: „Si cu botez am a mă boteza, și câtă nerăbdare am până ce se va îndeplini.” LUCA – 12, 50.

CEEA CE AFIRMA CERENTIUS SE ADUCE LA RANG DE EREZIE DE RESTUL, ACELASI LUCRU ÎL FAC ȘI PROTESTANȚII EVANGHELIȘTI; DAR APOI, EXTREM DE SUBTIL SUSȚIN ACEEAȘI IPOTEZĂ ADUCÂND ÎNSĂ ALTE ARGUMENTE.

A CONFIRMA CĂ ACEA FORMĂ DE DUH DIVIN NU L-A PĂRĂSIT ÎN ACELE CLIPE E O ABSURDITATE, CĂCI CONTRACAREAZĂ ÎNSĂȘI DIVINITATEA, ÎNSĂȘI CUVINTELE MÂNTUITORULUI CARE A SPUS: „Vă rătăciți neștiind scripturile nici puterea lui Dumnezeu.” MATEI – 22, 29 ... „Nu este Dumnezeul morților, ci al viilor.” MATEI – 22,32.

CA ATARE DACĂ PUTEREA DUMNEZEIASCĂ AR FI RĂMAS ÎN IiSUS ATUNCI ESTE INEXPLICABIL ȘI INEVITABIL CA ACEST DUH SĂ FI PUTUT MURI – ATUNCI IiSUS AR FI JUCAT TEATRU PE CRUCE, ORI PRIN CUVINTELE SALE: „ELI ELI LAMA SABACTANI (SABAHTANI)” – (DUMNEZEUL MEU, DUMNEZEUL MEU PENTRU CE M-AI PĂRĂSIT?). PUTEM AFLA, CA DUMNEZEU ÎN ACELE CLIPE L-A PĂRĂSIT, A RĂMAS DOAR PERSOANA IiSUS – OMUL MURITOR (FIUL OMULUI, CUM OBIȘNUIA SĂ-ȘI ZICĂ IiSUS) ... TREBUIA ACEA DETAȘARE ALTFEL CUM AR FI POSIBILĂ ȘI CREDIBILĂ ÎNVIEREA DACĂ IiSUS AR FI PURTAT DIVINITATEA INSEPARABILĂ CU EL ÎN MORMÂNT ...

CINE L-A ÎNVIAT? FIREȘTE ACEL DUH AL LUI DUMNEZEU - CĂCI EL ÎNSUȘI NE SPUNE: „Dumnezeu este al viilor nu al morților.” - HRISTOSUL, CARE L-A PĂRĂSIT ÎNAINTE PE CRUCE ȘI CARE NU L-A URMAT ÎN MORMÂNT CI L-A ÎNVIAT A TREIA ZI PENTRU CA ACEASTĂ LEGE A LUCRURILOR SĂ URMEZE FIRESCUL DRUM AL EI SUB LUCRĂTURA ȘI DUPĂ PROCEDURA DIVINĂ: CEEA CE ESTE MATERIAL SĂ RĂMÂNĂ MATERIAL, CEEA CE ESTE SPIRITAL SĂ RĂMÂNĂ SPIRITAL ȘI PRIN ELE SĂ SE MANIFESTE EL – DUHUL DIVINULUI.

IATĂ CĂ DEȘI CONTESTAT CA ERETIC CERENTIUS RIDICĂ TOTUȘI DINTR-E IPOTEZELE SALE UMBRA UNUI ADEVAR INCONTESTABIL – ADEVĂR PE CARE EVANGHELIȘTII CA MULTI ALȚII ÎL COMBAT, ÎL DISTRUG, ÎL CRITICĂ CA APOI SĂ ȘI-L ÎNSUȘEASCĂ CREDITÂND O VARIANTĂ CREȘTINĂ PROPRIE CARE NU ARE VOIE ÎN VIZIUNEA LOR A BĂNUI IDEEA VREUNEI EREZII – ACEASTA ESTE CRITICA DE DRAGUL CRITICII ȘI FĂȚĂRNICIA DE DRAGUL FĂȚĂRNIEI ...

ÎN LOC SĂ SE ÎNTREBE UN LUCRU EXTREM DE SIMPLU ...CE CĂUTA CU ADEVARAT IiSUS PE CRUCE, SE ADUC ÎN DISCUȚIE NIȘTE GNOSTICI RĂTĂCIȚI PE CĂRAREA LOR ASEmeni CREȘTINILOR PE A LOR ADUCÂND PE ALTARUL NECUNOȘTERII TEMATICA SEPARĂRII PUTERII DIVINE ÎN TRUP CÂT ȘI LEGĂTURA TATĂ - FIU ...

ȘI CE DACĂ IiSUS SPUNEA CĂ EU ȘI TATĂL UNA SUNTEM ... SE GĂSESC IATĂ CHIRURGI SPIRITALI CARE FOLOSESC BISTURIUL CUVINTELOR ÎN A MĂCELĂRI DIVINITATEA ÎN LABORATORUL PROPRIILOR CREDINȚE ȘI NECUNOȘTERI SEPARÂNDU-LE ORI UNINDU-LE DUPĂ ÎNTELEGEREALOR!

DUMNEZEU - PRINCIPIUL VIEȚII – PUTERA DIVINĂ ETERNĂ, PRINCIPIUL PRIMORDIAL AL TUTUROR LUCRURILOR. CAUZA ȘI EFECTUL INTELIGENȚEI ȘI CREAȚIEI UMANE ȘI UNIVERSALE NU LUCREAZĂ PENTRU CEI CE DORESC SĂ-L CUNOASCĂ DECÂT LA NIVELUL SUBCONȘTIENTULUI, IAR OMUL CU PARTEA CONȘTIENTĂ – ACEA FRÂNTURĂ DE SCÂNTEIE A LUCIDITĂȚII UMANE – ÎNCEARCĂ MAREA CU DEGETUL SPRE AI TESTA ADÂNCIMEA ȘI NU E DE MIRARE ATUNCI CÂND REZULTATUL ESTE PE MASURĂ, ATÂTA TIMP CÂT DEGETUL NU VA ATINGE FUNDUL MĂRII, NICI CONȘTIENTUL NU VA ATINGE TREZIREA CONȘTIINȚEI ȘI A CUNOAȘTERII.

CĂCI CONȘTIENTUL ESTE ACEA PARTE SITUATĂ ÎN CENTRU, IAR DE JUR ÎMPREJUR BÂNTUIE CONFUZIILE, ENIGMELE, MISTERELE, IPOTEZELE, TEORIILE, IMAGINAȚIILE, DISTORSIONĂRILE, MANIPULARILE, DIVAGAȚIILE CÂT ȘI NĂLUCILE VIEȚII. CEI CE SE HAZARDEAZĂ ÎN DEZLEGAREA LOR E CA ȘI CUM AR DEMONSTRA CĂ TOTUȘI DEGETUL A ATINS FUNDUL MĂRII, IAR CONCLUZIA AR FI CĂ ADÂNCIMEA ESTE... ADÂNCĂ UDĂ ȘI ...RECE!

AȘA ARATĂ FINALUL TUTUROR CELOR CE SUNT SUGRUMAȚI DE OBSESIA UNEI RELIGII. PE CÂND SUBCONȘTIENTUL, PARTEA INSTINCTIVĂ A FENOMENELOR VIEȚII ESTE ACEA VOCE INTERIOARĂ CARE ÎNTR-O LINIȘTE SUFLETEASCĂ ABSOLUTĂ SE FACE UNEORI AUZITĂ LA RĂSCRUCILE UNOR ANUMITE MOMENTE DIN VIAȚĂ. DE ACEEA DUMNEZEU COMUNICĂ CU OMUL NUMAI LA NIVELUL SUBCONSTIENTULUI ACESTUIA, PENTRU CĂ ACEASTĂ COMOARĂ, ACEST TEZAUR DE INFORMAȚII, ADEVĂR ȘI PUTERE ESTE ȘI REPREZINTĂ CHEIA TUTUROR RĂSPUNSURILOR - ÎN EL STĂ ASCUNS LIMBAJUL CODAT AL DIVINULUI, ADEVĂRUL CÂT ȘI ÎNTREG SECRETUL VIEȚII!

IRONIA SORȚII A FOST CREATĂ SPECIAL DE DIVIN PENTRU A NE DEMONSTRA CĂ DEȘI PURTĂM CU NOI ȘI ÎN NOI TOATĂ PUTERA ȘI CUNOAȘTEREA - INCONȘTIENTĂ, IGNORANȚA, INCOMPETENȚA ȘI EGO-UL PRIN EGOISMUL DIN NOI NE ÎMPIEDICĂ SĂ NE CUNOAȘTEM, NE ÎMPIEDICĂ ACCESUL LA SUBCONȘTIENT, LA NOI ÎNSINE, ACCESUL LA DUMNEZEU, CARE ÎN MĂRINIMIA IUBIRII SALE TOTUȘI NE PROTEJEAZĂ ATÂT DE DES ȘI ATÂT DE MULT, ÎN SPERANȚA CĂ POATE CÂNDVA PRINTR-O SECUNDĂ DE TRANSCENDERE VOM ALUNECA ÎN CĂMARA INFORMAȚIILOR SALE BINECUVÂNTATE.

PENTRU A-MI JUSTIFICA FOLOSIREA ACESTEI COMUNICĂRI A DIVINULUI LA NIVELUL SUBCONȘTIENTULUI VOI APELA LA CÂTEVA EXEMPLE DIN EVANGHELIA LUI MATEI, ACOLO UNDE ESTE ELOCVENTĂ COMUNICAREA LA NIVEL SUBCONȘTIENT ... DEȘI, ÎN BIBLIE, PE ALOCURI SE FABULEAZĂ CU

ARĂTĂRI DIVINE, CU MINUNI ȘI ÎNTÂLNIRI DE GRADUL al-4-lea CU REPREZENTANȚI CEREȘTI ...VOM LĂSA ACESTE FABULAȚII PE SEAMA FANTEZIEI, IMAGINAȚIEI ȘI INTERPRETĂRII CREDINȚEI FIECĂRUIA ȘI NE VOM OPRI LA CALEA CEA MAI VIABILĂ ȘI MAI ADEVĂRATĂ FORMĂ DE MANIFESTARE A LUI DUMNEZEU „ÎN ASCUNS” IiSUS NE ARĂTA LUCRAREA ÎN ASCUNS A LUI DUMNEZEU:

„Tatăl Meu care lucrează în ascuns și Tatăl tău care vede în ascuns ...” MATEI – 6,6. DE ACEEA ÎN DIRECT DUMNEZEU ÎȘI ÎNSTIINȚEAZĂ „ALEȘII” DOAR ÎN TIMPUL SOMNULUI ...ÎN ȘI PRIN VISE, CÂND CONȘTIENTUL EPUIZAT SE PREDĂ ÎN MÂINILE SUBCONȘTIENTULUI - CEL CE NU CUNOȘTE ODIHNA CI DOAR LINIȘTEA, PACEA, IUBIREA ELEVATĂ ETERNĂ ȘI NESFÂRȘITĂ!

ACEASTĂ MODALITATE NE ADUCE ÎN PRIN PLAN O PARALELĂ A UNEI REALITĂȚI OBIECTIVE; CEI A CĂROR INCONȘTIENT A FOST TREZIT ȘI EXISTĂ CONEXIUNEA CONȘTIENT – SUBCONȘTIENT DIVINUL COMUNICĂ NORMAL ȘI ÎȘI DEZVĂLUIE TOATĂ PLINĂTATEA DUHULUI SĂU UNOR ASTFEL DE OAMENI, RARITĂȚI CEI DREPT! CELOR ÎNSĂ CU UN CONȘTIENT ADORMIT ȘI AMEȚIT DE IUREȘUL VIEȚII E LOGIC CA SINGURA LEGĂTURĂ ȘI IMPULS REAL CU DIVINUL SĂ-L CONSTITUIE SUBCONȘTIENTUL ORI ÎNTR-UN LIMBAJ PRĂFUIT DE CRONICILE CLERICESTI ȘI SPRE A SE CREDE, CELORLALȚI LI SE OFERĂ ...MINUNILE, IAR CEI CE CRED, DIN MOMENT CE CRED – POT CREDE ORICE!

ȘI SPRE A TEATRIZA UN APOSTOL DRAG ȘI CIURUIT DE NELINIȘTEA VIZUALULUI SĂ INTRODUCEM ÎN LABORATORUL „TOMIST” ORICARE MINUNE BIBLICĂ SPRE A ÎNCERCA SĂ DISTINGEM VALOAREA INEXPRIMABILĂ A UNEI ASTFEL DE SĂ-I SPUNEM ...FATA MORGANA! O MINUNE CELEBRĂ CARE POARTĂ ÎN EA O ÎNCĂRCĂTURĂ APARTE, ESTE CHEMAREA LUI SAUL ȘI CITĂM:

„Si pe când călătorea el și se aprobia de Damasc, o lumină din cer, ca un fulger, l-a învăluit deodată. Și, căzând la pământ, a auzit un glas, zicându-i: Saule, Saule, de ce Mă prigonești? Iar el a zis: Cine ești Doamne? Și Domnul a zis: Eu sunt Iisus, pe Care tu îl prigonești. Greu îți este să izbești cu piciorul în țepușă. Și el, tremurând și înspăimântat fiind a zis: Doamne, ce voiești să fac? Iar Domnul a zis: Ridică-te, intră în cetate și îți se va spune ce trebuie să faci.”

...PÂNĂ AICI NIMIC NEOBIȘNUIT O MINUNE BIBLICĂ NORMALĂ CA ATÂTEA ALTELE, ÎNSĂ BIBLIA CONTINUĂ:

„Iar bărbații, care erau cu el pe cale, stăteau înmărmuriți, auzind glasul, dar nevăzând pe nimeni. Și s-a ridicat Saul de la pământ, dar deși avea ochii deschiși, nu vedea nimic. Și luându-l de mâna, l-au dus în Damasc.” FAPTE – 9, 3-8.

ȘI IARĂȘI AM SPUNE NIMIC NEOBIȘNUIT, DAR IATĂ CĂ VINE TOTUȘI DUPĂ DOAR CÂTEVA CAPITOЛЕ MĂRTURISIREA LUI PAVEL, CONVERTIT DEJA DIN SAUL ÎN PAVEL, CARE NE REISTORISEȘTE MINUNEA CU LUX DE AMĂNUНТЕ:

„Dar pe când mergeam eu și mă apropiam de Damasc, pe la amiază, deodată o lumină puternică din cer m-a învăluit ca un fulger. Și am căzut la pământ și am auzit un glas, zicându-mi: Saule, Saule, de ce Mă prigonești? Iar eu am răspuns: Cine ești Doamne? Zis-a către mine: Eu sunt Iisus Nazarineanul pe Care tu îl prigonești.”

ȘI ÎN ACEST MOMENT VINE DECLARAȚIA BOMBĂ LA CARE APOSTOLUL TOMA AR FI CERUT FIREȘTE ȘI INDUBITABIL SĂ ATINGĂ RĂNILE PENTRU A SE CONVINGE DE VERIDICITATEA LOR!

„Iar cei ce erau cu mine au văzut lumina și s-au înfricoșat, dar glasul Celui care îmi vorbea ei nu l-au auzit. Și am zis: Ce să fac Doamne ? Iar Domnul a zis către mine: Ridică-te și mergi în Damasc și acolo ți se va spune despre toate cele ce ți s-au rânduit să faci. Și pentru că nu mai vedeam, din cauza strălucirii acelei lumini, am venit în Damasc, fiind dus de mâna de către cei ce erau împreună cu mine.” FAPTE – 22, 6-11.

CONDUȘI DE MIRAJUL TOMIST NE ÎNTREBĂM CINE POATE ACCEPTA ÎN CREZUL SĂU ASTFEL DE MINUNI CONTRADICTORII CARE NICI NU SCHIMBĂ CREZUL NICI NU ELIBEREAZĂ MINTEA DE OTRAVA ACESTEIA?

APOI AVEM DE A FACE CU ACEA PSIHOLOGIE FILOZOFICĂ A MINUNII ÎN SINE CARE ARE ROLUL ÎN ULTIMĂ INSTANȚĂ DE A ADUCE LA CREDINȚĂ PRIN AJUTORUL ACESTEIA PE NECREDINCIOS ȘI NU PE CREDINCIOS CARE CU SAU FĂRĂ MINUNI ACESTA CREDE ȘI ESTE FIDEL CREDINȚEI LUI, CE IMPORTANȚĂ ARE CĂ ȚINE OCHII ÎNCHIȘI? CU ASTFEL DE MINUNI CONTRADICTORII DE CARE ESTE PLINĂ BIBLIA CUM DAR AR ATRAGE PE CEI CĂRORA CHIPURILE LE-A FOST PREGĂTITĂ SPRE CREZARE? ȘI MĂ ÎNTREB: CHIAR ATÂT DE OARBĂ SĂ FIE CREDINȚA ACTUALĂ?

SUNTEM PREZENȚI LA DOUĂ MĂRTURII DIFERITE A ACELUIAȘI LUCRU DE ACEEAȘI PERSOANĂ CEEA CE ÎN TERMENI JURIDICI ȘI JUDECĂTOREȘTI SE NUMEȘTE MĂRTURIE MINCINOASĂ ...ATÂTA TIMP CÂT ÎN PRIMA FAZĂ SE DECLARĂ CĂ:

„Oamenii care îl însoțeau, au rămas încremeniți; auzeau în adevăr glasul, dar nu vedeaau pe nimeni.” FAPTELE APOSTOLILOR – 9,7 (TRADUCERE CORNIELESCU).

IAR CEA DE-A DOUA:

„Cei ce erau cu mine, au văzut bine lumina, și s-au înfricoșat; dar n-au auzit glasul Celui ce vorbea.” FAPTELE APOSTOLILOR -22, 9.(TRADUCERE CORNIELESCU).

DACĂ PRIMA VARIANTĂ „PĂREA” NU DOAR CREDIBILĂ, DAR ȘI PLAUZIBILĂ LA CE-A FOST NECESARĂ A DOUA? ȘI VINE RĂSPUNSUL ...CA ADEVĂRUL IESE ÎNTOTDEAUNA LA IVEALĂ! NU SPUNEA ÎNSUȘI IiSUS CĂ NU EXISTĂ NIMIC CARE SĂ SE ȚINĂ ASCUNS ...ȘI DACĂ PENTRU CEL CREDINCIOS ÎNTRU ACEASTĂ MINUNE CÂT ȘI ÎN MULTE ALTELE I SE PARE NEELOCVENTĂ CONTRAZICEREA ATUNCI NU TREBUIA CA ÎN CEA DE-A DOUA DECLARAȚIE ACEA LUMINĂ VENITĂ DIN CER SĂ-I FI ORBIT PE TOȚI ȘI SĂ SE FI LUAT AŞA DE MÂNĂ SPRE DAMASC ... LA NOI A NIMERIT ORBUL BRĂILA, UNUL FIIND – ACEȘTIA ÎNSA ÎN GRUP FIIND NU AR FI DAT DE DAMASC? DE CE VĂZÂND CU TOȚII LUMINA ORBEȘTE DOAR PAVEL – DIN INTERES POATE?!

LĂSÂND IRONIA ADUCEM FĂRĂ A ARUNCA SENTINȚA ASUPRA DUBIOASEI CONVERTIRI A LUI PAVEL, ADUCEM, SPUNEAM O SINGURĂ PILDA DIN BIBLIE CARE DESCOPERĂ MĂRTURIA MINCINOASĂ:

ÎN ISTORIA SUZANEI – ISTORIOARĂ CE NU POATE FI GĂSITĂ ÎN VULGATA CATOLICĂ ȘI NICI ÎN BIBLIA PROTESTANȚILOR ȘI EVANGHELIȘTIILOR, EA FĂCÂND PARTE DIN CĂRTILE APOCRIFE CARE AU FOST ÎNLĂTURATE DECI CONTINUI: DOI BĂTRÂNI AU MARTURISIT STRÂMB ÎMPOTRIVA ACESTEIA DEOARECE ACEASTA REFUZASE PROPUNEREA ACESTORA DE A SE CULCA CU EI, ASTFEL LA JUDECATA PE LOC ȘI AD-HOC A VREMURILOM CU PIATRA-N MÂNĂ, PE CÂND O DUCEAU SĂ O UCIDĂ, DUHUL A VORBIT PRINTR-UN Tânăr CU NUMELE DANIEL, ACESTA A CERUT REJUDECAREA CAZULUI, ASTFEL INTEROGÂNDU-I SEPARAT, DANIEL LE-A PUS URMĂTOAREA ÎNTREBARE:

„Și de ai văzut pe această femeie cu acel Tânăr, spune sub ce copac i-ați prinț în fapt?”

ASTFEL PRIMUL A RĂSPUNS:

„Sub mesteacăn.”

IAR CEL DE-AL DOILEA:

„Sub salcâm.”

PRINȘI CU MĂRTURIE FALSĂ CEI DOI AU FOST UCIȘI IAR SUZANA CU TOATĂ FAMILIA EI AU LAUDAT PE DOMNUL. MĂ ÎNTREB CE S-AR FI ÎNTÂMPLAT CU CREȘTINISMUL DACĂ FONDATORUL ACESTUIA: PAVEL, AR FI FOST JUDECAT PENTRU MINUNEA DIN DAMASC – FIREȘTE AR FI FOST OMORÂT CU PIETRE, CĂCI LA ÎNTREBAREA GÂDELUI (POPORULUI JUDECĂTOR) CE AȚI VĂZUT ÎN DRUMUL SPRE DAMASC:

BĂRBAȚII AR FI RĂSPUNS CĂ ...

AU AUZIT UN GLAS DAR NU AU VĂZUT PE NIMENI,

IAR PAVEL AR FI SPUS:

CU TOȚII AM VĂZUT O LUMINĂ ÎNSĂ GLASUL L-AM AUZIT SINGUR, ȘI DINTRE TOȚI CEI PREZENȚI CARE AU VĂZUT LUMINA ORBEȘTE NUMAI PAVEL DIN CAUZA AUZIRII GLASULUI ȘI NU A VEDERII LUMINII PUTERNICE ...SIC! DAR PE VREMEA IMPERIULUI ROMAN NU SE MAI UCIDEAU CU PIETRE ROMANII LE FOLOSEAU PENTRU A PAVA DRUMURILE, EVREII NU, CÂT DESPRE PAVEL ...MĂ ABȚIN.

DE ACEEA REVIN LA UNICUL CONTACT „MINUNE” PE CARE DIVINUL ÎL ARE CU SUPUȘII SĂI: SUBCONȘTIENTUL! IATĂ DOVEZI ALE UNEI ASTFEL DE LEGĂTURI:

„Iată Ingerul Domnului i s-a arătat în vis grăind: Iosive, fiul lui David nu te teme ...” MATEI – 1, 20;

„Și luând înștiințare în vis să nu se mai întoarcă la Irod, pe altă cale s-au dus în țara lor.” MATEI – 2,12;

„După plecarea magilor iată Îngerul Domnului se arăta în vis lui Iosif zicând.” Matei - 2, 13;

„După moartea lui Irod iată că Îngerul Domnului s-a arătat în vis lui Iosif în Egipt.” Matei – 2, 19;

„Și luând poruncă în vis s-a dus în părțile Galileii.” MATEI – 2, 22;

DOAR PAVEL PRIN PLEIADA PAVELIANA A PAVELIANISMULUI SĂU INCURABIL ADĂUGA MEREU DE-A LUNGUL EPISTOLELOR SALE CUVÂNTUL „SPUN EU” - CUM SPUNEAM, DOAR PAVEL SE PARE CĂ ARE ÎNSOMNII ORI POATE SOMNUL PREA GREU ȘI NU POATE FI DERANJAT DE ÎNGERUL DOMNULUI ÎN VIS ASTFEL CĂ ACESTA VINE ZIUA ÎN AMIAZA MARE ȘI LA DRUMUL MARE VORBINDU-I ȘI ORBINDU-L ... ORI PE DRUM PAVEL A TRAS UN PUI DE SOMN, IAR ACEASTĂ MINUNE DOAR A VISAT-O IAR LA TREZIREA DIN VIS NU MAI REUȘEA SĂ DELIMITEZE REALUL DE VIS ...

INTERESANT!

JUDECAȚI ȘI SINGURI CAZUL ȘI NU BIBLIA CĂCI BIBLIA DUPĂ ASTFEL DE MINUNI ȘI MĂRTURII DEVINE „INTANGIBILĂ” ȘI DE NEATINS NU POATE FI JUDECATA CĂCI PENTRU MULTÎ EA ESTE ... SFÂNTĂ ȘI INSUFLATĂ DE DUMNEZEU CU ÎNVĂȚĂTURI DE GENUL: NU JUDECAȚI CA SĂ NU FIȚI JUDECAȚI! ÎNSĂ PENTRU CREDINCIOȘI, MINUNILE NU SE JUDECĂ CI SE CRED ȘI TOTUȘI

...TOMA A CERUT MÂNTUITORULUI SĂ-I VADĂ URMELE LĂSATE DE CUIE ÎN PALME ȘI NU DOAR SPRE A CREDE ȘI ÎNCREDE ÎN CEEA CE VEDE CI SPRE CONFIRMAREA CERTITUDINII PROPRIEI CREDINȚE. POATE DE ACEEA NU VOM CUNOAȘTE NICIODATĂ EVANGHELIA LUI TOMA ATÂT DE MINCINOS DECLARATĂ ȘI DE FRAUDULOS COMBĂTUTĂ DE CLER DEOARECE TOMA NU A SCRIS O BIBLIE CANONICĂ CI DOAR O SCRIERE SUB FORMA: – SPUSELE LUI IISUS - CA ATARE TOT CE NU E CANONIC ESTE PERICULOS FIINDCĂ CANOANELE DEȚIN SUSȚIN ȘI MENȚIN CONTROLUL, FRICA, PĂCATUL - PRINCIPALUL PRODUS AL TUTUROR CANOANELOR ... TOMA AR FI REVOLUȚIONAT ȘI BULVERSAT PREZENTUL SISTEM CREZUAL!

IAR... EVANGHELIA LUI TOMA CARE A FOST DESCOPERITĂ LA BIBLIOTECA NAG DIN EGIPT ÎN ANUL 1945, SCRISĂ PROBABIL ÎN ANII 60 - 250 DUPĂ HRISTOS, NU ESTE UNICA EVANGHELIE CARE ESTE CONSIDERATĂ APOCRIFĂ, CUVÂNT CE VINE DIN GRECESCUL APOKRIF – KRIFA = ascuns, în ascuns, DECI TEXTELE EVANGHELIILOR ȚINUTE ÎN ASCUNS ȘI ASCUNSE, INTERZISE SAU DISTRUSE DE OCHII ȘI CUNOAȘTEREA LUMII SUNT MULTE, ÎN JURUL ANULUI 300 DUPĂ HRISTOS A ÎNCEPUT UN PROCES DE SINTETIZARE ȘI EDITARE SEMNIFICATIVĂ A BIBLIEI CARE A CONTINUAT CU DISCUȚII CARE AU PERSISTAT PÂNĂ ÎN SECOLUL AL 16 - LEA CÂND MARTIN LUTHER A INTRODUS PRIMA TRADUCERE GERMANĂ A BIBLIEI. DE-A LUNGUL TIMPULUI NUMEROASE TRADUCERI ȘI INTERPRETĂRI AU CONDUS LA SCHIMBĂRI SEMNIFICATIVE ÎN CONȚINUTUL BIBLIEI, UNII TRADUCĂTORI DE MAI TÂRZIU NU AU FOST DE ACORD CU ANUMITE TEXTE ... ELIMINÂNDU-LE, ATÂT CONDUCĂTORII CÂT ȘI OFICIALII BISERICILOR DE MAI TÂRZIU AU IMPLICAT ANUMITE CRITERII DE SELECTARE ALE TEXTELOR BIBLICE ÎNLĂTURÂND ÎN PRIMA FAZA TEXTELE NECANONICE LUÂNDU-SE ÎN CONSIDERARE PATERNITATEA CÂT ȘI VÂRSTA CĂRÂII DAR NU NUMAI.

APOCRIFUL CONSTĂ ÎN ACESTE CĂRȚI NONCANONICE ÎN MARE PARTE DIN SEC. AL II-LEA CE FĂCEAU REFERIRE LA IISUS HRISTOS ȘI APOSTOLII SĂI, UNELE DINTRE ACESTE CĂRȚI AU FOST SCRISE ÎNTRE VECIUL ȘI NOUL TESTAMENT, ALTELE PUR ȘI SIMPLU AU FOST CONSIDERATE TEXTE FALSE ȘI EXGINSE DE AUTORI EVREI ȘI CREȘTINI CARE AU AMPLIFICAT ȘI DRAMATIZAT SECTIUNI BIBLICE TIMPURII DE LA EVANGHELIA LUI PETRU PÂNĂ LA EVANGHELIA MARIEI, TEXTELE AU RĂMAS ASCUNSE DE SECOLE ȘI AU FOST ȚINUTE DEPARTE DE OCHII PUBLICULUI. SĂ ARUNCĂM O PRIVIRE ÎN ACESTE CĂRȚI APOCRIFE, APOCALIPSA LUI IACOV, A FOST ÎMPĂRTITĂ ÎN DOUĂ CĂRȚI ȘI A FOST EXCLUSĂ ATUNCI CÂND ÎMPĂRATUL CONSTANTIN AL IMPERIULUI ROMAN A STANDARDIZAT RELIGIA CREȘTINĂ. ÎNTRE ANII 336 ȘI 337 DUPĂ

HRISTOS ÎMPĂRATUL CONSTANTIN I-A ÎNDRUMAT PE EPISCOPI SĂ ALCĂTUIASCĂ DIN TOATE SCRERILE EXISTENTE ÎN CIRCULAȚIE ȘI SĂ LE COMPRIME ÎN NOUL TESTAMENT. APOCALIPSA LUI IACOV NU FĂCEA PARTE DIN NOUL TESTAMENT DEȘI ERA INTERZISĂ DE OFICIALI TOTUȘI FRAGMENTE DIN ACEASTA AU CIRCULAT CA ATARE TIMP DE 2000 DE ANI. O MARE PARTE DIN ACESTE FRAGMENTE AU FOST DESCOPERITE ÎN EGIPT SUB FORMĂ DE PAPIRUSURI ÎN ANII 1940.

FRAGMENTELE CONSTÂND ÎN 13 SULURI, AU FOST GĂSITE ÎN INTERIORUL VASELOR DE TERACOTĂ ÎNGROPATE ÎN SEC. AL IV-LEA PENTRU PROTECȚIE ȘI SCRISE ÎNTR-UN AMESTEC DE LIMBĂ GREACĂ ȘI EGIPEANĂ CUNOSCUTĂ SUB NUMELE DE LIMBĂ COPTĂ. DE EXEMPLU, APOCALIPSA LUI IACOV SUBLINIAZĂ ÎNVĂȚĂTURILE PE CARE IISUS LEA ÎMPĂRTĂШIT FRATELUI SAU IACOV PREZENTATE ATĂN CA O NARAȚIUNE CÂT ȘI CA UN DIALOG ÎNTRE CEI DOI PE CARE LE-A DESCRISS DOMNUL IISUS ...ACESTE TEXTE NU SE GĂSESC ÎN BIBLIE TOCMAL DATORITĂ CONȚINUTULUI LOR NECONVENTIONAL .ULTIMELE COPII ALE EVANGHELIEI LUI FILIP ȘI A EVANGHELIEI ADEVĂRULUI AU FOST ȘI ELE SCOASE LA LUMINA, ISTORICII SPECULEAZĂ CĂ TOATE ACESTE TEXTE AU FOST ÎNGROPATE LA ORDINUL EPISCOPULUI ALEXANDRIEI IMEDIAT DUPĂ CE ACESTA A ANUNȚAT VERSIUNEA NOULUI TESTAMENT, PRIMA CARTE A LUI ENOH CARE, IAR NU ESTE INCLUSĂ ÎN BIBLIE ȘI ESTE CLASIFICATĂ CA ȘI TEXT APOCRIF GĂSITĂ LA MAREA MOARTĂ, CARTEA LUI ADAM O ALTĂ CARTE SECRETĂ, CARE NU ESTE INCLUSĂ ÎN BIBLIE CE CONTINE O ALTĂ VERSIUNE A POVEȘTII CARE APARE ÎN GENEZĂ, SCRISĂ ÎN SECOLUL AL VI – LEA, ARTA DE A TRANSFORMA EREZIA ÎN ECUMENISM ESTE NOUA ÎNVĂȚĂTURĂ EXTREM DE SUBTILĂ ȘI RAFINAT SERVITĂ POPULAȚIEI CARE FIIND MEREU CU PRIVIREA ȘI ATENȚIA ÎNDREPTATĂ ÎN ALTĂ PARTE ȘI SPRE ALTE PRIORITĂȚI, SPECIAL CREATE CA ȘI DIVERSIUNE, ÎNGHITE TOTUL PE NEMESTECATE ȘI CONTINUĂ SĂ CREADĂ ORICE, ORICUM, ORICÂND. NU-I AŞA, AU LA ÎNDEMANĂ CEL MAI SIMPLU VEHICOL – CREDINȚA .... CARE NU NECESITĂ PREA MULT EFORT. CREDINȚA IEFTINĂ, CĂPĂTATĂ PRIN MOȘTENIRE SAU OFERITĂ LA NAȘTERE DIN ÎNTAMPLARE ȘI LA ÎNTAMPLARE, DIN OBIȘNUINTĂ, DIN COMODITATE, DIN REFLEX SAU GHIDAT FIIND DE SPIRITUL DE TURMĂ ...TOATE ACESTEA FAC LUCRAREA ECUMENISTULUI FLOARE LA URECHE ...LIMBAJUL ȘI ÎNVĂȚĂTURA ECUMENISTĂ FOLOSEȘTE ÎN ESENȚĂ UN LIMBAJ COMUN ACCESIBIL PUBLICULUI DE RÂND, MESAJELE FIIND SUBTIL CRIPTATE ÎN AŞA ZISELE PILDE CU CARACTER UMORISTIC, GLUMIȚE CU SCOP DIDACTIC, DAR CARE AU MARE PRIZĂ ȘI CERERE LA PUBLIC, DAR ȘI CARE CAPTEAZĂ ATENȚIA AUDITORIULUI ÎNTR-UN MOD SPECIAL, IAR CARACTERUL UMORISTIC ȘI GLUMET ȘAU

CATERINCA SIRITUALĂ CU IZ MIEROS DE ECUMENISM DUPĂ CAZ ȘI DE LA CAZ LA CAZ AU CREAT DEJA CATEVA BRANDURI ÎN RÂNDURILE CLERICILOR... ASTFEL SE ÎNCEARCĂ SUBTIL IEŞIREA DIN AŞA ZISELE TIPARE CREŞTINE PRIN CREAREA UNOR TIPURI ȘI TERTIPURI NOI. DE FAPT ACESTA ESTE ȘI PRETEXTUL NOII ÎNVĂȚĂTURI - REÎNOIREA VECIULUI SAU ACORDAREA UNEI ELASTICITĂȚI NOULUI PÂNĂ LA GRANIȚA VECIULUI ÎNLOCUINDU-L TREPTAT ȘI NEOBSERVABIL DAR ...TOTAL, CĂCI NU-I AŞA... NIMENI NU PUNE UN PETIC NOU LA UN BURDUF VECHI. ACEASTA ESTE O TEHNICĂ VECHE FOLOSITĂ CU SUCCES ȘI DE CĂTRE HINDUȘI, CÂND VREI SĂ DISTRUGI O ÎNVĂȚĂTURĂ NU O INTERZICI PUR ȘI SIMPLU, FIINDCĂ REPRESIUNEA ADUCE CU SINE ATÂT REBELIUNE, DAR ȘI CREAREA UNEI OPONENȚII ÎNCĂPĂȚÂNATE UNEORI PÂNĂ LA UN FORMAT INDESTRUCTIBIL. ASTFEL, SE APELEAZĂ LA UN TRUC SIMPLU, INFILTRAREA ÎN INTERIOR ALE UNOR STRUCTURI EXTERNE CU SCOPUL DE A MODIFICA ESENȚA ÎNVĂȚĂTURII DIN INTERIOR ...

ÎN MIJLOCUL ACESTEI FISURI INTERNE ESTE DE LA GREU LA IMPOSSIBIL A DETECTA ACEȘTI MICI VIRUȘI INFILTRAȚI ÎN SISTEMUL ORTODOX, CATOLIC ȘI NU NUMAI, ERODÂND SISTEMUL ȘI SĂPÂNDU-L ȘI SĂDIND SĂMÂNȚA EREZIEI ECUMENICE DIN INTERIOR. DAR LUCRAREA ÎN ASTFEL DE BISERICI E VIZIBILĂ DE DEPARTE PRIVIȚI DIN ZARE CRUCILE LUI BAFOMET DEJA INSTALATE ÎN VĂRFUL TURLELOR ACESTORA ȘI OCOLIȚI-LE CĂCI ÎNVĂȚĂTURA ÎN ELE ESTE ALTERATĂ DEJA. BAFOMET SE BUCURĂ PRIN NOUL ECUMENISM DE NOI SĂI SUPUȘI ...

ROLUL LUI ISRAEL ÎN ISTORIE? O SINGURĂ BIBLIE, ZECI DE DENOMINAȚIUNI CREŞTINE. DE CE? FIINDCĂ ORICE TEOLOGIE CREŞTINĂ ESTE BAZATĂ PE O INTERPRETARE A BIBLIEI.

O PERSPECTIVĂ VECHE ÎNTR-O LUME NOUĂ, BIBLIA FIIND O COLECȚIE DE CĂRȚI VECHI, SCRISE DE-A LUNGUL A 1600 DE ANI. DE 40 DE AUTORI ...

CONCRETIZAREA ȘI SINCRONIZAREA TUTUROR ACESTOR SCRERI ÎNTR-O SINGURĂ CARTE ERA VISUL MULTOR ÎMPĂRAȚI AI TIMPURILOR ȘI MAI TÂRZIU AI BISERICII CU AERE DESPOTICE ȘI CENZURI SUBTILE, CU TENTĂ DE REFORME ȘI CONTRAREFORME INEDITE, ÎN FOND CREAREA DE MONOPATII UNICE, CĂI CU UNIC SENS, PE FĂGAȘUL CĂRORA UMANITATEA A FOST NU CONDUSĂ CI FORȚATĂ SĂ PĂȘEASCĂ, EFECTIV ÎMPINSĂ DE LA SPATE SĂ ACCEPTE NOILE REVENDICĂRI ALE NOII CUNOAȘTERI SACRALE CREATĂ LA PATRU ACE PENTRU NOUL COSTUM AL UNEI RELIGII FUNDAMENTALE CU IZ DE UNICITATE ȘI PRIMORDIALITATE ... ASTFEL COMASAREA ȘI SINTETIZAREA ALEASĂ A ACESTOR SCRERI A DUS LA CREAREA ATOTPUTERNICEI BIBLII,

CARTEA DE CĂPĂTÂI CARE A AVUT ȘI ARE UN IMPACT IREZISTIBIL ȘI FĂRĂ ECHIVOC ÎN ECOUL CREDINȚEI IUDAICE ȘI APOI AL CELEI CREȘTINE ...

ÎN AFARA CELOR 66 DE CĂRTI CARE FORMEAZĂ BBLIA, AU FOST SCRISE ALTE SUTE DE CĂRTI CARE AU CIRCULAT ÎN IUDAISM ȘI ÎN CREȘTINISMUL PRIMAR. ÎNTREBAREA E SIMPLĂ DACĂ AU CIRCULAT SUTE DE CĂRTI ȘI SCRERI CINE A HOTĂRÂT ȘI PE BAZA CĂROR CRITERII AU FOST ALESE UNELE ÎNVĂȚĂTURI ȘI SCRERI ȘI ÎNLĂTURATE, SCOASE, ASCUNSE, ÎNGROPATE SAU DISTRUSE ALTELE. DE FAPT CINE ERA ACEL „O.M.S.” AL VREMURILOR, DAR NU DIN DOMENIU MEDICAL CI DIN DOMENIUL SPIRITUAL CU PUTERI NELIMITATE? CLERUL ȘI BISERICA - ÎNCHIZITORUL ETERN! COLECȚIA VECIULUI TESTAMENT (39 DE CĂRTI), DIN BBLIA DE ASTĂZI, A FOST FIXATĂ LA CONSILIUL DE LA IAMNIA, TÂRZIU, ÎN ANUL 100 d. Hr. IAR PRIMA LISTĂ CANONICĂ A NOULUI TESTAMENT, AŞA CUM APARE ÎN BBLIA DE ASTĂZI, ESTE ATESTATĂ ÎN ANUL 366/367 ÎNTR-O SCRISOARE A SFÂNTULUI ATANASIE CEL MARE. CUM SPUNEAM, PUȚIN MAI ÎNAINTE, PRIN ACȚIUNEA ÎMPĂRATULUI CONSTANTIN.

AUTORII BBLIEI, DEȘI INSPIRAȚI, AU TRĂIT ÎNTR-UN ANUME CONTEXT CULTURAL, ISTORIC, RELIGIOS. ERA NORMAL CA ȘI ÎNȚELEGerea REVELAȚIEI SĂ POARTE AMPRENTA CONTEXTULUI ÎN CARE AU TRĂIT. BBLIA N-A FOST DATĂ ÎNTR-UN VID CULTURAL. MAI MULT, LIMBILE ÎN CARE A FOST SCRISĂ BBLIA SUNT LIMBI MOARTE ASTĂZI: PALEOEBCRAICA, ARAMAICA, GREACA KOINE... ÎN CE PRIVEȘTE LIMBILE ÎN CARE AU FOST SCRISE CÂT ȘI TRADUCERILE LA CARE AU FOST SUPUSE ÎN TIMP ȘI CU TIMPUL POT FI INTRODUSE ÎN ACELAȘI COCTEIL CU INTERPRETĂRILE LA CARE AU FOST SUPUSE, IAR ACUM FĂ UN SIMPLU EXERCȚIU DE IMAGINAȚIE, CUM DAR ... UN CUVÂNT, ODATĂ TRADUS SAU INTERPRETAT GREȘIT ...ESTE, DACĂ NU O SENTINȚĂ CU EXECUTARE DEFINITIVĂ, CEL PUȚIN O PLIMBARE A GLOATEI PE ARĂTURĂ ȘI CA ÎNVĂȚĂTURĂ, CALE DAR ȘI CA ADEVĂR ...

ACUM SĂ PRESUPUNEM CĂ INITIALLY MESAJUL TRANSMIS A FOST SĂ O IEI LA STÂNGA, PRIN TRADUCERE ȘI INTERPRETARE DUPĂ MII DE ANI. LA TINE MESAJUL AJUNS ESTE SĂ O IEI LA DREAPTA. FIREȘTE TU PERSONAL NU PORȚI NICI O VINĂ, ÎNSĂ DACĂ RELIGIILE DE-A LUNGUL TIMPULUI AU FUNCȚIONAT PUR ȘI SIMPLU ASEmeni BINECUNOSCUTULUI JOC „TELEFONUL FĂRĂ FIR”, IAR DACĂ LA PRIMUL CAPĂT SE TRANSMITE UN ADEVĂR ÎNCORPORAT ÎN MESAJUL: „AFARĂ PLOUĂ”, IAR LA TINE PRIN TEMP, TRADUCERI ȘI INTERPRETĂRI AJUNGE MESAJUL: „A CĂZUT GUVERNUL”, ATUNCI PLOAIA TE

VA GĂSI NEPREGĂTIT ȘI FĂRĂ UMBRELĂ LA TINE ȘI NU DOAR ATÂT, DAR DACĂ GUVERNUL CĂZUT NU VA LEGALIZA PLOAIA, ATUNCI RĂMÂI ȘI FĂRĂ DREPTUL DE A CIRCULA PRIN PLOAIE CU UMBRELĂ ȘI VEI ADOPTA STATUTUL DE MÂȚ PLOUAT!

NEVOIA DE INTERPRETARE A TEXTULUI BIBLIC EXISTĂ CA SĂ I SE POATE ÎNTELEGE MESAJUL ACOLO UNDE GREUTATEA TEXTULUI O IMPUNE ÎNSĂ CINE ÎȘI ASUMĂ RESPONSABILITATEA FĂRĂ REPERCURSIUNILE UNOR INTERPRETĂRI GREȘITE ...

ÎN TIMP, A FOST NEVOIE DE CREAREA A DOUĂ DISCIPLINE ÎN CÂMPUL TEOLOGIEI PENTRU A AJUTA LA ACTUALIZAREA MESAJULUI BIBLIEI ÎN CULTURA CONTEMPORANĂ: HERMENEUTICA ȘI EXEGEZA BIBLICĂ.

SE SPUNE CĂ BIBLIA NU POATE FI INTERPRETATĂ LITERAL, DOAR DACĂ VREI S-O IEI PE ARĂTURĂ - DISCUSABILĂ IDEEA, IAR AICI APARE SEPARAREA ÎN FLANCUL DREPT AL DUHOVNICILOR DE FLANCUL STÂNG CEL AL MIRENIILOR ȘI DE ATUNCI A APĂRUT ZICALA „DAI CU STÂNGU-N DREPTUL” ...ȘI DEȘI NU O CONSIDER ABSOLUT NECESARĂ. DIMPOTRIVĂ, DIN ORICE CLER PAPAL APARȚII ORI CLAN BISERICESC FACI PARTE ACEASTĂ SEPARARE DERIVĂ ÎN TIMP MANIPULARE SAU INTERESE DE CLAN SI CLER ȘI SEPARARE INSEPARABILĂ DE MASA MIRENIILOR, DE PLEAVA DE RÂND ...

DACĂ E MUSAI ȘI TREBUIE CA CEEA CE S-A SPUS „ATUNCI ȘI ACOLO” (ÎN CONTEXTUL CULTURAL – ISTORICO-RELIGIOS) SĂ FIE APLICAT CORECT ȘI CONCRET „ASTĂZI ȘI AICI”, ÎN CULTURA CONTEMPORANĂ ȘI NU PRELUAT AD LITERAM ...ADICĂ ACEEAȘI MARIE, DAR ATENȚIE LA PĂLĂRIE CĂ NU CULOAREA FACE DIFERENȚĂ ȘI NICI MODELUL ȘI FORMATUL PĂLĂRIEI CI IFOSUL ȘI MĂiestria DIALOGULUI MĂRIEI, DAR CU TOATE ACESTEIA ATENȚIA AUDITORULUI CADE PE DETALIILE BORURILOR ȘI PE GESTICULAȚIILE MĂRIEI ȘI NU PE DIALOG SAU PE ESENȚA ACESTUIA.

PE LÂNGĂ ASTA, FĂRĂ SĂ EPATEZE, NU POTI ÎNTELEGE CORECT MESAJUL BIBLIEI ASTĂZI DACĂ:

1. NU CUNOȘTI ISTORIA RELIGIILOR LUMII, INCLUSIV MITOLOGIA POPOARELOR, CU MITURILE LOR FONDATOARE.
2. NU CUNOȘTI ISTORIA CULTURII.
3. NU CUNOȘTI ISTORIA POLITICĂ ȘI MILITARĂ A LUMII.
4. NU CUNOȘTI LIMBILE ÎN CARE A FOST SCRISĂ BIBLIA.

5. NU CUNOȘTI ISTORIA FILOSOFIEI, PLATONISMUL.

ARISTOTELISMUL, (ARISTOTELISMUL ESTE O TRADIȚIE FILOSOFICĂ, CARE ESTE INSPIRATĂ DE OPERA FILOSOFICĂ A FILOSOFULUI DIN GRECIA ANTICĂ, CUNOSCUTUL ARISTOTEL. OPERA LUI ARISTOTEL ERA ÎNȚIAL PROMOVATĂ ȘI APĂRATĂ DE REPREZENTANȚII ȘCOLII PERIPATETICE ȘI ULTERIOR DE CĂTRE NEOPLATONICI, CARE AU PRODUS MULTE DIN COMENTARIILE REFERITOARE LA OPERA FILOSOFULUI).

ÎN LUMEA ISLAMICĂ, LUCRările LUI ARISTOTEL AU FOST TRADUSE ÎN LIMBA ARABĂ, IAR DATORATĂ CUNOSCUTILOR FILOSOFI Al-Kindi, Al-Farabi, Avicenna și Averroes, ARISTOTELISMUL A DEVENIT O PARTE IMPORTANTĂ A FILOSOFIEI ISLAMICE TIMPURII. DEȘI ANUMITE PĂRTI ALE OPEREI FILOSOFICE ARISTOTELIENE FUSESERĂ CUNOSCUTE VESTULUI EUROPEI DIN ANTICHITATE, DOAR DUPĂ TRADUCERILE EXTENSIVE ÎN LIMBA LATINĂ FĂCUTE ÎN SECOLUL al XII-lea, OPERA COMPLETĂ ȘI COMENTARIILE LARGI PE SEAMA OPEREI SALE, FĂCUTE DE ACEI MARI ÎNVĂTAȚI ARABI, AU DEVENIT LARG ACCESIBILE. CUNOSCUTII FILOSOFI VESTICI, PRECUM ALBERT US MAGNUS ȘI THOMAS AQUINAS AU INTERPRETAT ȘI SISTEMATIZAT LUCRările LUI ARISTOTEL CONFORM TEOLOGIEI CREȘTINE).

NEOPLATONISMUL, (NEOPLATONISM ESTE DENUMIREA DATĂ FAZEI FINALE A TRADIȚIEI PLATONICIENE, INAUGURATĂ DE GÂNDIREA LUI PLOTIN, CARE DUREAZĂ PÂNĂ ÎN SECOLUL VI d. Hr. CÂND ULTIMUL BASTION PLATONICIAN, ȘCOALA DIN ATENA, A FOST DESFIINȚATĂ DE ÎMPĂRATUL BIZANTIN IUSTINIAN), DEOARECE CREȘTINISMUL S-A FORMAT ÎN CONFRUNTAREA CU ACESTE MARI SISTEME FILOSOFICE. ȘI A FOST INFLUENȚAT DE-A LUNGUL TIMPULUI, MAI ALES DE ULTIMUL. ASTFEL PUTEM SPUNE CĂ PAVEL A ÎNCERCAT DAR A EȘUAT ȘI IUSTINIAN A ÎNGENUNCHIAT ATENA CU IFOSELE DIALECTICII ȘI FILOZOFIEI ACESTEIA.

6. NU CUNOȘTI ȘCOLILE DE GÂNDIRE CREȘTINĂ. ÎNȚELEGerea BIBLIEI ESTE DINAMICĂ, ODATĂ CU EVOLUȚIA SOCIETĂȚII ȘI A CUNOAȘTERII. CHIAR ȘI DOCTRINA CREȘTINĂ ATENȚIE... A FOST FIXATĂ DUPĂ LUNGI DEZBATERI ÎNTRE ACEI AŞA ZIȘI SFINȚII PĂRINȚI.

EXEMPLU: DACĂ BIBLIA AFIRMA ACUM 3000 DE ANI CĂ DUMNEZEU L-A FĂCUT PE OM DIN ȚĂRÂNA PĂMÂNTULUI, EU, OMUL SECOLULUI XXI CUM AR TREBUI SĂ ÎNȚELEG ASTA? ÎNȚELEG CĂ DA, OMUL ESTE ALCĂTUIT DIN ELEMENTELE CHIMICE EXISTENTE ÎN SCOARȚA PĂMÂNTULUI. ȘI E ȘI LOGIC. FIINDCĂ URMA SĂ SE HRĂNEASCĂ CU CEEA CE PRODUCE PĂMÂNTUL, SĂ-ȘI ASIGURE ENERGIA NECESARĂ SUBZISTENȚEI. LA FEL ȘI VIEȚUITOARELE.

A MINȚIT BIBLIA? NU. DAR A SPUS-O CA SĂ ÎNȚELEAGĂ OMUL DE ACUM 3000 DE ANI ȘI PÂNĂ ÎN SECOLUL XIX, CÂND MENDELEEV A DEFINITIVAT TABELUL ELEMENTELOR CHIMICE. REVELAȚIA A FOST DATĂ POTRIVIT CU NIVELUL DE DEZVOLTARE INTELECTUALĂ A INDIVIDULUI ÎNTR-UN TIMP DAT. MAI POT SUSȚINE ASTĂZI CĂ ESTE ALCĂTUIT DIN ȚĂRÂNĂ? CÂND ȘTIM ATÂT CHIMIE ANORGANICĂ CÂT ȘI CHIMIE ORGANICĂ? CÂND CUNOAȘTEM ANATOMIE ȘI FIZIOLOGIE?

CINE CREDE CĂ PÂNĂ LA APARIȚIA PRIMELOR CĂRTI BIBLICE N-A EXISTAT REVELAȚIE, ÎNTR-O MĂSURĂ MAI MARE SAU MICĂ ȘI ÎN ALTE PERIOADE ISTORICE, LA ALTE POPOARE, ÎN ALTE SISTEME DE GÂNDIRE, SE ÎNȘALĂ. DUMNEZEU N-A MAI EXISTAT PÂNĂ N-AU APĂRUT EVREII SĂ SCRIE BIBLIA? N-A MAI VORBIT OAMENILOR? DESIGUR ATUNCI TE ÎNTREB UNDE SUNT CELELALTE SCRERI DE CE SUPREMAȚIA A FOST LUATĂ DE EVREI? DISCUTABILĂ ACEASTĂ SUPREMAȚIE CREATĂ ÎN LUMEA NOUĂ ȘI ODATĂ CU CREAREA LUMII NOI...

CINE CREDE CĂ AUTORII BIBLICI N-AU FOST INFLUENȚAȚI ÎN SCRERILE LOR DE RELIGIA ȘI CULTURA POPOARELOR CU CARE AU AVUT CONTACTE, SE ÎNȘALĂ AMARNIC. CELE 10 ARTICOLE DIN CODUL LUI MOISE SUNT APROAPE O COPIE DUPĂ CODUL DE LEGI AL LUI Hammurabi. AM SPUS APROAPE. EL LE-A ADAPTAT SPECIFICULUI CULTURII ȘI RELIGIEI POPORULUI EVREU. BUN, ȘI ATUNCI, MAI SUNT CĂRTILE BIBLIEI REVELAȚIE, DACĂ AUTORII AU FOST SUPUȘI ATÂTOR INFLUENȚE EXTERNE? EVIDENT. MARILE PRINCIPII MORALE, FONDATOARE, UNIVERSALE, DIN CULTURA ȘI CIVILIZAȚIA ALTOR POPOARE AU FOST RAFINATE, ADAPTAȚE ȘI FORMULATE ȘI REMODELATE POTRIVIT NOIILIGII A LUI ISRAEL. CE TREBUIE CĂUTAT ÎN STUDIUL BIBLIEI?

NU REGULI CULTURALE, TRADIȚII ȘI OBICEIURI SPECIFICE UNOR EPOCI CARE TREBUIE PRELUATE ASTĂZI. CI ACELE VALORI ȘI PRINCIPII UNIVERSALE, IMUABILE, TRANSISTORICE, TRANSCULTURALE CARE TREBUIE TRANSPUSE ÎN CULTURA CONTEMPORANĂ, CARE AJUTĂ OMUL SĂ ATINGĂ SCOPUL LUI DUMNEZEU CU EL: CREȘTEREA CONTINUĂ SPRE DEZVOLTAREA CONȘTIINȚEI, SPRE DEZVOLTARE INTELECTUALĂ ȘI SPRE DESĂVÂRȘIREA CARACTERULUI.

ȘI TOATE ACESTE VALORI ȘI PRINCIPII SE REDUC, FINALMENTE, LA DOUĂ:

SĂ-L IUBEȘTI PE DUMNEZEU CU TOATĂ FIINȚA TA, CÂND AI AJUNS SĂ-L CUNOȘTI, ȘI PE APROAPELE TĂU CA PE TINE ÎNSUȚI.

ÎN REST, RĂMÂN CERTURILE TEOLOGICE, AROGAREA DE MERITE CĂ TU AI ÎNTELES MAI BINE DECÂT TOȚI, AI AJUNS TU SĂ CUNOȘTI FIINȚA DIVINĂ, S-O EXPLICI ETC. CA ȘI CÂND FINITUL POATE CUPRINDE INFINITUL. FIINȚA DIVINĂ ESTE INCOGNOSCIBILĂ PENTRU MINTEA UMANĂ. SCOPUL CITIRII BIBLIEI ESTE TRANSFORMAREA CARACTERULUI ȘI A SOCIETĂȚII NU BĂTĂLIA PENTRU PRIMATUL IDEILOR.

OAMENII L-AU NUMIT PE GAUTAMA BUDDHA NEBUN, L-AU NUMIT PE IISUS HRISTOS NEBUN, L-AU NUMIT PE SOCRATE NEBUN ...MASELE CONSIDERĂ „NEBUN” PE ORICINE NU FACE PARTE DIN NEBUNIA COLECTIVĂ, PE ORICINE TRECE DINCOLO DE ACEASTĂ NEBUNIE. ESTE FIRESC CA OAMENII SĂ-L URASCĂ PE OMUL ADEVĂRULUI: ESTE UN FĂCĂTOR DE PROBLEME ... CU MINCIUNILE TALE TE SIMȚI ÎN SIGURANȚĂ, ȘI DEODATĂ VINE EL ...SĂ-ȚI PROVOACE ÎNDOIALĂ, SĂ-ȚI TULBURE CREDINȚA OARBĂ ÎN CEEA CE TE-AU FĂCUT SĂ CREZI.

ADEVĂRUL ESTE ÎNTOTdeauna ÎN CONTRADICȚIE CU DOGMELE MASELOR.

ADEVĂRUL ESTE INDIVIDUAL, IAR MASELE NU SUNT INTERESATE DE ADEVĂR.

MASELE CAUTĂ COMODITATE ... ȘI CONSOLARE.

MASELE NU SUNT FORMATE DIN EXPLORATORI, AVENTURIERI, INDIVIZI CARE SE AVENTUREAZĂ ÎN NECUNOSCUT, FĂRĂ TEAMĂ ȘI ÎȘI RISCĂ VIAȚA PENTRU A-ȘI DESCOPERI SENSUL VIETII ȘI AL ÎNTREGII EXISTENȚE. MASELE VOR PUR ȘI SIMPLU SĂ AUDĂ MINCIUNI CONVENABILE ȘI COMODE. FĂRĂ SĂ DEPUNĂ NICIUN EFORT, SE POT RELAXA ÎN ACELE MINCIUNI CARE SERVESC DOAR CA ȘI CONSOLARE. MULTIMEA ÎI URĂSTE PE CEI CARE VOR SĂ FIE INDIVIZI UNICI, CARE VOR SĂ-ȘI URMEZE CALEA PROPRIE.

PERSUASIV ȘI PE VÂRFURI SĂ FACEM O INCURSIUNE TIPTIL, ÎN MOMENTELE CRUCIALE ALE ISTORIEI CARE PENTRU MULTI TREC PE CÂT DE NECUNOSCUTE SI NEȘTIUTE PE ATÂT DE NEOBSERVATE SI NEÎNTELESE. CE SE ÎNTÂmplă ȘI CUM S-A FĂCUT TRECerea DE LA GEO LA HELIOCENTRISM... ÎNTRE EXISTENȚA UNUI UNIVERS GEOCENTRIC ȘI A UNUI UNIVERS HELIOCENTRIC TRECÂND DE LA FAZA DE TEORII ȘI IPOTEZE ȘI AJUNGÂND PÂNĂ LA EFECTELE ACESTOR TEORII ȘI IPOTEZE DAR ȘI LA IMPACTUL LOR ASUPRA OMENIRII... SĂ ÎNCEPEM CU TEORIA COSMOLOGICĂ A LUI PTOLEMEU („SISTEMUL PTOLEMEIC”), OFICIAL ACCEPTATĂ, CONCEPEA EXISTENȚA UNUI UNIVERS GEOCENTRIC ÎN CARE PĂMÂNTUL ESTE FIX ȘI IMOBIL, ÎN CENTRUL

UNOR SFERE CONCENTRICE ÎN ROTAȚIE PE CARE SE GĂSESC DIVERSELE PLANETE ALE SISTEMULUI SOLAR (CUM ÎL NUMIM ASTĂZI). SFERELE FINITE CELE MAI EXTERNE AR CONȚINE AŞA ZISELE „STELE FIXE”.

MODELUL GEOCENTRIC A FOST UNEORI ASOCIASIT CU TEORIA PĂMÂNTULUI PLAT, ÎNSĂ GRECI "AU ABANDONAT" DEVREME ACEASTĂ IDEE, DE PRIN SECOLUL VI î.e.n., GRAȚIE LUI PITAGORA. ALȚII, PRECUM EVREII DE EXEMPLU, AU PĂSTRAT ACEASTĂ ASOCIERE ÎNTRE GEOCENTRISM ȘI IDEEA DE PĂMÂNT PLAT, AŞA CUM SE MAI POATE CONSTATA ȘI AZI ÎN SCRIPTURILE EVREIEȘTI ȘI CREȘTINE. ASTFEL COSMOLOGIA PE CARE O GĂSIM ÎN BIBLIE DESCRIE UN PĂMÂNT PLAT PESTE CARE SE ÎNTINDE UN VAST „FIRMAMENT”, ADICĂ UN IMENS TAVAN RIGID; ETIMOLOGIA TERMENULUI FIRMAMENT ÎNSĂSI SUGEREAZĂ, ATÂT ÎN ROMÂNEȘTE CÂT ȘI ÎN EBRAICA BIBLICĂ, NATURA SA RIGIDĂ, FACEREA VORBIND DESPRE O „TĂRIE” NUMITĂ DE DUMNEZEU CER:

„ȘI A ZIS DUMNEZEU: „SĂ FIE O TĂRIE PRIN MIJLOCUL APELOR ȘI SĂ DESPARTĂ APE DE APE! ȘI A FOST AŞA. A FĂCUT DUMNEZEU TĂRIA ȘI A DESPĂRTIT DUMNEZEU APELE CELE DE SUB TĂRIE DE APELE CELE DE DEASUPRA TĂRIEI ..TĂRIA A NUMIT-O DUMNEZEU CER...” FACEREA (GENEZA) CAP. 1 VERS 6.7.8

ACEST TAVAN AVEA ROLUL SEPARATOR, ADICĂ DE A ȚINE „APA COSMICĂ” SĂ NU CADĂ PE PĂMÂNT, AVEA FORMĂ DE CUPOLĂ ȘI ERA SPRIJINITĂ PE CRESTELE MUNTILOR. AVEA GĂURI SAU FANTE DOTATE CU CAPACE:

„ÎN ANUL ȘASE SUTE AL VIETII LUI NOE, ÎN LUNA A DOUA, ÎN ZIUA A DOUĂZECI ȘI ȘAPTEA A LUNII ACESTEIA, CHIAR ÎN ACEA ZI, S-AU DESFĂCUT TOATE IZVOARELE ADÂNCUL CELUI MARE ȘI S-AU DESCHIS JGHEABURILE CERULUI.” FACEREA CAP. 7 VERS. 11, CARE PERMITEAU UNEORI APEI DE DEASUPRA SĂ CADĂ SUB FORMĂ DE PLOAIE PE PĂMÂNT. FIRMAMENTUL ERA ÎN ACELAȘI TIMP ȘI SUPORTUL PE CARE DUMNEZEU A PUS SOARELE ÎN CEA DE-A PATRA ZI A CREAȚIEI. EVREII MAI CREDEAU CĂ PĂMÂNTUL, DE FORMĂ PLATĂ FIIND, PLUTEȘTE PE O ALTĂ IMENSĂ CANTITATE DE APĂ ȘI CĂ ÎN TIMPUL MITICULUI POTOP AL LUI NOE ACESTE OCEANE S-AU UNIT PENTRU A-L ACOPERI.

URMÂND BIBLIA ȘI ATMOSFERA CULTURALĂ ELENISTICĂ A EPOCII LOR, SFINȚII PĂRINȚII AI BISERICII CREȘTINE TIMPURII AU ÎMPĂRTĂȘIT ȘI EI IDEILE GEOCENTRISTE, AŞA CUM SE POATE CONSTATA, DE EXEMPLU, DIN SCRERILE SFÂNTULUI VASILE CEL MARE. SFÂNTUL IOAN GURĂ DE AUR, NU AVEA NICI EL O CONCEPȚIE DIFERITĂ DE ACEEA BIBLICĂ, AŞA CUM SE POATE CONSTATA DIN

a 4-a SAU a 12-a SA OMILIE (DISCURS), DUPĂ CUM ȘI SFÂNTUL GRIGORE DE NAZIANZ AVEA ȘI EL O OPINIE TOT ÎN CONFORMATATE CU SUGESTIA SCRIPTURII, CA ȘI GRIGORE DE NYSSA.

SFÂNTUL IOAN GURĂ DE AUR, LITERALIST CONVINS, ÎMPĂRTĂȘEA INTEGRAL CONCEPȚIA BIBLICĂ DESPRE LUME, FIIND CONVINS CĂ PĂMÂNTUL ESTE NU NUMAI STATIC ȘI SITUAT ÎN CENTRUL LUMII, CI ȘI PLAT, PLUTIND PE APE. PĂRINTELE LACTANȚIU (SFETNICUL SFÂNTULUI CONSTANTIN CEL MARE ȘI PROFESORUL FIULUI LUI) A SCRIS VIOLENTE PAGINI CONTRA CELOR CARE CONSIDERAU CĂ PĂMÂNTUL ESTE ROTUND, LA FEL CA ȘI SFÂNTUL IERONIM, CARE ȘI EL CREDEA ȘI PROMOVA IDEEA PĂMÂNTULUI NU NUMAI AFLAT ÎN CENTRUL UNIVERSULUI (GEOCENTRISM), CI ȘI IDEEA DE ORIGINE BIBLICĂ CĂ PĂMÂNTUL ESTE PLAT; ASTFEL DE IDEI VA MANIFESTA ÎN ACEEAȘI EPOCĂ ȘI CĂLUGĂRUL BIZANTIN GEOGRAF COSMAS INDICOPILEUSTES, ȘI NICI MĂCAR ISIDOR DIN SEVILIA NU POATE FI EXCLUS DINTRE ADEPȚII PĂMÂNTULUI PLAT, CĂCI DEȘI ERA UN TEOLOG CARE DISPUNEA DE NUMEROASE SURSE PĂGÂNE, VA COMPILEA ENCICLOPEDII PE BAZA LOR RĂMÂNÂND PREA CONFUZ ÎN CHESTIUNEA SFERICITĂȚII TERREI, PENTRU A PUTEA TRAGE AZI O CONCLUZIE CERTĂ. DE ALTFEL, SFÎNTII PĂRINȚI AI BISERICII CREȘTINE TIMPURII NU S-AU ÎNŞELAT ATUNCI CÂND AU INTERPRETAT BIBLIA CA FIIND O SCRIERE A CĂREI COSMOLOGIE ESTE GEOCENTRICĂ ȘI A CĂREI OPINIE DESPRE FORMA PĂMÂNTULUI ESTE CĂ ACESTA ESTE PLAT, ÎNTRUCÂT ÎNȚELEPȚII IUDAISMULUI CARE AU INTERPRETAT ȘI EI BIBLIA (EVREIASCĂ) DE-A LUNGUL TIMPULUI, N-AU AJUNS DELOC LA O CONCLUZIE DIFERITĂ.

DACĂ AȚI CITIT PÂNĂ AICI ATUNCI NU O SĂ VĂ ÎNTREB,, DAR VOI CE PĂRERE AVEȚI DESPRE GEOCENTRISM ȘI NICI CE CREДЕȚI ÎN LEGĂTURĂ CU ACEASTĂ TEZĂ, DAT FIIND FAPTUL CĂ EXISTENȚA TEORIEI GEOCENTRISMULUI NU SE DOVEDEȘTE CU OPINII, PĂRERI SAU CU UN SIMPLU CREZ ÎN ACEASTA...E CA ȘI CUM TE-AS ÎNTREBA:

- CE ȘTIAI PÂNĂ ACUM?
- NIMIC!
- ȘI, CE AI AFLAT ACUM?
- TOT NIMIC!
- ȚINE-O TOT AȘA, EȘTI PE DRUMUL CEL BUN.

ACUM SĂ NE STRECURĂM LA FEL DE NEONSERVAȚI TRECÂND ÎN TABĂRA ADVERSĂ ȘI SĂ ÎNCEPEM CU FONDATORUL SISTEMULUI HELIOCENTRIC. DECI,

NICOLAUS COPERNIC A FOST UN ASTRONOM ȘI COSMOLOG, MATEMATICIAN ȘI ECONOMIST, PREOT ȘI PRELAT CATOLIC, CARE A DEZVOLTAT TEORIA HELIOCENTRICĂ A SISTEMULUI SOLAR. IMPULSUL PENTRU CĂUTAREA UNEI ALTE TEORII DECÂT CEA GEOCENTRICĂ A VENIT ÎNITAL DIN PURE CONSIDERENTE „PRACTICE”. CÂT DE PRACTICE VOR FI ACESTE CONSIDERENTE VOM AFLA PE PARCURS, MAI EXACT CA URMARE A CONSTATĂRII CĂ ORDINEA PLANETELOR PE SFERELE CEREŞTI NU E ÎN NICI UN FEL JUSTIFICATĂ DE GEOCENTRISM. ACEST ASPECT MAI MULT SAU MAI PUȚIN IMPORTANT DIN PUNCT DE VEDERE STRICT ASTRONOMIC, AVEA TOTUȘI ÎN EPOCĂ O IMPORTANȚĂ COPLEȘITOARE, ȚINÂND CONT CĂ ORDINEA PLANETELOR JUCA UN ROL CRUCIAL ÎN REALIZAREA PREZICERILE ASTROLOGICE, ATÂT DE POPULARE LA ELITA ARISTOCRATICĂ A EUROPEI, UN SISTEM HELIOCENTRIC AȘA CUM GÂNDITORI MEDIEVALI CARE L-AU PRECEDAT PE COPERNIC AU LUAT ȘI EI ÎN CONSIDERARE FĂRĂ A-L ADOPTA, AVEA AVANTAJUL DE A PERMITE MĂSURAREA DISTANȚEI RELATIVE A ORICĂREI PLANETE FAȚĂ DE NOUL CENTRU CARE DEVENEA SOARELE, APELÂND LA O TRIANGULATIE TRIGONOMETRICĂ ÎN CARE DISTANȚA SOARE PĂMÂNT FORMA BAZA CUNOSCUTĂ A TRIUNGHIULUI.

ÎNTRE 1543 ȘI 1600 PUȚINI AU FOST ADEPȚII SISTEMULUI COPERNICIAN, CEI MAI RENUMIȚI FIIND GALILEO GALILEI ȘI JOHANNES KEPLER. ÎN 1588, ASTRONOMUL DANEZ TYCHO BRAHE A EMIS O TEORIE DE COMPROMIS, DUPĂ CARE PĂMÂNTUL RĂMÂNE NEMIȘCAT ÎN TIMP CE PLANETELE SE MIȘCĂ ÎN JURUL SOARELUI, CARE, LA RÂNDUL LUI, ÎNCONJOARĂ PĂMÂNTUL. DUPĂ RESPINGEREA TEORIEI LUI COPERNIC DE CÂTRE AUTORITĂȚILE ECLEZIASTICE CU OCASIA PROCESULUI LUI GALILEI (1633), DOAR CÂȚIVA FILOSOFI IEZUIȚI (ATENȚIE LA ASPECTUL IEZUIT) MAI ACCEPTAU ÎN ASCUNS IDEEA UNUI UNIVERS HELIOCENTRIC. ABIA DUPĂ SFÂRSITUL SECOLULUI AL XVII-lea, ODATĂ CU APARIȚIA LUCRĂRILOR LUI ISAAC NEWTON ASUPRA MECANICII CEREŞTI, SISTEMUL COPERNICIAN A FOST ADMIS DE MAJORITATEA GÂNDITORILOR EUROPENI. PRIN IPOTEZA EXISTENȚEI MAI MULTOR LUMI (SISTEME SOLARE), AȘA CUM SPECULA TURBULENTUL GIORDANO BRUNO DAR PE DE ALTĂ PARTE, PENTRU ÎNTREAGA IERARHIE RELIGIOASĂ (CATOLICĂ ȘI PROTESTANTĂ) MAI IMPORTANTĂ ȘI AMENINȚATOARE CHIAR DECÂT IPOTEZA HELIOCENTRICĂ PROPUȘĂ DE COPERNIC, ERA PRETENȚIA LUI ȘI A DISCIPOLILOR LUI DE A PUNE SPECULAȚIA ȘTIINȚIFICĂ SAU FILOZOFICĂ MAI PRESUS DECÂT BIBLIA (ȘI EXEGEZA BIBLICĂ), AȘA CUM DOVEDEA POLONEZUL PRIN CHIAR DEDICAȚIA CÂTRE PAPĂ DIN DESCHIDerea PRIMEI EDIȚII (SĂ FIȚI ATENȚI LA ACEASTĂ DEDICATIE ASUPRA CAREIA VOI REVENI LA MOMENTUL

OPORTUN). DACĂ PÂNĂ NU CU MULT TEMP ÎN URMĂ TEOLOGIA MAI ERA ÎNCĂ CUNOSCUTĂ SUB NUMELE DE „REGINA ȘTIINȚELOR” ÎN TEMP CE ȘTIINȚA ÎNSĂȘI – „FILOZOFIA”, CUM ERA EA NUMITĂ ÎN EPOCĂ - ERA CONSIDERATĂ „SLUGA TEOLOGIEI” (*ancilla theologiae*), NOILE ȘTIINȚE PRECUM MATEMATICA ȘI ASTRONOMIA PRETINDEAU ACUM CĂ DOBÂNDEAU ȘI VEHICULAU ADEVĂRURI ÎN LUMINA CĂRORA TREBUIA CITITĂ ȘI ÎNTELEASĂ (INTERPRETATĂ) CHIAR ȘI BIBLIA. DOCTRINA SA HELIOCENTRICĂ A FOST COMPLETATĂ ȘI DEZVOLTATĂ DE JOHANNES KEPLER ȘI APOI DE ISAAC NEWTON, CARE I-A DAT FORMA DEFINITIVĂ ȘI EXPLICAȚIA FIZICĂ. DE ASEmenea, SUSȚINĂTORI AI LUI COPERNIC PRECUM THOMAS DIGGES ȘI GIORDANO BRUNO AJUNG LA IDEEA UNIVERSULUI NESFÂRȘIT.

CLERUL A CERUT CONDAMNAREA LUI COPERNIC, IAR SCRIERILE SALE AU FOST INTERZISE DE BISERICA CATOLICĂ IDEEA CĂ TEORIA HELIOCENTRICĂ ERA ȘI EA GREȘITĂ ÎN SENSUL EI STRICT A FOST DEZVOLTATĂ ÎN PAȘI. FAPTUL CĂ SOARELE NU ESTE CENTRUL UNIVERSULUI, CI UNA DIN NENUMĂRATELE STELE, A FOST SUSȚINUTĂ PUTERNIC DE GIORDANO BRUNO; GALILEO A AFIRMAT ACEEAȘI IDEE, DAR A SPUS FOARTE PUȚIN ÎN ACEASTĂ PRIVINȚĂ, POATE DIN TEAMA DE A NU SUPĂRA FEȚELE BISERICESTI. ȘI CU TOATE ACESTEIA NU A FOST CRUȚAT, A PLĂTIT TRIBUTUL LUI „EPPUR SI MUOVE”.

ÎN SECOLELE al XVIII-lea ȘI AL XIX-lea, STATUTUL SOARELUI CA STEA PRINTRE MULTE ALTELE A DEVENIT DIN CE ÎN CE MAI EVIDENT. PÂNĂ ÎN SECOLUL AL XX-lea, CHIAR ȘI ÎNAINTE DE A SE DESCOPERI FAPTUL CĂ EXISTĂ MULTE GALAXII, ACEASTA NU A MAI FOST O PROBLEMĂ. DEJA BISERICA CATOLICĂ UȘOR SI PE NESIMȚITE A ADOPTAT IDEEA ACESTUI HELIOCENTRISM FĂRĂ ÎNCRÂNCENAREA DIN TRECUT, DAR CUM ... AFLĂM ÎN CELE CE URMEAZĂ...

CONCILIUL TRIDENTIN SAU CONCILIUL DE LA TRENTO, CUNOSCUT ȘI SUB NUMELE LATIN (Concilium Tridentinum), A FOST CEL DE-AL NOU SPRECELEA SINOD ECUMENIC, RECUNOSCUT CA ATARE DE BISERICA CATOLICĂ, ȚINUT ÎNTRE 1545 ȘI 1563 PENTRU CLARIFICAREA PROBLEMELOR RIDICATE DE REFORMA PROTESTANTĂ .OARE? ACUM ÎȘI FACE APARIȚIA ÎN SCENA ISTORIEI A UNUI PERSONAJ ȘI UN NUME CHEIE ȘI ANUME CEL AL PAPEI PAUL al-III-lea (1468- 1549) CARE A FOST ULTIMUL ȘI PROBABIL UNUL DINTRE CEI MAI ATIPICI DINTRE PAPII RENAȘTERII: CONȘTIENT DE PUTEREA SA, CU SIMȚ ARTISTIC, INTRIGANT ȘI INTELIGENT, UN OM AL CONTRASTELOR, UN OM CARE A FĂCUT ISTORIE ÎN CADRUL BISERICII, A LUMII ȘI A ARTEI. PE DE O PARTE ERA UN OM INTELIGENT CARE DĂdea UN AVIZ FAVORABIL REFORMEI BISERICII

CATOLICE, PE DE ALTĂ PARTE EL ERA TATĂL SPIRITUAL AL CELOR DIN „SFÂNTUL OFICIU”, CARE ORGANIZAU INCHIZIȚIA.

PAPA PAUL al III-lea A ÎNFIINȚAT ÎMPREUNĂ CU ÎMPĂRATUL CAROL al V-lea ȘI REGELE FERDINAND I AL AUSTRIEI ȘI VENEȚIEI: „LIGA SFÂNTĂ”, ÎMPOTRIVA TURCILOR, CARE ÎL PRIGONEAU PE REGELE HENRIC al VIII-lea, CARE ÎNCURAJA ȘTIINȚELE ȘI ARTA (TIȚIAN, MICHELANGELO), ÎNSĂ MAI PRESUS DE TOATE ÎȘI SPRIJINEA PROPRIA FAMILIE, FARNESE, ACEASTA FIIND CEA MAI MARE RAMIFICAȚIE DE NEPOTISM A TUTUROR TIMPURILOR.

PAPA PAUL al III-lea A FOST ALES ÎN 1534, CA URMAȘ AL LUI CLEMENT al VIII-lea, CARE ERA PE PLACUL FRANCEZILOR. ACESTUIA NU-I REPUGNA O REFORMĂ ÎN CADRUL BISERICII ȘI NICI NU ERA ÎMPOTRIVA ÎMPĂRATULUI. ERA DESTUL DE INTELIGENT CA SĂ RECUNOASCĂ NECESITATEA UNEI REFORME ÎN INTERIORUL BISERICII ȘI SĂ ACȚIONEZE ÎN ACEST SENS. PAPA PAUL al III-lea A CONVOCAT OAMENI REMARCÂND ÎN CADRUL COLEGIULUI CARDINALILOR, PRECUM Gasparo Contarini, Pole, Sadoleto și Caraffa (CE AVEA SĂ DEVINĂ MAI TÂRZIU PAPA PAUL al IV-lea).

UNA DINTRE COMISIILE DE REFORMĂ CONVOCATE DE PAPĂ CRITICAU BISERICA. UNUL DINTRE CONCILIUL GENERALE MULT DORITE ȘI CERUTE AU FOST CONVOCATE PRIMA DATA ÎN 1536 LA MANTUA, APOI ÎN 1537 LA VINCENZA, ÎNSĂ A DURAT MULȚI ANI, PÂNĂ ÎN 1545 CÂND A FOST INAUGURAT PRIMA DATĂ LA TRENTO. PAPA PAUL A TRĂIT ȘI A PARTICIPAT NUMAI LA PRIMELE ȘEDINȚE ALE CONCILIULUI (13 DECEMBRIE 1545 PÂNĂ ÎN MARTIE A ANULUI 1547), ÎN CADRUL CĂRUIA AU FOST LUATE IMPORTANTE DECIZII DOGMATICE .

ACESTA A ACȚIONAT CU STRÂNGERE DE INIMĂ LA INITIATIVELE CONCILIULUI, PE DE O PARTE PENTRU CĂ SE TEMEA CĂ TRATATIVELE VOR ÎNTRA ÎN CONFLICT CU POLITICA FAMILIEI PAPALE, DATORITĂ NEÎNCREDERII SALE ÎN POLITICA ÎMPĂRATULUI CAROL al V-lea.

ÎN ANUL 1540 PAPA A CONSFINTIT ORDINUL IEZUITILOR.

ÎN 1542 ESTE INSTITUITĂ INCHIZIȚIA CATOLICĂ.

PRIN ACEASTA ESTE INITIATĂ CONFORM PLANURILOR, COMBATEREA „EREZIILOR”; DEZACORDUL PE CARE ÎL ARE CU ÎMPĂRATUL CAROL al V-lea ÎL ÎMPIEDICĂ PE ACESTA SĂ INSTALEZE ÎN 1547 CONCILIUL LA BOLOGNA. TOATE ACESTE CERTURI ȘI MAŞINAȚII ALE NEPOTULUI SĂU, GRĂBESC MOARTEA PAPEI DE 82 DE ANI. NE LĂSA CUVINTELE: „SĂ ÎNTELEGEM EXISTENȚA ÎNTREGULUI UNIVERS”; A DAT CERULUI ÎNTÂIETATE ÎN ORDINEA CREAȚIEI ȘI

A SPUS CĂ „PĂMÂNTUL ESTE AL DOILEA ÎN ORDINEA EXISTENȚEI”. PENTRU EL ÎNTREAGA CREAȚIE EXISTĂ PRIN VOINȚA LUI DUMNEZEU: „SE ȚIN PRIN PUTEREA CREATORULUI.”

ACUM SĂ TRAGEM LINIE ȘI SĂ EXTRAGEM ESENȚA ACESTOR SCRERI PE CARE LE-AM ADUS ÎN DISCUȚIE ȘI ANUME DESPRE GEOCENTRISM ȘI HELIOCENTRISM, DEȘI NU AM FACUT DECÂT O TRECERE SUMARĂ ÎN REVISTĂ PENTRU A AVEA ÎN MARE O IMAGINE DE ANSAMBLU A CEEA CE S-A ÎNTÂMPLAT ȘI CUM AU DECURS LUCRURILE LA SUPRAFAȚĂ, ACUM O SĂ INTRĂM ÎN SFERA INTERZISĂ ALE FAPTELOR OFICIAL DESCRISE ÎN ISTORIE ȘI APELÂND LA ADEVĂRURILE INTERZISE CARE ASTĂZI ÎNTRUCHIPEAZĂ FORMATUL AŞA ZISELOR TEORII ALE CONSPIRATIILOR, DE FAPT ȘI ÎN FAPT ACȚIUNI PETRECUTE ÎN ACEEAȘI SFERĂ AŞA ZIS LEGALĂ DAR ÎN CULISELE FAPTELOR ÎN SINE, CARE ODATĂ ADUSE LA RANG DE TEORII ALE CONSPIRATIILOR POT FI PUSE PE ACELAȘI PIEDESTAL CU TEORIILE ȘI IPOTEZELE GEOCENTRISMULUI ȘI ALE HELIOCENTRISMULUI, DAR CARE AU O SUSTINERE MAI SLABĂ DAT FIIND FAPTUL CĂ VIN DIN TABĂRA ANARHISTĂ SISTEMULUI ÎN CURS CARE A ȘI BOTEZAT ADEVĂRUL... O TEORIE CONSPIRATIVĂ, IAR SUSȚINĂTORII ADEVĂRULUI... CONSPIRAȚIONIȘTI ...CE CONVENABIL! . AŞADAR SĂ INTRĂM ÎN CULISELE VREMURILOR ÎNCEPÂND SĂ-L PUNEM SUB LUPA SUSPECTILOR PE ÎNSUȘI PAPA PAUL al III-lea... SĂ FIE EL OARE UNUL DINTRE CEI MAI BOGAȚI MEMBRI AI ELITEI CONDUCĂTOARE, PARTE A NOBILIMII „NEGRE” DE ALTFEL ȘI PARTE A FAMILIILOR VENEȚIENE, CARE AU VENIT DIN PERSIA ÎN ROMA?

OARE ESTE ACEEAȘI FAMILIE CARE ÎMPREUNĂ CU ALTĂ FAMILIE PAPALĂ FAMILIA BORGIA AU CREAT SOCIETATEA IEZUITĂ ÎN 1539? IAR APOI COPERNIC DUPĂ „MOARTEA” SA, PRESUPUSUL CARACTER ISTORIC NUMIT COPERNIC A LANSAT CARTEA „DESPRE MIȘCĂRILE DE REVOLUȚIE ALE CORPURILOR CEREȘTI” - ÎN 1542.

ESTE DEOSEBIT DE INTERESANT CE S-A ÎNTÂMPLAT ÎN ACEA PERIOADĂ: PAPA PAUL al III-lea DIN FAMILIA FARNESE, CARE ESTE ȘI STĂ - STRĂBUNICUL LUI FIDEL CASTRO, CARE LA RÂNDUL LUI ESTE BUNICUL LUI TRUDEAU ȘI UITE CUM ARBORELE GENEALOGIC AL FAMILIEI FARNESE RĂMÂNE NECLINTITĂ DE LA SCAUNUL PUTERII ÎN TIMP ȘI PESTE TEMPURI, CASTRO FACE PARTE DIN FAMILIA FARNESE, EI FIIND CEI CARE DEȚIN EXTREM DE MULT PĂMÂNT. MARE PARTE DIN TERITORIUL STATELOR UNITE APARTINE FAMILIEI FARNESE.

ȘI ACUM SĂ ARUNCĂM BOMBA: TIPII ACESTIA SUNT „GLOBALIȘTI”, INITIATORII GLOBALISMULUI. ORI OAMENII DEJA TRAVERSAU ATLANTICUL, ȘTIAU CĂ OCEANUL ESTE LA NIVEL, ȘTIAU CĂ PĂMÂNTUL NU SE MIȘCĂ, AŞA CĂ

TREBUIAU SĂ FACĂ O DELIMITARE A TERITORIILOR PE CARE EI LE CONTROLEAZĂ. ASTFEL L-AU ALES PE PRIETENUL LOR IEZUIT COPERNIC SĂ PROPUNĂ O NOUĂ TEORIE, CEEA CE ÎNCĂ ESTE - O TEORIE. EL ÎNSUși A DENUMIT-O CA FIIND O IPOTEZĂ:

„NU TREBUIE FOLOSITĂ CA FIIND ADEVĂRUL ABSOLUT. ESTE FOLOSITOARE DOAR PENTRU A DESCRIE ANUMITE FENOMENE.” - ACESTEA AU FOST CUVINTELE SALE. MULTUMIM COPERNIC! ASTFEL LUI PAPA PAUL al III - lea IA DEDICAT NICOLAUS COPERNIC TRATATUL SĂU HELIOCENTRIC. (VĂ AMINTIȚI DEDICAȚIA DESPRE CARE MENTIONAM). ESTE O SITUAȚIE PE CÂT DE DELICATĂ PE ATÂT DE INTERESANTĂ. APOI A PORNIT ORDINUL IEZUIT, IAR DOI ANI MAI TÂRZIU CONCILIUL DE LA TRENTO. CONCILIUL DE LA TRENTO A DURAT 18 ANI. AU FOST 21 DE CONCILII ÎN TOATĂ ISTORIA BISERICII CATOLICE DIN 1545 ȘI PÂNĂ ÎN 1563 ... DE FAPT NICI NU ȘTIM DE CÂND SĂ NUMĂRAM APARIȚIA BISERICII CATOLICE DE LA MAREA SCHISMĂ (rupere) OFICIALĂ DIN 1054, SAU DIN 1204 – ANUL CUCERIRII CONSTANTINOPOLULUI DE CĂTRE LATINI CARE A DUS LA RUPTURA DEFINITIVĂ DIN TRE OCCIDENT ȘI ORIENT ȘI LA NAȘTEREA UNUI SENTIMENT GENERAL DE URĂ FAȚĂ DE LATINI ÎN RÂNDUL BIZANTINILOR, SAU SĂ NE PIERDEM ÎN PRAFUL ISTORIEI LA PRIMUL CARE A FOLOSIT EXPRESIA „BISERICA CATOLICĂ” A FOST EPISCOPUL IGNATIE AL ANTIOHIEI („Ignatie Teoforul”) ÎN EPISTOLA CĂTRE BISERICA DIN SMIRNA, DIN JURUL ANULUI 110. CATOLICISMUL ESTE SINGURA CONFESIUNE CREȘTINĂ, CARE RECUNOAȘTE PRIMATUL PAPEI DE LA ROMA (primatul petrin). TIMP DE 18 ANI IEZUIȚII AU DISCUSAT LA TRENTO PE BAZA MODELULUI LUI COPERNIC. SE CREAU BAZELE ACCEPTĂRII HELIOCENTRISMULUI PRIN FORMAREA INCHIZIȚIEI CÂT ȘI ELIMINAREA TUTUROR CELOR LALTE AȘA ZISE EREZII. DECI CU ALTE CUVINTE HELIOCENTRISMUL A FOST ADOPTAT CA FIIND SINGURA EREZIE OFICIALĂ.

TOATE CELELALTE 20 DE CONCILII AU DURAT 1, 2, 3, 4, ȘI UNUL SINGUR A DURAT 5 ANI, DAR ACEST CONCILIU CARE A DURAT 18 ANI A FOST NUMIT CONCILIUL CONTRAREFORMEI. A FOST NUMIT AȘA PENTRU CĂ AU EXISTAT DOUA PERSOANE CĂRORA NU LE-A PLĂCUT TEORIA GLOBULUI, ACEȘTIA ERAU MARTIN LUTHER ȘI JOHN CALVIN. IA SĂ VEDEM CE AU EI DE SPUS DESPRE IUBITUL NOSTRU REVOLUTIONAR NICOLAUS COPERNIC, IATĂ CE A AVUT DE SPUS JOHN CALVIN:

„VOM VEDEA PE UNII CARE SUNT ATÂT DE TULBURĂȚI NU NUMAI ÎN RELIGIE, DAR CARE ÎN TOATE LUCRURILE ÎȘI DEZVĂLUIE NATURA MONSTRUOASĂ ÎNCÂT VOR SPUNE CĂ SOARELE NU SE MIȘCĂ CI CĂ PĂMÂNTUL ESTE CEL CARE

SE MIŞCĂ ȘI SE ÎNVÂRTE” REFERINDU-SE BINEÎNȚELES, LA COPERNIC PENTRU CĂ JOHN CALVIN ERA PROTESTANT ȘI CONTINUĂ:

„CÂND VOM VEDEA ASTFEL DE MINTI, TREBUIE SĂ CONȘTIENTIZĂM CĂ DIAVOLUL LE STĂPÂNEȘTE.”

REFERINDU-SE LA GLOBALIȘTI CA FIIND SATANIȘTI CU PLANURILE LOR GLOBALISTE. PĂMANTUL SFERIC ESTE MODELUL NOII ORDINI MONDIALE, ESTE MODELUL LUI LUCIFER, MODELUL SATANEI. AŞADAR DACĂ ACEASTĂ TEORIE NU ESTE UNA A CONSPIRAȚIILOR ATUNCI ADEVĂRUL ACESTA CE ESTE FOARTE BINE ASCUNS NE ADUCE LA CUNOȘTINȚĂ CĂ AM FOST CU TOȚII ÎNSELĂȚI, DACĂ AM CREZUT ÎN ACEASTĂ TEORIE. IAR ACEASTA ESTE MAREA DECEPTIE!

CALVIN A CONTINUAT SĂ SPUNĂ:

„DUMNEZEU NI-I PUNE ÎNAINTEA NOASTRĂ CA OGLINZI, PENTRU A NE ȚINE ÎN FRICA LUI”, AŞADAR ÎI PUNE PE ACEȘTI PSEUDO SAVANȚI CA OGLINZI PENTRU CA NOI SĂ REFUZĂM SĂ ACCEPTĂM IDEILE TURMEI ȘI „ȘTIINȚEI” CARE N-A FOST DEMONSTRATĂ ȘI SĂ GÂNDIM SINGURI PENTRU CĂ SUNTEM INTELIGENȚI.

SĂ VEDEM CE A SPUS ȘI PRIETENUL SĂU MARTIN LUTHER:

„SE VORBEȘTE DESPRE UN NOU ASTROLOG (COPERNIC) CARE VREA SĂ DEMONSTREZE CĂ PĂMANTUL SE MIŞCĂ ȘI SE ÎNVÂRTE ÎN LOCUL CERULUI, SOARELUI ȘI LUNII. E CA ȘI CUM CINEVA CARE MERGE CU TRĂSURA AR SUSȚINE CĂ STĂ NEMISCAT ȘI ÎN REPAUS ÎN TIMP CE PĂMÂNTUL ȘI COPACII SE MIŞCĂ ÎN JURUL SĂU. DAR AȘA STAU LUCRurile ÎN ZILELE NOASTRE CÂND UN OM DOREȘTE SĂ FIE ÎNȚELEPT, TREBUIE NEAPĂRAT SĂ INVENTEZE CEVA SPECIAL, IAR FELUL ÎN CARE O FACE TREBUIE SĂ FIE ABSOLUT CEL MAI BUN! PROSTUL VREA SĂ RĂSTOARNE TOATĂ ARTA ASTRONOMIEI CU SUSUL ÎN JOS. TOTUȘI AȘA CUM NE SPUNE SFÂNTA SCRIPTURĂ LA FEL A PORUNCIT IOSUA SOARELUI SĂ STEA PE LOC ȘI NU PĂMÂNTULUI.

IOSUA Cap. 10 Vers. 12, 13:

„ATUNCI, IOSUA A VORBIT DOMNULUI ÎN ZIUA CÂND A DAT DOMNUL PE AMORIȚI ÎN MÂINILE COPIILOR LUI ISRAEL ȘI A ZIS ÎN FAȚA LUI ISRAEL: „OPREȘTE-TE, SOARE, ASUPRA GABAONULUI, ȘI TU, LUNĂ, ASUPRA VĂII AIALONULUI! ȘI SOARELE S-A OPRIT ȘI LUNA ȘI-A ÎNTRERUPT MERSUL, PÂNĂ CE POPORUL ȘI-A RĂZBUNAT PE VRĂJMAȘII LUI. LUCRUL ACESTA NU ESTE SCRIS OARE ÎN CARTEA DREPTULUI? SOARELE S-A OPRIT ÎN MIJLOCUL CERULUI ȘI NU S-A GRĂBIT SĂ APUNĂ APROAPE O ZI ÎNTREAGĂ.”

OARE CE AU FĂCUT EI LA ACEL CONCILIU TIMP DE 18 ANI? ACEASTĂ CONTRAREFORMĂ! IAR ACEȘTI DOI OAMENI, LUTHER ȘI CALVIN AVEAU DE GÂND SĂ MENȚINĂ VECHEA ORDINE MONDIALĂ INTACTĂ. ÎN FINAL CINE A IZBUTIT? PRIVIND ISTORIA ATÂT TRECUTUL CÂT ȘI PREZENTUL ESTE LOGIC CA LUMINA ZILEI CĂCI GLOBALIȘTII AU INVINS... PĂI, AU ÎNCEPUT ATUNCI UN RAZBOI DE VREO 30 DE ANI ÎN CARE I-AU MASACRAT PE CEI DOI... CALVINIȘTII AU FUGIT ÎN AMERICA, IAR LUTERANII LA FEL. CU TOȚII AU FUGIT DIN EUROPA PENTRU CĂ REVOLUȚIA LUI COPERNIC PRIN PUTEREA IEZUIȚILOR ȘI A RĂZBOIULUI INCHIZITOR CE A URMAT AU PUS TEMELIILE NOIII ORDINE MONDIALE CARE A FOST FONDATĂ LA CONCILIUL DE LA TRENTO...

NOBILIMEA NEAGRĂ VENEȚIANĂ:

ÎNCHIPUIE-ȚI, FIE CHIAR PENTRU O CLIPĂ, CĂ TOT CE ȘTII DESPRE REALITATEA ÎNCONJURĂTOARE E UN MARE FALS. CĂ MARE PARTE DIN CEEA CE NE SERVEȘTE ATÂT ISTORIA CÂT ȘI MASS-MEDIA SUNT MINCIUNI ȘI MANIPULĂRI GROSOLANE. CĂ TOT CE SE SPUNE „LIBER” NU ESTE DECÂT REZULTATUL UNUI FALS CARE IZVORĂȘTE DINTR-UN LUNG ȘIR DE MINCIUNI „OFICIALE”. POATE NU ESTE ADEVARAT, POATE CĂ TOTUL NU ESTE DECÂT O SIMPLĂ CONCEPȚIE CONSPIRAȚIONIST - ALARMIST - APOCALIPTICĂ, LA MARE MODĂ ÎN ACESTE VREMURI.

DAR DACĂ ESTE ADEVĂRAT?

CINE SUNT CEI CE FORMEAZĂ NOBILIMEA NEAGRĂ?

OAMENII I-AU NUMIT „NOBILIMEA NEAGRĂ” DATORITĂ CRUZIMII, LĂCOMIEI ȘI LIPSEI TOTALE A ORICĂRUI ATRIBUT MORAL. PRINTR-UN ȘIR NEMĂSURAT DE CRIME, VIOLURI, RĂPIRI, ȘANTAJE, TERORISM, JAFURI ȘI CHIAR MAGIE NEAGRĂ, AU ANIHILAT ORICE FORMĂ DE OPONIȚIE PENTRU A-ȘI ATINGE SCOPURILE. CU TRECEREA TIMPULUI AU DEVENIT INCREDIBIL DE BOGAȚI, PUTERNICI ȘI INFLUENȚI. DESCENDENȚII ACESTORA AR DETINE ȘI ÎN PREZENT MONOPOLURILE ASUPRA COMERȚULUI MONDIAL ȘI SUNT ADEVĂRAȚII STĂPÂNI AI MAFIEI ITALIENE.

AUTORUL FRITZ SPRINGMEIER, ÎN LUCRAREA *Bloodlines of the Illuminati*, ENUMERA CELE 13 FAMILII CARE ALCĂTUIESC FORUL CONDUCĂTOR AL NOBILIMII NEGRE: Astor, Bundy, Collins, DuPont, Freeman, Kennedy, Li (din China!), Onassis, Rockefeller, Rothschild, Russel, van Duyn si casa Merovingiana.

CERCETĂTORUL John Coleman, CARE A STUDIAT ISTORICUL NOBILIMII NEGRE, AFIRMA CĂ RĂDĂCINILE LOR POT FI URMĂRITE DINCOLO DE OLIGARHII MEDIEVALI AI VENEȚIEI. ACEȘTIA AR FI AVUT ORIGINE ASIATICĂ ȘI S-AR FI

CĂSĂTORIT CU MEMBRII CASELOR REGALE EUROPENE, ÎNCĂ DE ACUM PESTE 800 DE ANI. „NOBILIMEA NEAGRĂ” SUNT FAMILIILE OLIGARHICE ALE VENEȚIEI ȘI GENOVEI DIN ITALIA, CARE ÎN SECOLUL al XII-lea DEȚINEAU PRIVILEGIILE COMERCIALE (MONOPOLURI). PRIMA DINTRE CELE TREI CRUCIADE, DE LA 1063 LA 1123, A STABILIT PUTEREA NOBILIMII NEGRE VENETIENE ȘI A SOLIDITAT PUTEREA CLASEI DOMINANTE BOGATE.

ARISTOCRAȚIA NOBILIMII NEGRE A OBȚINUT UN CONTROL COMPLET ASUPRA VENEȚIEI ÎN 1171, CÂND NUMIREA DOGELUI A FOST TRANSFERATĂ CĂTRE CEEA CE ERA CUNOSCUT CA MARELE CONCILIU, CE ERA FORMAT DIN MEMBRI AI ARISTOCRAȚIEI COMERCIALE (PRINTRE CARE FAMILIA INFAMĂ, DE MEDICI). VENEȚIA A RĂMAS ÎN MÂINILE LOR ÎNCĂ DE ATUNCI, DAR PUTEREA ȘI INFLUENȚA NOBILIMII NEGRE VENETIENE SE ÎNTINDE MULT DINCOLO DE GRANIȚELE SALE, IAR ASTĂZI SE SIMTE ÎN FIECARE COLȚ AL GLOBULUI.

ÎN 1204, FAMILIA OLIGARHICĂ A ÎMPĂRTIT MEMBRII LOR ÎN ENCLAVE FEUALE, IAR DIN ACEASTĂ EPOCA DATEAZĂ MAREA CONSTRUCȚIE A PUTERII ȘI A PRESIUNII PÂNĂ CÂND GUVERNUL A DEVENIT O CORPORAȚIE ÎNCHISĂ A FAMILIILOR NOBILIMII NEGRE. MAI MULTE DESPRE ACEST LUCRU POT FI GĂSITE ÎN LUCRărILE LUI John Coleman, NOBILIMEA NEAGRĂ DEMASCATĂ ÎN ÎNTREAGA LUME (Black Nobility Unmasked World-wide, 1985); Conspirators' Hierarchy: The Story of the Committee of 300, 1992. NOBILIMEA NEAGRĂ ȘI-A CÂȘTIGAT TITLUL PRIN TRUCURI MURDARE, AŞA CĂ ATUNCI CÂND POPULAȚIA S-A REVOLTAT ÎMPOTRIVA MONOPOLURILOR ÎN GUVERN, CA ȘI ORIUNDE ALTUNDEVA (NU ESTE VORBA DESPRE NOI), CONDUCĂTORII REVOLTEI AU FOST RAPID ARESTAȚI ȘI AU FOST SPÂNZURAȚI BRUTAL. NOBILIMEA NEAGRĂ FOLOSEȘTE ASASINATELE SECRETE, UCIDEREA, ȘANTAJUL, FALIMENTUL CETĂȚENILOR SAU AL COMPANIILOR CONCURENTE, RĂPIREA, VIOLUL ȘI AŞA MAI DEPARTE...CINE SUNT ACESTE FAMILII ASTĂZI?

IATĂ CELE MAI IMPORTANTE DINTRE ELE:

House of Bernadotte, SUEDIA

House of Bourbon, FRANȚA

House of Braganza, PORTUGALIA

House of Grimaldi, MONACO

House of Guelph, Britain (UNA DINTRE CELE MAI IMPORTANTE)

House of Habsburg, AUSTRIA

House of Hanover, GERMANIA (A DOUA CEA MAI IMPORTANTĂ)

House of Hohenzollern, GERMANIA

House of Karadjordjevic, IUGOSLAVIA (FOSTA)

House of Liechtenstein, LIECHTENSTEIN

House of Nassau, LUXEMBURG

House of Oldenburg, DANEMARCA

House of Orange, OLANDA

House of Savoy, ITALIA

House of Wettin, BELGIA

House of Wittelsbach, GERMANIA

House of Württemberg, GERMANIA

House of Zogu, ALBANIA

TOATE FAMILIILE DIN ARBORELE GENEALOGIC Windsor

TOATE FAMILIILE LISTATE SUNT LEGATE DE Casa Guelph, UNA DINTRE FAMILIILE ORIGINARE ALE NOBILIMII NEGRE DIN VENEȚIA, DIN CARE COBOARĂ Casa Windsor ȘI ASTFEL, ACTUALA REGINĂ A ANGLIEI, Elisabeta a II-a. FAMILIILE Guelph SUNT ATÂT DE INTERCONECTATE CU ARISTOCRAȚIA GERMANA, PRIN Casa Hanovra, CĂ AR FI NEVOIE DE MAI MULTE PAGINI PENTRU A MENTIONA TOATE CONEXIUNILE LOR. TOATE CASELE REGALE (APROAPE) EUROPENE PROVIN DIN Casa Hanovra ȘI, ASTFEL, DIN Casa Guelph – NOBILIMEA NEAGRĂ.

UN EXEMPLU: REGELE BRITANIC HANOVRIAN George I A VENIT DIN Ducatul de Luneburg, O PARTE DIN NORDUL GERMANIEI, CARE FUSESE GUVERNATĂ DE FAMILIA Guelph ÎNCĂ DIN SECOLUL al XII-lea. ASTĂZI Guelphs (Windsorii) DOMINĂ PIAȚA DE MATERII PRIME ȘI DE ANI DE ZILE AU STABILIT PREȚUL AURULUI (O MARFĂ PE CARE NICI NU O PRODUC ȘI NICI NU O DEȚIN). Casa Windsor DE ASEMANEA CONTROLEAZĂ PREȚUL CUPRULUI, ZINCULUI, PLUMBULUI ȘI STANIULUI. NU ESTE UN ACCIDENT CĂ PRINCIPALELE BURSE DE MĂRFURI SE AFLĂ ÎN LONDRA, ANGLIA. COMPANIILE CONDUSE DE FAMILIILE NOBILIMII NEGRE SUNT British Petroleum, Oppenheimer, Lonrho, Philbro ȘI MULTE ALTELE.

O ALTĂ FAMILIE A NOBILIMII NEGRE SUNT Grosvenorii din Anglia. TIMP DE SECOLE, ACEASTĂ FAMILIE A TRĂIT, CA MAJORITATEA FAMILIILOR EUROPENE,

DIN ÎNCHIRIERI. ASTĂZI FAMILIA DEȚINE CEL PUȚIN 300 DE ACRI DE TEREN ÎN CENTRUL LONDREI. TERENUL NU ESTE NICIODATĂ VÂNDUT, DOAR ARENDAT PE UN CONTRACT DE ÎNCHIRIERE DE 39 ANI – CHIRIA TERENULUI DE MIJLOC.

PIAȚA Grosvenor, ÎN CARE SE AFLĂ AMBASADA AMERICANĂ, APARTINE FAMILIEI Grosvenor, LA FEL CA ȘI PIAȚA Eaton. APARTAMENTELE DIN Eaton Square SUNT ÎNCHIRIATE ÎNTRE 25.000 ȘI 75.000 DE LIRE PE LUNA (NU SE INCLUD AICI COSTURILE DE ÎNTREȚINERE). ACEST LUCRU VĂ VA OFERI O IDEE DESPRE BOGAȚIA IMENSĂ DE CARE FAMILIILE NOBILIMII NEGRE SE BUCURĂ DIN ÎNCHIRIEREA SPAȚIILOR ȘI PĂMÂNTULUI.

NOBILIMEA NEAGRĂ SUNT FONDATORII SOCIETĂȚILOR SECRETE MODERNE ALE ZILELOR NOASTRE, DE LA CARE PROVIN TOATE CELELALTE CARE SUNT LEGATE DE Illuminati – COMITETUL CELOR 300, Clubul de la Roma, CFR, RIIA, Bilderberg, Masa rotunda ... TOATE PROVIN DIN MEMBRII COMITETULUI CELOR 300 SI, PRIN URMARE, DIN FAMILIILE NOBILIMII NEGRE EUROPENE. COLABORATOARE CU ACESTE FAMILII, SUNT FAMILII AMERICANE PRECUM Harrimans SI McGeorge Bundys. Casa Hanovra PARE A FI GERMANĂ, DAR ESTE DE FAPT EVREIASCĂ. DE ASEmenea ȘI Casa Habsburgilor. DECI NU CHIAR GERMANII AU PRELUAT TRONUL BRITANIC ....

CUM DE ALTFEL NICI VATICANUL NU ESTE STRĂIN DE TOATE ACESTEA, SĂ SPICUIM PE SCURT ORIGinea NUMELUI VATICAN, NU ESTE BIBLICĂ, NICI LATINĂ, NICI GREACĂ. MAI ÎNTÂI ETRUSCII AU CONSTRUIT UN CIMITIR PE PANTA UNUI DEAL ÎN AFARA VECIULUI ORAŞ DE ATUNCI, CARE PESTE VREMURI VA AJUNGE SĂ FIE ROMA. NUMELE ZEIȚEI ETRUSCE CARE PĂZEA NECROPOLA ERA VATIKA. NUMELE VATIKA VENEA DE LA UN STRUGURE CU GUST AMAR, NU FOARTE BUN, DAR FOLOSIT DE ȚĂRANI PENTRU A PRODUCE VIN IEFTIN CARE, ÎMPREUNĂ CU O PLANTĂ CU ACELAȘI NUME, ERAU INGERATE CU MARE PLĂCERE PENTRU CĂ OFEREAU INCREDIBILE „HALUCINAȚII SPIRITUALE”. AŞA CUVÂNTUL A FOST TRANSMIS ÎN LATINĂ CA SINONIM PENTRU „VIZIUNE PROFETICĂ”. CUVÂNTUL LATIN VATICINOR ÎNSEAMNĂ „A PREZICE, A PROFETI” DE LA VATIS „POET, PROFESOR, ORACOL”.

SECOLE MAI TÂRZIU, ACEL DEAL A FOST LOCUL UNUI CIRC A CĂRUI PRINCIPALĂ ATRACȚIE ERA LAPIDAREA OAMENILOR ȘI POTRIVIT LEGENDEI, CHIAR ACOLO A FOST EXECUTAT SFÂNTUL PETRU, RĂSTIGNIT CU CAPUL ÎN JOS ȘI ÎNGROPAT ÎN APROPIERE. CONSTANTIN, A FONDAT ACOLO UN SANCTUAR ATUNCI CÂND LOCUL ERA DEJA CUNOSCUT SUB NUMELE DE DEALUL VATICANULUI. CÂTEVA SECOLE MAI TÂRZIU, PALATUL PAPAL A FOST CONSTRUIT ACOLO ȘI AŞA SE FACE CĂ VATICANUL, UN CUVÂNT DE ORIGINE

ETRUSCĂ ȘI CARE CORESPUNDE UNEI ZEIȚE PĂGÂNE ȘI A UNOR SENZAȚII MISTICE DE HALUCINAȚII ȘI PROFEȚII, DĂ ACEST NUME CHIAR INIMII BISERICII.

PENTRU A-I ÎNTELEGE PE GLOBALIȘTI TREBUIE SĂ LE ÎNTELEGEM RELIGIA PSIHOPATĂ. LA SFÂRSITUL ANILOR 1800 ȘI ÎNCEPUTUL ANILOR 1900, LUMEA OCCIDENTALĂ A CUNOSCUT O EXPLOZIE BRUSCĂ DE OCULTISM DESCHIS ÎN RÂNDUL ELITELOR ULTRA - BOGATE. ASCENSIUNEA „TEOSOFIEI” ERA ÎN CURS DE DESFĂȘURARE, DEVENIND UN FEL DE MODĂ CARE, ÎN CELE DIN URMĂ, VA PREGĂTI TERENUL PENTRU CEEA CE MAI TÂRZIU VA FI NUMIT SPIRITALISM „NEW AGE”. PRINCIPALUL MOTOR AL MIȘCĂRII TEOSOFICE A FOST UN MIC GRUP DE ACADEMICIENI OBSCURI, CONDUS ÎN PARTE DE O FEMEIE PE NUME H.P. BLAVATSKY. GRUPUL ERA OBSEDAT DE CREDINȚA EZOTERICĂ, DE GNOSTICISM ȘI CHIAR DE SATANISM.

BLAVATSKY A CO-FONDAT SOCIETATEA TEOSOFICĂ ÎN NEW YORK ÎN 1875, SUSȚINÂND CĂ AVEA O LEGĂTURĂ PSIHICĂ CU FIINȚE NUMITE „Mahatmas” SAU „MAEȘTRII”. ACESTE CREATURI, A AFIRMAT EA, AU AJUTAT-O SĂ SCRIE CĂRTILE FUNDAMENTALE ALE TEOSOFIEI, INCLUSIV „DOCTRINA SECRETĂ”. ADUC ÎN DISCUȚIE TEOSOFIA ȘI PE BLAVATSKY PENTRU CĂ MIȘCAREA LANSATĂ ASTFEL A FOST ÎN PRIMUL RÂND UNA ELITISTĂ – RĂSPÂNDIREA OCULTISMULUI LA ÎNCEPUTUL ANILOR 1900 VIZA ÎN MOD SPECIAL CLASELE SUPERIOARE, IAR ACEST LUCRU A FĂCUT CA MULTI LIDERI POLITICI ȘI LIDERI FINANCIARI SĂ FIE IMPLICĂȚI ÎN ORGANIZAȚII OBSCURE CU MANDATE SECRETE. ASTFEL DE GRUPURI AU EXISTAT ÎN TRECUT, DE LA ROZICRUCIENI ȘI FRANCMASONI PÂNĂ LA ALCHIMIȘTII DIN EVUL MEDIU, CARE ÎȘI ASCUNDEAU CREDINȚELE OCULTE ÎN TEXTE CODIFICATE. CU TOATE ACESTEA, NICIODATĂ PÂNĂ ACUM NU S-AU MANIFESTAT ATÂT DE PUBLIC.

SPRE CINSTEA LOR, PRIMII TEOSOFIȘTI ERAU ÎN MARE PARTE APOLITICI (CEL PUȚIN ÎN EXTERIOR) ȘI AU PLEDAT ÎMPOTRIVA INTRUZIUNII POLITICE ÎN VIAȚA OAMENILOR. SUSPECTEZ, TOTUȘI, CĂ ASTA S-A DATORAT FAPTULUI CĂ, LA ACEA VREME, GUVERNELE OCCIDENTALE SE ÎNVÂRTEAU ÎN JURUL VALORILOR CREȘTINE ȘI CONSERVATOARE. PE MĂSURĂ CE POLITICENII S-AU SEPARAT DE CREȘTINISM, INTERESUL TEOSOFILOR PENTRU CONTROLUL GUVERNULUI A CRESCUT, IAR MIȘCAREA A DEVENIT DIN CE ÎN CE MAI SOCIALISTĂ ÎN PRACTICĂ. INVARIABIL, SISTEMELE SPIRITUALE MENTIONATE SE ÎNVÂRTEAU ÎN JURUL ZEITĂILOR PĂGÂNE DIN TRECUT, MULTE DINTRE ELE DE ORIGINE BABILONIANĂ SAU EGIPEANĂ ANTICĂ. ACESTEA FIIND SPUSE, EXISTĂ, DE ASEmenea, NUMEROASE MENȚIUNI ÎN TEOSOFIE DESPRE O FIGURĂ

ÎN MOD SPECIAL – LUCIFER, NUMIT ȘI „PURTĂTORUL DE LUMINĂ, ÎNGERUL LUMINII, PROMETEU (SIMBOLIC), BALAURUL, STEAUA DIMINEȚII ȘI SATANA”. LUCIFERENII MODERNI VOR NEGA ÎN MOD CONSTANT CĂ NUMELE „LUCIFER” ARE VREO LEGĂTURĂ CU FIGURA BIBLICĂ A LUI SATANA, DAR VORBIM DESPRE O MINCIUNĂ. BLAVATSKY ÎNSĂȘI TRATEAZĂ CELE DOUĂ FIGURI CA FIIND SINONIME ÎN „DOCTRINA SECRETĂ”. DUPĂ CUM RECUNOAȘTE EA ÎNSĂȘI ÎN CARTEA SA: „ȘI ACUM ESTE DOVEDIT CĂ SATANA, SAU DRAGONUL ROȘU DE FOC, „DOMNUL FOSFORULUI” ȘI LUCIFER, SAU „PURĂTORUL DE LUMINĂ”, ESTE ÎN NOI: ESTE MINTEA NOASTRĂ ...” ȘI DACĂ VĂ REAMINTIȚI ACEASTĂ IDEE AM ADUS-O ȘI EU ÎN DISCUȚIE LA UN MOMENT DAT, RIDICÂND-O LA RANG DE IPOTEZĂ. BLAVATSKY, CITÂND TEXTE HERMETICE ÎN DOCTRINA SECRETĂ, REPETĂ, DE ASEmenea, MANTRA: „SATANA ESTE ZEUL PLANETEI NOASTRE ȘI SINGURUL ZEU ...”

LUCIFERENII ȘI OCULTIȘTII VOR SUSȚINE, DE ASEmenea, CĂ BIBLIA CREȘTINĂ MENTIONEAZĂ DOAR O SINGURĂ DATĂ NUMELE „LUCIFER” ȘI CĂ CELE DOUĂ FIGURI NU SUNT ASOCIAȚE. ÎNCĂ O DATĂ, O MINCIUNĂ PRIN OMISIUNE. BIBLIA MENTIONEAZĂ DE FAPT „PURĂTORUL DE LUMINĂ”, „ÎNGERUL DE LUMINĂ” ȘI „BALAURUL” CU REFERIRE LA SATANA ÎN MAI MULTE RÂNDURI, ȘI TOATE ACESTE NUME SUNT FOLOSITE DE ELITE PENTRU A DESCRIE FIGURA PE CARE O NUMESC LUCIFER. AŞA CUM SE MENTIONEAZĂ ÎN CORINTENI 11:14 – „ȘI NU ESTE DE MIRARE, CĂCI ÎNSUȘI SATANA SE PREFACE ÎN ÎNGER DE LUMINĂ.”

CU ALTE CUVINTE, ATUNCI CÂND ORICE GRUP ELITIST MENTIONEAZĂ TERMENI PRECUM „PURĂTOR DE LUMINĂ” SAU LUCIFER, EI SE REFERĂ ÎNTR-ADEVĂR LA CEL VICLEAN. NU ESTE DOAR O CHESTIUNE DE DISCUȚIE ARHETIPALĂ, CI O PARTE A RELIGIEI LOR. DAR, ÎN VREMURILE NOASTRE MODERNE, UNII AR PUTEA SPUNE „CUI ÎI PASĂ?”. TOTUL ESTE DOAR VOODOO MITIC ȘI FANTEZIE, NU-I AŞA? EU LE-AŞ RĂSPUNDE CU O ÎNTREBARE: CREДЕȚI CĂ, CREDINȚELE RELIGIOASE PROFUNDE ALE OAMENILOR CU PUTERE FINANCIARĂ ȘI POLITICĂ CONTEAZĂ ÎN MODUL ÎN CARE IAU DECIZII? NU AR AJUTA CREDINȚELE LOR SĂ EXPLICE DE CE FAC LUCRURILE PE CARE LE FAC? DACĂ VREȚI SĂ ȘTIȚI DE CE GLOBALIȘTII SUNT IMPLICАȚI ÎNTR-UN RĂZBOI FOARTE REAL PENTRU MINȚILE MASelor, NU PUTEȚI TRECE CU VEDEREA MOTIVAȚIILE LOR RELIGIOASE. CEEA CE PARE A FI FANTEZIE PENTRU UNII ESTE FOARTE REAL PENTRU GLOBALIȘTI.

DE EXEMPLU, MULȚI ȘTIU CĂ ÎN CLĂDIREA NAȚIUNILOR UNITE DIN NEW YORK EXISTĂ O BIBLIOTECĂ OCULTĂ. DAR PUȚINI ȘTIU CĂ EA A FOST CONSTRUITĂ

DE UN GRUP NUMIT LUCIFER PUBLISHING COMPANY (SCHIMBAT ULTERIOR ÎN LUCIS TRUST). LUCIS TRUST CITEAZĂ CONSTANT SCRERILE LUI H. P. BLAVATSKY CA SURSA DE INSPIRAȚIE PENTRU ORGANIZAȚIA LOR. O.N.U. CONTINUĂ SĂ SE ASOCIEZE CU LUCIS TRUST PÂNĂ ÎN PREZENT. ÎNSĂSI INIMA GLOBALISMULUI SE ÎNVÂRTE ÎN JURUL IDEALURILOR LUCIFERIENE. NU CONTEAZĂ CE CREDEM NOI DESPRE ACESTE LUCRURI. NU CONTEAZĂ DACĂ VEDEȚI ASTFEL DE CONCEPTE CA FIIND METAFORICE SAU SIMBOLICE SAU IMAGINARE. EI CRED ȘI, PRIN URMARE, TREBUIE SĂ EXPLORĂM CE ÎNSEAMNĂ ACESTE CREDINȚE.

ÎNAINTE DE ANII 1800, OCULTIȘTII IMPLICĂȚI ÎN LUCIFERIANISM AR FI FOST ARȘI PE RUG DACĂ AR FI FOST DESCOPERIȚI. Încep să mă gândesc că poate a fost de la bun început modul corect de a trata astfel de oameni. Dar, pentru a înțelege de ce, trebuie să privim evoluția religiei și de ce duce inevitabil la relativism moral și autodistrugere socială. Pentru teozofiști, Lucifer /Satan este un fel de figură eroică. Când susțin că Lucifer „nu este satana”, ceea ce vor să spună este că versiunea lor de satana este diferită de versiunea atribuită de creștinism. Cu alte cuvinte, imaginați-vă că un grup de oameni a luat o figură răuvoitoare celebră, cum ar fi Iosif Stalin, și apoi a conceput o istorie complet diferită pentru el, în care este un filantrop neînțeles în loc de un maniac genocidar. În esență, asta este luciferianismul. În revista teosofică intitulată „LUCIFER”, publicată în anii 1880, Blavatsky și grupul ei alocă mai multe pagini încercând să separe termenul Lucifer de diavol, apărând în același timp mitologia diavolului și zugrăvindu-l ca pe un personaj calomniat de cultura creștină.

În versiunea lor a poveștii genezei, de exemplu, șarpele era „băiatul bun”, care le aducea fructul cunoașterii lui Adam și Evei. Eva este generată ca o figură rădăcină în teosofie și în feminism (o mișcare pe care teozofiștii au ajutat-o să o creeze), pentru că fără Eva șarpele nu ar fi reușit niciodată să îl determine pe Adam să consume fructul. Fructul, ca reprezentare a gnoziei (cunoașterii), este cheia luciferianismului și a cultului globalist. Așa cum au susținut mulți atezi pe care i-am întâlnit în trecut, cunoașterea nu este oare un lucru bun? și dacă Dumnezeu pedepsește omenirea pentru că a consumat cunoaștere, nu-l face asta un ...definiți-l voi ce? acest argument ignoră tema de bază – cunoașterea în sine nu este bună sau rea, dar răul prosperă atunci când oamenii încep să

VENEREZE CUNOAȘTEREA ÎN DETRIMENTUL A ORICE ALTCEVA. APLICAREA CUNOȘTINȚELOR FĂRĂ ÎNȚELEPCIUNE ȘI DISCIPLINĂ MORALĂ ESTE PERICULOASĂ. DUPĂ CUM AFIRMĂ CU STRĂLUCIRE DR. IAN MALCOLM ÎN FILMUL JURASSIC PARK: „DA, DA, DAR OAMENII VOȘTRI DE ȘTIINȚĂ ERAU ATÂT DE PREOCUPAȚI SĂ AFLE DACĂ POT SAU NU POT, ÎNCÂT NU S-AU OPRIT SĂ SE GÂNDEASCĂ DACĂ AR TREBUI SĂ O FACĂ.”

LUCIFERIENII RECUNOSC ÎN MOD DESCHIS CĂ SCOPUL IDEOLOGIEI LOR ESTE DE A URMĂRI CUNOAȘTEREA PÂNĂ CÂND FIINȚELE UMANE DEVIN ZEI. ACEASTĂ INFATUARE CU DIVINITATEA ESTE CEA CARE DUCE LA MARELE RĂU; ESTE O ILUZIE CARE OTRĂVEȘTE MINTEA ȘI ÎNCURAJEAZĂ UN COMPORTAMENT RELATIV DIN PUNCT DE VEDERE MORAL, CA SĂ NU MAI VORBIM DE O SETE OMNIPREZENTĂ DE PUTERE. GÂNDIȚI-VĂ PENTRU O CLIPĂ LA ASPECTUL TEHNOLOGIC. LUAȚI ÎN CONSIDERARE NUMEROASELE PROGRAME GLOBALISTE DE EXTINDERE A INTELIGENȚEI ARTIFICIALE ȘI DE REALIZARE A CEEA CE EI NUMESC „TRANSUMANISM”. IATĂ UN FEL DE CULT AL CUNOAȘTERII CU IMPLICAȚII TERIFIANTE PENTRU VIITOR. INTEGRAREA TEHNOLOGIEI ÎN STATUL DE SUPRAVEGHERE PENTRU A DOMINA SOCIETATEA ESTE DESTUL DE REA, DAR CE SE ÎNTÂmplă ATUNCI CÂND FIINȚELE UMANE Încep să INTEGREZE TEHNOLOGIA ÎN ÎNSĂși BIOLOGIA LOR? VA ȘTERGE ACEST LUCRU ÎN CELE DIN URMĂ ORICE APARENȚĂ A CEEA CE NUMIM „SUFLĂT”? LA URMA URMEI, MAȘINILE NU SIMT ȘI NICI NU SE AUTO-REFLECTEAZĂ ASUPRA ACTIUNILOR LOR. CE SE ÎNTÂmplă ATUNCI CÂND OAMENII SE DISTORSIONEAZĂ PENTRU A DEVENI MAI MULT CA MAȘINILE? VA DEVENI TRANSUMANISMUL O MIȘCARE CARE VA SUFOCA ORICE IUBIRE ȘI EMPATIE, ELIMINÂND BUSOLA MORALĂ ȘI TRANSFORMÂNDU-NE ÎNTR-O MINTE DEMONICĂ DE STUP LIPSITĂ DE GÂNDIRE INDIVIDUALĂ?

GLOBALIȘTII AFIRMĂ CĂ NU EXISTĂ SUFLĂT, NU EXISTĂ IDENTITATE INDIVIDUALĂ ȘI NU EXISTĂ BUSOLĂ MORALĂ. DIN PUNCTUL LOR DE VEDERE, NU EXISTĂ NICI UN PERICOL DE A ADOPTA TEHNOLOGIA CA O CALE SPRE DIVINITATE, DEOARECE NU S-AR PIERDE NIMIC; ȘI AICI VEDEM ADEVĂRATA NATURĂ A LUCIFERIANISMULUI LA LUCRU. O REPREZENTARE PERFECTĂ A ACESTUI CANCER ESTE PURTĂTORUL DE CUVÂNT AL FORUMULUI ECONOMIC MONDIAL, Yavul Harari – UN OM CARE SPUNE CU VOCE TARE PARTEA TĂCUTĂ ȘI PROMOVEAZĂ CU REGULARITATE PRINCIPIILE MAI ÎNTUNEcate ALE LUCIFERIANISMULUI.

PENTRU A ÎNȚELEGE CE ESTE LUCIFERIANISMUL, GÂNDIȚI-VĂ LA EL CA LA UN ANTI-DUMNEZEU; UN RĂZBOI ÎMPOTRIVA NATURII SAU UN RĂZBOI ÎMPOTRIVA

STĂRII NATURALE A UMANITĂȚII DEGHIZAT ÎN „ILUMINARE”. IATĂ MOTIVUL PENTRU CARE GLOBALIȘTII ÎNCEARCĂ SĂ INSTITUIE PUNCTUL DE VEDERE EXTREM DE OPUS ORICĂREI DISPOZIȚII NATURALE. NOTIUNEA DE FIINȚĂ UMANĂ CA O TABULA RASA, DE CARE SE AGAȚĂ Yuval Harari, ESTE UNA DIN TRE ACESTE NARAȚIUNI FALSE. ESTE O FILOZOFIE DEMASCATĂ DE STUDII PSIHOLOGICE NESFÂRSITE, PRECUM ȘI DE STUDII ANTROPOLOGICE. DE LA CARL JUNG LA JOSEPH CAMPBELL, LA STEVEN PINKER ȘI NU NUMAI, TOATE DOVEZILE ȘTIINȚIFICE SUGEREAZĂ CĂ FIINȚELE UMANE AU CALITĂȚI ȘI CARACTERISTICI PSIHOLOGICE INERENTE ÎNCĂ DE LA NAȘTERE. UNELE DIN TRE ACESTEA SUNT UNICE PENTRU FIECARE PERSOANĂ, ALTELE SUNT ARHETIPURI ȘI IDEI UNIVERSALE PE CARE MAJORITATEA OAMENILOR LE ÎMPĂRTĂȘESC (CUM AR FI CONȘTIINȚA ȘI BUSOLA MORALĂ). DACĂ NU AM FI AVUT ACESTE CALITĂȚI INERENTE, OMENIREA AR DISPAREA. EXISTĂ, TOTUȘI, UN ANUMIT PROCENT DE OAMENI (1% SAU MAI PUȚIN) CARE, DE FAPT, NU AU ACESTE TRĂSĂTURI DE CARACTER ÎNNĂSCUTE. ACEȘTIA SUNT ÎN GENERAL CUNOSCUȚI SUB NUMELE DE PSIHOPAȚI ȘI SOCIOPAȚI, IAR COMPORTAMENTUL LOR ESTE FOARTE ASEMĂNĂTOR CU CEL AL GLOBALIȘTILOR. PUTEM SUSȚINE TEORIA CONFORM CĂREIA CABALA GLOBALISTĂ ESTE, DE FAPT, UN CULT DE PSIHOPAȚI CU FUNCȚIONARE SUPERIOARĂ.

LIPSA LOR DE EMPATIE ȘI DE CONȘTIINȚĂ, SETEA LOR DE DIVINITATE ȘI OMNIPOTENȚĂ, DORINȚA DE A OBȚINE O SUPRAVEGHERE ATOTCUPRINZĂTOARE A POPULAȚIEI, DE A ȘTI TOT TIMPUL TOTUL DESPRE NOI, DE A AVEA UN CONTROL TOTAL ASUPRA MEDIULUI ȘI A SOCIETĂȚII, IMAGINEA NARCISISTĂ DE SINE A UNUI CONDUCĂTOR SUPREM VENERAT DE MASE ȘI ILUZIA CĂ VOR FI CAPABILI SĂ CITEASCĂ GÂNDURILE ȘI SĂ PREZICĂ VIITORUL. VORBIM DESPRE FANTEZII PSIHOPATICE, IAR EI SUNT DISPUși SĂ LE URMĂREASCĂ PRIN ORICE MIJLOACE NECESARE.

DAR CHIAR ȘI PSIHOPAȚII AU UNEORI NEVOIE DE UN CADRU FUNDAMENTALIST PENTRU A MENȚINE ORGANIZAREA ȘI A INSPIRA DEVOTAMENT ÎN CADRUL UNUI GRUP. ESTE PERFECT LOGIC CA EI SĂ ALEAGĂ LUCIFERIANISMUL CA RELIGIE. FILOZOFIA LOR DE HEDONISM „FĂ CE VREI” IA IDEEA DE LIBERTATE ȘI ELIMINĂ ORICE RESPONSABILITATE – ESTE O VIZIUNE DEGENERATĂ A LIBERTĂȚII, MAI DEGRABA DECÂT O VIZIUNE BAZATĂ PE PRINCIPII. LIBERTATEA, CRED EI, ESTE DOAR PENTRU OAMENI CA EI; CEI DISPUși SĂ PROFANEZE TOT CE LE STĂ ÎN CALE ȘI SĂ RĂSTOARNE ORDINEA NATURALĂ.

CA PSIHOPOAȚI, NU SUNT LIPSIȚI DE CONȚINUTURI NATURALE ÎNNĂSCUTE ȘI SUNT MAI MULT ROBOTI DECÂT OAMENI. AȘADAR, NU ESTE DE MIRARE CĂ OAMENI CA Harari SUSȚIN CĂ NU EXISTĂ SUFLET, NU EXISTĂ LIBERTATE (PENTRU TINE) ȘI CĂ MAȘINILE SUNT CAPABILE DE ACEEAȘI CREATIVITATE CA ȘI OAMENII. O PERSOANĂ GOALĂ, FĂRĂ SUFLET SAU CREATIVITATE, VA PRESUPUNE CĂ TOȚI CEILALȚI OAMENI SUNT GOI. O PERSOANĂ IMORALĂ VA FI, DE ASEMENEA, OBLIGATĂ SĂ DOVEDEASCĂ FAPTUL CĂ TOȚI CEILALȚI SUNT LA FEL DE IMORALI CA ȘI EL. SAU VA FI OBLIGATĂ SĂ DEMONSTREZE CĂ ESTE SUPERIOARĂ TUTUROR CELORLALȚI PENTRU CĂ ȘI-A ÎMBRĂȚIȘAT IMORALITATEA.

OARE ELITELE CHIAR CRED ÎNTR-UN „DIAVOL” REAL, CU COPITE, COARNE ȘI FURCĂ? NU ȘTIU. CEEA CE CONTEAZĂ, ÎNSĂ, ESTE MOTORUL FILOSOFIC AL CULTULUI LOR. SCOPUL LOR ESTE DE A CONVINGE MAJORITATEA POPULAȚIEI CĂ NU EXISTĂ BINE ȘI NU EXISTĂ RĂU. TOTUL ESTE GOL. TOTUL ESTE RELATIV LA CERINȚELE MOMENTULUI ȘI LA CERINȚELE SOCIETĂȚII. BINEÎNȚELES, EI VOR SĂ CONTROLEZE SOCIETATEA, AȘA CĂ ATUNCI TOTUL AR FI CU ADEVĂRAT RELATIV LA CERINȚELE LOR.

DACĂ VREȚI SĂ VEDEȚI CEVA CU ADEVĂRAT DEMONIC, IMAGINAȚI-VĂ O LUME ÎN CARE TOT ADEVĂRUL INERENT ESTE ABANDONAT DE DRAGUL PERCEPȚIEI SUBIECTIVE. O LUME CARE SĂ SATISFACĂ PREFERINȚELE PSIHOPOAȚILOR FĂRĂ NICIUN IMPERATIV ETIC. O LUME ÎN CARE SCOPUL JUSTIFICĂ ÎNTOTDEAUNA MIJLOACELE. ACEASTA ESTE CALEA LUCIFERICĂ ȘI CALEA GLOBALISTĂ. ȘI ORICÂT DE MULT AR NEGA-O, REALITATEA CONVINGERILOR LOR ESTE VIZIBILĂ ÎN ROADELE MUNCII LOR. ORIUNDE SE DUC...DISTRUGERI, HAOS ȘI MOARTE ÎI URMEAZĂ.

CEEA CE AVEM NOI ASTĂZI ÎNTRECE ORICE IMAGINAȚIE... NU ÎNDRĂZNI A-ȚI FORMATA O IDEE ORI A-ȚI ALEGE O TABĂRĂ ARGUMENTÂND-O, FIINDCĂ VEI FI ÎNGHIȚIT LA PROPRIU DE ARGUMENTELE CELEILALTE TABERE... TOATĂ ACEASTĂ SUBTILĂ LUCRARE CARE A FOST PUSĂ ÎN SLUJBA GLOBALISMULUI SATANIC ARE FOARTE MULȚI ADEPȚI DAT FIIND FAPTUL CĂ ȘTIINȚA ÎNSĂȘI BA CHIAR ȘI TIPARNIȚA CU BANI ESTE ÎN CURTEA LOR, IAR ATÂT ARGUMENTELE SAVANTE CÂT ȘI PE PSEUDO SAVANȚII ÎNSĂȘI, AU DEVENIT PROPRIETATEA LOR PRIVATĂ, PE CARE-I AU LA BUZUNARUL LOR CEL MIC. PRIVIȚI NU MAI MULT CE DICTATURĂ MEDICALĂ A FOST INSTAURATĂ ÎN TIMPUL AȘA ZISEI PLANDEMII, ÎN CARE LUPTA PRIMORDIALĂ NU SE DUCEA ÎMPOTRIVA PRESUPUSULUI VIRUS CI A OPONENȚIEI CONTRA CELOR CARE VEHICULAU IDEI ÎMPOTRIVA BUNULUI MERS AL PLANDEMIEI, ESTE SUFICIENT SĂ PRIVEȘTI CINE

SE AFLĂ ÎN SPATELE TUTUROR ACESTOR AGENȚII SAU ORGANIZAȚII MONDIALE CU SCOPURI ȘI FUNCȚII ÎNALTE, APROAPE UNICAT ȘI FĂRĂ LOC DE A FI CONTROVERSATĂ: NASA, ONU, NATO, OMS - CE SUNT LEGE ORDIN SI ORDINE, DAR ȘI FORURI SUPREME CU PUTERI NELIMITATE... MĂI BĂIATULE, NICOLAUS (COPERNIC) FECIORUL TATEI, TU CU FAVORUL TĂU MIC FĂCUT PAPEI UITE UNDE AI ADUS UMANITATEA...

ÎN LOC DE A NE ȚINE DE POLEMICI INUTILE DE SUSȚINERE A CLUBURILOR Flat Earther ȘI Global Earther NU AR FI MAI INDICAT SĂ NE ÎNTREBĂM CARE ESTE MIZA MINCIUNII CU FORMA PĂMÂNTULUI? SĂ INTRĂM UN PIC ÎN SPATELE CORTINEI NASA ȘI SĂ STUDIEM PRINCIPIUL COMPLEX DE INDOCTRINARE CE REIESE DIN CELE DOUĂ FORME PLAT / ROTUND, ESTE FOARTE SIMPLU, MODELUL HELLiocentric SAU GloBA'AL (ATENȚIE UN PIC LA SEMANTICĂ CUVINTELOR) CU PLANETE SI GALAXII NU-I AŞA ODATĂ RAPORTAȚI LA EL VĂ FACE SĂ VĂ SIMȚIȚI MICI, NEIMPORTANȚI, INSIGNIFIABILI ȘI LIPSIȚI DE PUTERE ȘI UITAȚI DE DUMNEZEU PE O PLANetă NUMITĂ TER/RA (Ra-faraon). CU ALTE CUVINTE, CREEAZĂ ÎN MINTEA MAJORITĂȚII UN MEDIU IDEAL PENTRU DEZVOLTAREA CONSUMERISMULUI, A MATERIALISMULUI, A SUPERFICIALITĂȚII ȘI A NIHILISMULUI - NIHILISMUL (DIN LATINESCUL nihil - nimic). ESTE O POZIȚIE FILOZOFICĂ CARE SUSȚINE CĂ A FI, PRIVIND ÎN SPECIAL TRECUTUL ȘI PREZENTUL EXISTENȚEI UMANE, NU ARE NICI O ÎNSEMNĂTATE OBIECTIVĂ, SCOP, ADEVĂR COMPREHENSIBIL, SAU VREO VALOARE ESENȚIALĂ.YOLO - You Only Live Once.

MINCIUNA CU BA'AL Earth ESTE O INVENTIE SATANICĂ CE A FOST SĂDITĂ ADÂNC ÎN MINTILE VOASTRE ÎNCĂ DE CÂND ERAȚI MICI, IAR SCOALA MODERNĂ ȘI SISTEMUL DE ÎNVĂȚĂMÂNT AU AJUTAT LA PERPETUAREA ACESTEI MINCIUNI, NEÎNCURAJÂND GÂNDIREA CRITICĂ ȘI PREMIIND MEMORIA ȘI OBEDIENȚA. SUNTEM MULT MAI PUTERNICI DECÂT AM FOST LĂSAȚI SĂ CREDEM, IAR ENTITĂȚILE ȘI EGREGORII CE SE ALIMENTEAZĂ CU EMOȚIILE VOASTRE NEGATIVE AU NEVOIE CA VOI SĂ VĂ SIMȚIȚI CÂT MAI SLABI ȘI MAI NEÎNSEMNAȚI. DACĂ AȚI CONȘTIENTIZA DE FAPT CÂT DE MARE ESTE FORȚA VOASTRĂ CREATOARE, A-ȚI ÎNȚELEGE DE CE SE CHINUIE ȘI CHELTUIE ATÂT DE MULTE RESURSE (MATERIALE ȘI OMENEȘTI) PENTRU A SUSȚINE ACEASTĂ MINCIUNĂ. INCLUSIV NUMEROȘI AGENȚI AI OPONENȚIEI CONTROLATE DE TIP Flat Earth Society ȘI ALTE ORGANIZAȚII ASEMANĂTOARE AU MENIREA DE A VĂ PREZENTA ABERAȚII PENTRU A DUCE IDEEA ÎN DERIZORIU.

ESTE NEVOIE DE VOI PENTRU A MATERIALIZA ACEASTĂ ÎNCHISOARE, SAU MATRIX CUM II ZIC UNII. DE AIA AU APĂRUT ȘI NPC-urile (Non Playable Character -

Oameni fără dialog interior), PENTRU A SE INFILTRA PRINTRE OAMENII DE RÂND ȘI FOLOSIND INSTINCTUL DE TURMĂ SĂ ÎI INFLUENȚEZE PE ACEȘTIA ȘI SĂ SE ȚINĂ CU DINȚII DE NARAȚIUNEA OFICIALĂ. SIGLA NASA SIMBOLIZEAZĂ UN ȘARPE, NU-MI ADUC AMINTE CÂND VREODATĂ UN ȘARPE A ZIS CEVA BUN. BA DIN CONTRĂ, DIN CAUZA LUI SUNTEM ÎN ACEASTĂ ÎNCHISOARE. IAR CEALALTĂ ORGANIZAȚIE CARE ARE UN ȘARPE PESTE HARTA PĂMÂNTULUI DENIVELAT.

A VRUT SĂ VĂ BAGE ÎN VENE O ZEAMĂ EXPERIMENTALĂ CARE NU PREA A FĂCUT BINE DELOC. AŞA RÂDEAU MULTI ȘI CU „VACCINIADA” LA ÎNCEPUT ȘI NE FĂCEAU ÎN TOATE FELURILE CONSPIRAȚIONIȘTI, PULVERIZAȚI, CÂND NOI LE VOIAM BINELE. ACUM CEL MAI IMPORTANT AŞ PUTEA SPUNE E FAPΤUL DACĂ RECUNOŞTI ȘI ADMIȚI CĂ AI FOST ÎNŞELAT ASTA NU ÎNSEAMNĂ CĂ EŞTI PROST, ÎNSĂ DACĂ CONTINUI SĂ SUSȚII NICIUNA DOAR PENTRU CĂ NU VREI SĂ PICI DE FRAIER ÎN OCHII LUMII, SAU ȚI-E FRICĂ SĂ FII ARĂTAT CU DEGETUL PENTRU CĂ GÂNДЕШTI DIFERIT, ATUNCI AI O PROBLEMĂ. DAR REȚINE: ÎНТЕЛЕГЕРЕА PĂMÂNTULUI PLAT ÎNSEAMNĂ RUPERA EA LANȚURILOR ACESTUI MATRIX. DE AIA NU CUNOSC NICI UN Flat Earther RECONVERTIT LA GLOBALISM GLOB+BA’AL = GLOBAL ȘI NU ESTE UȘOR A DOVEDI ACEASTA NU-I AŞA TOATE AUTORITĂȚILE ȘI FORurile COMPETENTE SUNT ÎN MÂNA GLOBALIȘTILOR: NASA,NATO,ONU,OMS ETC.

DIN MOMENT CE CARTEZIANISMUL ESTE BAZAT PE RAȚIUNE IAR EMPIRISMUL PE EXPERIENȚĂ, CREDINȚA TA PE CE ESTE BAZATĂ DIN MOMENT CE NU ESTE NICI CARTEZIANISM (RAȚIUNE) NICI EMPIRISM (EXPERIENȚĂ) ȘI NICI MĂCAR ACCESATĂ PRIN FUNDAMENTUL NUMIT LOGICĂ DEDUCTIVĂ PURĂ?

SPICUIND DIN NOIANUL ȘI AMALGAMUL INFORMAȚIONAL „DOAR” CEEA CE CREDEM, NE CONVINE SĂ CREDEM SAU NI SE SPUNE SĂ CREDEM, PUTEM FOARTE SIMPLU FACE UN TEST DE CREDINȚĂ SIMPLU, RĂSPUNZÂNDU-NE LA O SINGURĂ ÎNTREBARE ȘI A DEDUCE APOI DIN RĂSPUNSUL DAT, DACĂ CREDINȚA DEȚINUTĂ ESTE BOLNAVĂ SAU SĂNĂTOASĂ, ADEVĂRATĂ SAU FALSĂ: CÂT BINE FACE CREDINȚA TA CELOR DIN JUR ȘI CÂTĂ IUBIRE IZVORĂȘTE DIN EA PENTRU APROAPELE TĂU? (ATENȚIE CÂND SPUN, APROAPELE TĂU, PE APROAPE, NU-L DEFINESC DOAR PE CEL DE UN CREZ CU TINE SAU DIN ACELAȘI CULT CU TINE, ACEEIA ÎȚI SUNT DOAR SIMPLI COMPLICI COMPATIBILI ÎN ACELAȘI CREZ ȘI IDEI NIMIC MAI MULT, PE CÂND ADEVĂRATUL APROAPE ESTE ACELA, PE CARE TU ÎL PRIVEȘTI CA ȘI CU INDIFERENȚĂ)!

EI BINE CUM STAI LA ACEST CAPITOL? DACĂ S-A PRODUS CEVA ÎN FIINȚA TA ATUNCI MAI AI O ȘANSĂ.... DACĂ NU AI ÎNȚELES NIMIC ȘI MERGI PE ACEEAȘI

LINIE... DOMNUL CU MILA, CONTINUĂ SĂ MERGI ȘI ASCULTĂ ÎN CONTINUARE DE CEI CARE TE-AU ÎNDOCTRINAT SĂ MERGI PE ACEA LINIE DUPĂ ROADELE LOR ÎI VEȚI CUNOAȘTE...ȘI DUPĂ ROADELE TALE VEI FI RĂSPLĂTIT.

INDIFERENT CREDINȚEI VOASTRE ȘI INDIFERENT ALEGERII SAU APARTENENȚEI VOASTRE LA ORICE CULT, ORI POZIȚIEI ADOPTATE ÎN SITUAȚIA MAI SUS RIDICATĂ, ÎNTREBAREA DE BAZĂ NU ESTE ÎN CE CREDEȚI VOI SAU CE ALEGEȚI VOI SĂ CREDEȚI CĂ ESTE ADEVĂRAT, CI CEEA CE SE ASCUNDE ȘI ESTE CU ADEVĂRAT ÎN SPATELE UNOR TEORII SAU IPOTEZE FABRICATE SAU PREFABRICATE, ADEVĂRATE SAU MAI PUȚIN ADEVĂRATE...

DAR CARE ÎN TIMP AU CREAT FLUENȚE ȘI ÎNFLUENȚE DIRECTE ȘI ÎNDIRECTE ASUPRA TA, FĂRĂ SĂ OBSERVI, FĂRĂ SĂ ȘTI, FĂRĂ SĂ CUNOȘTI, FĂRĂ SĂ VREI, FĂRĂ SĂ SIMȚI, FĂRĂ SĂ POȚI TOATE ACESTEA ...DOAR ACCEPTÂND ÎN SINEA TA PREZENȚA UNOR ANUMITE INFORMAȚII PRIMITE CA ȘI ADEVĂRURI SUPREME. DE AICI LA A CREDE ACESTE INFORMAȚII NU ESTE NICI MĂCAR UN PAS... A VERIFICA VERIDICITATEA LOR PRIN CREDINȚĂ ESTE IMPOSIBIL, CREDINȚA NU VERIFICĂ CI CREEAZĂ VERIDICITATE DIN NIMIC... EA ESTE BAZA PE ALEEA CĂREIA INFORMAȚIA CIRCULĂ. CU AJUTORUL CREDINȚEI INFORMAȚIA DEVINE REALĂ, ÎNTR-UN SINGUR CUVÂNT: CREDINȚA VALIDEAZĂ INFORMAȚIA, INDIFERENT DE FORMATUL SĂU PROVENIENȚA ACESTEIA, FIE FALSĂ FIE ADEVĂRATA. DECI DESPRE CE VORBIM... DACĂ TE ÎNCREZI ÎN SPUSELE CLERICILOR CUM TE ÎNCREZI ȘI ÎN SPUSELE POLITICIENILOR ATUNCI ÎȚI MERITI DIN PLIN ASCensiunea SPRE NIMIC ȘI PRESUPUSA SALVARE IDENTICĂ A SUFLETULUI... CARE SE ASEAMĂNĂ CU STAREA CUNOAȘTERII, DAR ȘI AL TRAIULUI TĂU ÎN COMPARAȚIE CU AL LOR ȘI O SĂ MĂ ÎNTREBI OK ȘI CE FACEM? PĂI OPREȘTE-TE A DA CREDIT CELORLALȚI ȘI DĂ-ȚI CREDIT ȚIE, ÎNCEPÂND PRIN A TE CUNOAȘTE PE TINE ÎNSUȚI, APOI VEI PUTEA DA ACCEPT SAU RESPINGERE, FORMAT SAU CREDIT UNEI IDEI CE VINE DIN AFARA TA...COMPARÂNDU-LE CU CELE CE VIN DIN INTERIORUL TĂU ...

CUM AJUNGEM LA CUNOAȘTEREA DE SINE?,

EI BINE, CUNOAȘTEREA DE SINE VINE LA PACHET CU CREDINȚA DE SINE ORI CEEA CE NUMEA APOSTOLUL PAVEL CREDINȚA PE CARE O AI SĂ O AI PENTRU TINE ÎNSUȚI, MÂNTUIREA ESTE O LUCRARE INDIVIDUALĂ, CU TOATE CĂ ÎNVĂȚĂTURILE ACTUALE INVOCĂ TURMA, ÎNSĂ CUNOAȘTEM DESTUL DE BINE EFECTUL DE TURMĂ, UNDE DUCE ȘI CARE-I SUNT EFECTELE ATĂT PE TERMEN SCURT CÂT ȘI PE TERMEN LUNG ... CUNOAȘTEREA DE SINE IMPLICĂ O LUCRARE ȘI PRELUCRARE ÎN PRIMUL RÂND LA NIVEL MENTAL, LA NIVELUL ÎNȚELEGERII ȘI PURIFICĂRII INTERNE AL ALTARULUI (TRUPULUI) ÎNCEPÂND FIREȘTE MAI

ÎNTÂI CU GÂNDURILE ȘI CUVINTELE CE POT OTRĂVI MINTEA, APOI SUFLETUL ȘI ÎNTR-UN FINAL TRUPUL. CURĂȚIREA, TOTALĂ DE INFORMAȚIILE INUTILE ȘI DE BALASTUL BAGAJULUI INFORMATIIONAL INUTIL, DIN MOMENT CE TOATE ACESTE CUNOȘTINȚE NU SUNT SUSTINUTE DE EXPERIENȚA PROPRIE ,ELE NU NE SUNT NECESARE, SUNT EXACT CA ȘI LUCRURILE DIN DULAPURI, DEBARA SAU MAGAZIE, PE CARE LE TOT STRĂNGEM ȘI ADUNĂM PE PARCURSUL VIETII TOT AȘTEPTÂND SĂ VINĂ ACEL MOMENT AL VIETII CÂND ACESTE LUCRURI VOR FI UTILE ÎNSĂ ACEL MOMENT O SĂ SE LASE AŞTEPTAT FIINDCĂ NU VA VENI NICIODATĂ, IAR LUCRURILE ADUNATE, DEALTFEL CA ȘI INFORMAȚIILE STOCATE ... INUTILE!

TE-AI ÎNTREBAT VREODATĂ DE CE NOI OAMENII, NU AM REUȘIT NICIODATĂ SĂ TRĂIM LIBER FĂRĂ LIDERI CARE SĂ NE CONDUCĂ? CHESTIA ASTA DUREAZĂ CAM... DE O VEȘNICIE. ÎNCĂ DE LA PRIMUL TRIB, CÂND O CĂPETENIE A PRELUAT CONDUCEREA ... PÂNĂ LA LIDERII MODERNI, ALEȘI „DEMOCRATIC”... AM FOST CONDUȘI DE INDIVIZI CARE NU FAC NICIODATĂ CEEA CE AVEM NOI CU ADEVĂRAT NEVOIE. PARCĂ FIECARE ȘEF ESTE PUS AColo CA SĂ SE ASIGURE CĂ OAMENII AU MOTIVE SĂ SUFERE ...

NU VI SE PARE CIUDAT CĂ NIMENI NU A VRUT VREODATĂ SĂ ÎNCERCE CEEA CE A SPUS IISUS HRISTOS: A TRĂI CA FRAȚI ȘI SURORI FĂRĂ CA UN ANUME CINEVA SĂ FIE MAI MARE? CHIAR ȘI ACELE COMUNITĂȚI „CREȘTINE” ULTRA-RELIGIOASE SUNT CONDUSE DE UN FEL DE CĂPETENII SPIRITUALE. PARCĂ ORICE AM FACE NU NE DESCURCĂM FĂRĂ ȘEFI ... ȚI-A TRECUT VREODATĂ PRIN MINTE CĂ POATE NU NE PUTEM DESCURCA CU PROPRIA NOASTRĂ LIBERTATE? HAIDE, NU-MI SPUNE CĂ TRĂIEȘTI ÎNTR-O ȚARĂ LIBERĂ ... AUTORITĂȚILE TALE GUVERNAMENTALE TE POT SĂLTĂ ȘI BĂGA LA PÂRNAIE PENTRU ORICE VOR ELE! AUTORITĂȚILE TALE GUVERNAMENTALE TE POT TRIMITE LA RĂZBOI ÎMPOTRIVA VOINȚEI TALE, CA SĂ UCIZI SAU SĂ FII UCIS DE ALȚI OAMENI PE CARE NICI MĂCAR NU-I CUNOȘTI, ORICÂND VOR ELE. TE POT ÎNCHIDE PENTRU CĂ AI FUMAT O PLANTĂ ... SAU PENTRU CĂ AI REFUZAT SĂ TE VACCINEZI, NU-I AȘA? HAI SĂ-ȚI SPUN UN SECRET; NOI NU SUNTEM LIBERI, PRIETENE ... NOI SUNTEM DOAR NIȘTE SCLAVI CU NIȘTE „PRIVILEGII”! ȘI NE PLACE ATÂT DE MULT, ÎNCÂT PREFERĂM SĂ MERGEM LA ÎNCHISOARE ORI SĂ UCIDEM SAU SĂ FIM UCIȘI ... DECÂT SĂ NE ELIBERĂM. AM ȘI UITAT CE ESTE ADEVĂRATA LIBERTATE ... NICI MĂCAR NU VREM S-O ÎNCERCĂM. CONTINUĂM MEREU SĂ SPUNEM CĂ ESTE O UTOPIE ȘI CĂ NU VA FUNCȚIONA ACUM ÎNTELEGI BUCURIA INCOMMENSURABILĂ A LUI BUDDHA ÎN MOMENTUL ILUMINĂRII A CONȘTIENTIZAT EXACT ACEST FAPT CĂ SE POATE BUCURA DE LIBERTATE. AR TREBUI MĂCAR SĂ ÎNCETĂM SĂ PRETINDEM CĂ ÎL URMĂM PE IISUS HRISTOS ...

PENTRU CĂ NU FACEM CEEA CE A SPUS EL ... HAIDEȚI SĂ RECUNOAȘTEM CINSTIT.

POATE CĂ NU PUTEM. POATE CĂ AȘA NE NAȘTEM. INCAPABILI DE A FI LIBERI CI DOAR CAPABILI DE A VISA LA LIBERTATE! POATE CHIAR TREBUIE SĂ AVEM STĂPÂNI CARE SĂ NE CONDUCĂ. AVEM NEVOIE DE ACEL SENTIMENT DE SECURITATE ... CĂ, VEZI DOAMNE, CINEVA „ARE GRIJĂ” DE NOI. ȘI SUNTEM PREGĂȚIȚI SĂ SUPORTĂM CELE MAI GRAVE ABUZURI PENTRU ASTA. ESTE APROAPE CA ȘI CUM NE-AM FI NĂSCUT CU O PREDISPOZIȚIE NATURALĂ DE A FI SCLAVI. IAR ACEASTĂ MENTALITATE ESTE ATÂT DE PUTERNICĂ ÎNCÂT IDENTIFICĂM O LUME FĂRĂ STĂPÂNI CA FIIND HAOSUL SUPREM. SAU POATE E CEVA DE GENUL UNEI BOLI A CREIERULUI; UNDEVA ÎN CONCEPȚIA NOASTRĂ DE VIAȚĂ EXISTĂ O ÎNCLINAȚIE ... DE OAIE! PARCĂ PUR ȘI SIMPLU NU ÎNȚELEGEM NOTIUNEA DE INDEPENDENȚĂ ... ȘI NU NE PUTEM GESTIONA SINGURI LIBERTATEA. POATE CĂ SUNTEM O SPECIE BOLNAVĂ MINTAL ... HAIDEȚI SĂ VĂ SPUN O LEGENDĂ A VECHILOR CREȘTINI ... PUTEȚI S-O CREДЕȚI SAU NU. SE SPUNE CĂ TOȚI CONDUCĂTORII SUNT DOMINAȚI DE UN FEL DE DEMONI DE RANG FOARTE ÎNALT; NUMIȚI ARHONI. POTRIVIT LEGENDEI, ARHONII SE HRĂnesc CU SUFERINȚĂ UMANĂ. ACUM ÎNȚELEGETI DE CE APROAPE TOȚI LIDERII ÎMPING COMUNITĂȚILE UMANE LA CONFLICTE, DIVIZIUNE, RĂZBOAIE, REVOLUȚII, MUNCĂ EXTENUANTĂ, TENSIUNI SOCIALE, ETC.? ACEI CREȘTINI CARE AU SPUS LUCRURILE ACESTEA AU FOST DECLARAȚI ERETICI ȘI SUPRIMAȚI DE BISERICILE OFICIALE ... CĂ, DEH, AU ȘI BISERICILE LIDERII LOR ... ACEA VECHE LEGENDĂ SPUNE CĂ, DE-A LUNGUL TIMPULUI, MINTEA OAMENILOR A FOST PERVERTITĂ DE ACEI ARHONI ÎN SENSUL UNEI DEPENDENȚE DE PĂCAT ... DE MIZERIE MORALĂ. DE CE? PENTRU CĂ UN OM PĂCĂTOS ARE MINTEA CONFUZĂ ... IAR UN OM CU MINTEA CONFUZĂ E UȘOR DE CONDUS. PĂCATUL DUCE AUTOMAT LA MENTALITATE DE SCLAV ȘI LA DEPENDENȚĂ DE CONDUCĂTORI. NUMAI UN OM CURAT VA FI CAPABIL DE INDEPENDENȚĂ. EH, DAR CINE MAI ARE TEMP DE LEGENDELE UNOR „ERETICI” DIZGRAȚIAȚI.

ATENA 2002

CAPITOLUL 7

CREDINȚA UN EPILOG INTERMINABIL

Broșura a fost concepută în anul de grație 2002, în orașul Athena și părăsită apoi într-un sertar prăfuit de timp, considerând atunci că nu era timpul ei ... nivelul de huzur de adormire și bunăstare al lumii de acum 22 de ani nu-și permitea luxul de a-și pierde cineva timpul cu citirea ei ... mesajul broșurii este simplu și accesibil tuturor datorită unei optici neutre liber cugetătoare și nu doctrinale, crezuale ori dogmatice, neutralitate care nu mai poate fi adusă în discuție astăzi când trăim una din cele mai distorsionate forme de viață morală în care vopsim albul negru și-l prezentăm lumii în albastru ...

Trăim poate într-o societate unică, în care anumiți sociopăți ajunși sau puși intenționat la butoanele puterii printr-un plan sinistru și diabolic conduc Lumea spre perzanie ... felul subtil în care lumea este manipulată mental, este ceva de domeniul incredibilului, ceea ce spuneam de-a lungul incursiunii în pleiada dezbinărilor acum a devenit o realitate cruntă, crudă și înfăptuită deja. Dezbinarea a devenit principala lor armă de a distorsiona realitatea și firește pentru a crea o imagine anormală în locul acesteia, pentru ca anormalul să pară normal sociopății psihopați au intervenit cu ajutorul mass mediei - unealta lor de bază, în ceea ce numim liberul arbitru, au intervenit atât de subtil, disociind prin mesaje repetitive și induse subconștientului încât acesta a preluat informația fără a lua seama de aceasta, subminând aşa zisul liber arbitru al individului violându-l la propriu și lăsând acolo sămânța discordiei și mai ales convingerea că alegerea informației aparține cu adevărat persoanei cu liberul arbitru hakat clonat și distrus ...

Paradoxul pe care-l trăim astăzi este modalitatea vicleană de operare la nivel statal și guvernamental, masele fiind convinse prin mesaje repetitive că suntem cu toții supuși unei nebunii generale a unei boli normale care a devenit peste noapte inamicul numărul unu ce minează și subminează siguranța existențială a rasei omenești, această scenetă de teatru pusă la punct la nivel planetar și aceste măsuri care sunt luate, nu au nimic cu protecția și sănătatea individului de rând, ci dimpotrivă doar combate libertatea atât cea de exprimare cât și cea de acțiune a acestuia. O societate paralizată de frică la propriu, fiindcă frica este principala armă care este folosită în paralel cu dezinformarea, dar și cu crearea unei doctrine unice, aceea în care adevărul este deținut doar de către cei de la putere, iar vocea adevărului, contrafăcut de ei, chiar dacă este și sună a minciună sfruntată nu poate fi combătută.

Inventarea de termeni ca - asimptomatic - în loc de - fără simptome - fac parte tot din scenariul sinistru bine pus la cale de ani grei în care omul sănătos dispare și ideea acestuia devine interzisă, noțiunea de sănătos devine o utopie, sănătatea fiind aproape interzisă ...în viziunea lor poți fi doar bolnav simptomatic sau bolnav asimptomatic exclus a fi sănătos, tocmai pentru a crea și adânci confuzia și frica în rândurile neștiutorilor ...am transformat un guturai într-o nebunie globală unică, firește tehnologia a avansat atât de mult încât astăzi nu se mai poate deosebi realul de ficțiune și minciuna de adevăr, există atât de multe unde și frecvențe încât omul de rând a devenit doar o simplă baterie a cărui energie va face funcțională inteligența artificială multrăvnitul AI. Tot ceea ce scriam acum 22 de ani în urmă, toate semnalele de alarmă trase vizavi de umanitate, de alegerile și credința ei, iată că astăzi au fost puse din teorie în practică, însă o practică scurtă, firește după credința slabă aproape inexistentă a multora. Lumea nu a ales ci a fost împinsă sau forțată să aleagă, nefiresc devine acest mod viclean de a pasa vina celui care nu e conștient de ea și cine poate face o astfel de lucrare decât ...cel Viclean.

De multe ori atribuim lui Iuda rolul de trădător, dar Iuda nu a fost un simplu trădător intenționat și obișnuit, adevăratele sale intenții au fost altele, cărturar fiind și cunoscându-se cu fariseii a crezut că mijlocește pentru Isus ...când a vorbit despre aducerea Hristosului în fața lui Caiafa și de a-l pune pe Iisus nu doar să se prezinte sau să pledeze pentru acțiunile sale ori pentru mesajele învățăturii sale ci să le arate cine este acesta cu adevarat ...Momentul cel mai crucial este când Iisus îngăduie lui Iuda să meargă să facă ceea ce avea de gând să facă, iar Iuda a luat-o ca pe o binecuvântare de la Iisus. Hristos alege să-i înfricoșeze pe toți, ca să-l mântuiască pe Iuda: „Iar ei întristându-se foarte, au început a-L întreba fiecare: Nu cumva sunt eu, Doamne? Iar El răspunzând a zis: Cel ce a întins cu Mine mâna în blid, acela va să Mă vândă. Ci Fiul Omului va merge, precum este scris pentru El, dar vai aceluia prin care Fiul Omului se vinde. Atunci Iuda, cel ce L-a vândut pe El, a întrebat: Nu cumva sunt eu, Învățătorule? Zis-a lui: Tu ai zis!” (Matei 26, 20-25; Marcu 14, 17-21).

Faptul că El știa, nu înseamnă că Iuda era predestinat să-L vândă. El vestește aceste lucruri pentru a-l îndrepta pe Iuda. Dar pentru că acesta rămâne (se spune) nesimțitor la dragostea Sa (oare), Mântuitorul va încerca să-l îndrepte prin frică, căci spune:

„Cu adevărat Fiul Omului va pieri după cum este scris, dar vai celui prin care se face acest lucru. Mai bine era să nu se fi născut.” Și pentru că și în urma acestor cuvinte Iuda rămâne împietrit, îi spune: „Ceea ce ai să faci, fă mai degrabă” (Ioan 13, 21). Prin aceste cuvinte Hristos nu-i ofera lui Iuda o binecuvântare aşa cum crezuse acesta, ci o dezlegare. Dacă Domnul nu ar fi dat dezlegarea, Iuda nu ar fi putut face nimic. Tot ce se petrece în aceasta lume este cu îngăduința lui Dumnezeu.

Așadar, cu alte cuvinte, fără trădarea lui Iuda nu ar mai fi avut loc Învierea lui Iisus Hristos, cel mai important eveniment în religia creștină?

Totodată, fără sacrificiul Mântuitorului, păcatele omenirii nu ar fi fost iertate. În concluzie, este greu de stabilit de ce Iuda l-a trădat pe Iisus, dar răspunsul îl găsim uneori în Evanghelii, dat de Iisus ... „fiindcă aşa a fost scris să împlinim noi toată dreptatea”, Tânăr mult mai Tânăr, când a înțeles de fapt ce s-a întamplat în realitate că a fost doar un simplu pion Iuda și-a curmat viața fiindcă rolul trădătorului a fost adjudecat, împlinit și îndeplinit, iar într-un final ... trădătorul a fost trădat ... ei bine aceeași lecție trăim și astăzi în numele sănătății ... ne vindem, de fapt ne oferim gratis sănătatea în schimbul unui experiment inedit și unic în istoria omenirii. De fapt, în spatele cortinei dictatoriale cineva nu atentează atât la acest amărât de trup pe căt scopul primordial și intenția principală este un atac direct, dar printr-o modalitate inedită și indirectă de a oficia fără prea mare tam tam cedarea propriului suflet sau accesarea acestuia un nou Stăpân ...

Ei bine, fiecăruia i se dă exact atât că poate duce și mai ales i se dă în funcție de credința pe care o are. Cu căt credința este mai slabă cu atât frica este mai mare, cel Viclean s-a îmbrăcat în străie de sărbătoare și se pregătește pentru a împărți și a împărăți lumea ... de fapt, cel Viclean a devenit Cezarul oficial, cel care a fost este și va fi Stăpânul etern al acestei lumi materiale, astfel încât astăzi totul a devenit proprietatea Cezarului, (acel dă-i Cezarului ce este al Cezarului și lui Dumnezeu ce este a lui Dumnezeu) este scos pe fărăș... Cezarul vrea tot!

Cezarul îți vrea trupul și nu doar pentru a-ți chinui sufletul ci pentru a-ți prelua sufletul se pare că Dumnezeu nu mai intervine ca și în cazul lui Lot când îl avertizează pe Viclean: „fă ce vrei, dar de sufletul lui să nu te atingi”, iluzia aceasta ieftină sub cupola căreia unii simt această falsă siguranță se va întoarce boomerang și la momentul oportun vor avea vizuirea lui Iuda, doar că ei nu l-au vândut doar pe Iisus, ei și-au oferit gratis sufletul, odată cu sufletul și mântuirea că și toată Lucrarea lui Iisus și totodată cu această înșelătorie a liberului arbitru l-au vândut totodată simultan și pe aproapele lor, pe cel care nu împărtășește aceleași opinii cu ei ... Bilanțul acestor acțiuni încă nu a ajuns la final acum este doar începutul durerilor și scrâșnirea dinților, vă spuneam că nimeni nu poate intra în rai cu flori și cântecele, ei bine, vine vremea testării, vremea cernerii dar și vremea martirilor, ai credință adeverată ești apt să cedezi lumii acest trup pentru a-ți salva sufletul sau îți oferi sufletul în schimbul trupului ... A venit vremea când trebuie să trăiești prin credință nu doar să vorbești de și despre credință, a venit vremea când trebuie să-ți dovedești credința prin faptele ei și nu prin vorbele ei ... Credința va fi aceea care va sorta negina de bob cum spunea Iisus - e vremea secerișului și lucrătorii sunt puțini, astăzi sunt aproape inexistenți fiindcă frica și necunoașterea pun în fața faptului împlinit chiar și pe capii tuturor bisericilor ce se sustrag de la a da îndrumarea corectă credincioșilor și se sustrag de la a deveni vocea adevărului creștin sau lider creștin și astăzi tot datorită slabiei credințe, a unei credințe fără putere care nu are în ea încrederea și cunoașterea de Dumnezeu ci doar slăbiciunile și temerile omenești.

Nimic, dar absolut nimic nu este aşa cum ne imaginăm noi, lucrarea Satanei este extrem de şireată şi cu ramificaţii directe în sistemele de conducere ale acestei lumi, vă amintiţi acum de ispitierea lui Iisus în pustie atunci când vine Diavolul şi ducându-l pe Iisus pe un munte înalt ce-i spune în timp ce-i arată toate împăraţiiile şi bogăţiile pământului: „Tie îți voi da toată stăpânirea şi slava acestor împăraţii, căci îmi este dată şi o dau oricui voiesc. Dacă, dar Te vei încinha înaintea mea, toată va fi a Ta.” Luca 4,6-7

Aşadar ale cui sunt toate cele pământeşti? Ale celui Viclean! Ce dorîti mai mult, salvarea sufletului, mântuirea, cum, cu ce, cu slaba credinţă pe care credeţi că o aveţi? Lucrarea Diavolului este aici pe pământ şi este pe cât de malefica pe atât de puternică, foarte puternică. Nimic nu-i aparţine dar totul este a lui, a devenit Stăpânul acestei Lumi, dar nu-i ajunge, el lucrează cu zor râvnind ceea ce nu poate deţine şi obține şi nici atinge ...sufletele oamenilor şi cedarea acestora prin libera lor alegere, aşa că poftim cea mai simplă lucrare făcută la prosteală, că de fapt aşa şi este încropită, prin modul de a prosti şi înşela Lumea ...şi ca o întărire a celor spuse de Iisus ne mai repetă odată aceasta: ....,Căci vine stăpânitorul acestei lumi şi el nu are nimic în Mine.” – Ioan cap.14 vers. 30)

Dominaţi şi încorsetaţi în patima lumescului, robiţi de puterea şi mirajul lumii materiale, lipsiţi de harul suflului dumnezeiesc, lumea a căzut deja în capcana Cezarului, în capcana celui Viclean, în patima lui ... - eu am - ..., cedând cu atâta uşurinţă partea lui Dumnezeu ... - eu sunt - ... şi atunci când efemeritatea lui - eu am - îşi termină valabilitatea pe acest pământ, tot ceea ce ai, rămâne aici pe pământ şi pleci doar cu ... - eu sunt - doar că în - eu sunt - nu ai investit nimic în timpul existenţei tale aşa că pleci cum ai venit fără - Să fii în Cel ce Este - fiindcă tu din - eu sunt - nu eşti şi nu ai fost niciodată. Între am şi sunt, vizavi de Împăraţia cerurilor există o singură relaţie - a fi, a fi în, nu poţi - avea - Împăraţia cerurilor dar poţi fi – în - Împăraţia cerurilor atunci când tu devii - eu sunt - ...Privind în jur la ceea ce se întamplă astăzi vedem cum Lumea a renunţat cu o uşurinţă teribilă la - eu sunt - în favoarea lui - eu am -, ce vei fi după ce nu mai ai? Acum ...impedimentul principal care stă în faţa realizării acestui obiectiv este însăşi cuvântul „eu” ...nu „eu am” ci am şi nu „eu sunt” ci sunt, când eul se dezintegreză desfiinţându-se pe sine odată cu el se dezintegreză instantaneu şi ceea ce ai, dar nu şi ceea ce eşti fiindcă atunci când eul se topeşte sinele fuzionează cu totul cu Sinele suprem eul evaporându-se iar fiinţa devenind ceea ce este pură existenţă: „Sunt cel ce este, cel ce sunt!”

Cel mai trist este că Cezarul cel Viclean a luptat să distrugă iubirea, înlocuind-o cu frica şi a reușit, astăzi iubirea de aproape a fost înlocuită cu indiferenţă de aproape prin subtila dezbinare ...Astăzi mai mult ca oricând suntem duşi atât de uşor de nas de aceste curente mondiale de Fan Clubul ocultismului mondial prin globalizare şi omogenizare ...iar când spun omogenizare în mintea lor bolnavă nu trebuie să fii decât o cutie goală, o carcasa, fără suflet, fără credinţă, fără morală, fără istorie, cultură, tradiţie, iubire, normalitate, fără nimic şi când - eu sunt - devine nimic, - eu am - se reduce la zero, fiindcă, tot ce deţii îți se poate foarte simplu lua, Cezarul are

putere asupra ta și a tuturor bunurilor tale, tu nu ești decât un proprietar efemer și vremelnic fiindcă nimic nu este al tău, tu plătești Cezarului dreptul tău de existență și de proprietate anual, birul existential, aşa că tu ...nu ai nimic și atunci unde ești omule, nici aici pe pământ nici acolo în ceruri fiindcă nici nu ai nici nu ești?

Iar Cezarul îndrăznește mereu fiindcă își permite...fiindcă poate, acum vrea să plătești bir pentru propriul tău trup, trup care adăpoșteste în el propriu-ți suflet, Cezarul începe cu trupul al căruia proprietar unic este și va termina cu sufletul la care nu are acces, dar pe care îl râvnește nespus pentru a lui împărătie, căci trupul fără suflet nimic nu este. Și extrem de subtil din proprietar devii un simplu produs, un număr oarecare, un donator de organe gratuit, o hrană a celor flamânzi după săngele tău pe care în loc să-l purifici căci săngele viată este ... tu îl infectezi cu experimentele lor care lovestesc exact în mijlocul semnăturii dumnezeiesti în ADN – ul tău...

Planul Vrăjmasului a fost iscusit și simplu totodată, fiindcă a lucrat subtil la transformarea aproapelui tău în dușmanul tău cu o inverșunare vădită și incredibilă, mai mult ca niciodată astăzi trăim orbirea și surzenia la un nivel incredibil, vremea secerișului e în toi dar recolta este contaminată și fără rod, spicile nu mai sunt pe firul de pai e doar un păscut bătut de vânt, de vântul disperării din frica de a fi... fiindcă lipsesc lucrătorii, fiindcă Cuvântul lui Dumnezeu este ascuns și nu este pus să lumineze. Cuvântul lui Dumnezeu – cea mai puternică armă pe care o avem ... La început era Cuvântul și Cuvântul era cu Dumnezeu și Cuvântul era Dumnezeu – Ioan 1 / 1. Cuvântul este începutul și sfârșitul lumii, Cuvântul este salvarea și condamnarea ta, Cuvântul este mântuirea și osânda ta, să nu uită căci până și hoțul de pe cruce cu un cuvânt a furat raiul – tâlharul pocăit cunoscut sub numele de Dismas în Evangheliea lui Nicodim sau (Dysmas, Dimas, Demas – în tradiția ortodoxă coptă. Zoathan – în Codex Colbertinus, Rah – în tradiția ortodoxă rusă) este pomenit în Evangheliea lui Luca ca fiind hoțul cel bun care-i cere lui Iisus să-l pomenească când ajunge în Împărăția sa:

„Pomenește-mă Doamne când vei veni în Împărăția Ta. Și Iisus i-a zis Adevărat grăiesc ție, astăzi vei fi cu mine în rai” - Luca 23 / 42, 43.

Cuvântul - clădește și distrugă. Cuvântul este cel care va fi piatra de hotar a mântuirii tale fiindcă ochii tăi nu-l vor vedea cu toate că-l privesc, iar urechile tale nu-l vor înțelege chiar dacă îl vor auzi, Cuvântul și răstălmăcirea acestuia este unica piedică pusă intentionat pe cărarea ce duce spre Împărăția Cerurilor. Cât de ușor ne lăsăm astăzi pradă tuturor cuvintelor ce vin ca o avalanșă peste noi și mintea noastră, neștiind și neputând să sorte cele bune de cele rele, cele folositoare de cele nefolositoare, cele care ne clădesc de cele care ne clatină și cele care vin de la Dumnezeu de cele care vin de la cel Viclean, vibrațiile acestor cuvinte care iau formă de gânduri apoi de acțiuni, de crezuri sau ideologii negre și sumbre atunci când acestea au infestat complet mintea și deja coboară spre inimă în suflet spre al supune și pe acesta ...cuvinte pe care dacă le alegem doar pentru muzicalitatea sau acustica lor doar fiindcă sună și dă bine

urechilor noastre, dar care sunt goale și fără sămânță nu ne putem astepta la rod din partea lor, observăm după rodul lor în inima noastră că sămânța cuvântului e falsă fără sămbure de adevăr pe când cuvântul adevărului dumnezeiesc dă rod în inima noastră și răsad, iar din răsad răsar faptele adevărului ...

În tot acest întuneric informațional Dumnezeu a lăsat o oază de lumină neatinsă în interiorul nostru, a lăsat un ghid care se numește instinct sau fire, vocea sau glasul acestuia de cele mai multe ori reușește să ne opreasă de la lucruri nesăbuite, reușește să ne țină pe linia de plutire sau ne ghidează spre limanul cu ape limpezi cristaline și calme ale vietii, numai că în ultima perioadă această voce a fost estompată de cantitatea impresionantă de informație care și pe care o primim ... să acceptăm și să înghițim pe nemestecate tot ceea ce citim sau auzim e lipsa de nesăbuință, lipsa unei temelii de sine stătătoare denotă lipsa verticalității ca persoană, nu poți fi o busolă care arată haotic patru poli diferenți mergând de la stânga la dreapta și din față în spate doar datorită faptului că nu poți discerne o informație și că nu poți efectua cu discernământ alegerea corectă dintre minciună și adevăr, iar confuzia creată în ființa ta aduce cu sine o alegere greșită, consecințe greșite, tabere diferențe, opțiuni inevitabil nedorite în viața ta și a celor din jurul tău direct sau indirect, aceasta se întâmplă când filtrul instinctiv sau cel firesc al firii pământene este ori înlăturat, ori infundat, ori în termeni actuali liberul arbitru ți-a fost alterat și nu mai poate fi ...alertat!

Și atunci vine întrebarea firească cum putem deosebi adevăratul cuvânt ce vine de la Dumnezeu de cuvântul perfid și viclean creat cu meșteșug de cel Viclean, special pentru a cădea în cursă și de lăua minciuna drept adevăr, și de a sluji minciunii în numele adevărului, ei bine trebuie privit nu doar rodul cuvântului dar și cărarea pe care te trimită acest cuvânt căci dacă urechea ta se pleacă cuvântului doar pentru că e ușoară și convenabilă calea, dar produce și iluzia unei siguranțe pământești efemere firește atunci trebuie în sinea ta, și cugetul tău să se aprindă beculțul incertitudinii, și să pornească alarma conștiinței de sine – când se spune că „mulți sunt chemeți, dar puțini aleși” - atunci nu te lăfăi în confortul celui ales doar fiindcă tu crezi - halal credinței tale căci și dracii cred și se-nfioară ...alege calea strâmtă, cu urcușuri și coborâșuri cu spini, ciulini și mărcăini fiindcă însuși Iisus coroană de spini a purtat nu de nestemate și umilit s-a lăsat, ba chiar până și picioarele ucenicilor a spălat, ca însuși Fiul de Dumnezeu pentru a face voia Tatălui și a desăvârșit Slava acestuia ...așadar urmăriți glasul cuvântului dumnezeiesc și nu glasul cuvântului în sine și mai ales nu priviți cu admirație la cel ce-l rostește ci priviți cu nesaț de la cine vine mesajul, cine este cel din spatele cuvântului și cine stă ascuns în el, fiindcă cuvântul lui Dumnezeu luminează mintea și cugetul, inima și sufletul fiindcă adevărul, luminează, eliberează, mântuie ... fiindcă adevărul lumină este pe când cuvântul minciunii întuneric este, dar Amăgitorul, cel Viclean nu uita Înger de Lumină a fost ca atare se pricepe să te însile cu o învățătură care chipurile pare luminoasă, dar care te va orbi instantaneu, pe moment vei fi acaparat de vraja minciunii ...dar când totul se va liniști vei căuta lumina în

cenuşa întunericului dar va fi prea târziu nu o vei mai găsi fiindcă ai plecat greşit urechea şi ai făcut greşit alegerea.

Lumină din Lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat născut iar nu făcut, iar îngerul căzut e şi din propria sa alegere şi neascultare a făcut ce a făcut dat fiind faptul că Îngerul căzut - Înger de Lumină a fost, aşadar nu putem spune că nu cunoaşte lumina că nu ştie toate vicleşugurile de a te atrage la el minţind că o deţine şi o sluşeşte încă, că el este Lumina vie a Lumii ...dar el de fapt fiind Lumina moartă a Lumii ...diferenţa e că pe el nu-l interesează salvarea şi măntuirea ta, ci robirea ta aşa că atenţie cărui Stăpân sluşeşti, e atât de subţire graniţa de a te însela în alegere încât credinţa ta nu va face nici o osebire dintre un Stăpân şi celălalt căci avertizarea vine de la însuşi Iisus - voi vă rugaţi celui ce nu cunoaşteşti, dar eu mă rog celui ce cunosc.

Mai mult ca niciodată astăzi trăim cuvintele:

„Atunci mulți se vor sminti şi se vor vinde unii pe alții şi se vor ură unii pe alții. Şi mulți proroci mincinoși se vor scula şi vor amăgi pe mulți” - Matei cap. 24,vers 10 / 11 ...sminteala observăm că a ajuns la apogeul ei, că dacă nu eşti ca mine eşti împotriva mea, că dacă nu faci ca mine, fiindcă eu chipurile fac şi ascult orbește ce mi se spune şi ce-mi dictează Sistemul Cezarului, atunci la cererea Cezarului te oferi voluntar al da în gât pe aproapele tău vânzându-l fără nici o remuşcare devenind un Iuda ieftin, un Iuda cotidian, un Iuda meschin, un Iuda eficient Sistemului ce pentru 30 de arginti razi tot, vinzi tot, trădezi tot, doar că starea de putrefacţie a cugetului tău zombificat nu mai are remuşcarea ștreangului ci doar vânarea următoarei victime, a următorului săculeţ de arginţi şi tot aşa ...iar ura îşi are temeri adânci căci de partea cealaltă a baricadei în tabara iudelor vei fi urât de cel care trădează ca şi tine dar care nu are palmaresul tău în trădere, însă niciodată nu vei fi urât de cel pe care îl vei vinde Cezarului, fiindcă în acel om, în acel suflet se găseşte iubirea de aproape pe care tu ai pierdut-o, în acel om se găseşte altar sfânt, dar care va fi martirizat tocmai pentru mărire slava şi puterea celui ce locuieşte în el ...fiindcă cel ce locuieşte în el este indestructibil şi etern.

Niciodată nu mi-am putut imagina în ce stadiu deplorabil poate decădea omenirea, în ce întuneric poate fi intenţionat condusă, încât astăzi este vădit stadiul lucrării celor ce slujesc întunericului, vădit şi direct lovind mulțimea din poziția de favoriți, din poziția de Cezari, încât aştept cu frică şi înfrigurare clipa când ... „Deci, când veţi vedea urâciunea pustiirii ce s-a zis prin Daniel prorocul, stând în locul cel sfânt - cine citeşte să înțeleagă atunci cei din Iudeea să fugă în munți.” - Marcu cap 24, vers.15 / 16

Avertizări peste avertizări şi semne peste semne au fost date, totul a fost detaliat revelat, problema e cum prelevăm noi aceste semne şi avertizări, cum procesăm aceste informaţii şi cum le punem în practica zilelor noastre fiindcă a spune - fugiţi în munți - e simplu, dar acum nici munții nu mai sunt goi, pustii şi stingheri ca acum 2000 de ani, acum, în era tehnologiei cu atâtia sateliți pe orbita acestei planete nu există nici o portă de scăpare ...se pare că nimeni nu

poate fugi din calea predestinării martirice și a alegerii finale, scăparea nu este nici în munți și nici în văi, ci doar în mâna lui Dumnezeu aşa încât aleg cușca cu lei a lui Daniel și încrederea prin rugă umilă în Dumnezeul cel viu ... dar cine știe dacă Iisus oferă sfatul fugii atunci fugă să fie, căci poate leii actuali în format reptilian sunt prea hămesiți și nu pot fi opriti cu rugi simple... cine poate cunoaște mai bine planurile Tatălui dacă nu Fiul acestuia ...

Sminteala omenirii pare ceva de necrezut, simplitatea și normalul sunt încetul cu încetul înlocuite cu acordul tacit al mulțimii, al norodului de rând care se lasă orbit și surzit de la o zi la alta, de o agenda ce intoxica sufletele și viețile oamenilor cu diferite aberații scoase pe bandă rulantă în numele unei aşa zise Noi Ordini Mondiale și a unei Resetări, de parcă cele câteva capete senile și înfierbântate de puterea întunericului ce zace în carcasele lor reci și lipsite de umbra umanității, lipsite de suflete, deținumanitatea la degetul lor cel mic, însă nu ele dețin omenirea, ele nu sunt decât slugile celui Viclean, slugile Stăpânului acestei Lumii și ținând cont că Împăratia lui Dumnezeu nu este în Lumea aceasta e lesne de înțeles că întreg războiul se dă pentru a fi cât mai puține sufletele cele care părăsesc lumea aceasta cu destinația Împăratiei lui Dumnezeu și majoritatea, grosul, să fie câștigate de un Purgatoriu fără de sfârșit ... oare de ce acestă luptă, oare de ce acestă bătălie, oare de ce acest mod de selecție, cine știe? Neînțelese și ascunse sunt căile Domnului.

În aceste zile triste în care opulența tehnologiei captează toată atenția și concentrarea tuturor, omul devine din ce în ce mai străin de aproapele său, dar și din ce în ce mai străin de sine... iar credința este înlocuită subtil cu trendul lumii noi cât și cu binecunoscutul spirit de turmă care este atât de ușor de controlat și de manipulat iar în astfel de vremuri tulburi credința aceea de care pomenea Pavel: „pentru tine însuți” trebuie să răsune și să facă valuri și chiar furori, fiindcă credința adeverată îți dă putere, îți dă cunoaștere, îți dă încredere, îți dă nu doar o simplă speranță ci încrederea în izbândă și în reușită și mai ales în ajutorul providențial și de netăgăduit al Domnului...

De ce ar vrea „stăpânii” acestei planete, cei care dețin deja totul, mai mult?

Nu e vorba despre bani.

Au inventat banii. Ei sunt producătorii banilor, noi suntem consumatorii, jocul banilor este jocul proprietății asupra materiei, asta presupunând că materia poate fi ... deținută.

Nu e vorba nici despre putere.

Puterea, atât cât permite iluzia realității, o au deja. Pentru ca cineva să joace rolul stăpânului, altcineva trebuie să joace rolul sclavului. Si sunt destui dispuși să facă asta.

Recapitulare: Omul este sursa fundamentală a lumii. Sistemele ei sunt alimentate cu energie de hamsterii care aleargă în colivii rotunde, între job, supermarket și televizor. Politica, băncile și drepturile omului, medicina și presa, armatele și legile sunt mijloacele. Hamsterul trebuie să

aibă un scop. Altfel nu aleargă. Iluzia importanței, banii, dreptatea, administrarea prin reprezentare a lumii, sănătatea, educația și libera informație sunt aparent scopuri. În realitate sunt colivia. Ar trebui să existe pentru a-l sluji pe Om. În realitate sunt sisteme care se slujesc pe ele însеле și pe oamenii din mijlocul lor. Și atunci de ce ar vrea stăpânii lumii să-și sinucidă jumătate din hamsterii care alimentează jocul pe care îl dețin? Care este pericolul, pentru ei, căci a sacrifica șeptelul de hamsteri nu pare o decizie inspirată? Și totuși, există un motiv bine înțemeiat pentru care acest sacrificiu este pus pe tapet. Care? Om - Omul este sursa de energie a lumii. Atenția și Credința sa țin lumea și sistemele în picioare. Fără El, nimic nu are energie și nu are sens. Și totuși, suntem martorii unui atac fără precedent la ființa lui Om. De ce l-ar asasina cineva pe Om, când el este bateria jucăriei numită Lume? Sensul existenței acesteia, dar și sursa ei de energie. Poate că ceva se schimbă în Om. Poate că patronii jocului văd și simt că hamsterii își schimbă natura lor de hamsteri. Poate că presimt valul unui adevăr care traversează turma. Un adevăr care pune în pericol chiar colivia rotitoare a sistemelor lumii. Poate că hamsterii se trezesc din visul stăpân-sclav, mare-mic, putere-neputință și pun în pericol roata, colivia, sistemul. Poate că hamsterul se trezește din coșmar și începe să-și dea seama că el este sursa de putere a acestei lumi. Ce-ai face dacă hamsterii tăi ar pune în pericol chiar jocul pe care-l alimentează, jocul care îți îți dă sensul vieții, al existenței tale, de vieți întregi? Păi... nu ai face încercarea ultimă? Aceea de a mai diminua numărul hamsterilor în speranța de a salva jocul? Mai bine mai mic, dar controlabil, decât mai mare și care scapă de sub control. Ce se petrece în Inima Umanității astfel încât stăpânii lumii să se teamă de pierderea controlului atât de mult, încât să marșeze la sacrificarea sursei lor de energie? Este posibil oare ca amenințarea Trezirii să fie atât de mare încât să justifice asaltul final? Ei stăpânesc gândirea prin educație, alegerile prin frică, individualitatea prin supunerea acesteia în numele colectivității. De ce ar mai avea nevoie de asaltul asupra trupului, reduta ultimă a libertății? Poate pentru că acolo rezidă natura ultimă a pericolului: natura lui Om. Cunoașterea acestuia de către sine. Poate că se tem că Om va descoperi adevărul. El este Sursa și finalitatea oricărui sistem. Dacă ar descoperi asta, jocul s-ar sfârși. Om ar spune NU. Și atunci, mai bine îl sacrificăm pe Om, nu e decât un hamster, atâtă vreme cât el însuși crede că este un hamster. Și trebuie să facem totul pentru ca el să CREADĂ că singurul său sens este să alerge între supermarket, job și televizor. Că nu mai există nimic înafară de asta. Mai bine mai puțini pe această planetă și mai obedienti, decât atât de mulți și greu de controlat. Mai bine o jucărie mai mică dar sigură, decât una mai mare dar ale cărei baterii încep să-și dea seama de Adevăr. Ar putea fi acesta adevăratul motiv pentru ceea ce trăiește Umanitatea acum? Dacă este aşa, atunci Trezirea este în plină desfășurare. Hamsterii încep să-și dea seama că sunt motoarele realității.

Cum aş putea aşadar să mă încred în aceste organizații gen O.M.S. create peste noapte care chipurile dețin totul și nimic, care nu fac decât să domine și să distrugă prin protocoale fantomă care astupă atât gurile cât și opiniile, dar mai ales logica firească și normală, cel mai trist e că acest gen de prosteală generală a devenit un trend foarte îndrăgit și susținut de multe persoane

inimaginabil de multe, încât uneori te intrebi cu nedumerire oare ce sa întâmplat cu mințile oamenilor, cu gândirea, cu logica, cu rațiunea, normalul și firescul acestora? Când credința lipsește iar ea este înlăcută cu o credință surogat atunci și tu devii automat un substitut clonat care nu va avea acces la Lumina divină și la cunoașterea realului și acest substitut nu este altceva decât unul din sutele de mii și de milioane de morți care își îngroapă morții lor. Se trăiește într-o buclă temporară forțată, lumea, efectiv nu mai trăiește ...doar imită că trăiește, lipsește ispita de a exista, lipsește esențialul, lipsește frumosul din oameni nemaivorbind de bunătate, aceasta a dispărut cu mult timp în urmă, iar acum se lucrează la a fi desființat chiar și termenul în sine, de fapt cu noul normal - anormal pe care îl tot flutură pe sub nas, vor fi foarte multe noțiuni și acțiuni interzise și scoase din uzul cotidian și totodată altele fără nici o valoare introduse în loc ...dar firește lipsește și armonia cu natura, armonia cu Dumnezeu, cu cât ne îndepărțăm de natură, ne îndepărțăm de Dumnezeu, iar țelul lor final este chiar acesta, crearea de habitaturi virtuale, de închisori ale minții în care lumea prin exces de zel și uz devine captivă ...realitatea virtuală în care alunecă omenirea este o altă capcană perfidă ...mințea este doar un instrument care odată scăpat de sub controlul individual și propriu poate și este atât de ușor de manipulat, dar și de canalizat atât fizic cât și psihic acolo unde nevoia și cerința ocultă o impune...

Adevărul ...unica necunoscută și unicul lucru din lumea aceasta care suferă o metamorfoză încă din fașă (El, Adevărul este întotdeauna mic), nu apucă niciodată să crească și să se dezvolte fiindcă este crescut de Minciună, nici măcar nu a fost lăsat să plângă de țipete nici nu poate fi vorba, el este întotdeauna însotit și urmărit de Minciună ... astfel Adevărul nu a reușit niciodată să crească să se maturizeze și să se plimbe singur pe ulițe din cauza Minciunii, el, a rămas în noi, a rămas ascuns în noi cum de altfel și Iisus ne spune: Eu sunt Adevărul și cum Adevărul lui Iisus nu poate călători 2000 de ani de la El la tine prin... alții, fiindcă acela nu mai este în nici un caz Adevărul lui Iisus ci „adevărurile împăiate în minciună” ale fiecaruia, chipurile, despre adevărul messianic, ei bine, cunoaștem rețeta... în parte, fiindcă și aceea a ajuns trunchiată, nu mai știm exact cantitățile de ingrediente și nici pașii care trebuie parcursi avem așa, în mare, doar o imagine de ansamblu în linii mari bazată doar pe credință, dar până și această credință diferă, sunt atât de mulți astăzi care monopolizează credința și care consideră și se consideră aleșii în ale măntuirii tuturor sufletelor, dar care sunt lipsiți total de Cunoașterea Împărației cerurilor!

De fapt ajungem exact de unde am plecat, căturarii și fariseii de astăzi aşa zișii aleși și deținători ai cheilor Împărației cerești ...preoți, pastori, presbiteri, imami, rabini, guru și învățători în ale teologiei - (Teologia (neogreacă θεολογία theología, din elină Θεός theós „zeu”, „Dumnezeu” și λόγος lógos, „cuvânt”, „știință”) înseamnă „învățătura lui Dumnezeu” sau a zeilor în general. În sens literal, termenul înseamnă știință sau cuvântul despre Dumnezeu) și teosofie – (Etimologic, teosofie înseamnă cunoștința lucrurilor divine. În esență, este o doctrină filosofică și religioasă, conform căreia cunoașterea lui Dumnezeu este revelată din natură, iar omul, luminat de Dumnezeu, se transformă și tinde a se uni cu divinitatea) aşa cum ne spunea

Iisus acum 2000 de ani ...nici ei nu intră în Împărătie, dar nici pe ceilalți nu-i lasă ca să intre ...așadar dacă te încrezi în ei și urmezi credința lor, întreabă-te ce știi, ce simți și unde te situezi adică pe ce treaptă ești în drumul spre Împărătie căci dacă nici nu știi, nici nu simți unde ești ci doar crezi ori nici măcar atât, ei bine atunci există o problemă enormă și anume există posibilitatea ca ceea ce crezi să fie greșit, căci dacă credința nu este adevărată, dacă nu a zidit nici o cărămidă la altarul tău înseamnă că nu este credință, credința adevărată te zidește și zidește altar curat în care dacă perseverezi devii vas curat, în care va veni și va locui atât Fiul cât și Tatăl și atunci vei avea revelația Adevărului absolut și vei cunoaște beatitudinea cosmică universală a acestui adevăr inconmesurabil, transformându-te în Adevăr, devenind adevăr și nu crezând sau vorbind despre adevăr ...Eu sunt Adevărul ...Punct. Orice urmează după această frază este necunoaștere. De aceea Pavel în pledoaria lui a spus unele lucruri despre cum se poate ajunge la adevăr ...Credința pe care o ai să o ai pentru tine însuți ...așadar nu putem împărți credința cum nu putem împărți adevărul, dar ce putem împărți pe lumea aceasta?

Doar iubirea, doar iubirea și dragostea pot fi împărțite, și din dragoste derivă și credința adevărată, și nu din ideologia religiei de grup sau din moștenirea acesteia ...credința nu se lasă moștenire fiindcă aceea nu e credință ci tradiție, că poți adera sau te poți identifica prin acceptare cu acea credință astă da, însă acea credință nu va fi niciodată crezul tău personal, fiindcă una e - contribuția stării tale interioare la crearea acestei credințe personale și alta e contribuția credinței exterioare la care ai aderat la crearea stării, și trăirii tale interioare este o mare diferență ...cât și revelarea adevărului suprem ...pe undeva marea greșală care se face e că ni se vorbește despre credință și adevărurile acesteia, dar nu se vorbește despre dragoste ... când în biserici și pe ulițe ar trebui propovăduită dragostea, căci de aici derivă restul ...uitați-vă unde este situată omenirea după 2000 de ani de credință plină de necunoaștere, plină de ură, plină de mândrie și goală de smerenie, goală de dragoste, goală de milă și goală de faptă, dar, încrezută în propria ei credință moștenită ...dar ...atât, doar atât...iubirea de aproape, iubirea de Dumnezeu sunt noțiuni abstracte și străine de credință pe care o are fiecare, cum dar poate fi mântuită o astfel de lume, propovăduind doar păcatul și pe Iisus care chipurile ne-a abolit de pacate? Doar vorbind despre pocăință, dar o pocăință în compania păcatului nu e pocăință, fiindcă tocmai aceasta este pocăința în care persoana respectivă renunță la păcat și se eliberează de acesta trăind departe de el ...sau tot fluturându-ne eroic pe sub nas prin predici nesfârșite acea mântuire care văzută în contextul religios arată asemenei unei extrageri la lotto ...

Cunoaște-te pe tine însuți mai întâi, nu-i lăsa pe ceilalți din jurul tău să te învețe aceasta, nu există rețetă pentru cunoaștere, nimeni nu deține cunoașterea. Viața în sine este o necunoaștere și totodată toată cunoașterea pe care o deținem fără să o deținem, suntem bombardați de informații, dar toate aceste informații, toată această avalanșă imensă de informații nu ne dezvăluie cunoașterea, fiindcă cunoașterea nu vine din exterior ci din interior, toate aceste informații derivă despre lumea în care trăiești și nu despre lumea din care vii sau lumea din care ești fiindcă din spusele lui Iisus Împărăția lui Dumnezeu nu este din Lumea aceasta, ca atare

nici noi, nici sufletele noastre nu fac parte din lumea aceasta. În ce privește selectarea adevărului din noianul informațional este extrem de dificilă, fiindcă cel viclean folosește o strategie nouă, dacă de mii de ani a tot ascuns, îngropat, curmat, distrus sau distorsionat adevărul se pare că încercările acestuia au dat greș, iar adevărul chiar și ciuntit a străbătut și sfidat în tot acest timp încercările acestuia, astfel cel Viclean nu se mai obosește și nu-ți mai sopește la ureche drumul gresit ...ci mirajul minciunii se propagă astăzi prin progresul tehnologic al unei caracatițe incredibile numite: internet, și nu doar expansiunea acestuia este însăjumătoare în viețile tuturor pe cât dependența acestuia, iar în fața avalanșei informaționale omul de rând devine atât de dependent pe cât de confuz fiindcă nu mai poate, acum când virtualul a intrat în viața sa, nu mai poate deosebi adevărul de minciună și realul de ficțiune, cel Viclean s-a întrecut pe sine cu această operă jucând rolul celui Atotputernic ...

Se pare că cele două forțe universale - ying și yang, răul și binele, întunericul și lumina, ura și iubirea, pacea și razboiul, au o dispută veșnică în care își împart și ne împart ca elemente ale acestei creații existențiale în care suntem, iar dacă trupul (partea materială solidă și văzută a creației) reprezintă răul și întunericul, iar sufletul (partea spirituală și nevăzută a creatiei, energia existențială) reprezintă binele și lumina, atunci ei se adaugă luptei la care participăm și alegerii pe care o facem, astfel cel mai important nu este cum credem ci cum trăim ...credința e doar un concept de aderare, dar trăirea este însăși aderarea în sine. Nu poți trăi prin credință decât atunci când ești supus prin circumstanțe atenuante în a o susține și a o duce la extreme prin jertfa supremă, care jertfă, în funcție de credință pălește și nu se împlinește, dar poți trăi prin iubire (iar iubirea este singura în măsură a se jetfi și a se sacrifică), prin dragoste și alegând această trăire - balanța binelui, a luminii și a păcii interioare se va revărsa din tine în viața ta, în trăirea ta, în faptele și în întreaga ta existență. Să nu uităm în acest context cuvintele lui Iisus: „Vă dau Pacea mea!”

Așa că singura întrebare este ce facem cu ceea ce suntem ... pe mulți inconșiență de a fi și face străini de propria existență, trăiesc pur și simplu neștiind de ce, sunt asemenei propriilor umbre pe care le au... un contur întunecat care se pot observa doar în lumina altora, dar când totul în jurul lor se stinge, iar întunericul se lasă devin inexistenți. Trăim în abisul necunoașterii de sine în abisul neștiinței, al ignorantei și al indiferenței crase, la care pentru a se mări nivelul pierderii sufletelor și al rătăcirii acestora se adaugă manipularea cunoașterii și inducerea vădită în eroare pentru și în urmărirea unor scopuri individuale ale celui Viclean ...când trăim fără să cunoaștem - trăim fără să trăim ....„Suntem” fără „a fi” și fără a deveni ceea ce suntem, ne lăsăm duși cu usurință de mrejele minții noastre, locașul în care Vrăjmașul și-a instalat centrul de comandă și din care cu greu scapă cineva de sub această încisoare, fiindcă iluzia de a ști sau cunoaște cât și de a opta sau selecta atât informațiile cât și propriile acțiuni este un tărâm plin de capcane special întinse de cel Viclean în propria minte spre a cădea în ele, astfel cu greu se ajunge la inima ...locașul iubirii, deci, lupta de care ne spunea Pavel este pe cât de reală pe atât de subtilă

și perfidă... suntem ceea ce alegem să fim și ceea ce hrănim în noi: iubirea sau ura, lumina sau întunericul, viața sau moartea ...existența sau inexistența.

Faptul că știu, că nu știu, îmi deschide ochii minții, a nu ști că nu știi înseamnă să stai cu ochii minții total închiși și într-o totală inconștiență oarbă, lăsându-te condus sau manipulat de cei care consideră că dețin cunoașterea. Acest monopol a dat naștere clanurilor de tot felul, iar astăzi rânjesc din turnurile lor de legi și canoane, rotunjindu-și mai nou conturile din bânci și nu cum era odată doar ciucurii și filacteriile de la poale – o idee și realitate pe care o tot repet mereu. Un singur lucru rămâne cert și anume faptul că doar prin credință nu-l poți cunoaște niciodată pe Dumnezeu oricât de mult ai crede sau te-ai încătrăni în felul tău de a crede, iluzia lui ...cred, rămâne la același nivel, Dumnezeu va simboliza crezul tău, Dumnezeu va deveni unicul tău crez, dar dacă vei rămâne toată viața la acest nivel de crez nu-l vei putea cunoaște niciodată pe Dumnezeu fiindcă crezul nu este cunoaștere ci începutul cunoașterii, crezul nu este lumina ci doar întrerupătorul luminii cum de altfel crezul nu este trăirea și într-un final prin credință nu te poți cunoaște nici măcar pe tine, dacă firește ai ajuns la performanța ca acea credință pe care o ai să o ai pentru tine însuți ...Dumnezeu poate fi cunoscut doar prin trăire nu prin credință fiindcă Dumnezeu este Lumina iubirii din noi și nu această lumină obișnuită a zilei sau acea lumină orbitoare a soarelui ci Lumina conștiinței pure creatoare care strălucește prin iubire pură, dar cum ...prin trăire, doar prin trăirea, împlinirea și împărtășirea acestora cu aproapele și cu cei din jurul tău .

Trăirea și simțirea trează este singura cale de a-l cunoaște pe Dumnezeu și asta fiindcă Dumnezeu nu poate fi văzut dar poate fi simțit, poate fi trăit, fiindcă definiția credinței înseamnă:

„Să poți să vezi lumina cu inima atunci când tot ceea ce vezi cu ochii în jurul tău nu este altceva decât ...întuneric” iar în inimă sălăsliește iubirea și cum Dumnezeu este iubire putem afirma că Dumnezeu poate fi împărțit aproapelui... poți da și poți primi frânturi din divinitate, frânturi din Dumnezeu, frânturi din beatitudinea sa cosmică universală, frânturi din iubire, iar pentru cine a ajuns la desăvârșire ...iubirea întreagă!

Dumnezeu reprezintă golul din noi și nicidcum necunoașterea din noi acel:

„Cereți și vi se va da, căutați și veți găsi, bateți și vi se va deschide” - care nu face referire la necunoaștere – „Căci oricine cere capătă, cine caută găsește și celui ce bate i se deschide – Matei 7.7-8 ...așadar dacă golul nu poate fi umplut atunci se pare că nu ceri și cauți dar nici nu batești acolo unde trebuie și ce trebuie, și ca atare întrebările continuă să răsune în golul tău, iar ecoul lor creează la rândul lor alte întrebări și nicidcum răspunsuri, acesta este un aspect, celalalt este oarecum circumspect și reprezintă preamulțumirea, plinătatea pe care o poate oferi o confesiune sau alta și asta fiindcă omul ...aderă, este singura ființă de pe această planetă care chipurile, alege ... are acel liber arbitru, despre care se pare că și-a bătut joc la maxim dând dovadă de iraționament în cele mai multe cazuri fluturându-și în batjocoră prin fața celorlalți –

alegerea - în numele liberului arbitru ... fluctuația și varietatea dar totodată și instabilitatea în alegere a dus și adus omenirea aici, unde suntem astăzi, adică ...nicăieri și în timp ce discipolii deveniți adepti scot ochii adeptilor deveniți discipoli datorită incompatibilității alegerilor făcute, mai marii de pe piesa de șah își râd mulțumiți în barbă continuându-și învățăturile perfide care nu reprezintă decât o piedică clară în calea celui care ascende și aspiră la Împărăția Tatălui Ceresc.

Se întâmplă doar ceea ce trebuie să se întâmple. În 2020 și '21 au fost închise parcurile, țărmurile mării, dealurile și munții, bisericile, relațiile sociale, profesiile, bucuriile spiritului, ale sufletului și nimii, libertățile și drepturile fundamentale, cimitirele, viețile...

Ştiți de ce?

Pentru că oamenilor li s-a luat decât ceea ce nu le trebuia cu adevărat. Dacă ar fi avut nevoie cu adevărat

- de viața spirituală,
- de viața sufletească,
- de viața de familie,
- de viața culturală,
- de viața sănătoasă în natură,
- de bucuriile frumoase ale existenței pe acest pământ, nimeni n-ar fi putut să le ia, pentru că ei s-ar fi ridicat să și le apere, cu milioanele, unul lângă celălalt, împreună, dar NU au făcut-o și nici nu o vor face, în mod special românii...

NU s-au ridicat, semn că tot ceea ce li s-a luat nu avea preț pentru ei, cei mulți, ci doar pentru foarte puțini care, puțini fiind, au înțeles că nu vor putea schimba nimic ridicându-se!

Cei mai mulți oameni,

- și-au cedat de bună voie libertatea,
- și-au anulat gândirea,
- și-au ignorat iubirea,
- și-au respins omenia,
- și-au ascuns generozitatea,
- și-au reprimat simțirea,
- și-au făcut toate astea pentru iluzia siguranței în fața unei viroze, nici aceea demonstrată științific.

Atât de mult a decăzut Omenirea din condiția de ființă simțitoare și gânditoare! Păcat de ceilalți, de cei puțini care nu meritau și nu merită această suferință și nici aceea care va mai veni pentru unii. Au trecut 4 ani și nimic nu s-a schimbat, omul tot aşa a rămas, nimic nu a învățat. Când faci ceea ce ai făcut, când gândești ceea ce ai gândit, vei avea și trăi tot ceea ce ai avut. Împreună sau separat, vom trăi fiecare din propria energie pe care ne-o creăm.

Cine ar fi crezut în ce hal de adâncă degradare poate ajunge omenirea în atât de scurt timp, cât de ușor poate fi prostită, manipulată și mai ales supusă când se apelează la vectorul frică ... iar inventia ce ar trebui să poarte numele de om, de frica deposedării bunurilor materiale ... trecătoare și efemere acceptă jugul unei mărșave sclavii, chipurile modernă și în numele unei tehnologizări forțate își cedează locul și dreptul existențial în schimbul unui nimic absolut, și a unei aşa zise boli gen Fata Morgana transformată într-o Fată Bio-Morgana care există în închipuirea noastră, este sublimă, dar lipsește cu desăvârșire în realitatea propriu zisă, astfel efectul căută-mă până vei ceda în fața intemperiilor create intenționat este jocul perfect la care omenirea participă de bună voie și nesilită de nimeni. Cel mai trist în toată această ecuație este nivelul îngrijorător de mare de personaje implicate și mai ales convingerea oarbă cu care aceștia au cedat atât de simplu și ușor în fața unor simple scene de teatru. Adormirea și amortirea generală nu cunoaște limite, nimeni nu mai poate fi trezit nici dacă ai începe să faci săpături arheologice în scoarța conștiinței adormite cu un picamer automat... nimic ...adevărul a devenit imposibil de interceptat, iar minciuna joacă rolul Împaratului gol la care toți se încuină în acest moment, cei din sistem, iudele, principaliii slugarnici fără de care nimic nu ar fi avut loc, rânjesc sarcastic în fața celor 30 de arginți și țin hangul fără scrupule morale ori mustări de conștiință, trăim vremuri incredibile în care aşa ceva depășește conceptul de umanitate, umanitatea propriu-zisă în fond nici nu mai există, este doar o mază consumeristă, care idolatrizează și adulează prostia și cu toții sunt victimele perfecte ale acestui experiment la scară mondială ...

Istoria însă se repeată, istoria fiind un simplu favlo cerc repetabil, tot ceea ce se întamplă acum în aceeași formătie a avut loc acum 100 de ani desigur la un nivel mai mic în sensul lipsei panicii creată datorită lipsei mass mediei, dar metodele și scenariul fiind identice, extrapolând firește metodele identice se cunosc deja rezultatele, doar că acum ampolarea mondială și ferocitatea cu care s-au atacat libertățile individuale în numele binelui comun firește depășește orice înțelegere umană ...un bis cu brio și cu un success răsunător pentru Ocultă.

Și te întrebi oare de Dumnezeu au uitat cu toții, atât de mare a devenit orbirea, atât de mare a devenit indiferența și surzirea, să nu mai vorbim de credință - aceasta fiind exclusă din ecuație ...care credință, în ce, a cui? Nu e de mirare de ce Iisus amintea de cărarea strâmtă fiindcă pe acel făgaș nu vrea să o ia nimeni, cu toții astăzi se înghesuie pe cărarea largă care după câte se vede nu duce decât la perzare ...Dumnezeu oricât ar vorbi, atâtă timp cât ... cu ochii te uiți dar nu vezi și cu urechile ascultă, dar nu înțelegi, nu ai cum nici să-l vezi nici să-l auzi și nici să-l urmezi ...cel mai trist este faptul că majoritatea turmei este împinsă în prăpastie de însăși clerul

care ar trebui să o apere să o conducă și să o povătuiască ...se practică disocierea și discordia la toate nivelele și se creează cu tot dinadinsul tabere pro și contra, zâzanie și inducere în eroare, în situații limită nici Dumnezeu nu mai excelează în convingere și acțiune... de mii de ani Stăpânul Lumii acesteia își face de cap slăbind omenirea la nivel spiritual aducând-o la un nivel slab, inexistent, firav departe de țelul primordial ... totul în defavoarea noastră încât uneori te întrebi până la urma cine e Șeful și se pare că în această Lume materială și trupească șeful este cel Viclean, fiindcă avem din spusele lui Iisus afirmația că Împărăția Lui Dumnezeu nu este din Lumea aceasta.

Pe cât de slabă este această consolare pe atât de puternică devine această motivație... prinși în cercul strâns al samsarei materiale alergăm pentru mirajul de a deține, de a avea, de a poseda lucruri și deșertăciuni efemere și trecătoare investindu-ne toată existența și canalizându-ne toată energia în a avea și nu în a fi – greșală mare. Ce e de făcut? Nimic. De mii de ani de la apariția omului pe acest pământ nu se știe decât de războaie și războaie, de sânge și jertfe umane de măcel și distrugere, nu cred că acum noi astăzi suntem o excepție, se pare că Istoria acestei Umanități nu este aceea pe care o știm, că suntem parte a acestui experiment, posibil al treilea sau al cincilea ca și ciclu existențial și după toate aparențele o extincție totală în aşa trâmbițată apocalipsă cu sfârșitul lumii este iminentă, doar un simplu restart și se ia totul de la capăt, se șterge cu buretele tot și se pune la însămânțat o nouă grădină a Edenului, e ca și cum plantația numită „umanitate” este recoltată și distrusă, iar pământul ars sau inundat apoi arat și însămânțat din nou, din care apoi va răsări un nou Adam și o nouă Eva, o nouă cultură, un nou hibrid, o nouăumanitate un nou proiect un alt experiment ...o nouă matrice.

Dacă Matrixul existențial are alte circuite căi și forme de revelare a stării de evoluție involutivă atunci nimic nu mai este de mirare ...atunci existența = o încisoare, viața = o pedeapsă, iar moartea = un purgatoriu, aşa încât cauți nevoit butonul delete pentru a te scoate din acest joc hilar ...dacă nu există nimic din toate supozițiile atunci chiar trăim degeaba, nu suntem decât produsul unei deviații haotice care are o continuitate hazardată...este ciclică sub aspectul atomilor de carboni din compoziția, în rest ...nu există nici o certitudine, doar simplitatea lui a crede, cea mai fatidică operație la nivel spiritual de pe creierul uman, să crezi în ceva fără să știi, fără să vezi, fără să dovedești, fără să intuiști, fără să existe ...doar să crezi și crezând toate acestea prind contur în crezul tău, nimic mai simplu, nimic mai inefficient, nimic mai periculos decât credința și totuși pe asta o avem cu asta defilăm ...

A fi este o aberație.

A trăi o întâmplare.

A CREDE SAU A NU CREDE aceasta este întrebarea, dar unde este răspunsul? Mulți aleg să credă din obișnuință sau din convingere ...la fel de mulți trăiesc fără a crede în nimic însă să nu confundăm ateii cu cei care nu cred în nimic, cuvântul ateu vine din grecescul atheos – ceea ce înseamnă fără Dumnezeu, ok, acum hai să vedem pe cel ce crede, pe credincios, unde îl are

pe Dumnezeu? În credința sa, acolo îl poartă, numai că diferența dintre credincios și ateu este de sinceritate ...doar atât și nimic mai mult, ateu nu crede în ceva ... ipotetic și mai ales nu crede într-un Dumnezeu imaginar, pe când credinciosul ...da.

Trist este că de cele mai multe ori argumentele credinciosului sunt doar vorbe-n vânt și promisiuni goale, în spatele credinței nu se ascunde nimic, doar atât ... credinciosul este cel care se ascunde în spatele credinței sale și pentru a afla ce credința are sau cât costă credința ...stabilește un preț, iar credința se va clătina în funcție de preț, pentru mine un ateu este mult mai valoros decât un credincios fiindcă ateu nu spune, dar face, pe când creștinul doar spune, dar nu face și atunci intră în ecuație fățărnicia și ipocrizia, călăuzele de viață ale credinciosului, unele din ele, fiindcă galeria acestuia este mare și impresionantă.

Credincios - trag linie și calculez, dar la final...scorul este același, incidentele care au contribuit la alegerea acelei credințe sau a unei credințe sunt variabile la fel și probabilitățile care au stat la baza formării acelei credințe și care au stat în final într-o simplă, să o numim alegere, deși unii o numesc convingere sau...contrângere.Credința este una dintre cele mai incurabile boli, mulți se îmbolnăvesc de credință, iar cine se îmbolnăvește de credință nu se mai vindecă niciodată de aceasta, fiindcă dacă va trăi toată viața sub iluzia credinței nu va cunoaște ce se ascunde dincolo de acea credință...problema nu este credința în sine ci doar felul în care se crede, acest gen de a crede...flat – fiindcă aşa este...atât te duce capul sau atât te pricepi, atât înțelegi, ei bine lasă-l atunci pe cel care îți-o vinde manipulator deși fiecare sectă, comuniune sau comunitate religioasă este ferm convinsă de originalitatea credinței și de toată tărășenia, lasă-l pe cel care chipurile se pricepe încât între timp pe baza inocenței și prostiei tale a devenit profesor honorific doctor docent - lector academic în ceea ce-ți bagă în cap, iar tu ei totul pe nemestecate fără dovezi, fără credit, fără circumstanțe atenuante ci doar pe bază fluctuației acelui imperceptibil și suav: Crezi? Da cred! Acel crez ce vine din învățăturile primare și nu din străfundurile ființei tale, aşadar nimic mai penibil... privim planeta la ora actuală și la ce nivel se află omenirea la acest capitol ... haos, haos, haos total ...și atunci te întrebi, când Pavel a spus: Credința pe care o ai să o ai pentru tine însuți, oare ce au înțeles ceilalți, restul omenirii, că „pentru tine însuți” înseamnă în comun, că putem împărți o credință comună sau putem transforma credința pentru tine însuți într-un bun comun și comunitar? Efectele ei poate dar credința în sine niciodată, de aceea există atât de multă fracturare în societate datorită luptei dintre adepti și adepti, dintre discipoli și discipoli și dintre adepti și discipoli la toate nivelurile, aşadar ...Trăiască Discordia!

Înțelegeți de ce ateu este scutit de aceste griji și probleme, fiindcă a refuzat ideologia cuvântului Dumnezeu cu tot ce derivă și include aceasta în viața sa, însă nu înseamnă că acel gol nu este umplut de nimic ... ingredientul unui ateu este viața însăși, ingredientul unui creștin este credința din viața sa, dar credința fără de viață moartă este, fiindcă viața înseamnă trăire prin faptă iar credința fără faptă moartă este, asemenei cuvintelor / arată-mi faptele din credință

ta iar eu îți voi arăta credința din faptele mele...asemeni lui Pavel dacă nu pot ajunge unde vreau nu mai spun că nu pot... spun că nu vreau să ajung. Una e să intuești o greșală și alta e să o poți corecta una ...cum la ora actuală omenirea nici nu intuieste nici nu corectează nimic se pare că rezultatul existent este dovada că ceea ce spun aici îmi dă ....din principiu avantaj de cauză că ceea ce spun nu e doar aer comprimat ...Uneori dat fiind faptul căci, chiar operăm cu aer comprimat consider de multe ori, împachetăm fumul exportându-l frumos cu fondită și rochiță, dar până și vântul am ajuns să-l dăm cu var...

Dacă Dumnezeu nu există și eu cred în el atunci l-am creat eu, mi-am creat propriul Egregor și asta datorită proprietății mele credințe în El, dar dacă Dumnezeu există și eu cred în el, tot aia e cu dacă Dumnezeu există, iar eu nu cred în el, fiindcă el oricum lipsește, este absent în ambele cazuri ... dacă prezența lui este vădită, clădită și dovedită doar prin credința mea în El atunci unde este El când credința mea în el lipsește, astfel fac o mică mare diferență în a avea credință în Dumnezeu și a crede în Dumnezeu ... Nu cred că Dumnezeu are nevoie de credința mea în El pentru a exista în viața mea!

Pleiada de ce-urilor fără răspuns lasă un gust amar acestui model de simplă inducție la nivel cerebral prin acel surogat al propozitiei „crede și nu cerceta” expus se pare din învățătura dogmatică și doxologică a preoților și nu din acel „crede, dar cercetează” care pare a fi sorgintea originalului ce provine însă din partea unor călugări din ordinul benedictilor.

Credința. Credința este rodnică și prinde rădăcini adânci în solul incertitudinii, al ignoranței. Nicicând, nicicum, niciunde – religie, politică, sisteme ...ce fac? Ne vând iluzii și speranțe nimic alceva, nimic concret, nimic palpabil, nimic adevărat, iluzii și speranțe și fiindcă acesta, sistemul, nu este creat de ieri, de azi ci în timp și cu timpul, s-a perfecționat și s-au perfecționat în manipulare cei din sistem vânzând speranțe în rate ...pe termen lung, folosind sudoarea palmelor și frunții tale pentru a te subjugă și îngenunchea la maxim, ei îți spun de ce să ai, cât să ai, cum să ai, ce să fii, cât să fii, cum să fii, de ce să fii și firește când nu trebuie să mai fii...trăiesc pur și simplu de pe urma existenței tale, un fel de paraziți cu drepturi depline atribuite de nicăieri atât asupra bunurilor tale cât și asupra sufletului tău, numește-i cum vrei agenții Sistemului sau agenții Matrixului. În fond exiști, dar ești inexistent...anarhist nu poți fi, fiindcă este atât de mică Planeta și atât de limitată și controlată existența, decât în colțisorul tău, în micul tău univers imaginar unde acești indivizi nu au acces, fiindcă după cum se spune adevărata cunoaștere nu se găsește în intelect și nici măcar în inteligență ci în imagine, dar, există materie primă pentru ei, există o turmă impresionantă care efectiv nu au trecut de la stadiul de behăit în comun la behăit individual. Acum se pare, nu se pare, ci e sigur că țelul lor a fost împlinit...turma nu mai este necesară, zbiară și behăie prea mult, e mult prea numeroasă, zgomotoasă și stricăcioasă, așa că trebuie redus din efectiv impresionant de mult, după mișurile lor bolnave, turma a devenit ineficientă irelevantă și nesemnificativă. Așa că planul de extincție a fost pus în aplicare de câteva zeci de ani buni la început în subtil apoi fățuș, acum însă direct

și violent cu legea-n mâna, în aşa fel încât fără cunoașterea de sine turma își va adora și idolatrica asupriorii și acum în ultimă instanță își venerează propriii ucigași...își venerează propriii călăi, își venerează propriii casapi.

Cercul vicios al omenirii – existența inexistentă a unei divinități, totul se bazează pe... a fost cândva și va mai fi ...realitatea confirmă doar trecutul și viitorul, în context lipsește prezentul, în prezent divinitatea lipsește, iar accentul se pune pe cred în ce a fost și în ce va fi, dar fără a se lua în calcul ...ce sunt, fiindcă doar ceea ce sunt are noimă, nu ceea ce au fost alții sau vor fi și pentru a oficia trecutul se face apel la credință, iar pentru viitor tot la ea și astfel mitologia religioasă își face nestingherită tranzitia de la trecut către viitor prin credință în acțiunile din trecut transpusă viitorului printr-un simplu paron tranzitat al prezentului doar făcându-se apel la simpla credință, nimic mai trist. Totul însă este personal sau cel mult după toate aparențele aşa ar trebui să fie, fiindcă atunci când aceasta se face prin intermediul unei comunități, atunci lucrurile se complică, iar fenomenul ia amploare fiindcă: *Lume Lume, unde-i unul nu-i putere, în credință și durere, unde-s mulți credința crește și religia sporește.*

Așadar conform zicalei: Eu sunt mic nu știu nimic, dar când o să mă fac mare, spun nu la manipulare ...hotărât lucru. Cel mai trist e că majoritatea nici nu știu că sunt manipulați, nu au nici cea mai vagă idee cu ce se mănâncă credință, ori cum pot fi supuși și manipulați prin ea, dar ei ....cred. În fond nu am nici o dovedă în afara de faptul că sunt, că exist...iar în taberele adverse nu există nici acolo dovezi decât poate un pic de fanaticism în plus sau o boare a unei hipnoze comune și de ce să pun problema ca Eliade: „Dacă cred și Dumnezeu nu există nu pierd nimic, dar dacă nu cred și el există am pierdut totul”...de fapt de ce existența lui Dumnezeu trebuie să aibă legătură cu credința mea, când existența mea ar trebui să aibă legătură cu existența lui Dumnezeu și nu credința.

O relație corectă ar fi ca existența lui Dumnezeu să nu depindă de credința mea, iar credința mea să nu depindă de existența lui Dumnezeu!

Credința nu este altceva decât acceptarea unei formule, a unei idei, a unui personaj, a unei existențe, a unui transfer de informație din imaginație în realitate și din realitate în imaginație pe baza faptului banal de a crede fără a avea sau exista certitudinea sau posibilitatea verificării informației primite ... cert este că majoritatea omenirii nu-și pun prea multe întrebări și se opresc la stadiul acesta - de a crede, nu îndrăznesc de a merge mai departe, nu îndrăznesc nici un act de rebeliune în această credință și nu o rebeliune în sensul negativ și distructiv, ci o rebeliune personală constructivă și pozitivă, o rebeliune de avangardă ce poate aduce individul de a avea credință doar pentru sine și mai ales de a depăși prin cunoaștere acea simplă credință, dincolo de teatralul obișnuit. Omul își trăiește credința într-o paralelă continuă cu existența și nu într-o perpendiculară cu aceasta. Credința nu este un lucru în a-ți tăărăgăna existența, credința adevărată aia cât bobul de muștar mută munții, ei bine atâta timp cât munții rămân bine mersi la locul lor de mii de ani atunci cu siguranță ceva lipsește din rețeta crezuală, dar una e să crezi

prin lipsa necunoașterii atât de sine cât și de Dumnezeu căci credința nu va putea depăși niciodată granița cunoașterii de Dumnezeu prin sine, fiindcă principalul factor credința - ține cunoașterea de Dumnezeu prin sine în ceața incertitudinii crezuale totale. Ok, să concluzionăm că al cunoaște pe Dumnezeu prin credință nu e nici simplu, nici la îndemana oricui, și alta e de a te cunoaște pe tine însuți și sinele lăuntric? Este în aria propriei firi de a și a ne... explora.

Religia în final este un vas vast cu apă și vine tiptil credința sub formă de săpun și se aruncă în adâncurile acestui vas, diluându-se, astfel religia în încercarea de a căuta și salva credința deși lucrurile stau exact invers, descoperă jocul bulelor de săpun versus credință și într-un final ce face invitație pe toată lumea în căutarea acesteia aşa descoperă lumea bulele de săpun apoi începe întrecerea, cine face cele mai mari, mai multe și mai frumoase bule. Deci:

Cine ești?

Ce răspuns ar putea da egoul trupului când aș întreba:

Tu cine ești?

Iar tu o să-mi răspunzi simplu sau imfatuat:

Eu sunt cutare!

Și ce ar răspunde sufletul când aș formula întrebarea:

Tu cine ești?

Iar răspunsul primit va fi:

Eu nu sunt, ci doar sunt!

Când tu te identifici cu cineva, acel cineva se ascunde în spatele a ceva, la ceva ce are, la ceva ce deține și cu cât deține și are mai mult, inevitabil cu atât egoul lui „cine sunt eu” devine mai mare și mai puternic, pe când în „eu nu sunt” ci doar „sunt”... atât „cinele” cât și „eu-l” dispare, se evapora în existențialul „sunt” iar „eu sunt” apare în toată măreția lui...devenind existență pură.

În ecuația în care Dumnezeu este: Cel ce este – „Eu sunt cel ce sunt” atâtă timp cât tu te identifici cu cineva, cu acel cineva din tine, în acea simplă creație de falsitate măreață a eului propriu (a egoului personal) – „sunt” dumnezeiesc dispare, iar conexiunea dintre tine și divin devine imposibilă, pe cât îți mărești egoul pe atât îți distrugi conexiunea, pe cât îți distrugi egoul pe atât îți mărești conexiunea cu Dumnezeu - este ceea ce ai auzit sub denumirea de... smerenie. Cine se smerește pe sine, se mărește în Dumnezeu, iar cine se mărește pe sine, se smintește și se micșorează în Dumnezeu....

Între trup și suflet se interpune mintea. Mintea este locașul tuturor plantațiilor de influență exterioară. Ea este locașul crezual, iar crezul cel mai imuabil și toxic produs ce poate fi cu

ușurință cultivat în imensitatea plantațiilor unei minți odihnite și odată implantată în solul minții aşa zisa idee ce nu rodește niciodată ci doar se multiplică, ramifică și împânzește ca o boală malignă, ca un virus inexistenți și invizibil, dar prezent și pregnant în sferele minții... ce își face apoi apariția și-și spune și impune cuvântul în lumea existentă... unde rezultatul este vizibil indus, impus sau subtil transmis prin căi ilustre de manipulare ... am putea spune că acest miraj al minții poate ține prizonier în trup sufletul cu o ușurință greu de imaginat...

Dacă este să ne luăm după scierile sacre atunci curățarea altarului uman este o misiune aproape imposibilă în contextul în care mintea se interpune în această curățare, de fapt mintea este principalul factor ce întreține și menține murdăria trupească.

Când lumea a facut apel la rugăciune e pentru că în aşa fel își poate ține și menține mintea ocupată cu un necunoscut și presupus Egregor, însă este un truc ieftin fiindcă odată întreruptă rugăciunea mintea își reia activitatea ducându-și misiunea la bun sfărșit.

Dacă am sta și am gândi la rece am crede că acel mult blamat și atât de des menționat în scieri, acel aşa zis diavol și-a făcut cuib în mintea noastră ... și nu este o ipoteză probabilă ci poate nu corect enunțată, dar prin improbabil de ce nu am spune că mintea este însăși diavolul, iar examenul existential la care am venit în acest trup și această lume este de al învinge pe diavol în propriul trup câștigându-ne astfel nu doar sufletul ci evoluția propriului suflet, căci pentru aceasta ai venit în această lume, în acest trup și în acestă viață... altfel se naște întrebarea: Ce căutăm pe această Lume?

Dacă lași mintea să te stăpânească atunci trupul este condamnat, dacă devii stăpânul minții atunci sufletul este salvat. Fiindcă degeaba se spune: „Credința ta te va mantui” dacă acest crez rămâne doar la nivel implementativ, adică la nivel teoretic, legist iar practica trupului merge în contrarul credinței... unde va fi aşadar mânduirea, doar în crez nu și în realitate, este iarăși o iluzie a celui viclean care îți șoptește la ureche: Lasă nu te îngrijora, tu crede doar, de restul mă ocup eu și... fi-ți fără grijă, el chiar se ocupă de toate, însă, în detrimentul vostru firește!

Întorcându-ne la împărțeala:

„Dă - i Cezarului ce este a Cezarului și lui Dumnezeu ce este a lui Dumnezeu” cum dar te-ai putea tu împărți în mod corect și cui ai putea sluji corect când cei doi stăpâni au plantat deja în tine sămânța discordiei? Întrebându-te conștient cine esti îți vei răspunde singur, cui slujești...

Conștientizarea este secretul stăpânirii minții, în realitate mintea nu poate fi stăpânită dar poate fi anulată sau golită prin tehnica de a fi și nu de a avea.

„A fi” - te golește de sine și te umple de existență.

„A avea” - te golește de existență și te umple de sine.

Când ai - tu slujeşti în direct Cezarului şi indirect trupului, când tu eşti - tu slujeşti în direct lui Dumnezeu şi indirect sufletului... ia gândeşte la cald acum, dar nu cu mintea plină ci golită...goleşte-ţi mintea de Cezar şi umple-o de Dumnezeu.

Căci dacă ţelul de a cunoaşte Împărăţia cerurilor se găseşte doar în credinţa ta şi nu în tine, în altarul tău, atunci necurăţindu-ţi propriul altar nici Hristos şi nici Dumnezeu nu vor locui în el, adică în tine, ci vor aştepta umili la uşa altarului tău, cu toată slava strălucirea şi măreţia aferentă împărăţiei cereştii... căci între timp tu ţii uşa altarului închisă şi zăvorâtă, atât Hristosului cât şi Dumnezeului viu căci tu eşti prea ocupat şi preocupat cu crearea de împărăţii efemere, de bogăţii şi averi într-o lume trecătoare unde îţi apleci atât urechea cât şi atenţia doar Cezarului uitând de menţiunea făcută de Hristos spre a nu-ţi aduna averi şi bogăţii:

„Nu vă adunați comori pe pământ, unde molia și rugina le strică și unde furii le sapă și le fură.”
- Matei cap. 6 vers.19. ...unde furii și rugina își fac lucrarea și unde plăcerea momentului este oferită de iluzia egoului și orgoliului uman, infatuate la greu și subtil de influența Cezarului alias Stăpânul acestei Lumi...

Îți dorești slava Cezarului, slujește trupului cu toată puterea ta și-o vei avea, îți dorești Slava Dumnezeiască - slujește sufletului cu toată ființa ta și ușile Împărăției cerurilor și se vor deschide...

Căci îi se spune tie, o zice însuși Iisus, mielul Împărăţiei cereştii a cărei Împărăţie nu este din lumea aceasta, ca fiu al Slavei cereştii el avertizează:

„Vinde tot ce ai, dă săracilor și urmează-mă... ferice de cei săraci cu duhul că a lor va fi Împărăţia lui Dumnezeu”, observi că cei săraci cu duhul nu sunt cei săraci cu mintea și fără de minte cum am crede noi, ci cei săraci cu duhul sunt cei care sunt alienați de duhul în duh, cei pe care nici mintea nu-i deranjează cu întrebări și răspunsuri, nici duhul nu-i stresează cu vrute și nevrute sau cu știute și neștiute ...căci ferice de cel ce vede și crede dar mai ferice este de cel ce nu vede, dar crede... ei bine, acu nu te ascunde în spatele averilor și te da sărac cu duhul pentru a fura raiul, tu eşti bogatul, nu tâlharul de pe cruce, de aceea în bogăția ta nu încape sărăcia raiului.

Raiul vrea puțin, dar te vrea mult... pe când tu vrei mult, însă te vrei puțin prin însăși multul inutil acaparat și de aceea nu te lupți „să fii” și să fii în rai ci te lupți „să ai” și să ai cât mai mult, aici pe pământ și astfel ai găsit și o scuză simplă un truc împrumutat de la celălalt tâlhar de pe cruce și ai numit-o...binecuvântare. Oare?

Cum dar te-ar putea binecuvânta Dumnezeu cu efemerul bogățiilor pământești, când își trimite propriul fiu care-ți zice clar: „Îți lipsește un lucru; du-te de vinde tot ce ai, dă la săraci, și vei avea o comoară în cer. Apoi vino, ia-ți crucea și urmează-Mă.” Marcu 10 / 17-21 ...și atunci Împărăţia cerurilor va fi a ta, dar tu te mâhnesci la auzul acestor cuvinte cum să vinzi tot, cum să împărți săracilor, cum să renunți la slugi și la micul tău tron, și la mica ta împărăție, la micul

tău regat, cum să devii un nimeni când tu te luptă să fii un cineva și când îți se spune limpede „și cel mai mic din Împărăția mea va fi cel mai mare” nu gândești tu oare, că poate una din slugile tale e mai mare decât tine, iar tu, habar nu ai... și cum nu ai crede asta când însuși Iisus ca fiu de Dumnezeu a venit să ne slujească nu să i se slujească, iar dacă el ca un rege ceresc fiind a îngenunchiat și îți-a spălat pieptul picioarele tu ca un nimeni fiind, cine te crezi față de sluga ta, dat fiind și fiindcă ai orbit de binecuvântările lumești pe care îl le atribui Domnului tu nu ești sub harul divin ci sub cel lumesc sub harul dinarului, iar dinarul reprezintă și este lucrarea Cezarului, cum dar te-ar binecuvânta Dumnezeu cu lucrarea Cezarului, iar sluga ta deține deja cheia Împărăției cerești la care tu nu mai râvnești sau poate nu ai râvnit niciodată fiindcă luxul pământesc te-a orbit deja.

Iar dacă strigăm adevărul răspicat atunci să aducem în prim plan un fapt concret și anume faptul că „...mai ușor va trece cămila prin urechile acului decât va intra un bogat în Împărăția cerurilor” este un adevăr indubitabil din două unghiuri, primul, este chiar cel expus adică inevitabilul, acel fapt care nu se va produce mai niciodată, adică să renunțe un bogat la averile lumești efemere în favoarea împărăției cerești și al doilea în contrast, dar asociat primului chiar dacă ar vinde tot și nu ar avea inima aferentă deschiderii împărăției cerești din inima sa. Vinderea averilor, nu ar însemna nici și nu ar aduce schimbarea dorită acestui gest ultim, ca atare stai bogatule cu ochii pe bursa de valori poate cine știe apar ceva dealleri cerești care scot la licitația bursieră niscai locuri în rai și închei deal-ul.

Când tu nu l-ai alungat pe Satana ca Iisus, atunci când ai fost ispitiit nu pe muntele său ci pe culmea existenței tale, iar când îți s-au oferit bogățiile acestei lumi, tu, ai căzut în genunchi extaziat de strălucirea lor, alungându-l fără să știi, dar pe Iisus, nu pe Diavol, apoi vânzându-ți sufletul în favoarea trupului cu știință sau neștiință cu bunăcuvînță sau înșelat fiind de strălucirea efemerului ai participat la cel mai perfid pact cu diavolul... semnându-l în detrimentul propriului tău suflet.

Dacă ar fi să ne comparăm, ascultăți un pic mintea ce-ți spune ea acum? Fireste ceva în contrast cu ce spun eu și e firesc, e logic, e normal, fiindcă tu ești stăpânit de minte, iar claritatea și profunzimea intuiției îți lipsește, vrei să știi un secret: niciodată mintea nu-ți va transmite nici un mesaj divin, ci din contra, ea, îl va bloca sau îi va schimba esența și înțelesul printr-o interpretare greșită, de aceea Dumnezeu îți vorbește și îți se descoperă în vis atunci când mintea (diavolul) doarme, este inactivă deși diavolul nu doarme niciodată totuși în timpul somnului este trimis la plimbare din trupul nostru, iar conștiul devine activ și dobândește accesul la conștiință, iar aceasta la conștiință divină prin canalul subconștiul. Prin acest canal Dumnezeu vorbește... însă odată trezit, intuiția și glasul instinctual este cel ce salvează mesajul în adâncul ființei, fiindcă mintea reluindu-și activitatea preia controlul conștiulului, trimițându-ți conștiință în inconștiul și preluând toate mesajele și informațiile, le modifica și transformă în funcție de necesitățile trupului și ale planului diavolesc de pângărire a sufletului prin pângărirea

trupului...sufletul fiind o cămașă de un alb îmaculat și strălucitor ce nu poate fi îmbrăcată și păstrată în curătie pe un trup plin de vicisitudinile, viciile și patimile lucrărilor lumești.

Așa stând lucrurile tindem să credem că mintea este în slujba trupului sau trupul în slujba minții iar dacă trupul ar fi în slujba minții în slujba sufletului cine este???

Când tu spui unui copil mic: Nu umbla acolo, nu atinge aia sau nu fă cealaltă - care este tendința celui mic, să meargă glonț să umble, să atingă și să facă exact ceea ce i-ai interzis tu, de ce oare și de ce tu, te comporti ca un copil mic la spusele lui Dumnezeu, dar ca un om mare la spusele Cezarului, cui dar îi ești ascultător și de cine nu dai ascultare??

Dumnezeu este iubire - de ce nu devii iubire atunci... de ce-i declari razboi ... căci atâtă timp cât nu devii una cu Dumnezeu în iubirea acestuia, devenind iubirea acestuia în iubirea ta și iubirea ta în iubirea acestuia ...dând curs astfel legii primordiale în care îl iubești pe Dumnezeu ca pe tine însuși, atunci nu va exista nici pace, liniște și armonie sufletească căci o zice însuși Iisus:

„Crezi că am venit pe Pământ să vă aduc Paceă?” Atunci de ce vă amăgiți cu Paceă hristică dându-vă binețe cu Paceă Domnului când Domnul a zis clar „nu am venit să aduc pace ci sabie!”

Și cum de acorzi atâtă emfasi lui cine ești și nu lui ce ești și...cui folosește cine crezi tu că ești, atâtă timp cât nu știi nici cine ai fost nici cine vei deveni?

Pavel face o lungă apologie:

„Găsesc dar în mine legea aceasta: când vreau să fac binele, răul este lipit de mine. [...] O, nenorocitul de mine! Cine mă va izbăvi de acest trup de moarte?” (Romani 7:21,24)

Așadar în lupta crâncenă a lui Pavel cu legea, acesta observă că trupul își are o lege contrară cu care este într-o continuă luptă și o luptă dublă, în paralel, una, cu legile morale și spirituale sub care trupul se pare nu-i transpiră urechea și una, cu legea nescrisă a firii din trup; lege care trage greu în jos în hăurile abisului, sufletul...într-o cădere liberă.

În pledoaria sa, Pavel atinge un punct sensibil și anume acela că legea nu mânțuiește ci dimpotrivă mai mult osândește, dacă aşa stau lucrurile atunci ne întrebăm când a fost adusă și impusă legea au oare nu se știa că nu va da rezultat ori a fost implementată aşa de flori de măr? Desigur că se știa, decât dacă cel care a creat legile nu era decât un simplu novice în dreptul divin...însă rocada adusă faptului că nu legea, ci harul duhului mânțuiește este cumva de un abstract pueril...dacă pentru a fi salvată lumea a trebuit schimbata legea printr-o jertfă supremă cea a lui Hristos și o reînnoire a acesteia sub alt format - o resetare a sistemului divin am putea spune, iar învierea și înălțarea lui Hristos au adus cu sine coborârea Mângâietorului ori odată coborat Duhul Sfânt să-și ofere harul celor ce cred. Pare cumva un simplu update cu un upgrade

la lucrarea divină, o îmbunătățire pe care o aduce Dumnezeu măntuirii lumii sau o simplificare a gps-ului pentru găsirea locației Împărăției cerești: mai simplu, mai ușor și mai eficient, dar... dacă nu este așa? Dacă în spatele acestor schimbări se ascunde de fapt cu totul altceva, inaccesibil cunoașterii noastre?

Însă se pare că nici această soluție nu a fost una optimă pentru omenire deoarece credința este puterea semnalului gps-ului divin, astfel o slabă credință aduce cu sine un semnal slab, iar creștinul, ce face... rătăcește pe cale căutând drumul corect printre multitudinea de drumuri greșite fiindcă dacă toate drumurile duc la Roma, nu toate drumurile duc în Împărăția cerurilor.

Atunci, dacă lucrezi doar la imaginea lui cine ești pe acest pământ și vei omite imaginea lui ce ești pe acest pământ, atunci vei primi exact rezultatul imaginii dorite. Fiindcă valoarea aceluia cine crezi că ești aici și acum se va reduce la nimic atunci și acolo, fiindcă contravaloarea lui cine ești devine zero pe când valoarea lui ce ești va fi și rămâne inestimabilă deoarece cel care a descoperit că este lumină va lucra la lumina din el și va deveni lumină, luminând, iar lumina care a devenit Lumina se va întoarce în Lumină.

La Sursă ajungi prin esența a ceea ce ești și nu prin crezul a ceea ce consideri că ești.

Acum să stabilim un pic care ar fi linia subțire când Pavel afirmă ca nu cumva să vă amăgească cineva cu filozofiile și învățaturile străine:

„Luati seama că nimeni să nu vă fure cu filozofia și cu o amăgire deșartă după datina oamenilor, după învățaturile începătoare ale lumii, și nu după Hristos. Căci în El locuiește trupește toată plinătatea Dumnezeirii. Voi aveți totul deplin în El, care este Capul oricărei domnii și stăpâniri.”

Coloseni Cap. 2: Vers. 8, 9, 10

Această afirmație îl aruncă cumva pe Pavel nu chiar în boxa acuzațiilor, dar în cea a nereușitei de a convinge doar prin crez, credință netăgăduită și mărturie fără argumentația doveditoare în lipsa crezului și mărturiei întru Hristos făcută de Pavel în fața athenienilor, astfel lucrarea lui Pavel față de athenieni a fost un eșec răsunător, în fața athenienilor elucubrațiile lui Pavel nu au prins rădăcină deoarece acolo încă mustea drojdia dialecticii filozofice și a discuțiilor interminabile, iar Pavel nu era pregătit de o retorică filozofo-crezuală ci doar de una simplă crezuală...iar athenieii devineau reticenți în fața credinței lipsită de logica dialecticii. În credință nu cugetăi, nici raționezi, în credință refuzi conceptul de rațiune și cugetare în favoarea existenței și a unui concept susținut doar prin crez.

Dacă Pavel ar fi avut succes în Athena astăzi cu siguranță nu am fi avut bisericile din Efes, Korint și Thesalonic, dar aceasta a fost răzbunarea lui Pavel, astfel stând lucrurile nu putem deduce profunzimile unui crez fără a-l diseca filozofic cu uneltele înțelepciunii. A crede e simplu și ușor, a filozofa, nu a crede că filozofezi este iarăși o amăgire pseudoanalitică...a crede filozofând e totală nebunie pentru cei neinițiați și dedați în arta gnoseologiei, iar Pavel devine

un artist emerit, iar pledoariile lui devin adevarate bumeranguri crezute cu iz filozofal în care înțelepciunea este adânc murată într-un gnosticism mascat de amprenta paveliană abitir formulată și formată după cadeța timpurilor în care acesta trăia.

Nu mă pot rezuma ca unii profilându-mă doar pe credință dintr-un singur și simplu motiv: dacă e greșită, nu mă pot rezuma doar la filozofie deoarece creează doar întrebări, dar nu oferă răspunsuri, nu mă pot rezuma la știință deoarece știință astăzi este un factor de putere nu de evoluție, nu mă pot rezuma în fond la nimic, dar iau din toate câte un pic, luând din toate câte un pic fac o ciorbă de nimic, mitul turnului babel cu încâlcirea limbilor și astfel mă rezum doar la logică și legea firii umane...ceea ce-mi dictează instinctul și vocea interioară. Deoarece din câte ați înțeles nu te ia nimeni de mânuță să te conducă sau să te ducă în rai, toți îți vorbesc, prorocesc, propovăduiesc, dar în fond ești singurel pe cale și de cele mai multe ori căile prezentate de ceilalți sunt străine de calea ta interioară.

În ce privește mântuirea sau salvarea, ramura care s-a implicat în studiul mântuirii a căpătat denumirea de soteriologie. Soteriologia (din greacă σωτηρία (se pronunță sotiria) „mântuire”, și logos, „cuvânt”, „discurs”) este un domeniu al teologiei, parte a dogmaticii. Soteriologia se ocupă cu studiul mântuirii (salvării) omului.

Timpul tace și noi...trecem și cum trăim noi aşa unii mai cu prihană, alții fără de ea, unii indiferenți de cuvântul biblic, alții mai interesați cât de cât de cele spirituale, într-o zile după interminabilele discuții dintre mine și iubitul meu cumnat, unele din ele rodnice, altele pur și simplu suspendate pe bolta necunoașterii existențiale, unele rezolvând multe întrebări, altele ridicând și mai multe semne de întrebare, iar altele pur și simplu balsam pentru propria liniște sufletească...discuții din ciclul: sfidându-mă pe mine însumi...am primit o simplă provocare neintenționată ci pur și simplu pură coincidență...cumnatul notând aleatoriu un număr de 7 propoziții, unele purtând nuanță de întrebări, iar eu găsindu-le am simțit nevoia de a le analiza tocmai datorită coincidenței cifrei divine 7, iar chintesața numerologiei cât și simbolistica m-a atras și frapat în mod special luând totul ca pe un semn...nu aşa acționăm cu toții în această viață? Dacă ar fi fost șase poate ar fi fugit ca ăla de tămâie, dacă ar fi fost opt probabil nu ar fi fost tentat și nici provocat însă energia divină a șaptelui îmi suflă în ceafă ...Deci:

- 1 - RUGĂCIUNEA ESTE ARMA POCĂINȚEI!**
- 2 - INIMA SĂ FIE DE CARNE SĂ SE POATĂ PRELUCRA!**
- 3 - CUM POTI DEVEII UN OM AL RUGĂCIUNII?**
- 4 - CUM POTI DEVENI UN CREȘTIN ADEVĂRAT?**
- 5 - CUM POT SĂ-L AJUT PE ALTUL, SĂ DEVINĂ CREȘTIN?**
- 6 - CUM POT SĂ DEVIN UN OM IUBIT DE DUMNEZEU?**

7 - CUM POT SĂ AJUNG ÎN RAI?

– 1 –

RUGĂCIUNEA ESTE ARMA POCĂINȚEI

Sună cel puțin a slogan publicitar ceva de genul: „Reclama este sufletul comerțului!”

Credibil însă nu întru totul plauzibil, rugăciunea nu este și nu poate deveni o armă însă poate deveni un scut și putem modifica în „Rugăciunea este scutul pocăinței”. Contra tuturor așteptărilor rugăciunea doar alungă răul, dar nu îl ucide și nici extermină, ca atare rugăciunea nu este o arma ci doar un scut, o armură, o panoplie care te poate proteja de cel rău și ispите acestuia, rugăciunea poate crea protecție împotriva răului.

Iisus alungă demonii prin puterea cuvântului fiindcă diferența dintre ruga lui Iisus și a creștinilor este următoarea:

La Iisus rugăciunea este în cuvânt, astfel rugăciunea lui devinea cuvânt viu - căci el era puterea cuvântului, iar puterea cuvântului era el, la Hristos orice cuvânt se împlinește exact cum îl rostește,,au adus la el mulți demonizați și a scos duhurile cu cuvântul” Matei 8 - 16.... astfel doar le poruncea demonilor strigând: - Ieși! Iar demonii ieșeau.

La credincioșii de rând în schimb, cuvintele sunt în rugăciune, iar puterea rugăciunii nu constă în tăria lor cum mulți ar crede, ci în măiestria cuvintelor, astfel cuvintele sunt goale lipsite de esență puterii...

Rugăciunea în genere apare cel mai des în două ipostaze: rugăciunea de cerere cu multiple doleanțe nevoi și neajunsuri de natură umană și rugăciunea de mulțumire, în mare măsură în cazul răspunsului afirmativ la cerințe.

În mod cert însă rugăciunea este o stare de fapt...rugăciunea este străjerul clipei prezente, străjerul propriei cetățui, este lumina aprinsă din candela fecioarelor, este monologul continuu dintre tine și Dumnezeu, este puterea propriului scut și da, într-o oarecare măsură este singura armă din dotare, însă este o armă inofensivă de construire și zidire și nu o armă cu acțiune ofensivă și distrugere, aşadar concluzionând: rugăciunea ar trebui să se manifeste ca o prezență în Dumnezeu ca o zidire în El și nu ca un simplu monolog sau efectiv o listă lungă de cerințe, doleanțe și nevoi.

De ce? Deoarece pocăința nu este o armată în care să te înrolezi, iar arma din dotare să-ți fie rugăciunea, deși ca ucenic al lui Iisus te-ai putea socoti un soldat al oștirii sale....

Pocăința nu este...pocăința ești...iar dacă nu ești, nu există pocăință, am putea înlocui subtil cuvântul armă cu un cuvânt adiacent și anume: rugăciunea este „camouflajul” pocăinței și de ce nu și pocăința camouflajul rugăciuni deoarece scopul este unul singur - mântuirea sufletului și iată aspida și camouflajul sufletului devine mântuirea!

Dar pocăința nu este un simplu cult sau idee la care să aderi, pocăința este o cale, pocăința este un stil de viață, este stilul de viață plăcut Domnului Dumnezeu, pocăința nu este doar voia lui Dumnezeu, dar cu pocăința însăși te află în voia lui Dumnezeu, este Calea arătată de Iisus, este un itinerar parcurs și trăit de Iisus ... pocăința este cărarea strâmtă ce ne conduce în Împărăția cerurilor, este de asemenea drumul parcurs și de Pavel:

„Călcați pe urmele mele, întrucât și eu calc pe urmele lui Hristos.” - 1 Corinteni 11:1

Pocăința adevărată este ucenia în Iisus căci:

„Nu este ucenic mai presus de învățătorul său, dar orice ucenic desăvârșit va fi ca învățătorul său” - Luca 6.40

Așadar cum îți trăiești pocăința, doar prin credința în Iisus sau prin trăirea și împlinirea credinței în Iisus?

Te rezumi la o simplă credință și o simplă ucenie sau tinzi spre ucenia și credința desăvârșită?

Așadar rugăciunea este arma pocăinței doar atunci când pocăința devine arma rugăciunii - acestea două lucrează în ansamblu, simultan și nu separat...

De cele mai multe ori o rugăciune slabă aduce cu sine o pocăință slabă, căci rugăciunea pleacă din credință, iar dacă e slabă se creează un lanț indubitat al slăbiciunilor care au ca efect îndepărțarea de Evanghelia Împărăției cerurilor:

„După ce a fost închis Ioan, Iisus a venit în Galileea și propovăduia Evanghelia lui Dumnezeu. El zicea: „S-a împlinit vremea, și Împărăția lui Dumnezeu este aproape. Pocăiți-vă și credeți în Evanghelie.” Traducere: Cornilescu Marcu Cap. 1 Vers 14-15

Pocăiți-vă și credeți în Evanghelia Împărăției lui Dumnezeu.... așadar atenție la neatenție, Iisus spune clar... în Evanghelia Împărăției lui Dumnezeu, nu în Evangheliei care la ora la care prorocea Iisus, Evangeliile nici nu existau fiindcă nu erau încă scrise....aici este marea derută a credincioșilor de toate culorile creștine...

Cui prorocea Iisus?

Iudeilor.

Ce prorocea Iisus?

„Evanghelia Împărăției lui Dumnezeu!”

Ce curent s-a creat după venirea lui Iisus?

Curentul creștin - creștinismul!

Din și prin ce?

Până la apariția evangeliilor pe cale orală, din propovăduirea apostolilor și prin epistole scrise

Ce propovăduiau apostolii?

Pe Mesia fiul lui Dumnezeu Iisus Hristos și cele întâmpilate ulterior.

Așadar după apariția Bibliei... creștinii împărțiți în diferite culte, fiecare după crezul și aderarea personală au acceptat prin credință ce?!

Pe Iisus Hristos Mântuitorul ca Domn, însă care a fost de fapt misiunea Mântuitorului?

De propovăduire a Împărăției lui Dumnezeu!

Ce propovăduiesc astăzi aşa zișii creștini la amvoane, propovăduiesc cumva Evanghelia Împărăției lui Dumnezeu sau doar Evangeliile lui Matei, Marcu, Luca și Ioan cât și un botez urmat în preambul de o mântuire și expunând statistic atât faptele, lucrurile cât și cele întâmpilate în vremea lui Iisus, printr-o aşa zisă propovăduire bazată realmente și inclusiv pe credință:

„Si le-a zis: Mergeți în toată lumea și propovăduiți. Evangelia la toată făptura. Cel ce va crede și se va boteza se va mântui iar cel ce nu va crede se va osândi.” Marcu - Cap 16 vers 15 /16

Și atunci unde este:

„Si se va propovădui această Evanghelie a Împărăției în toată lumea spre mântuire la toate neamurile și atunci va veni sfârșitul.” Matei - Cap 24 vers. 14

Și atunci privind peste umăr la cei 2000 de ani de creștinism ce deducem, că bazele creștinismului au fost puse pe baza unei credințe și a unui botez în baza cui... a Evangeliilor, dar cine din plebea creștinilor de ieri de azi sau de mâine cunosc așadar doar pe baza botezului și a credinței Împărăția lui Dumnezeu?

Una e să te bați cu pumnul în piept susținându-ți credința pe baza cunoașterii celor patru evanghelii și a Bibliei și alta e să-ți susții credința prin cunoașterea și trăirea acestei credințe în direct, din prisma cunoașterii Evangheliei Împărăției lui Dumnezeu, nu putem confunda niciodată Evangelia cu Evangeliile și să spunem că Harul Duhului și al cunoașterii se află în ambele evanghelii... exemplificând altfel una este să-ți susții credința din afară spre interior adică o credință ce izvorăște din cunoașterea celor patru evanghelii ce lucrează la credința și mântuirea ta și alta este să-ți susții credința din interior spre exterior adică o credință ce izvorăște din cunoașterea directă a Împărăției cerurilor nu-i aşa această împărăție se află ascunsă în noi .

Dacă cele patru evanghelii au avut o continuitate a propovăduirii de 2000 doar prin credință e pentru că propovăduirea primei Evanghelii, cea a Împărăției lui Dumnezeu a fost subtil înlăturată din cauza necunoașterii acestei împărății decât prin credință, iar prin credință nu poți propovădui cunoașterea...doar prin cunoaștere poți propovădui cu înțelepciune și putere cunoașterea și apoi prin puterea cunoașterii poți manifesta puterea bobului de muștar din credință. Altfel e doar vorbărie goală și credință bazată pe vorbărie, iar dacă facem o analiză concretă:

Cine cunoștea Împărăția lui Dumnezeu?

Doar Iisus Hristos ca fiu al Dumnezeului veșnic!

Cine a mai cunoscut de la el pe parcursul celor 2000 de ani de creștinism Împărăția lui Dumnezeu?

Nimeni, fiindcă doar Iisus ca fiu a fost trimis din Împărăție spre mărturie ca noi să o cunoaștem...

Prin credință nu poți cunoaște necunoscutul, ci doar îl poți susține, credința susține, nu revelează și atunci avem 2000 de ani de creștinism dezbinat prin forme și culori din prisma crezurilor interpretative...

Dacă consideri totuși că rugăciunea este arma pocăinței, atunci caută ca această armă să fie o armă cu rază lungă de acțiune atât de lungă, încât ea să bată până la portile Împărăției lui Dumnezeu, iar zgromotul creat să atragă cu sine și alte suflete pe calea pocăinței...

Așa să ne ajute Dumnezeu

Athena 28.07.2023

– 2 –

INIMA SĂ FIE DE CARNE SĂ SE POATĂ PRELUCRA...

Pornind de la premiza că inima este sălașul iubirii, am putea deduce cum se manifestă iubirea. Când se face referire la inimă, cu siguranță nu se face referire la organul din trup numit inimă și care are o funcție specifică în organism. Faptul că arătăm după chipul și asemănarea lui Dumnezeu nu înseamnă că Dumnezeu din punct de vedere fizic arată ca noi, iar dacă este vorba despre corpul spiritual sau astral, despre vehicolul și scânteia divină numită suflet, cu siguranță nu-i cunoaștem nici forma, nici chipul, nici construcția, nici modul de funcționalitate...în genere iubirea nu locuiește în trup ci în suflet, dar de iubire se poate bucura în egală măsură atât trupul cât și sufletul cu o simplă condiție: să nu scăpăm de sub control anumite limite trupești care de

la un punct ne sunt permise, dar nu ne sunt de folos... căci dacă scăpăm inima de sub controlul sufletesc și intră sub cel trupesc atunci putem vedea:

„Căci din inima ies: gânduri rele, ucideri, adultere, desfrâncări, furtișaguri, mărturii mincinoase, hule.”

„Căci din inimă ies gândurile rele, uciderile, preacurviile, curviile, furtișagurile, mărturiile mincinoase, hulele.” Matei, Capitolul 15:19

Așadar deși pare greu de acceptat există o dualitate continuă între minte și inimă... una dorește să dețină controlul, iar cealaltă supremația. Această competiție neloială atrage cu sine și o dezbinare între trup și suflet, astfel atâtă timp cât nu există un singur pupitru de control, atâtă timp cât dualitatea nu este eliminată, prelucrarea trupească a cărnii din punct de vedere mental și crezual poate fi foarte simplu coruptă și manipulată contrar tuturor afirmațiilor...dacă crezul se află în minte totul poate foarte ușor căpăta o formă pseudoreală de acceptare și aderare, dar și adorare și de împăcare cu cerințele trupului, însă, la fel cum, dacă rugăciunile sunt doar la nivel mental ele devin un fel de obișnuință, ori ritual, cu vorbe reci și seci care nu pleacă din inimă...doar inima trăiește rugăciunea - mintea doar o rostește, o cuvântă papagalicește, la fel poate fi și iubirea, una mentală, formală, rece și de fond...

Iubirea mentală și rugăciunea mentală sunt lipsite de esență divină e ca și cum am avea un sămbure sec, fără de miez (doar coaja goală) pe care plantându-l, îl udăm, aşteptând să crească ceea ce nu se va întâmpla niciodată...oricât l-am uda.

De aceea se spune că adevarata rugăciune este aceea în care mintea coboară în inimă... fiindcă doar cu inima poți descoperi calea evoluției spirituale și pe Dumnezeu...e ca și cum ai spune: trebuie să vezi cu inima și să simți cu ochii doar aşa sunt:

„Fericiti cei curați cu inima, că aceia vor vedea pe Dumnezeu.”

„Fericie de cei cu inima curată, căci ei vor vedea pe Dumnezeu.” Matei, Capitolul 5:8

Lupta internă dintre minte și inimă este o luptă continuă și crâncenă până ce se obține supremația... în paralel cu o luptă de influențe externe care contribuie în mod direct la rezultatul bătăliei interne, iar balanța de cele mai multe ori înclină spre mediul influent și influențabil. Cine nu se cunoaște pe sine însuși nu poate cunoaște lumea... cine nu se iubește pe sine însuși nu poate iubi lumea...

Una e să te schimbi și preschimbi aderând din convingere internă și alta e să te schimbi și preschimbi din convingere externă, aceea nu e preschimbare a inimii și minții ci manipulare a inimii și minții...Astfel de cele mai multe ori în plan fizic lucrarea se vede cu ochiul liber:

„Căci unde este comoara ta, acolo va fi și inima ta.”

„Pentru că unde este comoara voastră, acolo va fi și inima voastră.” Matei, Capitolul 6:21

De cele mai multe ori aşa zisa preschimbare atât a minții cât și inimii are loc într-un timp record și cu minum de efort, deoarece atât mintea cât și inima, supuse schimbării, sunt atât de mici încât e suficientă o simplă informație, iar efectul de turmă intră instantaneu în acțiune și funcțiune.... Altfel stau lucrurile când vine vorba despre o minte fără limite și o inimă mare care diseacă atât informația cât și trăirile în n secțiuni și scanează totul din prisma adevărului intern, iar dacă informația nu umple nici inima și nici nu e compatibilă cu mintea, nu se produce nici o schimbare și nici o preschimbare...

Lucrarea lui Iisus este complexă deoarece acolo are loc o alchimie a sufletului... acel botez cu apă nu este un simplu botez, ci este moarte și viață, este naștere și renaștere, este înnoirea și lepădarea vechiului, este o naștere din nou, este o nouă persoană purificată în focul divin, în duh și har, iar cine este purificat în duh și har nu mai are în el dualitate, aceasta dispare fiindcă nașterea din nou aduce cu sine o inimă nouă o inimă ca de copil, o inimă inocentă, iar în inocență nu există decât puritate, odihnă și liniște divină, armonie sufletească și iubire celestă astfel ne spune Iisus:

„Luati jugul meu asupra voastră și învătați-vă de la mine, că sunt blând și smerit cu inima și veți găsi odihnă sufletelor voastre.”

„Luati jugul Meu asupra voastră și învătați de la Mine, căci Eu sunt blând și smerit cu inima; și veți găsi odihnă pentru sufletele voastre” Matei, Capitolul 11:29

De multe ori tindem să credem că încleștarea sau împietrirea inimii este principalul factor și obstacol în modelarea și schimbarea cuiva:

„Dar, cu împietrirea inimii tale, care nu vrea să se pocăiască, îți aduni o comoară de mânie pentru ziua mâniei și a arătării dreptei judecăți a lui Dumnezeu, care va răsplăti fiecăruia după faptele lui. Și anume va da viață veșnică celor ce, prin stăruința în bine, caută slava, cinstea și nemurirea, și va da mânie și urgie celor ce, din duh de gâlceavă, se împotrivesc adevărului și ascultă de nelegiuire. Necaz și strâmtorare vor veni peste orice suflet omenesc care face răul: întâi peste iudeu, apoi peste grec. Slavă, cinste și pace vor veni însă peste oricine face binele: întâi peste iudeu, apoi peste grec.” Romani 2:5-10 Cornilescu - 1924

Din spusele Apostolului Pavel nu pot primi confirmarea fiindcă ea vine la pachet cu o anumită ipostază inedită creată atunci la începuturile creștinismului, pe când ei, neamuri fiind, iar cei care aderau credeau și se botezau se numeau simplu: creștini întru Christos după numele lui Hristos!

Era simplu, era usor, era ideal atunci, era și exista pământ fertil în sufletele „neamurilor” unde Pavel putea să-și cultive creștinismul prin propovăduire...

Dar ce facem azi, ce facem acum...acum când aşa numiții creștini sunt divizați și împărțiți deja pe parcursul celor 2000 de ani de creștinism în zeci de culte, biserici și forme de credință toate

plecând de la același Pavel și toate plecând de la același Iisus... și toate plecând de la aceleași Evanghelii. Ei, vedeti, dar ce spuneam la început... atâtă timp cât Evanghelia Împărătiei lui Dumnezeu a rămas nepropovăduită cu putere și cunoaștere cum făcea Iisus... dar nu doar propovăduită prin pilde dar și prin minuni aferente puterii acestei Împărății cerești cum făcea Iisus, pe parcurs încet, încet și pe nesimțite au început a împărți evangeliile după bunul lor plac adăugând sau scoțând din ele după înțelegerea și priceperea lor, ce oare a făcut însă ca biserică creștină să se fărâmițeze și să se împartă în drumul ei către Împărăția cerurilor dacă nu aceasta... încleștarea inimilor.

Nu ne spune nimeni că atunci când liderii creștini stau la mesele sinodale toate lucrurile decurg zahăr miere, iar rupturile produse sunt însăși efectul neînțelegerilor în anumite puncte și supunete ale liderilor spirituali ale tuturor timpurilor, atunci te întrebi, noua pătură creată de căturari și farisei ce cale urmează... a harului – nu s-ar spune, a charismei – nici atât, probabil doar a interesului lor personal de grup și cult și nu a creștinismului per total și în ansamblu...

Traseul și fărâmițarea creștinismului în starea lui actuală se datorează acelor creatori de legi și păstrători de dogme creștine care chipurile au dat tonul șiisonul la gâlcevi și schizme unor noi orientări creștine ..

Dacă eu acum ar fi să dau ascultare și crezare ar trebui să merg direct la sursă, faptul că m-am născut într-un cult creștin numit el creștin ortodox nu este nici meritul meu nici alegerea mea, faptul că am fost crescut într-o anumită credință, la fel, nu a fost alegerea mea și nici problema mea ci efectiv efectul hazardului existențial... abia când am început să mă ridic în picioare, am început să bat în ușa propriei creștinătății căutând răspunsuri, am început a-mi căuta calea cerând răspunsuri vizavi de credința moștenită... cum răspunsurile nu doar că întârziau să vină dar tot aşteptând, ele au uitat să mai vină, fiindcă nimeni nu era interesat să le ofere și cel mai important... nimeni nu le deținea, astfel am urmat ceea ce Pavel a spus: „*Credința pe care o ai să o ai pentru tine însuți*” astfel înarmat doar cu credința mi-am luat bocceaua de creștin singuratic și mi-am continuat drumul, nu căutând în stânga sau dreapta spre alte culte căci ceea ce nu-ți oferă unul, nu-ți oferă niciunul și fiindcă depășisem nivelul de a crede ca alții ajunsesem la a crede ca mine.

„Nu cred ceea ce cred, fiindcă alții cred, ci cred fiindcă nu cred în ceea ce alții cred!”

... doar că pe acest drum singuratic strâmt și anevoios singurul tovarăș al vietii mele este Dumnezeu însusi și până la Dumnezeu însuși nu sunt decât eu însuși în cuget simțire și în gând...

Fericie de tine ortodoxule că te mulțumești cu credința ta, ce fericie de tine catolicule că-ți este suficientă credința și ce bucurie pe tine neoprotestantule și evangelistule că vă împărțiți între voi mulțumiți atât credința cât și mântuirea, iar eu stau într-un colț și privesc tot acest tablou creștin în care toți își defilează credința într-o paradă impozantă pe un podium imaginar

creștin... cum dar aş putea fi mulțumit ca tine, când ca tine mulțumit am fost și am decis că de fapt aceea nu este și nu a fost niciodată mulțumirea mea personală ci a comunității de care aparțineam și în care mă născusem, iar dacă eu nu sunt mulțumit, cum dar ar putea fi comunitatea... când o verigă se rupe din lanț acesta devine nu doar slab dar inutil și inutilizabil... Toate aceste culte nu fac decât să se perpetueze pe ele nu pe tine, pe ele prin tine și nu pe tine prin ele... când am decis să ridic crucea și să-l urmez pe Iisus ceilalți au strigat hei picioare ce faci lasă crucea jos e a noastră a tuturor, dar eu nu simteam aceasta nu-l simteam pe „al nostrum” și nu simteam deloc crucea, cum dar aş putea purta ceva ce nu simt și ce, și a cui Golgotă urcam când de fapt nimici nici nu ducea nimic nici nu urca nimic, ci se mergea ușor și agale la pas, la vale... pe aleea tradițiilor și dogmelor moștenite.

Faptul că mulțumirea multora este la cote maxime este pentru că Dumnezeu a rărit harul și fără har credința atinge paroxismul rămânând însă acolo, când cu har trebuia să atingă cunoașterea... vi se pare atinsă cunoașterea?

Și acum dați-mi voie să vă întreb: cine are inima împietrită și cine are credința împietrită, cine are credința liberă și cine are inima liberă, cine stă cu mătura la ușa deschisă a propriului altar măturând și curățind altarul în aşteptarea oaspeților, aşteptând în ușa altarului, și cine consideră că e curat, și nu se mai îngrijește de altarul propriu, ci de cel al unei simple clădiri numită biserică?

Căci nu știu atunci cine e în clopot, cine e rece și cine e căldicel dintre toți creștinii debusolați la propriu și în propria lor credință aşa zis busolată: „Știu faptele tale: că nu ești nici rece, nici în clopot. O, dacă ai fi rece sau în clopot! Dar, fiindcă ești căldicel, nici rece, nici în clopot, am să te vărs din gura Mea. Apocalipsa 3:15-16

Cum de altfel nu ai nici măcar certitudinea sau validarea până în ultima clipă atunci și nici atunci că ceea ce crezi și calea pe care o umezi este cea adevărată: „21 Nu oricine-Mi zice: «Doamne, Doamne!» va intra în Împărația Cerurilor, ci doar acela care face voia Tatălui Meu, Care este în ceruri. 22 Mulți îmi vor zice în ziua aceea: «Doamne, Doamne, n-am profetit noi în Numele Tău? N-am scos noi demoni în Numele Tău? N-am făcut noi multe minuni în Numele Tău?» 23 Atunci le voi spune limpede: «Niciodată nu v-am cunoscut! Plecați de la Mine, voi, cei ce săvârșiți fărădelegea!»”

Revenind la ideea că inima să fie de carne să poată fi prelucrată...desigur idea nu este concepută pe prelucrarea inimii biologice, o inimă biologică nu poate fi prelucrată anatomic nici funcțiile acesteia nu pot fi nici înlocuite, nici prelucrate, nici schimbate ... referirea se face cu aducere aminte la cuvintele lui Iisus când îi răspunde lui Nicodim: „ce e este născut din carne este carne și ce este născut din Duh este duh.” - Inima trupului este din carne, însă inima sufletului este din lumină și duh al luminii, această „inimă” trebuie prelucrată, acum, drumul necunoscut al felului în care funcționează această inimă în trupul nostru și de felul în care ne

lăsăm influențati ne ridică, elevează și înalță sufletul sau ne coboară vibrația acestuia spre forme joase de exprimare, trăire sau simțire...

Astfel cu fiecare jignire pe care o aduci altuia, ea este recepționată de fiecare celulă a corpului tău, ca o lovitură de ciocan (chimic). Nu mai da în tine! Căci tot lovindu-te, inconștient, te întrebi apoi: cum m-am îmbolnăvit?

CUM?

Atitudinile (gândurile) noastre, conștiente sau inconștiante sunt cele care ne activează rețelele nervoase, conducând la declansarea substanțelor chimice din hipotalamus, în vederea transmiterii unui semnal către celulă sub formă unei peptide (neurotransmițator) care activează ADN-ul pentru a exprima genele, în vederea producerii proteinelor. Manifestarea vieții înseamnă manifestarea proteinelor. Exprimarea proteinelor este exprimarea sănătății. Noi dăm ordinele prin ceea ce gândim la fabricarea substanțelor chimice (peptidelor). Dacă noi avem tot timpul acțiuni jignitoare, temătoare sau furioase, atunci dăm comenzi peptidelor care instruiesc celula și activează ADN-ul să producă proteine de slabă calitate. ADN-ul începe să funcționeze defectuos. Dacă celulele primesc aceleași comenzi chimice de la aceleași stări psihemoționale negative, genele încep să se uzeze. Dacă ADN-ul este folosit excesiv (adică nu creăm nimic nou pozitiv - gânduri), celulele încep să fabrice proteine „mai ieftine” - de slabă calitate din ADN-ul de care dispun. Când fabricăm proteine mai „ieftine” organismul începe să se manifeste printr-o stare de slăbiciune. Procesul de îmbătrânire este rezultatul unei producții necorespunzătoare de proteine. Dacă gândești în fiecare zi la fel, fii convins că substanțele chimice vor uza ADN-ul celulei și vor începe să producă proteine modificate - ADN-ul celulei va începe să funcționeze defectuos. Știți zicala,, **CÂND ÎL ATACI ȘI JUDECI PE ALTUL, DE FAPT TE JUDECI PE TINE**” – Nu judeca, să nu fii judecat – este de fapt reculul unei avertizări de genul: Nu distringe, spre a nu fi distrus! De fapt, ne facem rău ADN-ul nostru prin substanțele produse în urma gândurilor de judecată.

Așadar toată fabrica numită trup în care locuiește sufletul este mereu într-o lucrare extrem de complicată și există o fuziune extraordinară între trup cu toate necesitățile, lipsurile abuzurile ori abstenențele impuse ori pur și simplu inconștient accesate fără un echilibru interior și un suflet care încearcă să răzbată printre toate aceste avatare trupești ... puntea de legătură, după cum spuneam mai sus, vine de la pupitrul de control - mintea, prin gânduri... acum după cum cu toții știm, pe acest tărâm al minții terenul minat în care gândurile explodează fie prin format imprimat subtil sau nu prin manipulare, fie prin lipsa filtrelor numite rațiune sau logică, iar odată format gândul, el, este trimis și transmis inimii, organul executor, ce dă înveliș gândului acționând prin ceea ce numim sentimente, într-un limbaj inadecvat am putea spune, căci gândurile din minte se îmbracă în inimă prin sentimente, iar consecințele acțiunilor acestora sunt suportate de trup în cea mai mare măsură, ar sufletul este cel care într-un final face nota de plată. Încercând o explicație în alt format sau limbaj aş spune că tot ceea ce ni se întâmplă este

orchestrat de SINELE NOSTRU SUPERIOR, adică de o Versiune a noastră mult mai înaltă vibrațional. Sinele nostru Superior știe totul despre noi, știe de ce am venit pe Pământ în această viață umană, știe ce lecții ne-am propus să învățăm în această viață umană. Noi am venit pe Pământ pentru că aici puteam avea parte de experiențe pe care nu le putem găsi în altă parte, pe alte planete; planeta Pământ este o școală mai deosebită, care ne ajută să evoluăm foarte mult ca suflete.

Pe planeta Pământ ceea ce pui în circulație - dai se va întoarce la tine - în viața ta. Dacă ceea ce pui în circulație sunt energii de vibrație înaltă, ceea ce vei primi sunt energii de vibrație înaltă; dacă ceea ce pui în circulație sunt energii de vibrație joasă, ceea ce vei atrage sunt energii de vibrație joasă. Dacă îi ajuti pe alții, dacă te concentrezi pe a deveni o Versiune mai Bună a ta, dacă servești Binele comun, atunci vei avea parte de același gen de energii în viața ta. Dacă înțelegi că tot ce ți se întâmplă este o lecție și te ajută să evoluezi, nu te vei mai simți o victimă (a altor persoane, a unor instituții, a sorții), ci vei căuta lecția din fiecare situație dificilă/ criză cu care te confrunți și vei învăța acea lecție, astfel încât să nu fie nevoie să repeți iar și iar aceleași situații (același scenariu), până când înveți lecția. Atunci când noi opunem rezistență unei situații dificile, când ne luptăm cu ea, acel tip situație va reveni peste ceva timp și va fi și mai dură, până când vedem lecția din ceea ce ni se întâmplă și o învățăm. De aceea este spre Binele nostru să conștientizăm că fiecare situație dificilă prin care trecem ne predă o lecție și să învățăm acea lecție, ca să nu fie necesar să „repetăm clasa”.

De asemenea, este important să înțelegem că acele situații sunt orchestrate de Sinele nostru Superior ca să ne ajute să ne învățăm lecția și să evoluăm, nu sunt o „pedeapsă” pentru că am fost „răi”. Sinele nostru Superior ne iubește necondiționat și nu face decât să ne furnizeze contextele adecvate pentru ca noi să învățăm lecțiile pe care sufletul nostru le-a ales înainte de a veni pe Pământ. Dacă noi nu conștientizăm acest lucru, dacă nu suntem dedicați propriei creșteri, dacă nu suntem dispuși să ne facem munca interioară, dacă nu suntem dispuși să învățăm din ceea ce ni se întâmplă, noi percepem aceste lecții ca pe niște „poveri”/ „nenorociri”/ „pedepse de la Dumnezeu”...

Aș putea însă spune fără să divaghez că inima nu trebuie să fie de carne pentru a fi prelucrată ci de aur și din aur pentru a fi lustruită vă amintiți expresia „inimă de aur” ei bine pietrele nu sunt aruncate decât în inimile încărcate cu fapte de aur asemeni copacilor încărcați cu fructe de aur, este doar o analogie la tot ceea ce trăim. Noi toți am ales viața aici pe pământ la această întrupare, ce ne diferențiază pe noi ca oameni, ca suflete? Oooo, muuulte sunt diferențele, dar la prima vedere aş puncta ceea ce pare important în aceste vremuri când segregarea nu mai este un concept ci o realitate. Mulți spun că cei 1% au reușit să ne dezbină, nimic mai fals, noi ne separăm, ne îndepărțăm .Cum? Simplu:

- conform principiilor noastre,
- conform nivelului de conștientă și conștiință,

pentru că aceste două concepte despre principii și conștiență, sunt cele care determină segregarea, nu ei, ei doar au apăsat butonul resetării Planetei noastre.

Cei care s-au ocupat de dezvoltarea spirituală a sufletului, prin înțelegere a sensului vieții, prin acceptare a tot ceea ce a fost, este și va fi, ei sunt cei ce vor încasa „pietrele” celor care s-au dezvoltat pe orizontală. Dezvoltarea pe orizontală a generat un atașament de viața pământeană, pentru 3/4 dintre sufletele intrupate pe PĂMÂNT. Astfel ei hrănuindu-și fricile și frica primordială cea de moarte, așa vor alege depărțarea și segregarea de cei care au ales invers proporțional nevoilor lor, respectiv dezvoltarea pe verticală, calea cunoașterii și evoluției sufletului intrupat și a spiritului înalt. Cei care au ales dezvoltarea pe verticală îl vor mărturisi pe DUMNEZEU și vor urma calea fiului său IISUS, pentru că fără de DUMNEZEU eu nu mai văd viață și fără întoarcerea la DUMNEZEU nu prea mai avem nicio șansă. Cei care au ales să se dezvolte pe orizontală, vor alege din frica de-a nu-și pierde viață și se vor hrăni cu iluzia eternității pământene în locul celei celeste. NU ei (globaliștii & iluminati, demonii, arhonii) ne-au dezbinat, noi ne dezbinăm, ne separăm urmând nivelul conștiinței și conștienței proprii. Ei, globaliștii, demonii, arhonii, au controlat în proporție de 60% din ceea ce noi numim Matricea dimensiunii 3D, un egregor format din forme-gând, programe mentale și sisteme de credință, așa au reușit să domine mintile ușor de controlat, prin păcălirea Liberului Arbitru cu tehnologii psionice psihotronice și psihologice precum și programe de inteligență artificială.

Acești „îngeri degenerați” sau „căzuți”, fac parte din Creație, deci îngăduiți. Ei și-au pierdut „Scânteia Divină” și au rămas blocați în densitățile joase ale dimensiunii 3D, și sunt entități destrurate, nu stăpânesc bine planul material, dar cunosc foarte bine planurile subtile, pe cel mental, astral și eteric, de unde pot influența direct oamenii. Aceștia nu se pot intrupa prin naștere, dar pot locui în corp fizic prin posesiune, sunt ca niște ființe inorganice. Sunt conștiințe parazitare, întunecate și se hrănesc cu fluidele eterice emanate în aură în timpul stărilor emoționale de frecvență joasă. Adică orice suferință a ta, devine hrana lor, orice gând de judecată și ură pe care îl conții, reprezintă contribuția ta la viață, prezența și activitatea lor pe planetă. Ei se atașează prin chakra plexului solar, acolo unde unii își hrănesc ego-ul, chakră numită și Poarta de Contact și, un loc mai puțin cunoscut, prin chakra din spatele cefei, Poarta Viselor. Cine a văzut filmul Matrix, dacă își amintește secvențele respective poate confirma. Odată ce au creat stringul de legătură se târăsc pe dedesubtul straturilor din aură, exact ca niște paraziți, către restul chakrelor, de unde influențează nivelul cognitiv și percepția, creând iluzii paranoice, gânduri de suicid, grandomanie, dependențe și chiar distorsiuni ale conexiunii cu DUMNEZEU. Si credeți-mă că greu tare te eliberez de ei, doar prin credință pură și reconectare cu propriul suflet, te mai poți salva, și de regulă nu funcționează de unul singur. Cei inițiați te pot ghida, ajuta. Ei exploatează la maxim umbrele psihismului uman, mai exact, toate aspectele umane distructive, urâte, neplăcute, care rămân nealchimizate de către Lumina noastră interioară. Această Umbră Colectivă formată din toate aspectele noastre inconștiente aruncate

sub preș de mii de ani, a fost exploatață și transformată de către aceștia într-o adevărată „anomalie colectivă”, din care reies cele mai abominabile comportamente umane.

Acești demoni urăsc orice conține o vibrație înaltă, elevată spiritual, și toată gama de trăiri superioare elevate sufletești, ca iubirea sinceră, afectivitate, bucurie, eros și în general o aură cât mai mare și coerentă. Orice frecvență spirituală înaltă îi sufocă, pentru că este un alt mediu de supraviețuire, unul complet diferit, ca și cum un pește e forțat să trăiască pe uscat. Cu cât aveți o aură mai mare, mai coerentă și mai curată, cu atât mai repede scăpați de orice formă de parazitism subtil. Ei sunt incapabili de a simți ceva, nu au gama emoțiilor de vibrație înaltă, nu simt empatia, compasiunea sau iubirea, nu au cum să le trăiască și nici să le primească sau accepte. Imaginează-ți o pânză de păianjen aruncată peste omenire, iar în mijlocul ei stă un păianjen, un tartor care își manifestă puterea sa magică asupra omenirii, sufletele prinse în această plasă, devin o substanță energetică pentru acest păianjen tartor, în timp ce sufletele neliniștite devin hrana pentru demoni. Prin toate plăcerile și slăbiciunile omului, acesta este controlat, cea mai mare putere o au asupra energiei sexuale, aşa că dacă te raportezi la a face sex ca un animal, exact pe această „plăcere” animalică și lipsită de iubire, ești manipulat și controlat. Tot așa este în cazul tuturor slăbiciunilor sau umbrelor psihismului, prin acele energii ești controlat, ei creează o autostradă între ei și chakra corespondentă emoției sau slăbiciunii tale, prin care ești controlat și stors de energie.

Acestea fiind spuse, tot ce vă pot recomanda este să vă vindecați sufletele, și nu ezitați să cereți ajutor, treaba este cât se poate de serioasă, este despre viața noastră sau moartea noastră aici pe planeta parazitată. Ca să ajungi la lumină, să manifești din ea iubirea necondiționată, este mult de lucru, dar începe de undeva... începe din inima ta. Și pregătește-ți inima în așa manieră încât, când aceștia vin ca furii fără de veste cu sacul la pomul lăudat, pomul tău să nu aibă fructele dorite de ei, ci menține-ți inima înflorită vesnic, înflorită cu flori de aur și aceste flori să împăraștie o mireasmă îmbătătoare a iubirii și luminii din tine de care, cei vicleni fug, căci furii caută doar rodul energiei fricii tale cât și alte energii menționate mai sus, dacă totul ar fi doar alb ce bine ar fi, dacă totul ar fi doar negru ce rău ar fi însă totul este alb – negru, iar noi albul abia-l percepem din mrejele negrului, cât despre negru... trăim învăluitori de întunericul necunoașterii și suntem extrem de expuși, de firavi și singuri abandonati se pare în neantul existențial, iar acum și în cel informațional... de ce te agăți, de ce te prinzi, pe ce te bazezi, care e planul salvării, ce știi din ce crezi și ce cunoști din ceea ce știi și apropos cum îți este inima?

CUM POȚI DEVENI UN OM AL RUGĂCIUNII?

Pe ordinea de zi în cotidianul obișnuit al maselor rugăciunea reprezintă labirintul speranței...

Nu cred că sunt omul potrivit a vorbi despre rugăciune sau mai ales despre rugăciunea obișnuită și arhicunoscută cea preț de câteva minute, în care-ți arunci doleanțele unui Zeu din ceruri celui căruia și în care-ți pui toată nădejdea speranța și ajutorul - cel puțin aşa funcționează în linii mari mecanismul rugăciunii, în linii mici rugăciunea nu e doar o cerere, sau o formă de mulțumire, nu sunt doar cuvinte ci este o stare, acea stare de veghe în care trebuie să cunoaștem căci cuvintele unei rugăciuni adevărate „sunt vii” orice cuvânt rostit prință – împlinește.

Acesta este moștenirea „facerii” universale: „La început a fost Cuvântul și Cuvântul era la Dumnezeu și Dumnezeu era Cuvântul” importanța cuvintelor și a vibrațiilor acestora este colosală căci: „Nu este păcat ce intră în gură, ci ceea ce iese din gură” cu aceeași gură binecuvântăm și tot cu aceeași gură blestemăm, diferența este de nivelul vibrațional al cuvintelor, unele sunt încărcate pozitiv, constructiv, elevat altele negativ, distructiv, decăzut ...

Rugăciunea în genere este starea în care mintea se conectează la filtrul divin în care are loc un proces de curățire internă a gândurilor și o aliniere a energiilor interioare cu cele exterioare o fuziune a nivelelor energetice. Așa ar trebui normal să funcționeze o rugă aprinsă, în care cuvintele rugii devin vibrații vii ... altfel e doar un ritual papagalicesc și nimic mai mult... aşadar un om al rugăciunii nu poți deveni decât atunci când te identifici cu rugăciunea însăși și devii una cu rugă, te contopești cu ea și nu devii doar ... furnizorul, papagalul verbal, ce turuie fără sens cuvinte moarte ce nu se conectează cu sufletul și nu pleacă din el... astfel nu te rugă cu mintea ci cu inima, aprinde-ți rugă aprinzând cuvintele din inima, acele cuvinte sunt vii, pe când cele din minte sunt moarte ce nu iau decât forma unui simplu ritual numit rugăciune, iar pentru rugăciune nu ne trebuie un timp anume numit timp de rugăciune, acela este programul călugărilor și ascetilor al celor ce îndrăgesc programele și programările ei cu aşa ceva se ocupă, aceasta este meseria lor... tu însă nu ai nevoie de aşa ceva... rugăciunea pentru tine și mai ales o rugăciune adevărată este una spontană atunci când starea respectivă devine de împărtășire conștientă și anume: fă-ți din simplul fapt de a mirosi o floare o rugăciune, din a privi un răsărit o rugăciune, din a bea apă o rugăciune, din a respira aerul o rugăciune... și în final din a trăi o rugăciune fiindcă toate acestea sunt oferite de Dumnezeu prin lucrarea sa în natură, în viață, în existență este momentul în care îți trăiești conștient existența împărțind cu Dumnezeu și natură clipa trăirii, mulțumind în mod instant și constant pentru floare, asfințit, apă, aer pentru tot ceea ce ești, pentru tot ceea ce te înconjoară, pentru propria existență împărțită și împărtășită în mod viu conștient, trăabil - aceasta este adevărata rugăciune și nu aceea pe care o practici într-o clădire specifică construită pe care greșit ai numit-o biserică fiincă Iisus o numește „casă de

rugăciune” și orice ai bolborosi acolo la ieșirea din acea clădire tu devii inconștient și paralel de toată lucrarea lui Dumnezeu devii absent la manifestarea acestei lucrări și indiferent la participarea directă prin conectarea ta în mod life la viață... nu... ție îți plac tiparele, învățaturile, ritualurile, casele de rugăciune într-un cuvânt lucrările oamenilor și nu alegi în mod direct să trăiești Viața ca fiind lucrarea directă a lui Dumnezeu în propria ta viață, căci viața ta este lucrarea directă a lui Dumnezeu, iar viața ta este și poate deveni instant o rugă, viața ta însăși este o rugăciune și astfel conștientizând aceasta nu tu trebuie să devii un om al rugăciunii în viață, ci rugăciunea trebuie să devină modul tău de viață căci viața însăși este o rugă...

Dacă faci un ocol considerabil în jurul vieții monahale și mai ales dacă treci zidurile mănăstirilor, în incinta acestora e musai ca învățaturile să fie cu priză la publicul mirean, acolo, unde cel numit diavol, satana, nichiduță plus încă nouăzeci și nouă de încă pe atâtea denumiri, are treabă la greu și abundă în povestirile acestora, atât cu mireanul de rând, cât și cu rasa monahală, astfel de povești cu tâlcuri speciale pot fi găsite pretutindeni în religia ortodoxă și nu numai, cel puțin călugării monahi ortodocși doar fac aluzie la diavol în poveștile lor, pe când, cei catolici merg un nivel mai sus ei deja fac exorcizari de zile mari...cu efect hollywoodian.

Dar revenind la cei din ținutul mănăstirilor românești aflăm istorioare duhovnicești de genul relatat mai jos:

„Ce cuvânt nu suportă diavolul să audă niciodată și care îl tulbură rău de tot? Azi-noapte am deschis o carte, deși mă culcasem decis ca să nu mai citesc. După miezul nopții mi-am zis: Totuși, hai să deschid cartea asta, numai două pagini să citesc. Și m-am pomenit că s-a făcut ora 7 dimineața. De două-trei nopți citesc dintr-o carte celebră, unde scrie cum unei femei credincioase i-a murit copilașul, iar femeia era disperată și plânghea. Și a trecut pe acolo o femeie desfrânată, care a văzut-o pe mama aceea și i s-a făcut milă de ea când a văzut-o cum suferea. Și a început să se roage: „Doamne, tu știi cât îs de păcătoasă, dar te rog, de data aceasta să mă asculti, cel puțin o dată ascultă-mă și pe mine: învie copilul acestei femei!” Iar copilul a înviat. Iată, deci, că rugăciunile făcute pentru alții, dacă sunt spuse cu pocăință și cu dragoste, ajung la tronul lui Dumnezeu, indiferent de ce păcate am făcut. Uneori ne rugăm, dar nu vedem rezultatul. Spune apostolul Iacob: „Cereți și nu primiți, pentru că cereți rău, ca voi să risipiți în plăceri” (Iac. 4, 3). Uneori cerem ceea ce este în dauna noastră sau a semenilor noștri, și Dumnezeu nu ne ascultă, aşa cum un tată nu-și ascultă copilul care îi cere: „Tată, dă-mi să mă joc cu șarpele ăsta”.

Cât despre rugăciunea inimii, m-au întrebat și niște mari învățăți din America, în urmă cu doi ani. Și le-am răspuns: „Părintele Cleopa a fost întrebat și el: Vorbiți-ne despre Rugăciunea lui Iisus. Ce-a răspuns Cleopa? Eu nu știu ce-i aia”. Rugăciunea neîncetată nu este o lucrare prea ușoară. Dar fiecare o poate face la măsura lui și este bine ca toți creștinii să încerce să spună rugăciunea minții. Există o rânduială, dar eu nu merg la rânduială. Le-am spus și celor din America și vă spun și vouă: întotdeauna când pomenim numele lui Iisus, fug toți dracii, pentru

că demonii se cutremură când aud numele Domnului Iisus Hristos. Poate că întreaga rugăciune – „*Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluiește-mă pe mine păcătosul*” – e mai dificilă. Poți să zici doar: „*Iisuse, măntuiește-mă pe mine, păcătosul*”. Sau cum se spune în Acatist: „*Iisuse, Fiul lui Dumnezeu, miluiește-mă*”. Satana e de acord ca să zici aproape orice cuvânt, dar „miluiește-mă” el nu suportă să audă niciodată. Într-o mănăstire, unde era program foarte precis, la miezul nopții se trăgeau clopotele pentru Miezonoptică. Dar, de câteva ori, înainte de miezul nopții cu o oră, începeau clopotele să sune. Și era o gâlceavă. Ieșeau călugării de la chilii să meargă la Miezonoptică, dar biserică era închisă. Și atunci îl certau pe clopotar:

– Măi, de ce-ai sunat mai repede?

– Dar eu n-am sunat!

– Nu ai tras tu clopotele!?

Și atunci, un cuvios, un frate curat și curajos, și-a zis în gând: „Lasă că văd eu ce se întâmplă!” Și s-a ascuns undeva, în clopotniță. A stat acolo pîtit. Cu o oră înainte de miezul nopții, au început iarăși clopotele să sune. Și-a ieșit fratele și a spus celui care trăgea clopotele: „În numele lui Dumnezeu, al lui Iisus Hristos, îți poruncesc ție, duhule necurat, să rămîni pe loc!” Și, deodată, au încetat clopotele; era satana care încurca treburile. Atunci părintele i-a zis diavolului: „Nu-ți dau voie să pleci de aici, până ce nu cântă și tu Sfinte Dumnezeule”. Și a început să cânte demonul, că satana a rămas cu vocea aceea de înger, nu a pierdut-o. Cânta satana, încât clocoteau toți munții, aşa de puternic cânta: „Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte”, iar apoi se oprea. „Termină cântarea!”, îl îndemna călugărul. Și iar începea: „Sfinte Dumnezelul, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte”. Iar se oprea. A treia oară la fel. Pentru că nu voia nicidecum să zică „miluiește-ne pe noi”. Asta nu voia să zică satana. Nu voia să-I ceară lui Dumnezeu ca să-l miluiască. Și, atunci, a început diavolul să-l roage pe călugăr: „Dă-mi drumul, că vine ziua și mă prinde aici”. E o istorioară cu un mare înțeles. Rugăciunea inimii, deci, este pomenirea numelui lui Iisus Hristos. Pomenind numele lui Iisus, te sfîrșești. De numele lui Dumnezeu fug toți dracii, ne spune Scriptura (cf. Marc. 16, 17). Dacă nu poți să o zici în forma dezvoltată, zi cel puțin: „Iisuse, Fiul lui Dumnezeu, miluiește-mă” sau doar „Doamne, miluiește-mă”. Poți începe să o rostești mai întâi mecanic, doar cu buzele: „Iisuse, Doamne, miluiește-mă; Iisuse, Doamne, miluiește-mă”. După un an, doi, te-ai obișnuit și această rugăciune scurtă îți vine de la sine. După aceasta n-o mai zici cu buzele, o zici numai în minte. Apoi, dacă te-ai obișnuit și cu aceasta câțiva ani, vine de la sine. Și, când mintea se încălzește, iar inima tresare de bucurie la numele lui Hristos, atunci e bine. Dar puțini ating această performanță.

Extras din „Trăiți frumos și-n bucurie”, Ed. Nicodim Caligraful, Sfânta Mănăstire Putna.)”

Desigur că învățăturile nu sunt rele, nimeni nu neagă tradiția, viața, învățăturile și stilul monahal sunt genul de învățături duhovnicești cu prindere la mireni dar... ce dar, nu nu nu, nu

există nici un dar sau har, ci doar un simplu dar, ori cu acest dar, dacă aceste învățături ar fi fost făcute mai realiste, fără crearea de egregori inutili în viață și aşa confuză și plină de necunoscute a mireanului, a creștinului, sau a omului de rând...dacă acest dar ar fi avut efect de lumină, trezire, naștere din nou, conștientizare sau mai știu eu ce schimbare interioară a omului de rând și nu doar un analgezic inutil și o frecție duhovnică la piciorul de lemn al tradiției ca rezultat doar perpetuarea acesteia din neam în neam și nimic mai mult... făcând o paralelă atât la modul de exprimare dar și înțelegere a aceleași învățături însă din cu totul altă optică din care excludem mitistorima spiridușilor răi cât și a zânelor bune, răspundem simplu cum să atragi ce îți dorești:

1. Universul răspunde întotdeauna:

„Cereți și vi se va da”, ni s-a spus mereu, dar nimeni nu ne învață că universul nu răspunde vocii sau cererii, ci răspunde energiei interne cu care vă sincronizați cererea, dacă cereți de la univers cu o golicuine energetică, cu lipsă, nevoi, negativitate, cu o stîmă de sine scăzută, tristețe, etc, firește că evident nu se va întâmpla nimic, dar dacă înțelegi că pentru a atrage abundența, abundență trebuie să fii tu însuți. Acolo vei înțelege totul, atragem ceea ce suntem.

2. Mintea creează realitatea, dacă mintea ta este saturată, ancorată în trecut durere, pesimism, cu greu îți poți schimba realitatea pentru bine, primul lucru de făcut pentru a trece de la lipsă la abundență, este să schimbi gândirea, să vezi infinit, nu limitat, să vezi puternic, nu nesigur, simțind că meriți totul, nu că îți lipsește totul, dacă îți schimbi mentalitatea, nu numai că îți va schimba viața, ci și realitatea.

3. Aflați cum să întrebați:

Acum, aceasta este piesa centrală. Secretul modului de a cere este, pur și simplu, să presupui cu intenție că ceea ce tocmai ai cerut a fost deja îndeplinit. Aici vine recunoașterea mai mult decât necesitatea, când pui recunoașterea, pozitivitate și iubire cu o bună doză de siguranță, tot ce ai cerut atunci este deja al tău! Ceea ce trebuie să reținești este că motivul pentru care ați putea avea perceptia că nu primiți, ceea ce cereți nu este pentru că legea atracției nu funcționează, ci pentru că este posibil să creați o contradicție în viața voastră. Poți să ceri mai mulți bani, dar să nu apreciezi ceea ce ai în momentul de față, poți să ceri ceva mai bun, dar să nu prețuiești sau să te bucuri de ceea ce ai realizat până acum și aşa cu multe exemple din viața ta de zi cu zi.

Adevărata ta putere se găsește în certitudinea care vine din interiorul tău. Nu-ți face griji pentru nimic și ai încredere că orice ai cere, este deja al tău. Cere ceea ce îți dorești și mulțumește Universului pentru ceea ce încerci să manifesti. Este acea Credință oarbă și fără îndoială că ceea ce îți dorești este ceea ce va veni, care va face o diferență în viața ta.

Într-un Univers al abundenței infinite, nu există nimic ce poți cere și să nu primești. Aliniați-vă și conectați-vă doar cu dragoste și coerentă la energia universală care face posibil ca fiecare cerere să fie îndeplinită. „Dorințele tale sunt ordine”, exclamă Universul, exclamă Dumnezeu.

Doar îndrăznește să gândești mare, simți-te mare și aşa vei trăi mare! Alegerea este întotdeauna a ta.

Miluiește-mă Iisuse cu energia ta Universală... nu ar fi mai simplu, nu ar fi mai eficient, nu ar fi mai direct, mai util, mai folositor?? De ce să creăm mereu proiecția unui rău, care să planeze asemeni unei umbre asupra propriilor noastre acțiuni?

De ce, nu-i ajunge lumii răul ei? Cum de ce, necesitatea existenței râului este necesară celui ce inventează răul deoarece se folosește de acesta manipulându-l pe cel care va crede în această invenție și chiar de nu va crede, manipulatul oricum va fi manipulat, căci de nu va crede în personajul creat atunci va împrumuta caracterul râului întruchipându-l, aceasta este în linii mari transhumanța învățăturilor eclesiastice, acesta este într-un final efectul sihăstriei, o pleoară a martirismului în Hristos, o colecție remarcabilă de martiri sfinți, moaște și o deviație cumva mascată spre un cult al morților cu pretext de sfințenie.

Pelerinajul infantil al mirenilor la oasele moaștelor duce credința ortodoxă creștină în ridicol, pe mireni în rătăcire, iar pe prelați și preaînalți în huzur și trai pe vătrai, toate aceste ritualuri cu ape sfințite de oasele unor morți de la care mirenii se calcă în picioare pentru achiziționarea într-un recipient a miraculoasei poțiuni îl face pe Hristos să le strige a pustie în urechile surde... nu există Dumnezeul morților ci doar Dumnezeul celor vii, atunci cum de îndrăzniți să profanați credința în Dumnezeul cel viu și Împărăția acestuia cu osemintele morților... Morții cu morții și vii cu vii dar până și cei vii sunt făcuți de Iisus morți prin expresia „lăsați morții să-și îngroape morții lor” Iisus i-a zis: „Lasă morții să-și îngroape morții, iar tu du-te și vestește Împărăția lui Dumnezeu!” Luca 9:60 Dar, ironia sortii este că Împărăția sa vestit îndeobște celor morți care și îngropau morții de aceea conduși de orbi și morți sufletește, vestirea Împărăției a încetat de mult fiind înlocuită cu manipularea Împărăției lui Dumnezeu de către noi vestitori a la cart’...

„Lasă morții să îngroape morții!”

Ce înseamnă asta? Evident, este o metaforă. Ea are un sens spiritual și poate fi descifrată în mai multe feluri, dar una dintre semnificații este următoarea: lasă-i pe cei care nu sunt treji din punct de vedere spiritual, care nu trăiesc cu adevărat, care sunt „morți” din punct de vedere spiritual, să stea unii cu alții. Lasă oamenii care urăsc, care sunt agresivi, care-i abuzează pe alții, să se însotească între ei. Oamenii care îi rănesc pe ceilalți, oamenii toxicici, sunt „morți” din punct de vedere spiritual, dar asta nu înseamnă că nu mai există nici o șansă de salvare pentru ei, fiindcă după cum știi, „morții” pot invia. Pe de altă parte, lasă-i pe cei vii să se adune cu cei vii, lasă oamenii care sunt treji din punct de vedere spiritual să se însotească unii cu alții.

Lasă trecutul (care e mort) în urmă, dă drumul oamenilor care îți-au făcut rău în trecut și lasă în seama divinității să decidă când și cum vor suporta consecințele faptelor lor; pune-le în brațe acelor oameni durerea pe care îți-au provocat-o comportamentele lor în trecut și eliberează-i, tot cu acea durere pe care au provocat-o. Lasă în pace oamenii care nu sunt treji din punct de vedere

spiritual și nici nu sunt interesați de spiritualitate, care nu vor să audă nimic despre asta, nu mai insista, nu mai încerca să-i faci tu să se trezească, dacă nu sunt pregătiți pentru aşa ceva; eliberează-i și lasă-i să fie cu cei asemenei lor. Lasă acea parte spirituală, „vie” din tine să iasă la suprafață, să se manifeste în viața ta de zi cu zi și însوțește-te cu cei care îți seamănă, care sunt pasionați de ceea ce fac, care sunt interesați de evoluția lor ca nivel de conștiință.

Mult prea des, oamenii care s-au trezit din punct de vedere spiritual încearcă să le facă pe plac/să nu supere persoanele apropiate (părinți, partener de cuplu, copii, prieteni, etc.) care sunt adormite, adică „moarte” din punct de vedere spiritual. Ei le permit „mortilor” să le dicteze cum să-și trăiască viața, să îi controleze. Nu vă mai măsurați valoarea după ceea ce cred/ spun cei „morti”, nu vă mai lăsați afectați de judecările/ criticile/ acuzațiile/ reproșurile/ ironiile/ jignirile lor! „Dar sunt atât de vocali și sunt atât de mulți și sunt atât de convinși că au dreptate!” Da, sunt. Dar asta nu înseamnă că au dreptate, că sunt capabili să-ți vadă valoarea. Ei sunt „morti” și tu ești viu. Stai cu vii, nu te mai amesteca toată ziua cu „mortii”. Cei vii trăiesc în Iubire, Bucurie, Pasiune, Entuziasm, Echilibru.

Ești „mort” sau ești viu? Cu cine vrei să te însوțești? Cu cine crezi că îți va fi mai bine, cu „mortii” sau cu vii? „Vii cu vii, morții cu morții!”

– 4 –

CUM POȚI DEVENI UN CREȘTIN ADEVĂRAT?

Adjuvant al unei credințe libere îmi rezerv dreptul de a ști ce cred și nu de a crede ce nu știu, căci prefer de a mă ruga celui ce cunosc decât să mă rog celui ce nu cunosc, dar stabilimentul de bază arată că e mai ușor să crezi fără să știi, decât să știi ceea ce crezi...Cu toții credem că Dumnezeu a făcut Lumea, dar nici care Dumnezeu, nici care Lume a făcut Dumnezeu, nu știe nimeni...

Credința este privilegiul ignorantului, ea de cele mai multe ori se oprește în prejudecăți, iar prejudecătile în judecată. De aceea fiecare judecă și crede după propria căciulă uitând, că nici chiar cei care judecă, nu au dreptul a judeca, cu toate că și-au însușit de nicăieri drepturi și dreptul de a fi cei ce fac și împart legea... Tot ce ține de legi și legiuitori este un amalgam neîncetat de întrebări fără de răspunsuri.

Credința după standarde fixe este simplă, ea are la bază și ca bază o carte considerată sfântă deoarece crezul comun rămâne că acele cărți au fost insuflate de Dumnezeu cum ar fi (Tora, Biblia, Coranul, Vedele, etc.) care este fundamental de bază al credinciosului, o constituție spirituală legal constituită și instituită de la care credinciosul nu se abate și se încrude sau crede, a nu se abate e un fel de a spune fiindcă în fapt credinciosul își susține credința mai mult prin...

vorbe și mai puțin prin fapte, faptele întotdeauna vorbesc de la sine, vorbele în schimb rămân vorbe – o credință susținută verbal doar prin vorbe este pe cât de simplă pe atât de periculoasă, de obicei credința susținută verbal are la bază un ritual prestabilit și urmat pas cu pas...iar credința care nu e vie și nu are susținerea divină, nu are putere este oarbă fiindcă este firește susținută doar de vorbăria goală, la vorbărie goală ne pricepem cu toții, chiar și eu aş putea încropi verzi și uscate dar...nu va fi niciodată o învățatură cu putere: „Așa era Domnul Isus. El vorbea și învăța norodul ca unul care avea putere, nu cum îi învățau căturarii.” – Matei 7: 29

Nimeni nu cunoaște mecanismul credinței cum de altfel nici un pământean nu poate face osebire dintre o credință adevărată și una falsă.... oricâtă nebunie sau pioșenie s-ar ascunde în ele...eu aş spune cum a spus Iisus dacă ai avea credință cât un bob de muștar ai muta munții, după cum se observă, din toate religiile cumulate și adunate fiecare cu credințele respective ...munții au rămas neclintiți, iar dacă aceștia nu sunt mișcați de credință existentă unele religii mută totuși munții...în...zicale: „Dacă nu merge Mahomet la munte, vine muntele la Mahomet”, însă doar...până acolo, nuiese din contextul zicalei.

În genere odată acceptat microbul crezual, el nu mai poate fi extirpat sau înlocuit, credința devine cu timpul o încăpățânare tacită și fără rezultat, căci dacă credințele ar fi fost altceva, de exemplu o transformare capitală decât o acceptare și aderare altfel ar fi arătat acum lumea...dacă credința ar fi produs o transformare radicală în individ am fi fost cu mult mai detașați de pământesc și trupesc cu mult mai buni, mai diferiti. Mulți spun căci din credință izvorăște mântuirea sau izbăvirea, dar mă îndoiesc că orice credință ar putea mântui... credința uneori poate deveni oarbă... cum dar ar putea oarbă fiind să izvorăscă din aceasta... LUMINA... iar dacă credința ar fi avut în compoziția ei ingredientul cheie al lui Iisus „împlinirea” legii și nu doar supunerea, respectarea și cinstirea acesteia... cu mult mai aproape am fi fost de Evanghelia Împărației lui Dumnezeu și de Împărația lui Dumnezeu în general... aşa... credința doar susține nu împlinește... prin credință susții voia lui Dumnezeu, nu împlinești voia lui Dumnezeu.

Dacă dezideratul credinței ar fi cu totul altul decât afilierea la o formă de crez și cult atunci tributul și atributul credinței ar fi total evolutiv... însă stagnarea prin credință la un nivel ambiguu, static, repetativ transformat într-un program cotidian denotă faptul că oricât ai denumi botezând negrul în... alb, negrul tot negru rămâne... Singurul aliat al credinței este Speranța, dar și aceasta este atât de firavă și plăpândă încât a devenit efectiv inexistentă.

Singura întrebare care se ridică din boxa acuzațiilor în ce privește procesul de sau fără conștiință al credinței, în majoritatea cazurilor...fără, este următoarea: De ce credința se bazează întotdeauna pe evenimente prăfuite de timp?

Iar întrebarea adiacentă: Dacă în trecut Domnul sau Îngerul Domnului avea atâtă activitate și interforențe directe și indirecte cu supușii astăzi de ce nu se mai întâmplă nimic, astăzi de ce nu se vede la orizont decât huzurul și linia inefabilă dintre ei și noi, între cei așezați în poziții cheie cum sunt cele duhovnice, de conducere spirituală, clericii și duhovnicii, iar mirenii, cei de rând

stau în rând și la rând, așezați în funcție de nivelul îndoctrinal la care fiecare suflet a ajuns sau, a fost supus...

A crede nu este o alegere, a crede este o libertate, a crede liber e un defect pentru cei care nu te pot racola și încadra într-un țarc anume, a fi rebel în propria-ți credință înseamnă a fi rebel în propria-ți existență, înseamnă că ai dărâmat altarul de jertfe al Ierusalimului, înseamnă că ai biciuit tradițiile și dogmele și înseamnă că propria existență a devenit în același timp și propriul crez... fiind singura realitate palpabilă, iar dacă Dumnezeul evreilor refuză să ți se arate... să rămână atunci al evreilor... milogii seculari ai umanității... Dacă această nație ce se consideră preponderent superioară tuturor națiilor acestui Pământ a împrumutat din caracterul propriului Zeu IAHVE, atunci personal nu vreau să am de-a face cu aşa un zeu sau popor. Dacă eu nu sunt decât un simplu goim pentru ei, atunci ei nu sunt nici atât pentru mine.

Nu am nevoie să fiu învățat în ce să cred, nu am nevoie să fiu învățat în cine să cred și nu am nevoie să fiu învățat cum să cred, cum de altfel nici cum să trăiesc... Nu există un răspuns concret la întrebarea:

Cum să devin un creștin adevărat... datorită faptului că până la a deveni un creștin adevărat trebuie să adopți o credință adevărată, utopia adevărului constă tocmai în necunoașterea adevărului ... nimeni nu-ți poate dovedi sau afirma testa sau valida căci credința pe care o ai este adevărată, nici tu însuți, oricât ai încerca să argumentezi aceasta... credința adevărată nu stă în argumentări și vorbe goale, iar odată adoptată o credință, nu poți sta indiferent și impasibil lăfăindu-te la umbra acesteia...

Noțiunea de creștin adevărat este și rămâne doar o noțiune, atâtă timp cât standardul de „adevărat” este pus și impus de oameni între oameni și pentru oameni, și de creștini între creștini, și pentru creștini, nu există un model de creștin adevărat. Ceea ce spicuim din atrubutele pe care ar trebui să și le însușească un creștin, pentru a ajunge la adevărul hristic e cu totul altceva. Una e un creștin adevărat care sună desigur a simplă utopie și alta e un credincios ce caută, urmează și devine într-un final adevăr hristic... cel ce este nu devine, doar cel ce nu este, devine în adevărul lui Hristos și nu doar un simplu...creștin.

Odată ce călătoria a ajuns la sfârșit, odată descoperit adevărul lui Hristos, odată identificat cu acesta tu nu mai ești un simplu creștin, tu ai devenit sursa, te-ai contopit cu adevărul hristic devenind una cu el, într-o pronunție simplă: Eu sunt Adevărul!

Acest adevăr nu se poate decât pronunța, însă nu se poate explica, nu se poate împărtăși decât rosti: Eu sunt Adevărul! Cu toate acestea secretul nu constă în comunicarea adevărului, ci în trăirea acestuia, fiindcă acest adevăr se poate trăi doar prin împlinirea acestuia!

Astfel se continuă pe această direcție și drum deja bătătorit de secole de creștini adevărați sau mai puțini adevărați trăind o viață întreagă crezând și urmând legi și canoane, tradiții și datini,

reguli și moravuri umane, dar, toată această lucrare, să fie departe de adevărul hristic și de adevăr în sine astfel întrebarea: Cum să fiu un creștin adevărat ar trebui reformulată în:

Trăiesc contopit cu și în adevărul hristic?

Iar la această întrebare nu te mai poate ajuta credința, ea devine inactivă, neficientă și insuficientă fiindcă dacă îndrăznești a accelera pedala accelerării în credință cazi în fanatism; în fața adevărului hrastic ... poți crede în Hristos, da, dar nu poți crede în adevărul său, cine se apropie de adevărul hrastic înseamnă că propria credință a ajuns la saturatie topindu-se și contopindu-se în adevărul hrastic derivând din acest adevăr cunoașterea, iar prin cunoaștere se poate descoperi trăirea în adevăr... Astfel avem ecuația: credință + cunoașterea + adevărul devin una = trăirea prin împlinirea acestora... în adevăr se trăiește, în adevăr nu se crede, altfel nu doar crede ci împlinește-ți credința trăind dincolo de granițele acesteia, deoarece credința și în genere credința creștină poate fi îngădăită, dar adevărul hrastic niciodată, el este liber și elibereză. Adevărul lui Iisus mântuie. Adevarul lui Iisus este aducător și purtător de Lumină. În el se ascunde lumina lumii, cunoașterea și calea spre Împărația lui Dumnezeu. Altminteri credința în drumul spre mântuire este ca morfina la durere... o alungă, dar nu o elimină!

Trăim astăzi în fățănicia unei ipocrizii ambiguë acute și irecuperabile, trăim apogeul aşa zișilor creștini oricare ar fi cultul sau paleta crezuală, în linii mari toate cultele toată religia creștină suferă de aceeași fățănicie și ipocrizie și de fapt am ajuns să trăim un paradox... cultul creștin a devenit mai important decât Hristos cum de altfel chiar și credința în Hristos a devenit mai importantă decât Hristos însuși, un Hristos neînțeles, chiar de Biserica ... Dacă mai auziți pe cineva că predică de la amvoane despre Hristos, despre pace, despre apocalipsă, credință și mântuire alungați-l că denotă falsitate, ipocrizie lașitate și fățănicie, când în chestiuni concrete toți acești predicatori sau preoți tac ca ticăloșii azi, când peste 10000 de copii palestinieni au murit în Gaza, că vă spun cum Irod a omorât pruncii, să-i dați afară din biserici! Chiar ei sunt antihriștii. Primii care ar fi trebuit să iasă pe străzi cu crucea în mâna, urmați de milioane de creștini, să opreasă măcelul, ei, preoții, pastori trebuiau să fie vocea lor și a milioanelor de creștini ar fi stopat măcelul. Poate dacă li s-ar fi dat bani ar fi făcut-o. De ce tac? Copii din Gaza ai cui sunt? Da, sunt și copii creștini care au murit. Dar puteau fi și musulmani, budisti, confucianisti. Totuna. Copiii lui Dumnezeu sunt. O lume de ipocriți, cu liderii religioși în frunte. Religia a devenit comerț. Vorbe în vînt rostite din strane, de la amvoane. Totul a devenit o mascaradă. Ei se implică în campanii electorale. În credincioșii în țarcuri. Indiferent de confesiune, vorbesc. Și privești cu stufoare între timp cum iese cutare evreu pe posturile de televiziune americane și mișcă degetul amenințător turmei americane spunând că ei sunt poporul sfânt și au dreptul să ucidă copii și civili pe Fâșia Gaza și cine spune contrarul este antisemit. Ei cum vi se pare, cum să vi se pară, la fel de lași sunteți și voi cu toții vă ascundeți după biserici și apoi vă etalați credința ... Care credință? Plandemia a fost testul suprem la care majoritatea ati căzut testul credinței. Plandemia a fost testul lepădării de Hristos asemenei lui

Petru, Plandemia a fost acel moment dat, în care ai putut observa cum relația cu Mântuitorul a început să devină rece și distanță. Astfel aruncând o privire la viața apostolului Petru vedem cum acesta s-a lepădat de Hristos de trei ori, mergând chiar atât de departe încât să le spună acuzatorilor: „*Nu-L cunosc*” (Luca 22:57). Acest ucenic era sigur de relația sa cu Isus și lă spuse și Lui și altora: „*N-aș putea niciodată să mă răcesc în dragostea mea pentru Hristos. Alții pot pleca, dar eu voi muri pentru Domnul meu.*” (Matei 26:35). Și totuși imaginați-vă, Petru a trăit în compania lui Iisus, deși știa cine este Iisus, de unde vine, ce putere are, ce poate face când a venit momentul friciei... la trădat, cu toate că a fusese avertizat de Mântuitorul... Isus i-a răspuns: „Îți vei da viața pentru Mine? Adevărat, adevărat îți spun că nu va cânta cocoșul, până te vei lepăda de Mine de trei ori.” - Ioan 13:38 VDC.

Câți dintre voi vă băteați cu pumnul în piept etalându-vă credința în Isus înainte de Plandemie și câți dintre voi v-ați lepădat atât de Isus cât și de credința voastră de frica unui guturai, a unor amenzi și a unui Sistem al celui Viclean în timpul plandemiei, oferindu-vă trupul experiențelor vaccinale gratuit ajungând să nu vă intereseze de suflet, logic pentru cine ajunge a se lepăda de însuși Iisus printr-o credință slabă și inexistentă de suflet i-ar păsa căci această plandemie a împlinit deja cuvintele scripturii pentru mulți: „Cine își va păstra viața o va pierde și cine își va pierde viața pentru Mine o va câștiga.” - Matei 10:39 VDC

Comercianți. Simpli comercianți care se urcă la amvoane chipurile predicând despre Iisus dar în fond nu sunt decât antihiști deghizați în blană de creștin. Se roagă acolo în loc să iasă în stradă. Să vezi cum o să acționeze Dumnezeu că se roagă ei... Fără ei. Dumnezeu face minuni singur, iar creștinii așteaptă să se producă minunile. Se duc la biserică și pleacă de acolo ca oile așteptând să facă El minuni. Nu face niciuna. Deși poate. Te lasă pe tine să faci minuni, că nu ești o legumă. Ești creat după chipul Său. Și vrea să te facă co-participant. Dumnezeu a acționat deja. Și-a descoperit voința, principiile, căile. Așteaptă să acționezi tu, nu să vegezezi în biserici. Să aștepți acte magice. Tu ești instrumentul lui în lume. Dacă ești creștin. Nu doar cugetător. Teolog. Așteptător de minuni. Totul are și un revers. Unul bun. Dispariția creștinismului bazat pe magie. Secularismul va separa apele. Purificarea creștinismului de tradițiile lui seculare care l-a omorât. De miturile și actele magice preluate din religiile pre-creștine care s-au insinuat în cult. Or să rămână bisericile goale. Ascultați aici. Și nu va fi rău. Creștinii să iasă din biserici în lume. Dacă sunt creștini. Nu mistagogi. Rostul creștinismului a fost nu să fie separat de societate. Să creeze una paralelă. Ci ca ei, creștinii, să devină sarea societății. Să-i dea gust acolo unde sunt. Societatea întreagă trebuia să devină biserică. Nu o societate ocultă. Știa a fost scopul lui Hristos. Ca învățătura Sa revoluționară să reformeze lumea, nu să creeze o societate paralelă. N-ai mai fi avut războaie. Creștinismul se află la o răscrucie. Ori se reformează, ori dispare. Secularismul de azi, bazat pe separarea bisericii de stat, este ultima sa șansă. Fiindcă-i oferă libertatea de a se reforma și a reforma societatea. Nu prin instrumentul politic, ci prin forța învățăturii sale. Iar într-o lume aflată în disoluție, poate oferi cea mai bună vizionă asupra lumii care mai poate salva civilizația.

Trebuie să găsească mesajul și limbajul adecvat generației de astăzi. Gândirea magică nu mai funcționează. Trebuie să redescopere limbajul lui Hristos. Nu cel de lemn de astăzi, care nu mai prinde sub nicio formă la generația actuală. Este de lemn. Altfel, puțina influență care i-a mai rămas, va dispărea definitiv.

Pot părea nebun, dar eu mă uit la generația de azi și la mentalitatea ei. Hristos poate fi actualizat astăzi. Cel predicat azi, în limbajul de ieri, nu mai are efect. Predicile sună a gol. De unde știu? Uită-te la cum arată lumea. Nu arunca vina asupra ei. Ci a creștinătății, care nu este cu nimic mai bună decât ea. Dacă ar fi fost, lumea arăta altfel. N-o îvinovăți pe ea. Înseamnă că undeva s-a produs ceva. Inadecvarea modului în care este înțeles și prezentat creștinismul lumii. Ceea ce face ca el să nu mai fie înțeles de generația de astăzi. Din cauza asta avem două societăți: cea religioasă și cea seculară. De ce oare? Unde s-a produs clivajul? Dăm vina pe „lume”? Nu trebuie. Trebuie să ne uităm la biserică. Dacă vrem să vedem cauza.

– 5 –

CUM POT SĂ-L AJUT PE ALTUL SĂ DEVINĂ CREȘTIN?

Citind această întrebare gândul îmi fuge la zicala: „Doctore vindecă-te mai întâi pe tine însuți!” Ca să poți ajuta pe un altul să devină creștin în primul rând trebuie să fii tu creștin și nu un creștin „la legătură” sau „de formă” unul „de Duminică”, așa cum se obișnuiește astăzi, ci un creștin creștin și nu un creștin cretin, un creștin adevărat, dar în primul rând, ce înseamnă creștin? Înainte de a căuta un răspuns predictibil la acestă întrebare, o altă ipoteză se ridică amenințător:

Oare Iisus a venit la neamuri?

Nicidecum, ci la poporul iudeu.

Oare Iisus a venit pentru a se crea curentul creștin, pe creștini și creștinismul?

Nicidecum ci pentru a propovădui Împărăția lui Dumnezeu iudeilor și a le oferi mântuirea!

... atunci ne întrebăm de unde până unde aceast transfer de la iudei la neamurile păgâne a credinței în Iisus? Desigur noua credință are o trecere deosebită la neamuri și un avânt uimitor, noua învățătură este primită cu brațele deschise de neamuri și găsește pământ roditor la păgâni și nicidecum la iudei care au primit-o dar pe care nu au urmat-o, evreii rămân extrem de sceptici la noua învățătură a lui Iisus. Și atunci te întrebi dacă evreii ca fii îndrepățiti și moștenitori direcți ai Împărăției lui Dumnezeu nu au devenit creștini, respingând nu doar învățătura și mântuirea oferită de Iisus, dar însăși Împărăția cerurilor, Împărăția lui Dumnezeu ce reieșea și izvora din acea învățătură vie a Mântuitorului... ci păgânilor, neamurile, fii vitregi ai Împărăției

au adoptat-o și au fost adoptați devenind ucenicii și adepții noii învățături, atunci denumirea de creștini, de la Christos devine logică dar nu și legitimă. Și atunci în acest ciudat context al unei legitimități ilegale tu te întrebi doar atât: cum pot să-l ajut pe altul să devină creștin? Când această creștinătate și-a câștigat legalitatea prin scurgerea timpului peste ea cât și depunerea prafului istoric peste originile începaturilor ei, astăzi nimeni nu-și mai bate capul cu transferul de învățătură și mânătire de la poporul ales care-și aștepta făgăduința promisiunii aceluia Mesia prorocit din neam în neam pentru a izbăvi neamul iudeu, un Mesia, care odată venit nu a fost recunoscut și primit ca un Mesia adevărat, de către evrei, preferându-l pe Moise în continuare, popor refractar nouui și noii învățături a lui Hristos, ca atare, Hristos se trezește brusc în curtea și casa neamurilor a celor neprimiți și refuzați ca și femeia cananeiană care a devenit în timp acea fărâmitură a credinței creștine.

Dialogul dintre Iisus și femeia cananeancă ne arată în fond modul în care a avut loc transferul învățăturii puterii și credinței Hristice:

„Nu sunt trimis decât către oile pierdute ale casei lui Israel. Iar ea, venind, s-a încchinat Lui, zicând: Doamne, ajută-mă. Ea însă, răspunzând, i-a zis: Da Doamne, dar și cainii mănâncă din fărâmiturile care cad de la masa stăpânilor lor. O, femeie mare este credința ta, fie ție după cum voi este” Matei 15 / 21-28

În acest tablou avem în fond temelia pe care a fost clădită creștinătatea - din fărâmiturile stăpânilor care au căzut de la masa iudeilor – a stăpânilor și a „cainilor ”adică a neamurilor cât și cei de alte credințe care au primit prin fărâmituri - cuvântul evangheliei, mângâierea lui Dumnezeu. Continuăm să observăm că transferul se face nu doar pe baza liniei legitime și legale de oi pierdute ale casei lui Israel, care deși legitime și îndreptățite la moștenire o pierd datorită slabei lor credințe, credință ce se găsește din plin la neamuri care acceptă fărâmiturile cu credință adevărată și cu smerenie ... astfel la întrebarea cum pot ajuta pe altul să devină creștin am putea-o reformula:

Am eu în mine puterea esenței credinței femeii cananeence din care cel de lângă mine ar putea să primească o fărâmitură din adevărul hristic?

Aceste fărâmituri sunt de fapt esența înțelepciunii din care se naște credința adevărată, credință din care izvorăște învățătura înțelepciunii, acesta este cercul trinității: din puterea învățăturii se naște credința, din puterea credinței izvorăște înțelepciunea, iar din puterea înțelepciunii trăirea și împlinirea faptei ... nu denumirile ne mânătue, de creștin sau necreștin, de iudeu sau neiudeu, de credincios sau necredincios, de tăiat sau netăiat împrejur... nu mărturisirile ne mânătue de credință sau necredință, de afiliere sau neafiliere la anumite grupări sau formate religioase, ci modul în care-ți împlinești credința prin trăirea faptei, acest trio: credință, împlinire, faptă - este în fond ecuația completă a esenței acelei înțelepciuni din fărâmitura învățăturii lui Iisus. Însă această ecuație, acest trio: credință, împlinire, faptă - trebuie să funcționeze din prisma unei singure puteri și lucrări și anume aceea a iubirii fără de care totul ar fi în van: crede cu iubire,

împlinește cu iubire, făptuiește-ți fapta cu iubire, doar aşa iubești cu iubire și din iubire, dacă tot ce faci, faci sub imperiul iubirii, altfel nu este decât o fățărnicie de dragul fățărniciiei și o ipocrizie de dragul ipocriziei... Căci iubirea este sumul Înțelepciunii. Înțelepciunea trebuie să se transmute în iubire, iubirea se transmută în fericire. Germanii Înțelepciunii se transmută în florile iubirii. Fără iubire Înțelepciunea devine deșartă. Intelectul nu poate să dea fericire. Autorii se contrazic pe ei însăși în operele lor. Bietul cititor trebuie să bea din cupa amară a îndoielilor. Îndoiala generează confuzie și nebunie. Faust, după ce a încărunțit sub praful din biblioteca sa, exclamă: „Am studiat totul cu ardoare vie, am studiat totul cu ardoare nebună, și azi sunt un biet nebun cu minte nefericită. Ce este ceea ce știu? Același lucru pe care-l știam: am putut învăța doar că nu știu nimic”. Intelectualismul atrage după sine neurastenie și afecțiuni ale Sistemului Nervos Cerebro-Spinal. Omul care și-a epuizat întreaga viață sub praful bibliotecilor, cade în confuzia îndoielilor, și singurul lucru pe care poate ajunge să-l știe este că nu știe nimic. Îndoiala distrugе puterile oculte. Studenții Spiritualismului suferă supliciul lui Tantal. Este foarte trist să trăim hrănindu-ne cu teorii, cel mai bine este să transmutăm Înțelepciunea în iubire, cel mai bine este să iubim, fericirea este iubire transmutată, trebuie să trezim Conștiința cu flacăra binecuvântată a iubirii, trebuie să iubim, pentru a ajunge la fericire. Fericirea nu este altceva decât Iubire Transmutată, intelectul nu face altceva decât să congeleze gândirea în creier, cel care vrea să se convertească într-un ILUMINAT trebuie să recucerească copilăria pierdută, bătălia antitezelor distrugе puterile oculte, bătălia raționamentelor dăunează puterilor minții, cel care vrea să aibă puteri oculte, trebuie să termine cu bătălia raționamentelor, cel care vrea să fie mag trebuie să aibă minte de copil. Sună a învățături gnostice însă adevărul nu e dificil de a fi descoperit, însă este extrem de dificil de a fi înțeles de cel ce nu-l poate descoperi singur. Este imposibil de a fi transmis și înțeles de aceea este mai bine să schimbăm Înțelepciunea pe iubire, iubirea este singura care ne poate preschimba în Dumnezei fiindcă într-un final aceasta este Dumnezeu - IUBIRE. Iubiți, iubiți-vă și fiți iubire! Iubirea va învinge!

Altfel ne confruntăm doar cu o simplă denumire aceea de creștin și cu o simplă credință formală ce derivă din ideologia acestei credințe creștine.

Aruncând o privire în trecut, înaintea apariției denumirii de creștin din puținele izvoare indirecte nu doar cele oficiale și bătute-n cuie sub denumirea de Sfânta Scriptură sau Biblie putem extrage cele patru categorii sau grupări sau secte ale timpului: fariseii și saduceii despre care se face referire foarte des în Biblie și cu ale căror învățături și practici Hristos a intrat mereu în antiteză, zeloții mai mult războinici decât spirituali, să nu uităm că însăși unul dintre ucenicii lui Iisus venea din rândurile zeloților iar a patra categorie esenienii sau evlavioșii ori mai exact Fii Luminii despre care nu se face referire nici în Biblie și nici Iisus nu vorbește despre aceștia ...

În ceea ce privește credința lor religioasă, se știe că esenienii îl așteptau pe Mesia ca pe un rege al iudeilor, care să-i elibereze de sub dominația păgânilor, pentru a putea întemeia Împăratia lui

Dumnezeu. Unele obiceiuri ale esenienilor erau asemănătoare cu acelea ale creștinilor din primele secole, aspect datorat, poate, originii lor iudaice comune și folosirii acelorași Scripturi. Există și diferențe majore: viața izolată pe care o duceau esenienii și sistemul mult mai complex de norme care le reglementau comportamentul. Astăzi există grupări religioase care se declară descendenți ai esenienilor, unele dintre acestea susțin că Biblia, dar și alte scrieri canonice, au fost modificate prin traducerile făcute, cu scopul de a schimba adevărata credință.

Unele dintre doctrinele și practicile esenienilor se regăsesc mai târziu în evanghelii:

- Combaterea fariseilor și saducheilor.
- Îndemnuri la blândețe și supunere, spre a fi pe placul lui Dumnezeu.
- Prezicerea Judecății de Apoi.
- Îndemnuri la iubirea semenilor.
- Credința în existența unor Fii ai Luminii care luptă împotriva Forțelor Întunericului.
- Afirmarea existenței unui Spirit (Duh) Sfânt.
- Participarea la mese colective, cu rugăciuni în comun, asemănătoare „Cinei cele de Taină”.
- Unele cuvântări eseniene începeau cu cuvintele „ferice de cei care...”
- Solicitarea recunoașterii păcatelor.

Apolegeții teoriei convergenței dintre comunitatea esenienilor și cea a primilor creștini se bazează pe mai multe argumente. Ei amintesc faptul că, timp de peste un deceniu, o revistă catolică aflată în proprietatea unor fragmente de manuscrise de la Marea Moartă a refuzat cu obstinație să le publice. Această decizie a dus la speculații potrivit căror manuscrisele sunt ascunse pentru că ar submina fundamentele creștinismului. Într-adevăr, la fel ca și învățătura primilor creștini, teologia eseniană este centrată pe venirea Împărației. Din moment ce în centrul tuturor descoperirilor observăm apariția și implicarea Vaticanului ori mai pe românește unde un adevăr apare scotându-și capul din praful istoriei imediat observăm apariția cozii Vaticanului ce-l sugrumă și trimite înapoi în tenebrele ascunse ale trecutului istoric spre a nu se tulbura liniștea din catacombele acestuia. În plus, o serie de cercetători consideră că textelete de la Qumran sunt similare pîldelor și învățămintelor propăvăduite de Iisus, care au stat la baza religiei creștine. Ei subliniază faptul că Iisus, era critic la adresa fariseilor și saducheilor, nu amintește și nu critică în Evanghelii secta esenienilor. De aici și concluzia că Ioan Botezătorul și Iisus au fost – cel puțin temporar – membrii acestei secte.

Surprinzător totuși, în sprijinul teoriei a venit un înalt prelat al Bisericii Romano-Catolice, cardinalul Jean Danielou, care s-a referit la trăsăturile comune existente între Ioan Botezătorul și Comunitatea de la Qumran: aceeași zonă geografică, apelul la pocăință, mistica pustei și viața

ascetică. Mai mult, cardinalul francez crede că episodul ispitiștilor în pustie a lui Hristos indică o legătură între acesta și comunitatea esenienilor. Teoriile privind apartenența lui Iisus la gruparea esenienilor sunt bazate și pe o traducere făcută de cercetătorii J. Allegro și R. Eisemann textului 4Q285, în care sunt menționate cuvintele „Învățătorul Dreptății” și „străpungere”. Acest fragment de text a fost interpretat ca făcând referire la străpungerea cu sulița a coastei lui Iisus pe cruce. După un timp, Allegro și Eisenman au admis public că au greșit traducerea. În realitate, textul arată că însuși „Învățătorul Dreptății” îi străpunge și chiar îi omoară pe dușmanii săi. Ce spuneam despre traducerile și interpretările greșite? Faptul că suntem, când pe drum, când prin șanț, când pe arătură... Astfel asistăm la o ciuntire continuă a adevărului..

Narațiunea descoperirii manuscriselor are toate trăsăturile unei legende inaugurate: a fost odată un Tânăr păstor beduin din tribul Taamireh, Mohammed ed-Dib, respectiv „Mohammed Lupul”. Acesta, căutând o capră rătăcită și aruncând o piatră la întâmplare, ajunge la cea dintâi grotă și găsește aici primele șapte manuscrise. Compararea acestei narațiuni cu două importante pasaje biblice vine inevitabil în minte. Să ne gîndim mai întîi la 1 Samuel 8, pasaj în care aflam cum Saul, căutându-și măgărițele pierdute, a găsit, în pribegie sa, statutul de rege. Apoi, să ne gîndim la fragmentul din Evanghelie după Matei (18.12-13), în care Isus vorbește despre oaia rătăcită, care, odată regăsită, aduce păstorului mai multă bucurie decât turma în întregul ei. Tot astfel, Mohammed, zis Lupul, poreclă ce pare să indice că Tânărul era, de fapt, un vânător de antichități susceptibile de a aduce profit, deține în 1949 rolul de unealtă a Providenței. Nu atât exactitatea relatării lui Mohammed ed-Dib ne preocupă aici... În anul 1947, un Tânăr păstor beduin descoptera într-o grotă de lângă țărmul Mării Moarte câteva ulcioare mari din argilă, pline cu suluri de piele scrise în ebraică și aramaică. Pergamentele sunt vândute unui negustor de antichități din Ierusalim, care își dă seama de valoarea lor. Un an mai târziu, statul Israel cumpără documentele, în schimbul unui milion de dolari. Sulurile ajung la Universitatea din Ierusalim, unde stârnesc senzație. Pergamentele conțin fragmente din Vechiul Testament, unele mai vechi cu o mie de ani decât orice alte copii ale Legii evreiești. Sute de arheologi se năpustesc în pustiul Iudeei, pentru a cerceta grotele din zonă. Până în 1956, sunt descoperite 15 mii de fragmente, rămasă a aproximativ 850 de pergamente diferite. Manuscrisele, confecționate din piele de animal, papirus și cupru, au fost găsite în 11 grote situate de-a lungul malului de nord-vest al Mării Moarte, zonă situată la 50 de kilometri de Ierusalim și la 400 de metri sub nivelul mării. Printre aceste documente figurează scrieri necunoscute până atunci, aparținând unei grupări religioase relative obscure, menționate de istoricul Josephus Flavius. Este vorba de secta Esenienilor (evlavioșii), care a trăit în izolare timp de două secole în pustietatea din zona Qumran. Pergamentele se referă la regulamentele de viață ale colectivității eseniene, organizarea ei, vizuirea teologică a grupării (reflectată în manuscrisul „Războiul Fiilor Luminii împotriva Fiilor Întunericului”). Din punct de vedere numeric, gruparea esenienilor nu s-a bucurat de mare succes. De-a lungul a două secole, secta a avut aproximativ 4000 de aderenți. Aceștia au trăit în izolare timp de două secole, din 135 î. C. până în 68 d. C.,

an în care gruparea a fost nimicită de către trupele romane, în cadrul represiunilor antievreiești din timpul primului război iudaic.

Membrii sectei s-au stabilit la Qumran cu mai bine de un secol înainte de nașterea lui Iisus, părăsind Ierusalimul „impur”, ca să trăiască într-o lume mai curată și mai dreaptă. Autoclaustrarea esenienilor s-a datorat fermei lor convingeri în iminența sfârșitului lumii, a Apocalipsei și a Judecății de Apoi. Ei ascultau de aşa-numitul „Învățător al dreptății”, într-o comunitate care a încheiat cu Dumnezeu un legământ nou și definitiv. Se considerau singurii credincioși ai legii iudaice, „Dreptii”, „Aleșii Domnului” și-l așteptau pe Mesia. Cei care-l urmăru pe „Învățătorul Dreptății” erau numiți „Fii luminii”, iar cei care i se opuneau „Fii întunericului”. Un aspect important care a ținut probabil de motivul extincției și dispariției acestora a fost faptul că esenienii se împotriveau autoritaților religioase de la Ierusalim, numindu-l pe marele preot „Preotul netrebnic”. Acum înțelegem motivul răstignirii lui Iisus dacă acesta conform supozițiilor ar fi fost esenian. Aveau calendar și sărbători proprii, deosebite de cele evreiești, trăiau în sărăcie, repudiau plăcerile simțurilor, se rugau laolaltă și studiau permanent scierile sfinte. Se îmbrăcau în alb, duceau o viață ascetică și trăiau cu femei doar până ce ele rămâneau însărcinate. Motivul? „Prea mulți oameni devin lumești”, susțineau esenienii.

Acum observăm că atât obscuritatea vieții dar și necunoașterea învățăturilor eseniene se datorează însăși retragerii lor din tumultul lumii, iar aşezarea Qumran a fost alegerea lor de separare de ochii fățăniciei lumești, desigur faptul că reprimau autoritațile existente denotă un aspect rebelic ba chiar anarchic față de autoritațile religioase existente, cunoaștem până unde duce lașitatea capilor religioși, deja am făcut cunoștință cu autoritatea fățarnică și perfidă a acestora în cazul răstignirii lui Iisus, astfel, nu e de mirare ipoteza unui complot organizat împotriva sectei eseniene de la Qumran, iar armata romană în acest caz era instrumentul perfect de anihilare al oricărui îndrăzneț ce se punea pieziș autoritaților religioase existente la Ierusalem acelor vremi... Dacă toate acestea s-au întâmplat, iar Iisus a fost cu adevărat esenian imaginați-vă atunci cum ar fi arătat mesajul real al căii către Împărația cerurilor în viziunea eseniană. Imaginea-vă că astăzi întrebarea reală ar fi fost cum aş putea să fiu un esenian adevărat și odată devenit, cum aş putea face pe altcineva să devină esenian? În fond nu o simplă denumire schimbă „jocul” ci ceea ce se află în spatele acelei denumiri și mai ales cine a inventat denumirea a inventat și regulile jocului. Ei bine jocul de-a alba neagra cu manuscrisele de la Qumran, care este de altfel arhicunoscutul joc de mușamalizare ascundere și manipulare al adevărului, nu-i aşa, actualul sistem religios, se pricepe de minune la aceasta, nu aceasta se face de mii de ani, formarea unei învățături și cărti unice cu un singur scop cel de manipulare crezuală printr-o credință supusă unei învățături strict canonice, care ne-a adus aici unde suntem azi, adică ...nicăieri! Zeci de religii și culte care nu fac altceva decât își flutură mândre credința, atât și nimic mai mult, la aceasta se rezumă totul...

Poate că ar trebui să închidem aici subiectul acestei comunități de la Qumran, zonă deșertică la est de Marea Moartă și loc al sectei iudaice a esenienilor, pentru că, după descoperirea manuscriselor de la Qumran, aşa-numitele „Manuscrise de la Marea Moartă”, multă lume a început să spună că, în sfârșit, ni s-a deschis o fereastră către creștinismul primului secol, încât putem să vedem în ce măsură comunitatea de la Qumran a influențat creștinismul.

După această descoperire, au fost lansate tot felul de întrebări: „Au fost Ioan Botezătorul și Iisus pe la comunitatea de la Qumran?”, „Influențați de această comunitate, au venit ei cu un mesaj religios radical nou în interiorul iudaismului?”

Manuscrisele de la Marea Moartă sunt produsul unei comunități religioase aparte. Manuscrisele au fost păstrate de această comunitate care le-a îngropat, vrând astfel să le pună la păstrare, să le conserve mesajul prin timp. Acea comunitate a dispărut de mult timp, dar noi am descoperit manuscrisele religioase după cel de Al Doilea Război Mondial.

Odată cu descoperirea Manuscriselor de la Marea Moartă, am reușit să plonjăm într-un alt timp, cel al zorilor creștinismului primar, precum personajul Lucy Pevensie (din seria lui C. S. Lewis „Cronicile din Narnia”) care prin dulap intră într-o altă dimensiune. Comunitatea de la Qumran, cea a esenienilor, cum au fost ei numiți, nu era interesată de relația cu cei din afară. Era o comunitate religioasă închisă și orientată către interior. Dimpotrivă, Ioan Botezătorul și Iisus au un mesaj cu o deschidere maximă către universal. Prin urmare, nu găsim la Ioan Botezătorul sau la Iisus preocuparea pentru puritatea rituală, care era obsesia comunității eseniene de la Qumran. La Qumran, existau acele bazine de purificare ceremoniale, adică nu o purificare în sensul igienic. Aceste purificări erau practicate tocmai pentru a-i pune pe membrii comunității eseniene de la Qumran într-o stare potrivită de meditație și reculegere. Ori, chestiunea aceasta a relației dintre evrei și neevrei se schimbă radical în primul secol, odată cu această interacțiunea care se realizează între Iisus și samariteni, spre exemplu. Femeia din Samaria, din Evanghelie după Ioan, este exemplul de persoană care îl întâlnește pe Iisus și care îl recunoaște ca Mesia. Totul se petrece de o manieră nemaiîntâlnită, pentru că relațiile dintre iudei și samariteni erau foarte tensionate, cum erau cele dintre români și maghiari.

Ce învățături ascund miile de manuscrise de la Qumran? O întrebare la care nu se poate răspunde nici măcar parțial ... E ca și cum te-ai întreba dacă ai acces ca simplu cetățean la catacombele Vaticanului, la siguranța statului, în culisele unde se prelucrează manipulările, la masa puterilor unde se împarte ciolanul, la imunitatea legiuitorilor, la cunoaștere ... singurul acces pe care îl poți avea este la aclamata prostie a turmei care îți se oferă gratis ba chiar ești forțat și obligat să o accesezi ...

Adevărul este mereu extrem de periculos, de aceea este tot timpul ascuns sau îngropat, în acest sens Iisus a ales să spună „Eu sunt Adevărul”, această afirmație și acest adevăr devine o amenințare, astfel clerul a pus la cale eliminarea și îngroparea atât a lui Iisus cât și odată cu elși a adevărului acestuia, însă s-a întâmplat și demonstrat că acest adevăr nu poate fi îngropat, astfel

Iisus învie din morți a treia zi, iar adevărul său devine imbatabil „Eu sunt Adevărul” o afirmație pe cât de adevărată, pe atât de periculoasă, fiindcă această afirmație este începutul unei condamnări la moarte într-un sistem care nu acceptă alt adevăr decât cel monopolizat de sistem. Prin această afirmație Iisus și-a semnat senzația la moarte conștient fiind că-i pot ucide trupul, dar nu adevărul în sine și din interiorul Sineleui Său, prin răstignirea lui Iisus au încercat a îngropa cu Hristos și adevărul acestuia, doar că acest adevăr „Eu sunt” l-a înviat a treia zi Puterea adevărului nu poate fi distrusă, este invincibilă, aflând aceasta, cei din sistemul puterii și al religiei au apelat la minciună, camuflând adevărul, ascunzându-l de ochii lumii îngropându-l sau efectiv modificându-i conținutul, mesajul și înțelesul ... La fel s-a întâmplat și cu manuscrisele de la Qumran au trecut mai bine de 80 de ani, iar atunci când se cer informații despre traducerile efectuate, răspunsul dat de autorități este că cercetările continuă, nefiind momentan finalizează, Ok 80 de ani să faci o traducere? Înțelegeți că anii au trecut cu miile, iar minciunile cu sutele, căci manipularea sistemului atât religios, cât și politic a rămas același, ba chiar a evoluat între timp devenind mai eficient, mai strict și mai ușor în a ține adevărul în umbră, în întuneric și departe de urechile și ochii mulțimilor și turma obedientă sub control total.

– 6 –

CUM POT SĂ DEVIN UN OM IUBIT DE DUMNEZEU?

Se poate observa tendința de a distorsiona contactul direct cu realitatea prin deducție „Cum pot să devin un om iubit de Dumnezeu” plasând în plan extern iubirea – cum pot fi iubit și nu prin inducție „Cum aș putea să devin un om care-l iubește pe Dumnezeu”, plasând în plan intern iubirea – cum pot să iubesc! Firește finitul nu poate cuprinde cu iubirea sa infinitul, iar reciproca este chiar răspunsul la întrebare... infinitul în mărimia iubirii sale cuprinde și îmbrățișează finitul cu o recunoștință nemărginită pe care finitul în limitele sale nici măcar nu realizează aceasta ... Privind însă întrebarea din prisma mediocrității umane de a-l măsura pe Dumnezeu (infinitul) se cade în capcana unei simulări de a activa un comportamentizar în care omul (finitul) inventează modele existențiale de relaționare cu Divinul, astfel apar la capătul corridorului credinței conceptul de „viață plăcută lui Dumnezeu” în care apare o listă lungă de devotamente presupuse lizibile în aria existențială a finitului. Revenind la chintesația ideii, extrag elementul iubire din propozitie și construiesc cu ea climatul ideal pentru ca aceasta să lucreze în interiorul finitului, iubirea lui Dumnezeu se revărsă în iubirea noastră și din iubirea noastră izvorăște inepuizabilă iubire divină și celestă... cine separă greșeste, greșind conceptul dumnezeirii în sinea lui ... când nu poți defini iubirea nu-l poți defini nici pe Dumnezeu, când nu poți simți iubirea nu-l poți simți pe Dumnezeu, și când nu poti trăi iubirea nu-l poți trăi pe Dumnezeu, nu poți crede în iubire la fel cum te prefaci că ai crede în Dumnezeu, credința este

un concept idealizat și idealizant transformat într-un simbol implementat și înrădăcinat în minte nu în inimă, însă iubirea este o manifestare reală a trăirii și simțirii a ceea ce ești prin ceea ce ești, a ceea ce faci prin ceea ce faci, a ceea ce simți prin tot ceea ce simți, o implicare directă prin manifestarea trăirii, o extensie în format real a esenței existențiale.

La această întrebare: Cum pot să devin un om iubit de Dumnezeu? Primul răspuns e simplu, făcând Voia și împlinind Calea și Lucrarea Lui, însă aplicându-ne din nou pe acest aspect extern al acțiunii „făcând”, ne îndepărțăm de Sursă, dat fiind că ceea ce facem nu este întotdeauna în ton cu Lucrarea Calea și Voia Divină ceea ce credem și considerăm noi sunt aportul atributelor noastre și nicidcum Voia Divină... Dacă am renunța la interiorizarea exteriorizării lui „făcând” și am accentua exteriorizarea interiorizării lui „simțind”, ei bine intensitatea trăirii iubirii din noi la capacitatea maximă a ființei noastre finite, atunci am fi la un nivel la care incertitudinea lui: „cum putem deveni” se transformă simultan în certitudinea lui „devenind devenire prin iubire”, prin iubirea dumnezeiască, o certitudine ce este în concordanță cu prima lege fundamentală.

Marcu 12:30-31 VDC:

„Să iubești pe Domnul Dumnezeul tău cu toată inima ta, cu tot sufletul tău, cu tot cugetul tău și cu toată puterea ta.” Iată porunca dintâi. Iar a doua este următoarea: „Să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuți.” „Nu este altă poruncă mai mare decât acestea.”

Dacă această poruncă fundamentală este revelată și descoperită ființei din noi dar nu sub imperiul poruncii ci sub imperiul iubirii din poruncă și nu a poruncii de a iubi, atunci și doar atunci această poruncă primordială va fi validată, când în ființa noastră s-a revelat frecvența iubirii divine în toată plenitudinea ei, altfel... fără atingerea acestei iubiri Dumnezeiești - cum dar vei cunoaște acest simțământ, cum dar vei reusi a împlini o poruncă din lipsa și necunoașterea iubirii, prin teorie, prin credință, prin ce? Prin comparație cu iubirea umană, pe bune, voi chiar aşa îl iubiți pe Dumnezeu și pe aproapele vostru prin comparație? Există iubire în trepte? Atunci de ce îți iubești soția și copiii diferit, frații diferit, prietenii diferit, pe aproape îl iubești... de departe și pe străin mai deloc, iar de iubirea de Dumnezeu nici nu mai întreb. Ce iubire este aceasta? Dragostea este apanajul iubirii, iubirea se manifestă prin dragoste, ea nu poate fi graduală și nici separată, doar manifestarea ei ar putea suferi un sentiment impus gradual până la nemanifestarea acesteia ...iubirea se împarte, se simte, se trăiește, ea este unică și inseparabilă ființei noastre... Dacăumanitatea cunoaște iubirea la fel cum îl cunoaște pe Dumnezeu, atunci, prima poruncă primordială și fundamentală a fost încălcată din start, dat fiind faptul că dintr-o lipsă acută de iubire umanitatea a înlocuit iubirea cu credința care este pe cât de simplă și ușoară pe atât de ineficace în împlinirea atât a poruncii dintâi cât și a celei de a doua și ajungem într-un final la formarea în interiorul ființei noastre a unei stări ușor confuze unde umbra norului incertitudinii planează asupra credinței umbrindu-i strălucirea la gândul existențial al iubirii și atunci reflexia iubirii inexistente a ființei tale se reflectă în întrebarea:

Cum pot să devin un om iubit de Dumnezeu?

Contrastul intrasingenței necunoașterii se reflectă în însăși formatul întrebării, o întrebare bazată strict pe credință și nu pe trăire deoarece trăirea nu formulează întrebări - credința, da o face, oricât ar fi de slabă sau puternică, de vie sau moartă, credința devine îndoelnică și fluctuează în manifestare mai rau decât bursa de valori de pe Wall Streets, pe când trăirea nu formulează întrebări, ea naște răspunsuri, trăirea dizolvă necunoașterea și incertitudinea credinței, dacă credința speră într-o devenire, trăirea este devenirea însăși, prin credință tu auzi cu urechile și nu înțelegi, te uiți cu ochii dar nu vezi însă prin trăire și auzi cu urechile înțelegând și te uiți cu ochii văzând și atunci trăirea are certitudinea faptului că sunt un om iubit de Dumnezeu din chiar spusele apostolului Ioan denumit și apostolul iubirii:

„Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El, să nu piară, ci să aibă viața veșnică” (Ioan 3:16). Această mărturisire a apostoului Ioan ne scoate din sfera credinței transpunându-ne în cea a adevărătei manifestării umane - iubirea prin trăirea în iubire și nu prin trăirea în credință, căci, când credința din tine devine oarbă, ea ucide iubirea din ființă ta, dacă credința ar fi zidită pe iubire, dacă iubirea ar fi temelia credinței, atunci munții s-ar muta de la sine și lumea ar arăta după chipul Împarătiei Lui Dumnezeu, dar atunci cândumanitatea golită de iubire doar crede, credința lipsită de iubire e lipsită și de viziunea și trăirea Împarătiei cerești, iar manifestarea doar prin credință ne-a adus aici unde suntem astăzi ca umanitate. Astfel dacă faci parte din genul de umanitate plină de religiozitate și credință, atunci răspundeți singur la întrebarea:

Ce naște Biblia în tine dragoste sau credință?

Iubire sau discordie crezuală?

Căci dacă Biblia naște frică atunci este inevitabilă lipsa iubirii, iar dacă credința ta ia naștere din această frică viscerală născută din lecturarea Vechiului Testament, atunci iubirea născută din lecturarea Noului Testament va fi umbrătă până la dispariția acesteia din inima ta, fiindcă lupta dintre vechiul și nou testament dintre Iahvele iudeilor și Dumnezeul creștinilor se va transpune într-o luptă care va continua în credință instaurată în mintea ta, izvorată din frica lecturării Vechiului Testament și iubirea din inima ta izvorată din urma lecturării Noului Testament.

O întrebare cu adevărat reală ce se ridică din negurile vremurilor, spusă în mod liber și fără constrângeri impuse de anumite dogme preconcepute ar suna așa:

Este Noul Testament o continuitate a Vechiului Testament?

Părerea mea personală „spun eu,” cum spunea și Pavel, nu coincide 100/100, cu dogmele Bisericii Ortodoxe, Catolice etc. Eu personal, consider greșită concepția quasi-unanimă a tuturor confesiunilor creștine, care vorbesc de o continuitate între Vechiul și Noul Testament. Greșit,

nu există nici o continuitate. Astfel, prin secolul II al erei noastre, a fost un Episcop al Romei, celebru, numit Marcion.

Marcion din Sinope (cca. 110-160). Se spune că Marcion s-a născut în jurul anului 70 d.Hr. și și-a început misiunea de creștinare în Asia Mică imediat după anul 100 d. Hr. Polycarp ne spune că misiunea lui Marcion este datată mai devreme de 115 d. Hr. De asemenea, misiunea a durat până după 150 d. Hr., el murind în cele din urmă în anul 160 d. Hr, în jurul vîrstei de 75 de ani, care în final a fost exclus din Biserica Tradițională, pe motiv că îi considera pe Iudei, ca fiind o seminție care se încchină (atenție, rețineți) Diavolului. Iar Iehova sau Iahve, zeitatea iudeilor nu este Dumnezeul cel adevărat, ci este chiar Satana. Iar Iisus Christos fiul lui Dumnezeu, nu este fiul lui Iahve, care era însuși Diavolul. Iar Iehova nu este Dumnezeu Tatăl.

Esența învățăturilor lui Marcion, cunoscute sub numele de marcionism, constă în recunoașterea lui Iisus Hristos ca mântuitor trimis de Dumnezeu și a Apostolului Pavel ca lider al apostolilor, dar și în respingerea Bibliei ebraice și a lui Iehova. Se insinuează astfel că Iisus a adus credința într-un nou Dumnezeu, diferit de cel descris în Vechiul Testament.

Potrivit lui Marcion, Dumnezeu (cel din Vechiul Testament) era gelos, mâños și răzbunător, lipsit de iubire. Lumea materială, pe care El o crease, era defectă, un loc al suferinței; se pare astfel că Dumnezeu, atunci când a creat o astfel de lume a fost fie rău intenționat, fie că a greșit. Iisus nu a fost Mesia promis de iudaism, pentru că Mesia urma să fie un învingător și un conducător politic. Mai degrabă, Iisus a fost trimis de către un zeu mai mare decât Creatorul. Rolul său a fost să dezvăluie Dumnezeul transcendent din lumina minții, diferit în caracter de Dumnezeul creator din Biblia ebraică. și astfel ajungem la Anunnaki, care apar în mitul babilonian al creației Enuma Elish, iar într-o versiune târzie, Marduk sau Enlil și Enki. Lupta dintre Enlil și Enki este interzisă cunoașterii umane. Cine dorește a cunoaște această versiune existențială a umanitatii nu are decât să cerceteze (cercetați scripturile ne spune Iisus) altfel nu are decât să creadă în ele însă asumându-și riscul:

CEEA CE CREZI CĂ ESTE ADEVĂRAT, CHIAR ESTE ADEVARAT? SAU CREZI DOAR CĂ ESTE ADEVĂRAT PENTRU CĂ AI FOST ÎNVĂȚAT CĂ ESTE ADEVĂRAT ȘI NU AI CERCETAT NICIODATĂ SINGUR ADEVĂRUL?

Marcion mai susținea că Dumnezeu (cel care l-a trimis pe Iisus pe pământ) este mai presus de pasiuni și de mânie, în întregime binevoitor, iar Iisus a fost trimis să-i scoată pe credincioși din supunerea față de Creatorul limitat și mânos din Vechiul Testament. Astfel, Marcion a intrat în istoria bisericii ca primul mare eretic, fiindu-i dedicată o bogată literatură apologetică. În teologia liberală, el a fost în parte reabilitat și considerat ca un reformator al bisericii primare. Marcion a fost primul teolog care a definit diferența între un Dumnezeu al dragostei aşa cum a fost el prezentat de Iisus ca Tatăl și Dumnezeul rău și crud din Vechiul Testament, unul care este răspunzător pentru Creație, Lege și Judecată. Marcion respinge întregul Vechi Testament prezentând un Demiurg identic ca cel din Gnoză, care nu are nimic în comun cu Dumnezeul

Dragostei din Noul Testament. Găsim de altfel mărturia biblică în care se face separarea și delimitarea de acest Stăpân:

Ioan 12:31:

„Acum are loc judecata lumii acesteia, acum stăpânitorul lumii acesteia va fi aruncat afară.”

Ioan 14:30:

„Nu voi mai vorbi mult cu voi; căci vine stăpânitorul lumii acesteia. El n-are nimic în Mine;”

Ioan 16:11:

„...în ce privește judecata: fiindcă stăpânitorul lumii acesteia este judecat.”

Date fiind convingerile sale teologice, Marcion a cenzurat textele Evangheliei până la ce numim Evanghelia Marcionistă sau primul canon biblic — până la Marcion Noul Testament, nu exista drept carte, ci doar ca scrieri separate și nu mereu aceleași dat fiind faptul că majoritatea scrierilor sale au fost arse fiind declarate eretice ...de fapt aceasta a fost în linii mari politica religioasă a bisericii catolice „cine nu este cu noi, este împotriva noastră!”

Undeva la sfârșitul anilor 130, Marcion a călătorit la Roma, s-a alăturat Bisericii de la Roma și a făcut o donație generoasă de 200.000 sesterți congregației de acolo. Conflictul cu cei din biserică de la Roma a început să se intensifice și a ajuns să fie numit eretic și excomunicat în anul 144, donația fiindu-i înapoiată. După excomunicarea sa, acesta s-a întors în Asia Mică, unde a continuat să coordoneze numeroase biserici din zonă. Acum, pentru mine personal, nu aveam nevoie de aşa zisele erezii, pentru unii sau alții, ale Episcopului Marcion pentru a descoperi aceasta, deoarece la vîrsta de 12 ani, bunicul meu mi-a oferit să citesc Biblia sa, o ediție completă numită Sfânta Scriptură o carte enormă cu foile subțiri și transparente ca foia de țigară, astfel după ce am citit pentru prima dată Biblia din scoarță-n scoarță și chiar de aveam mintea aia inocentă de copil unde ori vezi adevărul ori îți scapă, am înțeles că ceva nu se leagă între cele două testamente și că ceva nu este în regulă ... în primul testament, acel Dumnezeu crud te făcea să te simți vinovat chiar și pentru faptul că exiști, iar după citirea primului testament singura izbăvire era să sari pe geam de la etajul patru, fiindcă însăși simpla ta existență însemna un păcat și un afront la personalitatea lui Iahve, acel Iahve iubitor de sânge nu emana iubirea despre care ne vorbește Iisus în cel de-al doilea testament, încât totul era clar și limpede în mintea mea de copil cine era autorul tuturor celor văzute și nevăzute a celor create și necreate însă un lucru nu-mi era clar, dacă acel Dumnezeu era autorul a tot, atunci cine era autorul lui Dumnezeu? Nașterea acestei întrebări în mintea mea m-a dus glonț la bunicul și odată cu înapoierea Bibliei i-am plasat și întrebarea: Cine l-a creat pe Dumnezeu? Firește că bunicul meu nu se aștepta la o astfel de întrebare de la un mucos de 12 ani și nici nu deținea răspunsul aşa că răspunsul său în doi perii: „E păcat să întrebi aşa ceva!” m-a plasat simultan în tabăra adversă, aia în care nu dorea să se supună unui Zeu asuprior și zelos, răzbunător și crud care doar

pedepsește fără a fi tras la răspundere de nimeni ... deja la vârsta aceea căutam responsabilul cu creația lui Iahve, care era responsabil la rândul lui cu creația noastră de al trage nițel de urechi pentru excesul de zel ... cum dar, poți doar pedepsi fără a fi pedepsit, nedreptatea din Vechiul Testament oferită supușilor săi se revoltase la fel de crud în ființa mea inocentă transformând frica în nesupunere și anarhie, firește atunci s-a născut în ființa mea și sămburele îndoielii celor spuse din cele existente, iar dacă bunicul canoniza răspunsul propriului nepot, dar nu din rea voință ci din neștiință, atunci nepotul avea dreptul a-și flutura îndoiala cât și continua sirul întrebărilor care au urmat apoi, dar în interiorul ființei fără a mai fi formulate vreodată cuiva cu voce tare, iar vocea interioară cerea mereu explicații nouui Dumnezeu a cărui Împărație nu era din lumea aceasta ... manifestarea unei lumi spirituale într-o lume materială este la fel de dificil, la fel ca și cum ai încerca să aprinzi cu lanterna făcând din Întuneric - Lumină și din noapte zi cu o simplă lanternă.

În Limba Română, ca derivat, se spune, din limba romanică – latină, deși unele voci susțin reciproca, noi folosim numele de Dumnezeu, iar nu de Iahve sau Iehova. De ce? În primul rând numele de Dumnezeu este de sorginte latină, și derivă din cuvântul latin DOMINE și DEUS, adică tradus, înseamnă Stăpânul Zilei. Derivat subînțeles din Stăpânul Luminii, Stăpânul Vieții și Dumnezeul celor vii, Demiurgul Creației și nu doar un Stăpânitor al Creației, în comparație cu Stăpânul Întunericului și a celor morți cu spiritul în materia grosieră din Împărația acestei lumi materiale unde Iahve este Stăpân... acum poate înțelegeți de ce Dumnezeul Suprem și-a jertfit fiul ca doavadă a iubirii sale față de Creația Sa din planul spiritual față de Zeul Creator al materiei grozioare și anume de a trezi spiritele și de a aprinde lumina din oameni prin această jertfă și de a dovedi Stăpânului morții că Stăpânul întunericului, Cel Viclean este în imposibilitatea creerii unei astfel de jertfe și este în imposibilitatea de a-și iubi Creația materială ci doar de a o pedepsi la nesfârșit!

Cu toate că teoretic și catolicii și ortodocșii în scrisori vorbeau de o continuitate a Noului Testament față de cultul lui Moise, în realitate toate popoarele catolice și toți Papii Romei, precum și Popoarele Ortodoxe cu Patriarhii Ortodocși, au urât, și au persecutat această seminție belestemată de criminali și urâtă de Dumnezeu. Romanii, au urât această seminție de sclavi rebeli, care acum două mii de ani s-au răsculat împotriva Împărației Romane, și au vrut de atunci să instaureze Împărația lui Israel. În războiul profetit de Iisus Christos, în care Romanii au distrus Ierusalimul, Iudeea și au râs de pe fața pământului, Templul lui Solomon. Chiar și Împăratul Ulpius Nerva Traian, a participat la acest război de distrugere a Ierusalimului, era Tânăr, iar tatăl său era general și a comandat Legiunea a X Fratensis, care era așezată chiar pe Muntele Măslinilor.

Jidanii lui Iahve sunt un popor bolnav și degenerat a căruia scop nebunesc este să devină stăpânii lumii și să înrobească toate popoarele lumii.

Așadar la cine te închini și cui crezi Dumnezeul Noului Testament prezentat de Iisus sau lui Iehova prezentat de Moise în Vechiul Testament și în scările lor blestemate Tora și Talmud? Să nu facem apel la citirea acestora dinnorisma mistică a Zorahului și a Kabalah. Dacă veți studia cu atenție termenii, în scările aşa zisului Vechi Testament, adică Tora, iudeii folosesc expresia de „Împărația lui Israel”, pe când Iisus ne prezintă și vestește în pildele sale „Împărația cerurilor și a Tatălui” iar în cele patru Evanghelii, se vorbește de „Împărația lui Dumnezeu”, Împărație care nu este de aici de pe pământ, ci este Împărația Cerurilor.

Dacă am clarificat ori am complicat lucrurile rămâne de văzut, însă probabilitatea să le complic celor ce le văd simple și să le simplific celor ce le văd complicate nu cred că intră în sfera discuțiilor căci celui ce are i se va da, iar celui ce știe i se va descoperi și mai mult „iar celui ce bate i se va deschide cum de altfel și celui ce cere i se va da atât înțelegere cât și înțelepciune! Doar celui ce crede nu i se va da nimic din simplul motiv că el doar ...crede!

O teorie a reciprocității ar suporta ideea că în măsura în care noi avem nevoie de Dumnezeu ,în aceeași măsură și Dumnezeu are nevoie de noi, altfel se naște nedumerirea rostului nostru existențial, căci dacă Dumnezeu este Lumina Lumii, iar Iisus este Lumină din Lumină atunci percepem mesajul, scopul dar și misiunea noastră, faptul că suntem fii ai luminii în stare latentă sau întunecată prin rezistența materiei solide - trupul la frecvențele înalte ale sufletului transformate în lumină – spirit, care cu ajutorul Tatălui ia din Lumina acestuia și luminează...noi suntem „licuricii” Tatălui Divin, căci orice Luminiță aprinsă în întunericul sufletelor acestei lumi este o izbândă în Tatăl... Cum dar ajungem la lumina cunoașterii sau la cunoașterea iluminată oare prin credință, prin faptă, sau prin CUNOAȘTEREA OBIECTIVĂ A CELOR DOUĂ .

Toată cunoașterea noastră se bazează pe input-urile care provin de la cele 8 simțuri și prelucrarea datelor în creier:

Simțul vizual (văzul)

Simțul auditiv (auzul)

Simțul olfactiv (mirosul)

Simțul gustativ (gustul)

Simțul tactil (mecanorecepția)

Simțul termic (termocepția)

Simțul timpului (cronocepția)

Simțul spațiului.

De exemplu, lumina nu există în sine, în Univers. Există doar radiații electromagnetice, de diferite lungimi de undă, caracterizate prin lungime, frecvență și amplitudine. Care, întâlnind corpuri, sunt o parte absorbite, altele împrăștiate, reflectate sau curbate. Imaginea lumii obiective se formează pe retină. Culorile, conturul obiectelor... „Lumina vizibilă” - radiațiile prelucrate de sistemul vizual - are lungimi de undă între 400 și 700 nm. Dacă n-ar exista niciun ochi în Univers, atunci ar domni un întuneric total. Ceea ce și există în realitate. Beznă. Doar un ocean de unde (radiații). Deci, ce vedem noi? Ceea ce se formează pe retină, din interacțiunea cu radiațiile electromagnetice - din spectrul electromagnetic percepții - emise de anumite corpuri din Univers și reflectate: stelele.

Există multe alte „culori” de lumină (radiații) pe care nu le putem vedea. Acestea includ ultravioletele (UV) și infraroșul (IR), „lumină” care este dincolo de raza de percepție. Acestea acoperă forme de radiații cum ar fi razele X, razele gamma și undele radio. Căinii, de ex., văd diferit realitatea față de oameni. În timp ce omul vede spectrul de radiații care dă gama de culori de la roșu la violet și combinațiile dintre ele, căinilor, potrivit cercetătorilor, le lipsesc acești receptori din ochi, în special gama roșie și verde. Două dintre culorile pe care le văd ei sunt galben și albastru.

Revenind. Deci, ce este realitatea obiectivă? Ceea ce preiau și procesez simțurile noastre. Cum este ea, Realitatea, în realitate? Nu știm. Noi zicem că vedem lumina. Fals. Lumina este în ochi. Fără retină n-ar fi lumină. Doar beznă, ocean de radiații (unde) electromagnetice. Nu la fel este cu procesarea cognitivă. Aici avem o facultate specială. Raționamentul. Suntem singura specie. Pe asta o putem educa. Nu avem scuză. Ea trebuie să proceseze datele corect. Logica nu mai ține de domeniul subiectiv. Are legi imuabile. Ceea ce o poate perturba sunt sentimentele, procesele generate de eliberarea de substanțe chimice care generează reacții fizice specifice. Generate de informații. Rețineți! Universul e beznă, un ocean de radiații (unde) electromagnetice. Lumina e în ochi. Nu în Univers. Compară atunci tot ceea ce am spus mai sus la nivel universal cu ceea ce ne spune Iisus la nivel spiritual în Luca 11:34:

„Ochiul este lumina trupului tău. Dacă ochiul tău este sănătos, tot trupul tău este plin de lumină, dar, dacă ochiul tău este rău, trupul tău este plin de întuneric.”

Astfel dacă ochiul tău este „bolnav” (căutând să vadă cele ale întunericului) ce lumină ai putea să vezi cu el, ce credință ai putea să ai pe baza acesta și ce iubire s-ar naște în întunericul credinței tale, vedem aşadar că lanțului spiritual îi este suficientă o singură verigă mai slabă sau lipsă pentru a ne duce în spitala întunericului crezual. Apoi facem acel salt cuantic în care dacă reușim „să vedem” lumina fără să ne identificăm cu lumina devenind lumină, poate deveni din nou un miraj al luminii false ce vine de la alții și din afara ta și nu din tine iată fac aluzie în acest sens la ultimele vorbe pe Pământ ale lui Buddha Gautama care au fost:

„Urmează Lumina din tine. Nu urma pe alții, nu imita, pentru că mersul pe urmele altora, imitația, creează prostie. Te naști cu o posibilitate fantastică de inteligență. Te naști cu o Lumină

în tine. Ascultă glasul dinlăuntrul tău, și el te va călăuzi. Nimeni altcineva nu te poate călăuzi, nimeni altcineva nu poate să-ți fie model în viață, pentru că tu ești unic. N-a mai existat nimeni care să fi fost exact ca tine și nu va mai exista nimeni care va fi exact ca tine. Asta e slava ta, grandoarea ta – ești absolut de neînlocuit, ești tu însuți și nimeni altcineva!” și aș continua, da ești unic și ești Fiul Dumnezeului veșnic, fă atunci aceasta plin de smerenie ajungând la spusele lui Iisus: Eu sunt Adevărul ...unicitatea se reflectă în aceste cuvinte, „Eu sunt Adevarul, Calea și Viața”. Unicitatea lui Iisus poate deveni unicitatea ta, căci Iisus spune simplu nu fă ca mine ci doar: „calcă pe urmele mele” și ai însăși asigurarea verbală a lui Iisus „și vei face lucruri mai mari decât mine, fiindcă eu mă duc la Tatăl”. Nu-l folosi pe Iisus doar ca pe un Domn, Fiul de Dumnezeu cocoțat pe un tron de-a dreapta Tatălui, iar tu să devii un adulator și idolatru al acestuia prin credință... care vor fi atunci „lucrările” tale mai mari chiar decât ale acestuia? Folosește-l ca pe o hartă „a adevarului”, ca pe un gps „al căii” și ca pe un itinerar „al vieții” și astfel „urmele sale” vor deveni ale tale, adevărul său va deveni adevărul tău, calea sa va deveni calea ta, iar viața sa - viața ta și nu în ultimul rând iubirea sa, va deveni iubirea ta, iar odată această iubire celestă este revelată inimii tale, incertitudinea de a nu deveni iubit de Dumnezeu Tatăl va fi spulberată sau folosește-l ca pe un aliat pe Iisus fiindcă îți spune simplu „eu mă duc la Tatăl!”

Când ai o idee greșită despre conceptul dumnezeirii cum de altfel și despre beatitudinea frecvenței iubirii celeste divine te raportezi în termeni umani la ceea ce numești divinitate atribuindu-i formatul gândirii tale limitate și astfel mirajul existențial capătă sensul stabilit de gândirea ta, departe însă de formatul real al adevăratului context existențial.

- 7 -

CUM POT SĂ AJUNG ÎN RAI?

Înainte de a ajunge undeva, trebuie să facem abstracție de la anumiți termeni, de exemplu cine ajunge unde ajunge și unde ajunge cine ajunge ...unde și cine stabilește în fond destinația finală ... în termeni religioși raiul reprezintă obiectivul final, destinația supremă locul numit acasă, dar dacă cineva consideră acasă locul unde speră sau crede că va ajunge, atunci de ce a plecat de acasă venind aici spre a spera a se reîntoarce acasă? Mitul unui loc „luminos cu verdeată și pajiști întinse ”sună a dorință unui regn ierbivor și nu a unor spirite de lumină în ipostaza unui plauzibil rai, desigur fiecare își poate imagina raiul în funcție de starea socială ...un sărac a cărui viață e plină de lipsuri și nevoi, va spera și crede cu mult mai înverșunat în plata și răsplata, dar și recompensarea raiului vizavi de traiul său de pe pământ în comparație cu un bogat care nu are lipsuri nici speranțe și care a avut grija a-și crea un mic rai material și efemer, un paradis

material firește aici pe pământ. Desigur, diferența de credință și dorință în și de rai este diferită, însă dacă este vorba despre o salvare a sufletului atunci speranța într-un Salvator se măsoară în mii de ani speranță transmisibilă de la o generație la alta și de la o religie la alta. Așadar:

Hindușii îl așteaptă pe Kalki de 3700 de ani.

Budiștii îl așteaptă pe Maitreya de 2600 de ani.

Ebreii îl așteaptă pe Mesia de 2500 de ani.

Creștinii îl așteaptă pe Iisus de 2000 de ani.

Sunnah îl așteaptă pe Profetul Iissa de 1400 de ani.

Musulmanii așteaptă un Mesia din linia lui Mahomed de 1300 de ani.

Șiiții îl așteaptă pe Mandi de 1080 de ani.

Druizii îl așteaptă pe Hamza ibn Ali de 1000 de ani.

Majoritatea religiilor adoptă ideea unui „salvator” și afirmă că lumea va rămâne plină de rele, până când un salvator va sosi și o va umple de bunătate și dreptate. Poate că problema noastră pe această planetă este că oamenii se așteaptă ca altcineva să vină să le rezolve problemele în loc să o facă ei însăși! Deci, cum stăm la capitolul Speranță? Stăm aşa cum stăm de mii de ani, umanitatea, indiferent de formatul religios continuă a cărpi speranța cu credință și prin credință...rezultatul este o așteptare milenară dar și o involuție și o stagnare spirituală fără precedent! Întrebarea clasică pe care o adresez prelaților și prea înalțiilor ...oare câte milenii o să vă mai complaceti în ceea ce numiți ghidare spirituală și sufletească și în linii practice unde a-ți ghidat umanitatea de milenii ??? În rai, care rai și în fond pe cine trimiteți în rai, niște trupuri goale lipsite de suflete ... acele morminte văruite pe dinafară putrede și golite de puterea vieții veșnice pe dinlăuntru, de care amintea Iisus, în fond adevărul gol goliț este că religiile lumii nu lucrează pentru salvarea și mantuirea sufletului credinciosului ci lucrează la buzunarul acestuia ... căci sufletul tău știe care este calea, dar intervine prelatul și preaînaltul cu sarcina de a te înlătura de pe calea reală a ghidului interior și de a-ți oferi o cale străină de tine, străină de efectul mantuirii, o cale bazată pe o credință cu susținere din amvon și cu permisiune și binecuvântare din amvon și înstrăinat de tine te lași condus spre nicăieri de călăuze oarbe și apoi te întrebi cum poți să ajungi în rai? Ei bine tu ești însăși proiecția raiului altfel întreabă-te, dacă tu ai fost făcut pentru rai sau raiul a fost făcut pentru tine? Ei bine dacă majoritatea religiilor lumii stau cu mâinile în sân crezând și așteptându-și Salvatorul și Mântuitorul să-i izbăvească, nu știu de ceilalți, dar la capitolul creștinism...Hristos este nu doar simbolul mantuirii dar însăși calea, acum, o mică derogare de la cale și ne poate transforma din Hristoși în Antihristoși ...Cum? Simplu și din rai te trezești în locația numită iad.

În ceea ce privește credința pe care o ai, la care ai aderat, ai moștenit-o sau o susții crezând că este adevărată și e cât un grăunte de muștar atunci fă următorul test cu ea ...nu muta munții, dar ia un bob de piper și mută-l, mișcă-l cu propria credință. Ce? Nu poți! Atunci ia bobul și punel sub limbă, iar acesta îți va aminti să nu te mai lungești la vorbă în suștinerea credinței doar verbal fără nici o putere, căci dacă credința fără faptă moartă este, credința fără putere e doar o lipsă de ocupație și o nebunie colectivă, faptul că tu crezi în cineva, aceea nu este credință ci doar o suștinere de tip ader ca fan la cultul cutare sau cutare și susțin cultul prin crezul meu care dă putere cultului de a propaga ideea unui Salvator, ori altceva, orice, prin ceea ce propagă, răspândește și propovăduiește cultul respectiv ...

Există creștini care cred că au înțeles profetiile. Ei sunt cu ochii ațintiți asupra fenomenelor religioase, politice, sociale, gata să interpreteze tot. Se apropie momentul să apară Antihristul. Dar cine mai e și asta? Este o persoană care vă apărea din neant? Este un conducător politic, religios, vreo putere religioasă, politică? Este cineva supranatural sau din lumea noastră, cineva uman? O fi Satana în persoană? Îi bagi în ceată, dacă ridici asemenea întrebări. Oamenii nu sunt obișnuiți să gândească atât de profund. Ei au citit, deși acolo este vorba de o alegorie și, deci, trebuie să vină. Ei nu știu că din vremurile creștinismului timpuriu s-a tot așteptat să vină Antihristul. E, am o veste rea. Antihristul a venit demult. Cine/ce e el? Orice dogmă religioasă, ideologie politică, teorie filosofico-metafizică (scuzați caco fonia) care distorsionează învățătura lui Hristos este Antihristul. Anti-Hristos. Antihristul este SPIRITUL unei epoci, îndreptat împotriva libertății individului, a drepturilor persoanei, a libertății de conștiință și de altă natură, a drepturilor omului, nu este o persoană.

Antihristul a venit, deoarece după ce lumea părea că a făcut acest salt la nivelul conștiinței individuale și sociale - culmea, odată cu Secolul luminilor - a alunecat din nou în era conflictelor religioase, când se justifică crimele în numele religiei. Culmea, cu părere de rău o spun, ateii sunt mai puțin înclinați spre violență decât oamenii religioși. Și eu sunt teist.

Antihrist sunt toți cei care au uitat învățările lui Hristos și comit crime în numele unui Dumnezeu plăsmuit de mintea lor. „Dacă-i este foame vrăjmașului tău, dă-i să mănânce. Dacă-i este sete, dă-i să bea. Nu întoarceți rău pentru rău. Dacă-ți cere cămașa, dă-i și haina de pe tine. Dacă te silește să mergi cu el o milă, mergi două ș.a.” De ce toate acestea, le-a spus Iisus? Ca tu să fii înțelept, să nu ajungi la războaie. Fiindcă dacă ești vindicativ, în războaie mor copii, femei, bătrâni nevinovați. Pricepi? Războiul nu mai ține cont de vinovății. Cere doar răzbunare. Ca-n Gaza. La grămadă. E, asta e Antihristul. A venit. Priviți la Gaza și îl vedeți. Priviți la Serbia, Afganistan, Irak, Libia, Siria, Yemen, Sudan, Somalia etc. E acolo. Cum e și la teroriștii care, ca reacție la atrocitate, au ucis mii de oameni nevinovați. Tot Antihrist este. Nu mai priviți la cai verzi pe pereți. N-ați înțeles nimic din Biblie. Nici pe Hristos. Cum pretinzi, cu nesimțire, că L-ai înțeles, când mor oameni nevinovați, iar tu taci sau, mai rău, găsești justificări? Ești antihrist. Sau dai o interpretare proprie la: „Nu am venit să aduc pace, ci sabie” și nu mai devii

adeptul păcii ci dintr-un Iuda ce a trădat pacea hristică te transformi într-un anti-hrist prin sabia acestuia ...uitând că cine ridică sabia de sabie va pieri.

Iisus ne vorbește de Împărația cerurilor și Împărația lui Dumnezeu ceea ce mulți o asociază cu Raiul sau Paradisul apoi neînțelegerea deplină, răstălmăcirile dar și interpretările au adus la apariția a două locuri distincte, a două împărații și raiuri diferite una în ceruri și una în interiorul nostru, separarea a creat abordări diferite, învățături, dar și căi diferite, greșeala intenționată sau nu a ținut și-i ține într-o discordie și polemică aprigă pe adeptii creștini și nu numai. Despre paradisul și împărația din interiorul nostru după cum se vede nu a trecut nimeni testul și nefiind descoperită cu toate că aflarea este la îndemâna tuturor și la o distanță infimă cât la cuget la suflet cât de la minte la simțire, în schimb cu toții și-au ridicat privirile spre cer în speranța găsirii celeilalte împărații mult râvnite din ceruri, care a rămas la statutul de ...râvnită.

Mântuitorul ne-a făcut cunoscută Împărația cerurilor prin pilde, deoarece Împărația lui Dumnezeu nu poate fi descrisă în cuvinte și pricepută de mintea și înțelegerea umană ...confuzia continuă și în ziua de astăzi, deoarece lipsa iubirii, înțelegerii și manifestării acesteia se află la același nivel nonexistent de odinioară, cum dar ai putea cunoaște o astfel de Împărație cerească fără în preambul a purcede la o cunoaștere de sine, cum ai putea descoperi ceea ce este când tu nu poti descoperi mai întâi ceea ce eşti căci fără a ști ce eşti unde ai face loc la ceea ce este, Apostolul Pavel a folosit citatul: „Pe care le și grăim, dar nu în cuvinte învățate din înțelepciunea omenească ci în cuvinte învățate de la Duhul Sfânt, lămurind lucruri duhovnicești oamenilor duhovnici. Omul firesc nu primește cele ale Duhului lui Dumnezeu, căci pentru el sunt nebunie și nu poate să le înțeleagă, fiindcă ele se judecă duhovnicește.” - Întâia epistolă către Corinteni 13/14 .

Nici ca Apostolul Pavel nu vreau a spune deoarece sună prea oficial și creează o și mai mare discrepanță între cele două presupuse înțelepciuni cea firească omenească și cea dumnezeiască, iar la mijloc apar duhovnicii cu monopolul duhovnicesc căci apare un paradox nefiresc dincolo de maniera prezentării acestuia, deci mireanul este acuzat din start că nu poate să înțeleagă, că vezi chipurile pentru el sunt nebunie, spune Pavel, ok hai să zic și eu asemeni apostolului, dar nu pot, de ce, fiindcă sunt mirean și chiar dacă el mă acuză că eu ca mirean nu înțeleg, eu îl acuz că el ca duhovnic a lămurit și judecat lucrurile duhovnicești oamenilor duhovnici și nu nu mirenilor și atunci unde e nebunia? Nu a spus Iisus destul de clar fariseilor și căturarilor: „Vai de voi, căturari și farisei ipocriți! Căci voi închideți Împărația Cerurilor înaintea oamenilor. Nici voi nu intrați, și nici pe cei ce vor să intre nu-i lăsați să intre!” Matei 23/13, au nu același lucru face și Pavel, au nu același lucru fac toți preoții, aşa zișii duhovnici monopolistii ai cheilor împărației și înțelepciunii dumnezeiești, căci dând ascultare lor, lumea nu a ajuns nicăieri, de 2000 de ani se învârt în jurul cozii tradițiilor, iar porțile împărației și cunoașterii au rămas pentru mireni la fel de ferecate și necunoscute, acu, faptul că unii și-au făcut alte biserici cu alte reguli și tradiții proprii fără de popi, ci cu prezbiteri și pastori e aceeași Marie dar cu altă pălărie.

Rezultatul final e același, o fundătură fără sorți de izbândă ...eu zic acum că nici popa nici pastorul nu au nici o putere și autoritate de la Dumnezeu oricât ar invoca ei drepturile duhovnice, a fost alegerea lor, eu nu mă pot lega la ochi și lăsa condus de ei, nu am cum, că oricât am încercat lecțiile lor au fost o frecție la picior de lemn ...căci dacă în clipa aceasta ar reveni Iisus pe pământ aşa ceva ai auzi din nou din gura acestuia:

„Vai de voi, căturari și farisei ipocriți! Căci voi devorați casele văduvelor și faceți rugăciuni lungi de ochii lumii. De aceea veți primi o condamnare mult mai mare. Vai de voi, căturari și farisei ipocriți! Căci voi încconjurați marea și uscatul pentru a face un prozelit, dar când ajunge astfel, faceți din el un fiu al gheenei de două ori mai mult decât sunteți voi!” și atunci mirat o să te întrebi ok ișteule și atunci ce e de făcut, păi nu mă întreba pe mine eu sunt mirean, dar dacă eu ca mirean pot să judec lucrurile duhovnicești, fără a fi duhovnic și fără a le socoti nebunie, atunci socot că poți și tu, aruncă-ți legătura de la ochi, credința moștenită, practicile și obiceiurile făr de sens, și apoi purcede și caută-te pe tine și astfel căutându-te pe tine, îl vei găsi pe Dumnezeu căci ne spune Iisus în fericirile:

1. Fericitori cei săraci cu duhul, că a lor este împărăția cerurilor.
2. Fericitori cei ce plâng, că aceia se vor mângâia.
3. Fericitori cei blânzi, că aceia vor moșteni pământul.
4. Fericitori cei ce flămânzesc și însetează de dreptate, că aceia se vor sătura.
5. Fericitori cei milostivi, că aceia se vor milui.
6. Fericitori cei curați cu inima, că aceia vor vedea pe Dumnezeu.
7. Fericitori făcătorii de pace, că aceia fiți lui Dumnezeu se vor chema.
8. Fericitori cei prigoniți pentru dreptate, că a lor este împărăția cerurilor.
9. Fericitori veți fi voi când vă vor ocărî și vă vor prigoni și vor zice tot cuvântul rău împotriva voastră, mințind din pricina Mea.
10. Bucurați-vă și vă veseliți, că plata voastră multă este în ceruri, că aşa au prigonit pe proorocii cei dinainte de voi.

Iisus aduce în instanță sindromul fericirilor fiecărui după aportul propriu, după ...felul și modul de a fi, trăi, acționa și interacționa cu aproapele, de a oferi și primi sincer din aportul inimii, cugetului și simțirii aproapelui ...

Nu poți deveni sărac cu duhul nici învăța a fi sărac cu duhul pentru a avea acces la împărăția cerurilor, cum de altfel nici nu poti deveni un plângăreț, bland, flămând, milostiv sau curat

cu inima decăt dacă ești deja în adâncul ființei tale aşa ceva ...un făcător de pace sau un prigonitor pentru dreptate, aceste stări deja existente în tine sunt declarate de Iisus a fi fericiri ...Fericit, dar fii tu mirene în singurătatea crezului tău căci ție îți vor fi înmânate cheile împărăției cerești !

Nu-i judec pe duhovnici ... dar ce ne-au făcut ei nu poate fi iertat și încă multă, multă lume se află sub mreaja unui crez de turmă, sub cupola unui cult sau religii moștenite, mulți sunt încă manipulați fără să știe că sunt și duși cu bombonica spirituală ...bun, mulți dintre mireni habar nu au, nu știu și nici nu pot să ști vreodată, aceia să-și continuie drumul inocenței existențiale acolo peste ei este șef popa, mulți sunt indiferenți - peste ei este sef cel viclean, iar mulți sunt într-o stare de confuzie indecizie și rătăcire peste ei, însă este Duhul lui Dumnezeu, iar sfatul meu indecișilor este să apele pedala mireanului de rând și să iasă cu îndrăzneală pe autobanda ce duce direct în împărăția cerurilor fără intermediari ...oriunde privești în această lume găsești trăntori, profitori și intermediari la orice capitol în orice situație, oriunde în viață ...de la un simplu cartof de pe taraba din piață până la un loc în împărăția lui Dumnezeu ...

Căci aceste lichele, acești fățurnici și ipocriți din toate domeniile, care s-au cocoțat și au prins un scaun sau post călduț au atentat la aproapele lor nu pentru un bine comun, ci doar pentru propriul huzur și binele propriu astfel de la enumerarea fericirilor să face un salt la enumerarea nefericirilor crezuale pământești:

Ne-au făcut să credem că după moarte există un rai sau un iad cu o judecată definitivă, care ține o veșnicie, o pedeapsă pentru totdeauna.

Ne-au făcut să credem că viața are sens doar dacă îți găsești sufletul pereche, o ființă care gândește și se comportă exact ca tine.

Ne-au făcut să credem că majoritatea bolilor sunt ereditare sau contagioase și că numai medicina le poate vindeca.

Ne-au făcut să credem că opusul iubirii este ura.

Ne-au făcut să credem că există singurătate.

Ne-au făcut să credem că prosperitatea nu este pentru toată lumea.

Ne-au făcut să credem că suntem ființe imperfecte și că, din acest motiv, trăim cu vinovăție, lipsă și teamă.

Ne-au făcut să credem că, înainte de a ne iubi pe noi, trebuie să-i iubim pe ceilalți.

Ne-au făcut să credem că fericirea înseamnă a le face pe plac altora, să ţi pese de ceilalți, iar mai apoi de tine.

Ne-au făcut să credem că supunerea este de dorit.

Ne-au făcut să credem că adevărul este pe un ecran și că raționamentul este inutil.

Ne-au făcut să credem că, atunci când iubești, este necesar să suferi.

Ne-au făcut să credem că liderii religioși și politici sunt necesari și trebuie să-i păstrăm.

Ne-au făcut să credem că adevărata demonstrație a iubirii este consumerismul.

Ne-au făcut să credem că rațiunea este ceea ce merită, iar intuiția este fantezie pură.

Ne-au făcut să credem că dacă gândești și ieși din tipare și sistem, ești rebel.

Ne-au făcut să credem că, dacă te iubești, ești o ființă egoistă și vei rămâne singur.

Ne-au făcut să credem că magia există doar în povești.

Ne-au făcut să credem că puterea interioară a unei ființe umane este pură fantezie.

Ne-au făcut să credem că suntem singuri în Univers.

Ne-au făcut să credem că suntem dușmani și ne-au pus unii împotriva altora ca să nu ne întoarcem toți împotriva lor

Ne-au făcut să credem că, pentru a comunica cu Divinitatea, ai nevoie de mijlocitor, pentru că tu ești un păcătos care nu are acest drept divin.

Ne-au făcut să credem atât de multe lucruri.

Și când realizezi atâtea minciuni, atâta manipulare, atunci te trezești!

Trezește-te mirene! Trezește-te!

Dar cum să te trezești atâtă timp cât sistemul și școlile acestuia nici măcar nu ne spune că ....

– energia ar fi fost gratuită, dacă nu-l manipulau pe Tesla,

– nu ne spune că Eminescu a fost omorât în clinica de psihiatrie a familiei Donmeh, evrei ascunși sub identitate falsă de greci fanarioți numiți Şuțu

– sau ca scutul anti-rachetă, de la Deveselu, ne face ținta-n următorul război mondial, pentru care sunt multe dovezi că urmează.

Școala nu ne spune:

– despre cele 33 de vertebre ale coloanei și despre demisugul inerent, care poate fi stimulat prin meditație și stil de viață organic,

– nu spune că Michaelangelo a arătat prezența lui „Dumnezeu”, în creierul uman, prin lucrarea „The Creation of Adam”,

- nu ne spune că sunt 13 săgeți pe vulturul (phoenixul) de pe bancnotele americane, reprezentând cele 13 familii elitiste, oligarhice,
- nu spune că tovarășu Ceaușescu a fost omorât la presiunile grupului Bilderberg (FMI și Comisia Trilaterală),
- nu ne spune că Newton era kabbalist (practică ebraică) și alchimist,
- și nici de ce l-au omorât pe Galilei, cu adevărat, pentru ca a împrăștiat Kabbalah,
- nu ne spune că Fibonacci e aproape oriunde, în natură,
- că visele sunt generate de glanda pineală pt că e singura structură care e asemănătoare cu ochiul și poate genera imagini (visele),
- nu spune că bancherii au transformat plata în aur, în plata cu bani (plastic/hârtie printata de de ei),
- nu spune că USA finanțează și înscenează toate atentatele, pretextele și presiunile,
- nu ne spune că putem să trăim 100 ani cu mâncare organică,
- nu spune că Da Vinci a proiectat tot ce era important (masca de gaze, tancu, elicopterul, primul transfer de sânge etc), după meditația în peșteră și că a lipsit doi ani și că singura notiță, neștiințifică, era despre meditație și peștera în care a fost),
- nu ne spune că jegu de Edison, care a furat schițele lui Tesla, adormea cu o bilă pe el, ca aceea să cadă și să-l facă lucid, în visele lui științifice, în care el caută să rămână să afle mai multe,
- nu ne spune că structura de dublu helix, a ADN-ului, a fost descoperită sub efectul LSD-ului, Francis a recunoscut că imaginea i-a aparut în minte și a notat-o, fără să o înțeleagă pe moment, declarând „a fost meritul lui Dumnezeu, nu al meu”,
- nu ne spune că-n apă și-n pasta de dinți e florura care afecteaza corpul și glanda pineală,
- nu ne spune că banii împrumutați din bancă se iau dintr-o parte și de dau în alta și că sunt o nota I Owe You,
- nu ne învață geometria sacră, observabilă în fiecare centru, al fiecărui oraș,
- nu ne învață principiul hegelian, principiul ordine din haos, aplicat maselor, elitele cauzează o problemă, exemplu Colectiv, apoi ele prezintă oamenilor soluția lor și acea soluție duce la ce vor ei, pentru că nu pot să facă ce vor direct, ar fi prea evident,
- școala nu ne învață stenografia (alfabetul codat), limbajul corpului (politicienii sunt instruiți să mintă și să pară credibili),
- nu ne spune că viteza luminii apare aproape exact în coordonatele piramidei din Giza,

- nu ne spune că Einstein a recunoscut că și conștiința umană poate altera materia,
- că Titanicul a fost scufundat în 1912 pentru că, la bord, erau 3 magnați care se împotriveau construirii Rezervei Federale, construită în 1913, care e deținută de familia Rothschild, împreună cu FMI-ul la care toate statele, inclusiv cele unite, au datorii de miliarde, unde o să ducă asta?? La căderea banului și creșterea aurului, până ni-l ia și pe ală, scopul fiind depopularea??
- nu ne spune nici că Mugur Isărescu e evreu, și că și-a schimbat numele, din Isaac, și e singurul român membru în Comisia Trilaterală și se întâlnește și cu Etienne Davignon, președintele Bilderberg.
- nici infimul fapt că lungimea mâinilor fiecarui om, e egală cu înălțimea lui și că lungimea tălpiei e distanța dintre încheietura și cot.

Am văzut că, dacă A=1, B=2, C=3, etc, Jesus=74 și Lucifer=74 dar de ce a spus Jesus „sunt rădăcina și fructul lui David, the bright and morningstar” și Morningstar=148 (74+74), omul e Lucifer și Jesus e omul care a trecut la nivelul următor de conștiință.

Religia e plină de puzzleuri.

Războaiele mondiale, inclusiv următorul, au fost planuite de generalul Albert Pike, cel mai respectat și influent mason american, la data de 15 August 1871, printr-o scrisoare către generalul Giuseppe Mazzini, scrisoare expusă, acum câțiva ani, în British Library Museum și scoasă repede pentru că stimula controverse. Primele două, s-au întâmplat exact cum au vrut ei și, la al 3-lea, deodată, apare Isamul „în ecuație”, coincidență cu prezentul?, „hedonistii și ateii vor contura haosul” și Pike mai spune că o să se instaureze doctrina luciferiană, după epuizarea și depopularea adusă de război.

Posibil ca elitele să vrea să rămână doar evreii, pentru că ei sunt și ei domină globul, prin FMI și restul oligarhiilor și noi suntem considerați sclavi goyim și cattle, scrie în Talmudul lor.

Nu ne spune că, simbolul farmaciei e șarpele Kundalini care vindecă interiorul, energia care urcă pe vertebre, când mediteză, paradoxal că e folosit în farmacie???

Nici că paracetamolul, ibuprofenul și multe alte pastile duc la diferite boli, mai ales de ficat, depopularea e și treptată, pentru că mortalitatea a întrecut mortalitatea, cu mult.

Pastila goală (placebo) a vindecat oamenii cărora li se spunea că pastila aia vindecă garantat, mintea e foarte puternică și inima trasmite mai mult decat transmit sinaptele neuronale.

România nu mai are scăpare de când Băsescu a încălcăt constituția și a cedat suveranitatea.

Gorbaciov, membru Bilderberg, înainte să plece de la întâlnire, i-a spus lui Ceaușescu „ne vedem în decembrie, dacă ne mai vedem.”

Merkel, Hillary Clinton, Tony Blair, David Cameron, absolut toate persoanele influente din orice domeniu, mai ales președinții sau bancherii, sunt în Grupul Bilderberg, Comisia Trilateralaă, Consiliu pt relații Externe, Clubul Bohemian, Clubul de la Roma, aceste sunt oligarhiile conduse de familiile Rothschild și Rockefeller de la care președinții primesc ordine.

Vineri 13 dar și Black Friday vine de la data masacrului templierilor, de asta vor să vadă cum oamenii se calcă-n picioare pe produse, să fie haos.

La Disney există un club masonic privat numit Club 33 și e singurul loc de la Disney în care se fumează și se bea, în care pot intra doar bărbații.

Înainte să mă faceți antisemit (chiar n-am nimic cu evreii), verificați Talmudul, deoarece spune că „un evreu poate să omoare, trădeze, mintă un non-evreu, fără consecințe legale și morale.”

Școala nu ne spune că, de la dreptul român, până în prezent, oamenii au rămas „Capitis Deminutio Maxima”, însemnând pierderea libertății, cetățeniei și familiei, traducerea populară fiind „sclav pregătit pentru război”, spun majusculele din buletinele și actele noastre.

În magazine există zahăr vanilat și zahăr vanilinat, cel bun e vanilat și cel vanilinat e sintetic și dăunător.

Vadim Tudor a fost omorât pentru că a vorbit despre „planul ocultei mondiale.”

Procesul de conservare e cancerigen, la fel și efectul aluminiului asupra mâncării.

Plasticul conține, în mare parte, BPA (Bisphenol A), compus care stimulează secreția de estrogen, iar bărbații cu puțin testosteron, riscă să își piardă bărbăția sau să aibă înclinații bisexuale (test făcut pe animale ținute în mediu plastic) și glutenul, care e aproape-n orice produs, diminuează testosteronul.

Trump a câștigat alegerile prin discursul lui anti bancheri, anti elite, dar el lua sfaturi de la Henry Kissinger, unul din cei mai vechi și activi membri în Grupul Bilderberg, încă din 1954.

Tot ei l-au omorât și pe Kennedy, după ce spuseseră că se împotrivează presiunilor aduse de grupurile influente. La inaugurare, Trump a avut fix 70 ani, 7 luni și 7 zile, să fie de la 7 chakre principale, președintele care aduce războiul lui Pike și schimbarea omenirii și a conștiinței, prin doctrina luciferiană, menționată în scrisoarea lui???

Casa Albă a primit numele acesta, ca un tribut adus rosicrucianului Andrew White, am auzit multe variante, nu cred niciuna.

Hitler și-a pierdut un testicul, în război și își injecta taurină și lăua cocaină, să dea discursuri credibile și a fost finanțat de familia Rothschild.

Fundația Rockefeller ține virusul Zika, posibil pentru o eventuală depopulare „inexplicabilă”? Exemplele pot continua, Matrixul rămâne.

Nu înțelegeți greșit, nu blamez masoneria, doar trilionarii bancheri, care și-au împrăștiat copii în statele principale. În 2005, erau 7 state în care nu exista o banca centrală deținută de Rothschild, acum mai sunt 3, printre care Coreea de Nord și Iran, deci, e clar de ce sunt toate conflictele cu North Korea și Iran, ca să dea drumul la un război sau să înființeze băncile lor și în aceste state, ca să fie siguri că nimeni nu rezistă când ei o să dea drumul crizei, prin valuta și băncile controlate de ei și datoriile statelor la FMI-ul lor.

ROTHSCHILD, ROCKEFELLER ȘI RESTUL DINASTIILOR AU CAUZAT TOT RĂUL.

Totul e pe dos. Istoria modifică informații, farmacia distrugе sănătatea, mâncarea modificată genetic diminuează viața, avocații apără și criminali, guvernul doboară economia, industria sparge stratul de ozon, radiațiile pătrund mai mult, polii se inversează cu tot cu anotimpurile, politicienii vând țara și suveranitatea, președinții primesc și ascultă ordine, religia omoară spiritul, știința ascunde leacuri și adevăr, spitalele sunt sărace și miliardele se bagă în catedrale, tehnologia simplifică totul, până la robotizare și îndobitoare, oamenii dau scroll și nu se mai bucură de miroslul și abundența cărților, facultățile nu mai asigură locuri de muncă, oamenii sunt etichetați după rasă, uitând că toți sunt oameni, iubirea e de umplutură, se face sex și nu dragoste, cele două cuvinte sunt spuse prea repede și doar ca să fie, femeile sunt cât mai plastice, bărbații cât mai plini de steroizi, mașinile nu mai au cheie de contact, au sistem care te poate bloca la influența unui satelit, telefoanele te înregistrează prin aplicații, măsoară pașii, memorează locații, apa are alt gust și cât mai multe microorganisme, fructele sunt mai mari, dar necoapte, diplomele sunt doar cartoane, oamenii sunt din ce în ce mai indiferenți, carnea e vândută chiar dacă animalul a murit din cauza condițiilor industriale, informațiile au cât mai puține detalii, ca să nu fie risc de contrazicere, țărani de la care vine mâncarea sănătoasă sunt din ce în ce mai puțini pentru că recolta e distrusă prin antenele HAARP care controlează vremea, lămăile sunt mai scumpe pentru că vindecă, purifică și nu pot fi modificate genetic, mierea nu mai e naturală, aerul nu mai e la fel de respirabil vara pentru că stratul de ozon e afectat, șirile inventează informații, unii își înscenează moartea ca să poată trăi, căștigătorii sunt planuiți, poliția întoarce capul după ce întinde mâna, oamenii au prietenii pe interes și fermierii primesc ordine, amenințări și chimicale de la stat.

Totul e un miraj întors pe dos, iar noi zâmbim și cumpărăm produsul, neștiind ca NOI SUNTEM PRODUSUL!

Presupunem că devii bogat și faimos, când o să fii în piscina vilei tale, de pe dealul Los Angeles-ului, pufăindu-ți trabucul, sorbindu-ți Bourbonu, pălmuindu-ți nimfomană, o să fie o secundă în care, neintenționat, o să te uiți la cer și o să vrei să alergi pe-un câmp, să fii singur la înălțime, să auzi ecoul răcnetului tău de animal biped, să miroși scoarța copacilor, să calci în nămol, să te trezească rânjetul soarelui, să simți roua pe frunte, să simți miroslul pământului Cald, să ajuți insectele să ajungă unde vor, să alergi în ploaie, nisipu să-ți gădile tălpile, să faci focul, să te taie porumbul și aşchiile, să prinzi o rădașcă, să-i rupi colții și să-i porți la gât, să știi cum arăți

doar când te vezi în baltă, să încizi ochii și să simți că totul e un întreg armonios care-ți dă o căldură pe coloană și te face să te reîndrăgostești de natură.

Atunci o să-ți dai seama ca jumătate din viață ai alergat după ceva ce nu te împlinește și că ai fost prins în iluziile materialismului și ale egoului, aceasta este realitatea pentru toți fie că place fie că nu, chiar dacă pentru unii nu sunt decât simple teorii ale conspirațiilor ...o prostie gen „asimptomatic” definiții servite de sistem pe care cea mai mare parte a turmei o îngurgiteză mental fără a folosi gândirea, logica, morala concepte pe cale de dispariție, în era inteligenței artificiale, neînțelegând berbecul din turmă căci cu cât ține în mână și folosește gadgeturi inteligente cu atât mai mult propria gândire și inteligență se atrofiază, până la stadiul de primat neanderthalian o simplă maimuță ce apasă pe un touch-screen și nimic mai mult...

Revenind din avalanșa conspirativă, dar dureror de reală: de ce tot spun este că e nevoie de o „revoluție” la nivel spiritual și a minții pentru a înțelege Biblia. Și David Koresh și urmașii lui au avut asemenea convingeri. Că ei au înțeles Biblia și au o misiune divină. Revelația este progresivă, ea nu poate fi ruptă de învățătura lui Hristos. Doar prin învățătura lui Hristos poți interpreta și filtra Revelația și evenimentele și atitudinea pe care trebuie să o ai față de ele. Altfel, o iei pe câmpii. Devii fanatic, rupt de realitate. Devii Antihrist. Plus un dobitoc intelectual, un prelat eficient bisericii sau un mirean eficient sistemului!

Egoismul exprimat în fraza „cum pot să ajung în rai?” denotă un individualism macabru, iar dacă lipsa iubirii și în special lipsa iubirii apoapelui naște întrebări de genul mai sus menționate cum ar crede oricine că ar putea ajunge în rai, sub ce criterii și în ce format și hai să presupunem că ajungi în rai, ce consideri că te aşteaptă acolo? O iubire celestă, o frăție comună și o lumină divină inconmesurabilă atunci de ce nu le practici încă de aici de pe acest pământ ce-ți lipsește, cine te împiedică, până la formatul raiului divin creează și trăiește raiul pământesc, dar prin iubirea de aproape, așa se manifestă raiul, cu cât iubirea devine mai pură cu atât ea emană mai multă lumină divină, o spune însuși Iisus în Ioan 13:34-35: „Vă dau o poruncă nouă: să vă iubiți pe alții! Așa cum v-am iubit Eu, tot așa să vă iubiți și voi unii pe alții. Prin aceasta vor cunoaște toți că sunteți ucenicii Mei, dacă veți avea dragoste unii pentru alții.” Deci te consideri ucenicul lui Iisus, îți iubești atât frații, cât și aproapele, ai dragoste față de ceilalți? Atunci, cum te poți îndoie de părtinirea ta la rai, cum dar poți trăi cu această suspiciune și neîncredere ...căci nu uita dacă unul nu iubește, nici unul nu iubește, iar dacă unul nu crede, nici unul nu crede, lanțul slăbiciunii începe cu o verigă, una singură, care dacă cedează s-a rupt lanțul, nu fi tu atunci veriga slabă în frăția intru Hristos care poate slăbi lanțul uceniciei, nu doar prin lipsa iubirii sau slaba credință dar și prin sămânța îndoielii sădită în inima ta!

Iar în ceea ce privește Raiul Împărației cerești există afirmația:

„Din zilele lui Ioan Botezătorul până acum, Împărația cerurilor se ia cu năvală, și cei ce dau năvală pun mâna pe ea.” Matei 11:12 - traducere Biblia Cornilescu

„Din zilele lui Ioan Botezătorul până acum **împărăția cerurilor se ia** prin străduință și cei ce se silesc pun mâna pe ea.” Matei 11: 12 - traducere Biblia Sinodală de la București.

Nu o să intru în ispita a compara traducerea celor două, ci fac un pas în față și merg direct la Biblia grecească pe care nu am nevoie a o traduce că după cei 26 de ani trăiți printre greci consider că stăpânesc limba greacă la un nivel destul de avansat:

„Ἄπὸ δὲ τῶν ἡμερῶν Ἰωάννου τοῦ βαπτιστοῦ ἔως τοῦ νῦν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν βιάζεται, καὶ οἱ βιασταὶ ἀρπάζουσιν αὐτήν. Κατά Ματθαίον.” - Кефали 11:12 - Biblia grecească traducere N.Vamva 1850.

Iar traducerea sună aşa:

„Dar din zilele lui Ioan Botezătorul și până acum, împărăția cerurilor se grăbește, iar cei care se grăbesc o apucă.”

Ei bine, de la năvală la străduință până la grabă există o oarecare diferență de aceea spuneam că uneori traducerilor li se oferă o interpretare aproximativă în context, căci năvală care are mai mult sens de invazie, iar în limba greacă năvală înseamnă Εισβολή, iar strădanie - Προσπάθεια pe când βιάζεται din textul biblic citat înseamnă - se grăbește ...

Pentru a nu mă opri aici, mai ales astăzi, când tehnologia este la degetul nostru cel mic mi-am continuat incursiunea și am adus mărturie încă două traduceri în două limbi de largă circulație în limba engleză din Biblia KJV King James Version:

„And from the days of John the Baptist until now the kingdom of heaven suffereth violence, and the violent take it by force.” Matthew - Chapter 11:12

„Si din zilele lui Ioan Botezătorul și până acum, împărăția cerurilor suferă violență, iar cei violenți o iau cu forța.” Matei - Capitolul 11:12

Și în limba franceză La Bible Traduction D.Martin 1744:

„Or depuis les jours de Jean Baptiste jusques à maintenant, le Royaume des cieux est forcé, et les violents le ravissent.” Matthieu - Chapitre 11:12

„Acum, din zilele lui Ioan Botezătorul și până acum, Împărăția cerurilor a fost forțată, iar cei violenți au luat-o.”

Astfel stând lucrurile opresc aici șirul traducerilor concluzionând faptul că oricât am despica spicul. el nu se despiciă doar în două ci și în patru. apoi în şase după care în opt ...important nu e să-l ei gata despicate. ci să cauți să-l despici singur, în tehnica de al despica constă misterul și nu în numărătoarea în care a fost gata despicate de alții, deoarece avem mărturia lui Iisus care le strigă fariseilor „Vă rătăciți neștiind scripturile nici puterea lui Dumnezeu”, iar în altă ipostază:

Iisus le-a spus fariseilor: „Decât să vă deschideți ochii, ca să vedeți adevărul, preferați să scoateți ochii celui care vi-l arată. Uitați-vă la voi cât de rătăciți sunteți.”...de aceea ni se spune cercetați Scripturile dar și „Cereți, și vi se va da; căutați, și veți găsi; bateți, și vi se va deschide. Căci oricine cere capătă; cine caută găsește; și celui ce bate, i se deschide.” Matei 7:7-11 VDC

Într-un cuvânt floare la ureche, acu depinde ce floare și a cui ureche, căci credința oarbă nu măntuiește și nici nu-ți deschide porțile împărației nu are cum să te conducă în împărație ori și câtă încătrăneală ai avea acumulată în aşa zisa ta credință. Credința izvorâtă din mania tradițiilor, ea creează pămpălăi pe scară rulantă, un patent identic cu cel al școlilor actuale care creează afalfabeți funcționali cu diplome, de fapt nefuncționali, care îngenunchează societatea și o trag într-o regresie acută ...și ajungem la arhicunoscuta zicală, care are încorporată în ea nu doar descrierea, dar și secretul, calea și soluția generațiilor care au fost sunt și vor fi: „Vremurile grele creează oameni puternici, oamenii puternici creează vremuri ușoare. Vremurile ușoare creează oameni slabii. Oamenii slabii creează vremuri grele.”

Așadar într-o manieră de profund respect mă înclin în fața haosului uman cu iubire eternă și cu regretul că nu pot participa la salvarea ei chiar dacă în linii mari ar părea că salvarea mea nu depinde de salvarea ei, dar realitatea este că nu te poți salva, dacă nu salvezi lumea și nu poți salva lumea, dacă nu te salvezi mai întâi pe tine ajungând la zicala: „Doctore, vindecă-te pe tine însuți! Luca 4:23 - El le-a zis: – Cu siguranță că Îmi veți spune proverbul acesta: „Doctore, vindecă-te pe tine însuți! Fă și aici, în patria Ta, tot ceea ce am auzit că s-a întâmplat în Capernaum!”. Oare nu același lucru a înfăptuit Iisus însuși, s-a jertfit din iubire pentru salvarea omenirii, iar exemplul său a fost urmat și de Petru - stânca pe care Iisus a zidit biserică vie.

Căci conștientizarea adevărului hristic ne revelează începutul Împărației cerurilor atât prin revelația raiului, cât și a iadului alegerea rămâne la mâna liberului arbitru:

„Împărația Lui Dumnezeu este în inima voastră și ea se răpește și silitorii o răpesc pe ea.”

„Împărația Lui Dumnezeu este oriunde se află un om centrat lăuntric în Iisus, un om care se distinge prin puritatea și smerenia sufletului său. Într-un astfel de suflet se străvede Iisus. A fi luminat de conștiința Lui Dumnezeu, a fi curat și smerit cu inima este singurul argument valabil al Împărației. Aceasta este taxa de intrare pe care trebuie să o plătească omul pentru a intra în Rai. Și portița pe care el intră dincolo este însăși inima sa. Odată deschisă către Dumnezeu, inima este inundată de dragostea, lumina și infinitatea Lui. Duhul Sfânt este cel care „stimulează” în noi bucuria veșnică a Raiului, pentru că Raiul este o stare și nu un loc anume.” (Arsenie Boca)

Acum întreb și eu după un citat din acesta, ce ar trebui să facă mirenii, să urmeze cuvintele din citat sau să alerge cu limba scoasă la mormântul lui Boca în speranțe vagi de vindecare, minuni și alte matrapazlăcuri cu efect de turmă și credință pe măsură, pe care de la un nivel le convine

de minune clericiilor, Boca - noul sfânt, noi moaște o nouă sursă de venit la pușculița sinodală, o nouă formă adăugată vechiului printr-o veșnică pomenire în neam ...

Biblia Sinodală ortodoxă, EVANGHELIA DUPĂ LUCA – CAP.17 VERS.20-21, „Sî fiind întrebat de farisei când va veni Împărăția lui Dumnezeu, le-a răspuns și-a zis: Împărăția lui Dumnezeu nu va veni în chip văzut. Si nici nu vor zice: Iat-o aici sau acolo. Căci, iată, Împărăția lui Dumnezeu este înlăuntrul vostru.”

Biblia Cornilescu, EVANGHELIA DUPĂ LUCA – CAP.17 VERS. 20 -21, „Fariseii au întrebat pe Isus când va veni Împărăția lui Dumnezeu. Drept răspuns El le-a zis Împărăția lui Dumnezeu nu vine însă fel ca să izbească privirile. Nu se va zice: Uite-o aici, sau: Uite-o acolo! Căci iată că Împărăția lui Dumnezeu este înlăuntrul vostru.”

Biblia grecească traducere N.Vamva 1850:

„Ἐρωτηθεὶς δὲ ὑπὸ τῶν Φαρισαίων, πότε ἔρχεται ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ, ἀπεκρίθη πρὸς αὐτοὺς καὶ εἶπε· Δὲν ἔρχεται ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ οὕτως ὥστε νὰ παρατηρῆται, οὐδὲ θέλουσιν εἰπεῖ· Ἰδού, ἐδὼ εἶναι, ἢ Ἰδοὺ ἐκεῖ· διότι ἴδού, ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ εἶναι ἐντὸς ὑμῶν.” Κατά Λουκάν - Κεφάλι 17:20/21

„Dar, întrebat de farisei când va veni Împărăția lui Dumnezeu, le-a răspuns și a zis: Împărăția lui Dumnezeu nu vine în aşa fel încât să fie observată, ei nu vor zice: Iată, aici este, sau iată, acolo este; căci iată, Împărăția lui Dumnezeu este în voi.”

Dacă regret ceva, e că nu știu și evreiește să merg și mai adânc în vălul necunoașterii atât din Tora cât și din Talmud direct de la sursă fără samsarii și intermediarii traducerilor și monopolistii canonici care pun și scot din text după plac interes sau ordin ...

Doar atunci când vei înțelege cu adevărat că tot Universul se află în tine și tu în el, nu te vei mai raporta la Dumnezeu ca la cineva din afară, ci te vei raporta ca la cineva din lumea ta interioară. Se face referire la faptul că Împărăția lui Dumnezeu este înlăuntrul nostru, în interiorul nostru, dar, cum poti ajunge la ea? Simplu, curățind interiorul, altarul, de toate impuritățile, răutățile, atât plusul cât și surplusul ineficient creării acelei sacre armonii interioare, apoi se face referire la a doua trimitere, aia în care dacă altarul, trupul, este curat și curățat, atunci sufletul luminează în trup și e pregătit atât de sărbătoare cât și pentru a găzdui musafiri celești, căci atunci vor veni să locuiască în tine atât Fiul cât și Tatăl... Iar dacă această mărturie a fost făcută ca promisiune de însuși Iisus, atunci nu e doar un simplu crez sau convingere, ci însăși secretul cheii împărăției cerești, care după ultimele cuvinte ale lui Iisus deducem căci lucrurile stau exact invers decât ceea ce circulă oficial prin și de la anvoanele bisericilor de către prelații și înalții într-ale duhovniciei ... Au dacă împărăția lui Dumnezeu este în interiorul nostru, iar odată descoperită însuși Dumnezeu locuiește în noi, atunci nu suntem noi însine cheia ce deschide Împărăția reală a cerurilor, iar această taină a fost ascunsă tocmai fiindcă lucrătura învățăturii pornește și lucrează dinlăuntru în afară și nu invers căci toată

această învățătură ce vine din afara ta te îndreaptă de fapt tot în afara ta înstrăinându-te de tine, iar când tu nu reușești a te cunoaște pe tine, cum dar vei reuși a cunoaște prin spusele altora un Dumnezeu necunoscut și o Împărătie cerească neștiută a acestuia, căutând astfel o Împărătie prin ceruri și un Dumnezeu prin înalturi ...căutând în fond prin înalturi doar cu credința căci tu nu te vei desprinde de la sol în căutarea ta nici un centimetru...te întreb: oare toată această învățătură străină, nu te ține de fapt într-o continuă confuzie, dar și o adâncă rătăcire de sine, nu te simți că ești decât o simplă oaie insignifiantă a unei turme oarecare denumirea nu are nici o relevanță, un simplu număr din turma baciului predicator, o simplă oaie care doar se simte bine la umbra turmei cât și în compania acesteia, dar care nici nu behăie nestingherită, nici probleme nu ridică, nici turmei și nici păstorului... efectiv aproape că nici nu există, chiar aşa ...devenind supus și ascultător devii chiar invizibil, dar ia încearcă să rămâi un pic în urmă și rătăcește-te. Dacă păstorul este adevărat va lăsa turma sa și va porni în căutarea ta și crede-mă că mare-i va fi bucuria găsirii și recuperării tale, dar dacă baciul este doar un păstor fals cu blană de oaie peste chipul de lup atunci cu siguranță te va lăsa bucurios pradă celorlalți lupi... Asfel, atunci când consideri și crezi că le știi pe toate de fapt nu știi nimic, și abia atunci când declară că tu nu știi nimic ajungi să le știi pe toate și nu vei depinde nici de adăpostul vreunei turme nici de protecția învățăturii prelaților păstori căci învățătura vie a unicului Păstor adevărat care deja locuiește în tine nu te va pierde niciodată! și când descoperi că Împărăția Lui Dumnezeu se află înlăuntrul tău, când însuși Tatăl și Fiul Împărăției cerești locuiesc în tine și sunt în altarul sufletului tău abia atunci realizezi că formulezi greșit întrebarea, deci nu te întrebi: CUM POT SĂ AJUNG ÎN RAI ci CUM POATE RAIUL SĂ AJUNGĂ LA MINE? Deoarece nu tu ai fost creat pentru rai, ci raiul a fost creat pentru tine ...căci dacă Paradisul ar exista de sine stătător atunci, eu, tu, lumea nu am avea ce cauta aici în această lume ci am fi și locui deja în el, mitul alungării din Rai fiindcă a gustat Adam din pomul Binelui și Răului, din Pomul Cunoașterii este o poveste frumoasă, dar singura întrebare pe care și-o atribuie omul e dacă Dumnezeu care l-a creat pe Adam este Atotștiitor ceea ce înseamnă că știa ce se va întâmpla, de ce a pus acel pom acolo ...e ca și cum ai cumpărat multe jucarii copilului tău, dar pe una o vei așeza în centrul casei și îi vei spune pe asta să nu o atingi, cu asta nu o să te joci, știind deja că toată atenția copilului va fi captată și cooptată de acea jucărie și cum vei întoarce spatele, interdicția a fost deja încălcată. Dar am mai spus-o și o repet, aceasta este țmirajului manipulator din Matrixul existențial ...îți irosești viața din lumea aceasta reală în căutarea și speranța unei vieți de după dintr-o lume ireală și astfel nu trăiești nici aici și nici ...acolo!

În ce privește celebra frază arhiutilizată dacă ești pur și simplu, un simplu membru al nu contează ce turme intru Hristos acest: „Cereți, și vi se va da; căutați, și veți găsi; bateți, și vi se va deschide. Căci oricine cere capătă; cine caută găsește; și celui ce bate, i se deschide.” Oricât ai cere, nu vei primi nimic, decât ceea ce deja ai, iar dacă vei primi nu va fi ceea ce ai cerut, oricât ai căuta, adevărul va fi ținut ascuns întotdeauna cu un pas în fața ta, iar de bătut bate cât vrei oriunde vrei, se va deschide doar ceea ce nu-ți va fi de folos, util sau necesar ...căci tu nu

vei cere ceva diferit de turmă, nu vei căuta din obediенă în altă parte decât în sânul învățăturii turmei și nu vei bate decât din politețe în uși deja întredeschise ...Priviți în jurul vostru, nimic din tot ceea ce este nu este exact aşa cum sunteți învățati că este, și nimic nu arată aşa cum nis-a spus că ar trebui să arate. În Lumea în care trăim: Adevărul nu există! El se inventează și reinventează ori mai bine spus, adevărul este ansamblat din minciuni, în funcție de interes, în funcție de poziții, în funcție de trendul Maestrului Păpușar. Tot ceea ce există, sunt aşa zisele minciuni adevărate, cele oficiale restul ...restul, a tot ceea ce nu face parte din matrița sistemului este redus la tăcere sau interceptat și refolosit prin supunerea obedientă față de cerințele acestuia .

ÎN LOC DE FINAL UN... EPILOGOS CU MULT LOGOS

Tragem linie? Tragem, daaa ... ușurel să nu rupem pe final vârful la creion, în ansamblu am încercat a contopi granița dintre religie și spiritualitate cu toate că religia se crede și consideră pur spirituală nu este, căci există o limită și un cerc vicios pe care religia nu o poate sau nu o vrea depășită ...

Am adunat mai jos câteva diferențe importante dintre religie și spiritualitate, unde, desigur, granița dintre cele două nu este absolută. Pot exista persoane profund spirituale în cadrul unei religii, precum și organizații sau grupuri spirituale. Dar în general se poate spune că religia are un caracter mai formal și dogmatic, pe când spiritualitatea este mai fluidă și experiențială:

1. - **Religia** este organizată în jurul unor doctrine și ritualuri stabilite.

Spiritualitatea este mai mult o căutare personală, fără reguli impuse.

2. - **Religia** pune accent pe credința în dogmele unei anumite autorități (biserica, scripturi etc.).

Spiritualitatea încurajează experiența directă și chestionarea liberă.

3.- **Religia** are adesea un caracter instituțional.

Spiritualitatea este mai degrabă individuală

4. - **Religia** se concentrează pe venerarea unei divinități.

Spiritualitatea este interesată de conexiunea cu o putere sau înțelepciune universală.

5. - **Religia** poate avea adesea reguli stricte privind moralitatea.

Spiritualitatea pune accentul mai degrabă pe dezvoltarea interioară.

6. - **Religia** se bazează pe credință.

Spiritualitatea încurajează experiența directă.

7. - **Religia** urmărește adesea convertirea altora la propria credință.

Spiritualitatea este mai mult o călătorie personală.

8. - **Religia** este adesea influențată de politică și putere lumească.

Spiritualitatea este separată de astfel de interese.

9. - **Religia** poate genera identități și etichetări de grup (catolic, musulman etc).

Spiritualitatea încurajează mai degrabă unitatea în diversitate.

10. - **Religia** este uneori percepță ca respingând sau condamnând alte credințe.

Spiritualitatea are o abordare mai incluzivă și tolerantă.

11. - **Religiile** istorice sunt adesea legate de o anumită carte sfântă sau profet.

Spiritualitatea îmbrățișează înțelepciunea de pretutindeni.

12. - **Religiile** pun accent pe viața de apoi, paradis etc.

Spiritualitatea este ancorată în experiența prezentă.

13. - **Religia** poate deveni uneori rigidă și inflexibilă.

Spiritualitatea încurajează evoluția și explorarea continuă.

14. - **Religia** se concentrează mai mult pe exterior - ritual, comportament moral etc.

Spiritualitatea vizează cultivarea interioară.

15. - **Religia** se bazează pe credință oarbă și supunere.

Spiritualitatea încurajează utilizarea propriei inteligențe.

16. - **Religia** are o componentă importantă exoterică - practici publice, locuri de închinare etc.

Spiritualitatea este mai degrabă o căutare esoterică, interioară.

17. - **Religiile** au adesea un caracter tribal, de grup.

Spiritualitatea este mai universală.

18. - **Religia** își propune să ofere răspunsuri definitive cu privire la divinitate, creație, moralitate etc.

Spiritualitatea încurajează o căutare deschisă, fără răspunsuri absolute.

19. - **Religia** se concentrează pe venerarea unei entități supreme separată de om.

Spiritualitatea caută conexiunea și unitatea cu izvorul/fundamentul vieții.

20. - **Religiile** istorice sunt în mare parte patriarhale.

Spiritualitatea promovează egalitatea de gen.

21. - **Religia** are o abordare mai dualistă, cu accent pe bine vs rău, credincioși vs necredincioși etc.

Spiritualitatea acceptă totul ca făcând parte din întreg.

22. - **Religia** se bazează pe revelații trecute și scripturi vechi.

Spiritualitatea încurajează experiența vie în prezent.

23. - **Religia** se concentrează pe moralitatea socială.

Spiritualitatea vizează mai ales transformarea personală.

24. - **Religia** vine adesea cu teama de pedeapsă divină.

Religia este modalitatea prin care omul încearcă o conexiune (legătură) cu divinitatea. Religia se învață cu mintea, se dobândește în familie, la școală, în biserică, prin studiul individual etc. Credința nu se învață, ci se trăiește cu sufletul! Există ore de Religie, dar nu există și ore de Credință.

Religiile (oricare ar fi) și Dumnezeu nu înseamnă unul și același lucru.

- Religia e creată de oameni pentru a demarca piața pe care se comercializează Dumnezeu.
- Religia poate fi numită și „dispozitivul” prin care omul (instituția) îi poate controla pe om.
- Religia este o formă subtilă a idolatrizării, care punе biserica (instituția fizică) deasupra lui Dumnezeu.
- Religia este una dintre cele mai mari afaceri de pe Terra, pentru că promite omului o ușurare față de presiunea minții sale!
- Problemele atașate religiilor nu provin de obicei de la fondatorii lor.
- „Problema” religiei conține o eroare esențială și anume VENERAREA și SUPUNEREA și înălătură subtil TRĂIREA și ÎMPLINIREA .

În momentul în care venerezi pe CINEVA, te așezi într-o poziție inferioară și adopți o poziție de victimă!

Asta îți garantează că frecvența ta va avea de suferit și va rămâne la un nivel scăzut!

Aici trebuie să înțelegem diferența dintre devoțiune și venerare.

- Devoțiunea în sine conține sămânța dizolvării individului, pe când venerarea presupune o DUALITATE între tine și Creator.
- Dumnezeu a fost îmtotdeauna un concept al propriilor noastre „zugrăveli” - descrieri, care se află departe de Adevar.
- Dumnezeu stă ascuns în genele noastre, avem acea scânteie divină, dar până când nu ne ridicăm frecvența, vibratia, nu îl putem simți.

Măreția înseamnă să porți divinul, să știi că ești o parte din Dumnezeu și că în propria ta minte poți să te gândești și la ceilalți, pentru că ceea ce este în tine, este și în ei, mai mult sau mai puțin.

- Dumnezeu-Creatorul- Sursa cu toate numele și formele în care este cunoscut este UNUL, este singura probabilitate a existenței și a posibilității de a fi.
- Dumnezeu nu se află în domeniul demonstrabilului sau intelectului.
- Iubirea și acceptarea este poarta de intrare între domeniile lineare și nonlineare, iubirea este marele „bulevard” către descoperirea lui Dumnezeu, este trecerea în toate spațiile temporale și interdimensionale.
- Calea către Dumnezeu prin non- dualitatea conștiinței, nu implică nici o dogmă sau sistem de credință, iar suferința nu este posibilă în lumea non- dualității.
- Dumnezeu nu este cuvântul Bibliei și în cuvântul Bibiei nu este Dumnezeu, căci Dumnezeu nu locuiește în Biblie sau în bisericile pe care le vizitați, dacă le vizitați; vă întreb l-ați întâlnit pe Dumnezeu în biserici? Ideea aceea absurdă în care mulți spun că l-au cunoscut pe Dumnezeu prin intermediul bisericii nu este ridicolă însă este incompletă, acolo se prezintă imaginea unui Dumnezeu nu a lui Dumnezeu și...doar se acceptă imaginea acestuia prin credință, cât și prin convertirea la credința unui cult oricare ar fi acesta și de a crede în această imagine, nu de a trăi în această imagine, căci Dumnezeu locuiește în inima ta, nu într-o biserică, dacă tu îl cunoști pe Dumnezeu, atunci Dumnezeu se reflectă în viața ta prin inima ta, trăirea ta și acțiunile tale, dacă acestea lipsesc, atunci tu doar crezi în Dumnezeu și Biblie și într-o religie de Duminică dar ești străin de Dumnezeu fiindcă: DUMNEZEU ESTE ÎN TOȚI OAMENII, DAR NU TOȚI OAMENII SUNT ÎN DUMNEZEU ...DUMNEZEU este CUVÂNTUL, atunci fii CUVÂNTUL, devin-o CUVÂNTUL, nu doar cel ce crede în CUVÂNT.
- Viața trebuie să fie o bucurie.
- Eliberarea și libertatea nu cunosc slujbe religioase, căci Dumnezeu curge prin noi, iar puterea și frumusețea Lui este în noi.
- Bucuria izvorăște din iubire, iar iubirea vine de la Dumnezeu.
- Dumnezeu nu este un dictator de limitare, ci o deschidere a mintii și o oportunitate de a ne face o viață remarcabilă.
- O mare parte din ceea ce a fost în mod abuziv descris de biserici ca „păcat”, nu constituie decât niște exagerări ale vinovăției, provenite din mintea unor autorități ecclaziastice tulburate din punct de vedere emoțional.

De-a lungul secolelor, au fost inventate tot felul de „păcate” cu explicații din cele mai laborioase și rationale, dar care pot fi descrise clinic drept manipulări ale unor minti bolnave

avide de putere, ale unor treburi umane normale. Răul rezultat astfel nu a implicat numai eroare spirituală, ci o cruzime psihologică, precum și aruncarea vinovăției asupra umanității. A purta sau nu, diferite feluri de îmbrăcăminte, pălării, bărbi sau funcții, constituie un fapt suficient pentru a aprinde persecuțiile religioase sau războiul. Circumcizia, interdicția de a consuma carne vinerea, precum și datele și detaliile sărbătorilor religioase - toate acestea devin muniții. Devoțiunea pentru Creator nu rezidă în a purta sau nu o pălărie sau o fusta, rochie. O mare parte din ceea ce este considerat (și respectat totodată) ca doctrină bisericească nu constituie altceva decât un produs al egoului.

Explicația textului de mai sus este inutilă dacă înțelegerea este dificilă ...

Acum să facem încă un pas între cele două, religie și spiritualitate și o să vă întreb, ce știți despre reîncarnare? Ei bine cei religioși, mai nimic, aproape că vor respinge ideea sau existența acesteia, pe când cei spirituali îmbrățișează ideea sau conceptul de reîncarnare. Gnosticii credeau în reîncarnare.

Definirea reîncarnării: Deși doctrina reîncarnării provine din antichitate și își are originile în Orient, ea poate fi găsită și în Grecia antică. Aceasta susține că „sufletul intră în această viață nu ca o creație nouă, ci doar după o lungă perioadă de existențe anterioare pe acest pământ, sau altundeva... pornit pe calea viitoarelor sale transformări pe care acum și le pregătește.” Conform conceptului oriental de reîncarnare, în funcție de faptele sale dintr-o existență precedentă, omul se poate reîntoarce sub orice formă de viață, inclusiv cea animală, cât și cea umană. Totuși susținătorii din Occident ai reîncarnării afirmă că, în general aceasta se petrece doar la nivel uman. Aceștia numesc adesea conceptia estică a ei, „transmigrare”, iar concepția vestică, „reîncarnare”.

În mod tradițional termenii „transmigrare”, „reîncarnare” și „metempsihoză” sunt folosiți ca sinonimi ai acelaiași lucru. De partea cealaltă însă, reîncarnarea trebuie deosebită de ideea de preexistență a sufletului. În timp ce toți cei ce cred în reîncarnare trebuie să credă și că sufletele reîncarnate au avut o existență anterioară, nu toți cei ce acceptă preexistența sufletului acceptă și reîncarnarea. Un exemplu al zilelor noastre al unui astfel de crez sunt mormonii.

După cum se știe, Evanghelia după Ioan este impregnantă cu gnosticism, iar printre Părinții Bisericii se numără remarcabili gnostici:

Iustin Martirul (a trăit între 100 – 165) a fost unul dintre primii părinți ai bisericii creștine. Adesea el este citat ca fiind un „foarte timpuriu susținător creștin al reîncarnării”. Cu referire la al IV-lea capitol al „Dialogului cu Trypho” al lui Iustin adeptii reîncarnării afirmă că „acesta a învățat că sufletele oamenilor locuiesc în mai mult decât un singur trup în timpul perindării lor pământești”. Dar ce spune de fapt Iustin? El înfățișează un dialog în care discută cu Trypho problema reîncarnării, iar la sfârșitul acestei discuții dialogul se încheie după cum urmează (cu

mențiunea că Iustin vorbește la persoana I-a, iar despre Trypho se vorbește la persoana a II-a; Trypho era un evreu cu care a purtat numeroase dispute; Trypho este cel ce vorbeste primul):

„De aceea, sufletele nu-l văd pe Dumnezeu și nici nu migrează (strămută) în alte trupuri, căci ele ar ști că sunt astfel pedepsite și le-ar fi frică după aceea să săvârșească chiar și cele mai neînsemnate păcate. Dar că ele îl pot percepe pe Dumnezeu că există și ca neprihănirea și sfințenia merită respectate, pot de asemenea să fiu de acord cu tine”, a spus el. „*Ai dreptate*”, i-am raspuns eu.

Origen (a trăit între 185 – 254) Fără discuție se poate spune despre Origen că a fost unul dintre cei mai străluciți și ingenioși teologi ai bisericii creștine primare. Cu toate acestea el a ajuns să aibă o faimă proastă tocmai datorită speculațiilor sale teologice. El este părintele bisericii cel mai adesea citat de către adeptii reîncarnării ca susținând doctrina lor. Un pasaj care este citat frecvent ar fi următorul. El provine din scrierea lui Origen „*Împotriva lui Celsus*” și aici este redat aşa cum este citat de promotorii reîncarnării pe nume Head și Cranston: „*Sau, este mai în conformitate cu rațiunea ca fiecare suflet, din anumite motive misterioase (vorbesc acum după opinia lui Pitagora și Plato, și Empedocles, pe care Celsus îl citează frecvent pe nume), să intre într-un trup și să ajungă acolo după greșelile și faptele sale de dinainte? De aceea, este probabil ca acest suflet, căruia îi sunt acordate mai multe beneficii în urma reședinței lui (anterioare) într-un trup decât acela al multor oameni (pentru a evita prejudecata nu spun „toți”), are nevoie de un trup mai bun, nu doar superior altora, dar și să fie investit cu toate calitățile cuvenite.*”

Privitor la acest pasaj trebuie să se facă mai multe comentarii. Întâi de toate, Origen califica această afirmație spunând: „*Vorbesc acum după opinia lui Pitagora și Plato, și Empedocles, pe care Celsus îl citeaza frecvent pe nume.*” Aceasta atribuire a citatului ne arată ca Origen argumentează pe baza crențelor lui Celsus, și nu a propriilor sale crențe.

În al doilea rând, inserarea în paranteze de către adeptii reîncarnării a cuvântului „anterioare” înaintea propoziției „*reședinței lui...intr-un trup*” în citatul redat mai sus, schimbă complet sensul pasajului. Origen nu vorbea de o reîncarnare anterioară în comparație cu o reîncarnare ulterioară, ci de fapt vorbește despre o singură încarnare.

În al treilea rând, ideea pe care Origen încearcă să o afirme în acel context este complet evitată. Origen nu vorbea despre nașterea naturală a unei ființe omenești obișnuite, ci despre zămislirea miraculoasă a lui Iisus în pântecele unei fecioare. În prima jumătate a capitolului Origen a infirmat explicația superstițioasă a nașterii din fecioara care circula printre iudei (și care a fost preluată și de către Celsus), și anume că Maria ar fi comis adulterul cu un soldat roman. După care pune următoarea întrebare: „*Este potrivit cu rațiunea ca cel ce a îndrăznit să facă atât de mult pentru rasa omenească...să nu fi avut parte de o naștere miraculoasă, ci de una dintre cele maijosnice și mai rușinoase dintre toate? Atunci îi voi întreba ca greci și îndeosebi pe Celsus dacă se ia sau nu după părerile lui Plato și le citează mereu, dacă Cel ce pune sufletele*

în trupurile oamenilor putea să-l umilească atât de mult pe cel ce urma să facă asemenea fapte mărețe, să-i învețe pe mulți, și să-i întoarcă pe mulți din răutatea acestei lumi, printr-o naștere dintre cele mai rușinoase și să nu-l aducă pe lume dintr-un mariaj legitim?"

După aceea a urmat imediat citatul original aşa cum este redat mai sus în care se face apel la filozofii greci atât de respectați de către Celsus pentru a demonstra că cineva atât de nobil ca Iisus nu putea să aibă, nici măcar conform învățăturilor lor, o naștere atât de rușinoasă cum pretindea Celsus. Având acest context în minte acum este evident că Origen nu susține reîncarnarea și ea nici măcar nu este sugerată în scările sale. Cel mult susține pre-existența sufletului, o opinie pe care el o împărtășea chiar dacă privitor la aceasta dezvăluie că sorgintea acestei păreri se găsește în filozofia greacă, și nu în învățătura creștină.

Ulterior în același tratat Origen a făcut următorul comentariu:

„Însă asupra acestor subiecte se pot spune multe lucruri înțelepte, cum ar fi cele ce urmează: Este bine să ții ascuns secretul unui rege. Pentru că doctrina venirii sufletelor în trup să nu fie expusă înaintea înțelegerii populare și nici ceea ce este sfânt să nu fie aruncat la câini, și nici mărgăritarele să nu fie aruncate înaintea porcilor.”

Această afirmație subliniază că într-adevar Origen a acceptat doctrina eretică a pre-existenței sufletelor omenești față de trupul lor fizic, dar nu și reîncarnarea.

În jurul datei când a scris „Împotriva lui Celsus”, deci în anul 247, (și în consecință spre sfârșitul vieții sale), Origen a mai scris și un comentariu asupra Evangheliei lui Matei în care a discutat pe larg dacă Ioan Botezătorul era într-adevăr reîncarnarea lui Ilie. Răspunsul său față de această speculație este categoric și nu permite nici o interpretare:

„Mie nu mi se pare ca în acest loc (Mat.17:10-13) se vorbește despre sufletul lui Ilie, ca să nu mă fac și eu vinovat de învățătura strămutării sufletelor, care este străină Bisericii lui Dumnezeu, care nu a fost transmisă de Apostoli și care nu este nicăieri afirmată în Scripturi...”

În acea lucrare Origen se lansa într-o discuție detailată a strămutării sufletelor dintr-un trup în altul demonstrând că este contrară învățăturii biblice a judecății de la sfârșitul veacurilor, și că în plus, Ioan Botezătorul nu avea „sufletul”, ci „duhul și puterea” lui Ilie. (vezi, Luca 1:17)28. Nu se poate concepe o afirmație mai limpede de atât în respingerea doctrinei reîncarnării.

Clement din Alexandria, ori Sfântul Ieremia (a trăit între 155 – 200). Un alt părinte al bisericii creștine, care este adesea citat pentru a se pretinde că reîncarnarea a fost susținută de biserică este Clement din Alexandria, mențiunea acestuia făcându-se pe baza afirmației sale din primul capitol al „**Îndemnurilor sale către păgâni**” care se redă după cum urmează: „mai înainte ca sa fie lumea, noi eram”. În cel mai fericit caz această afirmație poate fi interpretată (separat de contextul ei) ca susținând pre-existența sufletului. De fapt, luată în contextul ei afirmația lui Clement nici măcar aşa ceva nu sugerează. Mai degrabă el afirmă pre-existența lui Iisus Hristos

ca Logos (Cuvânt), precunoașterea lui Dumnezeu, cât și planul Său de a ne crea și a ne iubi mai înainte de creație:

„Căci înainte de întemeierea lumii, noi eram, fiind destinați să ne găsim în El, existând mai de dinainte înaintea ochilor lui Dumnezeu, noi creaturile raționale ale Cuvântului lui Dumnezeu căruia îi datorăm existența noastră, căci „la început era Cuvântul.”

În Evanghelia lui Matei (1/15) găsim scrisă aceeași mențiune care poate face loc la interpretări diferite atunci când Ioan mărturisea despre El (Iisus) și striga, zicând: „Acesta era despre Care am zis: Cel care vine după mine a fost înaintea mea, pentru că mai înainte de mine era.”

În Evanghelia lui Matei 11/10 se continuă caruselul cuvintelor încrucișate: Că el este acela despre care s-a scris: „Iată Eu trimit, înaintea feței Tale, pe îngerul Meu, care va pregăti calea Ta, înaintea Ta.” Predestinați în repetiție de misiuni neînțelese omenirii se aduce în calcul o afirmație 11/14 „Și dacă voiți să înțelegeți, el este Ilie, cel ce va să vină” care planează ca o umbră neînțeleasă și inexplicabilă atât de termeni cât și de manifestare în plan divin aici nu vorbim doar de o simplă reîncarnare ci de un ciclu existențial, de un întreg plan divin ...ce nu poate fi înțeles interpretat sau explicat.

Mai observați că Clement își califică cu grijă afirmația că noi am fi existat mai dinainte cu cuvintele „înaintea ochilor lui Dumnezeu”, însemnând mai degrabă că „pre-existență” noastră a fost o idee în mintea lui Dumnezeu, nu neaparat o realitate substanțială, tangibilă.

Ieronim (a trăit între anii 345 - 419). Așa cum tocmai am văzut, Ieronim l-a condamnat pe Origen ca eretic în parte datorită pretinselor sale înclinații față de reîncarnare. De aceea, este surprinzător să aflăm că mai mulți adepti ai reîncarnării pretind că însuși Ieronim ar fi crezut în reîncarnare! Unul dintre aceștia a citat tocmai scrisoarea lui Ieronim către Avitus ca dovadă, chiar scrisoarea prin care acesta l-a condamnat pe Origen că ar crede în reîncarnare!

Alți adepti ai reîncarnării i-au atribuit lui Ieronim următorul pasaj din scrisoarea sa lui Demetrius: „Doctrina strămutării sufletelor a fost învățată din vremuri străvechi unui număr restrâns de oameni ca adevăr tradițional care nu trebuia să fie divulgat.” Însă o cercetare a acestei scrисori nu dezvaluie nici o afirmație de acest fel. În schimb, îl vedem din nou pe Ieronim condamnând încă odată doctrina ca fiind „o învățătură pagână și daunatoare” care „se strecoară pe furiș ca o viperă în gaura ei.”

Toți aceștia au fost convinși că spiritul se reîncarnează, teorie antică a umanității, întâlnită la egipteni, indoeuropeni și în aproape toate marile doctrine ezoterice.

Abia în anul 325 d.Hr. a început o amplă acțiune de „purificare” a doctrinei creștine. Împăratul Constantin cel Mare împreună cu mama sa, Elena, scot din Noul Testament orice referință la ideea reîncarnării. Iar al doilea Consiliu din Constantinopol le validează definitiv inițiativa în 553 d. Hr declarând reîncarnarea drept erenzie și astfel reîncarnarea devine în creștinism erenzie.

Dar trecând peste ideea în sine cu acceptul sau refuzul ei să nu uităm că nu acceptul sau refuzul nostru în conceptul reîncarnării anulează sau validează existența acesteia ...dincolo de crez, accept sau refuz, să menționăm că de fapt REÎNCARNAREA ÎNSEAMNĂ SCLAVIE! Imaginați-vă deci marea dezamăgire a celor ce o refuză, dacă ar da nas în nas cu aceasta ...fiindcă nu-i aşa e mai simplă ideea unui rai și a crezului în existența acestuia. Și mergând pe varianta reîncarnării v-ați întrebat vreodată de ce ne reîncarnăm și care ar fi adevăratul scop al fenomenului reîncarnare (și de fapt cine se reîncarnarnează - ADN-ul spiritului)?! De ce avem o viață atât de scurtă, în care, cea mai mare parte a acesteia, singurele căi ale evoluției spirituale înseamnă: ÎNVĂȚĂTURI, RELIGII FALSE ȘI FOARTE DUBIOASE!?

V-ați întrebat vreodată de ce oare aceste religii sunt construite pe baza unor structuri ierarhice? V-ați întrebat vreodată de ce există atât de mult rău în lume și de ce oamenii răi devin lideri?

Și, referitor la reîncarnare, marea întrebare:

De ce nu ne mai amintim viețile anterioare?!? Cum putem rezolva problemele din trecutul nostru, dacă nici măcar nu ni-l amintim?! Trecem prin viețile actuale, cu trecutul care ne bântuie, dar pe care nu-l putem vedea. Ducem cu noi vechile obiceiuri și trăsăturile de sine de dinainte, dar nu avem nici cea mai vagă idee de unde provin. Cei mai mulți dintre noi habar nu avem despre cum anume trecutul ne afectează prezentul. Acestea fiind spuse, cum putem rezolva problemele noastre din trecut, mai ales că ele ne afectează chiar și în această viață?! Ce preot, învățător spiritual, canalizator sau yoghin au răspuns în mod concret la întrebarea de ce nu ne amintim viețile anterioare?! Răspunsul lor ne lasă mască! Textele Vedice descriu faptul că, în timpurile vechii Epoci de Aur,umanitatea trăia o viață lungă. Oamenii de atunci își petreceau viața în meditație profundă, și trăiau în echilibru și armonie cu Mama -Natură. Apoi, s-a întâmplat ceva! În legendele, miturile și textele antice este descrisă Căderea Omului.

„La origine omul este perfect”...o ființă divină care a degenerat în ceea ce suntem acum.- R.A.Schwaller de Lubicz(Miracolul Egiptean).

Omul primordial a fost adevăratul și reprezentativul model uman...apoi, tot progresul umanătății (deși aparent a dus spre mai bine) a reprezentat o cădere neîncetată. Toți cei de după omul primordial au onorat și s-au încrinat primilor „părinți”, privindu-i și considerându-i ca fiind Zei ai Luminii Cunoașterii și Măreției. Apoi, a profetit apropierea sfârșitului Epocii Divine și începutul uneia noi, în care florile nu vor mai crește vara, vacile vor da mai puțin lapte, femeile vor fi nerușinate și bărbații își vor pierde vigoarea, copacii nu vor mai avea fructe, și nici mările pește, oamenii bătrâni vor judeca gresit și legiuitorii vor face legi nedrepte, războinicii se vor vinde unii pe alții, oamenii vor fura unul de la celălalt...atunci nu va mai exista Virtute pe lume. - Profetiile lui Badb, Zeița Irlandeză a Răboiului.

Așadar, ce a determinat această Cădere ?

Ştim că, la un moment dat, au venit nişte Zei din cer învăţându-i pe oameni agricultura şi creşterea animalelor de fapt înrobirea acestora. Odată cu această cunoaştere a început construcţia de oraşe, au apărut regii şi sistemele ierarhice de control, armatele, războaiele, sclavia, închinarea şi jertfele aduse acelor „Dumnezei”. Toate acestea au însemnat Căderea Omului. Omenirea a căzut din starea de a fi în echilibru şi armonie cu Mama-Natură...astfel, ea a început să-şi piardă Virtutea. Cine au fost aceşti Zei care au venit şi au oferit omenirii această cunoaştere şi de unde au venit? Ei nu sunt de pe Pământ...au venit să înrobească omenirea...au cerut să fie adoraţi... au venit să ceară sacrificii de carne şi sânge, inclusiv sacrificii umane. Astfel, aşa după cum putem citi în Vechiul Testament, Iehova va distrugе întregi seminţii umane...sau „poporul ales” le va distrugе în numele său.

Gnosticii i-au numit pe acestia Zei Archoni. Don Juan i-a numit Prădători. De mii de ani umanitatea este sursa de hrană pentru aceşti pradători-zei. Ei ne consideră o turmă a lor, la fel cum noi privim animalele dintr-o fermă...Se hrănesc cu emoţiile, energiile noastre negative, prin încchinarea şi slava noastră către ei. Le place suferinţa şi mai ales, le place săngele...aşadar, este creată violenţă, prin conflicte şi războaie între oameni. De reţinut că majoritatea războaielor au fost cele INTER-RELIGIOASE. De asemenea, ei ne controlează prin RELIGII ŞI IDEOLOGII, GUVERNE, ŞI SOCIETĂȚI SECRETE, prin propaganda făcută de MASS MEDIA în care este implicată şi face parte din aceste organizaţii întunecate.

Un alt mod de a ne controla este Reîncarnarea ! Reîncarnarea este o altă formă de sclavie!

După Cădere, durata vieţii omului a fost scurtată drastic. Înainte de epoca modernă oamenii aveau o durată medie de viaţă cuprinsă între 25 şi 40 de ani, timp insuficient pentru a afla ce înseamnă viaţă, mai ales dacă toate învăţăturile au fost oferite de RELIGIILE ZEILOR! Oamenii trudeau totă viaţa zi de zi, pentru familiile lor, apoi mureau. Acum vine întrebarea de ce nu ne amintim vieţile trecute?!? Ne naştem în ignoranţă, iar singurele cunoştinţe disponibile sunt cele care ne-au fost oferite de aceşti Zei: RELIGIILE ŞI IDEOLOGIILE. După câteva zeci de ani vom muri tot în ignoranţă, ca apoi să revenim, iar şi iar, aici pe Pământ. Acest lucru ţine turma obedientă. Fără vreo amintire a vieţii lor trecute suntem prinşi în acelaşi cerc închis al unei reciclări interminabile întru ignoranţă, neputând avea acces la instrumentele care să ne ofere posibilitatea de a fi liberi cu adevărat. Ocazional, câteva mari Suflete au fost în măsură să se elibereze, însă preoţii au preluat controlul asupra învăţăturilor lor denaturându-le şi desimulându-le în dogmele lor religioase. Trăim într-o matrice în care o Construcţie Artificială a Luminii a acoperit Lumea Reală. Ca şi în filmul The Matrix, suntem pur şi simplu bateriile care asigură energia cu care se hrănesc zeii. Asta este realitatea noastră:

Ne naştem şi murim într-o matrice, ca hrană pentru nişte entităţi malefice şi hrăpăreţe.

Desigur, aceste entităţi au slujitorii lor aici, pe Pământ, slujitori care au rolul de a păstra turma obedientă, umilă şi aliniată. Aşadar, se naşte urmatoarea întrebare:

Ce se întâmplă atunci când murim? După moartea fizică vom intra în Matricea Cosmică...o altă Construcție a Luminii False, pe care o numim Cer. Sufletele noastre sunt prinse în această închisoare a zeilor. După ceva timp petrecut în Cerurile False ne re-întoarcem urmând același ciclu. Aceasta se numește Roata Samsarei, ciclul nașterii și al morții. Singura posibilitate de a evada din această închisoare este cea de a ne TREZI...a ști cine suntem noi cu adevărat. Trebuie să ne delimităm de toți acești zei falși, îngeri, arhangheli, sfinti, guru etc. să eliminăm toate aceste false credințe...să oprim hrănirea acestor falși zei cu emoțiile și gândurile noastre negative, închinându-vă lor, vărsând sângele nostru. Cu alte cuvinte, să ieșim din acest joc ce ne-a fost impus. Pentru a percepe Universul aşa cum este trebuie să pășiți dincolo de Rețea. Nu este greu să faceți acest lucru...Rețeaua este plină de găuri. Priviți rețeaua și multele sale construcții...ele sunt la tot pasul. Vreți Pace, Dragoste și Fericire, însă lucrăți din greu pentru a crea durere, ură, dezbinare și război. Vreți lonvegitate, însă mâncăți mult și prost. Vreți prietenie, dar exploatați pe semenii voștri. Fiți atenți la toate aceste contradicții și eliminați-le...și veți vedea că ele vor dispărea. Priviți matricea aşa cum este ea. Pare a fi puternică, pare că nu există cale de scăpare, însă este plină de găuri. Dacă aveți mintea deschisă, discernământ și ochi pentru a vedea, tot acest joc este nimic mai mult decât un castel de nisip. Întrebarea este următoarea: Vă veți trezi, sau veți rămâne pe mai departe tărâți în această Plasă Țesută continuând jocul Roții Samsara, cel al nașterii și morții? Imaginea-vă cât de norocoși sunteți să aveți cheile care vă permit deschiderea ușii acestei închisori. Puteți vedea câtă confuzie și cât rău poate produce toate Religiile, filozofile New Age și falșii învățători, cu ale lor învățături false. Aveți încredere în voi, bazați-vă pe Sinele vostru, și eliberați-vă de această închisoare...nu este simplu, nu este complicat, cum de altfel nu este sigur sau concret, straniu sau clar, sau cum de altfel totul poate fi sau este deja ...limpede sau confuz .

Dacă până aici în linii mari există conceptul de acceptare ori cel mult de înțelegere a ideilor, a cumului de informații, citate, compilații sau date adunate și prezentate în formatul de mai sus, ori dacă există cel mult intenția acordării unui pas la limita acceptării și înțelegerii, te rog spre binele tău, nu continua a citi mai departe deoarece pentru ceea ce urmează cu siguranță mintea ta nu este pregătită de a mesteca decât adevărul fier, pregătit și servit pe tavă de ceilalți și nicidcum de a mesteca adevărul în forma sa crudă de unul singur, iar urechile tale sunt învățate să fie gădilite doar de o anumită muzică (muzica convingerii usoare, fără de forțări interioare), iar în cele ce urmează se face o trimitere forțată la o sinteză dură a tot ceea ce am scris până acum, deoarece între varianta înțelegerii lumii, a creării acesteia sub format religios sau spiritual printr-un Dumnezeu, Divin sau Energie - Sursa Sinelui Primar, la care format credința sau cunoașterea este motorul funcțional dar... aici observăm căci religia și credința dogmatică eșuează lamentabil, spiritualitatea cu toată adunătura de guru la pachet se învârt în jurul cunoașterii eșuând și ei în a o transmite sub pretextul că: NU EI SUNT DE VINĂ, CĂ NU ȘTIU SĂ EXPLICE, CI TU, CĂ NU POȚI SĂ ÎNTELEGEI, apoi există desigur și varianta filozofică, o latură mai mult bazată pe cognitiv dar, care debutează jonglând cu adevărul într-

un slalom interminabil printre gânduri și cu gândurile în vastul infinit existențial, care devine într-un final un adevăr impenetrabil, inexpugnabil și inaccesibil maselor și există firește și a treia latură cea a științei care elimină pe primele două sub dovada faptului explicativ al realizărilor, invențiilor și descoperirilor făcute de mâna cercetătorilor și oamenilor de știință, astfel sub imperiul separării categoriilor, ultima, știință are o latură să nu o numim ateistă, ci mai mult pragmatică care punând pe masă sub ochii auditoriului explicația adevărului existențial sub format palpabil și vizual... consideră suficient, ceea ce nu este încă totul adevărat deoarece atunci când știința este în slujba omenirii, da, ea... poate servi adevărului și omenirii însă când știința servește doar o anumită clasă socială, iar monopolul pus pe știință slujește doar intereselor meschine a acestora de a-și mări puterea, influența, câștigul și interesele personale știință cade în dizgrația adevărului, astfel sub pretextul că cele ce urmează a fi spuse nu reprezintă adevărul absolut, adevărul ultim ci doar o formă crudă brută și necizelată a acestuia ...atenție pe alocuri la scurt circuitele și blocajele mintale... un rezumat sub presiunea unei morfoze darwiniste... dar ce poate fi pus sub metodologia caracterului pavelian atunci când Pavel ne spune:

„Căci, măcar că sunt slobod față de toți, m-am făcut robul tuturor, ca să câștig pe cei mai mulți. Cu iudeii m-am făcut ca un iudeu, ca să câștig pe iudei; cu cei ce sunt sub Lege m-am făcut ca și când aș fi fost sub Lege (măcar că nu sunt sub Lege), ca să câștig pe cei ce sunt sub Lege; cu cei ce sunt fără Lege m-am făcut ca și cum aș fi fost fără lege (măcar că nu sunt fără o lege a lui Dumnezeu, ci sunt sub legea lui Hristos), ca să câștig pe cei fără lege. Am fost slab cu cei slabii, ca să câștig pe cei slabii. M-am făcut tuturor totul, ca, oricum, să mântuiesc pe unii din ei. Fac totul pentru Evanghelie, ca să am și eu parte de ea.” - Corinteni 9:19-23 VDC

CARUSELUL RELIGIILOR MONOTEISTE:

O SINTEZĂ DURĂ ÎN STIL DARWINIST, UN REZUMAT EXISTENȚAL AL CREAȚIEI PERCEPUTĂ DIN POLUL OPUS, POL LA CARE CEI RELIGIOSI PRIVESC CU STUPOARE ȘI MIRARE E CA ȘI CUM AM PUNE ALBUL SĂ ACCEPTE NEGRUL ȘI NEGRUL SĂ ACCEPTE ALBUL ...OK, SĂ NU POȚI ACCEPTE STĂ ÎN ALEGERE, ÎN OPȚIUNE, SĂ NEGI TOTAL STĂ ÎNSĂ ÎN CONVINGERE, PERCEPTIE, GÂNDIRE, APROFUNDARE, ÎNȚELEGERE ...

În urmă cu aprox. 4000 de ani (2000 î. H.), indienii inventau religia Hinduism (din care vor apărea Brahmanismul, Budismul și Jainismul) care consideră că Dumnezeu este „Tot ce ne înconjoară” (adică întreg universul), iar oamenii, celealte animale, copaci și iarbă sunt doar „unități divine” care părăsesc și se întorc mereu la Totul-Divin. O religie pertinentă.

În urmă cu 3000 de ani (1000 î.H.), apare în Persia antică o religie numită Zoroastrism (sau Mazdeism), în care un Dumnezeu unic, etern, Creatorul universului și al tuturor lucrurilor, Cel care nu poate fi văzut (pe nume Ahura Mazda) domnește peste o Trinitate: Dumnezeu Tatăl (Ahura Mazda), Dumnezeu Fiul măntuitor de suflete (Mithra) și Sfântul Duh (Spenta Mainyu).

Trinitatea are în slujba sa arhangheli (Amesha Spenta) și îngeri. Mai există și un Arhanghel decăzut, un Spirit rău (Angra Mainyu) care conduce o armată de demoni. Între cele două tabere, Binele și Răul, se duce o luptă pentru controlul lumii. După bătălia finală dintre Bine și Rău are loc învierea celor morți și Judecata de Apoi. Parcă ar fi Creștinismul de la cap la coadă, dar Creștinismul va apărea abia peste alți 1000 de ani.

În urmă cu 2800 de ani (800 î.Hr.), evreii inventează Iudaismul care preia ideile esențiale din Zoroastrism, dar și din religiile mesopotamiene (de exemplu, tema găsirii lui Moise într-un coș ce plutea pe Nil este un plagiat de pe o inscripție cuneiformă asiriană din vremea lui Sargon, regele din Akkad).

În anul 5 î. Hr. se naște un evreu numit Isus Hristos (în ebraică Ieșua), fiul unei micițe evreice de vreo 13-15 ani și al unui soldat roman de origine feniciană pe nume Tiberius Iulius Abdes Pantera, Scriptura Zamolxiană face din nou referire la acest Pantera care ar fi de fapt de origine dacică, cine dorește poate citi cartea – dacă firește o găsește pentru autentificare... aici nu există nimeni în a căreia eticheta să fie eretic sau erezie, una e să citești tot și alta e să crezi tot, una e să accepți tot... alta e să devii sceptic la tot ce intră în malaxorul gândirii, după spusele unui învățat grec din Efes, pe nume Celsus (pe la anii 175-177 d. Hr.). În secolul I d. Hr. și ulterior, apar o mulțime de evanghelii (vreo 34) printre care Evangeliilor lui Marcu (c.68-73), Matei (c.70-85), Luca (c.80-90), Ioan (c.90-100) și Faptele Apostolilor (c.70), care vor fi selectate în canonul biblic. Toate cele patru erau anonime (numele au fost adăugate în secolul II), și niciuna nu a fost scrisă de martori oculari la întâmplările lui Isus, ba mai mult, ba mai mult gurile rele spun că este improbabil ca vreunul dintre ei să fi văzut vreodată Palestina unde a trăit Iisus. Marcu a folosit o varietate de surse; Matei și Luca s-au inspirat din Marcu și o colecție de zicători numită „sursa Q”. Există contradicții și discrepanțe mari între primii trei și Ioan. Pentru baronul d'Holbach (1723-1789, savant, filozof, redactorul Enciclopediei franceze), evangeliile nu sunt decât „un roman oriental dezgustător pentru orice om de bun simț, ce nu pare a se adresa decât ignoranților, stupizilor, drojdiei societății, singurii indivizi care pot fi seduși de ele.” Există și vreo alte 30 de evanghelii apocrife (nerecunoscute de biserică, pentru motivul că spun că nu trebuie, mai pe românește nu sunt canonice și aduc un aer de libertate spirituală individului, aer nepermis firește de biserică!). În secolul III, Biblia ebraică (Vechiul Testament) este tradusă la Alexandria, în grecește, sub denumirea de Septuaginta. Împăratul Constantinus acordă creștinilor dreptul de a-și practica religia (313), introduce ziua de duminică (dies solis) ca zi de odihnă în imperiu (321) și proclamă divinitatea lui Isus Hristos la sinodul de la Niceea (325). Alt împărat, Constantius II impune arianismul (care neagă divinitatea lui Iisus) ca doctrină obligatorie (353). Împăratul Theodosius I decretă creștinismul ca unică religie a imperiului și interzice toate celelalte culte (391). Sf. Ieronimus traduce Septuaginta în latină, sub numele Vulgata (406). Așadar, pe la anul 400 d.H., se impune Creștinismul, o religie plagiată în proporție de 90% după Zoroastrism (Zeul unic, Sfânta Treime, arhangheli, îngeri, diavoli, Apocalipsa), după Hinduism (riturile, mânăstirea, sufletul/atman), după Budism

(misionarismul, monahismul, mântuirea, discipoli/apostoli, cultul moaștelor) și după Iudaism (Vechiul Testament). Cum lui Buddha i se spunea Mântuitorul și Preafericitul, creștinii îl vor numi pe Isus „Mântuitorul”, iar pe episcopi „Prefericiți”. Cei care au promovat masiv aceasta au fost Saul din Tars (zis Sf. Pavel/Paul) și Shimon Bar-Yona (zis Sf. Petru), un criminal notoriu (cum reiese din Faptele Apostolilor-5), urmați de alții preafericiți numiți Sfinți și Părinți ai Bisericii, interesați de bunăstarea fără muncă, funcții bugetate din visteria imperială, cu singurul rol de a povesti „minuni” unor gură-cască creduli și idioți.

Pe la anul 622, un alt descurcăret, Mahomed, alungat din Mecca, copiază idei din Iudaism și Creștinism, și inventează Islamul, religia fără preoți doar cu un individ numit iman, a arabilor.

Toate aceste religii au ca figură centrală pe Dumnezeu și inoculează credulilor speranța într-o viață eternă. Cum spunea Turgheniev: „Cea mai infidelă soție a omului este Speranța; îl înșeală zilnic, dar trăiește cu ea o viață întreagă”. Sau cum spunea Nichita Stănescu: „Viața este o scurtă pauză între două inexistențe”.

1. CE ESTE SUFLETUL?

Platon (427-347 î.Hr. filozof atenian a fost primul care a susținut că „sufletul” este o parte nemuritoare a ființei noastre. Deși Platon a trăit cu 400 de ani înainte de Iisus, teoria sa avea să fie înșușită fără menajamente de creștinism, după ce împăratul Iustinian a scos în afara legii neoplatonismul (în anul 529). Ideea de suflet, care este etern, transcende corpul fizic, gândilând dorința omului de a rămâne nemuritor. Augustinus de Hipona (Algeria), devenit apoi Sf. Augustin (354-430), un filozof roman care a cochetat cu mai multe secte religioase și filozofii (manicheism, donatism, scepticism, neoplatonism) înainte să se convertească la creștinism în 387, credea în existența sufletului, la fel ca Platon, și în scurt timp a conceput doctrina oficială a creștinismului, reinventându-l pe Dumnezeul biblic/evreu în operele sale „Doctrina creștină” și „Cetatea lui Dumnezeu” (396-426). Dacă înainte zeii erau capricioși, iar oamenii puteau comunica cu ei doar în urma unor ritualuri complexe (vezi oracolul din Delphi), iar Dumnezeul biblic se arăta doar când vrea și cui vrea el (lui Avraam și lui Moise, având o slăbiciune pentru evrei), acum Dumnezeul creștin al lui Sf. Augustin era întotdeauna disponibil oricui, dispus să asculte orice dorință, orice regret și orice nerozie umană. Tot ce trebuie să facă credinciosul este să se gândească la acest lucru pentru a intra în contact cu Dumnezeu. Antropologul Ernest Becker descria acest lucru drept „cea mai remarcabilă realizare a creștinismului: faptul că putea să ia sclavi, schilozi, imbecili, și să-i transforme pe toți în eroi prin simplul fapt că pășeau din această lume mizerabilă într-o altă dimensiune numită Rai”. Credința este ca un drog; astfel, toți năpăstuiții și-au descoperit sinele prin raportarea la divinitate. În definitiv, religia creștină nu este altceva decât o combinație grosolană dintre filozofia greacă și religia iudaică. Iată cum un concept inventat de Platon este înșușit de biserică ca o revelație pogorâtă din cer, drept în capul Sfântului Augustin. Oamenii de știință vorbesc despre „conștiință” ca efect al entropiei universului, iar voi vorbiți despre sufletul pe care vi l-a dat ipoteticul Dumnezeu pe care nici

nu-l știți, nici nu-l cunoașteți și în care doar credeți sau vă prefaceți că credeți și să ucideți orice mișcă pe suprafața pământului, să băgați la cutia frigorifică și să vă burdușiți ca niște necrofagi. Căutați spiritualitatea în biserici, sau în biblioteci, dar ea se află în voi. Puneți în ramă niște seminulități umane (popii Necula și Vasile Ioana, semidoctul prof. univ. D. C. Dulcan, actori și chirurgi fără educație științifică) dar nu știți cine este savantul Adrian Bejan care are o contribuție importantă la cunoașterea evoluției vieții. Ceaușescu avea patru clase, dar era cu mult superior unor licențiați și doctoranzi care de pe ecranele Realității, RTV și Antenelor ne fac elogiu sfintilor, moaștelor și popilor. Pentru că era un... Autodidact. Dacă ați fi cunoscut personal pe cei la care vă rugați astăzi (sfintii de pe perete), ați fi descoperit doar niște cerșetori zdrențaroși, dar fanatici propovăduitori ai „adevărului” lor. Conștiința umană (Sufletul - cum spuneți mulți dintre voi) este doar un atribut al materiei. Moare forma materială, moare și sufletul. Este doar un ciclu neîntrerupt Energie – Materie/Antimaterie – Energie etc. Adică exact $E=mc^2$. Materia are o vârstă, se naște, trăiește și moare; stelele sute de miliarde de ani, planetele zeci de miliarde de ani, omul câțiva zeci de ani. Materia are „conștiință de sine”, un fel de energie intelligentă caracteristică夸rcilor, care în timpul vieții se poate educa, dezvolta, perfecționa doar prin trăire și experiment. Pământul are o conștiință uriașă în raport cu omul care are o conștiință minoră (care, pe deasupra, mai este bântuită și de stafia unui Dumnezeu). Odată cu moartea și disiparea materiei, moare și conștiința. „Sufletul creștin” este un mit al imunității umane la extincție, ori, Pământul, în istoria sa, a cunoscut cel puțin 5 mari extincții de specii. Pe Pământ au viețuit dinozaurii timp de 200 milioane de ani (250 milioane ani î.Hr. – 66 milioane ani î.Hr.) iar maimuțele Homo stăpânesc Pământul de mai puțin de un sfert de milion de ani. Ce a făcut Dumnezeu timp de 200 de milioane de ani? A dus dinozaurii la păscut? Unde era omul și sufletul său creștin? „Cunoaște-te pe tine însuți” este o deviză din antichitate. De-a lungul istoriei omenirii drumul spre autocunoaștere s-a dovedit lung și greu, și încă ne mai oferă surprize. Iar orice om, prost sau deștept, are dreptul, în fața Morții, să știe pe ce lume a trăit! De ce trebuie ca oamenii, după ce au trăit în Minciuna religioasă, să moară tot în Minciună? Avem o singură explicație: de frica Nimicului în care dispărem! Ca toată materia, ca tot Universul...

Conștiința (Sufletul) poate fi un efect al entropiei Universului, susținând oamenii de știință. Aceștia nu au reușit încă să înțeleagă ce este conștiința, care este sursa conștiinței și de ce avem conștiință. Într-un studiu recent oamenii de știință au descoperit un indiciu care ar putea fi important pentru găsirea răspunsului la aceste întrebări. Creierul uman este format din aceeași materie care stă la baza Universului și Pământului, dar nu este singurul lucru pe care universul și creierul uman îl au în comun. Potrivit unei echipe de cercetători din Franța și Canada, conștiința apare în creierul uman ca un efect secundar al creșterii entropiei, aceasta fiind o caracteristică fundamentală a Universului încă din momentul Big Bang... În esență, entropia este o proprietate care se referă la gradul de dezordine dintr-un sistem termodinamic. Entropia descrie tranziția unui sistem termodinamic de la starea de ordine către dezordine. A doua lege

a termodinamicii afirmă că într-un sistem închis entropia rămâne constantă sau se mărește. Astfel se poate explica și de ce săgeata timpului este îndreptată întotdeauna dinspre trecut spre viitor. Un exemplu care demonstrează entropia îl reprezintă topirea unui cub de gheăță. La început cubul se află într-o stare de entropie scăzută, caracterizată de starea solidă, dar pe măsură ce se topește gradul de dezordine se mărește și astfel entropia crește. Mulți fizicieni cred că entropia la nivelul Universului se mărește în mod constant. Astfel, Universul s-ar fi aflat în starea cu cea mai scăzută entropie la momentul Big Bang, care a marcat apariția sa, pentru ca ulterior entropia să crească pe măsura expansiunii Universului. Conform autorilor acestui studiu, creierul uman prezintă o caracteristică similară, iar conștiința ar fi un efect secundar al creșterii entropiei. Pentru a înțelege cum poate fi aplicat conceptul de entropie în cazul creierului uman, o echipă de cercetători de la University of Toronto și de la Descartes University din Paris au utilizat mecanica statistică, un tip de teorie a probabilităților, pentru a modela rețelele neuronale din creierul uman în starea de veghe și în starea de somn. Astfel, în cadrul acestui experiment, oamenii de știință au analizat activitatea cerebrală din creierul a nouă participanți, dintre care șapte suferăau de epilepsie. Cercetătorii au analizat dacă neuronii oscilează sau nu în fază unul cu altul, deoarece acesta ar fi un indicu dacă celulele creierului comunică sau nu unele cu altele. Ei au comparat observațiile din momentul în care participanții la experiment erau treji, când dormeau și când pacienții cu epilepsie aveau convulsi. Cercetătorii au constatat o entropie mai mare în creierul participanților atunci când aceștia erau pe deplin conștienți. Stările normale de veghe erau caracterizate prin cel mai mare număr de interacțiuni între rețelele neuronale ale creierului, care reprezintă valorile cele mai ridicate ale entropiei. Această constatare înseamnă că Conștiința ar putea fi o „proprietate emergentă” a unui sistem care are tendința să-și maximizeze schimbul de informații. Cu alte cuvinte, Conștiința umană apare în creier ca o consecință a creșterii entropiei.

2. CINE ESTE DUMNEZEU?

Între Știință și Religie stă doar Educația (mai ales cea autodidactă). Știința este conștiința creierelor efervescente și creatoare, iar Religia este conștiința creierelor atrofiate de autosuficiență. Roberta Anastase, marea și inteligenta noastră valoare națională top-model, popoțată în scaunul de președinte al Camerei deputaților, a introdus religia în școli prin Legea 153/2015, desigur, cu scopul ca Ministerul Educației și Cercetării să-i învețe pe copii dictoul „crede și nu cerceta”. În școli se predă acum religia (fictiunea, minciuna), ca o răzbunare cretină a unor analfabeti din politică care, pe vremea lui Ceaușescu erau siliți să citească despre evoluționismul darwinian (realitatea, adevarul). De aceea școala de azi scoate pe bandă rulantă lingători de icoane și moaște. Dacă nu vreți să rămâneți ca ei, citiți despre istoria Pământului, despre erele geologice și evoluția vieții pe Pământ, istoria omenirii, istoria religiilor, filozofie, astronomie, mai nou genetică, cărți de Einstein, Sagan, Hawking etc. Numai astfel veți afla originile omului. Ruda noastră cea mai apropiată, genetic vorbind (ca ADN), este cimpanzeul Bonobo, de care strămoșul omului s-a despărțit în urmă cu 4-7 milioane de ani. 98% din ADN-

ul nostru este similar cu cel al cimpanzeilor. Nu-i aşa că acel 2% care ne diferențiază reprezintă un salt uriaș? Dar să știți că omul are 50% din ADN similar și cu cel al bananei. Nu, nu este nici-o aluzie către gloatele de ignorantă credincioși. Dar, dacă popii, în loc de Scriptură le-ar da să pupe Tabelul lui Mendeleev, i-ar aduce mai aproape de adevăr. Pentru că nimenei nu merge în Ceruri, ci toți ne dizolvăm în Tabelul lui Mendeleev. Omul e făcut numai din elementele din Tabelul lui Mendeleev, la fel ca și Pământul. Un Om de circa 70 kg conține următoarele elemente: oxigen - 44,2 kg, carbon - 12,3 kg, hidrogen - 6,8 kg, azot - 2,0 kg, calciu - 1,4 kg, fosfor - 0,8 kg, potasiu, sulf și clor - câte 0,14 kg, sodiu - 0,008 kg, magneziu - 0,003 kg, fier - 0,002 kg, cobalt - 0,0001 kg, cupru - 0,0001 kg și în cantități mai mici mangan, iod, zinc, fluor, crom, selenium, bor, aluminiu, vanadiu, molibden, siliciu. O mică parte din aceste elemente le-am moștenit de la mama, o altă parte din mediul și nutriția noastră zilnică. După confirmarea inseparabilității cuantice, mulți cercetători consideră că aceste elemente chimice din care sunt făcuți oamenii și pământul ar avea „conștiință de sine”. Dacă această ipoteză ar fi greșită, puerilă, credeți voi că pe un Pământ fără inteligență s-ar putea naște ființe inteligente? Este arhicunoscut faptul că, omul, când moare, se dizolvă în elementele chimice care se reintegreză în pământ. Așadar avem un circuit complet, pământ-animale-plante-bacterii. De ce ne zboară mintea la miticul Dumnezeu și nu la concretul Pământ? Deoarece toți ne-am dori să fim nemuritori sub aripa lui Dumnezeu. O simplă trufie omenească! Animalele (inclusiv omul), plantele și bacteriile sunt „copiii” Pământului. Nu este nevoie să ridicăți catedrale încinate Pământului, ci doar să nu-l sufocați cu gunoaie! Oamenii nu pot fi nemuritori, devreme ce chiar Pământul și Soarele au un sfârșit. Așadar, decât un ipotecic Dumnezeu extrauniversal (despre care ar urma să ne punem întrebarea: cine l-a făcut?), mai degrabă un creator palpabil - Pământul! Unii ar putea întreba: dar cine a creat Universul și Pământul? Toate observațiile științifice, experimentele și deducțiile savanților (Newton, Einstein, Lemaître, Hubble, Doppler etc) duc la Big Bang, explozia primordială care a creat dintr-un punct de energie întreaga materie observabilă din Universul de azi. Elementele grele precum carbonul, azotul, oxigenul, fierul, enumerate mai sus, nu au fost create de Big Bang, ci ulterior prin explozia stelelor (supernovele) și astfel au putut ajunge în praful stelar, în planete și în corpurile noastre. Se presupune că pe parcursul existenței galaxiei noastre au explodat cam 200 de miliarde de stele. Acele 200 de miliarde de stele care au explodat sunt Dumnezeul care a creat planetele și implicit ne-a creat pe noi. Așadar, popii din biserici ar trebui să se limiteze la efectuarea acelor ritualuri strămoșești privind nașterea, căsătoria și moartea, nu să bage în capul unor bieți oameni fără educație aberații numite abracadabra crezuală. Din 1916, de la celebra formulă a lui Einstein (care efectiv l-a desființat pe Dumnezeu) și până azi, descoperirile științifice nu mai au nici o tangență cu nerozia religioasă. Disperați, teologii își adaptează discursul, agățându-se de fiecare noțiune științifică. Mai nou, în mintea lor, Dumnezeu nu mai are barbă, ci se manifestă sub formă de energie ... dar tot Dumnezeu este! Că bine zicea cineva: „Religia este locul unde creierul leneș se duce să-și facă nevoile!” Certitudinilor în Dumnezeu le lipsesc doar dovezile!

3. CE ESTE BIBLIA?

Evreii au Biblia ebraică (Tora, Torah). La creștinii din Europa, Biblia cuprinde Vechiul Testament și Noul Testament.

1) Vechiul Testament este o versiune a Bibliei ebraice (compilație a sute de documente scrise de 120-150 de scriitori, vreme de 1000 de ani, cel mai vechi text existent azi datând din anul 587 î.Hr.), tradusă din ebraică în grecește la Alexandria, sub denumirea Septuaginta. Vechiul Testament este o istorie a poporului evreu într-o descriere science-fiction (cu aventurile lui Avraam, Iacob, Moise, David, Solomon etc), de la plecarea lui Avraam din cetatea Ur (primul regat babilonian din anul 1800 î.Hr.) până la cucerirea Iudeei de către Alexandru Macedon (326 î.Hr.). În Biblie apar multe mențiunări ale personajelor care merg pe cămile prin deșert. Printre ei se numără Avraam, Iacob și Iosif, eroii Vechiului Testament. Acest lucru ar fi fost imposibil, cred arheologii din Israel, pentru că aici aceste animale au fost domesticite abia în secolul 9 î.Hr., adică mult după evenimentele menționate în textele biblice. Asta arată că Biblia este o compilație de texte redactate cu mult după întâmplările descrise în ele, a declarat Erez Ben-Yosef, profesor la Universitatea din Tel Aviv. Echipa lui de arheologi a găsit cele mai vechi oase de cămilă din Israel, care datează din secolul 9 î.Hr. Prin comparație, personajele biblice Avraam și Iacob ar fi trăit între secolele 20-15 î.Hr. Tema găsirii lui Moise întrun coș ce plutea pe Nil este un plagiat de pe o inscripție cuneiformă asiriană: „Eu sunt Sargon (cel Mare), regele puternic, regele din Akkad .../ Mama mea mă zămisli și mă născu în taină; /M-a pus întrun coș de papură și cu smoală pecetlui capacul; / M-a aruncat în râu, care însă nu mă înecă...” În Levitic (25:44-46), Biblia le dă evreilor sfaturi cum să-și ia sclavi „de la neamurile care vă înconjoară”. În Exodul (21:7): „Dacă un om își va vinde fata ca roabă, ea să nu iasă cum ies robii”. Acest lucru se întâmpla la evrei cu fetele de 12-13 ani vândute ca slave sexuale adulților și moșnegilor, care le lăsau apoi moștenire copiilor lor.

Din punctul de vedere al mesajului, Biblia este o saga ce redă teme eterne, general-umane: eliberarea poporului, rezistența la opresiune, lupta pentru egalitate socială. Dar Biblia pare uneori un basm popular, aşa cum de exemplu se întâmplă în relatarea din Facere, unde Dumnezeu miroase fumul ofrandei lui Noe și plăcut impresionat fiind, decide să cruce Pământul pe viitor de distrugeri catastrofale. Relatarea din Geneză (8:20-21) este de altfel o reluare (plagiat) a descrierii mitului babilonian al lui Ut-Napiștim, care și el dându-se jos din corabie după potop, își impresionează zeii cu miroslul plăcut al unui sacrificiu animalic. Ideea zeului căruia trebuie să-i aduci ofrande pe altar, a zeului miroșind fumul și friptura, denotă inspirația iudaismului până și din forme ale religiei primitive. Dacă Dumnezeul evreu (Iahve) l-a pus pe Moise să cioplească în piatră cele 10 porunci/legi, cu puțin timp mai înainte, în sec.18 î.Hr., regele Hammurabi a primit celebrul „cod al lui Hammurabi” de la însuși zeul Shamash. Azi teologii acceptă că în decursul timpului nu numai redactorii inițiali au adăugat texte în Biblie, ci și scribii, adică cei care au recopiat textul de la o generație la alta. Alura de basm a Bibliei

apare însă nu numai în Vechiul Testament, căci o regăsim și în Noul Testament, unde, de exemplu, Iisus și Fecioara Maria sunt descriși în Apocalipsă într-un cadru populat de „balauri roșii cu șapte capete și zece coarne”; Iisus „ține în mâna dreaptă 7 stele și din gură îi ieșe o sabie ascuțită cu 2 tăișuri”, „e aşezat pe un nor alb iar pe cap are o cunună de aur și în mâna ține o seceră ascuțită, dar este și călare pe un cal alb”.

2) Noul Testament este o relatare savantă a unei aberații cosmice, Isus (fiul celui care a creat galaxiile, supernovele și găurile negre) și cuprinde Evangeliile și alte scrimeri din perioada anilor 70-120 d.Hr. Noul Testament a preluat și perfecționat „minunile lui Isus” inventate vreme de circa 40-50 de ani în grotele din spațiul anatolian unde se refugiau proscrisii evrei. Noul Testament are la origini 15-16 autori, modificarea sa făcându-se continu până în anul 1522, când forma finală a ajuns pe placul Bisericii creștine. Închipuiți-vă pe evangeliștii Matei, Marcu și Luca, niște bătrânei la 60-70 de ani, care-și depăneau amintirile tinereții lor, alături de cel care a fost crucificat de romani. Vaticanul a modificat Noul Testament până a ajuns de-a dreptul siropos. Inspirându-se din mitologia greacă, în Noul Testament, papistașii Vaticanului îl pun pe Creatorul universului să violeze o biată maimuțică „Homo” pentru a justifica apariția lui Isus; în mitologia greacă, măcar, violul unei pământence de către Zeus, dădea naștere unui personaj grandios, Hercule. De asemenea, Vaticanul s-a confruntat cu portretele reale ale Mariei și Magdalenei din evanghelii, pe care le-a denaturat și definitivat abia prin secolele 14-15 d.Hr. Nu puțini sunt cei care cred, că în arhivele secrete ale Vaticanului mai există fragmente din evangeliile originale în care figurile Mariei și Magdalenei sunt înfățișate realist. Ulterior, biserică catolică a regizat multe povești adorabile pentru milioanele de săraci cu duhul ce habitează Terra. De unde rezultă, abătându-ne de la tonul serios, că Sfântul duh nu este chiar pentru toți. Dacă luați din Biblie miraculosul, supranaturalul, neînțelesul, imposibilul, absurdul, nu mai rămâne nimic din ea, spunea Robert G. Ingersoll, lider politic și veteran al Războiului Civil din America.

4. CINE ESTE MESIA?

Termenul de Messia, MaCHiaH, MaCHaH, care înseamnă a mirui, desemnează pe cel ales, prin miruirea cu ulei, în funcții de responsabilitate înaltă (regi, profeti, preoți). În biblia evreiască, în Torah (Pentateuhul) termenul nu există, însă apare în Neviim (Profetii) sub influența evenimentelor politice, a pericolelor care-l pândesc pe Israel (denumire a poporului evreu) cu exilul și distrugerea. Megalomania evreiască ce răzbate din biblia lor (Israel este „fiul prim născut al lui Dumnezeu” (Ieșirea 5:4) și „lumina noroadelor” (Isaia 42:2-7) este pusă la grea încercare când, evreii cotropiți și înrobiți de mai multe ori, cer în zadar ajutor de la Dumnezeu. Neprimind sprijin de la Dumnezeu, profetii și fariseii se văd nevoiți să inventeze mesianismul. În mesianism, dinastia Davidiană este ridicată la rang de model, capabilă de a realiza independența națională a evreilor. Toți rabinii Talmudului, fără excepție, considerau că Mesia cel așteptat este un descendant al Stirpei lui David. Încă din vremea fariseilor (sec.II î.Hr)

liturghiile ținute în sinagogi nu conteneau cu sentimentul încrezător al sosirii „mlădiței lui David”. În robirea lui Israel (în 586 î.Hr. de babilonieni, în 326 î.Hr. de macedoneni, în 63 î.Hr. de romani) și păcatul distrugerii credinței lor, accentuau tot mai mult încrederea în sosirea lui Mesia, care va reinstaura armonia credinței lor. Speranțele lui Israel s-au tradus de-a lungul secolelor în apariția multor falși Mesia (unul dintre ei fiind Iisus Hristos, nerecunoscut de evrei, glorificat de creștini), ultimul fiind Sabbatai Tsvi (1626-1676), care au entuziasmat și apoi au deceptiționat poporul evreu. Pe Iisus evreii nu-l considerau „Mesia” pentru că era laș în fața ocupanților romani, întorcând și obrazul celălat. Așa că nu vă mai mirați de ce evreii l-au preferat pe Baraba.

5. CINE A FOST IISUS ?

Cucerită de Alexandru Macedon în 326 î.Hr., Iudeea, care era o provincie a imperiului persan, devine provincie a imperiului macedonean. În acest timp, evreii, având libertate religioasă, aprofundeaază textele sacre religioase, inițiindu-se în diverse curente de gândire, uneori opuse: Saducenii (din rândul preoților și persoanelor importante) care nu recunoșteau decât legea scrisă (Tanak); Esenienii (mici preoți, agricultori, meșteșugari) care predicau egalitatea socială, iubirea de Dumnezeu și de oameni; Fariseii (clasa de jos, săracii) care acceptau atât legea scrisă cât și legea orală. Clasa conducătoare, sensibilă la cultura elenistică, a adoptat treptat obiceiurile, limba și comportamentul cuceritorilor greci. Aceștia au încercat să-i silească pe evrei să renunțe la devotamentul religios, ceea ce a provocat revolta acestora. În anul 162 î.Hr. a izbucnit un război de eliberare și Iudeea și-a recăpătat independența. După un secol, în anul 63 î.Hr., Iudeea este cucerită de armata romană condusă de Pompei. Irod I este numit guvernator al Galileii, apoi rege al Iudeei. Sursele istorice despre Iisus sunt zero, dar probabil că au existat! Se presupune că era un evreu cu ceva personalitate, ce-și clama ereditatea de la regele David (ceea ce-i conferea și denumirea de Mesia), iar romanii nu puteau tolera aşa ceva. Faptul că Iisus îi ura pe farisei, ne spune ceva despre statutul său social. Pe Iisus evreii nu-l considerau Mesia pentru că era laș în fața ocupanților romani, întorcând și obrazul celălat, așa că nu vă mai mirați de ce evreii l-au preferat pe Baraba. Dar discipolii/apostolii săi trâmbițau peste tot că el este adevaratul Mesia, Eliberatorul. În Faptele Apostolilor (5:1-11), Anania și Safira erau doi soți ce se hotărăsc să-și vândă moșia. Regula acelor locuri era ca o parte din preț să fie donat Apostolilor lui Iisus. Cei doi au vrut să-i tragă în piept pe apostoli și le-au dat o sumă mai mică. Acest lucru l-a înfuriat pe Petru, care i-a ucis pe cei doi. Iată cum a apărut „taxa de protecție” a interlopilor de azi! Cei 12 apostoli, patronați de Iisus, se pare că erau cu adevarat un clan de temut. Dar romanii nu crucificau borfași, ci doar adversari naționaliști răzvrătiți, pentru a da exemple la nesupunere. Când a fost crucificat, apropiații lui (frați, veri și alții „propagandisti”) au fugit înfricoșați spre Siria și Anatolia. Pe unde treceau, pentru o bucată de pâine, erau nevoiți „să spună o poveste” (așa era mass-media pe atunci). Așa au apărut ca din senin și „minunile” lui Hristos. Istoricii de azi presupun că Iisus a murit în anul 30 (după alții în anul 33). În anul 66 d.Hr., izbucnește o mare revoltă a evreilor (66-70); garnizoana romană este decimată, apoi

o armată romană trimisă din Siria este învinsă de evrei. În anul 70, Titus asediază Ierusalimul, îl preface în cenușă și distrugе al Doilea Templu din Ierusalim. Câteva centre de rezistență au mai rezistat până în anul 73; atunci a fost cucerită ultima fortăreață, Massada, unde are loc sinuciderea colectivă a evreilor pentru a nu cade vii în mâinile romanilor. Astfel s-a încheiat primul război al evreilor, relatat de Flavius Josephus. Evangeliile lui Matei, Marcu și Luca au fost scrise între anii 70-80, adică după răscoala evreilor și distrugerea Templului din Ierusalim de către romani (anul 70). Faptele Apostolilor, atribuită lui Luca a fost scrisă între anii 80-90. Evanghelia lui Ioan a fost scrisă între anii 90-100. Chiar niciun grec și niciun roman din acele timpuri (filozofii Filon din Alexandria, Seneca, Epictet, fabulistul Fedru, scriitorii Pliniu cel Bătrân, Ovidiu, Martial, Juvenal, Plutarh, Lucanus, Petronius, istoricii Strabon, Tacit și Suetoniu) să nu fi auzit de Iisus? V-ați întrebat vreodată de ce evreii nu au în religia lor (Iudaismul) niciun cuvințel despre Iisus, evreul ce era fiul lui Dumnezeu? Diaspora evreiască a cunoscut două mari migrații: În perioada persană (după 539 î.Hr.) când mulți evrei s-au stabilit în Babilon și după distrugerea celui de-al Doilea Templu (70 d.Hr.) când mulți evrei s-au refugiat în Egipt și în Imperiul Roman. Pentru răspândirea evreilor în lume se folosesc în mod curent două cuvinte, unul ebraic (golah), celălalt grecesc (diaspora). Acei „golah” (rădăcina semantică unui cunoscut cuvânt românesc) au răspândit creștinismul în imperiul roman. Lumea creștină a fost mereu dominată de certuri și rivalități. La început s-a dat lupta pentru stabilirea „naturii” lui Hristos, fiind necesare patru consilii ecumenice (sinoduri) și mai multe campanii de condamnare a „ereticilor” ariani, monofiziți și nestorieni, pentru a impune varianta oficială cum că Iisus este fiul lui Dumnezeu. După împărțirea Imperiului Roman, rivalitatea s-a dezvoltat între papa de la Roma și patriarhul de la Constantinopol. Pentru că nici unul nu recunoștea superioritatea celuilalt, situația s-a rezolvat în anul 1054, când, după ce cei doi prelați s-au afurisit și excomunicat reciproc, lumea creștină s-a divizat oficial între catolici și ortodocși.

6. CÂND S-A NĂSCUT ISUS ȘI DE CE NU ȘTIM ÎN CE AN SUNTEM?

În calendarul evreiesc, anii sunt numărați începând cu data de la care consideră ei că a fost creată lumea: anul 3761 î.Hr. Calendarul iulian a fost introdus de Iulius Cezar în anul 45 î.Hr. (care era anul 709, ab urbe condita – fondarea Romei). Pentru a corecta Calendarul iulian (zis de Stil Vechi) care avea o eroare de câteva zile, Papa Grigore XIII a decretat, la 24 februarie 1582, reforma calendarului, zis de atunci Calendarul gregorian (pe Stil Nou). În calendarul gregorian, papa Grigore XIII a impus numărarea anilor începând cu anul nașterii lui Iisus Hristos, an domini, stabilit în secolul VI de către călugărul scit Dionisie cel Mic (Dionysius Exiguus). Dar, ce să vezi? Dionysius a calculat greșit nașterea Domnului, deoarece regele roman al Iudeei, Irod I, ce murise la nașterea Domnului, s-a dovedit că murise cu 4 ani mai înainte de anul 1. Istoricii moderni au decis că momentul nașterii lui Isus este anul 4 î.Hr, menținând însă cronologia creștină dionysiană care intrase de mult în uzul comun. În 2012 însuși papa Benedict XVI a recunoscut că „Isus s-a născut cel mai probabil între 6-4 î.Hr.” În

fapt, anul 2000 ar fi trebuit să fie 2004. Și uite aşa trăim într-o eroare continuă din cauza unui Papă obtuz și a unei creștinătăți violente ce propovăduiește un Isus pacifist. Milioane de oameni au murit din cauza acestui „neica nimeni” evreu ridicat la rang de divinitate (persecuțiile Inchiziției, cruciadele, 1500 de ani de războaie religioase). Așadar, evreii au creat o religie, dar nu pentru ei, ci pentru ignoranții din Anatolia și Europa. Cert este că această religie, care a fost impusă de împărații Constantin cel Mare (313) și Teodosie (380), s-a transformat rapid într-un crud persecutor al celorlalte culte și religii, a distrus clasicismul grec și roman, i-a vandalizat arta, i-a interzis școlile de filozofie și i-a preluat ideile și valorile. Și toată această MINCIUNĂ grosolană a fost regizată de Vatican cu scopul de a ține sub papuc milioanele de besmetici care populau Europa în acele timpuri.

7. NIMICUL DIN CARE A LUAT NAȘTERE LUMEA

Prima particulă de antimaterie (pozitronul) a fost descoperită în 1932 de Carl Anderson. Azi, particulele de antimaterie sunt utilizate pe larg de cercetătorii de la CERN. Când particula de materie se întâlnește cu cea de antimaterie, cele două se anihilează reciproc, rezultând energie pură, cunoscută sub denumirea de raze gamma, conform faimoasei ecuații a lui Einstein, $E=mc^2$. Adică, din materie și antimaterie se obține NIMICUL, deoarece razele gamma nu sunt vizibile ochilor noștri. Și invers, din NIMIC se obține materie și antimaterie. Timp de mii de ani oamenii s-au întrebat: „Cum a fost creată lumea din nimic?”. Este o întrebare filozofică, religioasă și științifică. Să fie vorba despre o „necesitate”? Când există o necesitate, mai întotdeauna există și o „potențialitate”. Dar dacă nu a existat nici o necesitate și totul s-a întâmplat fără niciun scop anume? Filozofii și teologii definesc „nimicul” într-o mulțime de ipostaze, dar niciuna identică cu cea definită de știință. De altfel, credincioșii și teologii sunt experți în Nimic. În mod cert, „nimicul” este la fel de fizic ca „ceva”. A se avea în vedere, aici, materia și antimateria, care se anihilează reciproc. Cu un secol în urmă, dacă cineva descria „nimicul” ca un spațiu vid, nu era contrazis de nimeni. Descoperirile științifice ne-au făcut să înțelegem că spațiul vid este departe de a fi considerat acel neant primordial, „nimicul” de care vorbim. Chiar și scolasticii de azi consideră că acest spațiu vid este un „vid cuantic”, nicidcum „nimicul” teologilor și filozofilor. Dacă există „potențialul” de a crea ceva, atunci aceasta nu este o stare de adevărată nimicnicie, tocmai pentru că există legi ale naturii care oferă un astfel de potențial. Chiar dacă și aceste legi, probabil, au luat naștere spontan. La urma urmei, dacă n-ar fi existat potențial pentru creație, aşa-zisul Dumnezeu ar fi putut crea ceva? Scolasticii invocă adesea că Dumnezeu există în afara naturii și, prin urmare, „potențialul” pentru existența însăși nu face parte din neantul din care a luat naștere existența. Dacă Dumnezeu există în afara naturii, atunci care a fost scopul pentru care a creat natura? Ce rol mai are el din afară? În final și în concret, știința a lăsat discuțiile abstracte cu privire la natura neantului primordial în apanajul religiei și filozofie și s-a dedicat unor eforturi utile în a descoperi, pe bază de dovezi empirice, originea reală a universului nostru. Pentru că arbitrul suprem al adevărului este experimentul, nu convingerile apriorice din biserici. Și este cunoscut de lumea științifică faptul

că natura ne provoacă surprize cu mult mai mari decât cele pe care le poate genera imaginația umană. Descoperirile din fizica particulelor elementare au avut un impact deosebit de puternic asupra chestiunii originii și naturii universului....

STOP!

OK știu că e greu să parcurgi astfel de rânduri, dar nu uita nu există doar alb și doar negru în astă lume, există și gri, iar griul, doar griul se bucură singur de cel puțin 50 de nuanțe ... să punem un stop pe piept avântului energetic cu aere ipotetice de științifico-darwinism ce lovește fără milă la fluierul credinței credincioșilor fără menajamente căci materialiștii și evoluționiștii consideră că au soluții și explicații la tot, inventează și creează tot, însă privind cele două variante prima religioasă intru credință și cealaltă creatoare intru știință aleg calea de mijloc fiindcă nici în religie chiar dacă doar se vorbește despre ea nici în știință rece și sobra nu poate fi găsită iubirea pe care nu o pot nega nici crea și nici distruge oricât ar încerca și să revenim în cealaltă emisferă cerebrală...Și care este atunci calea de mijloc? Pentru mine calea de mijloc este necesitatea existențială și conștientizarea necesității în evoluția spirituală căci dacă sunt invitat la masa vieții plină cu de toate nu încep să înfulec ca hămesitul tot ce prind pe masă, ori să mă opresc la o singură farfurie și trec pe ghifluială unică și eternă fără să mai văd restul a ce există pe masă, divinul pe masa vieții și-a oferit de toate în primul rând liberul albitru aşadar pot gusta din toate cumpătat, calculat cu reținere și înțelepciune sub cupola: „Nu trăiesc ca să mănânc ci mănânc ca să trăiesc” cu toate că „Toate îmi sunt permise, dar nu toate îmi sunt de folos „căci nu toate religiile te salvează și nu toate credințele te mantuie ...

Mihai Eminescu a fost mult peste vremurile lui. Și acum de-ar fi trăit tot peste ar fi fost. Dacă citiți poeziiile lui și vă place fizica cuantică și spiritualitatea, veți înțelege cât de departe și de sus era omul acesta. Ce vedea, știa, înțelegea și intuia. Zici ca a absolvit toate școlile de mistere ale tuturor vremurilor. Lumea noastră științifică își limitează spectrul de cunoștințe la fenomene ce pot fi observate și verificate prin intermediul corpului fizic. ÎNCĂ. Orice altceva nu se încadrează în aceste limite, este atribuit domeniului paranormalului, mitului și folclorului. Nu înțelegem că lumea aceasta materială este doar produsul și efectul lumii reale, constituite din conștiință și energie. Lumea asta fizică, materială, este doar unul dintre cele șapte niveluri de exprimare a conștiinței și energiei. Eminescu știa toate acestea. Încă de atunci. Și mai știa ceva incredibil, ce noi de-abia de-abia încercăm să „digerăm”. Eminescu ȘTIA asta: vidul este un vast nimic, însă totul ca potențial. Vidul este Sursa din care s-a născut totul, atunci când se contemplă și se cunoaște pe sine.

Fiți atenți cum descrie Eminescu această teorie a nașterii nemicului existențial din ...nimic. Nu știu să existe o descriere mai frumoasă și mai completă a „facerii lumii” și un răspuns mai complet și mai adevărat la întrebările „cine suntem/de unde venim/unde ne ducem/cum am aparut/cine este Dumnezeu” etc. etc. etc:

„La-nceput, pe când ființă nu era, nici neființă,
 Pe când totul era lipsă de viață și voință,
 Când nu s-ascundea nimica, deși tot era ascuns...
 Când pătruns de sine însuși odihnea cel nepătruns.

Fu prăpastie? genune? Fu noian întins de apă?
 N-a fost lume pricepută și nici minte s-o priceapă,
 Căci era un întuneric ca o mare făr-o rază,
 Dar nici de văzut nu fuse și nici ochi care s-o vază.

Umbra celor nefăcute nu-ncepuse-a se desface,
 Și în sine împăcată stăpânea eterna pace!...
 Dar deodat-un punct se mișcă... cel întâi și singur. Iată-l
 Cum din chaos face mumă, iară el devine Tatăl!...
 Punctu-acela de mișcare, mult mai slab ca boaba spumii,
 E stăpânul fără margini peste marginile lumii...”

De-a lungul timpului am auzit mai multe clișee în lumea spirituală care de multe ori sunt înțelese greșit sau doar ca și condiție unică și care pot duce pe oameni la ignoranță și la lipsă de acțiune și automat la o limitare în evoluție. Majoritatea clișeelor spirituale conțin adevăruri, unele pot fi limitative sau chiar periculoase dacă sunt interpretate rigid, iar discernământul și gândirea critică sunt cruciale.

Este important să analizăm critic clișeile spirituale și să discernem în ce măsură ne pot limita sau chiar dăuna. Adevărata spiritualitate înseamnă expansiune, nu restricție. Și vă dau câteva exemple de asemenea clișee spirituale care pot fi limitative:

- Totul se întâmplă cu un motiv. (Poate genera resemnare în fața nedreptății).
- Dacă vrei ceva foarte mult, universul și-l va da. (Există riscul să se ignore efortul propriu necesar).
- Ești vinovat pentru tot ce îți se întâmplă. (Se dezvoltă victimizarea și starea permanentă de vinovăție).

- Trebuie să ierți totul și pe toată lumea. (Se ignoră faptul ca nici Universul, nici Dumnezeu, nu iartă necondiționat).
- Banii sunt rădăcina tuturor relelor. (Descurajează prosperitatea materială).
- Știința limitează, credința eliberează. (Respinge gândirea critică).
- Toți suntem una, deci nu există bine și rău. (Există riscul de a nega responsabilitatea individuală)
- Dacă ai o relație proastă, înseamnă că atragi acea energie. (Se ignoră abuzul emoțional).
- Totul se întâmplă pentru un motiv înalt. (Justifică nepăsarea față de nedreptate).
- Dacă ceva nu merge bine, înseamnă că nu era menit să fie. (Descurajează perseverența).
- Totul este aşa cum trebuie să fie. (Poate genera acceptarea abuzului).
- Iubirea învinge orice. (Minimalizează probleme complexe).
- Totul este efemer, aşa că nu contează. (Poate duce la apatie și lipsă de sens).
- Totul în jurul tău este oglinda ta...

Un Manuscris secret al Vaticanului dezvăluie că oamenii au puteri de vindecare supranaturale, dar care le-au păstrat ascunse de secole. Cartea lui Isaia ne învață că rugăciunile ne pot schimba realitatea. Trăim într-un Univers Vibrațional și totul este conectat la aceste vibrații. Iubirea are cea mai înaltă și mai pură vibrație dintre toate, atât de mult încât poate vindeca orice boală. Emoții precum ură, lăcomia și alte sentimente negative ne pot deteriora ADN-ul, ducând la boli. Deci, ce am învățat până acum? *Păstrați iubirea în inimă întotdeauna.* Altfel veți deveni plini de religie, dar goi de iubire. Religia nu poate fi privită niciodată din interiorul ei decât în ansamblu ei, dar, poate fi analizată din exteriorul ei prin însăși esența ei. La fel și credința, credința adevărată vine din exteriorul religiei nu din interiorul ei aia e dogmă și manipulare. Plini de știință, dar goi de iubire, fiindcă oricât ai încerca să te joci de-a Dumnezeu, materialul cu care lucrezi sunt elemente universale existente deja pe care tu doar le combini dând naștere unor creații artificiale, care oricâtă viață le vei da, nu vor fi vii și aici nu fac referire la inteligență artificială, ci la clonările deja existente, care nu reprezintă decât o evoluție gen Frankenstein, în acele trupuri nu va fi decât reacții fundamentale chimice anatomici și biologice, dar care vor fi trupuri goale, moarte, atunci, unde și ce este SUFLETUL...în CORPUL UMAN la aceea formă de viață cu denumirea de CLONĂ? Am întâlnit persoane la care nu am văzut prezența sufletului, nu au nici un pic de „ENERGIE”. Sunt efectiv „GOALE” pe interior. Comportamentul lor în viață de zi cu zi este unul linear, sunt oameni obișnuiați care nu ies și nu se evidențiază cu nimic. Nu au putere, dorințe, visuri, nu cred în nimene și nimic. Au venit aici cu o singură misiune, de a ajuta sau de a încurca anumite persoane în drumul lor. Aceste persoane pot fi foarte ușor „preluate” și folosite. Au o singură viață și doar atât. Următorul nivel de jos în sus sunt sufletele

„SCLAV”. Manifestarea lor în această viață fiind doar de muncitori care să muncească. Nu au aspirație de a vedea alt nivel de trăi sau de conștiință decât cel care se află acum, doar existența unui suflet viu poate da viață și conștiință divină și poate crea și dezvolta iubire ...iubirea nu se creează în laboratoare ...iubirea este singura enigmă umană la care atât știința, religia, filozofia cât și restul ramurilor existențiale ridică mâinile în sus capitulând sub imperiul acestei puteri invizibile, necreabilă dar creaoare.

Ce sunt? Un boț existențial ...orb deși am ochi, surd deși am urechi, neștiitor deși am minte, gol deși am suflet. Ce pot face doar cu credința în hătisul haosului existențial? Există printre noi, puțini cei drept, oameni înzestrați cu harul cunoașterii, al științei, al tainelor și misterelor lumii, dar care duc cu ei mai departe mistere, ceea ce ajunge la mulțime sunt fărâmituri, ce curg de la masa stăpânilor, ce au pus mâna pe cunoaștere și au secretizat-o, pe știință și tehnologie au monopolizat-o, cu tot ceea ce derivă din ea ... Restul? Noi, restul nu suntem decât cobaii experimentelor acestora ... adormiți, inconștienți, confuzi nici cărău nu realizăm sau să conștientizăm că suntem cobaii experimentalni, atât ai lor, cât și ai al Matrixului existențial.

Experimentele sunt multiple, religia este una din ele, căci religiile în genere au atribuit omului un statut irevocabil și iremediabil de cobai, atârnându-i o tabelă de gât pe care scrie cu litere mari ... păcătos! Înălțat de la rangul de cobai la cel de sclav și apoi avansat la cel de rob, rob al Domnului omul stă fricos la umbra religiilor, căci după doxologia dogma și învățăturile lor nu vei cunoaște altă doxă personală, decât ceea pe care o deține programul clericesc, care îți va vinde o mântuire gen Fata Morgana și o Salvare gen Indiana Jones. În fond prin religie nu ai nici o relație directă cu Dumnezeu, căci unica carte de vizită a religiei este credința, și singura cale de comunicare o reprezintă de fapt monologul din rugăciune transformată în trusă unică de prim ajutor.

Hoinărand prin necunoașterea existențială și înnotând cu vigoare prin ignoranță vieții... cauți cunoașterea agățându-te cu disperare sau indiferență de tot ceea ce-ți servesc ceilalți ca și cunoaștere, mergând pe poteci descrise de ceilalți, dar necunoscute în realitate nici de ei, adoptând cunoașterea altora ca fiind propria-ți cunoaștere, preluând crezul altora ca fiind crezul tău, iar când rămâi singur... tu, față în față cu tine, la răscrucerea momentului conștient al vieții tale, al trezirii propriului sine, la aprofundarea propriei persoane cufundându-te în celebrul dicton:

Cunoaște-te pe tine însuți! Vei descoperi într-un final că nimic din tot ceea ce știi, ai primit și învățat îți este străin, nefolositor ba chiar nociv...

Plecând în această călătorie a cunoașterii de sine, existența, îți va deveni ghid, iar încrederea de sine joacă un rol crucial în aventura cunoașterii... deoarece odată cufundat în vastitatea sinelui propriu cu o încredere deplină putem vedea la celălalt capăt sursa de unde sinele nostru își are atât originile, cunoașterea cât și puterea, vorbim aici de Sinele Superior Divin. Nimic în această viață nu se întâmplă fără participarea noastră conștientă. Sinele nostru ne poate călăuzi,

dar depinde de percepția noastră în contrast cu realitatea și mai ales cu mintea noastră conștientă dacă o să acționăm conform călăuzirii sau o să o ignorăm complet. Mintea noastră conștientă este încă navigatorul planului tridimensional. Punem impulsurile de la Sinele Divin în practică în această lume fizică cu ajutorul mentalului. Fără cooperarea aspectului nostru tridimensional – mintea noastră, ego-ul nostru – Sinele nostru Superior este incapabil să evolueze în cadrul acestei încarnări. Ceea ce avem nevoie cu adevărat este un parteneriat cu Sinele nostru Superior. Este un parteneriat care trebuie să se bazeze pe încredere profundă, conștientă, deoarece mintea noastră egoică nu va putea niciodată să înțeleagă cu adevărat cum funcționează Sinele nostru Superior, cum se manifestă Divinul și care e Scopul Său și care are o perspectivă mult mai largă decât poate cuprinde mintea noastră liniară mică, el, deține planul nostru pentru această viață. Aceasta este motivul pentru care suntem încarnați în primul rând. Dezvoltarea acestui parteneriat se simte ca o predare. E nevoie să ne punem credința într-un partener invizibil pe care nu îl înțelegem pe deplin și să avem încredere că totul este pentru binele nostru cel mai înalt. Sună a ...dogmă arhicunoscută a doctrină religioasă? Poate, dar...atenție, vorbim de încredere deplină și nu de încredere oarbă; de credință deplină și nu credință oarbă, nu de cecuri semnate în alb Marelui Sine... deoarece nici încrederea, nici credința deplină, nici cecul în alb semnat nu ajută, dacă noi ne tolărim la umbra existențială a Vieții și aşteptăm de la Sinele Divin sau Dumnezeu pară mălaiață în gura lui Nătăfleață...

Dar gândește-te la asta: Sinele nostru Superior e nevoie să ofere ego-ului nostru aceeași încredere profundă și radicală. Divinul nu poate lua măsuri, unica măsură a fost deja luată oferindu-ți liberul arbitru... ce vrei mai mult, și-a oferit desigur dreptul liber de a alege, dar nu și-a oferit și cunoașterea profundă, concretă, limpede și concisă a ceea ce trebuie să alegi, de aceea, El nu poate face alegeri, ne poate însă ghiconti și ghida și ne poate oferi lectii prețioase sau ... dureroase, dar nu ne poate „determina” să facem nimic. Imaginează-vă că sunteți Spirit pur, venit într-un corp uman. După naștere, în primii zece până la douăzeci de ani, ceea ce este încurajat în mare parte este aspectul nostru fizic, mental și emoțional, până când practic uităm identitatea noastră inițială ca și ființă spirituală. Prin toate acestea, Sinele divin are nevoie să aibă încredere că ne vom aminti de ce am venit aici.

Sinele nostru Superior e nevoie să „se predea” propriei sale fizicalități. și el o face. Prin crearea unui parteneriat de încredere necondiționată cu Sursa Divină începem să reintegram ceea ce nu a fost niciodată separat de noi de la început. Corpul nostru fizic, emoțiile și mintea noastră – niciuna dintre acestea nu ar exista fără Sinele nostru Superior, care ne conectează la forța vitală pe care o primim de la Divinitate. Dar se întâmplă că noi cedăm credințelor în Dumnezeu, abandonând-ne credinței în Dumnezeul din credința noastră și nu Dumnezeului din credința noastră. Dumnezeu se reflectează prin credință, la fel cum din credință este refectat Dumnezeu... fiindcă Dumnezeu sau Sinele nostru Superior divin nu este separat, el nu va răspunde la întrebarea: Ce trebuie să faci? ci la întrebarea: Ceea ce trebuie să fac! Pentru că Dumnezeu să fie... eu trebuie să fiu, pentru că El să fie cel ce sunt, eu trebuie să devin ceea ce este...Sinele

nostru Superior este „inspirația” noastră care insuflă literalmente viață în Ființa noastră. Fără Suflet, murim. Cum să nu avem încredere în acel lucru care ne dă viață? Însă sufletul fără duh mort este, căci spiritul din suflet care aşteptă activarea este însăși Sinele Suprem, mulți vin și pleacă cum au venit... în confuzie, ignorare și necunoaștere, reluând ciclul căutării și cunoașterii de sine. Sinele nostru Superior este, de asemenea, corpul nostru, mintea noastră, emoțiile noastre. Suntem noi. Este, de asemenea, cea mai înțeleaptă parte a ceea ce suntem. Suntem dispuși să avem încredere în înțelepciunea, îndrumarea ei? Sau o vom ignora, și ne vom certa pentru că nu o înțelegem, și o punem la îndoială pentru că nu suntem siguri de rezultat? Putem fi la fel de încrezător în Sinele nostru Superior precum Sinele nostru Superior are încredere în aspectul său egoic și anume Sinele Inferior!

Aproape toate realele umanității, temerile, vinovățiile, ostilitățile și frustrările își au originea în faptul că nu mai avem insensibilitatea animalelor, dar nici nu ne-am extins conștiința dincolo de limitele sinelui superficial inferior. Atâtă timp cât vom rămâne înlănțuți de sinele superficial, viața va fi o povară căreia nu suntem pregătiți să-i facem față. Atât timp cât obțin un confort material suficient, oamenii sunt legați de insensibilitate, nu au aspirații, aşa că le este imposibil să se dezvolte să cunoască să aprofundeze Sinele și Existența.

Carl Jung spunea pe bună dreptate:

„Dacă omul poartă în el o parte din ceea ce este infinit și etern, atunci devine obligația lui să o exprime. Dacă nu o face, își pierde sufletul.”

În același context și asentiment este și Sterling care menționează că:

„Dacă te desprinzi de propria persoană în fiecare lucru pe care-l realizezi și faci un efort voit de a simți și de a gândi din punct de vedere al celor care sunt implicați în evenimente împreună cu tine vei descoperi că ușa către propria conștiință se va deschide. Lumina va pătrunde.”

Jung pune accentul pe exprimare, altfel sufletul moare. Sufletul moare și atunci când tacerea ne cuprinde.

Sterling, insistă pe aducerea luminii în noi, egoismul ne face să stăm în beznă. În conceptul său Lumina „luminează” prin bunătate, prin iubire, nicidcum prin cunoaștere. Iar ca să o aducem la suprafață, este nevoie de celălalt, un celălalt căruia să-i oferim iubirea noastră, să o împărțim... doar prin manifestare iubirea se activează și nu ține de partea materială sau cunoașterea subiectivă.

„Cunoaște-te pe tine însuți” este partea superioară a conștiinței care de fapt este acțiunea iubirii celuilalt asupra ta sau reculul iubirii tale manifestată în iubirea aproapelui tău.

Bunătate + Iubire = Lumină / Spirit = EGO SUM = EU SUNT

Inteligenta individuală, se exprimă pe plan contemplativ. Imutabil (nu se transformă), Nemuritor, etern, generat de MARELE SPIRIT UNIVERSAL = SPIRIT – conștiință colectivă, SUFLETUL = DINAMISM ASTRAL VITAL – conștiință individuală. Se exprimă pe plan emoțional nemuritor care se transformă, în conjunctura experiențelor trăite în viețile noastre, așa sunt percepute la nivele diferite de conștiință, spiritul este tot sufletul, dar care se trezește și își amintește cine este și ce putere are și trăiește ghidat de acesta și nu de mintea fizică, conectat la tot ce este, adică conștiință colectivă. Practic intitulăm suflet, când nu suntem treziți, apoi prin evoluție ajungem să știm că suntem spirit...pe piața așa zișilor maeștri spirituali și-a făcut apariția pentru varietate o nouă sucire și răsucire de minte și mental, și anume așa zisa holistică - holistica este un soi de medicină, o abordare a îngrijirii sănătății prin intermediul întregului corp. Aceasta urmărește să îmbunătățească starea de bine cu ajutorul corpului, minții și sufletului. Cum acționează holistica? Voi oferi o întâmplare sub formă de pildă:

(„Aveam dureri cronice de spate și în urmă cu circa 30 de ani cineva mi-a arătat o tehnică holistică de vindecare, la un eveniment la care participam. Acel om m-a întrebat: «Ai cumva dureri cronice de spate?» și eu mi-am spus în gând: «Acum o să încerce să-mi vândă cine știe ce medicament...» El a continuat: «Vino aici, în față și o să-ți arată cum să intri în conexiune cu propria ta energie vindecătoare.» La acea vreme nu aveam nici o idee despre ce vorbește, fiindcă încă funcționam din spațiul minții, eram omul de știință care voia să înțeleagă totul logic. El mi-a spus: «Concentrează-ți atenția asupra chakrei inimii, pune mâna pe chakra inimii, lovește ușor cu palma acea zonă și CERE-I INIMII tale: Te rog, dă-mi ce am nevoie, ca să eliberez această durere de spate.» Și eu mă gândeam: «Ce prostie!», dar acel om mi-a cerut: «Te rog, fă ce ți-am spus. Lasă-ți mintea deoparte, deschide-ți inima, lovește ușor cu palma zona chakrei inimii și spune cu voce tare: Te rog, dă-mi ce am nevoie ca să eliberez această durere de spate.» Era o mulțime de lume acolo, în sală, eu eram în față și toti se uitau la mine. Am făcut ce mi-a cerut și apoi acel om mi-a spus: «Nu mai face nimic, stai linistit și așteaptă să vezi ce se întâmplă.» În câteva secunde corpul meu a început să se miște singur - fără ca mintea mea să aibă vreo legătură cu acele mișcări, s-a îndoit, m-am aplecat până aproape de pământ și simțeam cum valuri de energii circulă prin coloana vertebrală. M-am uitat în sus către acel om și mi-a spus zâmbind: «Nu-ți face griji, te vei ridica în câteva minute. Lasă-ți corpul să facă ce vrea el.» Asta a fost primul meu contact cu vindecarea energetică. Iar când corpul meu a revenit în poziția normală, acel om mi-a cerut: «Fă câțiva pași și spune-mi, cum te simți.» Mă simțeam ca și cum aş pluti, nu mai aveam nici un fel de dureri. Și toate astea s-au întâmplat pentru că i-am cerut inimii mele/ Sinelui meu Superior/ SPIRITULUI meu să-mi arate ce am de făcut. Această cerere a fost un act de smerenie, un act de CAPITULARE A EGOULUI meu în fața inimii/ Sinelui meu Superior/ Spiritului, căruia i-am cerut, practic, «te rog, arată-mi ce am de făcut!» Persoana în cauză mi-a mai spus: «Această durere de spate va reveni la un moment dat, pentru că tu încă ai în interiorul tău acele VECHI TIPARE care te conduc și care reprezintă cauza acestor dureri; desigur, poți alege să devii din ce în ce mai conștient de tiparele tale, de corpul

tău și de semnalele pe care îți le dă corpul tău.» Atunci am început eu să-mi fac MUNCA INTERIOARĂ, am început să lucrez cu mine însuși.

După cum putem observa nu este nimic diferit dintre modelul holistic și rugăciunea în sine, decât modul de abordare în rugăciune, noi ne separăm, ne detașăm de Dumnezeu, de Sinele Superior, noi devinim automat cel din interior iar, Dumnezeu cel din exterior pe care-l aşteptăm să dea curs doleanțelor noastre din rugă pe când tehnica acestei aşa zise holistici este o CONEXIUNE CU INIMA cu Sinele nostru Superior cu Dumnezeu, dacă altarul... trupul este curat El va locui acolo cu tine și în tine, iar medicul este deja în tine, trebuie doar să înveți să comunică cu el și să lucrezi cu acesta și să înveți să te lași ghidat spre vindecare ...

Este destul de trist ca vorbind despre evoluția conștiinței, mulți nu înțeleg mare lucru. Pentru ei, cei care nu înțeleg și trăiesc în ritmul și stilul dimensiunii 3D, modul de viață de până acum, plin de judecată și ură, furii, agresivitate, etc, sufletul lor a ales sau va alege să rămână la acest nivel și vor mai reveni aici pe Pământ, până vor reuși să învețe, să evolueze sau să accepte totul. Aici nu este vorba că ei nu ar fi capabili să-și extindă conștiința, ci pur și simplu sufletele lor au ales să nu evolueze în această viață umană. Va fi o separare care este mai greu de înțeles pentru cei care nu înțeleg multidimensionalitatea. Cu cât te identifici cu realitatea acestei dimensiuni 3D, trăiești certitudinea că există o singură „realitate”, cea în care trăiești, cu atât starea de bine, evoluția sufletului rămân în paradigma unui SF atât timp cât toată viața ai trăit stând în genunchi, acum greu te poți ridica.

Și totuși parada se poate schimba când începi să crești vibrațional, asta presupunând că înveți să renunți la judecată, ură, furie, etc., pentru a te vindeca și a-ți crește vibrația. Fiecare om are o frecvență, care îi permite să trăiască într-o realitate, ce are acel nivel de vibrație, prin care experimentează situații, oportunități, adevăruri sau relații de acel nivel vibrațional, asemănător celor cu care relatează. Unii trăiesc în judecată și ură, alții au reușit să iasă din aceste emoții, ridicându-și astfel vibrația.

În prezent, este din ce în ce mai evidentă „separarea” care are loc în lume, și nu este vorba despre faptul că unii ar fi sau nu „superior” ci se separă de ceilalți, pentru că nu mai împărtășesc aceeași vibrație. Este vorba despre o separare, care are loc în mod natural, ca urmare a nivelului de vibrație diferit al oamenilor, uneori chiar în cadrul unei familii. Oamenii care vibrează sau trăiesc în energia de ură, bârfă, judecată, etc., ei trăiesc într-o realitate foarte diferită de oamenii care vibrează într-o alta realitate, unde domnește starea de echilibru, liniște, compasiune, smerenie, empatie, iubire, pace.

Pe măsură ce noi creștem vibrațional și experimentăm tot mai des stări de conștiință extinsă, trăim într-o realitate din ce în ce mai diferită de cei care au rămas în modul de viață plin de energii distructive, adică avem alte adevăruri, vedem viața cu totul altfel, funcționăm cu totul diferit. Există oameni care nu vor experimenta niciodată stări de conștiință înaltă, ci vor continua să trăiască în dualitate, vor continua să vadă lucrurile în alb și negru până la sfârșitul

vieții lor de suflete intrupate. A te elibera de vechi pentru a te stabiliza pe o vibrație mai înaltă, necesită multă muncă cu propriul sine, conștientizări, vindecări, eliberări ale demonilor minții, a dogmelor și acceptarea propriei umbre. Pe măsură ce suntem mai mulți cei care se trezesc spiritual și cresc ca nivel de vibrație, va crește și nivelul de vibrație al colectivului, al egregorului și va fi mai ușor pentru cei care încă sunt în energie joasă, să experimenteze stări de conștiință mai înaltă, dar rămâne în continuare alegerea acelor suflete dacă vor să facă saltul sau nu. Fiecare are liber arbitru, nu e nimeni obligat să evolueze.

Ideea este că noi vedem și vom vedea tot mai clar în perioada următoare că vor exista, în același timp, două moduri foarte diferite de a trăi, de-a funcționa aici pe Pământ. Era predictibil dacă ne raportăm la cele scrise în Cărțile Sfinte sau Apocrife, era previzibil pentru cei care au simțit traectoria umanității spre materialism, consumerism.

Nimic nu ne aparține, nici ceea ce gândim, nici ceea ce inventăm, nici ceea ce cunoaștem sau descoperim ...NIMIC, fiindcă TOTUL există deja ...orice cugetător, orice inventator, cercetător sau predicator nu inventează nimic nou, toți cei menționați și mulți, mulți alții nu sunt decât simple canale prin care Universul, Dumnezeu sau Existența comunică cu noi oferindu-ne și împărtășindu-ne din tainele sale, astfel cugetatorul și gânditorul va lua din Eterul Divin partea cuvintelor legate de cuget, gândire, logică ...un predicator va lua doar ceea ce este legat de suflet cu învățăturile aferente extrase direct din Logosul Divin, un matematician va fi atras de numere, un cercetător în funcție de ramura și domeniul științei va fi atras de medicină, fizică, chimie sau alchimia sufletului ultima frontieră încă neatinsă fiindcă abordarea acestei alchimii a fost mereu greșită. Astfel devine amuzant când cineva descoperă o teorie, deja teoria-i poartă numele, e ridicol ...teoria a existat acolo din totdeauna, nu a inventat-o și descoperit-o nici Pitagora nici Newton. Ei au fost doar canale prin care Universul își face cunoscută cunoașterea, au fost doar canale prin care aceste teorii, idei sau practici au văzut lumina zilei, au prins viață și contur și au fost exprimate ...Și tu, indiferent de domeniu e suficient să devii una cu ceea ce-ți dorești a cunoaște sau descoperi și Divinul îți oferă într-un final, după insistența ta febrilă, îți oferă conectarea cu canalul cunoașterii divine...și de acolo de pe rafturile cunoașterii îți se va oferi ocazia unică să cobori în mijlocul umanității cu tolba plină de bunătăți într-ale existenței și existențialității, în științele exacte lucrurile sunt mai mereu ...exacte, în celealte domenii depinde de fuziunea fiecăruia, în ramura gândirii lucrurile sunt chiar mai simple de atât, astfel primul venit primul servit, chiar dacă pui doi oameni de aceeași frecvență și gândire la capetele opuse ale lumii și lăsându-i acolo în fierberea cu+vânt-tului din gânduri se va descoperi la un moment dat că cei doi vor descoperi aceeași idei, aceeași concepte, formate sau teorii dat fiind faptul căci sursa este identică și anume: existența universală, iar formatul conceptual de asemenei identică, deoarece mintea umană are același format în orice colț de planetă ...problema deci nu o reprezintă căutarea ci căutătorul. Dacă căutătorul este absent, căutarea devine inexistentă, dacă căutătorul sau căutătorii se aventurează în aceeași căutare, rezultatul firește va fi identic sau cu aproximatie.

Astăzi, din diferite motive există cu adevărat o vânătoare, de ceea ce unii o numesc „dreptul de autor” un deziderat pur comercial și economic în orice domeniu cu personalizarea prin aşa zisa patentare a oricărei idei invenții sau brevet, de fapt totul nu este decât o centralizare și control total, căci cei puternici, influenți și cu bani peste noapte au avantajul ca în curtea lor să se găsească monopolul și majoritatea brevetelor, invențiilor, teoriilor, ideilor, cunoașterii în general într-un cuvânt monopolizarea originalității sub egida: dreptul de autor. O măsură apărută în diferite domenii, dar în general odată cu apariția internetului și erei virtuale și a controlului digital, îndeosebi ramura muzicală a fost prima care datorită foamei de bani a intervenit cu dreptul de autor cu cenzura și interdicția folosirii muzicii respective ...gratis, în rest...apă de ploaie pentru noi restul, milioane în cont pentru autorii cu drepturi, în linii mari dreptul de autor cu cenzura aferentă funcționează de fapt în aproape toate domeniile de activitate ...aștept cu nerăbdare să se nască iștețul care va cere drept de autor pe credință și să nu aud pe aici sclipiri de geniu cum că dreptul de autor aparține și este exclusivist al lui Dumnezeu. Dumnezeu, Creatorul stă liniștit într-un colț și se uită amuzant la noi, cum ne dăm în cap la propriu, atribuindu-ne drepturi din dreptul său...ca și creație noi suntem fără de drepturi ...de autor, fiindcă unicul drept de autor creativ este al Creatorului, noi nu suntem decât conductele prin care energiile universale circulă, prin care Dumnezeu însuși încă creează, încă comunică, încă inventează ...

Cioran spunea: „Filozoful se gândește la Divinitate, credinciosul la Dumnezeu. Unul la esență, altul la persoană.” Pentru mine filozofia este lingura cu care gândurile se hrănesc din existență, pe când credința este lingura cu care cugetul își amăgește foamea necunoașterii și incertitudinii...credința te duce la forme, iar filozofia la conținut, părerea mea e că acestea două nu pot funcționa separat sau nu trebuie să funcționeze separat fiindcă avem ceea ce avem...oumanitate malignă ... credința nu se învață în școli, poți avea și face ore de religie, ce vor avea un singur rezultat, să crezi sau nu, este opțiunea ta, dar nimeni nu va putea vreodată să te învețe cum să crezi, de ce să crezi sau în ce să crezi. De altfel, nici filozofia cu toate că există ore de filozofie, nimeni nu face filozofie acolo, ci se face doar o incursiune și prezentare a curentului filozofic și a filozofilor în general...cum spuneam, a uni credința cu filozofia înseamnă a da esență persoanei divine...iar dovada se află în aceasă trinitate: credință – filozofie – știință = înțelepciune, nu luate separat, ci unindu-le...în cealaltă parte, religie – știință, separarea creează divergențe uriașe.

O să mă folosesc de o mică istorioară pentru a exemplifica avântul despotic ce se poate crea, când cineva se află sub imperiul aragoniei aşa zisei cunoaștere:

„Un bărbat de 75 de ani călătorea cu trenul și folosea timpul pentru a citi. Alături de el un Tânăr student citea și el o carte voluminoasă de științe. După un timp Tânărul observă că bătrânul de lângă el citește Biblia și fără menajamente îl întrebă:

- Dumnevoastră încă credeți în această carte plină de fabule și povești?

- Bineînțeles, răspunse bătrânul, dar aceasta nu este o carte de povești sau fabule este Cuvântul lui Dumnezeu! Dumnevoastră credeți că e greșit, să cred asta?

- Bineînțeles că e greșit!.. Cred că dvs. trebuie să vă dedicați studiului științei și Istoriei Universale. Veți vedea cum Revoluția Franceză, acum mai bine de 100 de ani, a demonstrat miopia, stupiditatea și minciunile religiei. Doar persoane fără cultură sau fanaticе încă mai pot crede în astfel de prostii. Dvs. domnule ar trebui să cunoașteți puțin mai mult părerea oamenilor de știință cu privire la lucrurile acestea.

- Și spune-mi tinere, aceasta este părerea oamenilor noștrii de știință despre Biblie?

- La următoarea stație trebuie să cobor și nu am timp să vă explic. Vă rog să îmi dați cartea dv de vizită și vă voi trimite prin poștă câteva lucrări pe tema aceasta. Așa vă veți edifica asupra acestei teme care preocupă întreaga lume.

Bătrânul cu multă răbdare și liniștit caută în buzunarul hainei sale. După un scurt timp îi întinse cartea sa de vizită. Când Tânărul citi se rușină și nu mai îndrăzni să ridice capul, nici ochii din pământ. Pe cartea de vizită scria: Profesor Doctor Louis Pasteur, Director General al Institutului Național de Cercetare Științifică A Universității Naționale Franceze.”

(Această întâmplare a avut loc în 1892)

„Puțină știință ne desparte de Dumnezeu, multă știință ne apropie!” Dr. Louis Pasteur

Morală:

Plăcerea cea mai mare a unui om intelligent este să lase impresie că e un prost în fața unui prost ce vrea să pară intelligent. Așadar? Sper că am lămurit cum stau lucrurile...căci rețeta științifică a lui Pasteur cu: Puțină știință ne desparte de Dumnezeu, multă știință ne apropie, poate fi folosită în toate domeniile mai ales cel filozofic și crezual cu...puțină credință ne desparte de Dumnezeu, multă credință ne apropie, căci nu conteaza prea mult ceea ce crezi, ci cât de mult crezi! Dozajul conferă rezultatul nu denumirea dozajului ...dar nici apăsând pedala credinței la maxim nu e ok, deoarece cădem fără să conștientizăm în fanaticism și habotism religios.

Cred că aşa putem continua la infinit, acest subiect existențial – credința...este inepuizabil, fiindcă el își extrage seva din însăși existență, dar mai cu seamă din existența personală a fiecăruia. Cea mai indestructibilă armă este într-un final credința, nu te poți lupta cu credința nimănuia când aceasta este vie și autentică, când este originală și cu rădăcini în propria ființă, este o bătălie pierdută din start, cum de altfel nu te poti lupta nici cu o credință fanatică este de două ori mai puternică fiindcă această credință are deja implantată în ea energia răului suprem și este folosită doar pentru distrugere, nimeni nu spune căci credința este doar în bine, există de altfel și credința în rău. Nu trebuie trasă linie și făcut bilanțul fiindcă se pare că bătălia pe acest pământ nu a fost finalizată încă, între bine și rău. Nu știm câte bătălii s-au dat, nu știm nici câte bătălii se dau sau se vor da de acum încolo, ceea ce știm e că binele și răul se află încă

într-un echilibru ...instabil. Nu cunoaștem natura acestui război cum nu cunoaștem rolul celor două entități cum de altfel nu știm, dar bănuim că nu suntem simpli telespectatori la aceasta ci suntem chiar piesele de joc existențiale pe câmpul lor de luptă, o luptă pe care o purtăm totalmente dezarmați, ignoranți și neștiutori ...știm doar poveștile legendele și creațiile sau religiile pe care fiecare tabără atât a binelui cât și a răului a depănat-o pentru omenire ...criptat, codat, cifrat și trunchiat și fiecare înarmat doar cu credința în aceste scrieri participă la lupta aceasta existențială numită viață alegându-și pe parcursul propriei vieți tabăra de partea căruia va lupta... Cel mai trist este că uneori credința în multe cazuri tulbură mințile multora și-i scoate din joc facându-i neutri în aşa fel încât nu participă la această luptă existențială în sensul că-și folosesc credința pe post de morfină amortindu-și logica, instinctul, firea, fiind conduși de această orbire totală... o credință oarbă care este moartă deja în ea însăși ca și aceștia prin crezul lor...

Încheiem cu o ultimă povestire după multele expuse în această culegere sub pretextul de supozitii încă adevăr, aceasta fiind unica noastră lamentare că nedreptinând adevărul nu putem crede orice, cum de altfel nici nu putem accepta orice ca adevărat sau ca fiind adevăr, însă nici nu putem respinge ca fiind minciună, planează presupunția incertitudinii fără dovezi veridice, nicăieri în cursul existenței ființei umane am învățat că nu există fum dacă nu fac și că orice povestire, legendă sau scriere dacă nu transmite ceva atunci ori are rolul de a induce adevărul în eroare, ori dacă există minciună, să răzbătă adevărul din spatele fiecărei scrieri sau istorisiri...

Se spune că au existat două „Entități Superioare”: un Dumnezeu războinic și răzbunător (ca în Vechiul Testament) și un Dumnezeu iubitor (ca în Noul Testament)? Cel puțin aşa spun cainiții... Există o ciudată și rară carte, pe nume „Înălțarea Sfântului Pavel” și care reprezinta Evanghelia sectei cainiților, apărută în anul 159 î.Hr. Cainiții susțineau existența a două entități antagonice, inteligență binefăcătoare și cea malefică. Inițial, Adam și Eva avuseseră doi fi: Diafot, numit și Cain, și pe Amilab care se mai cheme și Abel... deci Cain și Abel. Abel, supus creatorului Pământului, era considerat ca fiind zâmislit de un Dumnezeu numit Ister. Dimpotrivă, Cain fusese zâmislit de înțelepciune, principiul superior, aşa că trebuia venerat ca cel dintâi dintre înțelepti.

După cainiți, dintre toți apostolii lui Hristos, numai Iuda cunoștea marea taina a Facerii și tocmai din acest motiv l-a dat pe mâinile dușmanilor pe Hristos, cel care voia să-i împace pe oameni cu Dumnezeu (Ister). În opinia lor, Iisus ar fi fost cu adevărat Mesia numai dacă ar fi predicat vrăjmașia, aşa cum anunțase la început, nu dragostea, un sentiment considerat de cainiți ca fiind absolut detestabil. Conform concepției lor, Abel poartă caracteristicile acestui Dumnezeu (Ister) și anume, bunătatea, dragostea, înțelegerea, compasiunea, de unde deducem că el este un Dumnezeu al iubirii, în timp ce, celalalt Dumnezeu este unul al vrăjmașiei, al pedepsei.

Aceasta este și deosebirea care apare între cei doi Dumnezei pe care ni-i prezintă Vechiul, respectiv Noul Testament. În Vechiul Testament apare un Dumnezeu rece și răzbunător, care folosește forța pentru a se face ascultat și respectat, iar în Noul Testament, unul al iubirii pe care îl face cunoscut Iisus oamenilor. Entitatea ce apare în Vechiul Testament este acea entitate înțeleaptă, dar lipsită de iubire, capabilă să creeze, dar neputând să ofere creației sale sentimentul de dragoste, ci doar înțelepciune, știință. Este descrierea perfectă a entității ale cărei caracteristici le-ar fi preluat Cain. Cainiții care considerau sentimentul de dragoste ca fiind execrabil, îl considerau exact din acest motiv pe Cain superior ființei Abel și li se pare normal ca o ființă superioară să înlăture pe o alta inferioară, considerată ca fiind veriga slabă.

Problema stă însă, exact invers. Abel reprezintă normalitatea, urmarea cursului firesc al naturii, iar Cain, anormalitatea, intervenția în cursul firesc al evoluției naturale, crearea artificialului. Privește un pic contrastul izbitor al acestei povestioare și iureșul tehnologiei al cibernetizării, robotizării și avântul inteligenței artificiale și al erei digitale în care trăim, vi se pare sau vă sună ceva cunoscut, ori totul este doar o simplă coincidență sau mai bine spus, după ultimele caracterizări ale acestei societății bolnave în care trăim doar o...teorie a conspirației...a conspirației cui? Răul strigă în gura mare că este maltratat de către Bine cu ...binele? Aceasta este societatea în care trăim!

O altă legendă din alte izvoare spune practic același lucru: Dumnezeu (Domnul zeu) vine din grecescul Zeus și din latinescul Deus. Yahweh vine din ebraică (Yehova în latină), iar Allah vine din aramaică (al-Illah). Zeul „El”, menționat în scripturile ebraice originale, avea doi fii: Baal, fiul cel mare și Yahweh, fiul cel mic. Yahweh își iubea tatăl, pe când Baal i se opunea mereu. După moartea lui „El” (în anul 7453 î.Hr.), printr-un complot pus la cale de adepții lui Yahweh, poporul evreu își desemnează drept conducător pe Yahweh, iar Baal devine Beelzebub, Satan, Împotrivitorul, zeul fulgerului, al vântului și al focului, iar tărâmul pe care locuia acesta a rămas în scripturi sub numele de Iad. Așadar Dumnezeu și Satan sunt frați și din start Dumnezeu este prea șmecherul și Satan este cel înșelat. Așa spun scripturile evreiești, unde șmecheria era la loc de cinste...Nu putem continua la nesfârșit cu unica variantă canonica acceptată prin inducție credibilă de majoritatea umanității, devenim ridicoli, cum de altfel ridicoli devin unii care chipurile s-au plăcuit de teorie și doresc doar practică, însă uită un amănunt, la fel cum credința și fapta sunt nedespărțite și merg mână în mână, căci altfel una o defăimează pe alta, la fel și teoria cu practica merg mână în mână, nu poți emite doar teorii nesustenabile și impracticabile, fiindcă acestea nu poartă numele de teorii ci inepții și nici practica nu poate fi susținută fără baza temeliei teoretice...decât dacă de la o anumită sumă în sus când conturile bancare au devenit suficient de permisibile și sustenabile încât să poți sfida teoria pe baza unei practici arogante și sfidătoare. Așadar...concluzionând putem afirma cu tărie că spiritualitatea trebuie trăită, nu doar studiată. Toate cărțile din lume nu ne pot ajuta dacă nu aplicăm în viață ceea ce am învățat...căci nu „mersul” la slujba duminicală ne salvează sufletul și ne face să fi credincioși, ci „mersul”, în ampoarea, generalitatea și profunzimea lui. Iar

impedimentul major îl reprezintă faptul aplicării în viață a ceea ce am învățat, fiindcă consecințele și situațiile din viață create de însăși caracterele întortocheate ale semenilor ce ne împiedică să aplicăm ceea ce am învățat ... și nu o spun eu un neica nimeni în drum și plin de praf, ci o spune însuși Iisus care încercând să aplice învățările scripturilor în viața de zi cu zi, prin „împlinirea” directă a legii și nu doar rezumarea obișnuită a clișeilor iudaice de a se fandosi fariseic în a „respecta” și „păzi” legea, s-a trezit cu întreg sistemul clericesc împotrivă, plătind cu prețul vieții îndrăzneala de a depăși linia impusă de cler și de a împlini, aplica și trăi cuvântul scripturii și nu doar de al gădili cu presupusa smerenie soborală ... dar și astăzi s-a ajuns exact în același punct, de a se rezuma totul doar la credință, fără implicarea directă în împlinirea și trăirea prin esența dumnezeirii și nu doar prin crezul în întruchiparea numelui Dumnezeu într-o persoană fictivă, imaginabilă susținută și menținută doar prin credința în aşa zisa persoană a acestuia dar palpabil și trăibil nimic este doar o trăire crezuală umplută de speranțe netrăibile și nu o trăire reală umplută de împlinire trăibilă...

Desigur credința este terenul de lucru al religiilor, mai bine zis telecomanda acestora, când rămân însă fără baterii aceste telecomenzi, nu mai pot fi nici utile, nici utilizabile, totul însă ține de starea de percepție și înțelegere a persoanei care crede, credința devine reală, vie și direct proporțională cu puterea de trezire a persoanei care crede, iar lucrurile se luminează de la sine în contrast cu credința pe bandă rulantă din orice cult care este identică, asemănătoare, minimalizată și mimizată într-un grup de interese mai mult sau mai puține directe și spirituale prin supunere credibilă oarbă în conceptul cultului ...

Multe lucruri și adevăruri sunt ascunse lumii, nu se știe însă de ce și cu ce scop? Din ceea ce a fost ascuns și secretizat cunoașterii lumii ies încet la lumină dar... cu mare greutate, însă principalul impediment este faptul că lumea deși vede adevărul, nu-l mai poate însă identifica sau deosebi de minciună, iar cuvintele Mântuitorului ne răsună în urechi „căci cu ochii se uită și nu văd și cu urechile ascultă, dar nu înțeleg” în contextul actual vederea și înțelegerea sunt coordinate asociate cu imposibilitatea identificării adevărului cu scoaterea lui la lumină spre a lumina în văzul lumii... adevărul, luminează, dar lumea oarbă și orbită de minciună nu-l poate vedea. Ceea ce a ajuns spre validare... religie, istorie, știință, cunoaștere, este ceea ce tot ei au propus și admis că turma trebuie să știe, să cunoască, să învețe și să urmeze, nici un pas la stânga, nici un pas la dreapta, iar dacă totuși se face un pas sau doi, tot cu acceptul lor sunt făcuți pentru și întru diversiune și diversitate...

În 17 septembrie 642 se mistuia o mare parte a înțelepciunii antice, arabi au incendiat biblioteca din Alexandria, cea care era, poate, cea mai renomată bibliotecă din lume. Biblioteca din Alexandria era una dintre cele mai mari și mai complexe din lume. Făcea parte dintr-un complex numit Museion, dedicat muzelor, adică celor nouă zeițe ale artelor din mitologia antică. Cei care au organizat biblioteca și-au asumat de la bun început misiunea de a concentra cât de mult din înțelepciunea anticilor. Ideea acestei biblioteci i-a apartinut lui Demetrius din

Phalerum, care i-a propus ideea regelui elenistic al Egiptului, Ptolemeu I Soter. Cel care avea să construiască biblioteca avea să fie Ptolemeu al II-lea. Regele Egiptului, căruia preoțimea egipteană i-a acordat titlul de faraon, acesta a alocat sume considerabile pentru achiziționarea de suluri de papirus pe care erau transcrise manual cele mai importante opere literare, filosofice, matematice sau de medicină. Nimeni nu știe exact câte papirusuri se aflau în bibliotecă, iar estimările istoricilor moderni variază între 40000 și 400000 de volume.

O parte a bibliotecii a ars accidental în timpul războiului civil roman, dus de Iulius Caesar în anul 48. Totuși, biblioteca a renăscut. În timpul altor războaie, biblioteca din Alexandria a mai suferit și alte distrugeri. Însă nici una nu s-a comparat cu cea provocată de arabi musulmani, care au cucerit orașul în anul 642. Unele surse istorice afirmă că ordinul de distrugere ar fi venit de la califul Omar, care a poruncit distrugerea tuturor cărților care nu erau în acord cu Coranul.

Există documente care ne permit să reconstituim o listă destul de credibilă a bibliotecarilor de până la 131 î.Hr. După aceasta informațiile devin vagi. Se știe că unul din bibliotecari s-a opus violent unui prim jaf al bibliotecii de către Iulius Cezar, în anul 47 î.Hr., dar istoria nu i-a reținut numele. Ceea ce-i sigur este că, în epoca lui Iulius Cezar deja, biblioteca din Alexandria are reputația bine stabilită că ar conține cărți secrete care ar da o putere practic nelimitată. În momentul în care Cezar ajunge la Alexandria, biblioteca are cel puțin șapte sute de mii de manuscrise. Care? Și de ce începe lumea să se teamă de unele dintre ele? Documentele care au supraviețuit ne dău o idee destul de exactă. Erau mai întâi cărțile în greacă. Categoric niște comori: toată partea care ne lipsește din literatura greacă clasică. Dar printre aceste manuscrise, se pare că nu se afla ceva periculos. În schimb, ansamblul operei lui Berossus avea de ce să neliniștească. Preot babilonian refugiat în Grecia, Berossus ne-a lăsat povestea unei întâlniri cu extratereștrii, misterioșii Apkallus, ființe asemănătoare peștilor, care trăiau în niște costume de scafandru, și care le-ar fi adus oamenilor primele cunoștințe științifice.

Berossus trăise în timpul lui Alexandru cel Mare, până-n vremea lui Ptolemeu I. Fusese preot al lui Bel-Marduk, la Babilon. Era istoric, astrolog și astronom. Inventase cadranul solar semicircular. Emisese o teorie a ciocnirilor dintre razele Soarelui și cele ale Lunii, care anticipatează lucrările cele mai moderne referitoare la interferența luminii. I se poate fixa viața între 356 î.Hr. și 261 ca an al morții. O legendă contemporană spune că faimoasa Sibila, care profetea, îi era fiică. „Istoria lumii” de Berossus, care descria primele sale contacte cu extratereștrii, s-a pierdut. Rămân câteva fragmente, dar ansamblul operei era la Alexandria. Inclusiv ceea ce-i învățaseră extratereștrii.

Se mai găsea la Alexandria opera completă a lui Manethon. Acesta, preot și istoric egiptean, contemporan cu Ptolemeu I și al II-lea, cunoscuse toate secretele Egiptului. Chiar și numele îi poate fi interpretat ca „mult-iubit de Toth” sau „care deține adevarul lui Toth”. Era omul care știa totul despre Egipt, citea hieroglifele, avea contacte cu ultimii preoți egipteni. Ar fi scris el însuși opt cărți și ar fi concentrat la Alexandria patruzeci de suluri de pergament extrem de bine

alese, care conțineau toate secretele Egiptului și, probabil, Cartea lui Toth. Dacă această colecție ar fi fost conservată, am fi știut, probabil, tot ce trebuie știut despre secretele egiptene. Fără îndoială că asta s-a și vrut să se împiedice.

Biblioteca din Alexandria avea, de asemenea, operele unui istoric fenician, Mochus, căruia i se atribuie inventarea teoriei atomice. Mai conținea manuscrise indiene extrem de rare și prețioase.

Din toate aceste manuscrise nu rămâne nici o urmă. Știm numărul total al sulurilor atunci când a început distrugerea: cinci sute treizeci și două de mii opt sute. Știm că există o secție care ar putea fi numită „Științe matematice” și o alta de „Științe naturale”. Există și un catalog general, care a fost distrus, de asemenea.

Seneca, filosoful stoic, vorbește într-o dintre scierile sale despre dispariția în flăcări a circa 40000 de cărți. Plutarh, scriind despre strategia militară a lui Cezar, menționează că incendierea flotei ar fi dus și la distrugerea „marii bibliotecii”, fără să precizeze vreun număr. La fel de tăcut în privința numărului de cărți distruse este și Dio Cassius care, în secolul al III-lea d.Hr., afirmă că, pe lângă alte lucruri, au ars și cărțile „care erau, după câte se spune, numeroase și excelente”.

În secolul al IV-lea d.Hr., Ammianus Marcellinus, istoric, citând documente antice „de incredere”, susține că nu mai puțin de 700000 de cărți ar fi fost distruse în războiul respectiv. Cercetătorii de azi cred însă că informațiile lui nu sunt corecte, suspectând că Marcellinus a confundat bibliotecile între ele.

În final, dacă e să facem o mică comparație de volum și imagine, colecția de pergamente a bibliotecii din Alexandria cuprindea între 500000 și 700000 de exemplare, fiind cea mai mare colecție cunoscută de lumea antică. Prin comparație, biblioteca din Roma conținea doar 20000 de pergamente, se consemnează în cartea „Istoriei pierdute”.

Cezar e cel ce-a inaugurat aceste distrugeri. A luat un număr de cărți, a dat foc unei părți și a păstrat restul, dacă a păstrat restul înseamnă că știm cu toții unde pot fi găsite aceste cărți, în catacombele Vaticanului și în bibliotecile secrete ale acestuia, nimic întâmplător nu-i aşa? De altfel mai planează o oarecare incertitudine și-n zilele noastre asupra acestui episod și, 2000 de ani după moarte, Iulius Cezar are partizani și adversari ca oriunde șioricând există atât fani cât și antipatizanți. Primii spun că n-a ars niciodată cărți chiar în bibliotecă; mai mult, un anumit număr din acestea, gata de a fi îmbarcate pentru Roma, au ars într-un hangar de pe cheiurile portului Alexandria, informații puerile, de parcă unde le-a ars ar importanță și nu faptul în sine că le-a ars, le-a distrus, și firește nu romanii sunt cei care ar fi pus focul, ci Capitan America, chiar dacă încă nu existau, se știa și se stie, că aceștia sunt cei cu supremăția planetară și veșnicii pioni de lucru ai puterii sioniste. Dimpotrivă, unii adversari de-al lui Cezar spun, că un mare număr de cărți au fost distruse deliberat. Estimarea numărului variază între 40000 și 70000. O teză intermediară avansează ideea că flăcările ce provineau dintr-un cartier în care se duceau lupte ar fi ajuns până la bibliotecă și ai fi distrus-o din întâmplare. În orice caz, pare sigur că

distrugerea n-a fost totală. Adversarii, ca și partizanii lui Cezar, nu fac referiri precise, contemporanii nu spun nimic, iar relatările cele mai apropiate de eveniment îi sunt posterioare acestuia cu două secole. Cezar însuși, în operele sale, nu scoate un cuvânt. Pare să fi „ales” unele cărți, care i se păreau deosebit de interesante.

Cea mai mare parte a specialiștilor în istorie egipteană cred, că localul bibliotecii trebuie să fi fost de mari dimensiuni, pentru că adăpostea șapte sute de mii de volume, săli de lucru, cabinete particulare și că un monument de asemenea importanță ce se găsea doar la marginea incendiului n-a putut fi complet distrus. E posibil ca incendiul să fi consumat stocurile de grâu, ca și sulurile de papirus nescris. Nu e sigur că ar fi devastat o mare parte a depozitului însuși, însă e sigur că nu l-a distrus complet. Mai e sigur și că o cantitate de cărți considerate ca extrem de periculoase, au dispărut. Ținând cont un aspect infim că până și Septuaginta a fost scrisă tot la cererea fondatorilor Bibliotecii din Alexandria, care încercau a întruni acolo pe acele rafturi tot adevărul, știința timpurilor, cât și cunoașterea tuturor marilor secrete atât ale egiptenilor, sumerienilor, babilonienilor, grecilor mai puțin evreilor singurii, care nu au secrete, ci se ocupă cu ascunderea ori modificarea celor existente... ne putem imagina ținta deschisă care a devenit Biblioteca Alexandria în timp, pentru cei care aveau umanitatea în ...vizor! Și încă un amănunt destul de nediscutat odată cu dispariția Bibliotecii din Alexandria au dispărut și gnosticii, dat fiind faptul că toată „cunoașterea” era concentrată adunată și păstrată pe rafturile acelei biblioteci, iar gnosticii erau cei care păzeau acest tezaur complotul asupre cunoașterii a fost prestabilit intenționat și nu aşa cum se susține din greșeală și întâmplare, căci după arderea bibliotecii a urmat vânarea gnosticilor transformați în eretici și odată eliminați, oricine ar fi fost cel care a înfăptuit acest plan, avea acum mâna liberă în a construi o umanitate cu o istorie și o societate după bunul plac și traseu ...distrugând și distorsionând adevărul, istoria și trecutul unei umanități poți inventa orice... lumea în timp și cu timpul va lua drept bază de date cele inventate de tine ca fiind reale și petrecute aievea, iar dacă se întamplă să apară descoperiri sau voci contra, noul sistem creat va avea un departament, care va reduce la tăcere astfel de cazuri. Avem astăzi create în lume departamente precum Mossad, FBI, CIA, M16, KGB și multe altele, care au puteri nelimitate și care în numele aşa zisei „Siguranței Naționale” devin de nicăieri lege și astfel își pot face de cap oricum doresc cu amărății care nu au nici o putere, efectiv nici o putere împotriva acestora și aşa a fost pe tot parcursul umanității, fie numindu-se inchizitori, fie iezuiți, fie templieri...

Când observi că nimic nu se întâmplă din ceea ce ar trebui să se întâmple începi să crezi, că tot circul creat devine ridicol, plasarea unor termeni de: va veni, va fi, va deveni... nu ne apartin și fac parte din iluzia străvezie a speranței, cum de altfel, nici termenii de: a fost, a făcut, a dres... Dacă scoatem din context ceea ce se susține că ar fi fost și ceea ce se menționează ca va fi cu ce rămânem? Cu nimic! Fiindcă în scurta perioadă a existenței tale, în prezentul pe care-l trăiești, dacă excluzi trecutul și viitorul ca baze de date, prezentul palpabil îți se dezvăluie aşa

cum e... gol, goluț, fără nici o manifestare a trecutului adus în discuție de unii și desigur a viitorului adus în discuție de alții...

Și atunci dacă din prezent nu se poate scoate dovada trecutului la ce îmi este de folos trecutul cu istorisirile, miturile, poveștile, legendele și faptele lui, eu îl caut pe Dumnezeu în prezent, nu în trecut, eu îl vreau în viața mea pe Dumnezeul meu, nu al lui Avram, nu al lui Isac și Iacob, în aşa zise lecții avertisment, cale și învățături? Se pare că cea mai bună învățătură și lecție este experiența directă a ta și nu a altora, trăirea directă a ta și nu a altora, nu poti trăi o viață prin iluzia credinței la cuvintele spuse și scrise în anumite cărți de alții, majoritatea o fac... și atunci întreb: ce a adus credința concret în viața lor ca experiență și trăire directă la ceea ce în fond au adoptat prin credință, în afara faptului de a crede sau de a se afilia unui cult? Nu cred că au îndrăznit vreodată să tragă într-o parte cortina grea a iluziei crezuală cu toate conceptele și supozиțiile ei și să se arunce în cușca existențială a leilor incertitudinilor și supozиțiilor care îți pot devora și măcina întreaga viață din prisma necunoașterii și a confuziei ce se creează din lipsa semnalului sursei la propria orientare a drumului interior spre cunoaștere ... și de la cunoașterea interioară, la cunoașterea exterioară sau invers până la armonizarea deplină a acestora prin trăire, nu-i aşa e mai comod, mai simplu, mai ușor și totodată mai laș, a te ascunde după credință sau de a trăi lăfăindu-te inconștient la umbra ei și sub iluzia protecției scutului creat de cultul căruia aparții?

Concomitent Cioran spunea că, cine citește prea multe cărți „gândirea o ia razna...” nu am citit eu atât de multe, încât să reușesc această performanță, însă am constatat un fapt, că dacă tot ceea ce am scris nu este adevărat, atunci e jale puternică în ambele tabere, iar dacă este adevărat, abia atunci jalea devine cu sonor stereo gen...scrâșnirea existențială a dinților sau trăirea indiferențială sub o nonșalanță crezuală virusoidală... și iarăși Cioran afirma: „Ce păcat că, pentru a ajunge la Dumnezeu, trebuie să treci prin credință!” Simt deja regretul lui Emil din această frază și pe bună dreptate adevărul din afirmația sa este multiplu, mulți nu ajung la Dumnezeu tocmai fiindcă nu pot trece de credință și rămân încorsetați la acest nivel de a crede în Dumnezeu fără a ajunge la Dumnezeu, pentru cei care au reușit să trece prin credință ajungând la Dumnezeu devin imposibil de înțeleși din prisma credinței, dar oful adevărului acestei afirmații constă tocmai în faptul că Cioran omite cele două variante prin fraza: „ce păcat” el tocmai surtează calea de a ajunge la Dumnezeu anihilând fără să o facă în exprimare directă...credința. Căutați aşadar calea de a ajunge la Dumnezeu, fără a face apel la credința în acesta. Firește este o provocare existențială, fără egal fiindcă nici Cioran nu a reușit, chiar dacă și-a dedicat întreaga viață acestei căutări, într-un final prin disperarea de a fi, astfel Petre Tuțea afirma despre Cioran: „Prima funcție a unei religii reale este consolatoare...Ne naștem, trăim, ne îmbolnăvim, îmbătrânim și murim. Și întreg peisajul speciei om culminează în cimitir. Destinul uman nu e o invitație la fericirea de-a trăi. Singurul mod de-a evita neliniștea metafizică a cimitirelor este religia. Cu religia intri în cimitir în plimbare. Cu filozofia intri în cimitir - cum a intrat prietenul meu Cioran - prin disperare.”

Așadar nu faceți doar ceea ce considerați că voi credeți, ci ceea ce intuiția extrage din credință că trebuie să faceți și să credeți, dacă nu dețineți intuiție, cereți și vi se va da, intuiția este vară dreaptă cu instinctul, ambii sunt calăuze divine ale Ființei Supreme ascunse însă în adâncurile propriei ființe a fiecărui în propriul sine, iar aceste „calăuze” invizibile sunt ghidurile Sinelui Suprem trimise în a lua contact cu ființa ta lăuntrică spre ghidare și comunicare, dar Matrixul existențial și cel religios este mult mai ademenitor mai înșelător și mai ușor de urmat fără rezultat, dar acest fapt nu deranjează se pare pe nimeni ...și astfel trăim afundați și cufundați în crez, necunoaștere, incertitudine și confuzi .

Închei cu cuvintele lui Baruch Spinoza - secolul al XVII-lea, care te invită la gândire, te forțează la meditație și te obligă la cunoaștere, căci cam aşa stă treaba când vorbim despre Dumnezeu, credință, religie, adevăr:

„Încetează să te mai rogi și să te bați cu pumnul în piept. Ceea ce vreau Eu să faci este să ieși în lume și să te bucuri de viață. Vreau să te distrezi, să cânti și să te bucuri de tot ce Am făcut.

Încetează să mai mergi la aceste temple pătrate, sumbre, întunecate și reci pe care le-ați construit și credeți că este casa Mea. Casa Mea este în munți, în pădure, în râuri, pe plaje. Iată unde trăiesc Eu și Îmi exprim dragostea pentru tine.

Încetează să Mă îvinovățești pentru viața ta mizerabilă! Nu Ți-am spus niciodată că ești păcătos. Nu mai citiți presupuse scripturi sfinte care nu au nimic de-a face cu Mine. Dacă nu Mă poți citi în zori, într-un peisaj, în ochii prietenilor tăi, în ochii fiului tău mic... nu Mă vei găsi în nici o carte...

Nu-ți mai fie frică de Mine. Nu te judec, nu te critic, nici nu te irit, nu te deranjez sau te pedepsesc. Eu sunt iubire pură.

Nu-mi mai cere iertare. Nu am ce să îți iert. Dacă am făcut-o... te-am umplut de pasiuni, limitări, plăceri, sentimente, nevoi, liber arbitru. Cum te-aș putea pedepsi pentru cum ești dacă aşa te-am făcut să fii? Crezi că aş putea crea un loc unde să-mi ard toți fiili care s-au comportat greșit pentru tot restul eternității ???? Ce fel de Dumnezeu o poate face?

Uită orice fel de poruncă care te îvinovățește. Toate astea sunt trucuri pentru a te manipula și pentru a te controla. Respectă-ți aproapele și nu fă celorlalți ceea ce nu dorești pentru tine.

Singurul lucru pe care ți-l cer este să acorzi atenție vieții tale. Lasă vigilența să îți fie ghid. Ești absolut liber să faci din viața ta un paradis sau un iad.

Nu mai crede în Mine. A crede înseamnă a presupune, a-ți imagina. Nu vreau să Mă crezi. Vreau să Mă simți atunci când săruți persoana iubită, când îți îmbrățișezi copilul, când îți mângeai câinele, când te scalzi în mare.

Încetează să Mă lauzi! Ce fel de Dumnezeu legitim crezi că sunt Eu? Ești recunoscător? Dovedește-o având grijă de tine, de sănătatea ta, de relațiile tale, de lume. Exprimă-ți bucuria! Aceasta este modul de a Mă lăuda.

Nu mai complicați lucrurile și repetați ca un papagal ceea ce v-au învățat despre Mine. Nu mă căuta afară! Nu mă vei găsi. Caută-Mă în interiorul tău ... acolo Sunt.”

O altă variantă completă a spuselor lui Spinoza vin sub completarea și semnătura lui Einstein căruia studenții de la universitățile din Statele Unite, unde Albert Einstein predă, i-au adresat această întrebare: „Dumneavoastră Domnule Einstein, credeți în Dumnezeu?”

Iar el răspunde mereu: Cred în Dumnezeul lui Spinoza. Doar cei care-l citiseră pe Spinoza au înțeles. Spinoza își petrecuse viața studiind cărțile sfinte și filosofia. Într-o zi a scris:

Nu știu dacă Dumnezeu a vorbit cu adevărat, dar dacă a vorbit aceasta este ceea ce cred eu că ar fi spus:

„Nu te mai rugă și nu te mai lovi cu pumnii în piept! Ceea ce vreau să faci este să ieși în lume, să te bucuri de viața ta. Vreau să te distrezi, să cântări, să te educi, să te bucuri de tot ce am creat pentru tine. Nu mai merge la acele temple întunecate și reci pe care le-am construit singur și despre care spui că este casa mea! Casa mea este în munți, în pădure, râuri, lacuri. AICI locuiesc cu tine și îmi exprim dragostea față de tine. Nu mă mai acuza de viața ta nenorocită. Nu îți-am spus niciodată că e ceva în neregulă cu tine, că ești păcătos, că sexualitatea sau bucuria ta sunt un lucru ră! Așa că nu mă învinovăți pentru tot ce îți-ai spus alții să crezi despre Mine.

Nu mai citiți lecturi sacre care nu au nimic de-a face cu Mine. Dacă nu mă poți citi în zori, într-un peisaj, în ochii prietenului tău, ai soției tale, ai bărbatului tău, în ochii fiului tău. Nu mă vei găsi într-o carte. Încetează să să mai trăiești în frică. Nu te judec, nu te critic, nu mă enervez și nu te pedepsesc. Sunt IUBIRE PURĂ. Te-am umplut cu pasiuni, plăceri, sentimente, nevoi și îți-am dat LIBERUL ARBITRU. Cum te pot învinovăți, dacă răspunzi la ceva ce Eu am pus în tine!? Cum să te pot pedepsi pentru că Ești ceea ce Ești, dacă eu sunt cel care te-a creat!? Chiar crezi că aş putea să creez un loc în care să-mi ard toți copiii care se poartă rău, pentru restul Eternității!? Ce fel de Dumnezeu poate face asta!?

Dacă aş fi aşa, nu aş merita să fiu Respectat. Respectă-ți semenii și nu face ceea ce nu vrei să îți se facă. Tot ce îți cer este să ai grijă de viața ta, și fie ca LIBERUL TĂU ARBITRU să-ți fie ghid. Tu și Natura, sunteți o singură Entitate, aşa că nu crede că ai putere asupra ei. Tu faci parte din ea. Ai grijă de Ea, și Ea va avea grijă de Tine. Am pus acolo tot ceea ce este bun pentru tine și l-am făcut accesibil și am îngreunat accesul la ceea ce nu este. Nu-ți folosi geniul în căutarea a ceea ce este rău pentru acest echilibru. Depinde de tine să păstrezi acest echilibru intact.

Natura știe să-l păstreze foarte bine, pur și simplu nu o deranja! Te-am făcut absolut liber. Ești absolut liber să creezi un Rai sau un Iad în viața ta. Nu-ți pot spune dacă există ceva după această viață, dar îți pot da câteva sfaturi. Nu mai crede în mine în felul acesta. A crede înseamnă a presupune, a ghici, a imagina. Nu vreau să crezi în mine, vreau să mă simți în tine. Să mă simți în interiorul tău când ai grija de oile tale, când îți ascultă copiii gângurind, când îți mângâi câinele, când te scalzi în râu. Exprimă-ți bucuria, și obișnuiește-te să iezi exact ceea ce ai nevoie! Singurul lucru sigur este că ești Aici, că ești viu, că această lume este plină de minuni și că în toate aceste minuni ești capabil să știi exact de ce ai nevoie cu adevărat.

Nu mă căuta afară, nu mă vei găsi! Sunt aici – Natura, Cosmosul, Sunt Eu.”

(Baruch Spinoza, secolul al XVII-lea).

Anul de grație 2024

Câteva cuvinte despre autorul culegerii enciclopedice intitulată, Diagnoza credinței:

Am deschis ochii făcându-mi apariția în jocul existențial la data de 8 Martie 1972 în orașul florilor numit Fălticeni, dar firește nu din flori, ci fiul legitim al lui Ioan și Nicolina, în rest...după 26 de ani trăiți pe meleagurile românești frumoase și pitorești, având parte de o copilărie fericită trăită într-un mediu ambiant și într-un cadru libertin și iubitor și cu toate că am crescut într-un sistem comunist nu am simțit nici o clipă umbra acelei presupuse dictaturi comuniste. Viața la sat avea un ritm lent, sigur, prestabil și veșnic ...trecerea de la copilărie la adolescență a fost făcută sub același imperiu al unor valori eterne crescând sub egida purității, acum când privesc peste umăr în spate aruncând o privire în trecut, nu pot să nu oftez melancolic după acele timpuri, după simplitatea, normalul lumea viața și stilul de atunci...lumea trăia simplu, dar original, sărac, dar cinstit, într-un spirit de interacțiune, empatie, omenie, dar și ajutor reciproc. Desigur existau destule uscături, dar în minoritate, ce devineau aproape imperceptibile, însă după distrugerea sistemului comunist a început calvarul și colapsul atât economic, cât și moral, dar și spiritual, în fapt căderea a început la toate nivelele, tranziția României de la o societate socialistă la una chipurile democratică a distrus pe nesimțite totul, de la bunul simț la vise derulând pe cerul mâinelui proiecția unui viitor sumbru și incert, astfel m-am lăsat luat de valul migrator ce m-a purtat lasându-mă pe țărmul Mării Egee, în Grecia, de atunci au trecut peste mine încă 26 de ani trăiți în Diaspora, printre vestigiile, învățăturile și stilul de viață elin.

În rest...neșcolit la nici una din școlile sistemului și neîngroșând rândurile papagalilor masterați scoși pe bandă rulantă de profesori, doctori docenți în arta presupusului și al teoriilor prestabilite, nu am putut să-mi cedeze inteligența în fața intelectului mai ales că sistemul valorilor funcționa de fapt sub pecetea PCR -ului, nu, nu, nu și ați ghicit, nu era vorba despre Partidul Comunist Român, ci Pile, Cunoștințe și Relații amprentă rămasă ca un blestem și carte de vizită al neamului și poporului românesc. Astfel am decis că pot extrage și singur apologia esenței existențiale doar privind ...cerul:

Privește-mă! Eu, nu sunt eu... eu, sunt El, nici tu nu ești tu, tot El ești ...sau doar un posibil potențial din potențialul Lui. „Eu și Tatăl una suntem” (Ioan 10:30) confirmă Iisus, Lepădându-ne de egoul eului, eu nu mai sunt eu, iar tu nu mai esti tu, noi devenim El... Topindu-ne existențele în Existențial îl vedem pe Dumnezeu, îl simțim, îl trăim devenind Existență și nu simpli aspiranți la Existență, rămânând doar probabilități în suferință, ignorare și necunoaștere, trăind fără a trăi.

„Dacă cineva mă iubește, va ține cuvintele mele; și Tatăl meu îl va iubi și noi vom veni la el și ne vom face locuință la el.” (Ioan 14:23-24). El, Divinul, Dumnezeu, Sursa primordială ne-a oferit viață să ne bucuram în el, prin el...de el, în ea...în Existență de noi cu noi, în și prin manifestarea Sa plenară prin iubiriea Sa ancestrală a Împărației conștiinței celeste numită a cerurilor. „Mă rog...pentru ca toți să fie una, aşa cum tu, Tată, ești în unitate cu mine și eu sunt

în unitate cu tine, ca și ei să fie în unitate cu noi” (Ioan 17:20, 21). Dar în ignoranța noastră noi nu ne bucurăm de El decât după moartea noastră când dispărem ca element al Creației contopindu-ne în Creator, dar El nu este un Zeu al Morții ci al Vieții. Ființa din noi este divină iar aici pe acest pământ ne-am născut în trup pentru a renaște în spirit: evoluându-l. Aceasta e misiunea noastră!

Mulțumiri distinse doamnei Oana Monica Motrici pentru colaborare, corectură și tehnoredactare.